Annie D Do.

23255. II. C. g. 2.

DRŽ. BIBLIOTEKA V LJUBLJANI

P. C. Sattler fec. 201. Lithotitch v. Carl Mayer's Kunst Anstalt in Nürnberg.

Kraljica brez madeshka isvirniga greha
spozheta, sa nas Boga prosi!

SLATA KRONA
MATERE BOSHJE.

Molitevne bukve,

v kterih ſe najdejo

lepe molitve, poboshne premiſhljevanja in koriſtni nauki,

ki ti bodo

tolashba v britkoſtih, krepkoſt v krishih in teshavah, bramba v ſkuſhnjavah in popotniza na pot v dolgo vezhnoſt.

Vezhidel is nemſhkiga poſlovenil

Andrej Andolſhek,

nekdanji Metliſhki kaplan.

S dovoljenjem viſokozhaſtitljiviga Ljubljanſkiga ſhkofijſtva.

K. K. LYCEAL BIBLIOTHEK ZU LAIBACH

V LJUBLJANI 1858.

Natiſnil J. Rudolf Miliz.

„Mater boshjo neprenehama hvalimo ſ ſerzam in jeſikam, de naſ bo ona v vezhno veſelje perpeljala.“

Sv. Bonaventura.

„Veſeli ſe moja duſha in rasveſeljuj ſe v njej, ker velike dobrote ſo perpravljene tiſtim, kteri jo hvalijo.“

Sv. Bonaventura.

IN=03000796

PERVI DEL.

Zhefhenje Gofpodovo.

Pervi oddelk.

Jutrajna molitev.

V imenu † Boga Ozheta, ki me je vſtvaril; v imenu † Boga Sina, ki me je odrefhil; v imenu † Boga fvetiga Duha, ki me je pofvetil.

Molitev k Bogu Ozhetu.

Bodi hvaljen in zhefhen nebefhki Ozhe! de ſi me vſtvaril, dosdaj vishal in ohranil, de ſi me tudi to preteklo nozh per shivljenji ohranil in mi ſhe danafhnji dan odlozhil, v kterim samorem sa fvojo dufho fkerbeti, in tebi dopad-

ljive dela dopernaſhati. Ṣposnam Ozhe nebeſhki! de ſim sato vſtvarjen, de bi te hvalil, ti vedno sveſto ſlushil in te s vſimi ſvojimi duſhnimi in teleſnimi mozhmi zhaſtil. V snamnje, de te hozhem danſ reſnizhno hvaliti, zhaſtiti in ti sveſto ſlushiti, ti sdaj darujem nar boljſhi dar, kteriga ſim od tebe prejel; darujem ti namrezh ſvoje ſerze, ktero je polno priſerzhnih sheljá, tebe neprenehama hvaliti in zhaſtiti in ti s vſimi duſhnimi in teleſnimi mozhmi sveſto ſlushiti. Ṣprejmi, Ozhe nebeſhki, dobrotljivo ta moj dar in daj mi mozh, de ſvete shelje, ktere s beſedo rasodevam, tudi v djanji pokashem! Amen.

Molitev k Bogu ‚Sinu.

Krishani Jesuſ, moj Bog in Goſpod! ponishno te molim in ſe ti tolikokrat sahvalim, kolikorkrat ſi bil, in boſh od vſih poboshnih duſh hvaljen, de ſi same terpel in umerl, in me ſkos britko terpljenje in ſmert pogubljenja odreſhil. Savolj te velike ljubesni in dobrotljivoſti, ktero ſi mi ſkasal, shelim danſ po tvojih ſvetih naukih shiveti,

tvoje sglede posnemati, in vse svoje dela k zhasti tvojiga britkiga terpljenja opravljati. Kakor si v moje odreshenje vse svoje telesne ude rasmesariti, in se na krish perbiti dal; se tudi jest tako dans vsih svojih telesnih udov in dushnih mozhi k zhasti tvojiga britkiga terpljenja poslushiti, in se s vsakim tudi nar manjshim svojih del ali opravil tebi hvaleshniga in dopadljiviga skasati hozhem. Vsemi v dar, o krishani Jesus! te moje shelje, in pomagaj mi, de dans neprenehama tvoje britko terpljenje pred ozhmi imam. Amen.

Molitev k Bogu sv. Duhu.

O sveti Duh, ki od Boga ozheta in sina is-hajash! ki si me posvetil per svetim kerstu, si mi dosdaj rassvetljeval moj otemnjeni um, me uzhil in nagibal, po boshji volji ravnati, si s ognjem svoje ljubesni moje serze vnemal in mi mnogotere darove podelil; podeli mi tudi dans dari, kterih potrebujem: rassvetli mojo pamet, poterdi spomin, omezhi voljo, podpiraj mojo slabost, in uzhi me delati, kar je pra-

vizhniga, in ſe varovati, kar je krivizhniga; poſebno pa ushgi s ognjem ſvoje ljubesni moje ſerze, de bom v ljubesni ſveto shivel, v ljubesni ſrezhno umerl, in v ljubesni ſe vezhno v nebeſih veſelil. Amen.

Sveta Marija, mati Jesuſova in tudi moja dobrotljiva mati! proſi sa me danſ, de bom po tvojih ſvetih sgledih shivel in tako sveſto Bogu ſlushil, kakor ſi mu ti ſlushila, de ga bom do ſmerti tako priſerzhno ljubil, kakor ſi ga ti ljubila, in de ga bom tudi ſ teboj vred v nebeſih gledal in njegove dobrote vekomej vshival.

Moj sveſti angel varh! varuj me danſ sveſto vſih duſhnih in teleſnih nevarnoſt. — Moj ſveti patron! proſi sa me. —

Ozhe naſh i. t. d. Zheſhena ſi Marija i. t. d. Verjem v Boga Ozheta i. t. d.

Raslosheni Ozhenaſh.

O Goſpod, ſtvarnik vſih ſtvari! ti ſi naſ vſe vſtvaril, naſ vſe ohranujeſh. Mi vſi ſmo zelota, med ſabo teſno svesana, kakor udje eniga teleſa, ker ſmo vſi po tvoji podobi vſtvar-

jeni in od tebe vishani, in ker vſi od Adama, ki je kal zhloveſhkiga rodu, is-hajamo. Ali ah! kal zhloveſhkiga rodu je po grehu popazhena poſtala. Kadar je bila pa kal (Adam) popazhena, is ktere ſe ta zelota rasrafha, potem ſe je tudi zelota zhloveſhkiga rodu v vſih ſvojih delih ſpazhíla; sakaj is ſpazhene kali ſe rodi tudi le ſpazhena raſtljina. Pa ti, o Bog! ſi poſlal ſvojiga edinorojeniga Ṣina na ſvet, kteriga ſi kot blagi zep vzepil na ſpazheni zhloveſhki rod. Kakor dober zep vſe drevo sboljſha, in po njem vſi dreveſni ſokovi ſvojo laſtnijo spremenijo, in ſvojo divjoſt sgubijo, tako ſe samorejo vſi ljudje po tvojim Ṣinu ſpremeniti, ako blagimu ſoku njegovih gnadnih darov proſtor dajo, de v njih s vſo mozhjo dela. In Jesuſovi gnadni darovi ſo: veſ kerſhanſki ſtan gnade, vdeleshevanje ſvetih sakramentov in rasſvetljevanje ſvetiga Duha — is kterih darov nam is-haja opravizhenje, gnada in upanje vezhniga svelizhanja. Po Jesuſu, tvojim Ṣinu, ſmo reſheni is oblaſti hudobniga Duha, ſmo sadobili odpuſhenje vſih grehov, ker je dolg vſih grehov poplazhal, ſmo kot otrozi v boshjo prijasnoſt ſprejeti, ſmo poſtali erbi nebeſhkiga kraljeſtva, ſmo tudi prejeli gnade ſvetiga Duha, kteri naſ oshivlja, preſtvarja, poſvezhuje in oblashuje. Neſkonzhna je tvoja ljubesen, o nebeſhki Ozhe! ko ſi naſ v grehih umerle savolj Jesuſove proſtovoljne ſmerti pogubljenja otel in v oshivljenji, vſtajenji in vnebohodu Jesuſa Kriſtusa oshivljenje, vſtajenje in vnebohod tudi nam podaril, ker samoremo s

gnado, ki nam jo je Jesuſ saſlushil, zhiſto in ſveto shiveti, in ſi zhaſtitljivo vſtajenje in vnebohojenje saſlushiti. Neſkonzhna je tvoja ljubesin, o nebeſhki Ozhe! ko ſi naſ po Jesuſu, ſvojim Ṣinu, ſprejel sa ſvoje ljubljene otroke, in naſ erbe nebeſhkiga kraljeſtva ſtoril. O moj Bog! kaj je prijetniſhiga, kaj ſlajſhiga, kaj veſelejſhiga, kakor tebe, neſkonzhniga Boga, sa Ozheta imeti? To vterduje naſhe saupanje, napolnuje naſhe ſerza ſ ſladkoſtjo in povsdiguje naſhiga duha k tebi, ki ſi naſh Ozhe, ker ſi naſ vſtvaril, naſ po Jesuſu, ſvojim Ṣinu, kot ljubljene otroke v ſvojo prijasnoſt ſprejel, in naſ erbe ſvojiga nebeſhkiga kraljeſtva ſtoril. Gori v nebeſa, ktere nam je tvoj Ṣin saſlushil, povsdigujemo ſvojiga duha; gori v nebeſa, kjer je naſh pravi dom, poſhiljamo ſvoje shelje, ter po nebeſhkih dobrotah, ktere ſo nam perpravljene, neprenehama hrepenimo. Gori v nebeſa hitimo, de bomo mi otrozi tam, kjer ſi ti, naſh Ozhe, de bomo mi udje tam, kjer je Jesuſ naſha glava. Ozhe! ſprejmi naſ v isvoljeno prebivaliſhe, ktero ſi nam po ſvojim Ṣinu perpravil, ſtori naſ deleshne dobrot, ktere ſi nam po neſkonzhnim saſlushenji ſvojiga Ṣina obljubil: ah! dodeli nam vezhno svelizhanje. Vezhno svelizhanje bodo pa le tiſti doſegli, kteri tebe Ozheta, shiviga Boga, in tvojiga poſlaniga Ṣina, Jesuſa Kriſtuſa, ſ ſvetim Duham vred prav ſposnajo. Kteri tebe Ozheta, Ṣina in ſvetiga Duha tako molijo in ljubijo, kakor je Ṣin uzhil, tiſti doſeshejo vezhno svelizhanje.

O Goſpod! rasſvetli nam torej um, de

bomo tvoje boshje laſtnoſti prav ſposnali, ushgi naſhe ſerza, de bomo tebe molili, hvalili in ljubili, sakaj tebi gre vſa zhaſt in hvala vekomaj — tebi, ki ſi edini vſigamogozhni, nar modrejſhi, nar dobrotljivſhi, nar reſnizhniſhi in pravizhniſhi, ſam od ſebe od vekomaj neſkonzhno popolnama. Vſe, kar ima shivljenje od tebe, naj te toraj neprenehama zhaſti in hvali. Poſebno hozhemo mi kriſtjani tebe hvaliti in zhaſtiti, tebe ſvojiga dobrotnika, tebe, ſvojiga ſtvarnika, odreſhenika in poſvezhevavza. De te bomo pa zhedalje bolj zhaſtili, naſ raſsvetljuj s luzhjo ſvetih reſniz, ktere ſi nam po ſvojim Ṣinu in ſvetim Duhu rasodel.

O Goſpod! ki ſi nam po ſvojim Ṣinu luzh ſvete vere pershgal, ohrani v naſ ſveto reſnizo, in pomnoshi jo, sakaj bres vere, v ljubesni delavne, je nemogozhe, tebi dopaſti. O Goſpod! ſtori tedaj dobrotljivo, de bo luzh reſnize tudi tiſte raſsvetila, kteri v temoti smot in grehov shivè, de bomo vſi ſkup udje le eniga teleſa, zhigar glava je Kriſtuſ, de bo naſ vſe oshivljal en Duh, in de bomo vſi imeli eno upanje vezhniga svelizhanja. O Goſpod! raſsvetljuj nevernike in krivoverze, in ſtori, de bo vera per naſ vſih edina, ſoglaſna, popolna, zhiſta in vſo reſnizo obſegajozha. Ker pa vera bres dobrih del zhloveka svelizhati ne more, nam tudi pomagaj, de bomo ſvoj popravljeni ſtan, vſe od tebe prejete gnade, pravizhnoſt in ſvetoſt ohranili, ſe ſ ſvojim laſtnim proſtovoljnim djanjem smirej bolj in bolj poſvezhevali, in nikoli ne dovolili, de bi hudo poshelenje, ki tudi po ſve-

tim kerſtu v teleſu ſhe oſtane, zhes naſ goſpodarilo, de naſ ne bo premagal ne ſvet ne hudobni duh, ampak de ſe bomo s oroshjem vere, refnize in poboshnoſti vojſkovali soper ſvet, meſo in ſatana, in de bomo dolshnoſti do tebe, do blishnjiga in do ſebe sveſto ſpolnovali. O Goſpod! pomagaj nam, de bomo vero, saupno in v ljubesni delavno ohranili, ſe dobro vojſkovali in ſrezhno ſvoj tek dokonzhali; in kadar bomo ſvoj tek dokonzhali, naſ vsemi v prebivaliſhe ſvojih isvoljenih. Glej! tje obrazhamo vſe ſvoje miſli in shelje, ſvoje beſede in djanja. Tvoje lepote naſ samorejo rasveſeliti, tvoje dobrote naſ naſiti, tvoje bogaſtvo naſ obogatiti, in v tebi ſamim samoremo pravi mir in pokoj najti. Goſpod! vlezi naſ, in bomo sa tabo ſhli, pelji naſ, in bomo priſhli v tvoje nebeſhko kraljeſtvo, kjer te bomo v oblizhje gledali in vezhno vshivali.

Ker bo v prebivaliſhe tvojih isvoljenih pa le tiſti priſhel, kteri tvojo voljo sveſto ſpolnuje, naſ uzhi, vſe ſvoje miſli, shelje in djanja po tvoji volji obravnovati. Goſpod! pomagaj nam, de ne bomo po sheljah ſveta, meſa in ſatana delali, temuzh vſelej po tvoji ſveti volji. Spolnovanje tvoje volje je naſhe nar vezhi veſelje, naſha nar vezhi tolashba in ſladkoſt. Nizh drusiga ne shelimo v tem shivljenji, kakor tvojo voljo ſpolnovati. To je naſhe edino hrepenenje in edino delo v vſih okoliſhinah zeliga shivljenja. Goſpod! delaj naſ torej ponishne v obnaſhanji, terdne v veri, ſramoshljive v beſedah, pravizhne v delih, poſhte-

ne v sadershanji, poterpeshljive v nadlogah in teshavah, mirne v obrekovanji in preganjanji, krotke v sanizhevanji, persanesljive v prepirih, postreshne v potrebah blishnjiga, ljubesni polne do tebe in do svojih bratov. To je tvoja volja, to nas, o Gospod! spolnovati uzhi. Ravnaj pa tudi s nami vselej tako, kakor je tebi dopadljivo. Naj tedaj nas sadeva srezha ali nesrezha, shalost ali veselje, bogastvo ali revshina, sanizhevanje ali povikshevanje — vsimu, karkoli je tvoja volja, se voljno vdamo, naj bo nadloga ali stiska, lakota ali sheja ali nagota, nevarnost ali preganjenje ali mezh. V spolnovanji tvoje volje najdejo pravizhni veliko tolashbo, angeli veliko veselje in vsi isvoljeni neisrezheno sladkost. Kakor se pa v kraljestvu isvoljenih tvoja volja spolnuje; tako naj se na semlji tudi od nas in nad nami spolnuje.

De bomo vedno tvojo voljo spolnovali, nam dobrotljivo dodeli, zhesar na tem svetu potrebujemo. Ozhe! ki si nas dosihmal ohranil, daj nam, ako ti je dopadljivo, kar nam je na tem svetu k spolnovanju tvoje volje potrebno. Ohrani sdrave nashe ude, poshegnaj nashe trude in daj nam potrebne hrane, obleke in sasheleniga sdravja, de te savolj pomankanja teh dobrot shalili ne bomo. Daj nam vsim vse, zhesar potrebujemo. Podeli reveshem dari, kterih potrebujejo, in tudi poshegnaj darove premoshnih, de ne bodo sgubili, kar posedejo, sakaj ti si Ozhe nas vsih, bogatih in revnih. Pa ne prosimo obilnosti, saj ne vemo, ali bomo jutranjiga dne doshiveli, ali ne? Tudi ne prosimo mastne

in ſladke hrane, ſaj ne shivimo sato, de bi jedli in pili, temuzh jémo sato, de bi shiveli in v shivljenji tebe hvalili. Tudi ne profimo ptujiga blaga, temuzh le to, kar ſi ſ ſvojim prisadevanjem in po pravizi perdobimo. Le to, o Gofpod! poshegnaj, ker bres tvojiga shegna nobena rezh ne tekne. Ozhe! prefkerbi naſ danſ s vſim, karkoli k ohranjenju telefniga shivljenja potrebujemo, sakaj ti ſi naſh ozhe, in mi ſmo tvoji otrozi. Ker pa zhlovek ne obſtoji le is telefa, ampak tudi is neumerjozhe dufhe, ktera je veliko vezhi vrednoſti, kakor telo, nam pofebno dufhno hrano podeljuj. Dufhna hrana pa je boshji nauk, gnada in ſveto refhnje Telo. O Gofpod! pofhiljaj nam torej vedno poboshne mafhnike, vnete pridgarje in modre ſpovednike, de bodo s vſo mozhjo tvojo boshjo befedo osnanovali in raslagali; in daj tudi nam rasſvetljeno pamet, perpravno voljo in vneto ferze, de bomo tvoje nauke saſtopili, jih ſ ferzhnimi sheljami poſluſhali in sveſto ſpolnovali. Daj nam gnado, de bomo ſad obrodili sa vezhno svelizhanje, sakaj bres tvoje gnade je nemogozhe, tebi dopadljive in sa nebeſa saſlushne dela dopernaſhati. Dufhna hrana, ſ ktero ſe naſha dufha k dobrimu pofebno poshivi in pokrepzha, de ſe loshej hudiga varujemo in dobro delamo, je nebefhki kruh, od kteriga Jesuſ, tvoj Sin, govori rekozh: „Kruh, kteriga bom jeſt dal, je moje meſo sa shivljenje ſveta; kdor jé moje meſo in pije mojo kri, ima vezhno shivljenje.“ O Gofpod! daj nam torej tega kruha vezhkrat v shivljenji,

pofebno nam dodeli, de ga bomo ob ſmertni uri s shivo vero, ſ terdnim saupanjem, s gorezho ljubesnijo in ſ zhiſtim ſerzam prejeti samogli. O Jesuſ! shivi kruh, ki ſi s nebeſ priſhel, tebe, vezhno shivljenje, prejeti in ſe ſ tabo ſkleniti, shelimo; kakor tudi ti k nam priti in ſe s nami popolnama ſkleniti sheliſh. O Goſpod, pridi! naſhe ſerze tebe sheli, naſha duſha po tebi hrepeni. O Goſpod! uſliſhi naſ, pridi sdaj ſ ſvojo gnado k nam, in tvoja gnada naj v naſ vedno oſtane.

Ali deſiravno v ſvojih potrebah k tebi, Ozhe! klizhemo, naſ vender vſelej ne uſliſhiſh, tode savolj naſhih grehov. Pravizhni Bog! ſposnamo, de ſmo veliko duſhnih in teleſnih darov od tebe prejeli, pa ſmo te vender mozhno s grehi shalili. Ali sdaj klizhemo: O Goſpod ne povrazhuj nam po naſhim saſlushenji, in ne ſhtrafuj naſ po naſhih hudobijah, temuzh odpuſti nam vſe naſhe grehe, kterih dolg in ſhtrafingo je Jesuſ Kriſtuſ, tvoj Sin, s britkim terpljenjem poplazhal. Spomni ſe, Ozhe! neſkonzhniga terpljenja ſvojiga Sina, in po neſkonzhnim saſlushenji terpljenja ſvojiga Sina nam odpuſti naſhe grehe, kakor tudi mi is ljubesni do tebe vſim tiſtim odpuſtimo, kteri ſo naſ kdaj ras-shalili. O Bog! ki ſi sveſt in pravizhen, odpuſti nam naſhe grehe, ſaj je tvoj Sin rekel: „Odpuſtite, in ſe vam bo odpuſtilo.“ Ozhe! ſ ſerza odpuſtimo vſim, kteri ſo naſ kakorkoli ras-shalili, odpuſti tudi ti nam po neſkonzhnim saſlushenji ſvojiga Sina vſe naſhe grehe, ki jih mozhno obshalujemo.

O Goſpod! odpuſti nam naſhe grehe, in odverni od naſ hudobne ljudi, in ako med sapeljivze sajdemo, naſ podpiraj ſ ſvojo gnado, de ſe ne bomo dali v grehe sapeljati; tudi naſ ſlabe poterduj, de naſ nezhimernoſti ſvetá premotile in v greh sapeljale ne bodo. O Goſpod! podpiraj naſ ſlabe, sakaj v naſhim notranjim prebiva huda posheljivoſt, ktera naſprotva namu boljſhimu ſposnanju in hotenju, ter naſ v greh vlezhe. Ali le gnada samore naſhimu boljſhimu ſposnanju in hotenju dati toliko mozhi, de premaga posheljivoſt in poſtavo ſpolnuje. O Goſpod! podpiraj naſ tedaj ſ ſvojo gnado, de premagujemo posheljivoſt in ſe obvarujemo greha. Ah! ni ſe nam vojſkovati ſamo soper ſvet in ſvojo posheljivoſt, ampak tudi soper hudobniga duha, ki naſho voljo ſlabi, vero smanjſhuje, ter nam sa prelomnjenje tvoje poſtave zhaſno ſrezho obeta. Torej naſ, o Goſpod! podpiraj, de bomo terdno ſtali in ſe ubranili salesovanju hudobniga duha. O Goſpod! podpiraj in varuj naſ, de ne pervolimo v ſkuſhnjavo, de ſe ne bomo jokali nad ſadam. Tudi naſ varuj, de nad tem, kar nam ſkuſhnjavez obeta, dopadajenja imeli ne bomo.

O Goſpod! varuj nedolshne sapeljivoſti in pohujſhljivoſti. Odpuſti nam grehe, v ktere ſmo bili padli, varuj naſ, de sopet vanje ne pademo, in reſhi naſ vezhnih in zhaſnih ſhtrafing greha. Reſhi naſ vſih nadlog, ktere niſo k naſhimu duſhnimu svelizhanju. Reſhi na duſhi ſlepe njih ſlepote, ter jim odpri duſhne ozhi, de sagledajo ſvojo neſrezho, v kteri ſe

snajdejo, in de ſe ſ pokoro k tebi obernejo. Reſhi mlazhne in ſanikerne njh mlazhnoſti in ſanikernoſti, de bodo tebi ſlushili in ſa ſvoje ſvelizhanje ſi persadevali. Reſhi naſ nevredniga prejemanja ſvetih ſakramentov. Reſhi naſ nefrezhne ſmerti in pogubljive ſodbe. Reſhi naſ ſramotniga vſtajenja in vezhniga pogubljenja!

Ozhe! naj ſe sgodi, kar ſmo profili. Naj ſe sgodi k tvoji zhaſti in k naſhimu ſvelizhanju. Naj ſe sgodi v imenu in ſavolj neſkonzhniga saſlushenja tvojiga Şina, kteri naſ je to molitev moliti uzhil, kteri ſ teboj in ſ ſvetim Duham vekomaj ſhivi in kraljuje, kterimu naj bo zhaſt in hvala vekomaj.

Rasloshena Zhefhenaſimarija.

O prefveta deviza, smed vſih milijonov Adamovih hzheri isvoljena nebeſhka kraljiza! Vſi poboſhni kriſtjani ſo bli she od nekdaj poſebni zhaſtivzi tvojiga imena. Şina ſo zhaſtili v tebi, o mati! ino ſ ſinam ſo tudi tebe kakor ſvojo mater pozhaſtili, in te ſhe sdaj zhaſtijo. Tebe zhaſti veſolna katoliſhka zerkev, in te zhaſté tudi nebeſa. Glej, o mati! tudi jeſt te danſ poln poboſhnoſti s Arhangelovimi beſedami posdravim, rekozh:

„*Zheſhena ſi Marija!*“ V tem posdravljenji arhangela te ſposnam mater ſvojiga Goſpoda Jeſuſa Kriſtuſa. Od tebe mi je bil

moj svelizhar rojen, v tebi je beſeda meſo poſtala, po tebi ſe je prerokovanje dopolnilo, po tebi je nam ubogim greſhnikam luzh gnade saſijala, in po tebi nam je svelizhanje prishlo. Bodi tedaj zheſhena, o mati mojiga Goſpoda Jesuſa! Bodi ſtotavshenkrat zheſhena in hvaljena, o prezhiſta deviza Marija, moja ljubesnjiva mati, moja nar vikſhi goſpá, moja nar mogozhniſhi pomozhniza! Bodi ſtotavshentkrat zheſhena o prezhudna Marija!

„*Gnade ſi polna!*“ Vezh kakor vſi zhloveſhki otrozi ſi gnad od Boga prejela, ti viſoko zheſhena! Predraga hzhi nebeſhkiga ozheta, mila mati edinorojeniga ſinu boshjiga, blaga neveſta ſvetiga Duha; ti smed vſih ſvojiga ſpola isvoljena in od Boga nar obilniſhi s gnadami obdarovana, ktero vſi rodovi semlje ſrezhno imenujejo; o bodi tedaj ſtotavshenkrat zheſhena! Preden je bil ſvet uſtvarjen, je bilo tvoje ime she imenovano; tudi angeli in ſvetniki pojó neprenehama tebi hvalo, o gnade polna Marija! Bodi tedaj tudi od mene pozheſhena, ti od vekomaj isvoljena poſoda vſih boshjih gnad! Bodi zheſhena, bodi ſtotavshenkrat in milijonkrat zheſhena, ti Marija gnade polna!

„*Goſpod je ſ tabo!*“ O ſrezhna Marija! ki ſi ſveto gnado tako sveſto v ſvojim ſerzu ohranila, in tako sveſto s boshjo gnado vred delala, de ſi smiram s Bogam ſklenjena oſtala, in Bog ſ teboj. Sklenjen je bil ſ teboj Bog Ozhe kakor ſ ſvojo preljubo hzherjo, Bog Sin kakor ſ ſvojo deviſhko materjo, Bog ſveti Duh kakor ſ ſvojo prezhiſto neveſto. O Marija,

Goſpod je ſ teboj! Bodi tedaj zheſhena, bodi zheſhena neprenehama!

„*Shegnana ſi med shenami!*“ Arhangel Gabriel, in tvoja teta ſta te tako posdravila, viſokozheſhena! Dovoli tudi meni, ſvojimu nevrednimu ſlushabniku, te tako posdraviti. Glej, veſelim ſe, de ſi med vſimi drugimi ſvojiga ſpola isvoljena, in s nar vezhimi, s nar imenitniſhimi boshjimi darmi obdarovana. Od vekomaj ſi bila od Boga smed vſih drusih isvoljena sa prezhiſto mater edinorojeniga ſinu boshjiga, in ſi bila tudi she pervi trenutek ſvojiga ſpozhetja vſiga madesha Adamoviga greha popolnama obvarovana. Sato ſi reſnizhno shegnana med vſimi shenami. Torej bodi zheſhena, ſkos vſe veke in od vſih ſtvari zheſhena! Marija shegnana med shenami, bodi viſoko zheſhena!

„*In shegnan je ſad tvojiga teleſa, Jeſuſ!*“ Gotovo je Jeſuſ, ki je naſh Goſpod in Bog, shegen zhes vſe shegne, in ſvetoſt zhes vſe ſvetoſti. Ker je pa Jeſuſ Kriſtuſ tvoj ſad, od kteriga nam pride vezhno shivljenje, ſi ti Marija saref drevo vezhniga shivljenja, ko ſi Jeſuſa od ſvetiga Duha ſpozhela. O preſveta deviza Marija, ti drevo vezhniga shivljenja! bodi tedaj zheſhena od vſih ſtvari, ker ſi v ſvojim teleſu shegnan ſad noſila; njega, ki je, in ima vezhno shivljenje v ſebi. O preſveta in prezhudna Marija! bodi torej zheſhena milijonkrat, zheſhena vekomaj.

„*Sveta Marija, mati boshja!*“ O prezhudna Marija, deviza in Mati! Shegnan ſad

ſi ſpozhela in v ſvojim teleſu noſila. Ker ſi od ſvetiga Duha ſpozhela, ſi deviza, kakorſhna ſi bila tudi pred ſpozhetjem, med ſpozhetjem in po ſpozhetji, pred rojſtvam, med rojſtvam in po rojſtvu ſvojiga Sina. Ker ſi pa shegnan ſad, Jesuſa, kteriga ſi od ſvetiga Duha ſpozhela in v ſvojim teleſu noſila, tudi rodila, ſi tedaj po vſi pravizi mati boshja imenovana. O nesapopadljiva zhaſt in viſokoſt, ktere ſhe nikoli nobena druga ſtvar doſegla ni! On, ki te je uſtvaril, je hotel od tebe rojen biti, ino tvoj Bog in Goſpod je tvoj otrok poſtal. O viſoka, zhudopolna Marija, mati boshja. ki ſi velike zhaſti vredna! bodi toraj viſokozheſhena, bodi na vſe vezhne zhaſe zheſhena!

„*Proſi sa naſ greſhnike, sdaj!*“ O Marija, uſmiljena pomozhniza! ki ſi she toljkanj greſhnikam k reſnizhnimu ſpreobernjenju in k pravi pokori ſ ſvojimi miloſtljivmi proſhnjami pred Bogam pomagala, pomagaj tudi sdaj nam ubogim greſhnikam, kteri tako ſerzhno v tvojo pomozh saupamo. Pomagaj nam v vſih nevarnoſtih naſhiga shivljenja, pomagaj nam v vſih ſkuſhnjavah in greſhnih perloshnoſtih sdaj v shivljenji!

„*In ob naſhi ſmertni uri!*“ Kadar ſe naſha sadnja ura perblisha in naſhe oko ugaſne, o mati! takrat, takrat nam poſebno pomagaj, rastegni ſvoje roke zhes naſ nesmoshne otroke; brani naſ pred hudobnim ſovrashnikam, in pelji naſhe duſhe is tega revniga shivljenja tje v vezhno nebeſhko kraljeſtvo, kjer ſe bomo ſ tabo in s vſimi isvoljenimi vekomaj per Bogu veſelili.

„*Amen.*“ Bodi Marija zheſhena, bodi viſoko zheſhena, in proſi sa naſ!

Rasloshena apoſtoljſka vera.

Shivo verujem, de je Bog in ſzer en ſam Bog, kteri je sgol Duh, ſam od ſebe od vekomaj neſkonzhno popolnama, neſkonzhno pravizhen in dobrotljiv, od kteriga vſe dobro is-haja. Verujem, de ſo v edinim in nerasdeljivim boshjim bitji tri perſhone: Ozhe, Ṣin, in ſveti Duh, ki ſo v popolni enoglaſnoſti ali edinoſti med ſeboj, tako de ſo vſe tri perſhone eniga in ravno tiſtiga boshjiga bitja, ktero je nerasdeljivo in popolnama v Ozhetu, nerasdeljivo in popolnama v Ṣinu, nerasdeljivo in popolnama v ſvetim Duhu. Torej ſo vſe tri perſhone, deſiravno je njih vſaka Bog, le en ſam Bog. Verujem, de je Bog Ozhe ſam od ſebe od vekomaj, kteri je ſvojiga Ṣina od vekomaj rodil, kteri je nebo in semljo, angele in ljudi, vſe shive in neshive, vidne in nevidne ſtvari sgol po ſvoji vſigamogozhni volji vſtvaril, kteri vſe visha in ohranuje. O vſigamogozhni in dobrotljivi Ozhe! ki ſi me po ſvoji podobi in sa nebeſa vſtvaril, ki me vishaſh in ohranujeſh; tebe hozhem hvaliti, moliti in ljubiti in tvojo voljo natanko ſpolnovati, de pridem v nebeſa, sa ktere ſim vſtvarjen; tebi ſe hozhem vedno hvaleshniga ſkasovati sa vſe, kar ſi mi dodelil po Jesuſu Kriſtuſu, ſvojim edinorojenim Ṣinu.

Verujem de je Jesuſ Kriſtuſ, edinorojeni Şin boshji, po vſigamogozhnoſti ſvetiga Duha v Mariinim teleſu pravo zhloveſhko natoro ſ ſvojo boshjo natoro v eno boshjo perſhono ſklenil, in je od Marije vſelej devize v Betlehemſki ſhtalizi rojen bil. Shivo verujem, de je Jesuſ Kriſtuſ pravi Bog, ker ima pravo boshjo natoro, kar mi tudi prizhujejo prerokovanja prerokov, beſede nebeſhkiga Ozheta, Jesuſa, apoſtelnov in ſvetih uzhenikov. Verujem, de je Jesuſ pravi zhlovek, ker ima pravo zhloveſhko natoro (pravo zhloveſhko duſho, ki je obdana s umam in voljo, in pravo zhloveſhko telo, ki je bilo obdano ſ zhloveſhkimi teshavami in potrebami), ktera je bila proſta vſiga hudiga nagnjenja in greha. Jesuſ ima tedaj dve natori — boshjo in zhloveſhko, in dve volji — boshjo in zhloveſhko, pa eno ſamo perſhono — boshjo. Kriſtuſ je tedaj Bog in zhlovek ſkupej v eni perſhoni, en Kriſtuſ, tode ne eden tako, kakor de bi ſe bila boshja natora v meſo ſpremenila, ampak eden tako, ker je k ſvoji boshji natori zhloveſhko pervsel; eden ne tako, kakor de bi ſe bile boshja in zhloveſhka natora smeſhale v eno natoro, ampak eden v eni ſami — edini perſhoni boshji. Vſe, kar ſe je nad njim v zelim njegovim shivljenji in djanji vidilo, je rasodevalo, de je Bog in zhlovek ſkupej. Kot zhlovek je bil v Betlehemſki ſhtalizi rojen, v plenize povit in v jaſli poloshen; kot Boga ſo ga pa angeli molili. Kot zhloveku ſo mu modri is jutrove deshele darovali kadila, slata in mire; kot Boga ſo ga pa mo-

lili. Kot zhloveka ga je Marija v narozhje vsela, kot Boga ga je pa molila. Kot zhlovek je bil po judovſki poſtavi obresan, ker je bil pa tudi Bog, je bil poviſhan, ter je dobil ime, ktero je velike zhaſti, vezhi memo vſe zhaſti na ſvetu, tolike zhaſti, de ſe v tem imenu vſako koleno perpogne svelizhanih v nebeſih, ljudi na semlji, terpezhih v vizah in pogubljenih v peklu, kteri morajo Jesuſa sa ſvojiga goſpoda, ſodnika in kasnovavza ſposnati, in de vſe umne ſtvari ſposnajo, de ima Jesuſ s nebeſhkim Ozhetam enako velizhaſtvo in oblaſt. Kot zhlovek je bil Jesuſ v dvanajſtim letu svoje ſtaroſti v Jerusalemſki tempel pernesen; kot Bog je pa rasodeval modroſt, tako de ſo ſe vſi njegovi umnoſti in njegovim odgovoram zhudili. Kot zhlovek je bil od Janesa v reki Jordan kerſhen, ker je bil pa tudi Bog, ſe je ſveti Duh v podobi goloba nad njega prikasal, nebo ſe je odperlo in Bog Ozhe je govoril: Ti ſi moj ljubi Sin, nad teboj imam dopadajenje. Kot zhloveka ga je ſtari Simeon v narozhje vsel, kot Boga ga je pa molil. Kot zhlovek je lakoto terpel, kot Bog je pa ſ peterimi kruhi pet tavshent ljudi naſitil. Kot zhlovek je bil od hudizha ſkuſhan, ker je bil pa tudi Bog, ſo mu angeli ſtregli. Kot zhlovek je bil shejin, kot Bog je pa vodo v vino ſpremenil. Kot zhlovek je ſpal v zholnu, kot Bog je pa vetrovam na morji sapovedal, in potihnili ſo. Kot zhlovek je kervav pot potil, kot Bog je pa dajal ſlepim, de ſo vidili, gluhim, de ſo ſliſhali, mutaſtim, de ſo govorili, hromim, de ſo ho-

dili, in gobove je ozhiſtil. Kot zhlovek je bil v vertu Gezemani ſvesan, kot Bog je pa ſ ſvojim glaſam vojſhake na tla poderl. Kot zhlovek je umerl, kot Bog je pa ſolnze otemnil, semljo ſtreſel in mertve k shivljenju obudil. Kot zhlovek je bil sakopan, is ſvoje boshje mozhi je pa od mertvih vſtal in v nebeſa ſhel. Jesuſ, ki je Bog in zhlovek ſkupej, je naſh uzhenik, ker naſ je uzhil reſnize in zhednoſti, ki jih je ſ zhudeshi in ſ ſvojim laſtnim sgledam poterdoval. Uzhil naſ je ſame ſebe in Boga ſposnati, in njegovo ſveto voljo ſpolnovati; uzhil naſ je dolshnoſti do Boga, do ſamih ſebe in do blishnjiga, uzhil naſ je, in naſ uzhi vſe, kar nam je k svelizhanju potrebno. On je tudi naſh viſhi maſhnik, ker ſe je ſ ſvojim terpljenjem in ſvojo ſmertjo na krishi sa naſ daroval.

Leta ſhtiri tavshent tri in trideſetiga po ſtvarjenji ſveta, kader je bil Ponzi Pilat deshelni poglavar v judovſki desheli, tode pod rimſkim viſhim poglavarſtvam zeſarja Tiberija, je Jesuſ po ſvoji zhloveſhki natori, na duſhi in na teleſu, sa vſe ljudi veliko terpel. Terpel je tako veliko shaloſt in britkoſt, de ſe je od ſilnih teshav kervavo potiti mogel; terpel je veliko saſmehovanja in sanizhevanja, saſramovanja in preklinjevanja. Terpel je veliko mrasa in vrozhine, lakote in sheje; je bil od ſovrashnikov svesan, uklenjen, tepen, ſuvan in sapljuvan; je bil do kervaviga gajshlan, ſ ternjem kronan, ſ teshkim krishem obloshen, kteriga je neſel od Jerusalema na

goro Kalvarijo, kjer je bil na krish perbit, na kterim je v ſtrafhnim terpljenji umerl. Terpeti in umreti je pa hotel, de je poplazhal dolg vſih grehov, poerbaniga greha in vſih drusih nafhih grehov, de naſ je refhil is oblaſti hudobniga duha, de je rashaljeniga Boga potolashil in naſ sh-njim sopet ſpravil, de nam je nebeſa, ki ſo bile po grehu sgubljene, sopet saſlushil, in nam vſe pripomozhke vezhniga svelizhanja perdobil. Deſiravno bi naſ bil Jesuſ tudi s majhnim terpljenjem odrefhiti samogel, ker je njegova boshja natora neſkonzhno saſlushenje dala vſimu, kar je po ſvoji zhlovefhki natori terpel; je vender na dufhi in na teleſu neſkonzhno veliko terpeti hotel, in ſizer sato, de bi mi ſposnali hudobijo ſvojih grehov, in njegovo veliko ljubesen do naſ. Ali deſiravno ſe je Jesuſ ſkos ſvoje neſkonzhno terpljenje in ſvojo ſmert sa vſe daroval, vender ne bodo vſi svelizhani, ker ſe nozhejo vſi vdeleshiti saſlushenja njegove neſkonzhne daritve. Njegoviga neſkonzhniga saſlushenja, ki isvira is neſkonzhne daritve, ſe pa samoremo vdeleshiti ſ pravo vero, ſ ſpolnovanjem boshje poſtave, s vrednim prejemanjem ſvetih sakramentov, s dopernafhanjem dobrih del in ſ poterpeshljivoſtjo v nadlogah. O Goſpod! ſtori me vredniga, ſe vdeleshiti neſkonzhniga saſlushenja Jesuſove daritve! —

Kadar je Kriſtuſ na krishi sa naſ umerl, in prav sadoſten dar pernefel, je ſhla njegova ſpremenjena in povelizhana in s njegovo boshjo natoro ſklenjena dufha po ſmerti teleſa, ktero je tudi vedno s boshjo natoro ſklenjeno bilo,

pred pekel, ne le ſamo k ſvetim ozhakam, ampak tudi k tiſtim nevernim, kteri ob Noetovim zhaſu, ko ſe je barka delala, niſo verovali boshjimu shuganju; ko je pa ſhiba boshja veſolniga potopa nad nje priſhla, ſo ſhe v veri in pokori ſvoje svelizhanje naſhli. Unim ſvetim in tem poprej nevernim, potlej pa ſpreobernjenim je Kriſtuſ po ſvoji ſmerti osnanil, de je odreſhenje dokonzhal in nebeſa saſlushil. Preden je bil namrezh Kriſtuſ umerl, ſo ſhle od teleſ lozhene duſhe pravizhnih pred pekel, kjer ſo odreſhenja zhakale in ſe majhnih madeshev ozhiſhevale, in k tem je Kriſtuſ ſtopil ter jim veſelo osnanilo perneſel, ne pa k pogubljenim. In Jesuſ, ki je nekaj zhaſa velikiga petka, zelo ſaboto in nekaj zhaſa nedelje ſ truplam v grobu, s duſho pa v predpeklu bil, je sjutrej sgodej velikonozhno nedeljo is ſvoje laſtne mozhi v povelizhanim ſtanu duſhe in teleſa, ktero je imelo snamnje zhaſtitih ran, od mertvih vſtal. Po ſvojim vſtajenji od mertvih je Jesuſ ſhe ſhtirdeſet dni na ſvetu prebival, je sakrament ſvetiga kerſta, ſvete birme in pokore poſtavil, je ſvoje apoſteljne v veri poterdil, jim je ſveto piſmo raskladal in druge potrebne nauke dajal, jih je po oblaſti in pravizi, ki je njemu od nebeſhkiga Ozheta dana, poſlal do vſih narodov, de naj jim svelizhanje osnanujejo in jih poſvezhujejo ſ ſvetim kerſtam v njegove uzhenze.

In ſhtirdeſeti dan po vſtajenji je na oljſki gori vprizho ſvojih uzhenzov s duſho in ſ teleſam is ſvoje laſtne mozhi zhaſtit v nebeſa

ſhel, ter je ſ ſabo peljal pravizhnih duſhe, kterim je bil po ſvoji ſmerti veſelo osnanilo pernesel. Kriſtuſ je potem, ko je ſ ſvojo darovavno ſmertjo dobrote naſhiga prihodnjiga shivljenja: opravizhenje, poſvezhenje in svelizhanje perdobil, enkrat in sa vſelej v nar viſhi nebeſa k Bogu ſamimu ſhel, de nam s nebeſ deli gnade, ktere nam je ſ ſvojo darovavno ſmertjo perdobil, in darove ſvetiga Duha, kteriga je kot ſad ſvojiga odreſhenja po ſvojim vnebohodu na semljo poſlal. In sdaj kraljuje Kriſtuſ v nebeſih kot smagavez greha, ſmerti, ſatana, pekla in ſveta; ſe boshje vlade tudi ſ ſvojo povelizhano zhloveſhko natoro vdeleshuje, ktera je s boshjim Ṣinam v eno boshjo perſhono ſklenjena; daruje sa naſ ſvojimu nebeſhkimu Ozhetu saſlushenje ſvoje laſtne kervave ſmerti, in ſ tem nam sagotovi odreſhenje, ktero naſhe zhaſno in vezhno shivljenje obſega. In od ondot bo priſhel s veliko zhaſtjo in oblaſtjo poſlednji dan dobre in hudobne ſodit. On ima to oblaſt ne le ſamo savolj ſvoje boshje natore, temuzh ſoſebno sato, ker ſe je vzhlovezhil in je prevsel delo odreſhenja. Sadnje opravilo vzhlovezhenja in odreſhenja je pa poſlednja ſodba, sakaj po ſodbi ſe bo lozhilo ſveto in ſrezhno zhloveſhtvo od neſvetiga in nesrezhniga, ſe bo sedinilo ſ Kriſtuſam, kakor telo s glavo, tako de bo Kriſtuſ ſ zhloveſhtvam sdrushen ſhe le popolnama noviga zhloveka naredil, in ga ſpet Bogu podvergel, kar je njegoviga odreſhenja namen in konez. Tode ſodba pride sa vſaziga zhloveka she pri ſmerti

kakor pofebna ſodba sa njegovo duſho. Ker pa ta pofebna ſodba ni druga, kakor ktero bo Jesuſ Kriſtuſ per veſolni ſodbi isrekel, sato je she v veſolni ſodbi sapopadena. O Jesuſ! kadar me pridesh ſodit, me ne ſodi po mojim saſlushenji, ampak po ſvoji neſkonzhni miloſti.

Verujem, de je ſveti Duh tretja boshja perſhona, ki ſe od Ozheta in Ṣina po ljubesni is-haja, de je s Ozhetam in Ṣinam eniga boshjiga bitja, in ene natore — pravi shivi Bog, kteri nam po ſvetih sakramentih gnade in darove, ki nam jih je Jesuſ ſ ſvojo ſmertjo na krishi saſlushil, deli. Ṣveti Duh prerodi zhloveka, ker mu per ſvetim kerſtu izvirni greh, in vſe pred kerſtam ſtorjene grehe, in s greham saſlushene vezhne in zhaſne ſhtrafinge isbriſhe, ga opravizhi, mu poſvezhujozho gnado boshjo podeli, in ga Bogu dopadljiviga ſtori. Ṣveti Duh poſtavi per ſvetim kerſtu zhloveſhko duſho v pervi, nedolshni ſtan, v kterim ſtanu ſo naſhi pervi ſtarſhi pred ſtorjenim greham bili, in ſzer tako poſtavi, de je telo duhu, duh pa Bogu pokoren, de je duſha ſveta, Bogu poſvezhena in perpravna ſtorjena, ſi tudi s laſtnim djanjem in persadevanjem ſvetoſt perdobiti. Po tem takim sadobi duſha ſpet ſvojo pervo nedolshnoſt, ſvoje zhiſto, ſveto biſtvo is Boga in je ravno sato ſpet otrok boshji, in je Bogu toliko bolj dopadljiva, kolikor bolj ſi persadeva, ſvoj popravljeni ſtan, vſe od Boga prejete gnade, pravizhnoſt in ſvetoſt ohraniti, ſe ſ ſvojim laſtnim, proſtovoljnim djanjem smirej bolj in bolj poſvetiti, in nikoli ne dovoliti, de bi hudo

poshelenje, ki tudi po ſvetim kerſtu ſhe v telesu oſtane, zhes njo goſpodarilo. Ozhiſheni, opravizheni in poſvezheni s gnado ſvetiga Duha poſtanemo deleshniki vezhniga svelizhanja, kakor ga upamo. To upanje pa ne bo goljfano, ker nam je boshja ljubesin, ktera nam je po ſvetim Duhu naſhe ſerza prevsela, tedej Bog ſam, porok sato. Sveti Duh nam tudi deli ſvoje darove, kteri ſo v prid naſhe laſtne duſhe in naſhiga svelizhanja, darove namrezh: de po njih nebeſhke dobrote viſoko zenimo in sa prave dobrote ſposnamo, zhaſne dobrote pa le sa minljive dobrote imamo in tudi ſvojiga ſerza na nje ne navesujemo, temuzh ſe jih le k doſegi vezhnih dobrot poſlushimo; de to, kar nam je k svelizhanju potrebno, saſtopimo; de samoremo v dvomih ſebi ali drugim prav ſvetovati, in v nevarnoſtih dobro rasſoditi, kaj je ſtoriti in kaj ne; de sopernoſti, ki ſe nam naſproti ſtavijo, premagujemo in dobro dopernaſhamo; de dobro od hudiga raslozhimo in k doſegi ſvojiga namena perpravne perpomozhke isvolimo; de Bogu ſamimu dopaſti shelimo, vſe ſvoje miſli in shelje v njega obrazhamo in v njem ſrezhe in veſelja iſhemo; de ſe greha in vſiga, kar v greh napeljuje, ſkerbno varujemo, ker je greh ras-shaljenje boshje. Sveti Duh nam deli tudi poſebne darove, kterih ne prejmemo le ſami sa ſe, ampak v prid drusih, sato savolj njih zhlovek ni Bogu prijetniſhi. Take duhovne darove (zhudeshe delati, mnogotere jesike govoriti i. t. d.) je ſveti Duh perve zhaſe kerſhanſtva pogoſto delil vernim, ter je s njih

zhudovitoſtjo ſprizheval, de je kerſhanſtvo reſ od Boga. Posnejſhe, ko je bilo kerſhanſtvo she bolj ras-ſhirjeno, ſe je to tudi bolj po redko godilo, deſiravno je Bog od zhaſa do zhaſa ſebe in ſvojo zerkev s njimi povelizheval.

Verujem v ſveto kerſhanſko katoliſhko zerkev. Kriſtuſ, ki je od vekomaj per Bogu, ki ga vidi in popolnama ſposna — on, pravi shivi Bog, nam je pernesel vſo in zhisto resnizo. On pravi Bog in zhlovek ſkupej nam je s ſvojo darovavno ſmertjo perdobil gnado vezhniga svelizhanja. Osnanjenje resnize in deljenje gnadnih darov, po kterih samoremo pred Bogam zhisti, ſveti in svelizhani biti, je pa Kriſtuſ ſvojim apoſteljnam in uzhenzam isrozhil, ter jih je po oblasti in pravizi, ktera mu je bila dana od nebeſhkiga Ozheta, do vſih narodov zeliga ſveta raspoſlal, resnizo osnanovat in gnadne pripomozhke vezhniga svelizhanja delit. On je rekel ſvojim poſlanim: Pojdite in uzhite vſe narode, in poſvezhujte jih s ſvetim kerſtam v moje uzhenze; uzhite jih ſpolnovati vſe sapovedi. Vam, je rekel apoſteljnam, dam oblaſt, grehe odpuſhati in perdershevati, v drushbo vernih ſprejemati in isobzhevati, uzhiti in ſoditi, kdo je vredin v drushbo vernih sprejet biti in kdo ne, kaj je prav in kaj ne, kaj je pripuſheno in kaj ne. Kriſtuſ je tedaj dal ſvojim apoſteljnam uzhivno in ſodivno oblaſt, ktero naj pa vender le ſkasujejo pod ſvojim poglavarjem Petram. Sakaj Kriſtuſ je poſtavil ſvetiga Petra poglavarja vſih vernih, ker vidna drushba vidniga poglavarja potrebuje, de ſe pri nji mir in edinoſt ohrani.

Kriſtuſ je rekel Petru: Glej! ſatan bo tebe, tvoje brate in vſe moje verne naganjal, de bi od moje vere k temu ali unimu uku odſtopili; ali jeſt ſim nebeſhkiga Ozheta poſebej sate profil, ker je vſe na tebi, poglavarji, de tvoja vera v praviga Kriſtuſa, kakorſhniga ſi ſposnal, nikoli ne jenja. Szer boſh tudi ti omahoval, pa ſe boſh sopet ſpreobernil. Po ſvojim ſpreobernjenji tudi ſvoje brate v veri poterdi. Kakor ſi ti is rasodenja mojiga nebeſhkiga Ozheta mojo boshjo viſokoſt kakor edinorojeniga Sinu boshjiga pred vſimi ſvojimi brati ſposnal; tako hozhem tudi jeſt tebe pred njimi povsdigniti in pozhaſtiti, in tebi v ſvojim kraljeſtvu na semlji, v vidni drushbi ſvojih vernih, ta ſpredek pred njimi dati, de boſh vidni podlagni kamen tega vidniga poſlopja, po kterim bo tako terdno, de ga vſe peklenſke mozhi, ki hozhejo reſnizo in zhednoſt v smoto in pregreho premeniti, ne bodo premagale. Ker je zerkev is vernih ljudi, je tudi ſkala vidne zerkve verni ſkalar (Peter). In vedno je tudi vidni ſkalar (Peter) v ſvoji veri zerkev peklenſkih napadov, napazhne in krive vere oteval. Kriſtuſ je dal Petru nar viſhi mozh in tudi nar viſhi oblaſt, sapovedovati in ſoditi; tedaj v kerſhanſko drushbo jemati, ali is nje islozhevati, grehe odpuſhati ali perdershevati, kaj sa pripuſheno ali nepripuſheno isrezhi, ſposnati in dolozhiti, kaj je prav ali ni prav. Drugim apoſteljnam je bila tudi dana ſodivna oblaſt, pa ſhe le po tem, ko je bil Peter s nar viſhi oblaſtjo sa veſolniga poglavarja vernih ſloveſno svoljen; ſ tem jim je bi-

lo ukasano, de naj ſvojo boshjo oblaſt le v sedinjenji ſ poglavarjem ſkasujejo, sakaj le eden je vidni hiſhni gospodar, ki naj odpera in sapera. Kakor mu je bil Kriſtuſ savolj njegove rasſvetljene vere ſprednoſt dal pred vſimi drugimi apoſteljni, ter ga terdniga ſkalarja naredil; tako mu je tudi podelil savolj njegove vezhi ljubesni nar viſhi oblaſt, vladati apoſteljne in druge verne, zelo drushbo vernih.

Oblaſt, ktero ſo apoſteljni od Jesuſa prejeli, pa ni nikoli nehala, tudi po njih ſmerti ne; sakaj apoſteljni ſo po oblaſti in pravizi, ktero ſo od Jesuſa imeli, ſvoje nameſtnike poſtavili, ter jim isrozhili oblaſt, kakorſhno ſo ſami od Jesuſa imeli. Tako ſo apoſteljni po Jesuſovim vnebohodu apoſteljna s imenam Matija nameſto Judesha Iſkarjota isvolili. Tudi ſveti Barnaba in Pavel ſta bila apoſteljna isvoljena. Sveti Pavel je poſvetil in poſtavil Tita in Timoteja sa ſvoja prava nameſtnika, ktera ſta tudi druge poſvetila in sa prave nameſtnike apoſteljnov poſtavila, in ſzer ſ tiſto oblaſtjo, kakorſhno ſo apoſteljni od Jesuſa prejeli. Tako ſe je Jesuſova vera tudi po ſmerti apoſteljnov vedno na ſvetu osnanovala, in tudi oblaſt, ktero so apoſteljni od Jesuſa prejeli, je per njih naſlednikih neprenehama zela oſtala, in je tudi ſhe dandanaſhnji per tiſtih, kteri ſo pravi naſledniki apoſteljnov. Naſledniki apoſteljnov ſo pa ſhkofje. Shkofje imajo tedaj tiſto oblaſt, ktero ſo apoſteljni od Jesuſa prejeli, sakaj Kriſtuſ je hotel, de oblaſt apoſteljnov v njih nameſtnikih do konza ſveta oſtane, ker je re-

kel: „Kakor je ozhe mene poſlal, tudi jeſt vaſ poſhljem, karkoli bote savesali na semlji, bo savesano tudi v nebeſih.“ Sato je ſveti Pavel Timoteju piſal: „Opominjam te, de gnado boshjo, ktero ſi o ſvojim poſvezhenji v vikſhi duhovſtvo ſ poklado mojih rok od Boga prejel, v ſebi obudujeſh in oshivljaſh ter s veſelo ſerzhnoſtjo sa rasſhirjanje in uterjenje kerſhanſtva vſe ſtoriſh. Bodi pravi ſhkof, in ſkerb imej, de ſe bo po pravim namenu uzhilo.“ Apoſteljni, ki ſo bili naravnoſt od Jesuſa poklizani in s viſhi duhovſko oblaſtjo obdani, ſo sraven ſvojih nameſtnikov (ſhkofov) tudi druge ſtaraſhine s nishji oblaſtjo poſvezhevali, in jih poſamesnim frenjam predpoſtavljali, kteri ſo ſe maſhniki imenovali. Nar ſtareji kerſhanſka frenja je sraven apoſteljnov tudi ſhe druge predpoſtavljene imela, ki ſo bili maſhniki. Maſhniki (naſledniki unih dva in ſedemdeſet uzhenzov ki ſo bili naravnoſt od Jesuſa poklizani in pod apoſteljne poſtavljeni) ſo s apoſteljni ſlushbo boshjo opravljali — Jesuſovo vero osnanovali, ſveto daritev opravljali, ſveto vezherjo in druge gnadne darove vernim delili in s apoſteljni vred sa zerkev ſkerb imeli. Sato je ſveti Pavel ſhkofu Titu piſal: „Savolj tega ſim te na Kreti puſtil, de to, kar manjka, napraviſh, in poſtaviſh po meſtih maſhnike, kakor ſim ti tudi sapovedal.“ In ſhkof Tit je po viſhi oblaſti in mozhi, ktero je o ſvojim poſvezhenji od Pavla prejel, tudi druge v ſhkofe in maſhnike ſ pokladanjem ſvojih rok poſvetil. Shkofje in maſhniki ſo imeli in imajo tedaj tiſto oblaſt, kakorſhno ſo imeli apoſteljni

in uzhenzi. Apoſteljni in uzhenzi ſo bili od ſamiga Jesuſa poklizani, in ſo naravnoſt od njega duhovſko oblaſt in mozh prejeli. Tudi dandanaſhnji imajo ſhkofje in maſhniki od Jesuſa mozh in oblaſt ſhkofovſko in duhovſko ſlushbo opravljati, tode ne naravnoſt od Jesuſa, ampak po pravih nameſtnikih apoſteljnov, t. j. po pravih ſhkofih, in ſzer ſ poklado njih rok, po kteri ſe ſhkofovſko ali maſhniſhko poſvezhenje podeluje. In to poſvezhenje s duhovſko oblaſtjo in mozhjo ſe bo po pravih ſhkofih do konza ſveta v vſe tiſte preſelovalo, kteri bodo od pravih ſhkofov poſvezheni. Sakaj Kriſtuſ je hotel, de mozh in oblaſt apoſteljnov v njih naſlednikih (v ſhkofih) do konza ſveta oſtane. Sizer pa kakor paſtirſka ſlushba apoſteljnov v njih naſlednikih (v ſhkofih) neprenehama shivi, ravno tako neprenehama shivi tudi nar viſhi paſtirſka ſlushba ſvetiga Petra v njegovih naſlednikih. Pravi nameſtniki ſvetiga Petra ſo pa vſi rimſki ſhkofje saporedama, sakaj ſveti Peter je poſlednje leta ſvojiga shivljenja v Rimu prebival, verne vladal, in kakor marternik umerl. De ſe je pa mogla oblaſt ſvetiga Petra na vſe njegove prave naſlopnike preſeliti, ſe ſamo ve, ker vidno sbiraliſhe vernih vidniga poglavarja s nar viſhi oblaſtjo, mozhjo in zhaſtjo neprenehama potrebuje. In de ſo ti naſlopniki Rimſki ſhkofje, ſprizhuje vſa sgodovina. Rimſki ſhkof (papesh) ima tedaj nar viſhi duhovſko oblaſt — duhovſko oblaſt zhes veſolni ſvet; on je pravi nameſtnik Kriſtuſov, glava vſe zerkve, ozhe in uzhenik vſih kriſtja-

nov, ker mu je od nafhiga Gofpoda Jesufa Kriftufa v perfhoni fvetiga Petra popolnama oblaft dana, vefolno zerkev pafti, vladati, voditi, tako kakor je v pogodbah vefoljne zerkve in v fvetih zerkvenih poftavah sapopadeno. Şhkofje in drugi zerkveni uzheniki sdrusheni s Rimfkim papeshem fo uzhivna zerkev, drugi verni kriftjani, ki refnizo fprejemajo in jo hranijo v fvojim ferzu, fo pa poflufhajozha zerkev. Şhkofje in drugi zerkveni uzheniki sdrusheni s Rimfkim papeshem, ki fo uzhivna zerkev, poterdujejo, kar je v fvetim pifmu sapifano, ali doftavljajo, kar ni v njem sapifano, ali raslagajo, kar je le temno v njem sapifano. In leti, pa ne drugi verni kriftjani, podperajo refnizo ter jo nevarnih smot in krivih naukov varjejo. Vfe, karkoli in kjerkoli zerkveni vifhi pod fvojim poglavarjem Rimfkim papeshem isrezhejo, kar vero ali shivljenje sadeva, naj bodo na enim kraji sbrani ali po vfim fvetu raskropljeni, je nesmotljiva refniza. Sakaj fveti Duh, kteriga je Jesuf apofteljnam in njihovim naflednikam uzhenika obljubil in poflal, poduzhuje zerkvene vifhi, in jih varuje, de fe s fvojim poglavarjem v osnanovanji nauka, kteri verfke ali djanfke refnize sadeva, nikdar smotili ne bodo. Şveti Duh perpravlja prave paftirje, ker jim deli duha praviga uka in vfe druge darove, ki fo duhovnim paftirjem potrebni, in jih ravno f tem poklizhe. On jih visha, de verne nevarnoft varujejo in jih s ukam in drugimi pripomozhki k vezhnimu shivljenju shivijo. Şveti Duh perpravlja f fvojo rasfvetljevavno gna-

do tudi vſe verne, de opravizhenje in poſvezhenje doſeshejo. To ſe pa le doſezhi samore po pravih duhovnih paſtirjih, kteri edini ſo le maſhniki ſ ſvojimi ſhkofi in leti ſ ſvojim viſhim poglavarjem Rimſkim papeshem ſklenjeni. Sakaj Bog Ozhe je poſlal ſvojiga Ṣina, Ṣin ſvoje apoſteljne in uzhenze, apoſteljni ſo poſlali ſvoje naſlednike ſhkofe, in ſhkofje poſhiljajo maſhnike s boshjo mozhjo in oblaſtjo. Pravo, reſnizhno v boshji mozhi opravljano opravizhevanje in poſvezhevanje ljudi pride tedaj le po pravih poſlanih, t. j. po pravih maſhnikih. Le po pravih maſhnikih perpravlja tedaj ſveti Duh ſ ſvojo raſsvetljevavno in poſvezhevavno gnado verne, de imajo delesh nad Kriſtuſam, kteri je s vſimi vernimi nov rod, drugi novi zhlovek, kakor ſo Adam in natorni ljude ſtari rod, pervi in natorni zhlovek, ki savolj greha ni imel poſvezhujozhe gnade boshje. Kriſtuſ je ſ ſvojimi vernimi kakor glava ſ telesam terdno ſklenjen, ktere v vſim dopolnuje, ker jih ſ ſvetim Duham napolnuje in oshivlja, jih k vſimu dobrimu smoshne dela ter jim daje upanje sa vezhno svelizhanje. Bres vdeleshevanja Jesuſoviga neſkonzhniga saſlushenja pa zhlovek svelizhan biti ne more. Tega ſe zhlovek pa le v Jesuſovi zerkvi, ki je vidno sbiraliſhe vernih pod vidnim poglavarjem Rimſkim papeshem, vdeleshiti samore. Le Jesuſova zerkev (katoliſhka) kashe pravo pot v vezhno svelizhanje, ker ona ſama deli vſe pripomozhke k temu. Sunaj katoliſhke zerkve je tedaj nemogozhe Bogu dopaſti in svelizhati se. Vſi ljudje samorejo ſzer h Kriſtuſu

priti, ker bogabojezhim in pravizhnim, ki ſo sunaj zerkve, Bog tudi poſebne pripomozhke daje in poſebne pota kashe, de v reſnizi tudi h Kriſtuſu pridejo in de po njem kakor udje njegove prave zerkve svelizhanje doſeshejo. Kdor pa ni ud edino svelizhavne (katoliſhke) zerkve je vedno v nevarnoſti vezhniga pogubljenja. O ſveti Duh! uzhenik in poſvezhevavez ſvete zerkve! rasſvetljuj me, poduzhuj me, poterduj me, de bom shiv ud ſvete kerſhanſke katoliſhke, edino svelizhavne zerkve, ktera je po Jesuſovi kervi ſosidana in od tebe poſvezhena, ktera je sa vſe ljudi namenjena, ktera vſe ſtoletja terpi in v vezhnoſt ſega, ktera naſ od semlje v nebeſa, v boshje narozhje povsdiguje in ſhe zlo v kraljeſtvo mertvih ſega!

Vſa vidna drushba vernih, zerkev imenovana, obſtoji v ſkrivnoſtnim pomenu pa is teleſa in Duha. Vidno telo zerkve je unanji vidni sbor pravovernih kriſtjanov, kteri ſo po edinih naukih, po edinih sakramentih, ki ſo ſtudenzi gnad, in po edinim vidnim poglavarji Rimſkim papeshu med ſabo ſklenjeni. Duh zerkve pa je notranja nevidna svesa, ktera v tem obſtoji, de ſo pravizhni kriſtjani ſkos gnado ſvetiga Duha poſvezheni in s ljubesnijo med ſabo ſklenjeni. Is tega ſe vidi, de v veſolni vidni zerkvi Kriſtuſovi niſo le isvoljeni, ampak tudi saversheni, ne ſamo dobri ampak tudi hudobni; vender pa ne ſliſhijo k zerkvi: nekerſheni, ozhitni krivoverzi, od Rimſkiga papesha lozheni, in isobzheni. Greſhniki, kteri niſo od prave vere odpadli, ne

od Rimſkiga papesha ſe lozhili, ne is sbiraliſha vernih od zerkveniga oblaſtnika ozhitno pahnjeni, ſlifhijo tedaj ſhe smiram k zerkvi. Tode oni niſo popolnama udje, ampak le mertvi udje zerkve, ker nimajo shivljenja gnade. Oni ſlifhijo le k teleſu, ne pa k duhu zerkve, ker ſo le po unanji vesi, namrezh po edinih naukih, po edinih ſvetih sakramentih in po edinim vidnim poglavarji Rimſkim papeshu s shivimi udi zerkve ſklenjeni. Shivi udje zerkve pa niſo le po unanji vesi, namrezh po boshjih naukih, po ſvetih sakramentih in po vidnim poglavarji Rimſkim papeshu med ſabo svesani, ampak ſo tudi s notranjo vesjo, s ljubesnijo med ſabo ſklenjeni in s gnado boshjo poſvezheni. In le taki kriſtjani, kteri ſo ſ to notranjo vesjo med ſabo ſklenjeni ſo popolnama udje Jesuſove zerkve, ki je shivo telo; zhigar nevidna glava je Kriſtuſ, ki ſvoje gnade ſkos vſe ude rasliva, de vſak ud od njega mozh raſtí dobiva, in s duham ene vere in ljubesni vſe veshe, de ſo udje med ſabo ſklenjeni v eno shivo telo, ktero vedno v ljubesni raſte in bo tako dolgo raſtlo, de bo popolnamoſt doſeglo. Ko ſmo pa pravoverni kriſtjani s gnado in ljubesnijo med ſabo ſklenjeni v eno shivo duhovno telo, zhigar nevidna glava je Kriſtuſ, moramo tudi s ljubesnijo eden drugimu pomagati in eden drusiga podpirati. Kakor udje naſhiga trupla eden drugimu pomagajo in eden drusiga podpirajo; tako moramo tudi mi, ki ſmo udje eniga duhovniga teleſa, eden drusiga ljubiti in eden drusiga po ſvoji smoshnoſti pod-

pirati, poſebno v tem, kar duſho sadeva, poſtavim de ſe reſnize dershimo, de v zhednoſti in ſvetoſti raſtemo. Tako ſo tudi pervi kriſtjani shiveli. Ena vera in ena ſveta ljubesin jih je ſklepala, de ſo vſi ſkupej molili, vſi ſkupej nauke apoſteljnov poſluſhali, per nar ſvetejſhi daritvi ſe ſkupej snajdli in tudi poſvezheni kruh skupej vshivali. Tudi ſo eden sa drusiga molili in eden drusimu s dobrimi deli pomagali. Duhovne dobrote ſo vſi ſkupej imeli. Kar je eden imel in vshival, je tudi drugi imel; kar ſo vſi ſkupej imeli, je tudi en ſam imel, in kar je poſamesen imel, ſo tudi vſi drugi imeli. Kakor ſo pa pervi kriſtjani duhovne dobrote vſi ſkupej imeli in vshivali, in kar ſo vſi ſkupej imeli in vshivali, je tudi poſamesen imel; tako ſe tudi dandanaſhnji pravoverni kriſtjani duhovnih dobrot, gnadnih darov, ki isvirajo is Jeſuſoviga neſkonzhniga saſlushenja, vſi ſkupej vdeleshujejo, in poſamesen ima ravno tiſte duhovne dobrote, kakor vſi ſkupej. Vſim ſkupej pomaga Kriſtuſovo saſlushenje; vſi ſkupej imajo ene in ravno tiſte ſvete sakramente, is kterih, kot is ſtudenzov, gnade teko; vſi ſkupej imajo ene in ravno tiſte ſvete nauke; vſi ſkupej imajo eno in ravno tiſto daritev, daritev ſvete maſhe. In kakor vſim ſkupej Kriſtuſovo saſlushenje pomaga, pomaga tudi vſakimu poſamesnimu. Kakor imajo vſi ſkupej ene in ravne tiſte svelizhanſke nauke, ene in ravne tiſte ſtudenze boshjih gnad, eno in ravno tiſto preſveto daritev; vſe to ima tudi vſak poſamesen. In kakor ſe teh dobrot vſi vdeleshujejo

ſe jih vdeleshuje tudi vſak poſamesen. Dobre dela in saſlushenja vſih vernih ſkupej pomagajo vſakimu poſamesnimu, in tudi dobre dela in saſlushenja poſamesniga pomagajo vſim ſkupej. Vender ſe mertvi udje (greſhniki v ſmertnih grehih) ne vdeleshujejo duhovnih dobrot. Oni ne morejo ſ ſvojimi dobrimi deli drugim pomagati, ker v ſtanu ſmertniga greha dobrih del dopernaſhati ne morejo, in ſe tudi ſami ne vdeleshujejo gnadnih darov, kterih ſe pravizhni vdeleshujejo. Tode one imajo od tiſtih, ki niſo udje zerkve, mnogotere prednoſti. Oni ſe loshej svelizhajo, kakor tiſti, ki ſo sunaj zerkve, ker imajo nad pravizhnimi dobre sglede, imajo tudi druge pripomozhke, ſe ſpreoberniti, ker med vernimi prebivajo, in sa njih ſpreobernjenje ſe tudi poſebne molitve opravljajo od shivih udov. Sato bodo per ſodbi tudi ojſtro, ojſtrejſhi od nevernikov, ſojeni. Od shivih udov je opomniti, de ſe vſi na enako visho ne vdeleshujejo duhovnih dobrot. Daritev ſvete maſhe pomaga vſim udam, tode tiſtimu bolj, sa kteriga ſe je poſebno opravljala. Tudi bobre dela poſamesniga kriſtjana niſo vſim, njemu in drugim udam, v enako koriſt. Is dobrih del pravizhniga kriſtjana is-haja namrezh trojna koriſt: 1. pomnoshenje poſvezhujozhe gnade boshje in vezhniga svelizhanja; 2. sadoſtenje sa ſtorjene grehe; 3. mnogi natorni in zhesnatorni darovi. In le poſlednja dvojna koriſt, ki is-haja is dobrih del poſamesniga kriſtjana, ſe na vſe ude rasſteguje. Sakaj pomnoshenje poſvezhujozhe gnade boshje in pomnoshenje vezhni-

ga svelizhanja ne moremo eden drugimu saflushiti, ampak vſak le ſebi. Pravoverni kriſtjani, ki imamo ſkup duhovne dobrote, kterih ſe eden ko drugi vdeleshevati samore, ſmo s vesjo ene vere in ljubesni med ſabo ſklenjeni. Sato ſe svesa pravovernih kriſtjanov obzhina (gmajna) imenuje, ker ſo duhovne dobrote: saflushenje Kriſtuſovo, svelizhanſki nauki, ſveti sakramenti, daritev ſvete maſhe, molitev, odpuſtki, dobre dela in saflushenja vernih vſim udam gmajn; to ſe pravi, sa vſe verne ſo perpravljene, de jih eden ko drugi ima, in ſe jih vdeleshiti samore. Ta gmajna ſe imenuje gmajna ſvetnikov, ker ſo duhovne dobrote udam zerkve (pravovernim kriſtjanam) le sato dane in pripravljene, de bi jih poſvetile, in ker ſo vſi udje zerkve k ſvetoſti poklizani. Odpovejmo ſe torej poshelenju meſa, poshelenju po denarji in blagu, po zhaſti in ſlavi, ter na tem ſvetu pametno, pravizhno in poboshno shivimo, de bomo doſegli vezhno zvelizhanje, ki je zilj in konez naſhiga hrepenenja, naſhiga upanja. Pametni pa ſmo, ako vſe dolshnoſti do ſebe, pravizhni, ako dolshnoſti do blishnjiga, in poboshni, ako dolshnoſti do Boga sveſto ſpolnujemo.

Ko je Jeſuſ ſ ſvojo zerkvijo, ktere je nevidna glava, sa vſelej sedinil in od nje nikoli odſtopil ne bo, je rasvidno, de morajo tudi udje zerkve vekomaj oſtati. Sato niſo le ſamo pravoverni kriſtjani na semlji udje zerkve, ampak tudi vſi tiſti pravoverni kriſtjani, ki ſo v gnadi boshji umerli. In od teh ſo eni taki, ki ſo prav zhiſti ali ozhiſheni, in ti ſo ſvetniki

v nebeſih; drugi ſo pa taki, ki ſo s nekterimi madeshi greha in ſ zhaſnimi ſhtraſingami oblosheni, in ti ſo duſhe v vizah, ki ſe ſ ſvojim terpljenjem ozhiſhujejo madeshev greha in zhaſnih ſhtrafing. Is tega is-haja, de ſo vſi udje zerkve trojni, ali, de zela Jesuſova zerkev is treh delov obſtoji, kterih eden je v nebeſih, drugi na semlji in tretji v vizah. Kakor ſo vſi Israelzi ſkupej le eno ſamo ljudſtvo bili, deſiravno jih je bilo nekaj na unim kraji rudezhiga morja, nekaj na tem kraji, in nekaj v ſredi morja med valovi v velikim ſtrahu, pa v terdnim saupanji; tako ſo tudi vſi pravoverni kriſtjani ſkupej le ena zela zerkev, deſiravno ſo njih eni v nebeſih, eni na semlji, eni v vizah. In kakor ſo ſe Israelzi, kteri ſo bili ſkos morje ſovrashniku ubeshali, na unim kraji morja veſelili, ker ſo ſe snajdli v obljubljeni desheli, ker jim ni nizh manjkalo; tako ſo tudi ſvetniki v nebeſih v velikim veſelji, ker tam gori plazhilo vshivajo, ktero ſo od pravizhniga ſodnika ſprejeli po hrabrim vojſkovanji in terpljenji, ſ kterim ſo ſe ſoper meſo, ſvet in hudobniga duha vojſkovali, in ktero ſo terpeli na tem ſvetu, ali v vizah. Sato ſe ta del zerkve, ki is sbiraliſha ſvelizhanih obſtoji, zerkev veſelja imenuje. In kakor ſo bili tiſti Israelzi, kteri ſo bili na tem kraji rudezhiga morja, v velikim vojſkovanji, ker ſo ſe mogli ſ ſvojimi ſovrashniki Egipzhani vojſkovati; tako ſo tudi pravoverni kriſtjani na semlji v velikim vojſkovanji, ker ſe moramo vedno vojſkovati ſoper ſvoje hudo poshelenje, ſoper ſvet in hu-

dobniga duha. Sato ſe ta del zerkve imenuje zerkev vojſkovanja. In kakor ſo bili tiſti Israelzi, kteri ſo ſe v ſredi morja med valovi snajdli, v velikim ſtrahu in terpljenji, pa vender v saupanji, de bodo enkrat ſrezhno morje prebredli; tako ſo tudi duſhe v vizah v velikim terpljenji, ſ kterim ſe madeshev greha in zhaſnih ſhtrafing ozhiſhujejo, pa tudi v terdnim saupanji, de bodo enkrat v meſto vezhniga veſelja priſhle. Sato ſe ta del zerkve imenuje zerkev terpljenja. Vſi deli zerkve, ki ſo ſkupej ena zela zerkev, ſo pa na duhovno visho med ſabo ſklenjeni, in ſzer po ljubesni, ktera nam je od ſvetiga Duha vlita. Svetniki v nebeſih, ki naſ in duſhe v vizah kot ſvoje brate in ſeſtre ſerzhno ljubijo, proſijo Boga sa naſ in sa duſhe v vizah, ter sa naſ vſe dobre dela, ktere ſo na semlji dopernaſhali, Bogu darujejo in nam ſkos to pomagajo. Mi verni kriſtjani pa ſvetnike zhaſtimo kakor ude ravno tega Jesuſoviga teleſa, kteriga udje ſmo tudi mi na semlji, jih ljubimo kakor ſvoje nar boljſhi prijatle, ſe njih pomagljivim proſhnjam perporozhujemo, ſi prisadevamo po njih sgledih shiveti, in Boga hvalimo, de jih je po ſvoji miloſti in savolj Jesuſoviga neſkonzhniga saſlushenja tako ſrezhne ſtoril. Ljubesen naſ tudi veshe s duſhami v vizah, ktere ſo udje Jesuſoviga teleſa kakor mi, sato jim, ker naſ ſ ſvetniki vred na pomozh klizhejo, pomagamo s dobrimi deli, s molitvami in ſoſebno s daritvijo ſvete maſhe; one pa kadar v nebeſa pridejo, sa naſ Boga proſijo. O Jesuſ! glava ſve-

te zerkve! zhaſt in hvala ti bodi ſ ſvojimi isvoljenimi nebeſhkiga prebivaliſha, kterim ſi obilne gnade delil, de ſo ſe na semlji dobro vojſkovali in smago doſegli, po kteri smagi ſo v nebeſih od tebe sa plazhilo neſtrohljivo krono, krono viſoke zhaſti in vezhniga veſelja, prejeli. Dodeli na priproſhnjo ſvojih ſvetnikov tudi meni ſvojimu udu potrebne mozhi, de ſe bom dobro vojſkoval, ſrezhno ſvoj tek dokonzhal in priſhel v nebeſhko prebivaliſhe, kjer bom ſ tabo kot ud ſ ſvojo glavo popolnama ſklenjen in per tebi vezhno veſelje vshival. O Jesuſ, glava ſvete zerkve! ſpomni ſe ſvojih udov, ki ſe snajdejo v kraji terpljenja, raslivaj na nje ſvojo miloſt, odpuſti jim zhaſne ſhtrafinge, ozhiſti jih vſih madeshev in ſprejmi jih med isvoljene v vezhno veſelje. O Jesuſ, glava ſvete zerkve! poglej na naſ, ſvoje ude, ki ſe snajdemo v vojſkovanji, vodi in vishaj naſ po ſvojim ſvetim Duhu. Perpelji nevernike, krivoverze, raskolnike in isobzhenze v ſvojo verno drushbo, de bodo v enim in ravno tiſtim Duhu prerojeni in s enim Duham napojeni. Tudi dodeli, de ſe bodo vſi mertvi udje v tebi in po tebi obnovili in ſpremenili. Ah! dodeli, de bomo v tebi vſi ena zelota, kakor v eno telo sobrasheni, sakaj per tebi je miloſt, po tebi je odpuſhenje grehov.

Verujem, de ſe v katoliſhki zerkvi, in le v njej odpuſhenje grehov sadobi; verujem, de ſe v katoliſhki zerkvi popolnama odpuſhenje grehov sadobi; verujem, de ſe v katoliſhki zerkvi sadobi popolnama odpuſhenje vſih gre-

hov in vſih ſhtrafing greha. Verujem, de ſim per ſvetim kerſtu doſegel popolnama odpuſhenje greha, in tudi popolnama odpuſhenje vſih ſhtrafing. Verujem in upam de ſim v sakramentu ſvete pokore popolnama odpuſhenje vſih grehov, velikih in malih, in tudi popolnama odpuſhenje vſih vezhnih ſhtrafing doſegel. Verujem in upam, de bom tudi sa naprej v rimſko — katoliſhki zerkvi po pravih maſhnikih doſegel popolnama odpuſhenje vſih grehov in tudi odpuſhenje ſhtrafing greha. Tudi verujem in upam odpuſhenje zhaſnih ſhtrafing sadobiti ſkos dobre in ſpokorne dela, ktere per ſpovedi ſpovednik naklada. Verujem in upam odpuſhenje zhaſnih ſhtrafing sadobiti ſkos dobre in ſpokorne dela, ktere ſi ſam radovoljno nalagam. Verujem in upam odpuſhenje zhaſnih ſhtrafing sadobiti ſkos dobre in ſpokorne dela, ktere ſo mi od Boga naloshene. Verujem in upam odpuſhenje zhaſnih ſhtrafing sadobiti ſkos odpuſtike, ktere rimſka katoliſhka zerkev po oblaſti, ktero je od Jesuſa prejela, ſvojim shivim udam podeluje. Verujem, de je zhloveſhka duſha neumerjozha. Verujem, de bo duſha po ſmerti teleſa prezej ſojena od Jesuſa, ſvojiga Odreſhenika. Verujem, de bodo duſhe tiſtih ljudi, ki v gnadi boshji umerjo, pa imajo ſhe majhne grehe nad ſabo ali ſe sa ſtorjene grehe niſo sadoſti ſpokorile, v vize priſhle, kjer ſe morajo popolnama ſpokoriti in ozhiſtiti. Verujem, de duſhe pravizhnih, ki ſo popolnamä zhiſte, v nebeſa pridejo. Verujem, de ſo duſhe greſhnikov, kteri v ſmertnim grehu umerjo, v pekel

obſojene. Verujem, de bodo ſodnji dan trupla vſih mertvih is semlje vſtale in ſe ſ ſvojimi duſhami ſklenile. Sakaj zhlovek ni ne ſama duſha, ni ne ſamo telo, ampak duſha in telo, in ako zhlovek smirej shivi, mora ſ teleſam in s duſho shiveti. Neumerjozha duſha, ki ſe je per ſmerti teleſa lozhila, ſe sato mora enkrat ſpet ſ teleſam ſkleniti, de plazhilo ali kasen prejme ſ teleſam vred, ſ kterim je bila obdana ter ſi ſlushila nebeſa ali pekel. Naſhe truplo bo ſzer po ſmerti v grobu ſtrohnelo, ſe v neſhtevilno delov rasdrobilo in rastreſlo, vender to rasdrobljenje teleſa po ſmerti ne le ne opovira prihodnjiga vſtajenja, temuzh je zlo potrebno, de samore vſtajenje naſtopiti. Ş pokopam teleſ je taka, kakorſhna s vſajenjem ſemena. Kakor ſeme ne kali, ne oshivi, ako ni popred ſtrohnelo, ravno tako mora tudi telo ſtrohneti, preden sopet oshivi. Mertvaſhko truplo ſhe ni telo, kakorſhno bo vſtalo, kakor ſeme ſhe ni ſadika, ktera ima is ſemena priti, ampak le serno kakiga shita. In kakor Bog vſakimu ſemenu tiſto ſadiko, ktero mu je v ſtvarjenji namenil, daje; ravno tako bo vſaktero zhloveſhko telo takſhno obudil, kakorſhno je v njegovim boshjim ſklepu. Kakor ſe ſhe sdaj tukaj posemeljſke trupla od nebeſhkih (od ſolnza itd.) raslozhijo; ravno tako bo tudi per vſtajenji mertvih vſtalo telo drugazhno, kakor je bilo tukaj; bo ſzer naſhe telo in nobeniga drusiga, pa bo vender mozhno spremenjeno vſtalo. Tiſti, ki bodo takrat shiveli, bodo tudi umerli, in duſha ſe bo ſ teleſam, ki bo ſpremenjeno,

sopet naglo ſklenila. Vſi ſe bomo ſpremenili, tode ne bomo vſi s velizhaſtnim teleſam oblezheni. Telo svelizhaniga bo proſto vſe ſlabotnoſti, beteshnoſti, potrebe in vſaziga madesha, bo vezhno shivelo, bo imenitno, zhiſto, ſvetlo in duſhi popolnama podloshno. Bo ſzer pravo, obzhutljivo in oſhlatljivo telo, vender pa tako duhovno, de bo samoglo od kraja do kraja kakor duh naglo ſe premikati in druge rezhi preſhiniti. Tudi telo pogubljeniga bo ſpremenjeno, neumerljivo in neſtrohljivo, tode polno ſramote in gnuſobe. In kakor bodo velizhaſtne teleſa svelizhanih med ſabo raslizhne, tako ſe bodo tudi neumerljive pa gnuſobne teleſa pogubljenih med ſabo raslozhile. Potem bodo isvoljeni na teleſu in na duſhi povelizhani k veſolni ſodbi ſtopili, kakor tudi neſtrohljivi pogubljeni, ki jih bodo bolezhine kasen prevsele. Per veſolni ſodbi bodo hudobni lozheni od dobrih, in leti bodo potem ſprejeti v nebeſhko veſelje, ktero bodo vezhno vshivali; hudobni bodo pa obſojeni v pekel, kjer bodo vezhno terpeli in goreli. O zhudopolna, preſtraſhna lozhitev! vedno hozhem miſliti v to, persadevati ſi sa ſvetoſt, shiveti sa vezhnoſt! Po veſolni ſodbi bo konez ſveta, kteri je bil po grehu od Boga lozhen, sakaj s veſolno ſodbo, ki je namen in konez Kriſtuſoviga odreſhivniga dela, bo vſe tako dokonzhano, de bo samogel Kriſtuſ zhloveſhki rod sopet nasaj dati, ker bo vſa oblaſt in mozh greha, ſmerti, ſatana, ſveta in meſa zhes zhloveſhki rod nehala. Kadar bodo vſi leti ſovrashniki premagani, bodo tudi vſi isvoljeni

Ṣinu podversheni. In kader bodo vſi ljude, kakor angeli, Ṣinu podversheni, ſe bo tudi on ſam po ſvoji zhloveſhki natori Bogu popolnama podvergel. Ker je pa Kriſtuſ s vſimi novorojenimi, odreſhenimi ljudmi novo zhloveſhtvo, novi zhloveſhki rod, in ker ſe on kakor glava zhloveſhkiga rodu ne more lozhiti od teleſa, bo ſ ſabo vſe odreſhene Bogu podvergel. Zhloveſhtvo bo potem Bogu ſploh, trem boshjim perſhonam, podversheno; Ozhetu pa ſhe poſebej, ker je nar ſvetejſhi zhloveſhka natora Kriſtuſova s boshjim Ṣinam ſklenjena, tako bo tedaj v tem s Ṣinam ſklenjenim zhloveſhtvam veſ odreſheni zhloveſhki rod v poſebno sveso s Ozhetam ſtopil, namrezh v sveso boshjih otrok. Aleluja! — O Jesuſ! de bom kot ſad tvojiga odreſhenja tudi jeſt v poſebno sveso s Ozhetam ſtopil, namrezh v sveso boshjih otrok, me vedno ohrani shiviga uda ſvoje ſvete zerkve. O Jesuſ! ſtori de bo moja vera edina, ſoglaſna, zhiſta, delavna, popolna in vſo reſnizo obſegajozha, de ſkos to doſeshem vezhno svelizhanje.

Druge jutrajne molitve.

O preſveta Trojiza, en ſam Bog! jeſt ſlaba ſtvar te viſoko zhaſtim in hvalim, ter terdno v ſerzu verujem in s uſtmi ſposnam, de ſi ti kralj nebeſ in semlje, Bog Ozhe, Bog Ṣin, Bog ſve-

ti Duh, tri perſhone v enim ſamim bitji, pravi shivi vſigamogozhni vezhni Bog. O kako ſrezhin ſim jeſt, deſiravno ſim prah in pepel, de ſmem ſ ſvojim Bogam govoriti in ga imenovati ſvojiga premiliga Ozheta. Vezhna zhaſt in hvala ti bodi, moj dobrotljivi Ozhe nebeſhki! de ſi me vſtvaril po ſvoji podobi, de ſi mi dal neumerjozho duſho, namenjeno ſ tabo ſe v ſvetih nebeſih vekomaj veſeliti. Vezhna zhaſt in hvala ti bodi, moj dobrotljivi nebeſhki Ozhe! de ſi me dosdaj ohranil in vishal. Vezhna zhaſt in hvala ti bodi, moj dobrotljivi nebeſhki Ozhe! de ſi me to nozh ohranil in sopet k shivljenju sbudil, de samorem tebi ſlushiti in tebe zhaſtiti. Daj mi gnado in pomozh, de leta dan vſe savolj tebe in is ljubesni do tebe ſtorim, kar ſtorim; de ti kot hvaleshni otrok vſelej sveſt oſtanem.

Hvala bodi tebi, moj ljubi Odreſhenik Jesuſ Kriſtuſ! de ſi me rasſvetlil ſ ſvojimi boshjimi nauki, mi pravo pot k ſvojimu nebeſhkimu Ozhetu pokasal, me ſkos ſvoje britko terpljenje in ſvojo ſmert od vezhniga pogubljenja odreſhil, in mi nebeſa sopet odperl. O Jesuſ,

moj ljubesnjivi Odreſhenik! daj mi gnado, de tvoje nauke v djanji ſpolnujem, tvoj sgled poſnemam in sa tabo hodim, de bom tvoj uzhenez ſposnan. Daj mi ſpolnovati dolshnoſti do Boga, do ſebe in do blishnjiga. Daj, de delam is ljubesni do tebe, de terpim is ljubesni do tebe, de ſe veſelim v ljubesni do tebe! Bodi ti moj zilj in konez per vſih mojih miſlih in sheljah, beſedah in opravilih!

Sahvalim ſe tudi tebi, o troſhtar ſveti Duh! sa vſe gnade, ktere ſi mi od sazhetka mojiga shivljenja notri do sdaj delil. Proſim te salſhaj tudi odſihmal moje ſerze ſ ſvojimi nebeſhkimi darmi. Daj mi dar modroſti, de bom vedel prav na ſvetu shiveti, in ſkerbeti sa pravo ſrezho in vezhno svelizhanje. Daj mi dar prave saſtopnoſti, de bom nauke ſvete Jesuſove vere prav saſtopil in po tiſtih shivel, de bom boshjo voljo ſposnal in jo natanko ſpolnoval. Daj mi dar dobriga ſveta, de bom vedel v dvomih in ſkuſhnjavah vſelej to isvoliti, kar mi k svelizhanju ſlushi. Daj mi dar mozhi, de na poti zhednoſti ne peſham, ampak de ſe neprenehama

trudim sa neſtrohljivo krono vezhniga svelizhanja. Daj mi dar uzhenoſti, de ſposnam boshje laſtnoſti in pravo pot pravizhnoſti. Daj mi dar poboshnoſti, de bom vſe ſvoje miſli in shelje v Boga obrazhal, de bom vſe ſtoril le savolj Boga. Daj mi dar ſtrahu boshjiga, de ſe bom is ljubesni do Boga greha in vſiga, kar v greh napeljuje, ſkerbno varoval, de ſe bom greſhne perloshnoſti in vſe nezhimernoſti ogibal. O moj Bog! daj mi gnado, de bom tukaj na semlji tebe, trojediniga Boga, zhaſtil, hvalil in ljubil in enkrat ſ tvojimi isvoljenimi v nebeſhkim kraljeſtvu tvoje dobrote vshival!

Bodi zheſhena, o ſveta boshja porodniza, moja goſpa in moja mati, bodi zheſhena! Veſelim ſe, de ti je Bog tako popolnoſt dal, in de te je poſvetil ſ ſvojo gnado, po kteri ſi neprenehama v zhednoſtih raſtla in vſe ſlushabnike boshje viſoko preraſtla. Hvalo pojem trojedinimu Bogu sa vſe dobrote, ki jih je tebi dodelil; hvalo pojem pa tudi tebi sa vſe tiſte dobrote, ki jih ti meni ſkasujeſh; hvalo ti pojem sa ljubesen in vdanoſt, ſ ktero me uzhiſh, vodiſh in

varujeſh. Perporozhim ti danſ in vſelej ſvoje telo, ſvoje ſerze in ſvojo duſho, ſvoj ſpomin, ſvojo pamet in voljo, ſvoje shelje in pozhutke, de me vishaſh in braniſh. Tebe danſ vprizho ſvojiga Boga sa ſvojo poſebno pomozhnizo in mater isvolim, ſ terdnim ſklepam, te vedno kakor tvoj otrok ljubiti, ti pokoren biti, in ſi po vſi mozhi prisadevati, de te bodo tudi drugi vredno zhaſtili. Vsemi me torej v ſhtevilo ſvojih otrok, in ſproſi mi miloſt od Boga, de v gnadi oſtanem, de v vſih ſvojih miſlih, beſedah in djanjih Bogu in tebi dopadem, de ſe po ſmerti tebi pridrushim in ſ teboj ſvojiga Boga vidim in njegove dobrote vekomaj vshivam. Moj angel varh! varuj me s Marijo, mojo materjo! Ṣvetniki boshji! sdrushite ſe s Marijo, mogozhno pomozhnizo in proſite sa me. Amen.

Ozhe naſh i. t. d. Zheſhena ſi Marija i. t. d. Verjem i. t. d.

Ure shivljenja,

to je:

Nauki, kterih ſe imamo ſpomniti, kadar ura bije.

1. Ura.

Ura bije, klizhe, vpije:
Zhlovek, ſmerti ſpomni ſe!
Kakorſhno je kolj shivljenje,
Taka ſmert in vezhnoſt je!

Eno je ura odbila, in mi je edinoſt boshjo osnanila. En Bog je, en Goſpod, en Stvarnik nebeſ in semlje. Vſe ſtvari mi osnanujejo le eniga ſamiga Boga, njega vſigamogozhnoſt, modroſt in dobroto. Eniga ſamiga Boga imam ljubiti, hvaliti in zhaſtiti. Pa — moj edini Bog! kolikokrat ſim te she ſ ſvojo pregreho ras-shalil? Minljive in poſvetne rezhi ſim bolj ljubil, kakor tebe, ki ſi vſe zhaſti, hvale in ljubesni vredna dobróta in lepota. O vezhni Bog! odpuſti mi mojo mlazhno ljubesin do tebe; sanaprej hozhem le tebe zhes vſe ljubiti, v tebe verovati, v tebe upati, in tebi vſe ſvoje miſli, shelje, befede in djanja darovati, ker le ti ſi moj edini Bog in Goſpod!

Eno je ura odbila, in mi je osnanila, de imam eniga ſamiga Boga, kterimu ſim dolshan ſlushiti, ga moliti, zhaſtiti in ljubiti. Samo eniga Svelizharja imam, Jesuſa Kriſtuſa; zhe ne bom ſamiga ſebe satajeval, ne morem biti njegov uzhenez, zhe ſe ne bom njegoviga sa-

ſlushenja deleshniga ſtoril, ne morem biti svelizhan. Ṣamo eno dufho imam, zhe to pogubim, druge vezh ne bom dobil. Ṣamo enkrat mi je umreti; pa kdaj in kako, je ſkrito pred menoj. Ṣamo eniga ſodnika bom imel; zhe me bo pogubil, kje bom pomozhi ifkal? Ṣamo eno ſodbo bom ſlifhal; zhe ne te: „Pridite k meni vi isvoljeni,“ gotovo to: „Poberite ſe od mene vi saversheni v vezhni ogenj.“ Ṣamo ena vezhnoſt me zhaka, ali ſrezhna, ali neſrezhna. Ṣamo eno me bo sadelo; vezhno dobro ali vezhno hudo. De mi vezhno dobro pojde, hozhem shiveti poboshno, dokler ſhe zhaſ imam. Ṣamo ene nebeſa imam upati, zhe bom is njih savershen, me nizh drusiga ne zhaka, kakor pekel. Eno je ura odbila, in mi je osnanila, de je en Goſpod, en Kriſtuſ, ena vera, en kerſt. En apoſtoljſki ſedesh je, in ena ſama prava zerkev. En Bog je in en Ozhe vſih, kteri je zhes vſe in po vſim in v vſim dela, kakor njegov Duh vſe napolnuje in oshivlja, kteri ne daje le ljudem shivljenja, ampak je tudi vir vſiga shivljenja v ſtvareh. Tega ediniga Boga, ki je ſam od ſebe od vekomaj neſkonzhno popolnama bitje, ki je vſe ſtvaril, ki vſe visha in ohrani, hozhem zhaſtiti in ljubiti sdaj, odflej in vekomaj.

Molitev k Marii.

O ljubesnjiva, miloſtljiva in od vevekomaj isvoljena deviza, mati Jeſuſova, Marija! proſim te ſkos tvojo in tvojiga

ljubesnjiviga Şina Jesuſa Kriſtuſa britkoſt in grenkoſt, ktero ſta vidva imela, ti pod krishem, on pa na ſvetim krishi, nar bolj pa takrat, kader ſe je njegova ſveta duſha od njegoviga teleſa lozhila; in ſkos tiſto britkoſt in grenkoſt ſe me uſmili, in mi pritezi na pomozh, kader ſe bo moja duſha teleſa lozhiti sazhela. Ah! ſprejmi jo takrat, in isrozhi jo mojimu Svelizharju in ſvojimu ljubesnjivimu Şinu Jesuſu Kriſtuſu. Glej, sdaj jeſt tebi ſvojo duſho sa sadnjo uro perporozhim! Ne sapuſti me, o Marija! Zheſhena ſi Marija i. t. d.

2. Ura.

Ura bije, klizhe, vpije:
Zhlovek, ſmerti ſpomni ſe!
Kakorſhno je kolj shivljenje,
Taka ſmert in vezhnoſt je!

Dve je ura odbila, in me je na dvojno sapoved Jesuſovo ſpomnila. Perva sapoved smed vſih je: Ljubi Goſpoda ſvojiga Boga is vſiga ſvojiga ſerza; is vſe ſvoje duſhe, is vſe ſvoje pameti, in is vſe ſvoje mozhi. Druga sapoved pervi enaka pa je: Ljubi ſvojiga blishnjiga, kakor ſamiga ſebe. Vikſhi od teh druge sapovedi ni. To je vſe, kar Bog od naſ sheli. K boshji ljubesni naſ vſe ſtvari vabijo. Şolnze po dnevi, luna po nozhi, semlja in nebo; in

vſe ſtvari bres ſhtevila nam klizhejo: „Ljubite ſvojiga Boga.“ O moj Bog; jeſt te ſposnam sa ſvojiga Goſpoda, in te hozhem ljubiti is vſih ſvojih mozhi, tako, de boſh pervi in sadnji konez vſih mojih miſel, sheljá in del, in vſe tvoje sapovedi hozhem tako natanko dopolnovati, de bi raji vſe dobrote shivljenja, bogaſtvo, zhaſt, prijasnoſt in zelo shivljenje sgubil, kakor de bi bil tebi nepokoren. Ker pa ti hozheſh ljubljen biti ne le ſam v ſebi, ampak tudi v ſvojih ſtvareh, ki ſo tvoja podoba; ljubim tudi ſvojiga blishnjiga kakor ſam ſebe, pa le sato, de tvojo ſveto voljo dopolnim, ſvojo vezhno in pravo zhaſno ſrezho sa-ſe in sa blishnjiga doſeshem.

Molitev k Marii.

(Kakor pervo uro.)

3. Ura.

Ura bije, klizhe, vpije:
Zhlovek, ſmerti ſpomni ſe!
Kakorſhno je kolj shivljenje,
Taka ſmert in vezhnoſt je!

Tretja ura je odbila in me je ſpomnila, de ſo v edinim in nerasdeljivim boshjim bitji tri perſhone: Ozhe, Sin in ſveti Duh, od kterih imam vſe, kar ſim in kar imam. Bog Ozhe me je vſtvaril, Bog Sin me je odreſhil, Bog ſveti Duh me je poſvetil. Ali ah! kolikokrat ſim she trojediniga Boga rasshalil in ſe mu sa prejete dobrote nehvaleshniga ſkasal. Moja grosna nehvaleshnoſt ni odpuſhenja, ampak pogubljenja vredna, ali tvoja miloſt, o trojedini

Bog! je vezhi, kakor moja hudobija. Odpuſti mi torej ſtorjene grehe in ſprejmi me v ſvojo prijasnoſt, sakaj odſihmal hozhem neprenehama tebe zhaſtiti — tebe, o dobrotljivi Ozhe! tebe, o uſmiljeni Jesuſ! tebe, o ſveti Duh, Duh zhiſte ljubesni!

Molitev k Marii.

(Kakor pervo uro.)

4. Ura.

Ura bije, klizhe, vpije:
Zhlovek, ſmerti ſpomni ſe!
Kakorſhno je kolj shivljenje,
Taka ſmert in vezhnoſt je!

Shtiri je ura odbila, in me je ſpomnila na ſhtiri poſlednje rezhi zhlovekove, ki ſo ſmert, ſodba, pekel in nebeſa. Spomnila me je pervizh na ſmert, ktera je konez zhaſa in sazhetik vezhnoſti, ktera je gotova; pa kdaj in kje naſ bo sadela, to nam je boshja previdnoſt perkrila. Ah! nemila in neogibljiva ſmert bo kmalo priſhla, bo mojim zhaſnim sadevam konez ſtorila, in mi ſrezhno ali neſrezhno vezhnoſt osnanila. Sin boshji naſ bo k rajtingi poklizal, kadar ſe nam bo nar manj dosdevalo. Satorej ſe bom vezhkrat na ſmert ſpomnil, ker ne vem ne dneva ne ure, kdaj me bo Bog k rajtingi poklizal. Morde me bo ſhe danes mersla roka ſmerti objela! Morde me bo she to uro nemili glaſ k ſodbi poklizal! Ah, duſha moja! ſpomni ſe vezhkrat na poſlednjo uro, de boſh v gnadi boshji k ſodbi ſtopila, sakaj mi-

ſel na ſmert pravizhniga v ſtanovitnoſti in ſvetoſti ohrani, greſhnika pa k pokori ſbudí, ga od greha odganja in v nevarnih ſkuſhnjavah mozhniga dela. — Po ſmerti pride ſodba. In Bog bo moj ſodnik. On, vſigamogozhni, vſigavedozhi in neſkonzhno pravizhni me bo ſodil. Oh! kako bom obſtal ob dnevi ſtraſhne ſodbe, ktere ſpomin she ſdaj moje greſhne koſti ſpreletí! Joj meni na dan ſtraſhne ſodbe! Jeſuſ bo ſodil vſe moje miſli, sheljé, beſede in djanja. On neſkonzhno pravizhni in reſnizhni me bo ſodil natanko po mojim saſlushenji, in me bo obſodil sa vſe veke ali v kraj veſelja, ali v kraj terpljenja. Ah! ſtraſhno obſojenje ſe ne bo dalo nikdar preklizati, sa vſo vezhnoſt bo raſodilo ali mojo ſrezho, ali neſrezho, moje veſelje ali terpljenje, moje ſvelizhanje ali pogubljenje — kteriga ne bo ne kraja ne konza!

Po raſodbi, ktero bo boshji ſodnik zhes greſhnika ſklenil, ſe bo bresen pekla odperl in bo posherl njega, ki je v ſmertnim grehu umerl, ki ſe ni ſvojih grehov ſkeſal, ne ſpovedal, ne ſpokoril, ki ſe ni zhaſa gnade poſlushil, ki ni boshjiga obiſkovanja ſprejel, ki ſe ni s Bogam ſpravil, dokler je zhaſ imel, ki je do boshjiga opominjevanja vedno oterpnjen oſtal, — tega bo roka boshja, ob uri, ktere ſe ne nadja, sadela, boshje maſhevanje ga bo doſhlo, pravizhna raſodba ga bo poterla in pobila v vezhno pogubljenje, kjer ni nobeniga upanja, nobene reſhitve vezh. Tam bo veſt greſhnika pekla, ter mu ozhitala, de je Boga,

neſkonzhno dobroto sgubil. V martri ſtraſhniga ognja, kteri nikoli ne vgaſne, bo pogubljeni ſ ſvojimi neſrezhnimi tovarſhi krizhal: Joj mene! sa me ni reſhitve, ne upanja vezh; joj mene! jeſt ſim pogubljen; joj mene! jeſt ſim is ſvojiga laſtniga sadolshenja pogubljen; joj mene! jeſt ſim vekomaj pogubljen! Nebeſa sgubljene — vſe sgubljeno! Enkrat sgubljeno — za vſelej sgubljeno! O Marija, varuj me, de v pekel ne pridem! Varuj me nagle, neprevidene in neſrezhne ſmerti! Vojſkuj ſe same ob ſmertni uri, premagaj ſkuſhnjave in obvaruj me obupnoſti! Daj mi mozh, ſmertne teshave voljno preterpeti in boshji volji ſe popolnama vdati! Sproſi mi miloſt, ſvete sakramente ob uri moje ſmerti po vrednim prejeti, de ſ terdnim saupanjem k ſodbi ſtopiti samorem! Sproſi mi miloſt, de saſlifhim mili glaſ boshjiga ſodnika: „S menoj ſe boſh vezhno v nebeſih veſelil.“ Nebeſa ſo prebivaliſhe vſih isvoljenih, ktere Bog plazhuje s neisrezhenim in vezhnim veſeljem. V nebeſih je tako veſelje, de je, kakor pravi kraljevi prerok David, en ſam dan v veshi Goſpodovi vezh vreden, kakor tavshent dni v nar vezhim veſelji tega ſvetá. Ker je pa she veſelje eniga samiga dneva v nebeſih tako velike vrednoſti, o kako ſrezhni ſo tedaj isvoljeni, kteri ne bodo le en dan, ne le ſto ali tavshent let, ampak zélo, zélo vezhnoſt tako neisrezheno veliko veſelje vshivali! In ker vſa posemeljſka ſrezha, viſokoſt, prijetnoſt, imenitnoſt in vſe veſelje v primeri s veſeljem eniga ſamiga dneva v nebeſih ſhe ſenza ni;

koliko manj ſo ſhe le poſvetne prijetnoſti, zhe jih primerimo ſ prijetnoſtmi, ki jih isvoljeni vshivajo v nebeſih ſkos zelo vezhnoſt! O Goſpod! daj mi v tvoji hiſhi prebivati, ker moja duſha omedluje po tvoji veshi, in koperní po tvojih dobrotah! O Goſpod, daj mi enkrat vshivati tvoje dobrote!

Molitev k Marii.

(Kakor pervo uro.)

5. Ura.

Ura bije, klizhe, vpije:
Zhlovek, ſmerti ſpomni ſe!
Kakorſhno je kolj shivljenje,
Taka ſmert in vezhnoſt je!

Pet je ura odbila, in me je na petére Kriſtuſove rane ſpomnila. O uſmiljeni Jesuſ, moj odreſhenik in svelizhar! sa me ſi grosovitno martro terpel. Kervavo pot ſi potil, bil ſi gajshlan, ſ ternjem kronan, teshko bruno krisha ſi neſel, ſi bil na-nj perbit in ſi na njem umerl sa moje in zeliga ſvetá odreſhenje. O Jesuſ! de ſi me odreſhil vezhniga pogubljenja, ſi toliko terpel, de ſi britke rane prejel na ſvojih rokah in nogah in v ſvojim ſerzu, kterih snamnja imaſh vedno ohranjene, de s njimi prizhujeſh, de ſi premagal ſvet in hudobniga duha, de jih nebeſhkimu Ozhetu kasheſh in ſkos to sa naſ miloſti proſiſh, de jih boſh na ſodnji dan pokasal pravizhnim v tolashbo, greſhnikam pa v oſramotenje. O Jesuſ! proſim te ſkos pre-

zhaſtite rane in predrago kri, ki je is njih tekla, sa odpuſhenje mojih grehov, de ne bom sagledal na ſodnji dan snamnja tvojih zhaſtitih ran v ſtraſhno oſramotenje, ampak v veliko tolashbo in veſelje. Ṣkos ſveto rano tvoje deſne roke, ſkos ſveto rano tvoje leve roke, ſkos ſveto rano tvoje deſne noge, ſkos ſveto rano tvoje leve noge in ſkos ſveto rano tvojiga prebodeniga ſerza te proſim, Kriſtus Jesuſ! uſmili ſe me in opéri mojo omadeshvano duſho ſ preſveto kervijo, ki je is tvojih ran tekla. Tvoje rane, o Jesuſ! naj me omezhé, — tvoje rane, o Jesuſ! naj me ozhiſtijo; — tvoje rane, o Jesuſ! naj me opravizhijo in poſveté; — tvoje rane, o Jesuſ! naj me v shivljenji in v ſmerti tolashijo!

Molitev k Marii.

(Kakor pervo uro.)

6. Ura.

Ura bije, klizhe, vpije:
Zhlovek, ſmerti ſpomni ſe!
Kakorſhno je kolj shivljenje,
Taka ſmert in vezhnoſt je!

Ṣheſt je ura odbila, in me je spomnila na tiſto uro (po Judovſki rajtingi), ko ſe je Jesuſ per Jakobovim vodnjaku vſedel, in se pogovarjal ſ Ṣamarjanſko sheno, ktera je bila velika greſhniza. O uſmiljeni Jesuſ! ti si sgubljeno ovzhizo na pravo pot svelizhanja perpeljal, ſi ji grehe odpuſtil, in njene pregreſhne rane sazelil. O Jesuſ! oberni ſe tudi

k meni, ki velike pomozhi potrebujem; perpelji me na pravo pot, ki ſe v hudih grehih snajdem; napoji mojo shejno dushо ſ hladno vodo milosti boshje, ki shejin sdihujem k tebi — k tebi, ki ſi vir vezhniga shivljenja, moje upanje in moje vſe. O Jesuſ! podpiraj me, de nizh vezh v grehe ne padem. Glej! to ſo moje shelje, to je moj terden ſklep. Terdno ſklenem, greha ſe sanaprej ſkerbno varovati, sakaj greh mi odvsame poſvezhujozho gnado, ki je lepota in shivljenje dushe, mi odvsame prijasnoſt in ljubesen boshjo, nedolshnoſt ſerzá in pokoj veſtí; mi vnizhi vſe saſlushenja preteklіga shivljenja in oblubljeno vezhno plazhilo. Terdno ſklenem, greha ſe varovati, sakaj greh ſklizhe nad me jeso in ſovraſhtvo pravizhniga Boga, mi ſtori nepokojno veſt in omadeshano ſerze, mi napravi dolg in ſramoto, me ſtori ſushniga hudobniga duha, me sasnamva s snamnjem vezhniga pogubljenja, me obloshi ſ hudo ſhtrafingo, me perpelje v pekel — v vezhno neſrezho, v vezhno pogubljenje, v vezhni ogenj. O Jesuſ! podpiraj me torej ſ ſvojo gnado, de ſe greha varujem, greſhnih perloshnoſt in nevarnoſt ogibljem, sakaj, kdor ſe greſhne priloshnoſti ne ogiblje in hude navade ne opuſti, ſe tudi greha ne ozhiſti, dolga ne poravná in vezhne ſrezhe ne doverſhi. Sato mi daj, o Goſpod! pomozhi, de ſe greha in vſiga, kar me samore v greh napeljati, ogibljem, naj ſe ſhe toliko truditi in premagovati imam, ſaj nebeſhko kraljeſtvo ſilo terpi, in le tiſti, kteri ſi veliko prisadevajo, bodo v nebeſa

prifhli. Boljfhe je s enim ozhefam in s eno roko v vezhno shivljenje iti, kakor dva ozhefa in dve roke imeti, pa pahnjen biti v vezhni ogenj. Torej me, o Gofpod! fprejmi in bodi moj varh, bodi moj pomozhnik, bodi moj vodnik, de ne sajdem in vezhno nefrezhen ne poftanem.

Molitev k Marii.

(Kakor pervo uro.)

7. Ura.

Ura bije, klizhe, vpije:
Zhlovek, fmerti fpomni fe!
Kakorfhno je kolj shivljenje,
Taka fmert in vezhnoft je!

Sedem je ura odbila, in me je na fedem fvetih sakramentov fpomnila, na fveti kerft, na fveto birmo, na prefveto refhnje Telo, na fveto pokoro, na fveto pofledнje olje, na fveto mafhnikovo pofvezhevanje in na fveti sakon. O dobrotljivi Jesuf, kdo sapopade tvoje ufmiljenje do naf revnih! Ti fi fvete sakramente k nafhimu svelizhanju poftavil. Sveti sakramenti fo ftudenzi boshjih gnad, ki nam isvirajo is tvojiga nefkonzhniga saflushenja. Po fvetih sakramentih sadobivamo odpufhenje grehov, prijasnoft boshjo, pokoj vefti, zhiftoft ferza in pofvezhenje dufhe; poftanemo deleshniki Jesufoviga nefkonzhniga saflushenja, otrozi boshji in erbi nebefhkiga kraljeftva. O Jesuf! zhaft in hvala ti bodi sa vfe gnade, ktere fi nam fkos fvoje terpljenje perdobil, in nam jih po

ſvojim ſvetim Duhu v ſvetih sakramentih deliſh, po kterih samoremo tebi dopaſti in ſvojo zhaſno in vezhno ſrezho doverſhiti. O Jesuſ! opravizhuj in poſvezhuj v ſvetih sakramentih ſ ſvojimi gnadami tudi mene, de tvoje obljube deleshen poſtanem. Poſebno islij v me is ſvojih gnadnih ſtudenzov potrebne gnade ob moji ſmertni uri, de najdem mozh, tolashbo in brambo o pravim zhafu, in de ſe opravizhen preſelim v nesgruntano vezhnoſt!

Molitev k Marii.

(Kakor pervo uro.)

8. Ura.

Ura bije, klizhe, vpije:
Zhlovek, ſpomni ſmerti ſe!
Kakorſhno je kolj shivljenje,
Taka ſmert in vezhnoſt je!

Oſem je ura odbila, in me je ſpomnila na oſmi dan, na dan obresovanja Sinú boshjiga, kterimu je bilo per obresovanji imé „Jesuſ“ dano. O preſveto in preſladko imé „Jesuſ!“ Ti ſi sazhetek in sapopadek naſhiga svelizhanja, sakaj nobeno drugo imé pod nebam ni dano ljudem, v kterim bi samogli svelizhani biti, kakor je tvojo imé, o Jesuſ! Ti ſi veſelje angelov, ki tebe vedno hvalijo in zhaſtijo; ti ſi ſtrah peklenſkih duhov, ki ſe pred tabo treſejo; meni pa ſi ſladko imé, polno saupanja in veſelja. O Jesuſ! vtiſni mi torej ſvoje ſladko imé, de bo imé Jesuſ vedno v mojih miſlih, v mojih uſtih in v mojim ſerzu. O Jesuſ! sapi-

ſhi ſ ſvojo preſveto kervijo v moje ſerze preſladko imé „Jesuſ,“ de ne bom vezh obzhutil ne tega ſvetá ne tega meſá, temuzh de vedno per tebi in v tebi oſtanem, de tebi shivim in tebi umerjem. O ſladko imé „Jesuſ,“ moje nar vezhi bogaſtvo! zhe tebe imam, vſe imam, zhe tebe nimam, nizh nimam. O bodi tavshenkrat zheſheno in hvaljeno preſladko imé „Jesuſ!“ O Jesuſ! po tebi hrepenim, tebi ſe popolnama darujem — tebi vſimu, tebi edinimu. Nizh ne shelim, rasun tebe; nizh ne iſhem, rasun tebe, nizh ne ljubim rasun tebe; sakaj ti ſam ſi vſe hvale, zhaſti in ljubesni vreden. O Jesuſ! tebe vſelej zhaſtiti in vekomaj ljubiti, ſo moje edine sheljé. Ştori me torej po ſvojim neſkonzhnim uſmiljenji vredniga, tebe zhaſtiti in ljubiti. O Jesuſ! ſkleni me ſ ſabo, de bom vedno tvoj in ti moj zeli zhaſ mojiga shivljenja. In kadar ſe bo moja sadnja ura perblishala, in ſe bo pred mojimi ozhmi she ſtemnilo, bodi poſebno takrat ti moja luzh, o ſladko imé „Jesuſ!“ In kadar ne bo mogel moj jesik preſladkiga imena „Jesuſ“ isgovoriti, o takrat bodi v mojim ſerzu preſladko imé „Jesuſ.“ Moja poſlednja miſel ob ſmertni uri naj bo: Jesuſ! Jesuſ! Jesuſ!

Molitev k Marii.

(Kakor pervo uro.)

9. Ura.

Ura bije, klizhe, vpije:
Zhlovek, ſmerti ſpomni ſe!
Kakorſhno je kolj shivljenje,
Taka ſmert in vezhnoſt je!

Devet je ura odbila, in me je na ſmert Kriſtuſovo ſpomnila. Ob deveti uri (po Judovſki rajtingi) savpije Jesuſ na krishi s velikim glaſam: „Moj Bog, moj Bog, sakaj ſi me sapuſtil! Dopolnjeno je! Ozhe, v tvoje roke isrozhim ſvojo dusho!“ O moj odreſhenik! koliko ſi sa me terpel na leſu krisha v ſvojih sadnjih sdihljejih? Niſi terpel le bolezhin na teleſu bres polajſhanja, ampak ſi bil tudi, ker ſi ſe radovoljno Ozhetovi volji podvergel, sadnji zhaſ ſvojiga terpljenja bres vſe tolashbe od ſvoje boshje natore in od Ozhetove ljubesni. In is tega sapuſhenja je is-hajal toshni glaſ tvojih ſpodnjih mozhi: Moj Bog, moj Bog! sakaj ſi me sapuſtil? Ah glej, dusha moja! kaj je terpel tvoj odreſhenik na leſu krisha savolj tvoje pregrehe; o nikar, nikar ga vezh ne shali ſkos ſvoje pregreſhno shivljenje! Bodi pa tudi poterpeshljiva v ſvojih teshavah in nadlogah, ſaj nimaſh toliko britkoſt terpeti, kolikor je terpel tvoj odreſhenik Jesuſ Kriſtuſ. Terpi voljno savolj Jesuſa, ako hozheſh s-njim ſe veſeliti v kraljeſtvu vezhniga veſelja.

Molitev k Marii.

(Kakor pervo uro.)

10. Ura.

Ura bije, klizhe, vpije:
Zhlovek, fmerti fpomni fe!
Kakorfhno je kolj shivljenje,
Taka fmert in vezhnoft je!

Defet je ura odbila, in me je defeterih evangeljfkih deviz fpomnila, ktere fo bile k fvatovfhini povabljene in poklizane, pa le famó pet modrih vshiva vefelje fvatovfhine. Petero njih, ki nifo imele olja v fvojih lampizah, gre o prihodu shenina olja kupovat, samudí shenina, in vrata k nebefhkimu shenitvanju fo jim bile sa smiram saperte. Tako fe bo vernim pri fodbi in pri fprejemanji v nebefhko kraljeftvo godilo. V tim shivljenji je vfim do njih fmerti dovoljen zhaf pokore in dobrih del. Ali takrat, ko fe zhlovek ne nadja, bo fmert prifhla in fodba naftopila. In o Gofpodovim prihodu k fodbi bodo verni fvojo vero in fvoje dela prefojevali in veft vprafhevali, ali bodo mogli s njimi pred Gofpoda ftopiti, ali ne? Svefti in marljivi verni, ki fo véro v delih rasodevali, bodo vezhno in nesmerno plazhani. Nefpametni verni pa bodo v fmerti in per fodbi fvojo notranjo revfhino, pomankanje notranjiga pofvezhenja s dobrimi deli, pofebno s deli poboshniga shivljenja fposnali in preposno vidili, de jih ni vezh mozh perdobiti. V raslozhivnim trenutku fmerti ali fodbe je nemogozhe, véro v dobrih delih delavno fkasovati, fi saflushenja pridobiti; sakaj, kakor drevo pade, tako leshí, ali sa miloft ali

sa pogubljenje. S ſmertjo ſe torej saprejo vrata saſlushenja, ki ſe nikoli vezh odperle ne bodo. Ah! ali bom tedaj po sgledu neſpametnih deviz delal? Ali bom tudi jeſt do sadnje ure zhakal, ſe poboljſhati in ſpokoriti? Bog me varuj! Sdaj ſe hozhem vsdigniti, ſvojo lampizo s oljem ojſtre pokore, dobrih dél in gorezhe ljubesni napolniti, de ſi bom ſvetil, kadar moje duſhe shenin pride, k ſvatovſhini vezhniga veſelja me klizat. O Jesuſ, shenin moje duſhe! poklizhi me ob uri, kadar bom pripravljen. In kadar me ſklizheſh k ſodbi, me ſposnaj sa praviga uzhenza, in pelji me v Ozhetovo hiſho k shenitnini vezhniga nebeſhkiga veſelja.

Molitev k Marii.

(Kakor pervo uro.)

11. Ura.

Ura bije, klizhe, vpije:
Zhlovek, ſmerti ſpomni ſe!
Kakorſhno je kolj shivljenje,
Taka ſmert in vezhnoſt je!

Enajſt je ura odbila, in me je ſpomnila enajſte ure, to je; tiſtiga zhaſa, ko je Goſpod delavze, apoſteljne in uzhenze, in njih naſlednike v ſvoj vinograd poklizal, po kterih tudi sdaj neverne v zerkev klizhe, lene in mlazhne sbuduje, terdovratne mezhí in greſhnike ſpreobrazha. O Goſpod! tudi mene ſhe ob enajſti uri, eno uro pred nozhjo (nekaj zhaſa pred

ſmertjo) k ſpreobernjenju in poboljſhanju shivljenja klizheſh. Ah! enajſt je ura odbila, in me je enajſte ali poſlednje ure mojiga shivljenja ſpomnila. O moj Bog! kako dobrotljiv in miloſtljiv ſi meni, ubogimu greſhniku! Ti me neprenehama klizheſh in vabiſh k pokori. Vſe ſtvarí na nebu in na semlji, vſakdanje posemeljſke sgodbe, evangeljſki glaſ, notranji glaſ moje veſtí — vſe, vſe me klizhe in vabi k pokori, jeſt pa ſpim v ſvojim greſhnim ſpanji. Ah! kolikokrat ſliſhim uro biti, klizati vpiti: „Greſhnik! sapuſti ſvoj greſhni ſtan, in perneſi ſad pokore; ah! ne zhakaj enajſte poſlednje ure, ker ne veſh sa tiſti dan. Ah! enajſt je she ura odbila in mi osnanila, de bo mojiga shivljenja kmalo konez, po kterim naſtopi nesgruntana vezhnoſt. Tavshent let, ſto tavshent lét, milijon lét, ſto tavshent milijon lét je prav dolg zhaſ. She dalji pa je vezhnoſt. Toliko tavshent lét, kolikor je vodénih kapelj v morji, peſhzhenih sern na semlji, pereſ na dreveſih in svesd na nebu, je ſilno dolg zhaſ. She dalji pa je vezhnoſt. Vezhnoſt nima ne konza ne kraja. Ah, nesgruntana vezhnoſt! kdo samore tvojo dolgoſt sapopaſti? In nesgruntana vezhnoſt bo dvojna, ali frezhna ali neſrezhna. Vezhno bom v veſelji, ali vezhno v shaloſti. Vezhno v radoſti, ali vezhno v martri. Vezhno v luzhi, ali vezhno v temi. Vezhno v rasveſeljevanji, ali vezhno v obupnoſti. Vezhno v ljubesni, ali vezhno v ſerdu savolj laſtne neſrezhe. Vezhno v pokoji, ali vezhno v terpljenji. Vezhno per ſvetnikih,

ali vezhno per pogubljenih. Vezhno per Jesufu, ali vezhno per ſatanu. Vezhno od Boga blagoſlovljen, ali vezhno od Boga preklet. Vezhno s Bogam ſklenjen, ali vezhno od Boga lozhen. Vezhno v svelizhanji, ali vezhno v pogubljenji. Vezhno v paradishu, ali vezhno v ognji. Vezhno v nebeſih, ali vezhno v peklu. — Ah! sdaj ob enajſti uri, eno uro pred nozhje ſvojiga shivljenja ſe hozhem vender ſpreoberniti. Sdaj ob enajſti uri ſe hozhem popolnama k Bogu oberniti, ſvoje shivljenje poboljſhati in do konza boshjo voljo natanjko ſpolnovati, de mi bo vezher mojiga shivljenja lep in veſel, de mi bo ſolnze boshje milosti vekomaj ſvetilo!

Molitev k Marii.

(Kakor pervo uro.)

12. Ura.

Ura bije, klizhe, vpije:
Zhlovek, ſmerti ſpomni ſe!
Kakorſhno je kolj shivljenje,
Taka ſmert in vezhnoſt je!

Dvanajſt je ura odbila, in me je ſpomnila, de dvanajſt ur dan ſhteje, en lep zhaſ, de bi ga le vſelej Bogu k zhaſti preshiveli! Pa gorje nam, ako dragi zhaſ tratimo! Zhaſ naſhiga shivljenja je ſam Jesuſ Kriſtuſ na krishi ſkos ſvojo preſveto kri odkupil, in kdor dragi zhaſ sgubi, sgubi ſvoje svelizhanje. In ah! dnevi minejo, pa nihzhe ſe ne ſpomni

na preblasheni zhaſ. Zhaſ sgine, kakor bliſk, kakor derezha voda, in ne poverne ſe nikdar vezh nasaj. O slati zhaſ! tvoja sguba ſe poravnati ne da, sakaj ſ zelo vezhnoſtjo ſe trenutek sgubljeniga zhaſa nadomeſtiti ne more. Nizh ni hujſhiga, kakor ſpomin k hudimu obernjeniga zhaſa, pa tudi nizh veſelejſhiga, kakor ſpomin k dobrimu obernjeniga zhaſa, sakaj ſ tem ſi samoremo nebeſa perdobiti in vshivanje vezhnih dobrot saſlushiti. Satorej hozhem sanaprej veſ zhaſ ſvojiga shivljenja tako obrazhati, de bo Bogu k zhaſti, moji duſhi pa v svelizhanje. O moj Bog in Goſpod! proſim te, poterdi me v mojim ſklepu, in daj mi k temu ſvojo ſveto gnado in pomozh. Daj mi ſvojo gnado in pomozh, de, dokler imam ſhe zhaſ, ſvoj dolg ſposnam, ſvoj greh ſovrashim, ga objokujem in sapuſtim; de ſe popolnama ſpovem, odkritoſerzhno ſpreobernem in reſnizhno poboljſham in vreden ſad pokore donesem, de tebe zeli zhaſ, kteri mi je ſhe na tem ſvetu odlozhen, zhes vſe ljubim. O Goſpod! jeſt tebe ljubim, tvoj ſim shiv in mertev!

Molitev k Marii.

(Kakor pervo uro.)

Kratki sdihljeji
o raſnih perloshnoſtih.

Ob ſkuſhnjavah.

O Goſpod! reſhi me, Marija pomagaj mi!

Kadar notranjo ſuhoto ſvoje duſhe zhutiſh.

O Goſpod! vſe hozhem voljno is tvoje roke prejeti, in ſe tebi popolnama vdati!

Ob veliki duſhni shalosti.

Moj Bog! ne moja, ampak tvoja volja naj ſe sgodi.

V dvomih (zviblih).

Goſpod! pokashi mi pot, po kterim imam hoditi.

Ob ſkuſhnjavah soper zhiſtoſt.

Marija! moja mati ſi, varuj me, varuj! Sv. Alojsi, proſi same.

Ob zhafnih nadlogah.

O Bog! daj mi pravo modroſt in poterpeshljivoſt, de tudi v nadlogah tebi sveſt oſtanem.

Kadar ſi shejin, in pijazhe nimaſh.

O Jesuſ, ki ſi na krishi shejo terpel! uſmili ſe me in odpuſti mi grehe, ktere ſim ſkos nesmernoſt v pijazhi ſtoril.

Kadar ſi lazhen, in jedi nimaſh.

O Jesuſ! ſkos ſvoj ſveti poſt ſe me uſmili, in odpuſti mi, kar ſim ſe ſkos poshreſhnoſt pregreſhil.

Ob hudi uri.

O neſkonzhna modroſt in previdnoſt boshja! kdo te samore sapopaſti?

V bolesni.

Marija, pomozh kriſtjanov! pomagaj mi.

V neſrezhi.

Naj bo v imenu boshjim.

V nevarnoſtih.

O Marija, varuj me! o Marija, brani me!

Kadar ura bije.

Bog mi daj ſrezhno sadnjo uro in miloſtljivo ſodbo.

Kadar memo zerkve greſh, v kteri je ſv. refhnje telo.

Zheſhen in hvaljen bodi Jesuſ v nar ſvetejſhim sakramentu.

Gredé memo zerkve, v kteri ni ſv. sakramentov.

Sahvalim ſe ti, o Jesuſ! sa tvoje svelizhanſke nauke, kteri ſe po zelim ſvetu osnanujejo, in sa daritev ſvete maſhe, ki ſe po vſih krajih opravlja.

Kadar ſe s shegnano vodó poſhkropiſh.

Pokropi me o Jesuſ! ſ ſvojo reſhnjo kervijo, in ozhiſti moje ſerzé vſih poſvetnih sheljá in grehov.

Kadar te drugi ſovrashijo.

O Bog! daj mi pravo poterpeshljivoſt in odpuſti vſim mojim ſovrashnikam, ſaj ne vedó, kaj delajo.

Kadar ſi obrekovan.

O Jesuſ! ki ſi bil po krivim toshen, odpuſti miloſtljivo vſim mojim sopernikam.

Kadar zhloveka ſrezhaſh.

Hvaljen bodi Jesuſ Kriſtuſ!

Kadar te revſhina ſtiſka.

O Jesuſ! Goſpod nebeſ in semlje, ki na ſvetu ſhe toliko imel niſi, kamor bi bil ſvojo glavo poloshil, uſmili ſe me v veliki revſhini, in daj mi, kar mi je k svelizhanju potrebno.

Kadar gromi ali treſka.

O Bog! persanêſi nam saſlushene ſhtraſinge, in odverni od naſ zhaſne neſrezhe.

Gredé memo ſv. krisha.

Krishani Jesuſ! bodi mi miloſtljiv!

Gredé memo Marijne podobe.

Marija, bodi moja pomozhniza v shivljenji in v ſmerti!

Gredé memo podobe svetnika ali ſvetnize.

Sveti ali ſveta I. same Boga proſi.

Gredé memo pokopaliſha.

O Bog bodi miloſtljiv vernim duſham, kterih trupla na tem pokopaliſhu pozhivajo.

Kadar gredó obhajat.

(Poklekni, ako maſhnik ſ ſvetim obhajilam mem gredó, ſprejmi ſv. reſhnje teló, zhe moreſh, de shegen dobiſh, moli tiſti zhaſ sa bolnika, in per shegnu rezi:) O Jesuſ, Bog in zhlovek ſkupej, prizhujozh v preſvetim reſhnjim teleſu! bodi meni miloſtljiv; bodi miloſtljiv poſebno bolniku, in daj mu gnado, de ſvoj revni duſhni ſtan ſposna, de ſvoje grehe obshaluje, in de te po vrednim prejme.

Kadar merlizhu svoni.

Ozhe naſh i. t. d. Zheſhena ſi Marija i. t. d. Bog mu daj vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj mu ſveti.

Kadar greſh od zhloveka prozh.

Bog te obvari. (Zhe jih je vezh.) Bog vaſ obvari.

Kadar v kako hiſho ſtopiſh.

Mir bodi ti hiſhi, in vſim, ki v nji prebivajo.

Kadar is hiſhe greſh, rezi tiſtim ki ſo v hiſhi.

Bog vaſ obvari!

Preden kaj delati sazhneſh.

Krish bôshji!

Kadar delo konzhaſh.

Zhaſt in hvala Bogu!

Kadar ti kdo kaj podeli, ali kako dobroto ſtori.

Bog lonaj!

Kadar k zhloveku prideſh, ki jé ali pije.

Bog shegnaj!

Kadar greſh memo ljudi, ki na polji delajo.

Bog daj ſrezho dobro.

Kadar ſe ti kaj ſrezhniga ali prijetniga pergodi.

Hvala Bogu!

Kadar angeljſko zheſhenje svoni.

Angel Goſpodov je Marii osnanil, (de bo mati Meſijeva poſtala,) in ona je ſpozhela od ſv. duha. Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Marija je rekla: Glej, dekla Goſpodova ſim, sgôdi ſe mi po tvoji beſedi. Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Ino Beſeda (Şin boshji) je meſó (zhlovek) poſtala, in je med nami prebivala. Zheſhena ſi Marija. i. t. d.

O Goſpa moja! o mati moja! tebi ſe vſiga darujem, in, de ſe tebi vdaniga ſkashem, ti danſ poſvetim ſvoje ozhi, ſvoje uſheſa, ſvoje uſta, ſvoje ſerzé, ſebe popolnama vſiga. O goſpá moja! o mati moja! Spomni ſe, de ſim tvoj. Ker ſim tedaj tvoj, o dobra mati! pomagaj mi v potrebah, podperaj me v teshavah, vojſkuj ſe same v vſih ſkuſhnjavah in is nevarnoſti me reſhi. Varuj me, brani me, kakor ſvojo laſtnino in poſeſtvo.

V. Proſi sa naſ ſveta boshja porodniza.
R. De bomo vredni obljub Kriſtuſovih.

Svojo miloſt, proſimo o Goſpod! v naſhe ſerza vlij, de, ko ſmo po an-

gelovim osnanjenji vzhlovezhenje Kriſtuſa, tvojiga Sina ſposnali, po njega terpljenji in krishi zhaſtitljivo vſtajenje doſeshemo. Po Jesuſu Kriſtuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

Vezherne molitve.

(Ljubi moj kriſtjan! nikoli ne posabi vezherne molitve opraviti, temuzh moli ſtanovitno, ino zhe vtegneſh in imaſh perloshnoſt, moli tudi ſveti roshenkranz, ker je ni lepſhi in boljſhi molitve sa priproſtiga kriſtjana, kakor ſveti roshenkranz. Kader ſi navadne ali naloshene molitve opravil, potem, preden ſe ſpat podaſh, vsemi ſhe leté bukve v roke, ako jih imaſh, ino moli in premiſhljuj, kar tukej sapiſaniga najdeſh.)

Sahvala.

Moj Goſpod in moj Bog! sopet je en dan minil, ki ſe ne bo nikoli vezh povernil nasaj. Enkrat, in morebiti kmalo, pride drugi zhaſ, ko mi vezh ne bo mogozhe sa nebeſa delati. Sato ſe ſhe danſ tega dneva v molitvi pred tebe vershem, o trojedini Bog: ozhe, ſin in ſveti duh! Hvalim ni

zhaſtim te s Marijo prezhiſto devizo, s vſimi tvojimi angeli in isvoljenimi, in ſe ti sahvalim sa vſe dobrote, ktere ſi mi danſ in ſkos zelo moje shivljenje na duſhi in na teleſu ſkasal. Pa s veliko nehvaleshnoſtjo ſim ti danſ povrazheval dobrote, ktere ſi mi delil. O Goſpod! vidil ſi moje nepopolnoſti, ſpremljeval ſi vſe moje ſtopinje! pokashi mi tedaj, o Bog! moje hudobije in daj mi ſposnati vſe grehe! ktere ſim danſ ſtoril. (Sdaj ſprashaj ſvojo veſt, potem pa grevengo obudi zhes vſe grehe, ktere ſi danſ ſtoril.)

Grevenga.

O moj Bog! vſi moji ſtorjeni grehi ſo mi is ſerza shal, ker ſim s njimi tebe, ſvojiga preljubesnjiviga Boga, neſkonzhno ſvetoſt in dobroto, ki te is ſerza ljubim, rasshalil. Terdno ſklenem, ſ tvojo gnado ſvoje shivljenje poboljſhati, in raji vſe, ſhe zlo ſmert preterpeti, kakor tebe, ſvojiga Boga, neſkonzhno ſvetoſt in dobroto ſhe kdaj ſ kakim greham rasshaliti. Daj mi gnado, ta ſvoj ſklep ſpolniti! To te

prosim po neskonzhnim saslushenji tvojiga boshjiga sina, nashiga Gospoda in Svelizharja Jesusa Kristusa. Amen.

Pogled v vezhnost.

Strashen zhas pershel bo same,
Vsi posab'li bodo name,
Ko bo truplo v semlji gnilo
In se v prah bo spremenilo;
Sakaj moje telo je prah,
In bo postalo sopet prah.

Dusha vezhno bo shivela
In plazhilo tam iméla.
Pa ti dusha, dusha moja!
Kakshna sodba bo tam tvoja,
Kader ja pride boshji sin,
Ti klizat grehe vse v spomin?

Strashna bo tam sodba moja,
Ako, Jesus! milost tvoja
Meni mozhno ne pomaga,
In mi grehe vse odvaga;
Drugazhi pridem v bresno dol,
Gotovo nikdar, nikdar gor.

Ino v bresnu smiraj vezhno
Pogubljenje bo nesrezhno,
Sa pekel ne bo konzhanja,
Sa terpljenje ne nehanja,
Je sazhetek pogubljenja,
Konz pa ni, in ni terpljenja. —

Moj Goſpod in moj Bog! kdo ſi ti in kdo ſim jeſt? — Krishani Jesuſ, uſmili ſe mene, in nikar me v pekel ne pahni! — Marija, isvoljena mati boshja in moja ljubesnjiva mati; proſi sa me, de pogubljen ne bom! — Moj sveſti angel varh, varuj me to nozh vſih duſhnih in teleſnih nadlog; varuj me tudi nagle in neprevidene ſmerti! — Moj ſveti patron, proſi sa me! — Vſi kori angelov, in vſe trume isvoljenih boshjih, proſite sa me, de v pekel perſhel ne bom! —

Sdaj ſe hozhem, o Goſpod! pa k pokoju podati, in preden saſpim, ſe ſhe k tebi, ljubi Jesuſ! satezhem, de me poshegnaſh in ſ ſvojo reſhnjo kervijo poſhkropiſh, de me ne bodo to nozh ſkuſhnjave nadlegovale, ampak de bom ſladko v miru ſpal; in ravno tako ſrezhno tudi na sadnjo uro ſvoje shivljenje ſklenil in ſladko v tebi saſpal, o Jesuſ! Duſhe vernih mertvih naj pa tudi pozhivajo v miru, in vezhna luzh naj jim ſveti. Amen.

Sveta masha.

Ljubi kristjan! De se bosh per sveti mashi vselej spodobno sadershal in de bosh per nji poboshno molil, premisli vselej, preden jo slishish, kaj de je sveta masha.

Sveta masha je nekervava daritev noviga testamenta, vedni spomin tiste kervave daritve, ktero je Jesus Kristus na svetim krishi nebeshkimu ozhetu sa nas opravil, de nas je vezhniga pogubljenja odreshil. Kakor se je Jesus Kristus na krishi svojimu nebeshkimu ozhetu daroval, ravno tako se mu tudi she dandanashnji per vsaki sveti mashi po mashnikovih rokah daruje. Ravno to se tedaj per vsaki sveti mashi na altarji godi, kar se je na gori Kalvarii sgodilo, kjer je Jesus sa nas na svetim krishi umerl; samo v vishi darovanja je raslozhek, na krishi namrezh je Jesus Kristus svojo kri prelil, per sveti mashi je pa vezh ne preliva. O kako imenitna in velika daritev je

tedaj daritev ſvete maſhe! Is med vſih poboshnih opravil, ktere mati katoliſhka zerkev Bogu nar vikſhimu v zhaſt opravlja, ni nobeno Bogu tako dopadljivo, in nobeno nam toliko ne koriſti in toliko saſlushenja ne perneſe, kakor daritev ſvete maſhe. Deſiravno ſo dobre dela poboshniga kriſtjana, ki jih radovoljno in is ljubesni do Boga opravlja, Bogu dopadljive in njemu koriſtne in saſlushne; vender le veliko nepopolnoſt in ſlaboſt v ſebi sapopadejo, ker ſo sgolj zhloveſhke dela. Sveta maſha pa ni zhloveſhko delo, temuzh je boshja daritev, ker ſe ſkos maſhnikove roke Jesuſ Kriſtuſ ſam nebeſhkimu ozhetu na popolnama visho daruje. Per ſveti maſhi ſe velike ſkrivnoſti godijo, ker ſe per nji Kriſtuſovo vzhlovezhenje in rojſtvo, njegovo terpljenje in njegova ſmert na ſkrivnoſtno visho ponavlja. Ravno tiſto Jesuſovo telo, ki je bilo sa naſ na krishi dano v ſmert, in ravno tiſta kri, ki jo je Jesuſ sa naſ prelil, bo per nar ſvetejſhi daritvi ſvete maſhe sa naſ darovano nebeſhkimu ozhetu. Ino daritev ſv. maſhe Boga bolj rasveſelí, kakor lepa hvala, ſ ktero ga hvalijo isvoljeni nebeſhki, ſ ktero ga hvali Marija, isvoljena ſtvar, angeljſki kori in vſe verſte svelizhanih duhov, ino ſ ktero ga hvalijo vſi poboshni kriſtjani na semlji. Bogu nar vikſhimu je daritev ſvete maſhe bolj dopadljiva, kakor vſe zhednoſti in dobre dela isvoljenih boshjih, in vſih poboshnih in ſpokornih kriſtjanov na semlji. Ko bi ſe vſe zhednoſti in dobre dela Marije devize, angelov, vſih ſvetnikov boshjih in vſih

bogabojezhih kriſtjanov na semlji Bogu v dar pernefle — bi vſe to Bogu tako dopadljivo ne bilo, kakor daritev ene ſame ſvete maſhe. Per ſveti maſhi pride Kriſtuſ s nebeſ doli na altar, ſpremeni kruh (hoſtijo) v ſvoje ſveto telo, vino v kelhi v ſvojo refhnjo kri, in poſtane v maſhnikovih rokah tako rekozh vnovizh zhlovek. Sakaj pred povsdigovanjem dershi maſhnik le kruh (hoſtijo) v ſvojih rokah, po povsdigovanji pa ne prime vezh kruha v roke, temuzh Jeſuſa Kriſtuſa, ki je Bog in zhlovek ſkupej; ravno tiſtiga Jeſuſa, ki je bil od ſvetiga duha ſpozhet, in rojen is Marije devize, ki je sa naſ nefkonzhno terpel, in na krishi britko umerl, ki je od mertvih vſtal, v nebeſa ſhel in naſ bo enkrat vſe ſkupej ſodil. Jeſuſ Kriſtuſ, ki je po povsdigovanji v podobah kruha in vina popolnama Bog in zhlovek ſkupej prizhujozh, pa hvali, ljubi, zhaſti in rasveſeluje nebeſhkiga ozheta, ki nad daritvijo ſvojiga ſina nefkonzhno dopadajenje imá. Ino Jeſuſ vſe to sato ſtori, de ſ to daritvijo ſvojimu nebeſhkimu ozhetu ſpodobno zhaſt ſkashe, ktera ſe mu na nobeno drugo visho in s nobeno drugo rezhjo na semlji tako ſkasati ne more. Ravno sato je Jeſuſ Kriſtuſ ſveto maſho poſtavil, de samoremo po ti daritvi Boga, nar vikſhi popolnoſt vredno hvaliti, in ga ſpodobno zhaſtiti. Ino kolikor per daritvi ſvete maſhe mi Boga, nefkonzhno popolnoſt premalo in preſlabo hvalimo, ljubimo in zhaſtimo, toliko Jeſuſ nadomeſtuje, ker per vſaki ſveti maſhi tudi nameſt naſ nebeſhkiga ozheta hvali, ljubi in zhaſti.

Zhe tedaj med daritvijo ſvete maſhe to hvalo, ljubesen in zhaſt, ktero ſin boshji nebeſhkimu ozhetu ſkasuje, v dar perneſeſh, vezhi hvalo, ljubesen in zhaſt ſkos to nebeſhkimu ozhetu ſkasheſh, kakor nebó in semlja ſtoriti samoreta. Ako bi bil ſkos ſvoje zelo shivljenje po vſi mozhi Boga neprenehama hvalil, ljubil in zhaſtil, bi ſhe ne bil sadoſti ſtoril, kakor ſi dolshan, in kakor je Bog vreden, hvaljen in zheſhen biti. De boſh pa Boga vredno hvalil in ſpodobno zhaſtil, ino de boſh, kar ſi ſkos ſvojo mlazhnoſt in sanikernoſt samudil, sopet nadomeſtil, bodi poboshno per ſveti maſhi, in tudi daruj neſkonzhnimu Bogu vſo tiſto hvalo, ljubesen in zhaſt, ktero Jesuſ ſkos daritev ſv. maſhe ozhetu v nebeſih ſkasuje. Zhe boſh to hvalo, ljubesen in zhaſt, ino ſ tem Jesuſa famiga per ſveti maſhi nebeſhkimu ozhetu daroval, ga boſh ſkos to bolj rasveſelil, kakor ſi ga popred ſ ſvojimi hudobijami rasshalil, ker nebeſhki ozhe ſvojiga edinorojeniga ſina neisrezheno ljubi, kakor je ſam rekel: Glej, ta je moj ljubesnjivi ſin, nad kterim dopadajenje imam.

Per vſaki ſveti maſhi ſe Kriſtuſovo terpljenje ponavlja v sadoſtenje nebeſhkimu ozhetu, kakor nekdaj na gori mertvaſhkih glav, nad kterim ponovljenjem Kriſtuſoviga terpljenja nebeſhki ozhe toliko dopadajenje ima, kakor takrat, kadar je njegov ſin Jesuſ viſel in umiral na krishi; ino savolj tega nebeſhki ozhe ljudem v novizh miloſt ſkasuje. Kakor je nekdaj Kriſtuſ viſel na krishi in ſe sa naſ nebeſhkimu ozhetu daroval, tako tudi ſhe dandanaſhnji na

altarji prebiva, in ſe per ſveti maſhi sa naſ nebeſhkimu ozhetu daruje. Kakor je na krishi sa ſvoje ſovrashnike molil, tako tudi ſhe sdaj per vſaki ſveti maſhi sa ſvoje verne nebeſhkiga ozheta proſi, poſebno sa tiſte, kteri ſo per ſveti maſhi. On kashe na altarji ſvoje rane nebeſhkimu ozhetu, mu ſtavi pred ozhí ſvoje neſkonzhno terpljenje, ktero je na ſvetu preſtati mogel, mu daruje ſvojo reſhnjo kri in ga proſi, de bi ſe savolj vſiga tega greſhnikov uſmilil. Na krishi je Kriſtuſ ſvojo kri prelil, ktera je na semljo tekla, per ſveti maſhi ſe pa Jesuſova kri ne preliva in na semljo ne kaplje, kakor nekdaj na gori Kalvarii; temuzh na ſkrivnoſtno duhovno visho jo on da tezhi na prizhujozhe verne, kterih ſerza od madeshev greha ſ ſvojo kervijo ozhiſhuje. Na krishi je Jesuſ sa naſ neſkonzhno saſlushenje nabral, per ſveti maſhi pa tiſte saſlushke vernim delí, poſebno prizhujozhim, in ſzer obilniſhe tiſtim, kteri ſe njegovih gnad bolj vredne ſtorijo. Zhe ſe tedaj per ſveti maſhi bres ſmertniga greha snajdeſh in poboshno moliſh, bodi ſi ſveſt, de Kriſtuſ nebeſhkiga ozheta sa te proſi, de ſe mu nameſt tebe sahvaluje, de ga nameſt tebe ljubi, hvali in zhaſtí; de sa-te govori, nekoliko tvojiga dolga poplazha in nekoliko ſvojih saſlushkov tebi podelí; on tudi ſvojo gnado v tebi pomnoshí, tvojo duſho ſ ſvojo reſhnjo kervijo na ſkrivnoſtno duhovno visho poſhkropí, jo ſkos to od nekterih madeshev ozhiſti, s gnado in zhednoſtjo olepſha in tvojo krono v nebeſih zhaſtitljivſhi ſtorí. Is tega ſposnaſh, de je prav

dobro per ſveti maſhi biti, in de je veliko boljſhe per ſveti maſhi v zerkvi poboshno moliti, kakor na drugim kraju, kjer ſe ſvete maſhe ne beró. Zhe domá, ali kje drugej, kjer ſe ſveta maſha ne bere, moliſh, ne saſlushiſh nizh vezh, kakor toliko, kolikor je tvoja molitev vredna. Kolikor zhiſtejſhi je tvoj namen, kolikor ponishniſhi in kolikor bolj priſerzhna je tvoja molitev, toliko vezh saſlushka imaſh in toliko popred sadobiſh gnado, sa ktero proſiſh. Ako pa per ſveti maſhi moliſh, najdeſh tukej saklad, in boſh tako rekozh naenkrat bogat. Sakaj per ſveti maſhi ſe vdeleshiſh ſadú Kriſtuſoviga britkiga terpljenja, ki ti podelí nekoliko ſvojih saſlushkov, in ſzer vezh ali menj po tvoji vezhi ali manjſhi poboshnoſti; zhe le niſi popolnama rasmiſhljen in len, zhe niſi v ſmertnim grehu, ali zhe nimaſh hudobne volje v neſpokornoſti terdovraten oſtati. Zhe moliſh domá ali na drugim kraju, kjer ſe daritev ſv. maſhe ne opravlja, moliſh vezhidel ſam, ino taka molitev nima doſti mozhí savolj ſvoje nepopolnoſti. Zhe pa per daritvi ſvete maſhe moliſh, ne moliſh ſam, temuzh veliko jih je, ki ſ tabo in tudi sa-te molijo. Maſhnik, ki vidno na altarji daritev ſvete maſhe opravlja, moli ſ teboj in tudi sa-te; sakaj vſak maſhnik med maſho sa prizhujozhe moli in ſveto maſho sa njih svelizhanje daruje. Vſe molitve, ktere v imenu veliko drusih opravlja, moli in opravlja sa prizhujozhe kriſtjane. Ker je pa maſhnik ſlushabnik zerkve in nameſt Kriſtuſa pri altarji ſtoji, njegova molitev sato veliko velja

pred Bogam, in bo tudi uſlifhana, zhe bi bil maſhnik tudi v ſtanu greha. Per ſveti maſhi je tudi veliko angelov prizhujozhih, ki per povsdigovanji in po povsdigovanji Jesuſa ponishno molijo in Boga miloſti proſijo sa vſe kriſtjane, poſebno sa prizhujozhe. Tudi Kriſtuſ ſam proſi sa ſvoje verne, poſebno sa prizhujozhe kriſtjane, in ſzer ravno tako mozhno, kakor je nekdaj na krishi sa ſvoje ſovrashnike molil in proſil. Britke rane vſe, kolikor jih je bilo na Kriſtuſovim teleſu, klizhejo proti nebeſam in proſijo nebeſhkiga ozheta miloſti sa vſe verne, poſebno sa prizhujozhe; vſe kaplje Jesuſove reſhnje kervi, ktere ſo bile prelite, milo klizhejo k nebeſhkimu ozhetu in ga proſijo, de bi dodelil odpuſhanje grehov, gnado in miloſt vſim prizhujozhim vernim. Tudi drugi prizhujozhi verni molijo sate, kakor ti sanje. Poſlednjizh moliſh in proſiſh tudi ſam sa-ſe, in ozhetu v nebeſih tiſti dar darujeſh, kteri mu je neſkonzhno ljubſhi in prijetniſhi, kakor vſi sakladi zeliga ſvetá, in je tudi neſkonzhno vezhi zene, kakor tiſta gnada, sa ktero proſiſh. Gotovo boſh tedaj uſlifhan, zhe boſh per ſveti maſhi poboshno molil, in ſ ſvojo molitvijo tudi Jesuſovo terpljenje, ki ſe per ſveti maſhi ponavlja, in ſ tem Jesuſa ſamiga nebeſhkimu ozhetu v dar pernesel.

Ljubi moj kriſtjan! Bodi tedaj vſelej pasno, poboshno in zhaſtitljivo per ſveti maſhi, ki je tako imenitna in velika daritev. Ino kader ſe boſh snajdel per daritvi ſv. maſhe, ſe tudi ſhe na-me ſpomni, ki ſim ſe ti takrat, ko ſim to piſal, perporozheval.

Molitev pred ſv. maſho.

Molim te, o Bog nebeſhki ozhe, in ſe ti sahvalim sa neſkonzhno veliko ljubesen, ſ ktero ſi nam ſvojiga edinorojeniga ſina Jesuſa Kriſtuſa dal, de naſ je odreſhil vezhniga pogubljenja. O moj Bog, ozhe nebeſhki! poglej doli na me, ki ti darujem to ſveto maſho, ktera ſe bo sdaj opravljala, v tvojo zhaſt, ker ſi ti ſam od ſebe in ſam v ſebi od vekomej nar bolj popolnama bitje, nar vikſhi goſpod nebeſ in semlje, in vſe zhaſti vreden; darujem ti jo v odpuſhanje in sadoſtenje svojih grehov in grehov zeliga ſveta. Vsemi to preſveto daritev kakor ponishno proſhnjo sa pomozh v vſih mojih potrebah, poſebno pa v mojih sadnjih teshavah, kadar te bom ob zhaſu ſmertne ure na pomozh klizal. Sprejmi, nebeſhki ozhe! to preſveto daritev v sahvalo sa vſe gnade in dobrote, ktere ſim dosdaj neprenehama od tebe prejemal. Darujem tudi to ſveto maſho sa vſe shive in mertve, poſebno sa tiſte, sa ktere ſim ſhe poſebno dolshan moliti: sa ſvoje ſtarſhe, sa oblaſtnike in prednike, sa vſo

ſvojo rodovino, sa vſe ſvoje dobrotnike, sa ſvoje prijatle in ſovrashnike, sa vſe, ktere ſim morebiti kaj pohujſhal, in sa vſe verne duſhe v vizah. V tej ſveti maſhi, ki ſe bo sdaj brala in nekervava daritev opravljala, ti pa darujem ſamiga Jesuſa Kriſtuſa, tvojiga ljubiga ſina, nad kterim imaſh ſvoje dopadajenje.

O Marija, viſoko zheſhena mati boshja! proſi sa me, de ſe bom per ti ſveti daritvi pasno, poboshno in zhaſtitljivo snajdel, de bom britko Jesuſovo terpljenje poboshno premiſhljeval in ſe njegoviga neſkonzhniga saſlushenja vdeleshil. Amen.

Molitve per ſv. maſhi.

Per sazhetku.

O moj Jesuſ! kam ſi ſe podal po sadnji vezherji? Shel ſi is Jerusalema na oljſko goro, in tam v vertu Gezemani ſe je sazhelo tvoje britko terpljenje. She takrat ſi v duhu vidil in zhutil ſtraſhno terpljenje na krishi in grenko ſmert, ktero ſi hotel radovoljno in is ljubesni do naſ preſtati, de ſi sa

naſhe grehe sadoſti ſtoril in rasshaljeno pravizo boshjo potolashil. Oh, kako grenak kelih ſi hotel savolj naſhih grehov piti! Take grosovitne britkoſti in teshave ſo te na oljſki gori obſhle, de ti je blo umreti, in de je tvoja ſveta kri kakor goſt pot ſ tvojiga teleſa na semljo tekla. Savolj preobilne britkoſti ſi na ſvoje kolena padel ſ perklonjenim shivotam ſvojiga nebeſhkiga ozheta molil in profil, de naj ti odvsame kelih britkiga terpljenja. Perklonjeni maſhnik pred altarjem me ſpomni tiſte britke nozhi, v kteri ſi ſ kervavim potam ſvojiga obrasa trikrat nebeſhkiga ozheta profil, de naj kelih terpljenja od tebe vsame, de bi ga ne pil. Pa popolnama ſi ſe tudi boshji volji podvergel in ſi le shelel, de bi ſe sgodilo, kar Bog hozhe, naj bi ti bilo ſhe tako teshavno. Potem ſi bil ſvojim ſovrashnikam isdan, ki ſo te grosovitno sgrabili, neuſmiljeno svesali in pred krivizhne ſodnike gnali. Tam ſi bil kakor nar vezhi hudodelnik toshen. Vſe ſi pa, deſiravno ſi po nedolshnim terpel, s veliko poterpeshljivoſtjo preneſel, ſe niſi vſtavljal, ne prepiral, ne maſheval; ino pred ſvojimi

hudobnimi ſodniki ſi le toliko govoril, kolikor je bilo v ſprizhevanje reſnize potrebno, in kolikor je nam v isgled. Oh Jesuſ, moj odreſhenik! savolj mene ſi na oljſki gori kervav pot potil, ſi bil greſhnikam isdan, od eniga ſodnika do drusiga vlezhen, krivizhno toshen, saſramovan, sanizhvan, sapljuvan in tepen, kar ſi vſe voljno savolj mene preterpel. Ker ſi pa savolj mene takrat toliko terpeti hotel, daruj tudi sdaj, o preljubesnjivi Jesuſ! tiſte britkoſti in teshave, ki ſi jih na oljſki gori terpel, ino tiſto terpljenje, ktero ſi v rokah greſhnikov in pred krivizhnimi ſodniki preſtati mogel, ſvojimu nebeſhkimu ozhetu sa me revniga greſhnika, de bom v britkoſtih, krishih in teshavah ſtanovitno v Boga saupal, in de ſe bom vſelej, kadarkoli te bom pomozhi in polajſhanja v terpljenji proſil, tudi po tvojim isgledu volji boshji popolnama podvergel rekozh: O moj Bog! ne moja, ampak tvoja volja naj ſe sgodi.

Evangeli.

Jesuſ, krotko nedolshno jagnje! ſpomni ſe, koliko krivize ſe je soper te-

be per Pilatu govorilo, in kako ſramotno ſi bil k Herodu vlezhen. Sa vſe to sanizhevanje in saſramovanje, kteriga ſi is ljubesni do mene preſtal, ſe ti v imenu vſih ſtvari veliko ſto tavshenkrat sahvalim in te proſim: Daruj sdaj same vſe sopernoſti in sanizhvanja, ktere ſi per Pilatu in v hiſhi Herodovi savolj mene preterpel. Oh! kako grosno ſe ti je tudi sopervalo, ko ſi sazhel po Galileji nauk svelizhanja uzhiti, kteri ſe je od ondot po zelim ſvetu rasſhirjal, ſe tudi meni osnanil, in ſe vedno osnanuje. Kako ſe ti tedaj hozhem sahvaliti, o Jesuſ! de ſi me ismed milijonov ljudi isvolil, kteri v tmi nevere, in kriyoverſtva shivé, in de ſi me k pravi veri poklizal, ktera ſama svelizhati samore? Oh! moj Jesuſ, boshji uzhenik! ki ſi s nebeſ priſhel, nam pot v nebeſa pokasat, ne perpuſti, de bi ſe kdaj tvojiga ſvetiga evangelija ſramoval, de bi ga zlo satajil is ljubesni do ſveta, ali de bi predersno ſ Pilatam vpraſhal: kaj je reſniza; temuzh gnado mi daj, de ſe sveſto tvojih naukov dershim, de jih s beſedo prizham in v djanji kashem, de boſh potem tu-

di ti enkrat per ſodbi mene ſvojiga uzhenza ſposnal in me k ſebi v nebeſa vsel.

Darovanje.

O Jesuſ! kako ſo ſi tvoji hudobni ſovrashniki persadevali, de ſo te po vſi mozhi saſramovali in martrali. Oblazhilo ſo ſ tebe ſtergali, ſo te k ſtebru pervesali in te sazheli ſtraſhno tepſti, de ſi bil veſ kervav in rasbit. Ali ſkos to vender ni bila hudobija in ſerditoſt tvojih ſovrashnikov naſitena, ſhe novo martro ſi ismiſlijo, ſtraſhno ternjevo krono ti na glavo nabijejo. Oh, kakſhne krivize! kakſhno saſramovanje! kakſhne bolezhine! Vſe to ſi pa le is sgol ljubesni do naſ terpel in ozhetu v nebeſih sa naſ daroval, de bi bili reſheni is nadlog.

O vezhni Bog, nebeſhki ozhe! sdrusheni ſ tiſto ljubesnijo, ſ ktero je Jesuſ ſvoje britko terpljenje v svelizhanje ljudi tebi daroval, ti tudi mi tukaj prizhujozhi sdaj s maſhnikam darujemo, kakor Melhisedek, kruh in vino, ki ſe na altarji snajde. O poglej s dopadajenjem na ta dar, ki ſe bo kmalo po ſvetih maſhnikovih besedah v Jesuſovo

pravo shivo telo in kri popolnama ſpremenil. Daj de bo ta dar nam vſim, ki ſmo tukaj sbrani, v duſhno svelizhanje. Sraven tega pa tudi ſhe vſe, kar ſim in kar imam, tebi na altar v dar poloshim. Moje telo in moja duſha, moji zhutljeji in moja mozh naj bodo tebi darovani! O moj Bog in moje vſe! veſ ſim tvoj, bodi tudi ti veſ moj.

Sanktuſ.

O Jesuſ Kriſtuſ, kralj vezhne zhaſti! sdaj angeli in arhangeli, kerubi in ſerafi, in vſi isvoljeni duhovi v nebeſih s veſelim glaſam pojó: Svet, ſvet, ſvet! Kader ſi na tem nehvaleshnim ſvetu bil, ſo pa hudobni judje soper tebe, kakor soper nar hujſhiga hudodelnika vpili: Krishaj ga, krishaj ga! Ino tvoji krivizhni ſodniki ſo tudi v to vpitje pervolili, de imaſh krishan biti. Ino potem ſo ti teshak krish naloshili, ki ſi ga mogel na ſvojih kervavih ramah neſti is Jerusalema na goro Kalvarijo. Tesha, ktera je leshala na tvojih ramah, je bila pa tako velika, de ſi omedlel in padel pod krishem; ino

ta grosovitna tesha, pod ktero ſi sdihoval, omedlel in padel, ſo bli grehi ſveta in tudi moji grehi, ktere ſi kakor nedolshno jagnje vsel na ſvoje rame in jih neſel na goro Kalvarijo, de bi tam savolj njih grosovitno umerl. Ko ſi perſhel na goro Kalvarijo, ſo grosovitni judje oblazhilo ſ tebe ſtergali, te na krish perbili in te ſ krishem vred na kviſhko povsdignili.

Povsdigovanje ſvete hoſtije.

O moj preljubi Jesuſ, pravi Bog in zhlovek ſkupej, molim te tukaj ponishno v podobi kruha! Kakor ſi bil na gori Kalvarii savolj mene na krish perbit ino ſ krishem kviſhko povsdignjen, ſi tudi sdaj s maſhnikovimi rokami kviſhko povsdignjen. Oh Jesuſ! bodi mi miloſtljiv, bodi mi miloſtljiv, bodi mi miloſtljiv in odpuſti mi moje grehe!

Povsdigovanje kelha.

O boshja kri, ktero je Jesuſ sa naſhe grehe prelil, ino ktera je tudi s njegovim teleſam v kelhu sdrushena!

molim te v vſi ponishnoſti in proſim: Operi in ozhiſti mojo omadeshvano duſho, napoji mojo duſho, ki je shejna pravize, in poterdi mojo oſlabljeno duſho k vezhnimu shivljenju.

Po povsdigovanji.

O Jesuſ, naſh Goſpod in Bog, kako zhudopolna, kako neſkonzhna je tvoja dobrota! V ſredi med nami ſi ſedesh ſvojih gnad poſtavil, in sdaj na altarji v podobah kruha in vina prebivaſh. Milijoni angelov ſtojé okrog ſvetiga altarja in zhaſtijo tebe, kralja nebeſ in semlje, v podobah kruha in vina. Tem svelizhanim duhovam ſe tudi jeſt perdrushim, tebe, o moj Jesuſ! moliti in v velikim veſelji povikſhevati, ker ſi sdaj tako bliso naſ. Moj Goſpod in moj Bog! k tebi sdaj povsdignem ſvoje ſerze in klizhem s gorezho poboshnoſtjo: Spomni ſe, o Jesuſ, kako grosovitno ſi na krishi viſel, ino kako velike teshave in britkoſti ſi na vſih ſvojih udih obzhutil; ſpomni ſe, kako priſerzhno ſi takrat, kadar ſi viſel na krishi, sa vſe greſhnike nebeſhkiga ozheta proſil in

mu vſe ſvoje rane, ſvojo reſhnjo kri in vſe terpljenje daroval. Ker ſi pa per ti ſveti maſhi frednik med nebeſhkim ozhetam in med ljudmi, proſi tudi sdaj ſvojiga nebeſhkiga ozheta sa me, ubosiga greſhnika. Kakor ſi na krishi sa ſvoje ſovrashnike molil in proſil: Ozhe! odpuſti jim, ſaj ne vedo, kaj delajo; proſi tako tudi sdaj sa me nebeſhkiga ozheta rekozh: Ozhe! odpuſti temu greſhniku, ſaj ne vé, kaj dela. Kakor ſi na krishi vſe ſvoje teshave, britkoſti, grosovitne rane, ſvojo reſhnjo kri in zelo neſkonzhno terpljenje nebeſhkimu ozhetu pred ozhi ſtavil, in mu vſe to sa zhloveſhki rod daroval; tako mu tudi sdaj tiſte teshave, britkoſti in grosovitne rane, ktere ſi nekdaj terpeti in ſvojo reſhnjo kri, ktero ſi na krishi do sadnje kaplje preliti mogel, pokashi, — ino vſe to danſ nebeſhkimu Ozhetu sa me daruj. Kakor ſi na krishi rasshaljeno pravizo boshjo popolnama potolashil, in greſhnike s nebeſhkim ozhetam sopet ſpravil; tudi mene danſ s nebeſhkim ozhetam ſpravi, sakaj velik greſhnik ſim. De mi pa gotovo miloſt dojde, povéj ozhe-

tu, kaj vſe ſi sa me preterpel in kolikokrat ſi ga sa svelizhanje moje dushe prosil; ino skos to nagni ozheta nebeſhkiga, de me vsame sa svojiga otroka, de potem tvoje britko terpljenje nad menoj sgubljeno ne bo.

Obhajilo.

O ſveta vezherja, per kteri ſe Jesuſ prejemlje, ſpomin njegoviga terpljenja obhaja, ſerze s gnadami napolnuje in saſtava prihodnjiga svelizhanja daje! O ſveta vezherja! kjer je Bog ſam jed; nevreden ſim ti vezherji se blishati, nevreden ſim per vezherji ſvetiga sakramenta biti, nevreden ſim kruh angelov vshivati. Pa potreben sim tega dushniga pokrepzhanja, ino moja dusha po tebi, o Jesuſ! sdihuje, moje ſerze tebe sheli. Pridi tedaj, o Jesuſ! na duhovno visho sdaj v moje ſerze, in prebivaj ſ svojo gnado v njem, kakor ſi v grobu pozhival. Le pridi, o Jesuſ! k meni, ker ti ſam samoresh vſe moje shelje ſpolniti. Kadar je moja dusha lazhna, jo le ti, o nebeſhki kruh angelov! ki vſe rasveſeljenje v ſebi imaſh,

samoreſh naſititi; kadar je shejna, jo le ti, o ſtudenez vezhniga shivljenja! samoreſh napojiti; kadar je revna, jo le ti, o vezhni saklad nebeſhkih gnad! samoreſh obogatiti; kadar je shaloſtna, jo le ti, o veſelje vſih isvoljenih! samoreſh rasveſeliti; kadar je bolna, jo le ti, o nebeſhki sdravnik in sdravilo! samoreſh osdraviti; kadar je sapuſhena, sanizhvana in od ſveta savershena, prideſh ti, o nebeſhki shenin! in jo vsameſh sa ſvojo prijatlizo in neveſto. O dobrotljivi in uſmiljeni Jesuſ! pridi tedaj na duhovno visho k meni, in dopolni vse shelje moje duſhe, ktera le v tebi in per tebi veſelje, tolashbo in pomozh najde. O Jesuſ, pridi k meni, in oſtani v meni, in jeſt naj oſtanem v tebi vekomaj.

Molitev po ſv. obhajilu.

O Jesuſ! ki ſi tretji dan zhaſtitljiv od mertvih vſtal in sdaj na vekomaj per ſvojim nebeſhkim ozhetu shiviſh in kraljujeſh; obljubil ſi nam, de naſ boſh poſlednji dan k vezhnimu shivljenju obudil, zhe bomo v tvoji ſveti

gnadi shiveli in umerli. De bom pa v tvoji ſveti gnadi shivel, mi pomagaj is groba pregreh ſrezhno vſtati k novimu shivljenju kerſhanſke pravizhnoſti in reſnizhne ſvetoſti. Daj mi tedaj gnado, ktere potrebujem sa ſvoje svelizhanje, poſebno mi daj duha molitve in reſnizhne pokore, de bom ſvoje grehe priſerzhno obshaloval, ſe jih reſnizhno ſpokoril in potem perſhel v ſrezhno prebivaliſhe, ktero ſi mi per nebeſhkim ozhetu perpravil, de ſe bom tamkej ſ teboj in s vſimi isvoljenimi vekomaj veſelil. Tega te proſim po neſkonzhnim saſlushenji tvojiga britkiga terpljenja in tvoje ſmerti.

K shegnu.

Poshegnaj me sdaj, o moj Bog! s maſhnikovo roko, de poboljſhan, miren in v duhu uterjen tvojo ſveto hiſho sapuſtim. Poshegnaj tudi mojo rodovino ſ ſvojim boshjim shegnam; poshegnaj naſ vſe, ki ſmo bili per ti ſveti daritvi sbrani, de bomo po tvoji ſveti volji shiveli, naukov ſvete zerkve ſe sveſto dershali in doſegli vezhno shivljenje;

ino tvoj shegen naj oſtane per naſ vſih, sdaj in vekomaj. Amen.

Sahvalna molitev po ſv. maſhi.

Dobrotljivi ozhe nebeſhki! is zeliga ſerza te sahvalim sa gnado, de ſim bil per ti daritvi ſvete maſhe, v kteri ſe ti je tvoj ljubi ſin, Jesuſ, ſamiga ſebe v dar dal, in ſzer tebi v zhaſt, nam pa v svelizhanje. Odpuſti mi, o moj Bog! zhe niſim bil ſ tako poboshnoſtjo, kakorſhna ſe ſpodobi, per ti preſveti daritvi, v kteri ſe ti je ſam Jesuſ Kriſtuſ, tvoj ljubesnjivi ſin daroval. Daj mi, te proſim, gnado: poſihmal vſako ſv. maſho ſ ſpdobno poboshnoſtjo in ſ priſerzhno gorezhnoſtjo fliſhati, in Jesuſoviga saſlushenja smiraj bolj ſe vdeleshevati.

O Marija, prezhiſta deviza! sahvali ti nameſt mene dobrotljiviga Boga, ker je moja sahvala vſe preſlaba, de me je nevredniga greſhnika puſtil per ti ſveti daritvi biti, in proſi ga, de naj mi to v svelizhanje moje duſhe saleshe. O mati Jesuſova, prezhudna mati in deviza! proſi tudi ſvojiga ljubiga ſina Jesuſa, kteri je sa naſ ſvojo ſveto kri prelil, de bi sa me ſveta reſhnja

kri saſtonj ne bla prelita, temuzh de mi grehe isbriſhe in me poſveti. Amen.

Druga ſv. maſha.

Vezhidel kakor jo maſhnik bere.

Sazhetek ſv. maſhe.

O nebeſhki Ozhe! glej s dopadajenjem na ſvojiga ljubiga Sina, ki ſe pred tvojim boshjim velizhaſtvam tako globoko ponishuje. S njim ſklenjen ſposnam in obshalujem ſvoje grehe, ki ſim jih s miſlimi, beſedami, djanjem in opuſhanjem dobriga ſtoril zeli zhaſ ſvojiga shivljenja. Oh, de bi pazh nikdar greſhil ne bil! Ali sdaj te ſkos saſlushenje Jesuſa Kriſtuſa, ſkos priproſhnjo prezhiſte devize Marije in vſih ſvetnikov proſim: Ne saversi mojiga potertiga in ponishaniga ſerza, temuzh dodeli mi miloſtljivo odpuſhenje vſih mojih grehov. Ozhiſti, o Goſpod! moje ſerze, moje shnable, moje telo, moje shivljenje. Doſtavi, kar meni prave grevenge primanjkuje, in prebodi moje

ſerze s svelizhanſkim ſtraham, s shivim gnuſenjem pred greham. O vſigamogozhni Ozhe! moj Bog in ſtvarnik, uſmili ſe me in odpuſti mi; o vezhna Beſeda boshja, ki ſi me odreſhila, uſmili ſe me in odpuſti mi; o ſveti Duh, ki ſi me poſvetil, uſmili ſe me in odpuſti mi vſe moje grehe. Trojedini Bog! uſmili ſe me, in odpuſti mi savolj ſvojiga preſvetiga imena vſe moje grehe, de bom zhiſtiga ſerza, in de te bom per tej preſveti daritvi s angeli zhaſtil, hvalil in molil.

Maſhnik bere na levi ſtrani altarja nektere molitve, ki ſe jim vhod (introit) pravi. Moli tudi ti rekozh:

O Bog, moj ſtvarnik! uſmili ſe dela ſvojih rok; o Bog, moj odreſhenik! uſmili ſe me po neſkonzhnim saſlushenji ſvoje kervi, ktero ſi same prelil; o Bog, moj poſvezhevavez! uſmili ſe me in ſpreoberni moje ſerze.

Gloria.

Zhaſt bodi Bogu na viſhavah, in mir ljudem na semlji, kteri ſo prave volje. Hvalimo te, zhaſtimo te, molimo te, poviſhujemo te. Sahvalimo ſe

ti savolj tvoje velike zhasti. Gospod Bog, nebeshki kralj, Bog vsigamogozhni Ozhe! Gospod edinorojeni Sin Jesus Kristus! Gospod Bog! Jagnje boshje, Sin Boga Ozheta, ki grehe sveta odjemljesh, sprejmi nasho prosnjo, kteri sedish na desnizi Boga Ozheta, usmili se nas! Sakaj ti sam si svet, ti sam si Gospod, ti sam si Narvishji, Jesus Kristus s svetim Duham v zhasti Boga Ozheta. Amen.

Mashnik moli na levi strani po posebnosti dneva in prasnika sa rasne dushne in telesne potrebe. Skleni se s njim in moli:

V Duhu se sklenem s mashnikam, s vsimi prizhujozhimi, s vsimi svetniki v nebesih in s vsimi pravimi kristjani na semlji in klizhem k tebi, nebeshki Ozhe! osri se milostljivo s sedesha svojiga velizhastva na svoljeno ljudstvo, ktero je tvoj Sin s svojo predrago kervijo odreshil. Rassvetli nash um, de sposnamo tvojo presveto voljo; ushgi nashe serza, de shelimo in ishemo, kar ti hozhesh; poterdi nasho voljo, de vedno tvoje sapovedi spolnujemo. Usmili se toliko revnih dush, ki po krivih potih hodijo, de sposnajo tebe in njega, kteriga si ti

poſlal, de tebe in tvojiga Şina, Jesuſa Kriſtuſa, ljubijo in v ti ljubesni vezhno svelizhanje doſeshejo.

Berilo ali liſt.

Berilo is I. liſta ſv. Pavla do Korinzhanov. 13, 1 — 13.

Bratje! ko bi zhloveſhke in angeljſke jesike govoril, ljubesni pa bi ne imel, bi bil ko buzhezh bron, ali svonezh svonez. In ko bi snal prerokovati, in vedil vſe ſkrivnoſti, in imel vſo uzhenoſt, in ko bi imel vſo vero, tako de bi gore preſtavljal, ljubesni pa bi ne imel, nizh niſim. In ko bi rasdal ubogim v shivesh vſe ſvoje premoshenje, in ko bi ſvoje telo dal, de bi sgorelo, ljubesni pa bi ne imel, mi nizh ne pomaga. Ljubesen je poterpeshljiva, je dobrotljiva, ljubesen ni nevoſhljiva, ne ravna napzhno, ſe ne napihuje, ni zhaſti lakomna, ne iſhe ſvojiga, ſe ne da rasdrashiti, ne miſli hudiga, ſe ne veſeli krivize; veſeli ſe pa reſnize, vſe preterpi, vſe veruje, vſe upa, vſe prenese, ako bodo ravno prerokovanja minule, in jesiki jenjali,

in uzhenoſt preſhla. Sdaj le nekoliko ſposnamo in le nekoliko prerokujemo. Kadar bo pa prifhlo, kar je popolnama, bo jenjalo, kar je nepopolnama. Ko ſim bil otrok, ſim govoril po otrozhje, umel po otrozhje, miſlil po otrozhje; od kar ſim pa mosh poſtal, ſim opuſtil, kar je bilo otrozhjiga. Sdaj vidimo ſkos serkalo, kakor v megli, takrat pa bomo vidili od oblizhja v oblizhje. Sdaj ſposnam le nekoliko, takrat pa bom ſposnal, kakor ſim bil ſposnan. Sdaj pa oſtanejo vera, upanje, ljubesen, to troje; nar vezhi pa med temi je ljubesen.

Evangeli.

Blagor jim, kterih ſerze ni navesano na blago tega ſveta, ki pomankanje tiſtiga voljno prenaſhajo, in ſi v poſeſtvu posemeljſkiga blaga sa nebeſhko tako prisadevajo, kakor bi posemeljſkiga ne imeli; sakaj oni v ſebi noſijo praviga kerſhanſkiga duha, in unkraj nebeſa sadobe.

Blagor jim, ki povſod v miru in pokoji shivé; sakaj oni bodo prihodnjo dedſhino poſedli.

Blagor jim, ki ſo shaloſtni na tim ſvetu laſtne in ptuje nefrezhe; sakaj oni bodo she tukaj ſ tolashbo evangelija potolasheni, tam pa s vezhnim plazhilam ovefeljeni.

Blagor jim, ki imajo gorezhe shelje po zhednofti in poboshnofti; sakaj oni bodo tukaj in tam nafitovani.

Blagor jim, ki ſo ufmiljeni do blishnjiga, ter mu tudi v djanji pomagajo, kakor morejo; sakaj oni bodo od Boga ufmiljenje dofegli.

Blagor jim, ki imajo zhifto ſerze, bres greha, bres vfiga navesovanja na pofvetno, kakor angeli; sakaj oni bodo Boga gledali, ko le popolnama zhifti duh Boga gledati samore.

Blagor jim, ki imajo mir s Bogam, s blishnjim in ſami ſeboj; sakaj oni ſo otrozi boshji, ko ſo ſe ſpet v pervo pravo sadevo k Bogu vernili.

Blagor jim, ki ſo safframovani in preganjani savolj kerſhanſkiga shivljenja, sakaj oni, kteri ſe vdeleshujejo Kriſtuſoviga terpljenja, ſe bodo v rasodenji njegoviga velizhaſtva vefelili in radovali vekomaj.

Vera.

Verujem v eniga Boga, Ozheta vſigamogozhniga, ſtvarnika nebeſ in semlje, vſih vidnih in nevidnih rezhi, in v eniga Goſpoda Jesuſa Kriſtuſa, Ṣinu boshjiga, edinorojeniga, kteri je rojen is Ozheta od vekomaj, kteri je Bog od Boga, Luzh od Luzhi, pravi Bog od praviga Boga, ki je rojen in ne ſtorjen, kteri je s Bogam Ozhetam eniga bitja, od kteriga je vſe ſtvarjeno, kteri je savolj naſ ljudi in savolj naſhiga svelizhanja s nebeſ priſhel (tukaj ſe perpogne s deſnim kolenam) in je po ſvetim Duhu is Marije devize meſo naſe vsel, ter ſe vzhlovezhil. Tudi je sa naſ krishan bil pod Ponzijem Pilatam, je terpel in je bil v grob poloshen. Tretji dan pa je vſtal od ſmerti po befedah piſem. Ṣhel je v nebeſa. Ṣedi na deſnizi Boga Ozheta, in bo od ondot ſpet ſ zhaſtjo priſhel ſodit shive in mertve, njegoviga kraljeſtva ne bo konza. Verujem v ſvetiga Duha, goſpoda in oshivljavza, kteri is Ozheta in Ṣina od vekomaj is-haja; kteriga s Ozhetam in Ṣinam vred enako mo-

limo in zhaſtimo, kteri je po prerokih govoril. Verujem eno, ſveto, katoliſhko in apoſtoljſko zerkev. Sposnam en kerſt v odpuſhenje grehov. Verujem vſtajenje mertvih in prihodnje shivljenje. Amen.

Per darovanji kruha moli:

Sprejmi, ſveti Ozhe, vſigamogozhni in vezhni Bog! letá prezhiſti dar, kteriga ti sdaj maſhnik daruje, sa moje bresſhtevilne grehe, samere in sanikernoſti, in sa vſe prizhujozhe, pa tudi sa vſe verne kriſtjane, shive in mertve. Daj, de bo meni in njim v svelizhanje in vezhno shivljenje.

Per vlivanji vode in vina v kelih moli:

Bog, kteri ſi zhudno vſtvaril zhloveka v shlahtnim ſtanu, in ſi ga potem, ko je greſhil, ſhe bolj zhudno prenovil, daj nam po ſkrivnoſti te vode in tega vina sdrushenim biti ſ tiſtiga boshjo natoro, kteri je hotel naſhe zhloveſhke natore biti deleshen, Jesuſ Kriſtuſ, tvoj Sin in naſh Goſpod, kteri ſ teboj shivi in kraljuje v edinoſti ſvetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

Per darovanji kelha moli:

Darujem ti, o Goſpod! kelih svelizhanja in proſim tvoje miloſt, de naj gre pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhaſtva v prijetin dar sa naſhe svelizhanje in sa svelizhanje zeliga ſveta.

V duhu ponishnoſti in s shalovitim ſerzam ſtojimo pred tabo ter proſimo: ſprejmi naſh dar, o Goſpod! in naj bo naſha danaſhnja daritev taka pred tvojim oblizhjem, de ti bo prijetna, o Goſpod Bog!

Pridi poſvezhevavez, vſigamogozhni vezhni Bog! in poſveti ta dar, ki je pripravljen tvojimu ſvetimu imenu.

Per umivanji maſhnikovih rok moli:

V nedolshnoſti bom ſvoje roke umil, in tvoj altar obdajal, o Goſpod! de poſlushham glaſ tvoje hvale, in osnanujem vſe tvoje zhudeshe. O Goſpod! ljubim lepoto tvoje hiſhe in prebivaliſhe tvojiga velizhaſtva. Ne pogubi moje duſhe ſ hudobnimi, o Bog! Jeſt hozhem pravizhno in ſveto shiveti. Reſhi me, in uſmili ſe me. Ravnaj me po pravi poti, in v sbiraliſhi isvoljenih te bom hvalil, o Bog!

Kadar potem mafhnik v fredi altarja perklonjen moli, moli tudi ti rekozh:

Sprejmi, o fveta Trojiza! to daritev, ktero ti darujem v fpomin terpljenja, vftajenja in vnebohoda Jesufa Kriftufa, Gofpoda nafhiga, in k zhafti Marije vfelej devize in vfih fvetnikov. Naj bo njim k zhafti, nam pa k svelizhanju; in profijo naj sa naf v nebefih, kterih fpomin obhajamo na semlji.

Kadar fe mafhnik proti ljudftvu oberne in rezhe: „Orate fratres“ moli tako:

Sprejmi, o Bog! ta dar is mafhnikovih rok v hvalo in zhaft fvojiga imena, tudi k pridu nafhimu in fvoje fvete zerkve.

Kadar potem mafhnik is bukev na defni ftrani altarja tiho bêre, moli:

Pofveti, profimo, Gofpod nafh Bog! po klizanji tvojiga fvetiga imena to daritev, ktero ti darujemo, in ftori naf po nji febi dopadljivi dar vekomaj.

Sdaj povsdigne mafhnik fvoj glaf, in moli, moli tudi ti s njim:

Ref fe fpodobi, in dolshnoft je, prav in dobro je, de ti hvalo dajemo vfe-

lej in povſod, ſveti Goſpod, vſigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! kteri ſi ſ ſvojim edinorojenim Ṣinam in ſvetim Duham en Bog, en Goſpod, ne v edinoſti ene perſhone, ampak v trojizi eniga bitja. Kar po tvojim rasodenji verujemo od tvoje zhaſti, to bres vſiga raslozhka od Ṣina tvojiga, to tudi od ſvetiga Duha miſlimo; tako, de v pravim in vezhnim Bogu molimo tri reſnizhne perſhone in edino biſtvo in enako velizhaſtvo. Kterimu hvalo dajejo angeli in arhangeli, Kerubini in Ṣerafini, ſ kterimi naj ſe tudi naſh glaſ sdrushi, de te v ponishnoſti zhaſtimo in hvalimo rekozh: ſvet, ſvet, ſvet ſi ti Goſpod, naſh Bog! Nebo in semlja ſta polna tvoje zhaſti. Zhaſt tebi na viſokoſti in v globozhinah!

Po ſanktuſu.

O predobrotljivi Ozhe! ponishno te proſimo po Jesuſu Kriſtuſu, Ṣinu tvojim, Goſpodu naſhim, de ſprejmeſh in poſvetiſh te prezhiſte darove, ktere ti darujemo sa tvojo ſveto katoliſhko zerkev, de ji mir daſh, jo varujeſh, jo ohraniſh v edinoſti in vladaſh po zelim

ſvetu. Proſimo te tudi sa tvojiga ſlushabnika naſhiga papesha, naſhiga ſhkofa in naſhiga zeſarja, in sa vſe, kteri ſe prave katoliſhke in apoſtoljſke vere dershé.

Ṣpomin sa shive.

Ṣpomni ſe, o Goſpod! ſvojih ſlushabnikov in ſlushabniz I. I. (tukaj ſe ſpomin ſtori sa tiſte, sa ktere hozhemo darovati) in vſih prizhujozhih, kterih vero ſposnaſh in poboshnoſt vidiſh. Glej, vſe ſvoje shelje poſhiljamo tebi vezhnimu, shivimu in pravimu Bogu, ter ti darujemo ta hvalni dar sa ſe in sa vſe ſvoje, sa odreſhenje ſvojih duſh in sa doſego vezhniga svelizhanja. Ṣklenjeni s vſo drushbo isvoljenih, poſebno zhaſtite devize Marije, matere naſhiga odreſhenika, ti darujemo ta preſveti dar in proſimo, dodeli nam po saſlushenji in proſhnjah ſvojih ſvetnikov, de bomo v savetji tvoje pomozhi obvarovani vſiga hudiga.

Kadar maſhnik roké nad kruham in kelham dershi.

Proſimo te, o Goſpod, ſprejmi potolashen ta dar, ki ti ga darujemo tvoji

hlapzi in s nami vred vſa tvoja drushina; daj nam preshiveti v tvojim miru ſvoje dni, otmi naſ vezhniga pogubljenja, in ſtori, de bomo zhedi tvojih isvoljenih priſhteti. Daj, proſimo te, o Bog! de bo ta dar veſ poſvezhen, ſprejet, poterjen, reſnizhin in prijetin, de nam bo ſpremenjen v Telo in Kri tvojiga preljubiga Sina, Goſpoda naſhiga Jesuſa Kriſtuſa, kteri je dan pred ſvojim terpljenjem vsel kruh v ſvoje ſvete in zhaſtite roke, in je vsdignil ozhi proti nebu k tebi, ſvojimu vſigamogozhnimu Ozhetu, te sahvalil, kruh poſvetil, raslomil in dal ſvojim uzhenzam rekozh: „Vsemite in jejte vſi od tega, **sakaj to je moje telo.**“

Per povsdigovanji ſvetiga reſhnjiga Teleſa.

O Jesuſ, shivo verujem, de ſi pod podobo kruha Bog in zhlovek ſkup prizhujozh, v Tebe upam, Tebe ljubim zhes vſe. Zheſheno bodi preſveto reſhnje Telo, ki ſi bilo is Marije devize rojeno in na krishi sa naſ umorjeno!

Posvezhenje vina.

Ravno tako je vsel po vezherji Jesuſ v ſvoje ſvete in zhaſtite roke tudi ta prezhudni kelih, je Boga sahvalil, ga poſvetil in dal ſvojim uzhenzam rekozh: „Vsemite in pijte vſi is njega, **sakaj to je kelih moje kervi, nove in vezhne savese, ktera bo sa vaſ in sa njih veliko prelita v odpuſhenje grehov.** Kolikorkrat bote to delali, ſtorite v moj ſpomin.“

Per povsdigovanji ſv. reſhnje kervi.

Zheſhena bodi, o preſveta reſhnja Kri, sa me in sa vſiga ſveta grehe prelita! ozhiſti me vſih grehov, poſveti me in ohrani mojo duſho k vezhnimu shivljenju.

Po povsdigovanji.

O Goſpod! mi tvoji hlapzi obhajamo ſpomin preſvetiga terpljenja, vſtajenja in zhaſtitiga vnebohoda, in ti darujemo ta zhiſti dar, ta ſveti dar, ta bresmadeshni dar, ſveti kruh vezhniga

shivljenja, in kelih vezhniga svelizhanja. Poglej tedaj na te dari ſ potolashenim in miloſtljivim oblizhjem in ſprejmi jih, kakor ſi ſprejel dari pravizhniga Abelna, daritve ozhaka Abrahama in velikiga duhovna Melkisedeka. Ponishno te proſimo, vſigamogozhni Bog! naj bo ta preſveta daritev neſena po rokah tvojiga ſvetiga angela pred zhaſtiti tvoj ſedesh v nebeſa, in po saſlushenji te daritve ſe naſ uſmili in naſ napolni s nebeſhkimi dobrotami in gnadami.

Spomin sa mertve.

Spomni ſe tudi, o Bog! ſvojih ſlushabnikov in ſlushabniz, ki ſo ſhli pred nami s snamnjem vere, in ſo v miru saſpali. (Sdaj imenuj tiſte mertve, ktere sheliſh poſebno Bogu perporozhiti.) Proſimo te, o Bog! de te in vſe, kteri ſo v Kriſtuſu saſpali, deneſh v kraj hladu, luzhi in miru. Tudi nam revnim greſhnikam, ki ſtavimo ſamo v tvojo miloſt saupanje, daj gnado, de bomo v drushbo tvojih ſvetnikov vseti po saſlushenji Jesuſa Kriſtuſa, po kterim upamo

sadobiti, kar nam obetaſh, kakor te tudi ſamo po njem, in s njim in v njem hvalimo in zhaſtimo vekomaj. Amen.

Ozhe naſh.

S svelizharjevo sapovedjo opominjani, in poduzheni s njegovim boshjim naukam ſi upamo rezhi: Ozhe naſh, kteri ſi v nebeſih. Poſvezheno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kraljeſtvo. Sgodi ſe tvoja volja, kakor v nebeſih, tako na semlji. Daj nam danſ naſh vſakdanji kruh. Odpuſti nam naſhe dolge, kakor tudi mi odpuſhamo ſvojim dolshnikam. In naſ ne pelji v ſkuſhnjavo. Temuzh reſhi naſ od hudiga. Amen. Reſhi naſ po ſvoji miloſti, o Bog! na proſhnjo ſvete devize Marije in vſih ſvetnikov od vſiga hudiga pretezheniga, prizhujozhiga in prihodnjiga. Reſhi naſ greha in ſushnoſti naſhiga ſpazheniga poshelenja, in daj nam mir notranji in sunanji po Jesuſu Kriſtuſu Goſpodu naſhim. Amen.

Jagnje boshje.

Jagnje boshje, ki grehe ſveta odjemljeſh, uſmili ſe naſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſveta odjemljeſh, uſmili ſe naſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſveta odjemljeſh, daj nam mir.

O Goſpod Jesuſ Kriſtuſ! ki ſi rekel ſvojim apoſteljnam: „mir vam sapuſtim, ſvoj mir vam dam,“ ne glej mojih grehov, ampak vero ſvoje zerkve, in dodeli ji po ſvoji volji mir in edinoſt, kteri shiviſh in kraljujeſh Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Goſpod Jesuſ Kriſtuſ, Şin shiviga Boga! ki ſi po Ozhetovi volji ſ ſvojo ſmertjo naſ k novimu shivljenju obudil, reſhi me ſ ſvojim preſvetim Teleſam in ſ ſvojo preſveto Kervjo vſih mojih grehov in vſiga hudiga. Daj, de ſe vedno tvojih sapoved dershim in ne dopuſti, de bi ſe kdaj lozhil od tebe, kteri shiviſh in kraljujeſh s Bogam Ozhetam in ſvetim Duham od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Goſpod Jesuſ Kriſtuſ! savshitje tvojiga teleſa, ki ſe ga jeſt nevredni zhlovek predersnem prejeti, mi ne bodi v ſodbo in pogubo, ampak bo naj mi po tvoji dobroti bramba in sdravje duſhe in teleſa. Kteri shiviſh in kraljujeſh

s Bogam Ozhetam v edinoſti ſvetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Savshivanje.

Kruh nebeſhki bom prejel in klizal v Goſpodovo ime: O Goſpod! niſim vreden, de greſh pod mojo ſtreho, ampak rezi le s beſedo in osdravljena bo moja duſha (trikrat). Telo naſhiga Goſpoda Jesuſa Kriſtuſa! ki ſi bilo same dano v ſmert bodi moj shivesh, in ohrani mojo duſho v vezhno shivljenje.

Kri naſhiga Goſpoda Jesuſa Kriſtuſa! ki ſi bila sa me prelita, napoji me in ohrani mojo duſho v vezhno shivljenje.

Poobhajilna molitev.

O Goſpod naſh Bog! naj nam savshitek preſvetiga sakramenta tekne k pridu duſhe in teleſa, in daj, de ne bo nizh pregreſhniga madesha v naſ, ki ſmo ſ zhiſtimi in ſvetimi ſkrivnoſtmi pokrepzhani. Hvalimo Boga nebeſ, in pred vſimi shivimi ga zhaſtimo, ker nam je ſvojo miloſt ſkasal.

Kadar mashnik v sredi altarja moli, moli tudi ti:

Naj ti dopade, o sveta Trojiza! opravilo moje slushbe, in daj, de bo daritev, ktero sim jest nevredni zhlovek pred ozhmi tvojiga velizhastva daroval, tebi prijetna, meni pa, in vsim, sa ktere sim jo opravil, k svelizhanju, po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Per shegnu rezi:

O shegnaj nas na dushi in na telesu vsigamogozhni Bog † Ozhe in † Sin in sveti † Duh. Amen.

Sadnji evangeli.

V sazhetku (od vekomaj) je bila Besseda (Sin boshji), in Besseda je bila per Bogu, in Bog je bila Besseda. Ta je bila v sazhetku per Bogu. Vse je po nji storjeno, in bres nje ni nizh storjeniga, kar je storjeniga. V nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. In luzh v temi sveti, in tema je ni sapopadla. Bil je zhlovek poslan od Boga, kterimu je bilo ime Janes (kerstnik). Ta je prishel v prizhevanje, de bi prizheval od luzhi, de bi vsi verovali

po njem. On ni bil luzh, ampak, de bi prizheval od luzhi. Bila je prava luzh, ktera rasſvetli vſaziga zhloveka, kteri pride na ta ſvet. Na ſvetu je bil, in ſvet je po njem ſtorjen, in ſvet ga ni ſposnal. V ſvojo laſtino je priſhel, in njegovi ga niſo ſprejeli. Kolikor pa jih ga je ſprejelo, jim je dal oblaſt, de ſo boshji otrozi, njim, kteri verujejo v njegovo (Jeſuſovo) imé; kteri niſo is kervi, ne is volje meſá, ne is volje mosha, ampak is Boga rojeni. In Beſeda (tukaj ſe s deſnim kolenam perpogne) je meſó poſtala (zhloveſhko natoro na-ſe vsela) in je med nami prebivala, (in ſmo vidili njeno zhaſt, kakor zhaſt edinorojeniga od Ozheta) polna gnade in reſnize.

Hvala Bogu.

Sahvalna molitev po ſv. maſhi.

(Kakor na ſtrani 101.)

Tretja ſv. maſha
k
zhaſti matere boshje.

(Se opravlja ob ſabotih in o Marijnih prasnikih.)

Perpravljanje.

O deviza neomadeshana! ti ſi ſ zhudnimi gnadami obdana in ſe v frezhnim prebivaliſhi vſih isvoljenih neisrezheno ſvetiſh od nebeſhke bliſhobe; sato te vſi nebeſhki prebivavzi in poboshni na semlji neprenehama posdravljajo in te tavshenkrat frezhno imenujejo. Imenitna nebeſhka Kraljiza! posdravim te tudi jeſt is te ſolsne doline in te proſim: Oberni ſvoje miloſtljive ozhí k meni in poſluſhaj glaſ mojiga sdihovanja, ti, ki ſi mati in deviza. O Marija, ki ſi ſvet in hudobo premagala in vſe krivoverſtvo saterla! odsheni od mene vſe ſkuſhnjave, satiraj moje hudo nagnjenje in meſeno poshelenje, in ſproſi mi praviga poboshniga duha, de ſe bom ſ ponishnoſtjo in s gorezhnoſtjo per daritvi te ſv. maſhe snajdel, ktero daru-

jem trojedinimu Bogu, de ga ſkos to po vrednoſti hvalim in zhaſtim. Skos to preſveto daritev ſe danſ tudi hozhem trojedinimu Bogu sahvaliti sa vſe dobrote, ktere je meni in zelimu ſvetu ſkasal, tudi hozhem sa ſvoje grehe in sa grehe zeliga ſvetá sadoſtiti; ſkos to daritev hozhem tudi proſiti sa vſe, kar potrebujemo na duſhi in na teleſu, slaſti hozhem pa proſiti sa ſpreobernjenje vſih greſhnikov na ſvetu in sa reſhenje vernih duſh is terpljenja viz. O Marija! naj ſe ſkos daritev te ſvete maſhe tudi tvoja in vſih ſvetnikov zhaſt in veſelje povikſha. Pertezi mi torej, o Marija! per tej prizhi na pomozh, in pokladaj moje sdihljeje na ſedesh miloſti boshje, de bom k tvoji zhaſti uſlishan, zheſar bom proſil.

K sazhetku.

Vſelej ſi, o preſveta deviza, s veliko zhaſtjo in ſ ſtraham boshjim v tempelj ſtopila, in ſi ſe, deſiravno ſi bila isvoljena mati boshja, vſih gnad, ſ kterimi ſi bila obdarovana, nevredno imenovala. Kako ſe samorem tedaj jeſt,

ki ſim ſ ſvojimi obilnimi grehi Boga neſkonzhno rasshalil in njegove dobrote, ktere mi je ſkasoval, nehvaleshno savergel, predersniti, v tempelj boshji, v nar ſvetejſhi kraj na semlji ſtopiti in per nar ſvetejſhi daritvi biti? Ah! teshka butara ſtraſhnih grehov leshi na meni, in me je she do tal potlazhila. Pa s sgrevanim zolnarjem sdihovaje rezhem: O Goſpod, bodi meni, revnimu greſhniku, miloſtljiv. De bom pa hitreje boshjo miloſt nad ſabo obzhutil, ſe obernem k tebi, o Marija! in klizhem: Bodi posdravljena, ſvitla jutranja daniza, po kteri nam je perſijalo ſolnze pravizhnoſti, kralj vezhne zhaſti, prijatel in odreſhenik naſhih duſh — Kriſtuſ Jesuſ. Tebe, o deviza prezhiſta, tebe, o prezhudna mati odreſhenikova, tebe, o isvoljena ſtvar! zhaſtim s veliko poboshnoſtjo in proſim: Stori ſ ſvojo mogozhno priproſhnjo, de bom ſadú Kriſtuſoviga terpljenja deleshen poſtal.

Gloria.

O preſveta deviza in kraljiza, polna nebeſhke zhaſti! ti, ki ſi isvoljena

hzhi vezhniga Ozheta, vredna mati Ṣinu boshjiga in neomadeshana nevefta fvetiga Duha, fi peklenfko kazho premagala in nam vrata v nebefa odperla. Sdaj pa kraljujefh na defnizi fvojiga ljubiga Ṣina v nebefhkim prebivalifhi, in nam fkos fvojo mogozhno priprofhnjo dobrot v obilnofti podeljujefh. Sato te kot kraljizo nebef in semlje in mogozhno pomozhnizo zeliga fvetá posdravljamo in klizhemo: Ṣveta Marija! pomagaj fvojim flushabnikam in flushabnizam, sa ktere je tvoj preljubesnjivi Ṣin do sadnje kaplje kri prelil. Vodi, varuj in ohrani v gnadi vfe fvoje zhaftivze, de bodo frezhni na dufhi in na telefu, in de bo po fmerti njih delesh v nebefih. Ufmili fe naf, o Marija, ufmili fe naf! glej v tebe terdno saupamo, ker fmo dofti preprizhani, de je tvoja miloft tako velika, de nobeniga, kterikoli per tebi pomozhi ifhe, bres pomozhi ne puftifh; ampak fe vfih, kteri te pomozhi profijo, ufmilifh, in jim tudi gotovo f fvojo mogozhno priprofhnjo pomagafh. Savolj tega, o Marija, v tebe terdno saupam, in nikdar oframoten ne bom.

Evangeli.

Tebe, o deviza! zhaſtimo kot kraljizo marternikov in ſposnovavzov. Marterniza ſi bila pod krishem ſvojiga edinorojeniga Şina. Pa ſi takrat tudi bila mozhna terdnjava shive vere, kadar jih je veliko omagovalo, in od vere v tvojiga ljubiga boshjiga Sina odpadlo. Le tvoja vera v edinorojeniga Şinu boshjiga, od njegoviga rojſtva do njegove ſmerti na krishi, je bila terdna in nepremagljiva. O de bi torej tudi mi tako shivo vero imeli, kakor ti, ki ſi ſ ſvojim sgledam vſim marternikam in ſposnovavzam ſerzhnoſt in mozh dajala. Potlej bi ſvetih reſniz ne verovali sato, de bi ljudem dopadli, in bi tudi savolj ſtrahu pred ljudmi nikdar od ſvete vere ne odſtopili. O preſveta deviza, sgled shive vere! proſi sa naſ, de bomo smiram bolj mozhni in terdni v veri perhajali, in de bo boshja beſeda v naſhih ſerzih obilen ſad obrodila!

Darovanje.

Şprejmi, o dobrotljivi vezhni Ozhe! ta dar, kteriga ti s maſhnikam po zhi-

ſtih rokah preſvete devize darujemo. Ino naj te, o nebeſhki Ozhe! ſkos dar kruha in vina, ki ſe bota kmalo v Jeſuſovo telo in v njegovo kri ſpremenila, po vrednoſti hvalimo in zhaſtimo; naj bo ſkos ta dar veſelje angelov in ſvetnikov povikſhano; naj nam vſim na semlji saleshe v veliko koriſt, in naj ta dar pomaga tudi duſham v vizah, de bodo po tej daritvi kmalo reſhene is hudiga terpljenja in de bodo potem priſhle v kraljeſtvo vſih isvoljenih, ſe vezhno veſelit. O dobrotljivi nebeſhki Ozhe! po nar zhiſtejſhih rokah, po rokah preſvete devize ti tudi darujem vſe ſvoje miſli, shelje in beſede, ſvoje prisadevanje in djanje; darujem ti ſvoj um, ſpomin in ſerzé; darujem ti po rokah Marije devize ſvojo duſho in telo, vſiga ſe ti isrozhim in tvoj sveſti otrok sanaprej biti shelim. Kakor ſi Marijo, ſvojo isvoljeno devizo, neomadeshano in zhiſto ohranil, de ſe med vſimi hzherami zhloveſhkiga rodú kakor lilija med ternjem ſveti; tudi mene ozhiſti vſiga greha, de bom vernim na semlji v lep sgled, ſvetnikam in angelam v veliko veſelje, in tvojo miloſt bom po-

tem vezhno hvalil. Ozhe nebeſhki! uſliſhi me po neſkonzhnim saſlushenji Jesuſa Kriſtuſa, ki ſe sa naſ daruje, in po mogozhni priproſhnji Marije devize, ki sa naſ proſi.

Med predglaſjem.

O Marija bres madesha ſpozheta, ki ſi bila pred rojſtvam, med rojſtvam in po rojſtvu ſvojiga Sina nar zhiſtejſhi deviza! verujem, de ſi in de boſh vedno oſtala sa Bogam nar ſvetejſhi, zhaſtitljivſhi in nar mogozhniſhi, nar modrejſhi in miloſtljivſhi, nar imenitniſhi, dobrotljivſhi in nar ljubesnjivſhi, nar bogatejſhi in nar bolj popolnama v nebeſih in na semlji. O Marija, mati polna boshjih gnad! jeſt upam ſkos tvojo mogozhno priproſhnjo od Boga sadobiti odpuſhenje grehov, mozh, ſkuſhnjave premagati, gnado in pomozh ſvoje shivljenje poboljſhati; po tebi upam sadobiti zhesnatoren nagib k dobrimu, zhiſtoſt duſhe in teleſa, in raſsvetljenje uma; po tebi tudi upam sadobiti lepo ponishnoſt in ſposnanje ſamiga ſebe, poterpeshljivoſt in pohlev-

noſt, veſelje boshjo poſtavo natanjko ſpolnovati, zhiſto ljubesen do Boga in do blishnjiga; poſlednjizh upam po tebi tudi sadobiti sasheleno popolnoſt, ki je sedinjenje s Bogam. O Marija, prezhudna mati, kteri nobena enaka ni! deſiravno ſim smed vſih tvojih zhaſtivzov nar revniſhi, te vender sa Bogam zhes vſe ljubim, bolj te ljubim, kakor vſe angele in ſvetnike v nebeſih, bolj kakor vſe ſtvarí, ki ſo od Boga uſtvarjene, bolj te ljubim kakor ſvoje shivljenje, bolj kakor ſvoje ſerze, bolj kakor vſe ſvoje duſhne in teleſne mozhi. Ti, o Marija! ſi sa Bogam moje vſe. Sato bodi in oſtani tudi moja mati, in me neprenehama klizhi in vodi, de bom vedno sa tabo hodil in vſakdan v veri, v upanji in v ljubesni smiram mozhnejſhi perhajal.

Povsdigovanje.

O Marija, mati nar vezhih britkoſt in shaloſt! uzhi me ſposnati in obzhutiti, kar je tvoje ſerze terpelo, kadar ſi ſtala pod krishem ſvojiga ljubiga Sina. Uzhi me, v njega, Sinu

boshjiga, ki je sa-me vifel na krishi, shivo verovati, ga prav zhaftiti in mu sa vfe dobrote, ktere mi je fkasal, hvaleshen biti. In ti prefveto shivo Jesufovo Telo, fklenjeno s njegovo refhnjo kervijo, s njegovo dufho in s zelim njegovim boshjim bitjem, ki fi bilo same dano v fmert, vfiga hudiga refhi me, v dobrem poterdi me, in poflednjizh pofveti me!

O Marija! profi sa-me, de dofeshem gnade, ktere is té nekervave daritve tvojiga ljubiga Şina tekó. Profi, profi, o Mati! sa-me in sa vfe ljudi, de zena Jesufove drage kervi nad nami sgubljena ne bo. In ti Jesufova refhnja kri, sdrushena s Jesufovim fvetim Telefam, s njegovo dufho in s njegovim zelim boshjim bitjem, ki fi bila sa-me in sa veliko drusih prelita v odpufhanje grehov, dufhnih madeshev operi me, boshje pravize shejniga napoji me, pofvetnih mifel in sheljá popolnama ozhifti me!

Po povsdigovanji.

Ko fi, o Jesuf Kriftuf! v devifhkim telefu prezhifte devize zhlovek po-

ſtal, ſe je ona veſeliti sazhela, in je v ſvojim velikim veſelji rekla: Povelizhuj moja duſha Goſpoda, in rasveſeljuj ſe moj duh v Bogu, mojimu svelizharju! Tudi jeſt sdaj rezhem s Marijo: Rasveſeljuj ſe moj duh! sakaj moj odreſhenik Jesuſ Kriſtuſ, pravi Bog in zhlovek ſkup je pod podobami kruha in vina reſnizhno in popolnama prizhujozh. Tukaj na altarji je tiſto jagnje Boshje, od kteriga je ſveti Janes Kerſtnik prizheval, rekozh: Glejte jagnje Bozhje, ktero grehe ſvetá odjemlje. Tukaj je po beſedah preroka tiſto nedolshno jagnje, ki ſvojih uſt, kadar je k ſmerti peljano, ne odpre, ampak pohlevno molzhí in vſe, tudi ſmert, radovoljno preterpeti hozhe. O Marija! tukaj na altarji je Jesuſ Kriſtuſ, tvoj ljubesnjivi Sin in naſh odreſhenik. O dobrotljiva in gnade polna mati, ki ſi perbeshaliſhe greſhnikov! proſi torej Jesuſa sa naſ, ki ſmo pot pravizhnoſti sapuſtili, de ſe na pot pokore podamo; proſi sa naſ, ki ſvoje grehe obshalujemo in tudi shelimo, ſe v prihodnjizh reſnizhno poboljſhati; proſi sa naſ, de nam Jesuſ, nedolshno jagnje boshje,

vſe grehe odvsame in jih s ſvojo kervijo popolnama isbriſhe. O perbeshaliſhe grefhnikov, ſveta Marija! nikar ne saversi naſhih profhnjá, temuzh proſi s milim maternim glaſam ſvojiga edinorojeniga Şina, naſhiga Goſpoda Jesuſa Kriſtuſa, ki ſe sdaj na altarji sa naſ daruje, de zena njegoviga terpljenja in njegove ſmerti nad nami sgubljena ne bo, ampak de nam njegovo terpljenje in njegova ſmert, ktere ſpomin ſe sdaj na altarji ponavlja, v odreſhenje in v svelizhanje saleshe.

Ozhe naſh.

O Marija, poſoda duhovna, poſoda polna vſe gorezhnoſti in ſvete ljubesni! zeli zhaſ ſvojiga shivljenja ſi bila neprenehama v molitev samiſhljena, in tvoje nar vezhi veſelje, she od perve mladoſti, je bilo, vedno Bogu ſlushiti. O preſhini tedaj s sharki ſvoje ſvete poboshnoſti moje mlazhno ſerze in ozhiſti ga vſih poſvetnih miſel in sheljá, de bom po nauku tvojiga edinorojeniga Şina le sa to proſil, kar mi je v duſhno svelizhanje. Uzhi me, o Marija! de

bom vſe v Jesuſovim imenu profil, de bom po njegovim neſkonzhnim saſlushenji vſe upal, in de ſe bom tudi njegovi ſveti volji v vſih rezheh popolnama podvergel.

Obhajilo.

O Goſpod Jesuſ Kriſtuſ! ti ſi rekel: Jeſt ſim shivi kruh, ki ſim s nebeſ na ſvet priſhel. Kdor od tega kruha jé, bo shivel vekomaj, in kruh, kteriga bom jeſt dal, je moje teló sa shivljenje ſvetá. Oh, kako hozhem tedaj ſtopiti k angeljſki misi, ki ſim poln gnjuſobe in nezhiſtoſti? Kako hozhem vshiti nebeſhko mano, ki ſim ſe dosdaj s otrobami poſvetnih ſladnoſt paſel. Niſim vreden, teló Jesuſa Kriſtuſa, ſvojiga odreſhenika vshiti, ki ſim veſ greſhin. Moje truplo in ſerze ſta ognjuſhena savolj ſtraſt moje hude volje, moj jesik in ſpomin popolnama ſhe ne pozhivata, ker ſe gerdiga obrekovanja dotizheta, tudi moje ozhi ſhe niſo ukrotene v nezhimernih pogledih. Oh! niſim, gotovo niſim vreden, ſveto obhajilo

prejeti. Ker pa vreden nisim, neskonzhne sladkosti okusiti in praviga shiviga Boga savshiti, prosim tebe, o Marija! de mi gnado sprosish in me perpeljesh k angeljski misi, po kteri serzhno hrepenim. O Marija! prosi same in po tebi, gnadepolni materi, bom gotovo veliko gnado dosegel, de smem perstopiti k misi boshji, kjer se poboshne dushe rasveseljujejo. Uslishi, o Jesus! prosbnjo svoje matere, ki same grehniga zhloveka prosi, in po njeni prosbnji naj pride tvoja gnada k meni, naj v meni vekomaj ostane in naj me prerodi is grehniga zhloveka v ponishniga spokornika, de bom potem vreden postal, k misi boshji perstopiti in angeljskiga kruha se vdeleshiti. O Marija, mati svete ljubesni! skos tisto sveto poboshnost in zhisto ljubesen, s ktero si v pervim kershanskim sbiralishu presvet sakrament altarja, Telo svojiga Sina is rok apostelnov prejemala, mi sprosi gnado, de bom smiram bolj vreden perhajal, perstopiti k angeljski misi, ktero mi je perpravil Jesus Kristus, moj odreshenik. Marija mati

ſvete ljubesni! ſproſi mi tudi gnado, de bom slaſti ob ſmertni uri prezhudne ſkrivnoſti Jesuſove neſkonzhne ljubesni ſ zhiſtim ſerzam prejel, de bom samogel potem ſ terdnim saupanjem k ſodbi ſtopiti. O Marija! ſproſi mi poſlednjizh gnado, de ſe bom po ſmerti s Jesuſam in ſ tabo, ſvojo ljubo duhovno materjo, ſklenil.

Po ſvetim obhajilu.

Dopolnjena je viſoka ſkrivnoſt neſkonzhne daritve ſvete maſhe. O Marija! kar je Jesuſ Kriſtuſ, tvoj edinorojeni Şin, na gori kalvarii v odreſhenje zeliga ſvetá doperneſel, ſe je tudi sdaj tukaj na altarji po maſhniku sgodilo. Na nekervavo visho je bil namrezh tukej obhajan ſpomin tiſte kervave daritve, ktero je Jesuſ, tvoj Şin na krishi opravil. O gnadepolna mati! proſi torej ſvojiga ljubesnjiviga Şina, de naſ saſlushenja te preſvete daritve vdeleshi, de nam naſhe grehe isbriſhe, in de naſ mozh te preſvete daritve sa naprej neprenehama hudiga

varuje. O ſladka deviza! proſi tudi in pomagaj nam ſkos tvojo mogozhno priproſhnjo, de vſe ſvoje dela in opravila, ſvoje sopernoſti in terpljenje is ljubesni do njega voljno prenaſhamo, de jih s njegovim terpljenjem ſklepamo in ſi jih potem v duſhno svelizhanje obrazhamo. Amen.

Molitev k Marii po ſv. maſhi.

O viſoko zhaſtita, o isvoljena, o ſladka mati naſhiga Goſpoda Jesuſa Kriſtuſa, kraljiza zeliga ſvetá, ki ſi vredna poſtala, odreſhenika ſvetá v ſvojim deviſhkim teleſu noſiti in roditi; na viſokim ſedeshu v nebeſhkim prebivaliſhu sdaj kraljujeſh kot mati ſvojiga ſtvarnika, obdana s vſo imenitnoſtjo in mogozhnoſtjo, ktero ti le Bog ſam ſkasati samore. Savolj tega ſe k tebi ſ ſvojo proſhnjo obernem in klizhem: Mogozhna pomozhniza! osri ſe na-me in nikar me ne sapuſti v velikih nevarnoſtih in v potrebah tega shivljenja, ampak odsheni od mene vſe duſhne ſovrashnike in satiraj ſkuſhnjave, ktere

mi nikakor pokoja ne dajo. Pomagaj mi tudi v vſih potrebah, ſaj me vidiſh, de ſim sapuſhen in prav reven na ſvoji duſhi, sakaj obilne pregrehe in hudobije ktere ſi dopernaſhal, ſo moji ubogi duſhi odvsele gnado boshjo, lepo nedolshno ſvatovſko oblazhilo, ſo jo Bogu nedopadljivo, in zhaſnih in vezhnih ſhtrafing krivo ſtorile. V tej veliki revſhini ſvoje duſhe pa sdihujem k tebi in per tebi, o Marija! pomozhi iſhem. Pomagaj mi, ah! pomagaj mi ſ ſvojo mogozhno priproſhnjo, de mi bodo po neſkonzhni zeni Jesuſoviga terpljenja vſi ſtorjeni grehi isbriſani, in de moja uboga duſha poſvezhujozho gnado, boshje dopadajenje in pravizo do nebeſ sopet sadobí. Pomagaj mi tudi ſ ſvojo mogozhno priproſhnjo, de me neſkonzhna zena preſvete daritve Jesuſoviga terpljenja smiram bolj in bolj v dobrim vterduje, in zhednoſt bogatiga ſtori. Proſi, o proſi Marija! sa-me, in gotovo bom po tvoji mogozhni priproſhnji ſvetiga ſadu, Jesuſovih obljub deleshen poſtal. Tako upam, o Marija, in v tem ſladkim saupanji sdihujem: Perbeshaliſhe greſhnikov, saupanje zhlo-

veſhkiga rodú, prijatliza in rasveſeljevavka umirajozhih, proſi sa-me, de neſkonzhna zena Jesuſoviga saſlushenja nad menoj sgubljena ne bo, temuzh de mi saleshe v vezhno svelizhanje. Amen.

Zheterta ſv. maſha
ki ſe sa duſhe v vizah opravlja.

(To poboshnoſt opravljaj per zhernih maſhah; v pondeljik, ker ſe zerkev na ta dan vernih duſh v vizah ſhe poſebej ſpomni; in tudi druge dni, ob kterih ſveto maſho sa verne mertve darujeſh.)

Perpravljanje.

O moj Bog, nebeſhki Ozhe, ki imaſh nad daritvijo ſvete maſhe vſe ſvoje dopadajenje, poglej miloſtljivo na daritev leté ſvete maſhe, ktera ſe bo sdaj po maſhniku opravljala. Ah! uſliſhi mojo proſhnjo, in naj pomaga neſkonzhno saſlushenje leté ſvete daritve verni duſhi I., sa ktero ti to preſveto maſho v dar perneſem. Ako je ona is terpljenja viz she reſhena, ti letó ſveto maſho pa sa tiſto duſho darujem,

ktera savolj mene v vizah terpi, ali sa ktero ſim nar bolj moliti dolshan. O moj Bog! ſpomni ſe neſkonzhniga terpljenja, ktero je preterpel tvoj ljubesnjivi Sin, in savolj tega terpljenja ſe uſmili vernih duſh v vizah, ter jih tolashi po ſvojim angelu.

Sazhetek.

V imenu Boga † Ozheta in † Sina in ſvetiga † Duha. Amen.

Stopil bom pred boshji altar. Pred Boga, ki rasveſeljuje mojo mladoſt. Naſha pomozh je v imenu Goſpodovim, kteri je nebó in semljo uſtvaril. (Ozhitna ſpoved.) Spovem ſe Bogu vſigamogozhnimu, ſveti Marii vſelej devizi, ſvetimu Mihaelu arhangelu, ſvetimu Janesu Kerſtniku, ſvetima apoſteljnama Petru in Pavlu, vſim ſvetnikam, in tebi, ozhe, de ſim veliko greſhil s miſlijo, beſedo in djanjem. Kriv ſim! kriv ſim! ſilno ſim kriv! Sato proſim ſveto Marijo vſelej devizo, ſvetiga Mihaela arhangela, ſvetiga Janesa Kerſtnika, ſveta apoſteljna Petra in Pavla, vſe ſvetnike

in tebe, ozhe, molite same per Gofpodu, nafhim Bogu.

Ufmili fe naf, vfigamogozhni Bog! odpufti nam nafhe grehe in pelji naf v vezhno shivljenje. Miloft, odveso in odpufhenje nafhih grehov nam dodeli, vfigamogozhni in ufmiljeni Gofpod! O Bog! ko fe bofh ti na naf oserl, bomo oshivljeni, in tvoje ljudftvo fe bo v tebi rasvefelilo. Şkashi nam, o Gofpod! fvoje ufmiljenje, in dodeli nam fvoje svelizhanje. Odvsemi nam, profimo te o Gofpod! nafhe pregrehe, de bomo vredni k nar fvetejfhimu f zhiftim ferzam perftopiti. Po Kriftufu, Gofpodu nafhim. Amen.

(Kadar mafhnik na levi ftrani moli, moli tudi ti eno smed nafledniih molitev, in fzer pervo, ako fveto mafho sa ranjkiga ozheta, sa ranjzo mater, ali sa oba darujefh; drugo, ako fv. mafho sa ranjke brate, feftre, shlahtnike, prijatle in dobrotnike darujefh; tretjo, ako fv. mafho sa vfe dufhe v vizah darujefh.)

1. Molitev.

Vezhni Bog! ferzhno ti perporozhim fvojiga ljubiga ozheta, fvojo ljubesnjivo mater, ki fi jih k febi poklizal. Veliko dobriga fo mi ftorili, de fe jim shivim dofti sahvaliti, in jim poverniti

nifim samogel. Poverni jim ti vſe, o predobrotljivi Ozhe! reſhi jih is terpljenja, ako ſe morebiti ſhe v hudih vizah zhiſtijo; vsemi jih kmalo v nebeſhko veſelje; naj jim ſveti vezhna luzh tam v kraljeſtvu isvoljenih; naj pozhivajo v miru! Daj pa tudi meni pravizhno shiveti, ſrezhno umreti in sa njimi k tebi priti v vezhno veſelje, ker naſ ne bo vezh ſmert lozhila. Amen.

2. Molitev.

O Bog vſiga uſmiljenja! ki odpuſhenje deliſh in naſhe svelizhanje ljubiſh, ponishno te proſim, odpuſti mojim bratam in ſeſtram, mojim shlahtnikam, mojim prijatlam in dobrotnikam, ki ſo ſe pred menoj ſ tega ſveta lozhili, vſe njih grehe. Odpuſti jim po proſhnji prezhiſte devize Marije in vſih ſvojih ſvetnikov, in daj jim v druſhino ſvojih isvoljenih priti, de kar ſo vſelej sheleli, ſrezhno doſeshejo, de tebe od oblizhja do oblizhja gledajo, tebe vshivajo, tebe zhaſtijo in hvalijo vekomaj. Amen.

3. Molitev.

Bog ſtvarnik in odreſhenik vſih vernih! dodeli duſham ſvojih ſlushabni-

kov in ſlushabniz odpuſhenje vſih grehov, de miloſtljivo odpuſhenje, ki ſo ga vſelej sheleli, po bogabojezhih proſhnjah doſeshejo. O Goſpod! daj vſim vernim duſham vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim ſveti. Goſpod, uſmili ſe jih! Kriſte, uſmili ſe jih! Goſpod! uſmili ſe jih!

Berilo

is Liſta ſv. Pavla do Kor.

Bratje! ſkrivnoſt vam povem: Vſi bomo ſzer vſtali, tode zhaſtitljivo ſpremenjeni ne bomo vſi. Naglo, ko bi s ozhmi trenil, na poſlednjo trobento, (ker sapela bo trobenta) bodo mertvi vſi s neumerljivim teleſam vſtali, in mi ſe bomo ſpremenili. To trohljivo namrezh mora oblezhi neſtrohljivoſt, in to umerljivo mora oblezhi neumerljivoſt. Kadar bo pa to umerljivo obleklo neumerljivoſt, takrat ſe bodo ſpolnile beſede, ktere ſo piſane: Posherta je ſmert v smagi. Ṣmert! kje je tvoja smaga? Ṣmert! kje je tvoje selo? Selo ſmerti pa je greh, mozh greha pa po-

ſtava. Bogu pa bodi hvala, kteri nam je dal smago po Goſpodu naſhim, Jesuſu Kriſtuſu.

Poſlednji dan.

Ştraſhen dan bo dan plazhila,
Semlja ſe bo v prah sdrobila,
Prizha David in Şibila.

Grosen ſtrah bo ſvet obdajal,
Kadar bo ſodnik prihajal,
K' ojſtri ſodbi zhlovek vſtajal.

Jela bo trobenta peti,
Mertvim po grobeh doneti,
K ſodbi priti jim veleti.

Şmert, natura bo ſtermela,
Kadar bode ſtvar osh'vela,
K boshjimu ſodniku h'tela.

Bukve bodo pernesene,
Dela bodesh bral ſtorjene,
Dobre vſe, in nepoſhtene.

Bo ſodnik tedaj ſe vſedel,
Vſe, karkolj je kdo naredil,
Zeli ſvet bo tiſt'krat svedil.

Revesh, kam ſe zhem podati?
Kje prijatla tam iſkati?
Komej dobrim bo obſtati.

Kralj nesmerne viſokoſti!
Reſhiſh ſvoje bres vrednoſti,
Reſhi v moji me ſlaboſti!

Spomni ſe, o Jesuſ mili!
De ſo sa-me te umorili,
Proſim, tiſti dan ſe vſmili!

Truden hotel ſi hoditi,
Same ſvojo kri preliti,
Daj k svelizhanju to biti!

Skashi ti ſe pomozhnika,
Svojih duſh odreſhenika,
Preden vid'mo te ſodnika!

De ſim kriv, to ſam ſprizhujem,
Sam pred ſabo ſe framujem,
Pa saneſi, Bog! sdihujem.

Greſhnizo ſi k ſeb' obernil,
Tolovaja ſpreobernil,
Mene v upanji poterdil.

Med ovze me den' ovzhizo,
Reſhi smed koslov ſrotizo,
Me poklizhi na deſnizo.

Ko savershene, preklete,
Pahnil v oginj boſh ujete,
Deni me takrat med ſvete.

Niſim vreden odpuſhanja,
Vender, Bog pomilovanja!
Vari v ogenj me jokanja.

Slishaj proshnjo, Bog! pohlevno,
Dusho glej pobito, revno,
Skerbi sa-me stvar nevkrevno.

Dan jokanja, ah, dan straha!
Ko bo zhlovek vstal is praha.

Naj nam nashe hudobije,
Milost tvoja, Bog omije!

Daj nam Jesus, nash pastir!
Vezhni pokoj, vezhni mir!

Amen.

Evangeli.

svetiga Janesa.

Tisti zhas je Jesus judam rekel: Resnizhno, resnizhno vam povem, de pride ura, in je she sdaj, ko po grehu in smoti smerti sapadeni ljudje slishijo oshivljajozhi glas Sinú boshjiga, njegov gnadepolni evangeli; in kteri ga poslushajo in se po njem ravnajo, ne bodo samo na dushi oshiveli, temuzh bodo tudi kal srezhne neumerljivosti v svoje telo poloshili, ter se vdeleshili zhastitljiviga vstajenja, kakor ima namrezh Ozhe shivljenje sam v sebi, tako je tudi Sinu dal imeti shivljenje v samim

ſebi. In mu je oblaſt dal tudi ſodbo delati, ker je Şin zhlovekov. Ne zhudite ſe temu, ker ura pride, ob kteri bodo vſi, ki ſo v grobeh, ſlifhali glaſ Şinu boshjiga. In bodo vſi mertvi na povelje Şinu boshjiga is grobov vſtali in k ſodbi prifhli. Dobri bodo vſtali v povelizhanji k shivljenju, hudobni pa v ſramoti k pogubljenju.

Darovanje.

O Goſpod Jeſuſ Kriſtuſ, kralj vezhne zhaſti! reſhi dufhe vernih mertvih vſih njih ſhtrafing; reſhi jih is temote, in rezi jih ſvetimu arhangelu Mihaelu v ſveto luzh pripeljati, ktero ſi nekdaj Abrahamu in njegovimu ſarodu obljubil. Puſti, o Goſpod! verne dufhe, ſa ktere ti danſ daritev in molitve opravljamo, v vezhno shivljenje priti.

Per darovanji kruha.

Şprejmi, ſveti Ozhe, vſigamogozhni vezhni Bog! letá zhiſti dar, kteriga ti jeſt, tvoj nevredni ſlushabnik, v imenu ſvete zerkve ſa verne dufhe v

vizah darujem, poſebno sa tiſto duſho, ktero ſim ti v sazhetku ſvete maſhe perporozhal. Daj, de bo letá zhiſti dar nam in vſim vernim duſham v tolashbo in vezhno shivljenje.

Per vlivanji vina in vode v kelih.

O Bog! naſh ſtvarnik! daj nam po ſkrivnoſti te vode in tega vina boshje natore Jesuſa Kriſtuſa ravno tako ſe vdeleshiti, kakor ſe je on ponishal, naſho zhloveſhko natoro ſ ſvojo boshjo natoro ſkleniti.

Per darovanji kelha.

O Goſpod! vſe sdihljeje vernih duſh v vizah, in vſe molitve ſvete zerkve poloshim v kelih, ter ti ga darujem sa verne duſhe v vizah, de ſe jih uſmiliſh in is terpljenja reſhiſh. Poſebno naj pomaga ta daritev verni duſhi I., sa ktero to daritev ſhe poſebej darujem.

Kadar ſi maſhnik roke umiva.

O Goſpod! daj vſim vernim duſham vezhni mir in pokoj, in vezhna

luzh naj jim ſveti. O Goſpod! ozhiſti jih vſih madeshev greha, savolj kterih ſhe ne morejo v nebeſa, ker tje gori nizh omadeshvaniga priti ne more. O Goſpod! ozhiſti duſhe vernih mertvih vſih njih madeshev, in ſprejmi jih v prebivaliſhe ſvojih isvoljenih.

Orate fratres.

Sprejmi, o Goſpod! letó ſv. daritev is rok maſhnika k ſvoji boshji zhaſti in k naſhimu svelizhanju, poſebno pa sa verne duſhe v vizah. Perkrajſhaj jim njih terpljenje, in vsemi jih po ſvoji neſkonzhni miloſti v vezhni mir in pokoj.

(Po rasnoſti ſvojiga namena moli sdaj eno smed naſlednjih molitev:)

1. Molitev.

Proſim te, o Goſpod! osri ſe miloſtljivo na daritev, ktero ti sdaj sa duſho ſvojiga ranjkiga ozheta, ſvoje ranjze matere darujem. O Goſpod! ki ſi jim na tem ſvetu gnado kerſhanſke vere dodelil, daj jim tam tudi vezhno plazhilo kerſhanſtva; in tudi mene s njimi v nebeſhkim prebivaliſhi dobrotljivo ſkleni. Amen.

2. Molitev.

Uſlifhi, o Goſpod! mojo proſhnjo, ſ ktero te proſim, de pomagaſh vernim duſham mojih bratov, ſeſter, shlahtnikov in dobrotnikov. Uſmili ſe jih, ki ſo v tebe verovali in upali; polajſhaj jim po ſvojim neſkonzhnim uſmiljenji njih terpljenje, reſhi jih is nadlog, in vsemi jih po ſvoji dobrotljivoſti v nebeſhki Jerusalem, kjer ſe bres nehanja veſelje vshiva. Amen.

3. Molitev.

Bodi miloſtljiv, proſimo te, o Goſpod! vſim vernim duſham v vizah, sa ktere ti to preſveto daritev darujemo, ter tvojo boshjo viſokoſt ponishno proſimo: Ah! dodeli, de uboge duſhe v vizah po tej mogozhni daritvi ſ teboj ſpravljene k vshivanju vezhniga mirú in pokoja vsete biti saſlushijo. Po Jesuſu Kriſtuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

Predglaſje.

Povsdignimo ſvoje ſerza k Bogu, in hvalimo Goſpoda ſvojiga Boga! Reſ je ſpodobno in dolshnoſt prav in dobro

je, de ti vſelej in povſod hvalo dajemo, ſveti Goſpod, vſigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! po Jesuſu Kriſtuſu, Goſpodu naſhim. Po kterim tvoje velizhaſtvo angeli hvalijo, goſpoſtva molijo, vladarſtva v ſtrahu obzhudujejo. Tudi nebeſa in nebeſhke mozhi in ſv. Şerafini s sdrushenim petjem tvoje velizhaſtvo poviſhujejo. Proſim te, perpuſti, de tudi mi ſvoj glaſ s njimi ſklenemo, in ti ſ ponishnim ſposnanjem rezhemo: Şvet, ſvet, ſvet ſi Goſpod Bog Şabaot! Nebó in semlja ſta polna tvoje zhaſti! Zhaſt tebi na viſhavah. Zheſhen bodi, kteri pride v imenu Goſpodovim! Zhaſt Bogu na viſhavah!

O miloſtljivi Ozhe! v imenu Jesuſa Kriſtuſa, tvojiga Şina, te proſimo, de s dopadajenjem ſprejmeſh ta ſveti dar, kteriga ti darujemo sa tvojo ſveto katoliſhko zerkev, sa naſhiga papesha, sa naſhiga ſhkofa, sa naſhiga zeſarja, sa vſe verne kriſtjane in sa vſe, sa ktere veſh, de nam je poſebno moliti treba.

Şklenjeni s viſoko zhaſtitljivo vſelej devizo Marijo, materjo naſhiga Goſpoda Jesuſa Kriſtuſa, in s vſimi tvo-

jimi ſvetniki te proſimo, dodeli po njih saſlushenji in proſhnji, de bomo vſelej in povſod ſ tvojo pomozhjo hudiga obvarovani in v dobrim podpirani. Po Jesuſu Kriſtuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

Povsdigovanje ſvetiga reſhnjiga Teleſa.

O Jesuſ, Bog in zhlovek ſkupej, prizhujozh v preſvetim reſhnjim Teleſu, bodi vekomaj zheſhen in hvaljen. O Jesuſ, Bog in zhlovek ſkupej, prizhujozh v preſvetim reſhnjim Teleſu! bodi ob moji sadnji uri moja tolashba in popotniza. O Jesuſ, Bog in zhlovek ſkupej, prizhujozh v preſvetim reſhnjim Teleſu! daj duſham vernih mertvih vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim ſveti.

Povsdigovanje keliha.

O preſveta reſhnja Kri Jesuſova! ozhiſti mojo duſho vſih madëshev greha. O preſveta reſhnja Kri Jesuſova! napoji mojo duſho, rasveſeljuj jo, in ſtori jo Bogu dopadljivo. O preſveta

reſhnja Kri Jesuſova! potolashi in pogaſi oginj viz, in perpelji duſhe vernih mertvih v vezhno veſelje.

Po povsdigovanji.

O Goſpod Jesuſ Kriſtuſ! molim in zhaſtim te, in shivo verujem, de ſi na altarji v podobah kruha in vina Bog in zhlovek ſkupej reſnizhno prizhujozh. Verujem, de ſvojo reſhnjo Kri, ktero ſi sa naſ prelil, in vſe ſvoje terpljenje, kteriga ſi na ſvetu preſtal, nebeſhkimu Ozhetu kasheſh in sa naſ darujeſh, kakor nekdaj na krishi. Svojo Kri ſi pa prelil in jo vedno darujeſh v odreſhenje in svelizhanje zhloveſhkih duſh. Ah! ſpomni ſe torej revnih duſh v vizah, sa ktere ſi ſe na krishi daroval, in daruj ſe tudi sdaj nebeſhkimu Ozhetu sa nje. Opomni nebeſhkiga Ozheta, de ſi sa verne duſhe kervav pot potil in gajshljan bil, de ſi bil savolj njih ſ ternjem kronan, de ſi mogel teshki krish neſti, in de ſi bil na krish perbit, na kterim ſi britko umerl. Ah! pokashi nebeſhkimu Ozhetu ſvoje rane, ktere ſi terpel, ſvojo reſhnjo Kri, ktero ſi prelil,

in britkoſti, ktere ſi preſtal, in daruj mu vſe to sa verne duſhe v vizah, de bodo is terpljenja reſhene in naſitene s nebeſhkim veſeljem, kteriga ſo ſilno shejne. Daruj ſvoje terpljenje slaſti sa tiſto duſho v vizah, ktero ſim v sazhetku leté ſvete maſhe poſebej perporozhal, in sa ktero ſim nar bolj moliti dolshan. Stori tiſto duſho ſadú tvojiga neſkonzhniga terpljenja poſebno deleshno. Kakor ſi na krishi v ſvojih sadnjih sdihljejih isrekel: Dopolnjeno je; rezi tudi sdaj: Ozhe! dopolnjeno je terpljenje, ktero ima letá duſha v vizah terpeti, sakaj dolg njenih grehov poplazham ſkos ſvoje terpljenje, in njene madeshe isbriſhem ſkos mozh ſvoje daritve. O Jesuſ! tako govôri nebeſhkimu Ozhetu in daruj ſe mu sa verno duſho v vizah, in kmalo bo vſih ſvojih madeshev ozhiſhena ter is terpljenja reſhena. O nebeſhki Ozhe! tudi jeſt proſim v Jesuſovim imenu sa verno duſho I., in molim ſ ſv. zerkvijo rekozh: Ozhe naſh i. t. d. O Goſpod! reſhi verne duſhe is terpljenja viz, in na proſhnjo ſvete devize Marije in vſih ſvetnikov jim dodeli vezhni mir in pokoj.

Jagnje boshje.

O Jesuſ, nedolshno jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh! daj vernim duſham v vizah vezhni mir in pokoj.

O Jesuſ, nedolshno jagnje boshje, ki grehe ſveta odjemljeſh! daj vernim duſham v vizah vezhni mir in pokoj.

O Jesuſ, nedolshno jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh! daj vernim duſham v vizah vezhni mir in pokoj.

Goſpod Jesuſ Kriſtuſ! Şin shiviga Boga, kteri ſi po Ozhetovi volji ſ ſv. Duham vred ſvet ſ ſvojo ſmertjo oshivil; reſhi me ſ tem ſvojim preſvetim Teleſam in ſ ſvojo Kervijo vſih mojih grehov in vſih slegov. Daj, de ſe vſelej tvojih sapoved dershim, in ne dopuſti, de bi ſe kdaj od tebe lozhil. O Goſpod Jesuſ Kriſtuſ! vshitek tvojiga teleſa, ktero ſi jeſt nevredni zhlovek predersnem prejeti, mi ne bodi v ſodbo in pogubljenje, temuzh naj mi bo po tvoji dobroti bramba in sdravje duſhe in teleſa. Kteri shiviſh in kraljujeſh s Bogam Ozhetam v edinoſti ſv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

Obhajilo.

Goſpod! niſim vreden, de greſh pod mojo ſtreho, ampak rezi le s beſedo, in osdravljena bo moja duſha.

Goſpod! niſim vreden, de greſh pod mojo ſtreho, ampak rezi le s beſedo, in osdravljena bo moja duſha.

Goſpod! niſim vreden, de greſh pod mojo ſtreho, ampak rezi le s beſedo, in osdravljena bo moja duſha.

Ali deſiravno vreden niſim, de me uſliſhiſh in k meni prideſh, je vender duſha v vizah vredna, de jo is terpljenja reſhiſh in rasveſeliſh. Ako ni vredna, ſtori dobrotljivo, de bo vredna poſtala tvojih obljub. Daj ji torej obzhutiti mozh tega preſvet. sakramenta, pokrepzhaj jo ſ ſvojim preſvetim Teleſam, pokropi jo s eno kaplizo ſvoje reſhnje kervi, in bo vſih madeshev ozhiſhena in is terpljenja viz reſhena.

Po obhajilu.

O Goſpod! uſmili ſe vſih vernih duſh v vizah, ktere toliko terpé; ozhiſti jih vſih madeshev, ktere ſhe na ſebi

imajo, in perpelji jih ſkorej v nebeſhko kraljeſtvo. O Goſpod! daj jim vezhni mir in pokoj, in nebeſhka luzh naj jim ſveti v druſhini tvojih ſvetnikov vekomaj.

(Po rasnoſti ſvojiga namena moli sdaj eno smed naſlednjih molitev:)

1. Molitev.

O Goſpod! naj letá preſveta daritev, ktero ſmo opravili, duſho mojiga ozheta, moje matere vſih madeshev ozhiſti, de bo is terpljenja viz reſhena in vredna poſtala, v nebeſhko kraljeſtvo priti in vezhniga plazhila, ktero je po Jeſuſovim neſkonzhnim saſlushenji upala, ſe vdeleshiti. To dodeli, o Goſpod, po Jeſuſovim neſkonzhnim saſlushenji, in ſtori tudi mene vredniga, v kraljeſtvu isvoljenih ſ ſvojimi ſtarſhi ſe vezhno veſeliti. Po Jeſuſu Kriſtuſu Goſpodu naſhim, kteri kraljuje s Bogam Ozhetam v edinoſti ſvetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

2. Molitev.

Vſigamogozhni in uſmiljeni Bog! po ſkrivnoſti, ktero ſmo ti sdaj v dar

prineſli in te snjo vredno pozhaſtili, ſe uſmili duſh mojih bratov, ſeſter, shlahtnikov, dobrotnikov in prijatlov; in ſkos mozh te preſvete daritve jih vſih madeshev ozhiſti in ſprejmi v nebeſhki Jerusalem, de bodo v vezhni luzhi prebivali, in nebeſhke dobrote, kterih ſo vſelej sheleli, vshivali. Po Jesuſu Kriſtuſu, Goſpodu naſhim, kteri kraljuje s Bogam Ozhetam v edinoſti ſvetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

3. Molitev.

O neſkonzhno uſmiljeni Bog! ki samoreſh verne duſhe po ſmerti tolashiti in rasveſeliti; persaneſi duſham ſvojih ſlushabnikov in ſlushabniz, odpuſti jim dobrotljivo, kar ſo po ſvoji zhloveſhki ſlaboſti hudiga ſtorili, naſiti njih hrepenenje in ſprejmi jih v drushbo ſvojih ſvetnikov. To dodeli, o Goſpod nebeſhki Ozhe! po Jesuſu Kriſtuſu tvojim Ṣinu, kteri ſ teboj shivi in kraljuje v edinoſti ſvetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

Goſpod! daj vſim vernim duſham v vizah vezhni mir in pokoj, in vezhna

luzh naj jim ſveti. Naj v miru pozhivajo. Amen.

Sadnji evangeli.

(Kakor na ſtr. 120.)

L i b e r a.

Reſhi me, o Goſpod, od vezhne ſmerti na tiſti ſtraſhni dan, ob kterim ſe bota nebó in semlja majala, kadar boſh priſhel ſvet s ognjem pokonzhat in vſe ljudi ſodit. Ştrah in trepet me obdaja, ko premiſhljujem ſodbo in tvoj ſerd na tiſti ſtraſhni dan, kadar ſe bota nebo in semlja majala. Tiſti dan bo dan maſhevanja in sdihovanja, dan grenkoſti in britkoſti, kadar boſh priſhel ſvet s ognjem pokonzhat in vſe ljudi ſodit. O Goſpod! daj vſim vernim duſham vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim ſveti. Reſhi me, o Goſpod! vezhne ſmerti na tiſti ſtraſhni dan, ob kterim ſe bota nebo in semlja majala, kadar boſh priſhel ſvet s ognjem pokonzhat in vſe ljudi ſodit.

Kirie elejſon! Kriſte elejſon! Kirie elejſon! Ozhe naſh i. t. d. In naſ ne

vpelji v ſkuſhnjavo; temuzh reſhi naſ od hudiga. Od bresna peklenſkiga reſhi o Goſpod, duſho tvojiga ſlushabnika, tvoje ſlushabnize. Naj v miru pozhivajo.

Goſpod, uſliſhi mojo molitev; in moje vpitje naj k tebi pride. Goſpod, bodi s nami vekomaj!

Molimo.

O Bog! ki ti je laſtno, ſe vſelej uſmiliti in persaneſti, proſimo te pohlevno sa duſho tvojiga ſlushabnika, tvoje ſlushabnize I., ktero ſi is tega ſveta poklizal. Ne daj je v oblaſt ſovrashniku, in nikar je vezhno pogubiti, temuzh puſti jo od ſvojih angelov v nebeſhko prebivaliſhe perpeljati, de bo, ker je v tebe upala in verovala, peklenſkim ſhtrafingam odſhla in vezhniga veſelja deleshna poſtala. Po Jesuſu Kriſtuſu, Goſpodu naſhim, kteri shivi in kraljuje s Bogam Ozhetam v edinoſti ſvetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Goſpod! daj mu (ji) vezhni mir in pokoj. Vezhna luzh naj mu (ji) ſveti. Naj v miru pozhivajo. Amen.

Litanije

sa dushe v vizah.

Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!

Bog Ozhe nebeſhki, vſigamogozhni Bog,
Bog Sin, odreſhenik ſveta,
Bog ſv. Duh, reſnizhni Bog,
Sv. Trojiza, en ſam Bog!
} uſmili ſe dushe v vizah!

Sv. Marija,
Sv. Mati boshja,
Sv. deviz deviza,
Sv. Mihael,
Sv. Gabriel,
Sv. Rafael,
Sv. Joshef,
Sv. Lavrenz,
Sv. Miklavsh,
Sv. Disma,
Sv. Barbara,
Sv. Urſhula,
} sa nje Boga proſi!

Vſi ſveti angeli in arhangeli,
Vſi ſveti patriarhi in preroki,
Vſi ſveti apoſteljni in evangeliſti,
Vſi ſveti uzhenzi Goſpodovi,
Vſi ſveti marterniki,
Vſi ſveti ſhkofje in ſposnovavzi,
} sa nje Boga proſite!

Vſi ſveti maſhniki in leviti,
Vſi ſveti mnihi in puſhavniki,
Vſe ſvete devize in vdove,
Vſi ſvetniki in ſvetnize boshje,
} sa nje Boga proſite!

Bodi jim miloſtljiv; saneſi jim, o Goſpod!
Bodi jim miloſtljiv; uſlifhi naſ, o Goſpod!

Shkos ſvoje ſveto ime,
Shkos ſvojo britko martro,
Shkos ſvoje ſveto terpljenje,
Shkos ſvoj ſveti krish,
Shkos ſvoje ſvete petere rane,
Shkos ſvojo grenko ſmert,
Shkos ſvoje ſveto reſhnje Telo,
Shkos ſvojo ſveto reſhnjo Kri,
Shkos ſvoje ſveto saſlushenje,
Shkos ſvete maſhe,
Shkos naſhe proſhnje,
} odreſhi jih, o Jesuſ!

Mi ubogi greſhniki,
De ſe duſh naſhih ſtarſhev uſmiliſh,
De ſe duſh naſhih bratov in ſeſter uſmiliſh,
De ſe duſh vſih naſhih shlahtnikov uſmiliſh,
De ſe duſh vſih naſhih duſhnih in teleſnih dobrotnikov uſmiliſh,
De ſe vſih duſh v vizah uſmiliſh, ktere morebiti ſavolj naſ kaj vezh terpé,
De ſe vſih duſh v vizah uſmiliſh, ſa ktere nam je poſebno proſiti,
De ſe vſih vernih duſh v vizah uſmiliſh,
De jih od njih veliziga terpljenja odreſhiſh,
} proſimo te, uſlifhi naſ, o Jesuſ!

De njih gorezhe shelje ſpolniſh in jih k ſebi vsameſh,
De jim vezni mir in pokoj dodeliſh,
De jim vezhno luzh ſvetiti daſh,
De jim vezhno nebeſhko veſelje vshivati daſh,
Uſmiljeni Jesuſ, Sin boshji,
} proſimo te, uſliſhi naſ, o Jesuſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſveta odjemljeſh; saneſi ubogim duſham v vizah!

Jagnje boshje, ki grehe ſveta odjemljeſh; uſmili ſe vernih duſh v vizah!

Jagnje boshje, ki grehe ſveta odjemljeſh; daj jim vezhni mir in pokoj!

Kriſte, sliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

Goſpod, uſliſhi mojo molitev,
In moje upitje naj k tebi pride.

Molitev sa ranjke ſtarſhe.

O nar dobrotljivſhi Ozhe! ſ terdnim saupanjem te proſim odreſhenja mojiga ozheta, moje matere, kterih duſha ſe morebiti ſhe v hudih vizah zhiſti. O nar dobrotljivſhi Ozhe! odpuſti jim njih grehe, kterih veliko ſo morebiti savolj mene ſtorili. Darujem ti vſo otrozhjo ljubesen, pokorſhino in

sveſtobo, ktero je tvoj Şin Jesuſ Kriſtuſ tebi in ſvoji ljubi Materi ſkasoval. Savolj tega daru uſliſhi mojo proſhnjo, in odreſhi duſho mojiga ozheta, moje matere hudih ſhtrafing, ktere ſo ſkos ſvoje grehe saſlushili. O Goſpod! reſhi duſho mojiga ozheta, moje matere, hudiga terpljenja viz, kakor ſi reſhil Enoha in Elija zhaſne ſmerti. O Goſpod! reſhi duſho mojiga ozheta, moje matere hudiga terpljenja viz, kakor ſi reſhil Noeta veſolniga potopa. Şveta Marija! Mati boshja! proſi sa duſho mojiga ozheta, moje matere ſkos ſvojo ſerzhno shaloſt in britkoſt, ktero ſi takrat obzhutila, kadar ti je v tempeljnu ſtari Şimeon prerokoval, de bo tvoj Şin veliko ljudem v padez.

O Goſpod! reſhi duſho mojiga ozheta, moje matere hudiga terpljenja viz, kakor ſi reſhil Abrahama is deshele malikovavzov. O Goſpod! reſhi duſho mojiga ozheta, moje matere hudiga terpljenja, kakor ſi reſhil Isaka, de ga njegov ozhe daroval ni. Şveta Marija, Mati boshja! proſi sa duſho mojiga ozheta, moje matere ſkos tiſto shaloſt in britkoſt, ktero je tvoje

materno ſerze obzhutilo, kadar ſi pred Herodovo grosovitoſtjo ſ ſvojim Ṣinam v Egipt beshala in tam prebivala.

O Goſpod reſhi duſho mojiga ozheta, moje matere ognja ſtraſhniga terpljenja, kakor ſi reſhil Lota is ognja Ṣodome in Gomore. O Goſpod! reſhi duſho mojiga ozheta, moje matere hudih ſhtrafing viz, kakor ſi reſhil Mojſeſa is rok kralja Faraona. Ṣveta Marija! Mati boshja! proſi sa duſho mojiga ozheta, moje matere ſkos shaloſt in britkoſt, ktero je tvoje ſkerbno ſerze obzhutilo, kadar ſi bila ſvojiga Ṣina sgubila.

O Goſpod! reſhi duſho mojiga ozheta, moje matere is viz, kakor ſi reſhil Daniela is levnjaka. O Goſpod! reſhi duſho mojiga ozheta, moje matere is terpljenja viz, kakor ſi reſhil tri mladenzhe is ognjinze. Ṣveta Marija, Mati boshja! proſi sa duſho mojiga ozheta, moje matere ſkos britkoſt in shaloſt, ktera je tvoje ljubesnjivo ſerze ſpreletela, kadar ſi vidila ſvojiga Ṣina teshki krish neſti.

O Goſpod! reſhi duſho mojiga ozheta, moje matere hudiga terpljenja

viz, kakor ſi reſhil Joba njegoviga terpljenja. O Goſpod! reſhi dusho mojiga ozheta, moje matere ſtraſhniga terpljenja, kakor ſi reſhil nedolshno Ṣusano krivizhne ſodbe. O Goſpod! reſhi po ſvoji neſkonzhni miloſti dusho mojiga ozheta, moje matere is ognja viz, kakor ſi reſhil Davida is rok Goljata in Ṣavla. Ṣveta Marija, Mati boshja! proſi sa dusho mojiga ozheta, moje matere ſkos britkoſt in shaloſt, ktero je tvoje ſerze terpelo, kadar ſo Jesuſa krishali.

O Goſpod! reſhi dusho mojiga ozheta, moje matere is terpljenja viz, kakor ſi reſhil Petra in Pavla is jezhe in shelesja. O Goſpod! reſhi dusho mojiga ozheta, moje matere is terpljenja viz, kakor ſi reſhil devizo in marternizo Teklo is njeniga trojniga terpljenja. Ṣveta Marija, Mati boshja! proſi sa dusho mojiga ozheta, moje matere ſkos britkoſt in shaloſt, ktero ſi v ſvojim ſerzu terpela, kadar ſi ſvojiga Ṣina na krishi terpeti in umirati vidila.

O Goſpod! reſhi dusho mojiga ozheta, moje matere ſhtrafing, ktere v vizah terpeti morajo. O Goſpod!

naſiti ſerzhne shelje in hrepenenje mojiga ranjkiga ozheta, moje ranjze matere. O Goſpod! vsemi duſho mojiga ozheta, moje matere v nebeſhko kraljeſtvo. Sveta Marija, Mati boshja! proſi sa duſho mojiga ozheta, moje matere ſkos britkoſt in shaloſt, ktero ſi per Jesuſovim pogrebu obzhutila.

O Goſpod, naſh Bog! daj mojimu ranjkimu ozhetu, moji ranjzi materi vezhni mir in pokoj. Vezhna luzh naj jim ſveti. Naj v miru pozhivajo. Amen.

Molitev sa mertvo shlahto.

O Bog! proſim sa tvoje ſlushabnike in ſlushabnize, kteri ſo ſe verni she is tega ſveta lozhili, in ſo bili s menoj bolj, kakor drugi svesani, sa ktere ſim tudi bolj dolshan moliti. O moj Bog! ne glej na njih pregreſhke, ktere ſo v shivljenji ſtorili, temuzh glej na neſkonzhno saſlushenje tvojiga ljubiga ſina, kteri je sa-nje kri prelil, in odpuſti jim vſe grehe, kterih veliko ſo v shivljenji morebiti savolj mene ſtorili; pa tudi jih reſhi is terpljenja viz, v kterih sdihujejo in po tebi hrepenijo.

V imenu matere katolifhke zerkve, in v imenu prezhifte devize Marije te, o moj Bog! profim: Dodeli mojim shlahtnikam, ki fo fe she is tega fveta lozhili, milofi, de bodo po tvoji milofti refheni is nadlog, in de pridejo gori v nebefa, tebe hvalit in zhaftit. Oh, shlahtniki moji, ki vaf je nemila fmert od mene lozhila! le pozhivajte sdaj v miru in vezhna luzh naj vam fveti. Amen. Ozhe nafh i. t. d. Zhefhena fi Marija i. t. d.

Molitev sa vfe dufhe v vizah.

Bodite posdravljene verne dufhe v vizah, in naj bo polajfhano vafhe terpljenje! Naj vaf pokrepzha Bog Ozhe, naj vaf refhi is terpljenja Bog Sin, in potolashi naj vaf Bog fveti Duh! Mati milofti boshje, profi sa-nje! Vfi fveti angeli pomagajte jim! Oh, verne dufhe v vizah! naj vam pomaga molitev vfih pravizhnih na semlji; pomagajo naj vam vfe daritve fv. mafh, ohhajila in odpuftiki; pomagajo naj vam vfi sdihljeji ubosih, jetnikov, bolnikov, reveshev in umirajozhih; pomagajo naj

vam vſi ſveti darovi uſmiljenja in dobre dela vſih kriſtjanov; pomagajo naj vam vſe molitve nedolshnih otrozhizhev; naj vam pomaga zhiſtoſt, pokorſhina in pokora mnihov in vſih poboshnih; pomaga naj vam vzhlovezhenje, terpljenje in ſmert Jesuſa Kriſtuſa; pomaga naj vam tudi moja ſlaba pa ſerzhna molitev, de bote kmalo reſhene. To daj, o trojedini Bog, in uſmili ſe vernih duſh v vizah! Amen. Ozhe naſh i. t. d. Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Hvalnize boshjiga velizhaſtva in boshjih dobrot

sa vſe dni zeliga tedna.

V nedeljo.

Hvalna peſem Zaharijeva.

Hvaljen bodi Goſpod, Israelov Bog, ker je obiſkal, in ſtoril odreſhenje ſvojimu ljudſtvu, in nam je poſtavil mozhno, veliko svelizhanje v Davidovi

rodovini, kakor je govoril ſkos uſta ſvojih ſvetih prerokov, kteri ſo od nekdaj prerokovali: De naſ bo reſhil vſih ſovrashnikov naſhiga svelizhanja, in is rok vſih, kteri naſ ſovrashijo. De bo uſmiljenje ſtoril naſhim ozhetam, in ſe bo ſpomnil ſvoje ſvete savese, perſege, ki jo je Abrahamu ozhetu naſhimu perſegel, nam dati, de is rok ſvojih ſovrashnikov reſheni njemu bres ſtrahu ſlushimo, v ſvetoſti in v pravizi pred njim vſe ſvoje dni. Dete, prerok Narviſhiga imenovano, je ſhlo pred oblizhjem Goſpodovim, mu pota perpravljat, dati snanje svelizhanja njegovimu ljudſtvu v odpuſhenje njih grehov, po perſerzhnim uſmiljenji naſhiga Boga, po kterim naſ je obiſkal, on ki ishaja is nebeſhkih viſhav, Jesuſ Kriſtuſ, kteri rasſvetli té, ki v grehu, v duſhni ſlepoti, v revah shivé, in ravna naſhe noge na pot mirú. Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

Naj ſe v vſih rezheh sgodi, naj bo hvaljena in na vezhne zhaſe povelizhevana nar ſvetejſhi in pravizhniſhi volja Boshja.

Peſem treh mladenzhev v ognjenzi.

Hvaljen bodi Goſpod Bog naſhih ozhetov, in zheſhen in ſlavljen in povelizhevan vekomaj, in hvaljeno bodi ſveto imé tvoje ſlave; in zheſheno in povelizhevano na vezhne zhaſe. Hvaljen bodi v ſvetim tempeljnu ſvoje ſlave, viſoko zheſhen in ſlavljen vekomaj. Hvaljen bodi na ſedeshi ſvojiga kraljeſtva, viſoko zheſhen in povelizhevan vekomaj. Hvaljen bodi, ki vidiſh v globozhine, in ſediſh nad Kerubi; zheſhen in povelizhevan vekomaj. Hvaljen bodi na nebeſu, zheſhen in ſlavljen vekomaj. Hvalite Goſpoda, vſe dela Goſpodove! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, angeli Goſpodovi! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, nebeſa! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, vſe vode ki ſte nad nebam! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda vſe mozhi Goſpodove! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda! ſolnze in meſiz! zhaſtita in povelizhujta ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, svesde na

nebu! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda veſ desh in roſa! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, vſi boshji duhovi! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, ogenj in vrozhina! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, mras in vrozhina! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, roſa in ſlana! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, ſresh in ivje! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, led in ſneg! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, nozhi in dnevi! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, ſvetloba in tema! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, bliſk in oblaki! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvali Goſpoda, semlja! zhaſti in povelizhuj ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, hribi in grizhi! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, vſe seliſha na semlji! zaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, ſtudenzi! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, morja

in reke! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda ſomi in karkoli ſe giblje v vodah! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, vſe ptize neba! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, vſe sveri in shivina! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, zhloveſhki otrozi! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvali Goſpoda, Israel! zhaſti in povelizhuj ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, duhovni Goſpodovi! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, ſlushabniki Goſpodovi! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, duhovi in duſhe pravizhnih! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalite Goſpoda, ſveti in ponishni v ſerzu! zhaſtite in povelizhujte ga vekomaj. Hvalimo Goſpoda, Ananija, Azarija, Misael! zhaſtimo in povelizhujmo ga vekomaj, ker naſ je is bresna slekel in ſmerti otel. Ślavite Goſpoda, ker je dober, ker je vekomaj miloſt njegova. Hvalite Goſpoda, Boga zhes bogove, vſi bogabojezhi! zhaſtite in ſlavite ga, ker je na vſe zhaſe miloſt njegova. Hvali Goſpoda,

dusha moja! sakaj Gospod! nash Bog, je dober vekomaj in vekomaj. Zhast bodi Bogu i. t. d.

Naj se v vsih rezheh sgodi, naj bo hvaljena in na vezhne zhase povelizhevana nar svetejshi in pravizhnishi volja Boshja.

V pondeljk.

Hvalna pesem Isaijeva.

Hvalim te, o Gospod! sakaj ti, kteriga sim rasshalil, si svojo jeso od mene obernil, in si mi dobrotljiv bil. Glej, Bog je moj svelizhar, sato imam veliko tolashbe; ne bojim se, ker je Gospod moja mozh, on je moje svelizhanje, sato ga hvalim. S veseljem bomo vodo shivljenja sajemali is studenzov svelizharja. In bomo klizali: Hvalite Gospoda, in slavite njegovo veliko imé; hvalite Gospoda vsi njegovi isvoljeni; prasnujte vesele dni, ter ga slavite; slavite Gospoda sa prejete dobrote in hvalite ga vekomaj in vekomaj. Slavite Gospoda, in zhastite ga v prizho narodov, ker je veliko njegovo imé. Hvalite Gospoda, ki je svoje

velizhaſtvo rasodel; rasglaſujte zhuda njegove in osnanujte vſe njegove zhudne dela, sakaj razun njega ni Boga vſigamogozhniga. Veſelite in radujte ſe, Israelovi mlajſhi! sakaj velik je Bog v ſredi med vami. Hvaljen bodi Goſpod! kteri ſi Israela povisſhal, in on naj ſ tabo kraljuje vekomaj in vekomaj. Hvali Goſpoda, moja dusſha! sakaj Goſpod, naſh Bog je Israel reſhil vſih njegovih nadlog. Zhaſt bodi Bogu itd.

Naj ſe v vſih rezheh sgodi, naj bo hvaljena in na vezhne zhaſe povelizhevana nar ſvetejſhi in nar pravizhniſhi volja Boshja.

V torek.

Peſem Ezehijeva.

Jeſt ſim rekel: V ſredi ſvojih dni pojdem k vratam groba. Ni mi dano vezh let doshiveti. Rekel ſim: Ne bom vidil Goſpod-Boga v desheli shivih. Ne bom vezh vidil zhloveka in prebivavza v pokoji. Minul je moj zhaſ, in je ko paſtirſki ſhotor ſkupej ſpravljen. Moje shivljenje je kot bi bilo od tkavza odresano, komej ſim sazhel, me boſh

odresal, kmalo me bosh konzhal. Rekel sim: Gospod! silo terpim, bodi porok same. Moje ozhi so oslabele, ko so kvishko gledale. Premislil bom vprizho tebe vse svoje leta v britkosti svoje dushe. In ti, o Gospod! si moje shivljenje smerti reshil, vergel si sa svoj herbet vse moje grehe. Grob te ne bo hvalil, tudi smert te ne bo zhastila; tisti, ki v jamo gredo, ne bodo zhakali tvoje resnizhnosti. Shivi, le shivi sam te bo hvalil, kakor jest dans, ki si me smerti reshil. O Gospod! osnanoval bom narodam tvojo resnizhnost in prepeval tvojo milost. Vse svoje dni ti bomo v tvoji hishi hvalne pesmi peli. Zhast bodi Bogu i. t. d.

Naj se v vsih rezheh sgodi, naj bo hvaljena in na vezhne zhase povelizhevana nar svetejshi in pravizhnishi volja Boshja.

V sredo.

Hvalna pesem sv. Ane.

Moje serze se veseli v Gospodu, moja mozh je uterjena v mojim Bogu in veselje najdem v svojim svelizharji.

Rasun nafhiga Gofpoda, ki je nefkonzhno fvet in mogozhen, ni tako fvetiga in mogozhniga — ni drusiga Boga. Ne bodite predersni v fvojim govorjenji, sakaj Bog uzhenofti je Gofpod, in njemu ni nobena nafhih mifel perkrita. Mogozhni fo bili premagani in flabi s mozhjo obdani. Ki fo popred fiti bili, fo bili permorani, fi k ohranjenju shivljenja flushbe ifkati. Gofpod je velik vekomaj, in njegovo kraljeftvo je od veka do veka. On tepe in sdravi, pelje v jamo in perpelje nasaj, in nihzhe njegovi roki ne uide. Gofpod povifhuje in ponishuje, pofhilja bogaftvo in revfhino. Ubogi bodo jedli in bodo nafiteni, in bodo Boga hvalili. Kteri ga ifhejo, ga bodo najdli, in njih ferza fe bodo vekomaj vefelile. Bojte fe Gofpoda, sakaj bogabojezhiga profhnje ni savergel in sanizheval. Hvalite Gofpoda, kteri fe ga bojite; vef zhlovefhki sarod naj ga zhafti. Vfe pokrajne fveta fo Gofpodove, on je dno semlje uterdil, in vekomaj bo kraljeval. Prihodnjimu rodu bo Gofpod osnanovan, in njegova praviza bo osnanovana ljudftvu, ktero bo rojeno,

ktero ſi bo Goſpod ſtvaril. Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

Naj ſe v vſih rezheh sgodi, naj bo hvaljena in na vezhne zhaſe povelizhevana nar ſvetejſhi in pravizhniſhi volja Boshja.

V zhetertik.

Peſem Mojſeſova.

Pojmo Goſpodu, ker ſe je ſlovevezhiga in zhaſtitljiviga ſkasal. Goſpod je moja mozh in moja hvalna peſem, ker je moj odreſhenik poſtal. On je moj Bog! viſoko ga hozhem zhaſtiti, in povsdigovati ga hozhem. Goſpod je ko vojſhak, vſigamogozhni mu je imé. Tvoja deſniza, Goſpod, je s mozhjo zhaſtita poſtala; tvoja deſniza, Goſpod, je ſovrashnika pobila, in v obilnoſti ſvoje zhaſti ſi ſvoje sopernike doli pahnil. Ti ſi ſvojo jeso ſpuſtil, ktera jih je poshgala ko ſlamo, in od ſape tvojiga ſerda ſo ſe vode napele. Tekozha voda ſe je vſtavila, in bresni ſe odpro. Tvoj veter je pihnil, in morje jih je pokrilo; pogresnili ſo ſe ko ſvinez v derezhi vodi. Kdo je med mozhnimi

tebi enak; Goſpod! kdo je ko ti, kteri ſi zhaſtitljiv v ſvetoſti, ſtraſhen in hvale vreden, kteriga dela ſo sgol zhudeshi. Stegnil ſi ſvojo roko, in pokonzhal ſi ſvoje ſovrashnike; ſvoje ljudſtvo ſi pa po ſvojim uſmiljenji vodil in ga otel. In ſi ga neſel ſ ſvojo mozhjo na ſvoj ſveti dom. Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

Naj ſe v vſih rezheh sgodi, naj bo hvaljena in na vezhne zhaſe povelizhevana nar ſvetejſhi in pravizhniſhi volja Boshja.

V petek.

Peſem Habakukova.

Goſpod! ſliſhal ſim tvoj glaſ in ſim ſe preſtraſhil. Goſpod! tvoje delo ſim, oshivi me v ſredi let. V ſredi mojih let mi ſtori snano ſvoje uſmiljenje. Tvoja zhaſt je nebeſa pokrila, in semlja je polna hvale Tvoje. Tvoja ſvetloba je ko luzh, ſvetli ſharki gredo is tvojih rok. Ondi je ſkrita tvoja mozh. Pogledal ſi in raskropil narode, in v ſerdu ſilno preſtraſhil ljudſtva. Svojimu ljudſtvu ſi ſhel pa pomagat, pomagat ſ ſvojim Kriſtuſam. Sato ſe bom v Go-

ſpodu veſelil, in poſkakoval v Bogu ſvojim Jesuſu. Goſpod Bog je moja mozh, in bo moje noge jelenovim enake ſtoril in me bo po viſhavah vodil in na ſvoj ſveti dom peljal. Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

Naj ſe v vſih rezheh sgodi, naj bo hvaljena in na vezhne zhaſe povelizhevana nar ſvetejſhi in pravizhniſhi volja Boshja.

V ſaboto.

Hvalna peſem Marije devize.

(Glej pervi oddelek Mariiniga zheſhenja.)

Hvalna peſem Simeonova.

O Goſpod! ſpuſti ſvojiga hlapza po ſvoji beſedi v miru, ker ſo vidile moje ozhi tvoje svelizhanje, ktero ſi perpravil pred oblizhjem vſih narodov, luzh v raſsvetljenje nevernikam, in v zhaſt Israelu ſvojimu ljudſtvu. Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

Naj ſe v vſih rezheh sgodi, naj bo hvaljena in na vezhne zhaſe povelizhevana nar ſvetejſhi in pravizhniſhi volja Boshja.

Molitve
sa sakrament ſvete pokore.

Perpravljanje.

K tebi sdihujem, o Jesuſ! po tebi poprafhujem in te iſhem dobri paſtir! Oh, saſhel ſim in ne vem, po kterim potu iti, in kam bom na sadnje perſhel, ker ſim saſhel, kakor sgubljena ovzhiza, ktera ſe je od ſvoje prave zhede lozhila. Ljubi Jesuſ! poiſhi me torej, ker ſe ſam ne vém kam oberniti, poiſhi me in pelji me nasaj k ſvoji zhedi, nasaj na pot tvoje poſtave. Sprejmi me, deni me na ſvoje rame, in me neſi nasaj k zhedi isvoljenih, de bom tvojo miloſt vekomaj hvalil.

K tebi klizhem, dobrotljivi ſamarijan, uſmiljeni Jesuſ! Jeſt ſim tiſti neſrezhni, ki ſim is Jerusalema, is ſvojiga praviga doma, ſe podal v ptuje meſto Jeriho, ino na poti padel med duſhne ſovrashnike, ki ſo me obdali, mojo duſho obropali, ranili in jo na pol mertvo puſtili. Glej me torej s duſhnimi ranami obdaniga in na pol mert-

viga, ki k tebi klizhem in te ſkerbno iſhem. Uſliſhi me, perſtopi k meni, operi duſhne rane s vinam ſvoje ljubesni in s oljem ſvoje miloſti, pelji me v mirno savetje, pokropi mojo revno duſho ſ ſvojo reſhno kervijo, in popolnama bo osdravela in oshivela.

O moj Goſpod in odreſhenik! k tebi pridem kakor zolnar v Jerihi, ſposnam ſvojo krivizo in hudobijo in ſim perpravljen, vſe hudobije in krivize, ſ kterimi ſim tebe shalil in blishnjimu na njegovi duſhi ſkodoval, popolnama sapuſtiti, in po vſi ſvoji mozhi popraviti. Sakaj nizh mi ne pomaga, ako zeli ſvet perdobim, ſvojo duſho pa pogubim. Sprejmi me torej kakor Zaheja, rezi le s beſedo in moja duſha bo reſhena in svelizhanje ji bo doſhlo, ker ſi na ſvet priſhel le poiſkat, kar je sgubljeniga, in svelizhat, kar je greſhniga.

O dobrotljivi odreſhenik moje duſhe! pred tabo padem na kolena, objokujem in obshalujem kakor ſkeſana Magdalena vſe smotnjave nezhimernoſti in greſhniga shivljenja. Glej me, ljubi Jesuſ! kako milo pred tabo sdihujem, in ne puſti

me popred od ſebe iti, dokler ne saſlifhim tvojiga vſigamogozhniga glaſú: „Vſtani moj ſin (moja hzhi) tvoja vera ti je pomagala; saupaj tvoji grehi ſo ti odpuſheni.“

K tebi, ljubi Jesuſ! ki ſim te mozhno rasshalil, in ſ ſvojim greſhnim in rasujsdanim shivljenjem satajil, ſe sopet nasaj vernem, milo jokam, proſim in sdihujem, de me miloſtljivo pogledaſh, kakor ſi pogledal ſvojiga uzhenza Petra, in ſ ſvojim pogledam v mojim ſerzu veliko obshalovanje grehov obudiſh. Preſuni tedaj moje ſerze ſ ſvojo miloſtjo, de obshalujem in objokujem hudobije — ſvoje ſtraſhne hudobije. K tebi, kralj vezhne zhaſti, povsdignem ſvoje ſerze in v tvojo neisrezheno dobrotljivoſt saupam, de mi boſh, deſiravno ſe posno k tebi obernem, ſvojo miloſt ſkasal, kakor ſi jo ſkasal rasbojniku na krishi tiſto sadnjo uro, ko te je proſil: „Goſpod! ſpomni ſe name in uſmili ſe me, kadar prideſh v ſvoje kraljeſtvo.“ Glej, o Jesuſ! tudi jeſt s rasbojnikam na krishi k tebi sdihujem in klizhem: Goſpod! poglej is ſvojiga kraljeſtva, ktero ſi tudi meni perpravil, na-me velkiga

revesha in uſmili ſe me grosovitniga greſhnika, ſaj ſe vſakiga, kteri ima reſnizhno voljo ſe poboljſhati, uſmiliſh, ker nozheſh ſmerti greſhnika, ampak de ſe ſpokori in vezhno shivi; uſmili ſe tedaj tudi mene in pomagaj mi.

Molitev sa rasſvetljenje.

De bom ſvoje hudobije prav premiſlil in jih ſerzhno obshaloval, me ti, ljubi Jeſuſ! vezhna luzh, ki rasſvetliſh vſakiga zhloveka, kteri pride na ſvet, ſ ſvojo nebeſhko ſvitlobo rasſvetli, de bom tebe in ſebe prav ſposnal.

O vezhna luzh, ki v tamne in ſkrivne kraje priſijaſh in jih ſ ſvojimi sharki rasſvetljujeſh, poſhli sharke ſvoje ſvitlobe v moje ſerze, ogri in rasſvetli globozhino mojiga ſerza, de bom ſposnal hudobije ſvojiga ſerza, ino ne ſamo velike hudobije, ampak tudi ſkrivne miſli, shelje in vſe hude nagnjenja, ki ſo korenina mojih grehov.

O moj Jeſuſ, zhiſta reſniza! Kteri zhlovek samore ſvoje grehe prav ſposnati? kdo je v ſtanu dobro raslozhiti, kar je tebi dopadljiviga in kar te shali;

kar tvoja ſveta volja sapoveduje, in kar hudobni duh obeta? Nobeden bres tvoje pomozhi tega ne more sapopaſti, ker ſmo bres tebe vſi ſlabi, omadeshani, greſhni; bres tebe je vſe temno in revno. Zhe mi tedaj ti ne pomagaſh, moje greſhne tme ne preſheneſh in po grehu otemnjeniga ne raſsvetliſh, ſe mi bo smirej sdelo, de je hudobija pravizhnoſt, pregreha zhednoſt in smotnjava reſniza. Slab in neveden, gluh in ſlep ſim na duſhi poſtal, de ne morem ſposnati ſvojih smotnjav in grehov; ino tudi ne morem luzhi tvoje gnade sagledati, ker me je pregreſhna megla in tema pokrila, de bom gotovo gluh in ſlep v pekel saſhel, ako ſe me ne uſmiliſh.

Torej mi pomagaj, de ſposnam ſvojo duſhno revſhino, in raſsvetli me ſ sharki ſvoje vezhne luzhi, de sagledam hudobije — ſvoje ſkrivne hudobije. Raſstergaj sagrinjalo, ki med mano in med tabo viſi, in ktero je hudobija ſplela, de tebe viditi in ſposnati ne morem; ino savolj tega, ker ſvitloba tvoje luzhi do mene ne ſije, tudi ſamiga ſebe ne ſposnam. O Jeſuſ! odpri moje

dushne ozhi, ktere je hudobija satisnila, de bom sagledal in sposnal pot resnize, de bom tudi na prave stopnje prishel in po pravim potu hodil.

O Jesus, solnze pravize! rassvetli me, ki v dushni tmi sedim in po smertni senzi hodim, ogri s luzhjo svoje gnade moje revno serze, ki je kakor pusta suha semlja, de se bo vsaj nekoliko omezhilo in ogrelo, daj pravi pogled mojim dushnim ozhesam, kakor si dal pogled od rojstva slepimu, de bom v svojim serzu sagledal in sposnal gosto in zherno meglo strashnih hudobij. Perpelji me na pravi pot — pot resnizhniga sposnanja mojih grehov, kterih je vezh kakor las na glavi. Marija, sprosi mi gnado, de bom svoje grehe prav sposnal!

(Ljubi moj kristjan, sdaj pa svojo vest zhisto sprashaj.)

Obshalovanje grehov

(po isprashevanji vesti.)

S pomozhjo tvoje gnade, o Gospod! sposnam svojo hudobijo, hudobijo, ktere nobena zhlovesshka pamet sapopasti ne

more. Poſluſhajte torej nebeſa, in poglejte ſtvari boshje velikiga revesha, mene gerdiga nehvaleshnika, ki ſim dopernaſhal hudobije, savolj kterih je Sin boshji britko terpeti in grosovitno umreti mogel. Pa ti, neſkonzhna dobrota, moj Bog in odreſhenik! ſi meni grosovitnimu nehvaleshniku dobrotljivo persanaſhal, ſ zhudopolno poterpeshljivoſtjo na moje ſpreobernjenje zhakal, in vſe sanizhevanje, ſ kterim ſim te mozhno shalil, voljno preterpel. O Goſpod, moj Bog! kolikokrat ſi ſ ſvojim milim opominjevanjem na vrata mojiga ſerza terkal, me ſkos podeljene dobrote k ſebi klizal, ſkos milo tolashbo me k ſebi lepo vabil, me zlo ſkos britkoſti in teshave ſilil k tebi ſe oberniti. Ino vender niſim hotel dobrot ſposnati, ktere ſi mi delil, tudi ne ſliſhati glaſu miloſti, ſ kterim ſi me k ſebi klizal, ne saſtopiti miliga vabljenja, ſ kterim ſi me nagovarjal k tebi ſe podati; temuzh ſim ſe od tebe obernil, te mozhno shalil in ſtraſhno sanizheval. Oh! saſtonj ſim tedaj vshival dobrote nebeſhke, saſtonj prejemal gnade, saſtonj ſim bil tudi isrejen;

saſtonj rojen in ſpozhet, ker ſim ſe od Boga ſvojiga neſkonzhniga dobrotnika popolnama odlozhil in ſe prodal ſtraſhnimu trinogu — hudizhu ſamimu. O kolikokrat in kako lahko bi me bil ti moj Bog, vezhna praviza, od ſebe pahnil in savergel na dno pekla; pa vender me niſi hotel pogubiti, temuzh ſi mi miloſtljivo persanaſhal in zlo do danaſhnjiga dneva ſi name zhakal! O moj Bog! od velike shaloſti in britkoſti ſe mi ſerze topi, ko premiſhljujem tvojo neſkonzhno miloſt in ſvoje ſtraſhne hudobije, ſ kterimi ſim te neisrezheno shalil! Tako velike in ſtraſhne ſo moje hudobije, de peklenſke ſhtrafinge in martre niſo sadoſti velike, mene grosovitno nehvaleshno ſtvar po saſlushenji kasnovati in terpinzhiti. Torej, o moj Bog! niſim vreden tvoj otrok imenovan biti, in tudi ne saſlushim, de me semlja noſi in redi. Velik zhudesh tvoje miloſti je, o moj Bog, de ſe neſpametne shivali in grosovitne sverine niſo soper mene vsdignile in me posherle, de me elementi semlje niſo pokonzhali savolj hudobij, mojih ſtraſhnih hudobij, ſ kterimi ſim tebe, neſkonzhniga Boga

raſſerdil in rasshalil, ſe od tebe lozhil in ſe hudobnimu duhu isdal. Oh! gorje meni, neſrezhnimu greſhniku, de ſim ſe od tebe nar vezhiga dobrotnika lozhil, ki ſi mi vedno le miloſt ſkasoval. Oh jeſt neſrezhni! de ſim ſe branil ſvoje ſerze tebi darovati, v kterim ſi hotel ſ ſvojo gnado prebivati; ktero ſim pa omadeshval, in is njega poſodo hudobije, gerdobije in gnjuſobe naredil. Tebe, ſtudenez vezhne shive vode, ſim sapuſtil, in ſi kopal prepode, ki vode ne dershé, ker ſim ſe lozhil od tebe vezhniga Boga, ſe obernil k minljivim in nezhimernim ſtvarem, in per njih iſkal hudimu nagnjenju ſtrezhi in meſeno poshelenje paſti, zhigar nezhimerna ſrezha sgine kakor dim in prah, ki ga vihar odshene in odneſe. Tebe, kruh vezhniga shivljenja ſim sapuſtil ino vshival ſmerdljive otrobe, ko ſim ſe lozhil od tebe, sazhetnika vſih gnad, ino nezhiſto rasujsdano shiveti sazhel. O moj Bog in Goſpod', kaj ſim ſtoril in kam ſim ſe podal! Tebe, nar vezhiga dobrotnika in neſkonzhno popolnama bitje, ſim sapuſtil, in ſvoje ſerze na minljive in nezhimerne rezhi navesal, ktere

sginejo kakor ſenza pod nebam. Oh! kako neſpameten in hudoben ſim vender, pazh moram ſposnati, de ſim smed vſih ſtvari nar revniſhi ſtvar, nar hudobniſhi greſhnik. Sato klizhem o Goſpod! klizhem, klizhem: Uſmili ſe me, o Bog! po ſvoji veliki miloſti, uſmili ſe me, in sbriſhi po obilnoſti ſvojiga uſmiljenja mojo hudobijo. Operi me neſnashniga in ozhiſti me omadeshaniga, ki ſposnam ſvojo pregreho, ktera mi je vedno pred ozhmi. O Goſpod! tebi ſamimu ſim greſhil, in pred tabo hudo ſtoril, in veſ greſhen ſim; glej she v hudobii ſim bil ſpozhet, in v grehih me je moja mati rodila. Pa pokropi me s isopam ſvoje miloſti, in bom ozhiſhen; operi me ſ zhiſto shivo vodo ſvoje gnade, in bom poſtal bolj bel kakor ſneg. Daj mi veſelo in prijetno beſedo ſliſhati, de ſo mi grehi odpuſheni, in moje poterte koſti bodo od veſelja poſkakovale. Satorej ſe me uſmili o Goſpod! oberni ſvoj obras od mojih grehov in sbriſhi popolnama vſe moje krivize. Nikar o Goſpod! nikar me ne saversi ſpred ſvojiga oblizhja in ne odrezi mi ſvoje pomozhi, temuzh vſtvari

v meni zhiſto ſerze in ponovi v mojim oſerzhji praviga duha, in vsemi me sopet sa ſvojiga otroka, deſiravno ſim dolgo odlaſhal k tebi ſe podati. Sdaj pa pridem, ljubi Jesuſ! pridem, in veſ potert k tebi sdihujem: Uſliſhi sdihovanje, ki pride is potertiga in ſkeſaniga ſerza, in ne saversi moje proſhnje, ki ſim ſe k tebi, deſiravno posno podal. O Bog, Bog moj svelizhar! uſliſhi me, reſhi me, in ozhiſti me, potem bom tvojo hvalo osnanoval, in tvojo miloſt vekomaj prepeval. Amen.

Sklep poboljſhanja.

O Jesuſ, sdravnik moje duſhe! v britkoſti ſvojiga ſerza ſe ſpomnim pretezheniga zhaſa, ko ſim hudobije dopernaſhal, gnade tvoje dobrotljivoſti sametoval, tebe grosovitno shalil, ſebi in blishnjimu ſhkodoval. Pa sdaj ſi terdno naprejvsamem ſ tvojo gnado ſvoje shivljenje poboljſhati in nizh vezh ne greſhiti, rajſhi vſe preterpeti, zlo umreti, kakor ſhe kdaj kak greh ſtoriti. Terdno ſklenem, vſih grehov, blishnjih perloshnoſt in nevarnoſt, ki v greh na-

peljujejo, kakor bom vedel in samogel, ſkerbno ſe varovati, o Jesuſ! pomagaj mi! Terdno ſklenem, vſimu nagnjenju k grehu ſe vſtavljati, in ſe vſih k ohranjenju gnade potrebnih pripomozhkov poſlushiti; o Jesuſ, pomagaj mi! V reſnizi ſi hozhem persadjati, ſhkodo ſvojih greſhnih del in beſed, kolikor mi je mogozhe, sopet popraviti; o Jesuſ, pomagaj mi! Terdno ſklenem, vſim ſovrashnikam in rasshalnikam is ſerza odpuſtiti; o Jesuſ! pomagaj mi! Terdno ſklenem, dolshnoſti ſvojiga ſtanu odſihmal natanko ſpolnovati; o Jesuſ, pomagaj mi! Perpravljen ſim, po potu satajevanja ſamiga ſebe, po potu poboshnoſti in pokore hoditi, naj me savolj tega tudi veſ ſvet saſmehuje in sanizhuje; o Jesuſ! pomagaj mi! Perpravljen ſim, ne ſamo prijetin in lohak jarm tvoje poſtave noſiti, temuzh tudi na ternjev pot ſe podati; is ljubesni do tebe hozhem krish na ſvoje rame vseti in sa tabo hoditi; o Jesuſ! pomagaj mi! Satiſni moje ozhi, de ne bodo vezh gledale hudobij; samaſhi moje uſheſa, de ne bodo nikdar vezh poſluſhale pregreh in gerdobij; sveshi mi noge in

roke, de ne bom vezh hodil po krivizhnih potih, ino nikdar delal gerde hudobije; ukroti moj jesik, de ne bom nikoli vezh kaj krivizhniga in gerdiga govoril; utolashi in ukroti moje nepokojno ſerze, in sateri v njem vſe hudo nagnjenje in pregreſhno poshelenje; o Jesuſ! ukroti vſe moje pozhutke in pomagaj mi. Deſiravno je moje meſo prav ſlabo, imam vender reſnizhno voljo, ſvoje shivljenje poboljſhati in nizh vezh ne greſhiti; grenke britkoſti hozhem preterpeti, zlo rajſhi umreti, kakor tebe, o moj Bog! ſhe kdaj ſ kakim greham rasshaliti. Ino ko bi tudi nar grenkejſhi zhaſne britkoſti in nar vezhi zhloveſhke teshave zhes me priſhle, jih vender hozhem rajſhi preterpeti, kakor ſhe kdaj kak greh ſtoriti. Rajſhi hozhem vſe sanizhevanja in saſramovanja voljno preneſti, kakor ſhe kdaj v greh pervoliti; rajſhi hozhem ſvoje truplo tje dati, de bi sgorelo, kakor ſhe kdaj Boga s greham rasshaliti, rajſhi hozhem nar hujſhi lakoto in shejo, mras in vrozhino terpeti, kakor ſhe kdaj kak greh ſtoriti; rajſhi hozhem tudi ismed vſih nar bolj revno

in ſramotno umreti, kakor nar manjſhi greh ſtoriti. O Goſpod, daj tem mojim ſklepam, kakor tudi moji grevingi mozh in tek! Sdaj pa hozhem ſtopiti pred boshjiga nameſtnika, mu hozhem vſe ſvoje grehe odkritoſerzhno povedati, in is njegovih uſt, ki v tvojim imenu, o Jesuſ! govori, beſedo odpuſhenja saſliſhati. Preden pa k ſpovednizi ſtopim, ſhe k tebi, ljubi sdravnik moje duſhe! is globozhine ſvojiga ſerza sdihnem, rekozh:

Molitev pred ſpovedjo.

Kriſtuſ Jesuſ, moj odreſhenik in svelizhar! Kakor je ſpokorna Magdalena v farisejevi hiſhi k tebi ſtopila, pred tvoje ſvete noge pokleknila, ſvoje grehe britko obshalovala in objokovala in ſe jih tebi nar vikſhimu maſhniku, maſhniku vſih maſhnikov, ſpovedala, ravno tako hozhem sdaj tudi jeſt pred noge maſhnika, ki je tvoj pravi nameſtnik, pokleknili in njemu vſe ſvoje grehe natanko in odkritoſerzhno rasodeti. O Jesuſ! daj mi gnado, de ſe ſ tolikim obshalovanjem in ſ tako britkimi ſolsami vſih ſvojih grehov ſpovem,

kakor je ſkeſana Magdalena ſvojih grehov ſveſta, ojſtro pokoro delala. Nameſt ſvojiga obzhutniga kſanja in britkih ſolsá, ktere ne morejo priti is mojiga kamnitniga ſerza, ti pa darujem vſo britko shaloſt, priſerzhne sdihleje in mile ſolse, ktere je Magdalena pred tvojimi nogami tozhila; darujem ti tudi vſo tiſto shaloſt, ktero ſo poboshni kriſtjani savolj laſtnih in ptujih grehov v ſvojim ſerzu obzhutili, ino vſe tiſte britke ſolsize ti darujem, ktere ſo ſpokorniki od sazhetka ſveta do danaſhnjiga dneva prelili in jih ſhe sdaj prelivajo. Ino ſ tolikim britkim shalovanjem shelim ſvoje ſerze napolniti, in ſ tolikimi milimi ſolsami ſvoje ozhi vtopiti savolj hudobij — ſvojih ſtraſhnih hudobij. S temi sheljami, ſvoje grehe mozhno obshalovati, ſtopim, ljubi Jesuſ! pred tvojiga nameſtnika, boshjiga maſhnika, in hozhem v sakramentu ſvete pokore, kteriga ſi savolj greſhnikov, in tudi savolj mene poſtavil, ſvojo omadeshano duſho ozhiſtiti. Odpri torej moje uſtnize, o Jesuſ! in ohrani moje ſerze v ſpokorni gorezhnoſti, de ſe ſvojih grehov prav zhiſto in

odkritoſerzhno ſpovedati samorem. Şv. Marija, perbeshaliſhe greſhnikov! proſi sa-me, velkiga greſhnika, de to ſpoved tako popolnama opravim, kakor de bi bila poſlednja mojiga shivljenja.

Şveti angel varh! proſi Boga sa-me, de pravo pokoro delam, de ſe boſh potem nad mano ſpokornikam s vſimi angeli in nebeſhkimi isvoljenimi veſeliti samogel.

V peklenſkim bresnu jih gori,
Oh tavshent, tavshent, tavshent
Kak de ſe meni ne godi,
Kot tiſtim tavshent, tavshent?
Şim njim enak v pregrehi bil,
Ali bi ne bil saſlushil,
De b' ſe sdaj v bresnu pokoril
In vezhno ſe pogubil?

Bil bi terpel v tiſti jezhi,
Ki nima reſhenja vezh,
Kjer je ni britkoſti vezhi,
Ko ni boshje gnade vezh;
Şliſhal bi bil sob ſhkripanje
In ſam ſhkripal ſ sobmi,
Krizhal in kliſhal krizhanje
Şkos vſe veke, veke dni.

Pa ſhe upanje je sa-me,
De ſe jeſt ne pogubim;

Ljubi Jesuſ! zhakaſh na-me,
De ſe vender ſpokorim;
Ti ſi svolil in poſtavil
Svojiga nameſtnika,
Ino mozhniga napravil
Zerkve ſi ſlushabnika.

Da, ſvojimu nameſtniku
Oblaſt ſi dal veliko,
De on samore greſhniku
Pregreho prav veliko
V imenu tvojim odpuſtit'
Ga is nadlog peljati,
Tudi is bresna ga reſhit'
In v raj ga perpeljati.

Sato ſe vezhno odpovem
Tebi, sapeljivi ſvet,
De vender, vender enkrat svem,
De ſim gnado prejel ſpet;
De pa dojde miloſt meni,
De bom odſhel pravizi,
De bodo grehi odpuſheni
Sdaj hitro grem k ſpovdnizi.

Molitev po ſpovedi.

O Jesuſ! sdravnik naſhih duſh! sdaj ſim tvojimu nameſtniku in po njem tebi ſamimu vſe ſvoje grehe, kolikor ſim nar bolj mogel, natanko in odkritoſerzhno rasodel. Sato ſim ſi ſveſt, de ſi mi vſe grehe dobrotljivo odpuſtil

in me sopet v gnado vsel; pogresnil ſi tesho mojih grehov v morje ſvoje milosti, in dobrotljivo ſi k ſvoji sveſti zhedi sgubljeno ovzhizo nasaj perdruſhil. O neisrezheno velika je tvoja milost in dobrotljivoſt, de ſi me sopet v gnado vsel in mi vſe grehe, ſ kterimi ſim te mozhno rasshalil, dobrotljivo odpuſtil. Sato ſe ti sdaj tavshentkrat sahvalim in te toliko bolj ljubiti shelim, kolikor dobrotljivſhiga ſi ſe proti meni ſkasal. De pa sa ſvoje ſtorjene hudobije tvoji ojſtri pravizi vſaj nekoliko sadoſtim, hozhem prezej sdaj nalosheno pokoro s veliko poboshnoſtjo opraviti, in ti shelim ſkos to tavshentkrat vezhi zhaſt ſkasati, kakor ſim te popred shalil in sanizheval. (Sdaj opravi nalosheno pokoro, potem pa sopet moli.) Sprejmi dobrotljivo, ljubi Jesuſ! to molitev, ktero ſim v duhu pokore sdaj opravil; ino poglej, de ti s njo tudi darujem vſe tvoje ſpokorne dela in saſlushenja, kakor tudi vſe ſpokorne dela in saſlushenja tvojih isvoljenih. Tvoje terpljenje in saſlushenje tavshentkrat odvaga vſe hudobije, ktere ſim ſtoril; in ſpokorne dela tvojih isvoljenih te veliko

bolj rasveſeljujejo, kakor ſim te jeſt s grehi rasshalil. Tedaj bodo dela tvoje ljubesni in vſe ſpokorne dela tvojih isvoljenih gotovo toliko samogle, de bo vſe, kar ſim hudiga ſtoril in dobriga opuſtil, isbriſano in posabljeno. Sato upam, de ſi mi po tvojim neſkonzhnim saſlushenji vſe grehe odpuſtil, in ſe tudi terdno saneſem, de boſh to moje darovanje dobrotljivo ſprejel, name velikiga revesha miloſtljivo pogledal, in me sopet vsel sa ſvojiga otroka. Tega te proſim po tvojim neſkonzhnim saſlushenji in po saſlushenji vſih tvojih isvoljenih; o Jesuſ, fliſhi me!

Marija, mati Jesuſova in moja preljubesnjiva mati! ki ſe s drugimi isvoljenimi mozhno veſeliſh nad greſhnikam, kteri ſe na pot pokore poda; glej tudi jeſt ſim ſe podal na pot pokore, ſe sdaj poſebno k tebi satezhem in upam, de me ne boſh sapuſtila, ker me ſhe popred v greſhnim ſtanu niſi sanizhevala in savergla, ampak ſi vedno sa-me Boga proſila. Poglej tedaj danſ miloſtljivo na-me, ko ſim po dobrotljivoſti boshji grehov ozhiſhen, in sahvali ſe nameſt mene Bogu, de ſe

me je uſmilil in mi neisrezheno dobroto ſkasal. Marija, mati moja! vsemi me sdaj v ſvoje varſtvo in brani me pred ſovrashniki moje duſhe, de sopet ne opeſham, ne omagam in ne padem; vari me in pomagaj mi, de ſ tvojo pomozhjo vſe ſkuſhnjave premagam, de tudi v nar hujſhih ſtiſkah v dobrim ſtanoviten oſtanem in nizh vezh ne greſhim. Marija! proſi sa-me vezhniga Boga, in varuj me greha. Amen.

Molitve pred ſv. obhajilam.

Vera.

O Jesuſ, moja terdnoſt, moja mozh, moja tolashba in sdravje moje duſhe! verjem, de ſi sakrament ſvetiga reſhnjiga teleſa poſtavil, in tudi maſhnikam ſvoje ſvete kerſhanſke katoliſhke zerkve oblaſt dal, kruh v tvoje pravo telo, in vino v tvojo pravo kri ſpreminjati. Reſnizhno ſi tedaj, o moj Jesuſ! v preſvetim sakramentu reſhnjiga teleſa prizhujozh, in ſzer ſ kervijo in s meſam, s duſho in ſ teleſam, pravi Bog in zhlovek ſkupej; ravno tiſti, ki

ſi bil od ſvetiga Duha ſpozhet, in rojen is Marije devize, ki ſi sa-me kervav pot potil in gajshljan bil, ki ſi bil same ſ ternjem kronan; ki ſi teshki krish neſel, in na krishi sa-me ſramotno umerl. To verjem in tudi po veri ſposnam, de je ſveto reſhnje telo sapopadek in ſtudenez tako velikih gnad in dobrot, de mi ti, ljubi Jesuſ, akoravno ſi vſigamogozhen, ne moreſh vezh dati; in akoravno ſi neſkonzhno moder, mi vender kaj boljſhiga podeliti ne moreſh, kakor de mi v preſvetim sakramentu ſvoje laſtno telo in ſvojo reſhnjo kri sa shivesh dajeſh, ſ kterim ſe moja revna in oſlabljena duſha pokrepzha in osdravi. To, o moj Jesuſ, shivo verjem in te trepetaje molim v preſvetim sakramentu reſhnjiga teleſa.

U p a n j e.

O moj Jesuſ! ſtrah me obdaja in ſilno trepetam, ako pomiſlim ſvoje grehe in hudobije. Pa krishani Jesuſ! tvoja miloſt je tako velika, de te nagne, ubosiga greſhnika obiſkati, ga osdraviti, in ſvoje laſtno telo in ſvojo kri

njegovi dushi v shivesh dati. Ta velika miloſt in ljubesen, ki te tudi sdaj nagibuje, k meni ubogimu greſhniku priti, mi upanje daje, de ſi mi, ljubi Jesuſ! po ſvojim neſkonzhnim saſlushenji vſe grehe in vſe saſlushene vezhne ſhtrafinge odpuſtil, ino de boſh sdaj mojo oſlabljeno dusho pokrepzhal in osdravil. Saupam de mi boſh gnado in pomozh dodelil, te sanaprej zhes vſe ljubiti in greha ſe varovati; saupam, de boſh ſvojo gnado v meni ohranil in jo smiraj bolj pomnoshil. O Jesuſ v preſvetim sakramentu! tudi saupam, de me boſh po tem revnim shivljenji v nebeſhko kraljeſtvo perpeljal, ker ſi ſam rekel, de nozheſh ſmerti greſhnika, ampak de ſe ſpokori in vezhno shivi. V tebe tedaj upam, o moj Jesuſ v preſvetim sakramentu reſhnjiga teleſa!

Ljubesen.

O Jesuſ! moj odreſhenik! ſ ſvojo reſhnjo kervijo, ki vſe saklade preſeshe, ſi me reſhil is ſushnoſti, v ktero ſim bil ſkos greh saſhel. Pa ni ti bilo doſti is nebeſhke ſvitlobe na semljo priti,

podobo ſlushabnika na-ſe vſeti, vſe teshave in terpljenja, zlo britko ſmert na krishi savolj mojiga svelizhanja terpeti, ampak tudi ta sakrament ljubesni ſi poſtavil, de bi ſe vſiga meni dal in ſe s menoj revnim in nehvaleshnim prav natanko ſklenil. O Jesuſ! kako bi te tedaj ne ljubil? Ljubiti te hozhem, ti moj Bog, in moje vſe! Ljubiti te hozhem, ti moja mozh! Ljubiti te hozhem, ti krepkoſt moje duſhe, veſelje mojiga ſerza! Ne ſebi, ampak tebi hozhem shiveti zeli zhaſ ſvojiga shivljenja, ktero ſi mi, ker je blo ſkos mojo hudobijo sgubljeno, po ſvoji miloſti ſpet ponovil. Ljubiti te hozhem o preljubesnjiva in nar vikſhi dobrota! O moj Jesuſ, neſkonzhna miloſt, ljubesen in dobrota, neisrezhena lepota in ſvetoſt! kdo te ne bo savolj tebe ſamiga zhes vſe ljubil, ino tudi sato ljubil, ker ſi zhloveku neisrezheno veliko dobrot ſkasal, in jih ſhe vedno ſkasujeſh? Ko bi mi prav vezhno veſelje ne bilo obljubljeno, in ko bi ſe mi prav vezhnih ſhtrafing ne bilo treba bati, bi te vender ljubil, ino smiraj bolj in bolj ljubiti shelel, ker ſi ſam od

ſebe in ſam v ſebi zhaſti, hvale in ljubesni vreden. De te bom pa ljubiti samogel, ushgi v mojim ſerzu, o Jesuſ! ljubesen s vezherjo ljubesni, ktero ſi same perpravil. O Jesuſ! ushgi s ognjem ſvoje boshje ljubesni v meni ljubesen, de te bom ljubil, vſaj nekoliko ljubil. Amen.

Grevenga.

O kako ſim mogel le en ſam greh ſtoriti, kterih grosovitnoſt me tako pezhe in teshi! Oh ſilno velik, nevreden greſhnik ſim, ki ſim she vezhkrat saſlushil v vezhen ogenj vershen biti, ker ſim tebi, ljubi Jesuſ! nepokoren bil; sato veſ oſramoten v ſvojim ſerzu sdihnem: O moj Bog! ſposnam ſvojo pregreho in jo imam smiraj pred ozhmi, ino ſram me je mojih grehov, ki ſo grosno veliki. Zhe me boſh tedaj po mojih hudobijah ſodil, kako bom obſtal? Pa per tebi je miloſt in gnada, satorej ſe me uſmili; o moj Jesuſ! uſmili ſe me. O Jesuſ! moj svelizhar, ki ſi miloſti poln in neſkonzhno uſmiljen, uſmili ſe po ſvoji neſkonzhni miloſti tudi

mene, ubosiga greſhnika, in omij me neſnashniga ſ ſvojo reſhnjo kervijo, od ktere ena ſama kapliza zeli ſvet ozhiſtiti samore; pokropi me s isopam ſvoje milosti, in bom ozhiſhen, operi me omadeshaniga, in bom bolj bel kakor ſneg. O moj Bog! ki nozheſh ſmerti greſhnika, ampak de ſe ſpokori in vezhno shivi, oberni ſe k meni, osdravi mojo duſho in pomagaj mi sa tvoje milosti voljo. O Goſpod! ki potertiga, sgrevaniga in ponishniga ſerza ne savershesh, glej truden ſim od sdihovanja in savolj ſilne notranje shalosti ſo moje ozhi otemnele. Svojo hudobijo ſposnam, in moj greh mi je vedno pred ozhmi; uſmili ſe me tedaj, o Jesuſ! oberni ſvoj obras od mojih grehov, isbriſhi vſe moje krivize, in reſhi mojo duſho is nadlog. O Bog, Bog moj svelizhar! uſmili ſe me vender po ſvoji neſkonzhni milosti, uſmili ſe me, in moj jesik bo tvojo milost s veſeljem hvalil. Amen.

Hrepenenje po Jesuſu.

O Jesuſ, ſkriti Bog in odreſhenik v preſvetim sakramentu reſhnjiga teleſa,

kako poterpeshljivo tukaj na vſe zhakaſh, jih dobrotljivo k ſebi klizheſh in ſe popolnama vſakimu, kteri le hozhe, vshivati dajeſh! Oh, ſ tako veliko ponishnoſtjo tukaj prebivaſh, de ni greſhnika tako sanizhljiviga, de bi ſe k njemu ne nagnil, in ſe mu, zhe le hozhe, vshiti ne dal. Ş toliko poterpeshljivoſtjo tukaj prebivaſh, de ni nobeniga smed tvojih ſovrashnikov tako grosovitniga, de bi ga ti, zhe ſe le hozhe ſ teboj ſpraviti, dobrotljivo ne ſprejel in mu popolnama vſiga ne odpuſtil. Ş toliko ljubesnijo tukaj v preſvetim sakramentu prebivaſh, de ni tako mersliga in terdovratniga, kterimu bi ti, zhe le hozhe in shelí, ſerza ne potolashil in ga s ognjem boshje ljubesni ne vnel. Ş toliko obilnoſtjo gnad tukaj prebivaſh, de ni tako velikiga revesha, kteriga bi ti ne samogel obogatiti. Ş toliko ſladkoſtjo in obilnoſtjo dobrot tukaj prebivaſh, de ni tako velikiga bolnika in revesha, kteriga bi ti ne samogel osdraviti in pokrepzhati. O Jeſuſ, nar ſladkejſhi pokoj zhloveſhkiga ſerza! tudi jeſt najdem v tebi nar ſvetejſhi veſelje, nar ſladkejſhi tolashbo in nar

vezhi mozh; sato s veliko poboshnoſtjo in gorezho ljubesnijo s sheljami in veſeljem zeliga ſvojiga ſerza po tebi hrepenim. O Goſpod! shelim te prejeti, kakor ſo te s veſelimi sheljami prejemali ino vshivali tvoji sveſti ſlushabniki, kteri ſo ti v ſvetoſti ſvojiga shivljenja nar bolj dopadli, ker ſo ſe s nar vezhi poboshnoſtjo per tvoji ſv. misi snajdli. O moj Bog, vezhna ljubesen in vſa moja dobrota, prejeti te shelim s nar mozhnejſhimi sheljami in s nar vezhi ponishnoſtjo, kakorſhno je kdaj kteri tvojih sveſtih ſlushabnikov imel, ali obzhutiti samogel. Ino akoravno ſim mersel, neobzhutljiv, ſlep, sanizhljiv, poln revſhine in nadlog, poln krishev in teshav; ſe vender ſ toliko vezhim saupanjem k tebi hozhem podati in ſe tudi terdno saneſem, de me boſh ſ ſvojim laſtnim meſam in ſ ſvojo reſhnjo kervijo pokrepzhal, de bo tvoja neisrezhena ljubesen mene mlazhniga in mersliga ogrela in de me bo tvoja miloſt reſhila is nadlog, v kterih shaloſtno sdihujem. O Jesuſ! pridi torej k meni, deſiravno niſim vreden, de k meni prideſh; pa le pridi in pokrepzhaj

mojo oflabljeno dufho. O Jesuf! nifim vreden tebe prejeti, pa vender saupam v tvojo miloft in dobrotljivoft, de me ne bofh od febe pahnil. O Jesuf! nifim vreden tebe, nefkonzhno fvetoft, v fvoje revno ferze fprejeti, pa vender ponishno upam, de ne bofh fkefaniga in potertiga ferza savergel. Pridi torej k meni, defiravno nifim vreden te prejeti, pa le pridi, ker te moje ferze mozhno sheli in moja dufha neprenehama po tebi hrepeni. O Jesuf, moja nar vezhi dobrota! pridi k meni, pridi, pridi. O Jesuf, moje vefelje in moje vfe! pridi k meni, defiravno nifim vreden; pa le pridi, glej, o Jesuf! tebi hozhem sanaprej shiveti, tebi umreti. Amen.

Molitve po fvetim obhajilu.

Rasvefeljevanje.

O Jesuf! saref fi ti fkriti Bog, ker sakrivafh pred hudobnimi fvoje fkrivnofti, in jih rasodevafh tem, kteri fo ponishniga in priprofiga ferza. Kje je kako drugo tako imenitno ljudftvo,

kakor je kerſhanſko ljudſtvo? Ali kdaj je kaka ſtvar pod nebam toliko boshje ljubesni in zhaſti sadobila, kakor ponishna bogabojezha kerſhanſka dusha, ktero ti, o Bog! obiſheſh in ſ ſvojim ſvetim teleſam poshiviſh? O neisrezhena gnada, o prezhudno ponishanje vſigamogozhniga Boga, o neismerna Jesuſova ljubesen, ktera je danſ meni ſtorjena! Jesuſ, moje edino veſelje, je k meni priſhel! Kralj nebeſ in semlje ſe je ponishal, k meni ſlabimu zhloveku in ubogimu ſiromaku ſe podati! Jesuſ, moja jed in pijazha, moja ljubesen in moje veſelje, moja ſladkoſt in dobrota, je danſ k meni priſhel in v mojim ſerzu prebiva. Povikſhuj torej, dusha moja! Goſpoda, in rasveſeljuj ſe, moj duh! v Bogu, mojim svelizharju, ker je na mojo revſhino pogledal in velike rezhi nad menoj ſtoril; popolnama ſe je Jesuſ meni dal, in je mojo ubogo dusho poshivil. Bodi tedaj posdravljen, preljubi moj Jesuſ, ti priſerzhni shenin moje duſhe! bodi tavshentkrat posdravljen in pozheſhen, de ſi k meni, ubogimu ſiromaku ſe podal in v mojim ſerzu prebivaliſhe isvolil! Moj Goſpod

in moj Bog! bodi vezhno zheſhen in hvaljen; hvalite Goſpoda, moja duſha in vſe moje mozhi, hvalite njegovo ſv. ime! Sdaj, o Goſpod! pa puſti ſvojiga ſlushabnika v miru iti, sakaj moje ozhi ſo vidile in moje uſta ſo prejele mojiga svelizharja.

Sahvala.

Hvaljen bodi odreſhenik in svelizhar ſveta, de ſi is neismerne ljubesni do naſ napravil veliko vezherjo, kjer nam ne dajeſh jagnjeta Mojseſove poſtave, ampak ſvoje ſveto telo jeſti, in piti ſvojo reſhnjo kri. Per ti ſv. goſtii rasveſeljujeſh verne, jih popolnama ſitiſh in napajaſh is kelha svelizhanja, v kterim je vſe rasveſeljenje paradisha. S nami ſe tudi goſté ſveti angeli, kteri pa ſhe ſlajſhi diſhave, kakor mi per ti misi zhutijo. O Jesuſ! kako ſe ti pa samorem sadoſti sahvaliti sa neisrezheno gnado, de ſi to jutro k meni priſhel, in mi ſlabimu zhloveku, ſvoje ſveto telo in ſvojo reſhnjo kri v shivesh dal, ſ kterimi ſi poshivil in pokrepzhal mojo oſlabljeno duſho? Kakor té neisrezhene

dobrote, ktero ſim danſ prejel, popolnama sapopaſti ne morem; tako ſe tudi tebi, ljubi Jesuſ, luzh od vezhne luzhi, sadoſti sahvaliti ne morem, de ſi k meni, ubogimu ſiromaku perſhel in ſe mi ſamiga ſebe vshiti dal. Sato sdaj saklizhem vſe ſvete angele in isvoljene boshje, de naj mi pomagajo, ſe tebi, ljubi Jesuſ! sahvaliti, de ſi k meni reveshu perſhel, ino sdaj Bog in zhlovek ſkupej v mojim ſerzu prebivaſh. Tudi ſe ti sdaj tolikokrat sahvalim, kolikorkrat ſi bil hvaljen od vſih poboshnih kriſtjanov, poſebno takrat, kadar ſo te per ſvetim obhajilu prejeli.

Darovanje ſamiga ſebe.

O Goſpod! kako ti hozhem poverniti neisrezheno gnado in nar vezhi ljubesen, ktero ſi mi danſ ſkasal? Ker ſi ſe meni dal, in s menoj revnim prav natanko ſklenil, ſe tudi jeſt hozhem vſiga darovati. Darujem ti ſvoje telo in ſvojo duſho, vſe ſvoje zhutila in mozhi. Darujem ti tudi vſe ſvoje dobre dela, akoravno ſo grosno majhine in pomankljive; vender jih ſprejmi s dopa-

dajenjem, imej jih sa ljubo, popravi in poſveti jih, napeljuj me smiraj k boljſhimu, de k ſrezhnimu in zhaſtitljivimu konzu perpeljeſh mene, ubosiga zhloveka. Tudi ti darujem ſamiga ſebe, in sraven ſvojih dobrih del in sheljá, vſe ſvete shelje poboshnih duſh, ki ſo ſhe na semlji, in tudi tiſtih, ki v vizah po tebi hrepenijo; darujem ti tudi vſe shelje ſvetnikov in angelov nebeſhkih, vſe ſvete shelje preblashene Marije, matere tvoje. Poſebno ti pa darujem vſe tvoje terpljenje, ktero ſi same preſtal, vſe britke ſolse, ktere ſi pretozhil, vſe tvoje rane in vſe kaplje tvoje reſhnje kervi, ktero ſi v odreſhenje ſveta prelil. Darujem ti tudi vſe ſvete obhajila, ktere ſo poboshne duſhe od sazhetka kerſhanſtva do danaſhnjiga dne prejele in jih bodo prejemale do konza ſveta; tudi danaſhnje ſveto obhajilo ti darujem in te proſim: Sprejmi miloſtljivo to daritev, ktero ti danſ darujem v prizho angelov, ki ti nevidno tukaj ſtreshejo; ſprejmi, o Goſpod, to daritev! in ſtori dobrotljivo, de tvoj otrok oſtanem.

Profhnja.

Ufmiljeni in vezhni Bog, moj odrefhenik in svelizhar! zhaftim in hvalim te, de fi me nevredniga zhloveka is sgolj milofti obifkal, in fe mi popolnama famiga febe v shivesh dal. Pa profim te, moj nar vezhi dobrotnik! ne perpufti, de bi mi to fveto obhajilo v pogubljenje bilo, temuzh naj mi isbrifhe vfe moje grehe, naj ukroti hudo nagnjenje in poshelenje, in naj pofveti moje mifli, moje shelje, befede in dela, de ti dopadem. Naj mi bo fkos to dodeljena ponishnoft v frezhi, poterpeshljivoft v nefrezhi, ftanovitnoft v fkufhnjavah, refnizhnoft v govorjenji, sveftoba v djanji, ljubesen v obhoji s blishnjim; naj mi bo fkos to dodeljena modroft, smernoft, pravizhnoft, ferzhnoft in vfe kerfhanfke zhednofti. Naj me tudi danafhnje fveto obhajilo varuje soper vfe fkufhnjave mojih vidnih in nevidnih fovrashnikov, naj me terdno f tabo, o Jesuf! fklene in naj mi pomaga, frezhno fvoje shivljenje fkleniti. Profim te tudi, o Jesuf, moje upanje, moja ljubesen in moje vfe! perpelji me

velikiga revesha tudi k ſvoji ſveti vezherji v nebeſa, kjer ſi ti vſim ſvojim isvoljenim prijatlam prava luzh, preobilno naſitenje, vedno veſelje, popolnama prijetnoſt in vezhno svelizhanje. Ravno tega te proſim tudi sa vſe, sa ktere mi je moliti in kteri ſo ſe mojim molitvam perporozhili, kteri ſo meni ali drugim savolj tebe kaj dobriga ſtorili. Proſim tudi ponishno sa tiſte, kteri ſo me kdaj shalili, ali sanizhevali in opravljali, ali mi kaj drusiga hudiga in neprijetniga ſtorili. Tudi te proſim, ljubi Jesuſ! sa vſe tiſte, ktere ſim jeſt kdaj shalil, sapeljal, nadlegoval ali s beſedo, s djanjem, is hudobije ali is neumnoſti pohujſhal, de nam vſe naſhe grehe, in kar ſmo eden drugimu hudiga ſtorili, dobrotljivo odpuſtiſh. O Jesuſ! daj vſim gnado, nevernikam luzh vere, greſhnikam ſpreobernjenje, duſham mertvih pa vezhni mir in pokoj. Amen.

Molitev k Marii.

O Marija, boshja porodniza! s velikim veſeljem in s nesapopadljivo ſladkoſtjo je bilo tvoje preſveto in pre-

zhiſto ſerze napolnjeno, ko te je vſiga-mogozhnoſt ſvetiga Duha obdala, in ſi potem vezhniga Ṣina nebeſhkiga Ozheta, odreſhenika zeliga ſveta, Jesuſa Kriſtuſa, ſpozhela in ga v Betlehemu rodila. Poglej, ravno ta Jesuſ je sdaj v mojim ſerzu, ker ſim ga per ſvetim obhajilu popolnama prejel. Oh! kako velika gnada mi je sdaj doſhla, ko me je pravi shivi Bog in zhlovek ſkupej obiſkal. O Marija, preljubesnjiva mati! pomagaj mi torej Boga moliti in hvaliti, ino veſeli ſe s menoj, de je tvoj boshji Ṣin mene revniga greſhnika obiſkal. Veſeli ſe s menoj kraljiza nebeſhka! veſeli ſe s mojo duſho, ki jo je Gospod nebeſ in semlje obiſkal, in ſ ſvojo prizhujozhnoſtjo poſvetil. Pomagaj mi tudi ſe sahvaliti sa neisrezheno gnado, ktero ſim danſ per ſvetim obhajilu prejel, sa gnado, ktera je tako velika, de jo vſi angeli, vſi ſvetniki boshji in vſi ljudje na semlji sapopaſti ne morejo. O Marija! pomagaj pa tudi ſ ſvojo priproſhujo, de me danaſhnje ſv. obhajilo popolnama opravizhi in prerodi, de obudi v mojim ſerzu zhe dalje vezhi gnuſenje nad greham, in ſtanovitno

veſelje, boshjo voljo ſpolnovati. Tako mi bo danaſhnje ſveto ohhajilo v dufhno svelizhanje, kteriga ſerzhno shelim; in tudi v tebe, o Marija! terdno saupam, de me bofh enkrat perpeljala v vezhni nebeſhki raj. Amen.

Molitev k Jesufu v preſvetim reſhnjim teleſu.

(Ktero ſvetvam vſakdan moliti.)

O Jesuſ! pred ſedeshem tvojiga neſkonzhniga velizhaſtva, ktero vſi angeli in ſvetniki neprenehama zhaſtijo, padem na kolena, in ſe globoko v prah ponisham. Ṣvet, ſvet, ſvet ſi ti Goſpod Bog, Jesuſ moj odreſhenik in svelizhar! Verujem, de ſi v ti ſkrivnoſti preſvetiga sakramenta reſhnjiga teleſa veſ in reſnizhno prizhujozh. Ti ſam ſi v tem sakramentu ſ kervijo in s meſam, s dufho in ſ teleſam, pravi Bog in zhlovek ſkupej. Terdno in sveſto to verujem, akoravno tega ſ teleſnimi ozhmi viditi ne morem. Ṣaj ſi ſam rekel: Blagor jim, kteri shivo verujejo, akoravno ne vidijo; sato na kolenih klezhé in pred tabo v prah

ponishan klizhem: Moj Goſpod in moj Bog, o Jesuſ, moj Bog in moj odreſhenik! jeſt ſlaba in revna ſtvar te zhaſtim in ponishno molim v preſvetim sakramentu te zerkve in vſih drusih zerkvá po zeli semlji, kjerkoli ſi v preſvetim sakramentu prizhujozh. Ino ne ſamo v ſvojim imenu te danſ molim in zhaſtim, temuzh v imenu vſih ſtvari, ktere te v nebeſih in na semlji molijo in zhaſtijo, in te bodo zhaſtile ſkos vſe veke, te danſ ponishno molim in zhaſtim, ino te tudi ſkos zelo vezhnoſt tako priſerzhno moliti in tako mozhno zhaſtiti shelim. Ş tako zhiſtim namenam, ſ tako globoko ponishnoſtjo in ſ tako gorezho ljubesnijo, ſ kakorſhno ſi ti po ſvoji zhloveſhki natori nebeſhkiga Ozheta hvalil in zhaſtil, te danſ, ljubi Jesuſ! v preſvetim sakramentu moliti in zhaſtiti shelim. Ş Sladki Jesuſ, dobrotljivi Jesuſ, ljubesnjivi Jesuſ! ponishno te molim in te proſim sa miloſt in gnado. In ſzer po ljubesni, ktero imaſh do ſvojiga nebeſhkiga ozheta, do ſvoje matere Marije, in ktero v tem sakramentu ljudem rasodevaſh, te proſim: Oh Jesuſ! uſmili ſe me, in

odpuſti mi dobrotljivo vſe moje grehe. Jesuſ, sgol miloſt in gnada! ne puſti me v velikih potrebah bres pomozhi, ampak vsemi me v gnado, in pomagaj mi dobrotljivo, de ſe moja revna duſha, sa ktero ſi britko terpel in umerl, ne pogubi, ampak svelizha. Ş ponishnim, ſkeſanim ſerzam, ſ perklonjeno glavo, ſ ſklenjenima rokama in na kolenih klezhé, v prah ponishan te proſim miloſti in gnade; ſ tolikim obshalovanjem in ſ toliko poboshnoſtjo, ſ kakorſhno te je Magdalena, velika ſpokorniza, odpuſhanja grehov proſila, te danſ v prah ponishan, miloſti proſim. Ali boſh tedaj, ljubi Jesuſ! pomozh odrekel meni, ſkeſanimu in potertimu greſhniku, ki tako priſerzhno hrepenim ſe poboljſhati in drusiga od tebe ne shelim, kakor miloſt in gnado? Oh dobrotljivi Jesuſ! odpuſti mi torej vſe grehe zeliga shivljenja, in nikar vezh ne glej na ſtraſhne hudobije, ſ kterimi ſim te ſilno shalil. Po neisrezheni ljubesni, ſ ktero ſi ta ſveti sakrament poſtavil, in v njem vedno, nozh in dan, prebivaſh, te tudi proſim: Dodeli mi dobrotljivo, de bom neprenehama shivo

vero in pravo ſerzhno poboshnoſt do tega preſvetiga sakramenta imel, de bom ſkos mozh tega sakramenta obvarovan vezhniga pogubljenja, in de bom perſhel v nebeſa k tebi in k tvoji ljubi materi Marii. Amen.

Litanije

od

preſvetiga reſhnjiga Teleſa.

Goſpod, uſmili ſe naſ!
Krifte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Krifte, ſlifhi naſ!
Krifte, uſlifhi naſ!

Bog ozhe is nebeſ,
Bog ſin, odreſhenik ſveta,
Bog ſveti duh,
Sveta Trojiza, en ſam Bog,
Jesuſ, ki ſi per sadnji vezherji ſam ſebe uzhenzam savshiti dal,
Jesuſ, ki ſi v preſvetim sakramentu reſnizhno prizhujozh s kervijo in s meſam, s dufho in teleſam, po boshji in zhloveſhki natori,
Jesuſ, shivi kruh, kteri ſi s nebeſ perſhel,
Jesuſ, kruh angelov,
Jesuſ, kruh isvoljenih,
Jesuſ, kruh mozhnih,

} uſmili ſe naſ!

Jesuſ, zhesnatorni kruh,
Jesuſ, ſkriti Bog in svelizhar,
Jesuſ, ſtudenez vſih gnad,
Jesuſ, vedni in nar zhiſtejſhi dar,
Jesuſ, nekervavi dar noviga teſtamenta,
Jesuſ, nedolshno jagnje boshje,
Jesuſ, ſkrita mana,
Jesuſ, beſeda, ktera je meſo poſtala,
in sdaj vedno med nami prebivala,
O nar ſvetejſhi sakrament,
Nar vezhi ſkrivnoſt boshja,
Spomin nar vezhih zhudeshev boshjih,
Prezhudno snamnje nar vezhi ljubesni
boshje,
Sakrament vezhne ljubesni,
Skrivnoſt vere,
Dar ſprave sa shive in mertve,
Nar vezhi mozh v ſkuſhnjavah,
Nar mozhnejſhi oroshje soper hu-
dobniga ſovrashnika,
Nar imenitniſhi dar vſih boshjih darov,
Preſveti ſpomin Goſpodoviga terplje-
nja in njegove ſmerti,
Preſveta Goſpodova vezherja, per
kteri angelzi ſtreshejo,
Nar vezhi veſelje poboshnih duſh,
Nar vezhi dobrota vernih kriſtjanov,
Nar ſlajſhi shivesh naſhih duſh,
Mozh ſlabih,
Tolashba shaloſtnih,
Pomozh sapuſhenih,
Popotniza teh, kteri v vezhnoſt gredo,
Saſtava vezhniga shivljenja,

uſmili ſe nas!

Bodi nam miloſtljiv; saneſi nam, o Jesuſ!
Bodi nam miloſtljiv; ufliſhi naſ, o Jesuſ!

Od vſiga hudiga,
Od vſiga greha,
Od nevredniga prejemanja tega preſvetiga sakramenta,
Od poshelenja meſa,
Od poshelenja ozhi,
Od prevsetnoſti shivljenja,
Od vſih pregreſhnih perloshnoſt in nevarnoſt,
Od ſkrivnih ſkuſhnjav in salesovanja hudobniga duha,
Od vſih neſrezh,
Od nagle in neprevidene ſmerti,
Od vezhne ſmerti,
S ljubesnijo, ſ ktero ſi ta ſv. sakrament poſtavil,
S ljubesnijo, ſ ktero ſi per sadnji vezherji ſvoje apoſteljne obhajal,
S ljubesnijo, savolj ktere tudi naſ ſ ſvojim preſvetim reſhnjim teleſam shiviſh,
S ljubesnijo, ſ ktero ſe v tem preſvetim sakramentu sa naſ darujeſh,
S ljubesnijo, ſ ktero v tem daru boshji pravizi sadoſtujeſh,
S ljubesnijo, ſ ktero nevrednim kriſtjanam sanaſhaſh,
S ljubesnijo, ſ ktero v tem preſvetim sakramentu tolikanj nezhaſti preterpiſh,

odreſhi naſ, o Jesuſ!

S ljubesnijo, ſ ktero is ſedesha ſvoje milofti tako uſmiljeno na naſ gledaſh,
S ljubesnijo, ſ ktero naſ tako dobrotljivo poſlufhaſh,
S ljubesnijo, ſ ktero v tem preſvetim sakramentu tolikanj gnad ſkasujeſh,
S ljubesnijo, ſ ktero v tem preſvetim sakramentu do konza ſveta per naſ oſtaneſh,
Mi ubogi greſhniki,
De nam saneſeſh,
De nam vſe naſhe grehe odpuſtiſh,
De naſ v shivi veri v ta preſveti sakrament poterdiſh in obdershiſh,
De v naſhih ſerzih terdno saupanje v ta nar ſvetejſhi sakrament obudiſh,
De v naſhih ſerzih gorezho ljubesen do tega nar ſvetejſhiga sakramenta pomnoshiſh,
De naſho zhaſt in poboshnoſt k temu preſvetimu sakramentu pomnoshiſh in ohraniſh,
De nam gnado daſh, vſelej s dobro perpravo k tvoji boshji misi perſtopiti,
De nam ſad tega preſv. sakramenta obilno dodeliſh,
De reſnizhno zheſhenje tega nar zhaſtitljivſhiga sakramenta med nami pomnoshiſh,
De vſo nezhaſt od te nar zhaſtitljivſhi ſkrivnoſti boshje savarujeſh in odverneſh,

odreſhi naſ, o Jesuſ!

te proſimo, uſliſhi naſ, o Jesuſ!

De ſvojo ſveto zerkev vishaſh in ohraniſh,
De vſim, kteri v tebe ne verujejo, luzh prave vere dodeliſh,
De naſhe miſli k nebeſhkim sheljam povsdigneſh,
De naſhe ſerza ſ ſvojim miloſtljivim obiſkovanjem rasveſeliſh in ozhiſtiſh,
De nam vſelej veſelje nad tem preſvetim sakramentam v ſerze daſh,
De vedno v naſ oſtaneſh in mi v tebi,
De naſ ob konzu naſhiga shivljenja ſ to nebeſhko popotnizo previdiſh in obveſeliſh,
De naſ poſlednji dan k vezhnimu shivljenju obudiſh,
De vſim vernim duſham vezhni mir in pokoj dodeliſh,
De naſ na ſedeshu ſvoje miloſti uſliſhati hozheſh,
Jesuſ, ſin boshji,

} te proſimo, uſliſhi naſ, o Jesuſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſveta odjemljeſh, saneſi nam, o Jesuſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſveta odjemljeſh, uſliſhi naſ, o Jesuſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſveta odjemljeſh, uſmili ſe naſ, o Jesuſ!

Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . .

Dobrotljivi in uſmiljeni Goſpod je ſpomin ſvojih zhudeshev ſtoril. — On je shivesh dal tem, kteri ſe ga bojé.

Ti ſi nam kruh s nebeſ dodelil, o Goſpod! kteri vſe rasveſeljenje v ſebi ima.

S tvojiga altarja, o Goſpod! prejemamo Kriſtuſa, v kterim ſe duſha in telo rasveſeljujeta.

Molimo.

O Bog, kteri ſi nam v prezhudnim sakramentu ſpomin ſvojiga terpljenja sapuſtil; dodeli, te proſimo, de ſvete ſkrivnoſti tvojiga teleſa in tvoje kervi tako zhaſtimo, de ſad tvojiga odreſhenja vedno v ſebi zhutimo. Kteri shiviſh in kraljujeſh s Bogam ozhetam v edinoſti ſv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev k materi boshji.

(Sa frezhno ſmert.)

Strah moje koſti pretreſe in ſkorej obupati moram, kadar premiſhljujem teshave in britkoſti tiſte ure, ko ſe bo

moja dusha telesa lozhila. Savolj velikih teshav in skushnjav, ktere bodo mojo ubogo dusho stiskale in motile, ne bom vedil takrat, kam se podati in per kom pomozhi iskati. Sato she sdaj, moja mati, usmiljena Marija! k tebi perbeshim, in te ponishno in priserzhno prosim, kakor se prositi le samore, de mi pomagash v mojih smertnih teshavah in britkostih. Marija, milost in upanje zeliga sveta! pomagaj mi takrat, in spomni se moje danashnje prosnje, ki k tebi is globozhine svojiga serza sdihujem, rekozh: Kadar bo mrak mojiga shivljenja nastopil; Marija pomagaj! Kadar bodo moje noge mersle postale in konez mojiga shivljenja osnanovale; Marija pomagaj! Kadar se bodo moje roke she trese, de ne bom mogel vezh podobe krishaniga Jesusa v rokah dershati; Marija pomagaj! Kadar se bodo moje ozhi plashno obrazhale in blishnjo smert napovedovale; Marija, pomagaj! Kadar bodo moje ustnize mersle postale in se trese; Marija pomagaj! Kadar bo moj jesik oslabel, de ne bom mogel vezh besed: Jesus in Marija! isgovarjati; Marija pomagaj!

Kadar bodo moje liza blede poſtale in vſe prizhujozhe preſtraſhile; Marija pomagaj! Kadar bo na mojih laſéh in na mojim zhelu mertvaſhki pot ſtal; Marija pomagaj! Kadar bodo moje uſheſa oglufhele, de ne bom samogel vezh govorjenja okoliſtojezhih umeti; Marija pomagaj! Kadar me bodo ſkufhnjave obdale in me v obupnoſt gnale, in me bo she tudi ſpomin sapuſhal; Marija pomagaj! Kadar bodo ſmertne britkoſti in dufhni ſovrashniki moje ſerze terli; Marija pomagaj! Kadar bo sadnja ſolsiza is mojih ozhi pritekla, v snamnje, de ſmert pride; Marija pomagaj! Kadar bodo moji shlahtniki in prijatli okoli mene ſtali in me objokovali; Marija pomagaj! Kadar bodo blishnji govorili: V kratkim ſe bo ena dufha is tega ſveta lozhila; Marija pomagaj! Kadar bodo moji teleſni pozhutki neobzhutljivi in ſkorej she mertvi poſtali; Marija pomagaj! Kadar bodo okoliſtojezhi na uro gledali in ſhteli, kadar bo bila; Marija pomagaj! Kadar bodo poſlednji ſerzhni dihleji mojo dufho ſilili ſe teleſa lozhiti; Marija pomagaj! Kadar bo moja dufha od

teleſa ſlovo jemala; Marija pomagaj! Kadar bo moja duſha telo sapuſtila in ſe od njega popolnama lozhila, jo ti Marija ſprejmi in pojdi s njo pred ſodnji ſtol; ino kadar jo boſh perpeljala pred ſodbo boshjo, jo pokri ſ plajſhem ſvoje miloſti, in proſi, proſi, de je ojſtra ſodba boshja v bresno pekla obſodila ne bo; ampak de pride po miloſti boshji in po tvoji mogozhni priproſhnji v nebeſhko kraljeſtvo. Marija! Marija! Marija! pomagaj.

I. Obiſkovanje

preſvetiga reſhnjiga teleſa.

(Ljubi kriſtjan! To poboshnoſt opravljaj vezhkrat, poſebno v vélikim tednu pred boshjim grobam, v prasnik preſvetiga reſhnjiga teleſa, in ſkos zeli tiſti teden vſak dan; ob nedeljah in prasnikih, kadar po ſveti maſhi ali po kerſhanſkim nauku ſhe poſebej v zerkvi oſtaneſh, tudi per drusih perloshnoſtih v zerkvi ali doma, kolikorkrat le zhaſ imaſh. Spomni ſe tudi mene.)

Posdravljenje prefv. refhnjiga telefa.

Is globozhine fvojiga ferza sdihnem in te posdravim, o prefveti sakrament altarja! O nar fvetejfhi sakrament, ti prava fkrinja nove savese, kjer je moj Bog in Gofpod, Jesuf Kriftuf, popolnama po boshji in zhlovefhki natori prizhujozh! Tebe, o Jesuf! v prefvetim sakramentu danf posdravim v imenu prezhifte devize Marije, v imenu vfih angelov in fvetnikov boshjih, in vfih poboshnih kriftjanov na semlji; de fe ti fkos to sahvalim sa neisrezheno ljubesen, ktero nam v tem sakramentu fkasujefh, de vfaj nekoliko popravim tifto grosovitno krivizo in nezhaft, ktero ti neverniki, krivoverzi in malopridni katolifhki kriftjani v tem prefvetim sakramentu delajo; ino tudi sato te posdravim, de bi f tem fvojim obifkovanjem in posdravljenjem tebe, o prezhaftitljivi Jesuf! po vfih tiftih krajih na vfim fvetu pozhaftil, v kterih fe v prefvetim sakramentu sapufhen bres vfiga pozhefhenja snajdefh. S tem posdravljenjem, ktero mi is globozhine ferza puhti, ti shelim veliko vezh zhafti

ſkasati, kakor ti hudobneshi in malopridneshi krivize ſtoré. O dobrotljivi Jesuſ v preſvetim sakramentu reſhnjiga teleſa! posdravim te v imenu prezhiſte devize Marije, v imenu vſih angelov, ſvetnikov in poboshnih kriſtjanov na semlji, de bi to posdravljenje tudi pomagalo vernim duſham v vizah, slaſti tiſtim, ktere ſo bile ſ poſebno ljubesnijo temu preſvetimu sakramentu in tvoji neomadeshani materi vdane. O Jesuſ v preſvetim sakramentu reſhnjiga teleſa! posdravim te v imenu Marije, tvoje matere, v imenu vſih angelov, ſvetnikov in poboshnih kriſtjanov na semlji tudi sato, de dodeliſh greſhnikam gnado ſpreobernjenja, poboshnim pa gorezho ljubesen do tega nar ſvetejſhiga sakramenta. O Jesuſ! ki ſi is ljubesni do naſ v tem preſvetim sakramentu prizhujozh! posdravim te v imenu preblashene devize, v imenu vſih angelov, ſvetnikov in poboshnih kriſtjanov, de tudi meni dodeliſh gnado praviga ſpokorjenja in gorezho ſerzhno ljubesen do tega sakramenta, de bom poln gorezhe ljubesni ta sakrament molil in zhaſtil in neprenehama prepeval: Bodi neisrezheno

hvaljen in viſoko zheſhen nar ſvetejſhi sakrament altarja! Amen.

Zheſhenje.

1. Molim in zhaſtim te s vſo ponishnoſtjo, o moj Jesuſ v nar ſvetejſhim sakramentu altarja! ino ſ tem zheſhenjem hozhem nekoliko popraviti neſpodobnoſt tiſtih kriſtjanov, kteri tebi memo zerkve, ali zlo memo tabernakelna, v kterim pod podobo kruha prebivaſh, gredé ſpodobne zhaſti ne ſkasujejo, in ſhe zlo ſ ſvojim sadershanjem kashejo, de ſo podobni judam, kterim ſe je bila v puſhavi nebeſhka mana perſtudila. O Jesuſ, ki is ljubesni do naſ v tem sakramentu prebivaſh, in ſi tudi perpravljen vſakimu per vſaki perloshnoſti ſe vshiti dati! molim in zhaſtim te s vſo ponishnoſtjo v tem sakramentu in ti darujem reſhnjo in neisrezheno drago kri, ktera je is britke rane tvoje leve noge tekla, de isbriſhe vſo neſpodobnoſt in terdovratnoſt tvojih otrozhizhev, kteri ti ſpodobno zhaſt odrekujejo in te mozhno shalijo. O Jesuſ v preſvetim sakramentu! odpuſti

jim, zlo v britko rano ſvoje leve noge jih dobrotljivo ſprejmi; ino tudi mene, de me reſhnja kri, ktera je tekla is tvoje leve noge, ozhiſti in vname, de bom poln ljubesni prepeval tavshentkrat: Bodi vekomaj hvaljen in viſoko zheſhen nar ſvetejſhi sakrament altarja!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . . Zhaſt bodi . . .

2. Molim in zhaſtim te s vſo ponishnoſtjo, o moj Jesuſ v nar ſvetejſhim sakramentu altarja! ino ſ tem zheſhenjem hozhem nekoliko popraviti mlazhnoſt tiſtih kriſtjanov, kteri te, kadar te maſhnik bolnikam neſe, ſhe enih korakov dalezh ſpremiti nozhejo, in zhe te na poti ſrezhajo, ti savolj ſvoje prevsetnoſti ſhe ſpodobne zhaſti ne ſkashejo; in ſkos ſvoje majhno in ſlabo vnanje zheſhenje veliko mlazhnoſt ſerza rasodevajo. O Jesuſ! molim in zhaſtim te s vſo ponishnoſtjo v tem sakramentu in ti darujem reſhnjo in neisrezheno drago kri, ktera je is tvoje deſne noge tekla, de isbriſhe vſo mlazhnoſt tvojih otrozhizhev, kterih vera je ſlaba in ſkorej mertva. O Jesuſ v preſvetim sakramentu! odpuſti jim, zlo v

britko rano ſvoje deſne noge jih dobrotljivo ſprejmi; ino tudi mene, de me reſhnja kri, ktera je tekla is tvoje deſne noge, ozhifti in vname, de bom poln ljubesni prepeval tavshentkrat: Bodi vekomaj hvaljen in viſoko zheſhen nar ſvetejſhi sakrament altarja!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . . Zhaſt bodi . . .

3. O Jesuſ, pravi kruh vezhniga shivljenja, ki ſi s nebeſ na ſvet perſhel! molim in zhaſtim te s vſo ponishnoſtjo v nar ſvetejſhim sakramentu altarja; ino ſ tem zheſhenjem hozhem nekoliko popraviti gerdo sanikernoſt tiſtih kriſtjanov, kteri zerkve, kjer pod podobo kruha ponishno prebivaſh, ne ſnashijo in ne zhedijo, in sa njeno olepſhanje manj ſkerbijo, kakor sa olepſhanje ſvoje laſtne hiſhe. O Jesuſ! molim in zhaſtim te s vſo ponishnoſtjo v tem sakramentu in ti darujem reſhnjo in neisrezheno drago kri, ktera je is tvoje leve roke tekla, de isbriſhe vſo sanikernoſt tvojih otrozhizhev, kteri tvojiga prebivaliſha na semlji ne zhedijo, kakor ſe ſpodobi, temuzh ga sanemarjajo, in de isbriſhe hudobijo tiſtih, kteri ga

zlo ſkrunijo, de je bolj jami rasbojnikov, kakor hiſhi boshji podobno. O Jesuſ v preſvetim sakramentu! odpuſti jim, zlo v britko rano ſvoje leve roke jih dobrotljivo ſprejmi; ino tudi mene, de me reſhnja kri, ktera je tekla is tvoje leve roke, ozhiſti in vname, de bom poln ljubesni prepeval tavshentkrat: Bodi vekomaj hvaljen in viſoko zheſhen nar ſvetejſhi sakrament altarja!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . . Zhaſt bodi . . .

4. O Jesuſ, nedolshno jagnje boshje, ki ſe sa naſ vedno darujeſh! molim in zhaſtim te s vſo ponishnoſtjo v nar ſvetejſhim sakramentu altarja, in ſ tem zheſhenjem hozhem nekoliko popraviti grehe tiſtih kriſtjanov, kteri te per ſveti maſhi s gerdim obnaſhanjem in sadershanjem shalijo, in ſzer takrat, kadar ſe sa nje darujeſh. O Jesuſ! molim in zhaſtim te s vſo ponishnoſtjo in ti darujem reſhnjo in neisrezheno drago kri, ktera je is tvoje deſne roke tekla, de isbriſhe vſe grehe tiſtih kriſtjanov, kteri te v tvoji hiſhi ravno takrat, kadar ſe sanje poſebno darujeſh, s neſpodobnim obnaſhanjem in sadersha-

njem neisrezheno shalijo. O Jesuſ v preſvetim sakramentu! ne glej na njih gerdo sadershanje in obnaſhanje, temuzh savolj kervi, ktera je tekla is tvoje deſne roke, ſe jih uſmili in odpuſti jim vſe grehe, zlo v britko rano ſvoje deſne roke jih dobrotljivo ſprejmi; ino tudi mene, de me reſhnja kri, ktera je tekla is tvoje deſne roke, ozhiſti in vname, de bom poln ljubesni s nebeſhkimi angeli prepeval tavshentkrat: Bodi vekomaj hvaljen in viſoko zheſhen nar ſvetejſhi sakrament altarja!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . . Zhaſt bodi . . .

5. O nedolshno jagnje boshje, ki is ljubesni do naſ v nar ſvetejſhim sakramentu nozh in dan prebivaſh, in ſe po maſhnikovih rokah vſakimu, naj bo bogat ali reven, pravizhen ali krivizhen, poboshen ali greſhen, vshivati dajeſh, in ſe ſhe v hiſhe k bolnikam noſiti daſh ob vſakim zhaſu in per vſaki perloshnoſti! molim in zhaſtim te s vſo ponishnoſtjo v nar ſvetejſhim sakramentu altarja; ino ſ tem zheſhenjem hozhem nekoliko popraviti grehe in

hudobije tiſtih kriſtjanov in grosovitnih tolovajev, kteri ſo te per ſvetim obhajilu po nevrednim prejeli in tudi ſhe druge grosovitne rezhi ſ teboj pozheli; ki ſo te, kadar ſo zerkev obropali, is tabernakelna vkradli, te potem is ſvitle poſode ali is monſtranze, v kteri is ljubesni do naſ prebivaſh, na tla ſtreſli, te v ogenj in v vodo vergli, ali zlo v blato pomandrali. O Jesuſ! molim in zhaſtim te v nar ſvetejſhim sakramentu, in ti darujem reſhnjo in neisrezheno drago kri, ktera je is tvoje ſerzhne rane tekla, de isbriſhe vſe grehe in hudobije tiſtih kriſtjanov in ſtraſhnih tolovajev, kteri ſo te na vſe vishe she tavshentkrat oſkrunili. O Jesuſ v preſvetim sakramentu! ne glej na njih hudobije, temuzh savolj kervi, ktera je tekla is tvoje ſerzhne rane, ſe jih uſmili in jim odpuſti grehe, ſaj ne vedó kaj delajo, zlo v ſvojo britko ſerzhno rano jih dobrotljivo ſprejmi; ino tudi mene, de me reſhnja kri, ktera je tekla is tvoje britke ſérzhne rane, ozhiſti in vname, de bom poln ljubesni s nebeſhkimi angeli prepeval tavshentkrat: Bodi

vekomaj hvaljen in viſoko zheſhen nar ſvetejſhi sakrament altarja.

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . . Zhaſt bodi . . .

Molitev.

O Jesuſ, ki ſi nam v prezhudnim sakramentu, kteri vſo ſladkoſt v ſebi ima, ſpomin ſvojiga britkiga terpljenja in ſmerti sapuſtil, daj nam vſim gnado, de bomo v sakramentu altarja ſvete ſkrivnoſti tvojiga teleſa in tvoje kervi tako zhaſtili, de ſad tvojiga odreſhenja vedno v ſebi zhutimo; de bomo v ſlaboſtih pokrepzhani, v shaloſtih potolasheni, v nevarnoſtih hudiga slega obvarovani, v vojſkovanji soper duſhne ſovrashnike smago doſegli, ſe ſ tabo ſklenili in do ſmerti ſ teboj ſklenjeni oſtali; de pridemo potem gori v nebeſa, kjer bomo dobrote tvojiga odreſhenja popolnama vshivali, te vekomaj zhaſtili, hvalili in ljubili. Amen.

Serzhni sdihleji.

O Jesuſ v nar ſvetejſhim sakramentu! uſliſhi me in daj mi gnado, de

ſamiga ſebe ſposnam, ſvoje hudo nagnjenje in poshelenje krotim!

De tebe ſposnam in ljubim!

De po tebi vedno hrepenim!

De vſe, karkoli ſtorim, is ljubesni do tebe in sa tebe ſtorim!

De ſamiga ſebe ponishujem in tebe povikſhujem!

De vſe ſvoje miſli in shelje v tebe obrazham!

De ſebi odmerjem in le tebi shivim!

De vſe, karkoli zhes me ſkleneſh, dobrotljivo ſprejemam in voljno prenaſham!

De ſamiga ſebe, nar vezhiga ſovrashnika, sapuſtim in sa tabo hodim!

De ſam pred ſabo beshim in le tebe iſhem!

De per tebi vſelej pomozh najdem!

De ſe tebe savolj ſebe bojim!

De bom ſhtevilu tvojih isvoljenih priſhtet!

De ſe neprenehama na-te sanaſham, na-ſe in na ſvoje dela ſe pa nikoli ne saneſem!

De ſim drugim pokorin savolj tebe!

De druge ljubim savolj tebe!

De tebe savolj tebe ſamiga ljubim!

De le v tebi ſamim veſelja iſhem!

De le v tebi ſamim pravi mir in veſelje obzhutim!

Jesuſ! poglej name, de te vender enkrat sazhnem ljubiti!

Jesuſ, poklizhi me, de saſlifhim tvoj mili glaſ!

Jesuſ, ſprejmi me v ſvoje ſerze, de te vidim in tvoje dobrote vshivam! Amen.

Marija.

Viſokozheſhena nebeſhka kraljiza! preljuba zhiſta deviza! O de bi ſe samogel Jesuſu popolnama darovati in ſe s njim ſkleniti, kakor ſi ti s njim ſklenjena bila. Pa zhaſ nedolshnoſti, ko ſim s Jesuſam ſklenjen bil, je preſhel in naſtopil je drugi zhaſ, ko ſim ſe od Jesuſa, sazhetnika vſih dobrot, lozhil, nezhimernimu ſvetu ſe isrozhil in po njegovih ſhegah shivel. Oh, neſrezhen zhaſ je bil takrat same, ker ſim ſe od Jesuſa, ſvojiga nar vezhiga dobrotnika, lozhil! Ali sdaj shelim in ſerzhno hrepenim sopet k Jesuſu ſe podati, ſe s njim ſkleniti; in s njim ſklenjen oſtati. De pa to, kar shelim, tudi doſeshem, ſe k tebi, mati mojiga

Boga in svelizharja! podam in te lepo prosim: O Marija! ljubesnjiva Jesusova mati in tudi moja priserzhna mati! osri se miloſtljivo na-me in poglej moje revno serze, ktero je sdaj polno gorezhih sheljá, Jesusa, tvojiga sina, ki med nami prebiva, ljubiti. Glej, odpovem se sdaj vsim nezhimernim stvarem, in obljubim, vse dni svojiga shivljenja Jesusu slushiti in se njemu popolnama darovati. Darujem mu svoj um in svojo pamet, de bom vedno na njega v presvetim sakramentu misslil; darujem mu svoj jesik, de ga bom vedno hvalil; darujem mu tudi svoje serze, de ga bom vedno ljubil. Mati Marija! poglej moje darovanje in serzhne shelje, sprejmi jih, in nesi jih pred sedesh Narsvetejshiga, ker sdihovanje, ktero pride is ust gresnika, Jesusu tako prijetno ni, kakor tvoje. Sato pa tí leté moje shelje pred Jesusa polôshi in prôsi, de me dans usliſhi, sprejme in vname s ljubesnijo, ktero v nar svetejshim sakramentu rasodeva, de bom potem rasveseljen, kakor si bila ti, o Marija, rasveseljena, kadar si se v tempeljnu Bogu darovala. Mati lepe ljubesni! sprosi mi

ljubesen do ſvojiga ſina, sakaj ljubesen zhloveka Bogu in tebi prijetniga dela. Sato me sdaj pelji in perpelji k Jesuſu v preſvetim sakramentu, njemu me perporozhi in isrozhi, de me dobrotljivo ſprejme, de me s ognjem ljubesni, ktero v tem sakramentu rasodeva, vname in ſ ſabo ſklene, de bom v ljubesni s Jesuſam ſklenjen, in tako ſklenjen vekomaj oſtal. Jesuſ v preſvetim sakramentu naj bo neprenehama hvaljen, in njegova Mati Marija! Aleluja!

II. Drugo obiſkovanje Jesuſa v preſvetim sakramentu altarja.

(Vezhidel is bukev: „Duſhna paſha.“)

1.

O moj dobrotljivi Jesuſ! tako mozhna je tvoja ljubesen, de ſe ni dala premagati naſhi hudobii, temuzh je toliko bolj gorezha poſtala, bolj ko ſmo mi revni in uſmiljenja nevredni. Ne sanizhevanje, ne ſovrashtvo, ne

ſmert — nizh te ni moglo odverniti od ljubesni. O Jesuſ, o vezhna ljubesen, ſkrita v preſvetim sakramentu! o kako ſim ti dosdaj nehvaleshen bil! kolikokrat ſim te rasshalil! kako ſlabo ſim te zhaſtil! kako malo ljubil! Oh! is ſerza mi je shal, de te niſim zhes vſe ljubil, ker ſi vſe ljubesni vreden, o vezhna ljubesen! O Jesuſ, moj uſmiljeni odreſhenik! ti oſtaneſh per naſ v ſv. sakramentu, ne de bi naſ kasnoval, kakor saſlushimo, temuzh de bi naſ ljubil, kakor ozhe ſvoje otroke ljubi. O Jesuſ, moj shenin! bodi mi miloſtljiv, in odpuſti mi veliko, de bom veliko ljubil. O vezhna ljubesen, kdo bi te ne ljubil! O Jesuſ, moj Bog in odreſhenik! tvoj ſveti sakrament je saſtava tvoje ljubesni, in ſpomin tvojiga britkiga terpljenja in ſmerti sa-me. Viſoko bodi hvaljen, zheſhen in ljubljen, o Jesuſ, moj svelizhar, v preſvetim sakramentu!

Ozhe naſh. Deſet zheſhenaſimarij. Po beſedi Jesuſ ſe v vſakteri zheſhenaſimarii perſtavlja: „Kteri v ſv. reſhnjim Teleſu naſhe duſhe napaja.“ In na konzu vſaktere zheſhenaſimarije ſe perſtavlja: „Sv. Marija, Mati Boshja! proſi sa naſ, in ſproſi

nam gnado, ſebe in Boga prav ſposnati, boshjo voljo natanko ſpolnovati, vſelej s Bogam ſklenjenim biti, le na Boga miſliti, vſe sa Boga ſtoriti, v vſih rezheh boshje zhaſti iſkati, le savolj Boga po ſvetoſti hrepeneti, le Boga ljubiti.“

Duhovno obhajilo.

Duſha Kriſtuſova, poſveti me!
Telo Kriſtuſovo, odreſhi me!
Kri Kriſtuſova, napoji me!
Voda is ſtrani Kriſtuſove, operi me!
Terpljenje Kriſtuſovo, poterdi me!
O dobrotljivi Jesuſ, uſliſhi me!
V ſvoje ſvete rane ſkrij me!
Od tebe ſe lozhiti ne puſti me!
Pred hudim ſovrashnikam varuj me!
V moji sadnji uri poklizhi me!
Potem k ſebi vsemi me!
De bom ſ tvojimi ſvetniki hvalil te
Skos veke — veke vſe.
Amen.

2.

O moj Jesuſ! nesmerna je tvoja ljubesen, ker tako dolgo she s menoj poterpljenje imaſh! Oh, jeſt pa tako malo tvojo ljubesen ſposnam! Kadar ſi

me nasaj klizal od ſtraſhne poti mojih hudobij, te moje ſerze ni saſtopilo, in zhaſ, ki ſi mi ga po ſvoji neſkonzhni miloſti k poboljſhanju in k pokori odlozhil, mi je vezhidel v lenobi in mlazhnoſti pretekel. O moj Jesuſ! koliko ſi same ſtoril, in kako malo jeſt sate ſtorim, in kako malo tvoje ſvete sglede poſnemam! Ti ſi teshki krish ſ poterpeshljivoſtjo na ſvojo ramo vsel ter ga voljno neſel; jeſt pa teshave, ktere mi poſhiljaſh, s nevoljo terpim, in ſe zlo pertoshim zhes tvojo boshjo previdnoſt. O Jesuſ v preſvetim sakramentu, o poterpeshljivo jagnje boshje, ki mi nar lepſhi sglede poterpeshljivoſti dajeſh, daj mi tudi gnado, te v tej zhednoſti, ki mi je ſilno potrebna, prav poſnemati. Uſliſhi me, o Jesuſ, moj preljubesnjivi shenin! — O Jesuſ! ti nam ſkasujeſh smiram ſvojo neſkonzhno ljubesen ſkos vedno prizhujozhnoſt v tej prezhudni ſkrivnoſti. Viſoko hvaljen, zheſhen in ljubljen bodi Jesuſ, moja ljubesen, v preſvetim sakramentu!

Ozhe naſh. Deſet zheſhenaſimarij. Po beſedi Jesuſ ſe v vſakteri zheſhenaſimarii perſtavlja:

„Kteri v ſvetim reſhnjim Teleſu

nafhe dufhe nafiti i. t. d. kakor per pervim obifkovanji.

3.

Moja dufha je ifkala shenina zhiftih dufh, pa ga ni nafhla, ker fhe ni prav refnizhniga fklepa imela, is pregrefhniga fpanja vftati, tudi ne sadofti mozhnih shelj, od njega nikdar vezh fe ne lozhiti, in ga vfelej perferzhno ljubiti. Sdaj pa hozhem vftati, in fe k tebi podati, moj Jesuf! Sadofti je she moje dufhne dremote in pregrefhne mlazhnofti. S velikim saupanjem pridem k tebi in klizhem: O Jesuf, ufmili fe me! poterdi me f fvojo gnado, o vfigamogozhni Jesuf! To mi bo sadofti, de ferzhno premagam vfe fvoje fovrashnike in sapeljivze. O kako ftrafhni in globoki bi bili moji padzi, ko bi me ti, o Jesuf v prefvetim sakramentu! ne bil zhudno obvaroval. Poterdi me fhe bolj, o Jesuf v prefvetim sakramentu! de nikdar vezh ne padem, v noben greh ne pervolim, temuzh de v tvoji ljubesni vedno oftanem. O Jesuf! v tebi, kakor v sazhetku vfiga dobriga in v nar vifhim sapopadku vfih popol-

noſt najdem ſvoje svelizhanje. Viſoko bodi hvaljen in zheſhen.

Ozhe naſh. Deſet zheſhenaſimarij. Po beſedi Jesuſ ſe v vſakteri zheſhenaſimarii perſtavlja: „Kteri v ſv. reſhnjim Teleſu naſhe duſhe k dobrimu poterdi“ i. t. d. kakor per pervim obiſkovanji.

4.

Per Babilonſkih potokih, med poſvetnim veſeljem, je bila moja duſha, in je shalovala, ker je miſlila: Oh, kako nesapopadljivo veſelje vshivajo otrozi boshji per angeljſki misi od ljubesnjiviga Jesuſa! O Jesuſ! odpuſti mi vſe rasshaljenje, ſ kterim ſim kdaj tebe in tvojo preſveto Mater Marijo rasshalil; vsemi is mojiga ſerza popolnama vſe nezhimerno veſelje ſveta, in dodeli mi sanaprej, de ſvoje ſerze od vſiga poſvetniga veſelje odtergam, in ſe le tebe in tvoje neſkonzhne ljubesni v preſvetim sakramentu veſelim. Daj mi gnado, o Jesuſ! vſelej, kadar k misi boshji ſtopim, prav vredno prejeti tvoje preſveto reſhnje Telo. Daj mi okuſiti, kako ſladek ſi, o Goſpod moj Bog! O Jesuſ, moja ljubesen! v dar ti dam

ſvoje ſerze, goſpoduj v njem ſ ſvojo gnado, ſ ſvojo ljubesnijo, in daj, de bom veſ tvoj. Viſoko hvaljen, zheſhen in ljubljen bodi Jesuſ, moje veſelje, v ſv. sakramentu.

Ozhe naſh. Deſet zheſhenaſimarij. Po beſedi Jesuſ ſe v vſakteri zheſhenaſimarii perſtavlja:

„Kteri v ſv. reſhnjim Teleſu naſhe duſhe rasveſeli“ i. t. d. kakor per pervim obiſkovanji.

5.

O Jesuſ, preljubi shenin zhiſtih duſh, ti terkaſh na duri mojiga ſerza. O moj Jesuſ! s veſeljem ti odprem ſvoje ſerze. Pridi in napolni me s ljubesnijo ſvojiga ſv. Duha. Glej, moj Jesuſ! sdaj ti vſe darujem kar imam. Şvoje ſerze, ſvoj ſpomin, ſvoj um in ſvojo voljo ti v dar dam. Ştori s menoj po ſvoji ſveti volji, kakor ti dopade. O moj Jesuſ, kako me v krishih in teshavah tvoja ljubesnjiva dobrota tolashi! Ti vidiſh mojo ſlaboſt, kako peſham in omagujem na poti proti nebeſam, in me is sgolj ljubesni k ſebi vabiſh, rekozh: „Pridite k meni vſi, ki ſte revni in ſ teshavami oblosheni, in

jeſt vam jih bom polajſhal, vaſ bom potolashil.“ Moj Jesuſ! s velikim saupanjem pridem k tebi, ker me ſam vabiſh. Ti ſam sheliſh, o Jesuſ! de te prejmem, de te vshijem, de ſe popolnama ſ tabo ſklenem. O moj Jesuſ! pridi v moje ſerze, in vſiga ſ ſvojo ſveto ljubesnijo napolni, de sanaprej tebe vſelej reſnizhno in ſtanovitno ljubiti, s ljubesnijo tvoj krish objeti, in sa tabo hoditi samorem. O Jesuſ, moj krishani svelizhar! kako ti samorem poverniti tvoje bolezhine, tvojo ſmert, tvojo ljubesen! Naj te moje ſerze vezhno hvali. Viſoko zheſhen, hvaljen in ljubljen bodi Jesuſ, moja tolashba, v ſv. sakramentu!

Ozhe naſh. Deſet zheſhenaſimarij ſ perſtavkam:

„Kteri v ſv. reſhnjim Teleſu naſhe duſhe tolashi“ i. t. d. kakor per pervim obiſkovanji.

6.

O Jesuſ! ſram me je, ſ teboj govoriti, ker ſim ſe ſ pregrehami ognjuſil. O Jesuſ! zhiſti me smiram bolj in bolj ſkos vedno prejemanje tvojiga preſve-

tiga reſhnjiga Teleſa. O moj dobrotljivi Jesuſ! daj mi tiſto lepoto, ki tebi dopade, olepſhaj me ſ ſvojo ljubesnijo, in s vſimi lepimi zhednoſtmi, ktere ljubesen v ſebi sapopade. O moj Jesuſ! ozhiſti moje ſerze, ogerni me ſ ſvatovſkim oblazhilam pravize in ſvetoſti, de vſelej vredno perſtopim k ſveti misi, per kteri ſe nebeſhki kruh vshiva. O Jesuſ! ti ſkriti Bog pod toliko majhnimi podobami kruha, kako mozhno ſi ſe is ljubesni do mene ponishal! Moje ſerze in moja duſha ſe radujeta v tvoji ſveti prizhujozhnoſti. Viſoko hvaljen, zheſhen in ljubljen bodi Jesuſ, moj sdravnik, v ſv. sakramentu!

Ozhe naſh. Deſet zheſhenaſimarij ſ perſtavkam:

„Kteri v ſv. reſhnjim Teleſu naſhe duſhe madeshev ozhiſti“ i. t. d. kakor per pervim obiſkovanji.

7.

O Jesuſ, shivi ogenj vezhne ljubesni, ſkrit v preſvetim sakramentu! perſhel ſi na ſvet ogenj pershgat. Vnemi moje ſerze s ognjem ſvete ljubesni, daj mi tiſto gorezhe in ſvetlo ſvetilo,

de bodo vſe moje dela tebi prijetne in perpravne, tudi druge v gorezhnoſti vneti, in od hudiga odverniti. O moj Jesuſ! koliko moje ſerze terpi, ker vidim, kako ſi od nehvaleshnih sanizhevan ſ tolikanj ſtraſhnimi boshjimi ropi in s drugimi hudobijami. Vidim tolikanj neumerjozhih, sa nebeſa vſtvarjenih in ſ tvojo preſveto kervijo odreſhenih dusſh naravnoſt v vezhni ogenj hiteti! O Jesuſ! ponishno te proſim, varuj me pred vſakim greham, poſebno pa pred nevrednim obhajilam. Varuj vſe kerſhanſke dusſhe, ki ſi jih ſ ſvojo drago kervijo odkupil, peklenſkiga ognja. O Jesuſ! ki ſi sa naſ ſvojo drago kri prelil, daj nam gnado, de tvojiga neſkonzhniga saſlushenja deleshni poſtanemo. O Jesuſ, moje edino dopadajenje! ſ ponishnoſtjo in ljubesnijo kuſhnem v duhu tvoje ſvete rane, is kterih je tudi same kri ſprave tekla. Viſoko hvaljen, zheſhen in ljubljen bodi Jesuſ, moja ljubesen, v ſv. sakramentu.

Ozhe naſh. Deſet zheſhenaſimarij ſ perſtavkam:

„Kteri v ſv. reſhnjim Teleſu naſhe duſhe peklenſkiga ognja obvaruje“ i. t. d. kakor per pervim obiſkovanji.

8.

O Jesuſ! ki ſi same toliko terpel; kdo bi ne jokal in ne shaloval! Tvoj obras je bil ognjuſen in sapljuvan, tvoje preſveto truplo rasbito, rastepeno; tvoja glava ſ ternjem kronana, rasbodena in vſa kervava! In malo jih je, kterim bi ſe ti reſ ſmilil! O Jesuſ! ti iſheſh reſnizhno sgrevanih ſerz, pa kako malo jih najdeſh! Oh, kako revno in merslo je tudi moje ſerze! O Jesuſ v preſvetim reſhnjim Teleſu! daj mojim ozhém potoke ſols, de tukaj pred ſtolam tvoje miloſti objokujem ſvojo ſlepoto in vſe nehvaleshnoſti, de ſebi in drugim greſhnikam gnado ſprave in vezhniga sveliżhanja sadobim. O Jesuſ, Bog ljubesni! de bi vender ſolse grevinge tvojo ljubesen v meni pomnoshile! Viſoko hvaljen, zheſhen in ljubljen bodi Jesuſ, moja nar vezhi radoſt, v ſvetim sakramentu!

Ozhe naſh. Deſet zheſhenaſimarij ſ perſtavkam:

„Kteri je v ſvetim reſhnjim Teleſu ſprava sa naſhe grehe“ i. t. d. kakor per pervim obiſkovanji.

9.

O uſmiljeni Jesuſ, neſkonzhno ljubesnjivi Bog, vreden vſe naſhe ljubesni! kako ſi ſe mogel tako globoko ponishati, de ſi ſe v tako majhno podobo kruha ſkril, de vedno med nami oſtaneſh, de ſe loshej s nami ſklepaſh? O dobrotljivi Jesuſ! is neſkonzhne ljubesni ſi ſe tako globoko ponishal, de v tej podobi med nami prebivaſh. Kako je vender to, de ſi jeſt is zele mozhi ne persadevam, tebe ljubiti, ker ſposnam, koliko ſi ti is ljubesni do mene ſtoril, de bi ſi mojo ljubesen perdobil. O moj Jesuſ! shelim le tebe ljubiti, tebi dopaſti in tebe rasveſeliti; tega bolj shelim, kakor vſiga, kar mi samore kakorſhen zhaſen dobizhek ali poſvetno veſelje ſtoriti. Shelim ſ tabo ſe ſkleniti in po tebi shivljenje dobiti; shelim vedno ſ tabo ſklenjen biti in po tebi vezhno shivljenje imeti. Vnemi v mojim ſerzu, o Jesuſ! gorezhe shelje, smiram tukaj per tebi biti, in te per ſvetim obhajilu

vredno in pogoſto prejemati, ker ti naſhim duſham shivljenje dajeſh. O Jesuſ, ljubesni polni kralj naſhih ſerz! potegni me k ſebi, moja duſha je ranjena od ljubesni do tebe, in bolan ſim od shelje, te vedno bolj ljubiti. Viſoko hvaljen, zheſhen in ljubljen bodi Jesuſ, pravo shivljenje moje duſhe, v ſv. sakramentu!

Ozhe naſh. Deſet zheſhenaſimarij ſ perſtavkam:

„Kteri v ſv. reſhnjim Teleſu naſhe duſhe poshivi“ i. t. d. kakor per pervim obiſkovanji.

10.

O Jesuſ! vert mojiga ſerza ſi mi obdelovati isrozhil! Ali malo lepih shlahtnih roshiz ſe v njem najde. Oh! kakoſhna je she tiſta lepa lilija, ktero ſi per ſvetim kerſtu v moje ſerze vſadil, in ktero tako rad neomadeshvano vidiſh! Oh! na kolikih krajih je isrovana lepo diſhezha vijoliza ponishne ſramoshljivoſti, ktera ti je tako prijetna! Oh! kako vſahnjeno in sapuſheno je vſe po vertu mojiga ſerza! O moj uſmiljeni Jesuſ! naj teko potoki ſpokornih ſols is mojih

ozhi, in naj smijejo in popolnama ozhiſtijo moje ſerze! Naj teko potoki tvoje ſvete gnade is tvojiga ljubesnjiviga ſerza, in naj ſtorijo rodovitno moje ſerze, de bodo vſe lepe roshize v njem ſpet oshivele po tvojim dopadajenji, de najdeſh prijeten, lepo diſhezh vert, kadar me prideſh obiſkat v preſvetim sakramentu, v kterim me nebeſhkih sakladov bogatiga ſtoriſh. O Jesuſ v preſvetim sakramentu! ti ſi moj pokoj, moje veſelje, moja tolashba, moja ſladkoſt, moja mozh, moje bogaſtvo, moje vſe! Viſoko hvaljen, zheſhen in ljubljen bodi Jesuſ, moje vezhno bogaſtvo, v ſv. sakramentu!

Ozhe naſh. Deſet zheſhenaſimarij ſ perſtavkam:

„Kteri v ſv. reſhnjim Teleſu naſhe duſhe obogati“ i. t. d. kakor per pervim obiſkovanji.

11.

O Jesuſ, shenin vſih duſh, ktere te reſnizhno ljubijo, zhaſt in hvala ti bodi, de ſi hotel toliko sa naſ ſtoriti, naſ tako ljubiti, de ſi ſe nam v sakramentu ſv. reſhnjiga Teleſa sapuſtil, v

kterim vedno per naſ oſtaneſh, in naſhe duſhe sa vezhno shivljenje shiviſh. O moj Jesuſ! is ſerza mi je shal, de te niſim bolj ljubil, de ſim te tolikokrat rasshalil, de ſim tolikanj velikih gnad samudil, ktere poboshni kriſtjani v vrednim prejemanji preſvetiga reſhnjiga Teleſa sadobivajo. Odſihmal bo moja nar vezhi ſkerb, tebe, o Jesuſ! prav ſposnati, zhaſtiti in ljubiti in te v preſvetim sakramentu prav vredno prejemati. Daj mi ſvojo ſv. gnado k ſpolnovanju mojiga ſklepa, sakaj bres tvoje pomozhi ne morem zlo nizh dobriga ſtoriti. Poterdi me, o Jesuſ! ſ ſvojo ſveto gnado, in ohrani mojo duſho v vezhno shivljenje. Viſoko hvaljen, zheſhen in ljubljen bodi Jesuſ! moja saſtava sa vezhno svelizhanje, v ſv. sakramentu.

Ozhe naſh. Deſet zheſhenaſimarij ſ perſtavkam:

„Kteri v ſv. reſhnjim Teleſu naſhim duſham saſtavo sa vezhno svelizhanje da“ i. t. d. kakor per pervim obiſkovanji.

12.

O Goſpod Jesuſ Kriſtuſ! ki ſi na altarji krisha v ſvoji britki ſmerti ker-

vavo daritev sa grefhni ſvet doperneſel, in v njeni ſpomin per sadnji vezherji preſveto, nekervavo daritev ſvojiga teleſa in ſvoje kervi v ſvetim sakramentu altarja poſtavil, ter maſhnikam oblaſt dal in ukasal, tiſto nebeſhkimu ozhetu darovati in vernim deliti; dodeli nam gorezho poboshnoſt do te viſoko hvaljene ſkrivnoſti, de bomo ſpomin tvojiga terpljenja in tvoje ſmerti tako zhaſtili, de bomo mozh neſkonzhniga saſlushenja te daritve v shivljenji in v ſmerti obzhutili in ſad tvojiga odreſhenja vshivali. O Jeſuſ! moja hrana! ki is ljubesni do mene v tabernakelnu prebivaſh in mojo duſho ohraniti shelish; daj, de bo moja duſha po nebeſhki hrani tvojiga preſvetiga Teleſa in tvoje reſhnje kervi vedno hrepenela; daj, de bo to moja nar ſlajſhi hrana; daj, de bo ſpomin tvojiga terpljenja moja mozh, in de ſad tvojiga odreſhenja vedno v ſebi zhutim.

Ozhe naſh. Deſet zheſhenaſimarij ſ perſtavkam:

„Kteri nam je v sakramentu ſv. reſhnjiga Teleſa ſpomin ſvojiga terpljenja sapuſtil“ i. t. d. kakor per pervim obiſkovanji.

13.

O moj dobrotljivi Jesuf! v preſvetim sakramentu ſkriti Bog! ker je tvoja ſveta volja, de naj ſamo sate shivim, ſtori tedaj s menoj, karkoli hozheſh. Daj mi gnado, de vſe drugo is mifli ſpuſtim, in le v to miflim, in le tega shelim, de bi tebi smiram vezhi ljubesen ſkasoval, in tebi smiram bolj dopadljiv bil. Ştori, o Jesuf! de moje shelje, tebe reſnizhno ljubiti, ktere ſo ti kakor lepo diſhezhe zvetje, ne bodo smiram zvetje oſtale, ampak de bo is tega zvetja tudi tebi prijeten ſad dosorel; to ſe pravi, de bom is ljubesni do tebe veliko ſtoril in veliko terpel, ker ſi tudi ti is ljubesni do mene tolikanj ſtoril in tolikanj terpel. O moj Jesuf! ti ſi mi ſam sadoſti; torej ſim perpravljen, po tvoji ſveti volji odpovedati ſe vſim zhaſnim rezhem, de le tebe imam in tvojo boshjo ljubesen. Ljubim te, o Jesuf! pa ne sato, de bi mi notranje veſelje dajal, ampak savolj tebe ſamiga te ljubim, ker ſi vſe ljubesni vreden, in ker nam sapovedujeſh, de naj tebe ſamiga zhes vſe ljubimo. O

moj Jesuſ v preſvetim sakramentu! ljubim te, pomnoshi mojo ljubesen. Ravno tako te ljubiti shelim, kakor te tvoji nar sveſtejſhi ſlushabniki ljubijo. O Jesuſ! zhiſta ljubesen! ſkleni ſe s mano in bodi mi ob moji ſmerti popotniza v vezhnoſt! Bodi hvaljen, zheſhen in ljubljen Jesuſ, popotniza v vezhnoſt, v ſv. sakramentu!

Ozhe naſh. Deſet zheſhenaſimarij ſ perſtavkam:

„Kteri nam je v ſvetim reſhnjim Teleſu popotniza v vezhnoſt“ i. t. d. kakor per pervim obiſkovanji.

14.

O Jesuſ v preſvetim sakramentu! ki ſi veſelje angelov, ſvetnikov in vſih poboshnih kriſtjanov, tebe hozhem ljubiti. Smiram te hozhem ſtanovitno in reſnizhno ljubiti, zhe me s nebeſhko tolashbo rasveſeljujeſh, ali mi krishe in teshave poſhiljaſh; sakaj vem in ſposnam, de vſe pride is tvojiga ljubesnjiviga ſerza, ktero le tega sheli, kar je v moje svelizhanje. Glej, perpravljen ſim, o moj Jesuſ! vſe radovoljno ſprejeti, karkoli mi hozheſh poſlati. V pri-

jetnih in neprijetnih, v dobrih in hudih zhaſih te hozhem hvaliti in ljubiti, o moj Jesuſ! Ne proſim te tolashbe in veſelja, ſaj ga niſim vreden, ker ſim ti ſ ſvojimi grehi she toliko rasshaljenja in sopernoſti napravil; ampak le tega sdaj shelim, de bi ſe tvoja ſveta volja vſelej sgodila. De ſe le tvoje dopadajenje v vſih rezheh dopolni, ſim sadovoljin, zhe ſe meni tudi smiram hudo godi. O moj Jesuſ! zhe ſe mi od bliso ali od delezh pokasheſh, te vender moje ſerze zhes vſe ljubi. Nikdar nozhem nehati tebe ljubiti, in nikdar nozhem nehati tebi hvaleshen biti. O uſmiljeni Jesuſ! ne perpuſti, de bi tebe kdaj sapuſtil, de bi kdaj tvojo gnado in ljubesen sgubil. De te bom ſtanovitno in popolnama ljubil, presheni is mojiga ſerza vſo poſvetno ljubesen, odtergaj me popolnama od ſveta, in ſkleni me zhedalje bolj natanko ſ ſabo, dokler ne pride tiſti preſrezhni dan, ko bom ſ teboj popolnama in vezhno v nebeſih ſklenjen, kjer te bom v oblizhje gledal, in neprenehama in popolnama vſe vezhne zhaſe ljubil ſ tvojimi angeli in ſvetniki. De pa v ſhtevilo teh ſrezh-

nih dushi pridem, se moram popred s tvojo gnado in pomozhjo od vsiga posvetniga odtergati. Stori, o Jesus! de se mi bo svet sdel pushava in kraj rasdjanja; stori, de bom svet sapustil s svojimi mislimi in sheljami, in de bom le v tebe mislil, kakor ko bi nizh drusiga na svetu ne bilo, kakor ti, moja nar vezhi dobrota, in jest tvoja revna stvar. Le tebi, o Jesus! hozhem shiveti zeli zhas svojiga shivljenja. Torej se poberite od mene prozh, ve stvari! nimate nobeniga delesha vezh nad menoj, in ga tudi ne bote vezh imele. Sdaj sanaprej hozhem ves Jesusov biti in ostati, on je tudi sdaj moj, in bo smiram in vezhno moj ostal. Sares, kadar sim ga per sv. obhajilu prejel, sim ga terdno s svojim serzam sklenil; odslej pa hozhem to saveso she bolj mozhno storiti s sveto ljubesnijo do Jesusa, in se hozhem skerbno varovati, de se leta savesa nikdar vezh ne rasterga. O Jesus! vesel je angelov, svetnikov in poboshnih kristjanov! ti si moj, in jest sim tvoj v shivljenji v smerti in v vezhnosti! Bodi hvaljen, zhesten in ljubljen Jesus, vesel je ange-

lov, ſvetnikov in poboshnih kriſtjanov v ſv. sakramentu.

Ozhe naſh. Deſet zheſhenaſimarij ſ perſtavkam:

„Kteri je v ſv. reſhnjim Teleſu veſelje angelov, ſvetnikov in poboshnih kriſtjanov“ i. t. d. kakor per pervim obiſkovanji.

III. Tretje obiſkovanje Jesuſa v preſvetim reſhnjim Teleſu.

Molitev pred obiſkovanjem.

S ſpoſhtovanjem, ki mi ga vera podeluje, te molim, o moj Bog in moj odreſhenik, Jesuſ Kriſtuſ, pravi Bog in pravi zhlovek, prizhujozh tukaj v preſvetim sakramentu! Molim in ljubim te v nadomeſtenje vſake neſpodobnoſti, vſaziga oſkrunjenja in shaljenja, ſ kterim ſim ſe dosdaj soper tebe pregreſhil, ſ kterim ſo ſe drugi soper tebe pregreſhili ali bi ſe ſhe v prihodnjizh pregreſhiti vtegnili. Molim te, o moj Bog! deſiravno ne tako, kakor ſi vreden,

tudi ne tako, kakor bi bila moja dolshnoſt, pa vender tako, kakor samorem, in tudi shelim, de bi te tako popolnama molil in zhaſtil, kakor je pametnim ſtvarem mogozhe. Moje prisadevanje je, tebe, o ſladko ſerze mojiga Jesuſa v preſvetim sakramentu! sdaj in vſelej moliti in zhaſtiti, ino ne ſamo sa tiſte, ki te ne molijo in ne ljubijo, temuzh tudi, de nekoliko popravim tiſto neisrezheno krivizo, ktero ti neverniki, krivoverzi in malopridni kriſtjani v tem preſvetim sakramentu delajo. Daj, o Jesuſ! de boſh v preſvetim sakramentu od vſih ſposnan, moljen, ljubljen, hvaljen in zheſhen vſaki zhaſ. Tudi ti sdaj, o Jesuſ v preſvetim sakramentu! perporozhim vſe verne duſhe v vizah, vſe ſvoje dobrotnike, prijatle in neprijatle in vſe terdovratne greſhnike! Sadnjizh pa ſhe ſklenem vſe shelje in sdihljeje ſvojiga ſerza s ljubesnjivimi obzhutljeji tvojiga preſvetiga ſerza, o Jesuſ! in tako ſklenjene jih darujem tvojimu nebeſhkimu Ozhetu in ga proſim v tvojim preſvetim imenu, de bi jih is ljubesni do tebe miloſtljivo uſlišhati hotel. Amen.

1.

Povsdigovanje duha.

Goſpod, odpri moje uſta, in tvojo hvalo bodo osnanovale. Boshje ſerze v preſvetim sakramentu, ſvetiſhe vzhlovezheniga Ṣinu boshjiga; pridite, molimo vekomaj! Ljubesnjivimu Jesuſovimu ſerzu v preſvetim sakramentu, vednimu ſtudenzu boshjih gnad; pridite, ſkashimo hvalo in sahvalo vekomaj! Narſvetejſhimu ſerzu Jesuſovimu, ki v preſveti ſkrivnoſti pri naſ do konza ſveta oſtane; pridite, ſkashimo zhaſt, ljubesen, hvalo in sahvalo vekomaj! Pridite, povsdignimo glaſ s vſimi angeli in ſvetniki v nebeſih, rekozh: Ṣvet, ſvet, ſvet je Goſpod vſigamogozhni Bog, Goſpod vojſknih trum, nebeſa in semlja ſo polne njegoviga velizhaſtva in goſpoſtva, njegove hvale in ſlave. Pridite, pojmo s enim ſerzam in s enim glaſam, rekozh: „Zheſheno in hvaljeno bodi neprenehama preſladko ſerze Jesuſovo v preſvetim sakramentu altarja!“ Amen.

2.

Posdravljenje.

O ljubesni polno ſerze Jesuſovo v nar ſvetejſhim sakramentu altarja, bodi posdravljeno is zeliga mojiga ſerza! O preſveto ſerze Jesuſovo, prebivaliſhe velizhaſtva in goſpoſtva boshjiga, bodi posdravljeno tavshentkrat! O gnadljivo in od ljubesni do naſ vneto ſerze Jesuſovo, bodi posdravljeno vekomaj! O neſkonzhne ljubesni vredno ſerze Jesuſa, mojiga Boga in svelizharja, bodi posdravljeno od vſih pametnih ſtvarí vekomaj! O preſveto Jesuſovo ſerze, isvirek naſhiga svelizhanja, bodi posdravljeno vekomaj! Tvoje ſerze, o Jesuſ! shelim prizhujozho uro pozhaſtiti in ſvoje ſerze s vesjo ljubesni ſ tvojim ſerzam sdrushiti. Tvoje ſerze, o Jesuſ, v preſvetim sakramentu hozhem vedno moliti. Tvoje ſerze, o Jesuſ v preſvetim sakramentu! hozhem vedno ljubiti. Tvoje ſerze, o Jesuſ v preſvetim sakramentu! hozhem vedno zhaſtiti.

3.

Zheſhenje in darovanje.

Prezhaſtitljivo ſerze mojiga odreſhenika, narboljſhi, narſvetejſhi, narljubesnjivſhi vſih ſerz! pred tebe padem jeſt ubogi greſhnik, in klizhem v vſi ponishnoſti vprizho nebeſ in semlje sa miloſt, prisaneſljivoſt in odpuſhenje mojih velikih grehov. O Jesuſ! Şin shiviga Boga! kaj je vender vſe ſnaſhla tvoja modroſt, in kaj je vſe ſtorila tvoja ljubesen, naſ ofrezhiti in svelizhati! Kako neisrezheno veliko ſi sa naſ ſtoril in preterpel! In ko ſi ſe she na ſvetim krishi sa naſ kervavo daroval in popolnama daritev dopernesel, ſe hozheſh ſhe vſaki dan nekervavo sa naſ darovati, hozheſh v preſvetim sakramentu med nami prebivati, naſ rediti ſ ſvojim preſvetim meſam in ſ ſvojo kervijo, naſ ſ ſabo popolnama sdrushiti in nam saklade ſvojih gnad v obilnoſti deliti! Kako velika bi mogla tedaj biti naſha sahvala in ljubesen sa tako neisrezhene dobrote? Pa ko tvoje boshje ſerze v prezhudni ſkrivnoſti sa naſho ſrezho in naſhe svelizhanje gori,

oſtanejo zhloveſhke ſerza terde in hudobne, te shalijo in tvojo neſkonzhno ljubesen s gerdo nehvaleshnoſtjo povrazhujejo. Ah! koliko nevernikov in krivoverzov je, ki v ſlepoti ſvojiga ſerza preſveti sakrament tvoje ljubesni sanizhujejo in oſkrunjajo. Ah! koliko vernih kriſtjanov je, ki tvojo neſkonzhno ljubesen s mlazhnoſtjo in mersloto plazhujejo, bres ſpoſhtovanja v tvoj ſveti tempelj hodijo, malo po tebi posheljujejo, malo kdaj in ſhe ta zhaſ bres dobre priprave k tvoji misi perſtopajo, in ſe zlo predersnejo, te s omadeshano veſtjo prejemati, de kruh shivljenja v ſmertni ſtrup vshivajo in ſi ga v grosno saſtavo vezhniga pogubljenja obrazhajo. O Jeſuſ, dobri paſtir, ki ſi ſvoje shivljenje sa naſ, ſvoje ovze, daroval! kako grosno mora vender ta nehvaleshnoſt in sguba tolikanj duſh tvoje ljubesnjivo ſerze raniti! Rad bi ti to veliko bolezhino odvsel in sa vſe to rasshaljenje ti sadoſti ſtoril. Ali ah! jeſt ſim ſam greſhnik, in ſim tvoje terpljenje pomnoshil. Ne morem torej drusiga ſtoriti, kakor de k tvoji veliki miloſti in k tvojimu neſkonzhnimu

saſlushenju perbeshim in ſ potertim ſerzam k tebi klizhem: Persaneſi nam, o Goſpod, persaneſi ſvojimu ljudſtvu! Pomni, de naſ ne moreſh savrezhi drugazhi, de ſe zena tvoje reſhnje kervi nad nami sgubi. Niſmo ſzer uſmiljenja vredni, pa vender upamo v tvojo miloſt, ker nimaſh dopadajenja nad pogubo duſh; in dokler tvoje uſmiljeno ſerze, ki je perbeshaliſhe greſhnikov, odperto vidimo, upanja do tvojiga uſmiljenja sgubiti ne moremo. Uſmili ſe, o Jesuſ! in odpuſti nam miloſtljivo vſe rasshaljenja, oſkrunjenja in neſpodobnoſti, ki ſo ſe soper to veliko ſkrivnoſt tvoje ljubesni dopernesle. Naj ſe ſpremenijo naſhe ozhi v potoke ſols, naj jokamo in shalujemo nozh in dan, ker je tvoje ljubesnjivo ſerze, o Jesuſ! ranjeno, zlo od naſ ranjeno! ki bi ga nar bolj ljubiti in zhaſtiti mogli. O Jesuſ! v sadoſtenje tega rasshaljenja ti darujem kri in vodo, ki je is rane tvojiga ſerza tekla, in vſe saſlushenje tvojiga britkiga terpljenja; darujem ti vſo hvalo in zhaſt, ktero ti deveteri angeljſki kori in vſi isvoljeni ſkasujejo in ti jo bodo ſkasovali veko-

maj. S njimi sdrushen hozhem tudi jeſt odſihmal tvojo hvalo osnanovati, te povikſhevati in ljubiti, in te tolikokrat pozhaſtiti, kolikorkrat mi shila vdari in kolikorkrat dihnem. Ah! de bi te odſihmal nihzhe na semlji vezh ne rasshalil; ah! de bi ſe vſi ljudje po vſih krajih ſveta sdrushili in ſklenili, in s enim ſerzam in s enim jesikam vekomaj peli: „Zheſheno in hvaljeno bodi bres nehanja nar ſlajſhi ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu altarja!“ O preſveto Jesuſovo ſerze, ſtudenez miloſti in gnade, nar vezhi zhudesh vſigamogozhnoſti, dobrotljivoſti in modroſti boshje, ſedesh ſv. ljubesni, edino vredna daritev, ki rasshaljeno boshjo pravizo potolashiti samore! k tebi sdihujem, tebi ſe darujem, v tvoje pozheſhenje poſvetim vſe, kar ſim in kar imam, sa sdaj in sa vſelej. O preſveto ſerze mojiga odreſhenika! o nar ſlajſhi ſerze! ſprejmi me miloſtljivo v shivo shgavno daritev, de bom v plamenu ſvete ljubesni sa tebe gorel sdaj in na vekomaj. Darujem ti ſvoje ſerze, ſkleni ga ſ ſabo, de bota oba ſerza eno ſamo, de oſtaneſh ti v meni in jeſt v tebi tu-

kaj in tamkaj vekomaj. O ljubesni vredno ſerze Jesuſovo! v zhaſt in hvalo tvoje neſkonzhne popolnoſti, v sahvalo sa tvojo priſerzhno ljubesen do naſ, sa vſe gnade, ki nam is tebe tekó, in v sadoſtenje sa vſe grehe, ſ kterimi ſo te kdaj ljudje rasshalili; ti darujem vſe ſvoje dela, beſede, shelje in miſli, ſklenjene s miſlimi in sheljami angelov in ſvetnikov boshjih. Darujem ti tudi ſvojo danaſhnjo poboshnoſt k doſegi gnad, de bi moje ſerze tebi podobno bilo v ponishnoſti, poterpesh-ljivoſti, pokorſhini, zhiſtoſti in ljubesni. De bo pa moja poboshnoſt tebi prijetna, jo sedinim s ljubesnijo in saſlushenjem angelov in ſvetnikov, s ljubesnijo in saſlushenjem Marije devize, ſ tvojo ljubesnijo in tvojim saſlushenjem, in v imenu te ljubesni in tega saſlushenja proſim:

O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! uſliſhi me!

O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoja gnada ſpreoberni me!

O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoja ſvetloba rasſvetli me.

O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoja shaloſt omezhi naj me.
O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoja rana preſhini me.
O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoja kri ſpravi me.
O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoja voda ozhiſti me.
O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoje saſlushenje poſveti me.
O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoj krish poterdi me.
O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoja ternjeva krona osaljſhaj me.
O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoje uſmiljenje ſkrij me.
O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoj duh oshivi me.
O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoj ogenj ogrej me.
O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoj plamen ushgi me.
O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoja ljubesen unemi me.
O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoja vrednoſt povsdigni me.
O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoja lepota naj ſpremeni me.

O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoje veſelje svelizhaj me.

O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoje bogaſtvo oſrezhi me.

O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! tvoja ſladkoſt naſiti me.

O ſerze Jesuſa v preſvetim sakramentu! poshegnaj me, de vekomaj ljubim te.

4.

Proſhnja.

O nar shlahtniſhi, nar prijasniſhi in ljubesnjivſhi ſerze mojiga Jesuſa Kriſtuſa, mojiga Boga in Goſpoda! v ſposnanji ſvoje nevrednoſti ſe vershem pred tebe, te moliti, ljubiti in zhaſtiti, kolikor samorem. Tebi, ſtudenzu vſe dobrote in ljubesni, isrozhim v terdnim saupanji na tvojo miloſt vſe ſvoje miſli in nagnjenja, vſe ſvoje duſhne in teleſne mozhi, vſe, kar ſim in kar premorem. Tebi tudi isrozhim vſe ſvoje potrebe in ſile, ſvojo revſhino in nadlogo, ſvojo mlazhnoſt in lenobo, ſvoje ſlaboſti in rane; in te proſim, de ſe me uſmiliſh in mi po velikoſti ſvojiga

uſmiljenja pomagaſh. O ſerze Jesuſovo! ne saversi me ſpred ſebe, sakaj na te ſtavim saupanje ſvoje. K tebi klizhem, k tebi vpijem, ker ſi moje edino savetje pred vſim hudim, med kterim je greh nar hujſhi. Oh! le greh isbriſhi in odpuſti mi vſe saſlushene ſhtrafinge. O kako mozhno mi je shal, de ſim te kdaj rasshalil, in is zeliga ſerza te proſim odpuſhenja! O ſerze mojiga Jesuſa! ne daj ſe mi potopiti v povodnji mojih grehov, ampak ſpreoberni me, in vsemi me v ſvojo laſt, v ſvoje dopadajenje in ljubesen ſvojo. Dodeli mi, de bo moje ſerze ſ tabo ſklenjeno, de ne bom nikdar kaj drusiga shelel ali sheleti hotel, kakor le to, kar ti hozheſh, in kar tebi dopade. O nar ſlajſhi ſerze mojiga Jesuſa, mojiga Boga! daj, de te v vſih rezheh in zhes vſe rezhi is zeliga ſvojiga ſerza ljubim, sdaj in na vekomaj. O vſe ljubesni vredno ſerze! daj meni in vſim, ki ſo ſe v mojo molitev perporozhili, ali sa ktere imam dolshnoſt moliti, ſe tvojiga vſigamogozhniga varſtva veſeliti. Pomagaj nam vſim, vſakimu po njegovi potrebi. O ſerze polno uſmiljenja! omezhi oterp-

njene ſerza terdovratnih greſhnikov, in tolashi duſhe vernih mertvih v vizah. Bodi tolashba revnih in ſtiſkanih, bodi perbeshaliſhe umirajozhih, bodi poſlednjizh meni vſe v vſih rezheh. Soſebno pa bodi perbeshaliſhe moje duſhe ob ſmertni uri, in jo vsemi v narozhje ſvoje miloſti.

5.

Ljubesen, grevenga in poshelenje.

O boshje ſerze mojiga odreſhenika, sapopadek vſiga dobriga in vſe popolnoſti! de bi te vender jeſt tako priſerzhno ljubil, kakor ti ljubljen biti saſlushiſh. Ozhiſti torej moje ſerze vſiga, kar ti je soperno, in vshgi ga ſ ſvojo ljubesnijo, de ne bom drusiga iſkal in shelel, kakor tebe, moje edino veſelje, moje bogaſtvo in moje vſe. Ah, ko bi mi bilo mogozhe, shlahtni zhaſ nasaj dobiti, ki ſim ga po nepridnim sapravil. Saj odſihmal te hozhem iš zeliga ſerza ljubiti, vſak trenutek ſvojiga shivljenja ti hozhem poſvetiti, in ſi prisadevati, de bi nekoliko nadomeſtil ſvojo poprejſhnjo mlazhnoſt in mersloto. Srezhne

dushe, ki so ti she od svojih mladih let svoje serza darovale, in sa vselej v tvoji ljubesni ostale! O vezhna dobrota in lepota! kako je bilo vender mogozhe, de sim te samogel kdaj rasshaliti in sanizhevati. Ah, kako mozhno me greva, de sim te kdaj rasshalil! In ako bi spet kdaj od tvoje ljubesni odstopiti in te s smertnim greham rasshaliti vtegnil, te prosim, daj mi raji sdaj umreti, sakaj shiveti in tebe ne ljubiti, mi je bolj britko, kakor smert. O sladko serze mojiga Jesusa! rasshiri moje serze skos svojo gnado, ushgi ga s ognjem svoje ljubesni in skleni ga s sabo, de te ljubim in v tvoji ljubesni shivim in umerjem. O Jesus, ljubljenez moje dushe! odpri mi vrata svojiga serza, in vlezi moje serze skos presveto rano v dno svojiga preljubesnjiviga serza, de se moje serze tako s tvojim serzam sveshe, de ti v meni kraljujesh in jest v tebi prebivam. O Jesus v presvetim sakramentu, preljubi shenin moje dushe! moja revna dusha hrepeni po tebi, kakor shejin jelen po mersli vodi. O pridi, moj Jesus! s svojo gnado in ljubesnijo v moje serze, ki v tebe veruje, v tebe

upa in te ljubi zhes vſe. Pridi tedaj, o Jesuſ! pridi v moje ſerze; rasveſeli, potolashi in poshivi me. Oſtani ti v meni in jeſt v tebi! O ne perpuſti, de bi bil kdaj lozhen od tebe, preſladko, preljubesnjivo ſerze! Moja duſha sheli po tebi. Mozhno kopernim po tiſtim trenutku, ko te bom v ſvetih nebeſih poſedel. Tam te bom gledal in ſposnal, tam te bom is zeliga ſvojiga ſerza in is vſih mozhi ſvoje duſhe ljubil, tvojo ſladkoſt vshival in tvoje neſkonzhno uſmiljenje hvalil in zhaſtil vekomaj. O ſladko ſerze mojiga Jesuſa! ſtori, de te ljubim zhedalje bolj in bolj!

6.

Isrozhevanje v ſveto ſerze Jesuſovo.

O preſladko ſerze Jesuſa mojiga odreſhenika! is hvaleshnoſti in v sadoſtenje sa ſvoje mnoge nesveſtobe ti darujem ſvoje ſerze, in ſe ti sa vſelej v tvojo ſlushbo popolnamà poſvetim. S tvojo gnado tudi ſklenem, te nikdar vezh ne rasshaliti. O Jesuſ! le vsemi moje ſerze, do zhiſtiga ti ga isrozhim; moje zelo ſerze bodi v tvojim preſvetim

ſerzu, ker le tebe ljubim, le po tebi hrepenim, le tebi shiveti in umreti shelim. Vsemi tudi moje telo in mojo dusho, moj um, mojo pamet, mojo voljo, moje shivljenje! Shivim ſzer, pa ne shivim jeſt, ampak Jesuſ shivi v meni in jeſt v Jesuſu. O moj Jesuſ! veſ ſim tvoj! Kaj me hozhe torej od tvojiga preljubesnjiviga ſerza lozhiti? — Ne ſmert, ne shivljenje, ne angeli, ne poglavarſtva, ne oblaſti, ne ſedanje, ne prihodnje, ne viſokoſt, ne globozhina me ne bo mogla lozhiti od preſladke ljubesni, ktera gori v Jesuſovim ſerzu. O moj Jesuſ! bodi edini Goſpod mojiga ſerza, moje edino veſelje in bogaſtvo sdaj in na vekomaj. Daj mi vekomaj vshivati ſladkoſti in dobrote ſvojiga ſerza. O ſladko ſerze Jesuſa! ljubim te, in te shelim ljubiti zhedalje bolj in bolj. Ştori, o preſladko ſerze! de te vedno bolj in bolj ljubim.

7.

Hvalniza.

V. Vſa molitev, hvala, zhaſt, ljubesen in sahvala bodi vekomaj.

O. Preſveti Trojizi, Bogu Ozhetu, Sinu in ſvetimu Duhu.

V. Skos neſkonzhno ljubesen Jesuſoviga ſerza v nar ſvetejſhim sakramentu!

O. Od naſ in vſih ſtvari, na vſih krajih in na vezhne zhaſe! Amen.

Vſakdanja poboshnoſt

k zhaſti Jesuſoviga ſerza.

Po apoſtoljſki veri ſe moli ozhenaſh, in sa tim ſe molijo tri zheſhenaſimarije, in v pervi zheſhenaſimarii ſe po beſedi „Jesuſ“ priſtavlja:

V kteriga dobrotljivo ſerze ſvoje upanje ſtavimo.

V drugi ſe priſtavlja:

Is kteriga radodarniga ſerza vſe gnade tekó.

V tretji ſe priſtavlja:

Kteriga ljubesnjivo ſerze saſlushi neſkonzhno ljubljeno biti.

Potem ſe rezhe:

Sposnano, ljubljeno, hvaljeno, povelizhevano, zheſheno in ſlavljeno bodi vſelej in povſod boshje ſerze Jesuſovo in neomadeshano ſerze Mariino! Amen.

Potlej ſe moli ozhenaſh, in sa tim deſet zheſhenaſimarij, in v vſakteri zheſhenaſimarii ſe po beſedi „Jesuſ“ priſtavlja:

„Kteriga ſerze je bilo shaloſtno do ſmerti.“ Potem ſe rezhe: Sposnano itd.

Potlej ſe moli ozhenaſh, in sa tim deſet zheſhenaſimarij, in v vſakteri zheſhenaſimarii ſe po beſedi „Jesuſ“ priſtavlja:

„Kteriga ſerze je is ljubesni do naſ ſ ſulizo prebodeno bilo.“ Potem ſe rezhe: Sposnano itd.

Potlej ſe moli ozhenaſh, in sa tim deſet zheſhenaſimarij, in v vſakteri zheſhenaſimarii ſe po beſedi „Jesuſ“ priſtavlja:

„Kteriga ſerze od ljubesni do naſ vedno gori.“ Potem ſe rezhe: Sposnano itd.

Sklep.

O ljubesni polno ſerze Jesuſovo! proſim te, ki ſi od sharkov ſv. ljubesni popolnama vneto, vshgi tako s ognjem ſvoje ljubesni moje ſerze, de ſe bo od ljubesni vnelo in de bo tebi shgavni dar ljubesni poſtalo. Amen.

Litanije
od
prefvetiga ſerza Jesuſoviga.

Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe nebeſhki, vſigamogozhni Bog,
Bog Sin, vſiga ſveta reſhnji Bog,
Sveti Duh, reſnizhni Bog,
Sveta Trojiza, en ſam Bog,
Prefveto Serze Jesuſovo,
Serze Jesuſovo, Sinu shiviga Boga,
Serze Jesuſa, Sinu prezhiſte devize,
Serze Jesuſovo, dopadajenje nebeſhkiga Ozheta,
Serze Jesuſovo, tempelj ſvetiga Duha,
Serze Jesuſovo, vezhna ljubesen prefvete Trojize,
Serze Jesuſovo, raj boshjiga veſelja,
Serze Jesuſovo, ſtudenez nebeſhke ſladkoſti,
Serze Jesuſovo, ſedesh vezhne miloſti,
Serze Jesuſovo, morje uſmiljenja,
Serze Jesuſovo, saklad vſiga bogaſtva boshjiga,
Serze Jesuſovo, vir ſvete ljubesni,
Serze Jesuſovo, potok, ki rasveſeljuje meſto boshje,
Serze Jesuſa, naſhiga nebeſhkiga kralja,

uſmili ſe naſ!

Serze Jesuſa, naſhiga dobriga paſtirja,
Serze Jesuſa, naſhiga uſmiljeniga brata,
Serze Jesuſa, naſhiga preljubiga uzhenika,
Serze Jesuſa, nar ljubesnjivſhiga shenina naſhih duſh,
Serze Jesuſovo, sgled krotkoſti in ponishnoſti,
Serze Jesuſovo, ſtudenez miru in ſv. pokoja,
Serze Jesuſovo, nar bolj popolnama podoba naſhiga shivljenja,
Serze Jesuſovo, tolashba shaloſtnih,
Serze Jesuſovo, pribeshaliſhe v ſkuſhnjavah in nadlogah,
Serze Jesuſovo, veſelo prebivanje zhiſtih duſh,
Serze Jesuſovo, veſelje vſih isvoljenih,
Serze Jesuſovo, ſtudenez vſih ſvetih miſel in shelj,
Serze Jesuſovo, luzh popotnikov,
Serze Jesuſovo, altar ſprave,
Serze Jesuſovo, ognjeni ſtudenez boshje ljubesni,
Serze Jesuſovo, hrepenenje in nar ſlajſhi ljubesen vſih ſvetih duſh,
Serze Jesuſovo, savolj naſ na oljſki gori shaloſtno in otoshno do ſmerti,
Serze Jesuſovo, oſlabljeno od kervaviga potu,
Serze Jesuſovo, pozheno od shaloſti savolj naſhih grehov,

} uſmili ſe naſ!

Şerze Jesuſovo, na krishi ſ ſulizo prebodeno,
Şerze Jesuſovo, upanje umirajozhih,
Şerze Jesuſovo, vezhno veſelje vſih ſvetnikov v nebeſih,
Şerze Jesuſovo, krona vſih ſtvari boshjih,
} uſmili ſe naſ!

Bodi nam miloſtljivo; saneſi nam, o Şerze Jesuſovo!
Bodi nam miloſtljivo; uſliſhi naſ, o Şerze Jesuſovo!

Od vſiga greha,
Od sanemarjanja preſvetiga navdajanja,
Od vſe nepoboshnoſti in mlazhnoſti,
Od vſe merslote do boshje ljubesni,
Od vſih nezhiſtih miſel in shelj,
Od vſe ſlepote in terdovratnoſti ſerza,
Po ſvoji zhudni krotkoſti in ponishnoſti,
Po ſvoji nar vezhi zhiſtoſti,
Po ſvojim uſmiljenji in persaneſljivi miloſti,
Po ſvojim ſkrivnim shivljenji,
Po ſvoji ſveti pokorſhini do ſmerti na krishu,
Po ſvojim preljubesnjivim obnaſhanji med ljudmi,
Po ſvojim notranjim miru,
Po ſvoji uſmiljeni ljubesni do naſ greſhnikov,
S kervijo in vodo, ki ſi ju v naſhe ozhiſhenje in poſvezhenje prelilo,
Mi greſhniki, proſimo te, uſliſhi naſ!
} reſhi naſ, o Şerze Jesuſovo!

De ſvojo ſveto in zhiſto ljubesen v naſhe ſerza vlijeſh,
De naſhe ſerza k poſnemanju ſvojih zhednoſt vlezheſh,
De nam pravo ponishnoſt, krotkoſt in notranji mir dodeliſh,
De vſe miſli in shelje naſhiga ſerza ozhiſtiſh in poſvetiſh,
De naſ in vſe ljudi raſsvetliſh in k ſposnanju tvoje boshje ljubesni perpeljeſh,
De naſ v britkoſti tega shivljenja miloſtljivo poshiviſh in poterdiſh,
De ſvojo ſveto ljubesen v naſ pomnoshiſh,
De ob naſhi ſmertni uri naſhe duſhe v ſvoji ſveti rani ſkrijeſh,
De naſ v velizhaſtvo ſvojih isvoljenih ſprejmeſh,
O preſladko Şerze Jesuſovo,

prosimo te, usliſhi naſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſveta odjemljeſh, saneſi nam, o Şerze Jesuſovo!

Jagnje boshje, ki grehe ſveta odjemljeſh, usliſhi naſ, o Şerze Jesuſovo!

Jagnje boshje, ki grehe ſveta odjemljeſh, uſmili ſe naſ, o Şerze Jesuſovo!

Kriſte, sliſhi naſ!
Kriſte, usliſhi naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . .

V. Pomagaj ſvojim ſlushabnikam, o Goſpod!

O. Ki ſi jih ſ ſvojo drago kervijo odreſhil.

V. Goſpod, uſliſhi mojo molitev!

O. In moje vpitje naj do tebe pride!

Molimo.

Osri ſe, proſimo, vſigamogozhni vezhni Bog! na preljubesnjivo Ṣerze ſvojiga Ṣina, na kterim imaſh dopadajenje, in nam odpuſti savolj tega preljubesnjiviga Ṣerza naſhe grehe, odverni od naſ, saſlusheno ſhibo, vlij v naſhe ſerza ſvojo ljubesen, ohrani, vishaj in perpelji naſ v vezhno shivljenje. Amen.

Drugi oddelk.

Poboshnoſti

sa

poglavitne Goſpodove prasnike.

A.

Adventna poboshnoſt.

O Jesuſ, ljubesnjivi odreſhenik zhloveſhkiga rodu! v tem adventnim zhaſu obhaja ſveta zerkev ſpomin nesapopadljive ſkrivnoſti tvojiga gnadepolniga vzhlovezhenja, in premiſhljuje s hvaleshnoſtjo tvojo veliko ljubesen do naſ, ktera te je nagnila, de ſi ſe neisrezheno globoko ponishal, de ſi s nebeſ na ſvet priſhel in v deviſhkim teleſu Marije naſho ſlabo natoro ſ ſvojo boshjo natoro ſklenil. O neſtuhtani Bog! tvoje velizhaſtvo je neſkonzhno, tvoja vſigamogozhnoſt ſe nikakor rasumeti ne da, tvoja modroſt je nesapopadljiva,

tvoja dobrotljivoſt je bres konza in kraja, tvoje bogaſtvo je neprezenljivo in bres vſe mere, in tvoja zhaſt ſe nikoli popiſati ne more. Oh moj Bog in Goſpod! kdo te je nagnil, de ſi savolj naſ reven in ſlab otrok poſtal? Od kod to pride, de ſi, akoravno ſi neſkonzhen, neumerjozh in vſigamogozhen, vender ſlab, umerjozh, nesmoshen in reven zhlovek poſtal? Ljubesen in dobrotljivoſt te je nagnila, de ſi ſe v revſhino in v terpljenje podal. O neisrezhena ljubesen, o neſtuhtana dobrotljivoſt mojiga Odreſhenika! O Jesuſ! neisrezheno velika je tvoja ljubesen in dobrotljivoſt do naſ. Tako velika je, de te je is narozhja nebeſhkiga Ozheta doli na semljo v narozhje Marije devize potegnila. Pa niſi sato na ſvet priſhel, de bi naſ potreboval, ſaj ſi bres naſ neſkonzhno ſrezhen; temuzh sato ſi na ſvet priſhel, de bi nam, ki ſmo te potrebovali, pomagal in naſ is nadlog reſhil. Tvoja ljubesen, o Jesuſ! je do naſ tako velika, de ſi ſe rajſhi v nar vezhi revſhino podal, kakor de bi bil naſ v revſhini puſtil. O moj preljubesnjivi Jesuſ! ſ zhem ti hozhem

tvojo neisrezheno ljubesen, ktero do mene imaſh, poverniti? Oh! reven in prav ſlab ſim, in tudi ſam is ſebe nizh nimam; kar pa od Ozheta v nebeſih imam, ti popolnama darujem. Darujem ti ſvoje telo s vſimi njegovimi pozhutki, ſvojo duſho s vſimi njenimi mozhmi in vſe ſvoje dobre dela. Ker jih je pa malo, grosno malo, ti pa darujem dobre dela vſih poboshnih kriſtjanov zeliga ſveta; in ſzer darujem ti jih v sahvalo sa neſtuhtano ljubesen, ktero imaſh do naſ.

O ſladki Jesuſ! s vſimi pravizhnimi ſtare savese k tebi sdihujem in s velikim hrepenenjem v tem adventnim zhaſu tvojih gnad perzhakujem. Glej! ſ zelo katoliſhko zerkvijo k tebi sdihujem, po tebi hrepenim in klizhem, kakor poboshni ſtari ozhaki, rekozh: Roſite nebeſa doli boshjih gnad; oblaki deshujte pravizhnimu boshjih dobrot! O nebeſhka roſa, gnada boshja, padi na mojo ſuhotno duſho! O nebeſhki desh, neisrezhena dobrota boshja, pomozhi moje terdovratno in ſuho ſerze, de ſe omezhi! O ſladka, svelizhavna in rodovitna roſa, gnada Jesuſa Kri-

ſtuſa! pokrepzhaj mojo revno in oſlabljeno duſho, ſaj s eno kaplizo nebeſhke ſladkoſti. O ſladki Jesuſ! k tebi sdihujem in te s velikim hrepenenjem v ſvoje ſerze prejeti shelim; sakaj ti ſi nebeſhka roſa, ki ſuhotno in revno duſho krepzhaſh, in sa dobre dela rodovitno delaſh; ti ſi nebeſhki desh, ki ſuho in terdovratno ſerze mozhiſh, de ſe omezhi in ſpreoberne. Pridi torej o Jesuſ! s nebeſ doli, kakor ſi nekdaj is nebeſ na ſvet priſhel in prebivaj v mojim ſerzu, kakor ſi nekdaj v prezhiſtim teleſu neomadeshane devize prebival. Ali mi pa ſaj poſhli ſvojo gnado, de bo omezheno in ſpreobernjeno moje mlazhno ſerze, in de bo pokrepzhana moja oſlabljena duſha, ktera v velikih ſtiſkah sdihuje, in po tvoji gnadi hrepeni. O Jesuſ! moja duſha klizhe neprenehama: Roſite mi nebeſa doli boshjih gnad, oblaki deshujte mi boshjih dobrot. Poglej tedaj dobrotljivi Jesuſ! na mojo ubogo duſho, obiſhi, reſhi in pokrepzhaj jo, de ſe ne pogubi, ampak de po tebi svelizhanje doſeshe. O Jesuſ! poglej mojo duſho, ktera po tebi

mozhno hrepeni, tvoje pomozhi sheljno perzhakuje in v tebe terdno saupa, kakor tifti poboshni ftariga teftamenta, ki fo po tebi, kadar te fhe ni bilo na fvet, hrepeneli. Po fvoji nefkonzhni modrofti fi posneje pa prifhel na fvet. Bil fi od fvetiga Duha fpozhet in rojen is Marije devize, fi tudi britko terpel in na krishi umerl, de fi naf fkos fvoje terpljenje in fmert vezhniga pogubljenja refhil in nam gnade svelizhanja saflushil, ktere fe nam v fvetih sakramentih delé. Ali defiravno fim odrefhen in fkos tvojo gnado o Jesuf! rasfvetljen, de je nebefhki Ozhe nad menoj dopadajenje imel, fim sopet boshje dopadajenje sgubil, ker fim gnado sapravil. In sdaj fe snajde moja dufha v velikih ftifkah in teshavah, in je vedno v nevarnofti, plen hudobniga fovrashnika poftati. Sato fe, o Jesuf! k moji ubogi dufhi oberni in jo obifhi, pa jo tudi refhi in pokrepzhaj, de fe ne pogubi, ampak de fkos tebe svelizhanje dofeshe. Ah! rofite nebefa odrefhenika doli, in oblaki deshujte svelizharja, de bo moja uboga dufha is nadlog, v kterih sdihuje, refhena in

obvarovana vezhne neſrezhe, in de pride v kraljeſtvo isvoljenih, kjer ſe vezhno veſelje vshiva. Amen.

Novena (devetdnevna poboshnoſt) pred Kriſtuſovim rojſtvam.

Pervi dan.

1. Priſerzhno te posdravim, o Marija! ki ſi bila pred rojſtvam ſvojiga Şina zhiſta deviza. Zheſhena ſi Marija itd.

Priſerzhno te posdravim, o Marija! ki ſi bila med rojſtvam ſvojiga Şina neomadeshana deviza. Zheſhena ſi Marija itd.

Priſerzhno te posdravim, o Marija! ki ſi tudi po rojſtvu ſvojiga Şina vedna deviza oſtala. Zheſhena ſi Marija itd. Zhaſt bodi Bogu itd.

Uſmiljena mati svelizharjeva, ki ſi vrata nebeſhke in sgodnja daniza! pomagaj meni greſhniku, ki ſim padel, pa shelim vſtati in k Jesuſu priti. O Marija, ki ſi ſvojiga ſtvarnika prezhudno rodila, deviza popred in potlej oſtala, ko ſi is Gabrielovih uſt prejela zheſhenje; uſmili ſe me, ubosiga greſhnika, ki ſim ſ temo smot pokrit, kakor ljudje

ſtare savese, uſmili ſe me, in pomagaj mi ſ ſvojo mogozhno priproſhnjo, de me Jesuſ odreſhi, osdravi in v dobrim vterdi.

2. Priſerzhno te posdravim, o deviza Marija, hzhi vezhniga nebeſhkiga Ozheta! Zheſhena ſi Marija itd.

Priſerzhno te posdravim, o deviza Marija, mati Ṣinu boshjiga! Zheſhena ſi Marija itd.

Priſerzhno te posdravim, o deviza Marija, neveſta ſvetiga Duha. Zheſhena ſi Marija itd. Zhaſt bodi Bogu itd.

Uſmiljena mati svelizharjeva itd. (Kakor per pervim posdravljenji.)

3. Priſerzhno te posdravim, o deviza Marija! ki ſi bila bres madesha isvirniga greha ſpozheta. Zheſhena ſi Marija itd.

Priſerzhno te posdravim, o deviza Marija! ki niſi v ſvojim shivljenji nikdar in na nobeno visho s djanſkim greham oſkrunjena bila, tudi s nar manjſhim pregreſhkam ne. Zheſhena ſi Marija itd.

Priſerzhno te posdravim, o deviza Marija! ki ſi bila vſelej popolnama zhiſta in Bogu dopadljiva. Zheſhena ſi Marija itd. Zhaſt bodi Bogu itd.

Uſmiljena mati svelizharjeva itd.
(Kakor per pervim posdravljenji.)

Ṣrezhna ſi, o Marija! ki ſi verovala, sakaj nad teboj ſe je ſpolnilo, kar ti je bilo od angela osnanjeno. Ṣpozhela ſi namrezh v ſvojim deviſhkim teleſu od ſvetiga Duha, in rodila ſi Ṣinu, ki ſe imenuje Jesuſ, odreſhenik in svelizhar ſvetá, po kterim s ozhaki ſtare savese hrepenim, in tudi s njimi poln ſerzhnih sheljá klizhem: Roſite mi nebeſa doli, in oblaki, deshujte mi odreſhenika; odpri ſe semlja, in daj mi svelizharja.

Ti, o Marija, porodniza odreſhenikova, pa same proſi, de kmalo k Jesuſu pridem in njegovih obljub deleshin poſtanem.

Molitev.

O preſveta mati boshja, preblashena deviza Marija, ki ſi od ſv. Duha v ſvojim deviſhkim teleſu ſpozhela! sahvalim ſe vſigamogozhnimu nebeſhkimu Ozhetu, de je is nebeſhkiga kraljeſtva ſvetiga Duha na te poſlal. Zhaſtim te kot nar imenitniſhi ſtvar in pravo mater boshjo. In sdaj sdihujem k tebi, de

mi per ſvojim Sinu gnado ſprosiſh, njegovo ſveto voljo vſelej voljno in natanko ſpolnovati, de bom enkrat njegove dobrote v nebeſih vshival in ſe vezhno veſelil, kar mozhno shelim in po tvoji miloſtljivi priproſhnji tudi doſezhi upam. Marija! naj ſe sgodi, kar proſim; naj ſe sgodi. Amen.

Drugi dan.

(Se moli trojno posdravljenje, kakor pervi dan.)

O vezhna modroſt, ki ſi is uſt Narviſhiga isſhla, ki od eniga kraja do drusiga ſeshesh, in vſe s mozhjo in dobrotljivoſtjo vishaſh; pridi in uzhi naſ, in pokashi nam pot reſnize in praviga ſposnanja. Roſite mi nebeſa doli odreſhenika, in oblaki deshujte mi ga; odpri ſe semlja, in daj mi svelizharja!

Ti, o Marija, porodniza odreſhenikova, pa same proſi, de kmalo k Jesuſu pridem in njegovih obljub deleshin poſtanem.

Molitev.

O Marija, nar ſvetejſhi deviza in mati, deviza pred rojſtvam, med rojſt-

vam in po rojſtvu ſvojiga Ṣina; ſproſi mi per Jesuſu gnado, de bom ſvoje telo kot tempelj ſvetiga Duha zhaſtil in ga varoval vſiga ognjuſhenja, de bom she v shivljenji Bogu dopadel in ſe tudi po ſmerti v drushbi zhiſtih duſh veſelil. Amen.

Tretji dan.

(Ṣe moli trojno posdravljenje, kakor pervi dan.)

O moj Bog, Goſpod in vodnik moje duſhe, ki ſi ſe v gorezhim ternjevim germu Mojseſu perkasal, in mu na gori Ṣinai sa naſ sapovedi dal; pridi in reſhi naſ ſ ſvojo mogozhnoſtjo. Pridi in reſhi naſ, ki po tebi hrepenimo in sdihovaje klizhemo: Roſite nam nebeſa doli odreſhenika, in oblaki deshujte nam ga; odpri ſe semlja, in daj nam svelizharja!

Ti, o Marija, porodniza odreſhenikova, pa same proſi, de kmalo k Jesuſu pridem in njegovih obljub deleshin poſtanem.

Molitev.

O ſveta deviza, ki ſi Jesuſa, naſhiga Goſpoda, odreſhenika in sveli-

zharja, sapovednika in prihodnjiga ſodnika, ſkos devet meſzov v ſvojim deviſhkim teleſu bres vſih teshav in nadlog noſila in ga tudi bres terpljenja rodila; ſproſi mi per ſvojim boshjim Sinu gnado, de bom ſposnal, de je njegov jarm ſladak in njegova butara lohka, ako jo le voljno prenaſham. Tedaj mi tudi ſproſi gnado prave poterpeshljivoſti, de bom samogel butaro teshav in britkoſt, ktere me sadevajo, voljno prenaſhati, de mi bo potem butara teshav, ſ kterimi me Bog obklada, lohka, in de mi bo tudi Jesuſov jarm, v kterim ſim vklenjen, ſladak. Sakaj le ſkos to samoremo Jesuſu dopaſti, in le ſ tem pokashemo, de ſmo njegovi uzhenzi, kakor je tudi ſam rekel: „Kdor hozhe moj uzhenez biti, naj ſam ſebe satajuje, naj ſvoj krish naſe vsame in naj hodi sa mano.“ Sato mozhno potrebujem gnade prave poterpeshljivoſti, in to gnado mi ti, o Marija! per Jesuſu ſproſi, de Jesuſu dopadem in njegov uzhenez poſtanem. O Marija! tako upam, tako naj ſe sgodi. Amen.

Zheterti dan.

(Se moli trojno posdravljenje, kakor pervi dan.)

O Jesuſ, korenina, is ktere nam raſtejo vſe ſladkoſti in dobrote, is ktere nam isvira pravo duſhno shivljenje in vezhno svelizhanje! Podeli nam torej pravo duſhno shivljenje, in daj nam tudi okuſiti tiſtih ſladkoſt in dobrot, ktere is tebe raſtejo. Glej! po tebi hrepenimo, in ſi tudi mozhno prisadevamo, tebe, isvirik vſih dóbrot najti. Pridi torej, o Jesuſ! k nam, in nikar ſe ne mudi, pridi k nam in reſhi naſ, ki vſe ſvoje miſli in shelje v tebe obernjene imamo. Pridi k nam sdihajozhim, ki zlo nebo in semljo klizhemo, de naj nam pomagata, tebe najti. O nebeſa! roſite nam doli odreſhenika, in oblaki deshujte nam ga. Odpri ſe semlja, in daj nam svelizharja!

Ti, o Marija, porodniza odreſhenikova, pa same proſi, de kmalo k Jesuſu pridem in njegovih obljub deleshin poſtanem.

Molitev.

O preſveta deviza! ki ſi bres teshav in s velikim veſeljem Jesuſa,

odreſhenika in svelizharja ſveta, rodila; ſproſi mi per ſvojim Ṣinu gnado duſhnigà prerojenja, de namrezh greh sapuſtim in ſvoje shivljenje poboljſham, de v zhednoſtih in dobrih delih raſtem, ktere me bodo enkrat v vezhnoſt ſpremile in mi vekomaj oſtale, po kterih bom tudi primerjeno plazhilo prejel. Savolj tega mi ſproſi o Marija! gnado duſhniga prerojenja, de ſrezhen poſtanem. Amen.

Peti dan.

(Ṣe moli trojno posdravljenje, kakor pervi dan.)

O Jesuſ, pravi nebeſhki kljuzh, ki odpreſh, pa nihzhe sapreti ne more, ki sapreſh, pa nihzhe odpreti v ſtanu ni; pridi in odpri temno jezho grehov, v kteri sdihujem, rasveshi me, ki ſim ſ ſtraſtmi svesan, in pelji me is temne ſmertne ſenze vun na ſvitlobo, kjer tvoje gnade zhloveka rasſvetljujejo. O Jesuſ! pridi hitro k meni in reſhi me. O nebeſa! roſite mi hitro doli odreſhenika, in oblaki deshujte mi ga, de me kmalo reſhi. Odpri ſe semlja in daj mi svelizharja!

Ti, o Marija, porodniza odrefhenikova, pa same profi, de kmalo Jesufa najdem in njegovih obljub deleshin poftanem.

Molitev.

O prezhudna mati, ki fi tiftiga v fvojim devifhkim telefu nofila, kteriga nebo in semlja sapopafti nifta v ftanu. Bila fi od Boga smed vfih isvoljenih s nar vezhi polnoftjo gnad obdarovana. O Marija, shlahtna in Bogu dopadljiva ftvar! profi torej Jesufa same, de mi dodeli fvojo fveto gnado, f ktero samorem dobro delati, in fe vezhniga svelizhanja vdeleshiti. Pa fprofi mi obilno gnad, de v fvojim shivljenji veliko dobriga ftorim in fi obilno saflushenja sa nebefa naberem. Amen.

Shefti dan.

(Se moli trojno posdravljenje, kakor pervi dan.)

O vezhno folnze pravizhnofti boshje, ki rasfvetljujefh zhloveka in mu f fvojo fvetlobo pravo pot pokashefh, de ne sajde, temuzh de po pravi poti hodi, in frezhno do kraja fvojiga vezhniga

shivljenja pride. Rasſvetli tudi mene, ki v temi in v ſmertni ſenzi prebivam, pelji in ispelji me is teme grehov. O Jesuſ, ki ſi vezhno ſolnze ſvetoſti in pravizhnoſti! kashi mi ſ ſvojo ſvetlobo pravo pot, de ne sajdem, temuzh de pridem v mirno savetje svelizhanja. Pridi o Jesuſ! k meni, ki ſim s grehi otemnjen, in me rasſvetli. Ah, pridi hitro, in nikar ſe ne mudi! Lepe nebeſa! roſite mi doli odreſhenika, in oblaki deshujte mi ga. Odpri ſe semlja, in daj mi svelizharja!

Ti, o Marija, porodniza odreſhenikova, pa same proſi, de Jesuſ kmalo k meni pride in me rasſvetli, de bom potem njegovih obljub deleshin poſtal.

Molitev.

O preſveta deviza, ki ſi ſkos vzhlovezhenje ſvojiga Şina pravi in shivi tempelj boshji poſtala in vſa poſvezhena bila; ſproſi mi gnado, de ſe bom vezhkrat ſvoje kerſtne obljube ſpominjal, ſvojo duſho in telo v ſramoshljivoſti in v zhiſtoſti ohranil in do konza shivljenja zhiſt oſtal, de potem v nebeſa

priti samorem. Szer bi mi ne bilo mogozhe, vezhniga svelizhanja deleshnimu poſtati, sakaj Jesuſ, vezhna reſniza, je rekel: „Nizh omadeshaniga v nebeſhko kraljeſtvo iti ne more.“ Torej mi ſproſi gnado, de bom ſramoshljiv v miſlih in v sheljah, v beſedah in v delih. O Marija! ſproſi mi gnado, de bom ſvoje telo, ſerze in duſho, do konza shivljenja popolnama zhiſto ohranil. Amen.

Sedmi dan.

(Se moli trojno posdravljenje, kakor pervi dan.)

O Jesuſ, kralj vezhniga velizhaſtva! po tebi ſo ljudſtva hrepenele in sdihovale. Tudi jeſt sdihujem po tebi in klizhem: Modri odreſhenik, ki ſi is dvojnih narodov, Judov in Ajdov, eno kerſhanſko ljudſtvo napravil; pridi in reſhi zhloveka, ki je is semlje narejen. Ah! pridi in reſhi me, ubosiga greſhnika, ki ſim delezh od tebe saſhel, in ſe v mnoge nadloge sapletel, is kterih ſe reſhiti ne morem. Pridi torej, o Jesuſ! pridi me reſhit. Oh, nebeſa! roſite mi kmalo doli odreſhenika, in

oblaki deshujte mi ga. Odpri ſe semlja in daj mi svelizharja!

Ti, o Marija, porodniza odreſhenikova, pa same proſi, de Jesuſ kmalo k meni pride in me rasſvetli, de bom potem njegovih obljub deleshin poſtal.

Molitev.

O preſveta deviza, lepa barka noviga teſtamenta! v tebi je bila ſ-hranjena prava nebeſhka mana, Jesuſ Kriſtuſ, Sin boshji, kteri sdaj naſhe duſhe v nar ſvetejſhim sakramentu ſ ſvojim laſtnim meſam in ſ ſvojo reſhnjo kervijo naſituje in napaja. O Marija! ſproſi mi torej gnado, de bom vſelej ſ zhiſto veſtjo in ſ poboshnim ſerzam k boshji misi priſtopil, in nebeſhko mano po vrednim savshil. O Marija! ſtoj mi na ſtrani, kadar ſe bom k tej ſveti goſtii perpravljal, in kadar bom ſhel k misi boshji, me do tje ſprejmi in mi pomagaj, de nebeſhka mana, preſveto reſhnje telo, ktero bom prejel, moji duſhi v vezhno zvelizhanje saleshe. Amen.

Ofmi dan.

(Se moli trojno posdravljenje, kakor pervi dan.)

O Jesuf! ki fi nafh pravi Bog, ftvarnik in odrefhenik, pridi naf refhit, ki fe v velikih ftifkah snajdemo, in tudi po tebi hrepenimo. O Gofpod, nafh Bog! ufmili fe k tebi sdihajozhih otrok; ufmili fe naf, in pridi naf refhit, ki te sheljno perzhakujemo, tako sheljno, de ne vemo, kaj pozheti in kam fe djati, ako kmalo ne pridefh, in naf ne refhifh. Oh, lepe nebefa! rofite nam torej doli odrefhenika, in oblaki deshujte nam ga. Odpri fe semlja, in daj nam svelizharja!

Ti, o Marija, mati odrefhenikova, pa same profi, de Jesuf kmalo k meni pride in me rasfvetli, de bom njegovih obljub deleshin poftal.

Molitev.

O prefveta deviza! ki fi nam Jesufa Kriftufa, fvojiga preljubiga Sina rodila, kteri je dolg perve matere Eve poplazhal in isbrifal, ti fi poftala ufmiljena mati vfih ljudi. Torej fi tudi

moja uſmiljena mati. Ker ſi pa moja mati, zhuj ſ ſvojimi milimi ozhmi nad menoj, de ſe ne pregreſhim po sgledu perve matere Eve; temuzh de ſe po tvojih ſvetih sgledih ravnam. O Marija, moja mati! pomagaj mi, de po tvojim sgledu delam in ſi neprenehama prisadevam, Jeſuſovih gnad smiram bolj vreden poſtati. Amen.

Deveti dan.

(Še moli trojno posdravljenje, kakor pervi dan.)

Oh! veliko veſelje me navdaja, ker je vſe dopolnjeno, kar je angelj Marii govoril, in jutri bomo obhajali ſpomin tiſtiga dné, ko nam je ſolnze pravizhnoſti saſijalo; ſpomin tiſtiga dné, ko je kralj vſih kraljev, pravi shenin naſhih duſh, k nam priſhel naſ reſhit is nadlog, v kterih ſo ljudje dolgo zhaſa sdihovali. Jutrajſhnji dan je vſimu zhloveſhkimu rodu veſelje doſhlo, ker je jel med nami prebivati odreſhenik ſveta, in zhes naſ kraljevati kralj nebeſhkiga velizhaſtva. Aleluja.

Ti, o Marija, porodniza odreſhenikova, pa same proſi, de gnad Je-

sufa Kriftufa, kteri bo kmalo k nam prifhel in med nami prebival, vreden poftanem.

Molitev.

Moja prefveta in miloftljiva mati! tebi perporozhim fvojo dufho, in v tvoje roke poloshim fvoje vezhno svelizhanje. Mati gnade! v tebi je Sin vezhniga nebefhkiga Ozheta prebivalifhe isvolil, v tebi je bila tifta nesapopadljiva fkrivnoft dopolnjena, nad ktero fo angeli ftermeli in hvaljne pefmi peli. In savolj te fkrivnofti boshje, ktera fe je v tebi dopolnila, te bodo vfi rodovi semlje imenitno in frezhno imenovali na vfe vezhne zhafe. Tudi jeft, ki premifhljujem neisrezheno boshjo fkrivnoft, ktera fe je v tebi dopolnila, vidim tvojo veliko frezho in imenitnoft, ktera je tako velika, de fe nikakor popifati ne da. Savolj te neisrezhene imenitnofti te blagrujem in hvalim, zlo shelim te hvaliti in zhaftiti sa vfe tifte, kteri te ne posnajo in te tudi gerdo shalijo. O Marija, nar imenitnifhi ftvar in ufmiljena mati fpokornih grefhnikov! ftori, de bom tvojim sveftim zhaftivzam

prifhtet; vsemi me v fvoje varftvo in ne perpufti, de bi bil oframoten, temuzh profi same, in mi tudi fprofi odpufhenje vfih ftorjenih grehov. O Marija! fprofi mi miloft per Bogu, frezhno fmert in vezhno svelizhanje. Amen.

B.

Poboshnost

k zhafti

Jesufoviga rojftva.

Premifhljevanje.

Veliko vefelje vam osnanim, je rekel angelj paftirjem, sakaj danf je odrefhenik, Kriftuf Gofpod, rojen na fvetu. O frezhno in vefelo rojftvo boshjiga deteta, ktero je bilo od ftarih ozhakov sheljno prizhakovano, od prerokov napovedovano in v fvetih pefmih prepevano! O frezhno Jesufovo rojftvo, po kterim fmo k novimu shivljenju prerojeni in is fushnofti refheni! O neisrezheno veliko fladkofti in pri-

jetnoſti zhutim per premiſhljevanji tvojiga rojſtva, moj ljubesnjivi odreſhenik! Mozhno ſe veſelim, kadar premiſhljujem tvoje velizhaſtvo v nebeſih; pa veliko vezhi radoſt zhutim v ſvojim ſerzu, kadar premiſhljujem tvojo ljubesen do naſ, ktera je tako velika, de te je is velizhaſtva v veliko revſhino in nadlogo potegnila. Ah! savolj naſ ſi podobo hlapza na ſe vsel, zlo rasbojnikam ſi bil priſhtet. Vſtvaril ſi nebo in semljo, delal ſi velike zhudeshe v nebeſih, na semlji in pod semljo. Bil ſi v vezhnim velizhaſtvu, mi ſmo bili pa v britkoſti in greſhni temoti, bil ſi zhudopoln, mi ſmo bili pa revni; bil ſi poln bogaſtva, mi ſmo bili pa potrebni. Ali ti, ki ſi bil od vekomaj neſkonzhno popolnama, ki ſo te angeli molili in pred tabo trepetali, ki ſi zhudopoln v ſvojih delih, ſi nagnil nebo, ſi ſe v naſho revſhino podal, in ſi ſ ſvojo boshjo natoro zhloveſhko natoro ſklenil, po kteri ſi nam v vſimu, rasun greha in hudiga nagnjenja, enak poſtal. Poſtal ſi naſha podoba in naſh sgled, naſh uzhenik, naſh goſpod in kralj, naſh ſvetovavez, naſh odreſhenik in svelizhar, naſh vikſhi

maſhnik in naſha daritev, naſh paſtir, naſh poglavar, naſh sdravnik, naſh perjatel, naſh brat, naſh beſednik in ſrednik per Ozhetu. S veſelim petjem angelov, ki ſo tvoje rojſtvo veſelo obhajali, tudi jeſt veſelo sapojem: Zhaſt bodi tebi, moj ljubesnjivi svelizhar! ki ſi ſe savolj mene tako globoko ponishal, de ſi v revnim hlevu rojen bil in v jaſlih prebival. O Jesuſ, moj odreſhenik! per premiſhljevanji tvojiga rojſtva padem na kolena ter molim tvojo neisrezheno ponishnoſt in neſkonzhno viſokoſt. O moj odreſhenik! v hlevu med neſpametno shivalijo ſi prebival, od angelov ſi bil pa hvaljen in zheſhen; v plenize povit ſi v jaſlizah na ſlami leshal, vſe mozhi nebeſhke ſo ti pa ſlushile kot kralju nebeſ in semlje. O neſkonzhna ſkrivnoſt, ki sa naſ toliko tolashljiviga v ſebi sapopade! O Jesuſ! neisrezhena ponishnoſt je sa te, de te je shena ſpozhela; velika zhaſt pa je, de ſi bil ſkos vſigamogozhnoſt ſvetiga Duha ſpozhet. Globoka ponishnoſt sa te, neſkonzhniga Boga, je, de ſi bil od shene rojen, velika imenitnoſt pa je, de ſi bil od prezhiſte devize rojen.

Neisrezhena ponishnoſt je, de ſi v jaſlizah leshal, viſoka zhaſt pa je, de ſi v nebeſih kraljeval in veſoljni ſvet vladal. Globoka ponishnoſt je, de ſi v hlevu med neſpametno shivalijo jokal, velika zhaſt pa je, de ſi od Kerubinov in Şerafinov zheſhen bil. Neisrezhena ponishnoſt je, de ſi po judovſki ſhegi obresan bil, neisrezhena zhaſt pa je, de ſi imé dobil, pred kterim ſe vſih kolena pripogujejo, tiſtih, kteri ſo v nebeſih, na semlji in pod semljo. Neisrezhena ponishnoſt je, de ſi med greſhniki kerſhen bil, velika zhaſt pa je, de ſi od ſvetiga Duha v podobi goloba obdan bil, in saſliſhal glaſ nebeſhkiga Ozheta: „Leta je moj ljubesnjiv Şin, nad kterim imam ſvoje dopadajenje.“ O neisrezhena ſkrivnoſt Jeſuſove ponishnoſti, ki je sdrushena s nebeſhko zhaſtjo! In tvoja ponishnoſt, o Jeſuſ! nam je ravno tako potrebna bila, kakor viſokoſt tvojiga nebeſhkiga velizhaſtva. Po tvoji globoki ponishnoſti ſe gnjuſoba naſhe prevsetnoſti oſnashuje in osdravlja, ſerze ſe k dobrimu vnema in sadershanje boljſha; po tvojim velizhaſtvu, ktero ſe je

v tvojim rojſtvu in v zelim shivljenji nad tabo rasodevalo, ſe pa naſha vera vterduje. Torej ſe v tvoji ponishnoſti boshje bitje ravno tako rasodeva, kakor v tvojim velizhaſtvu. Enako dobrotljiv ſi bil v hlevu, kakor na ſedeshu ſvojiga nebeſhkiga velizhaſtva; enako dobrotljiv v jaſlizah med neſpametno shivalijo, kakor v nebeſih med angeli. O Jesuſ, moj ſtvarnik, odreſhenik in plazhnik! neisrezheno veliko ljubesen do mene ſi rasodel v ſvojim rojſtvu in v zelim shivljenji. Molim in zhaſtim te, sakaj ti ſi nar mogozhniſhi vladar; molim in zhaſtim te, sakaj ti ſi nar modrejſhi uzhenik; molim in zhaſtim te, sakaj ti ſi nar dobrotljivſhi in radodarniſhi knes; molim in zhaſtim te, sakaj ti ſi nam pot, reſniza in shivljenje; molim in zhaſtim te, sakaj ti ſi naſha nar vezhi ljubesen. S tem zheſhenjem ſklenem tudi lepo daritev. O moj ljubesnjivi odreſhenik! darujem ti slatá gorezhe ljubesni, kadila vnete poboshnoſti in mire ſerzhne grevinge. Darujem ti slatá gorezhe ljubesni sa dobrote, ſ kterimi ſi me obſul; kadila vnete poboshnoſti ti darujem sa rasveſeljevanja,

ktere ſi mi napravil, mire grevinge ti darujem sa grehe, ſ kterimi ſim te rasshalil. Slató gorezhe ljubesni darujem k zhaſti tvojiga boshjiga bitja; kadilo vnete poboshnoſti k zhaſti tvoje duſhe; in miro grevinge k zhaſti tvojiga teleſa, ki je bilo sa me rasdjano in umorjeno.

Sdihljeji k Jesuſu.

O Jesuſ, vezhna Beſeda, pravi Bog in zhlovek ſkup! ſpreoberni me, in ponovi v meni poboshniga duha. O Jesuſ! jagnje boshje! ki grehe ſveta odjemljeſh, ozhiſti me grehov, in bom ozhiſhen, operi me, in bom bolj bel, kakor ſneg. O Jesuſ, vezhna modroſt! sateri v meni vſo nezhimurno uzhenoſt, in ne daj mi nizh drusiga vediti, kakor tebe krishaniga. O Jesuſ, dobri paſtir! ki ſi ſvoje shivljenje dal sa ſvoje ovze, pelji me na dobro paſho, podpiraj me, in nizh mi ne bo manjkalo. O Jesuſ, moj uzhenik! uzhi me tvojo voljo ſpolnovati, sakaj ti ſi moj Bog. O Jesuſ! luzh ſveta! poſhlji mi luzh ſvoje reſnize, ona naj me vodi in me naj perpelje na

tvoj ſvet hrib — v tvoje vezhno prebivaliſhe. O Jesuſ! moj sapovednik! ravnaj s menoj po ſvojim ſvetim dopadajenji in ohrani me na poti ſvoje poſtave. O Jesuſ, moj vodnik in vishar! bodi v mojim vojſkovanji vedno s menoj, in nizh ſe ne bom bal. O Jesuſ, moja pomozh! reſhi me is vſih nadlog, de ne bo moja duſha sdihovala in pred ſovrashnikam trepetala. O Jesuſ, moja bramba! varuj me, de ſovrashnik moji duſhi ſhkodoval ne bo. O Jesuſ, perbeshaliſhe in savetje v vſih ſtiſkah! ſprejmi me v ſvoje ſvete rane, in tam bom v miru pozhival. O Jesuſ, kralj miru! ne puſti me priti ſovrashniku v oblaſt, ampak goſpoduj zhes me, de bom tebi podloshin in de ſe bom ſ tvojim isvoljenim ljudſtvam veſelil. O Jesuſ, sgled popolnoſti! ſtori, de ſvoje ozhi vedno v tebe obrazham in po tvojim sgledu, ki ſi mi ga sapuſtil, shivim. O Jesuſ! ki ſi pot, reſniza in shivljenje, vodi me, varuj me, uzhi me, de odidem vezhni ſmerti. O Jesuſ! moj odreſhenik! ki ſi me s drago zeno ſvoje kervi odkupil, vsemi me v ſvoje poſeſtvo. O Jesuſ, moj svelizhar!

svelizhaj me, ki v tebe saupam, sakaj nobeno drugo ime pod nebam ni dano zhloveku, v kterim bi samogel svelizhan biti, kakor tvoje ſveto imé. O Jesuſ, sazhetnik mojiga shivljenja! ſtori, de shivim v tebi in sa tebe, in de ſe enkrat ſ tabo popolnama ſklenem. O Jesuſ, sdravnik zhloveſhkih duſh! osdravi moje duſhne rane, ktere ſo mi grehi napravili, ſaj ſi savolj naſhih grehov britko terpel in umerl. O Jesuſ, vzhlovezhena Beſeda boshja! daj mi neſtrohljivi delesh tvojiga odreſhivniga dela imeti. O Jesuſ, ſin zhlovekov! ki ſi podobo hlapza na ſe vsel, nikar ne puſti prevsetnoſti v mojim ſerzu prebivati. O Jesuſ, premagavez ſmerti in groba! vsemi me v prebivaliſhe nebeſhkiga kraljeſtva, de bom tudi jeſt tam, kjer ſi ti moj Goſpod. O Jesuſ, moj Bog in Goſpod! glej tvoj ſlushabnik ſim in ſin tvoje dekle; uſmili ſe me in ne ravnaj s menoj po mojim saſlushenji, ampak po ſvoji neſkonzhni miloſti. O Jesuſ, moj kralj! tvoj jarm je ſladak in tvoja butara lohka; ſtori, de bom krishe in teshave voljno prenaſhal in po poti britkoſt ſ ſtanovitno poterpesh-

ljivoſtjo hodil. O Jesuſ, moj shenin! vedno bodi ſ ſvojo miloſtjo s menoj sarozhen. O Jesuſ, moja ljubesen! drusiga ne iſhem, ne v nebeſih ne na semlji, kakor tebe ſamiga. O Jesuſ! moja tolashba in moje veſelje! presheni shaloſt is mojiga ſerza in napolni ga ſ ſvetim veſeljem. O Jesuſ, shivi kruh! ki ſi is nebeſ priſhel, ohrani mojo duſho v vezhno shivljenje. O Jesuſ, isvirek shivljenja! napoji mojo shejno duſho, in ſtori, de bo ona vodo is tvojih svelizhanſkih ſtudenzov vedno s veſeljem sajemala. O Jesuſ! naſh beſednik! ſpravi me ſ ſvojim nebeſhkim Ozhetam, sakaj ti ſi ſprava sa naſhe grehe. O Jesuſ, naſh ſrednik! perpelji me k nebeſhkimu Ozhetu, sakaj med Ozhetam in med nami ſi ti edini ſrednik. O Jesuſ, ſin Davidov! vsemi me v gnado, in uſmili ſe me, kadar ſe bom lozhil is tega ſveta; glej, jeſt klizhem k tebi: Jesuſ, ſin Davidov, uſmili ſe me! O Jesuſ, moj ſodnik! ki me boſh ſodit priſhel, ſodi me po ſvoji neſkonzhni miloſti. O Jesuſ, vsrok mojiga opravizhenja! savolj ſvojiga imena mi persaneſi in me opra-

vizhi. O Jesuſ, moje upanje, poklizhi me, kadar naſ ſodit pridesh, na desno ſtran med ſvoje ovze, sakaj v tebe upam. O Jesuſ sazhetek in konez mojiga shivljenja! daj mi vezhno shivljenje. O moj odreſhenik! po tebi hrepenim, tebi ſe popolnama darujem, tebi vſimu, tebi edinimu. Nizh ne shelim rasun tebe, nizh ne iſhem rasun tebe, nizh ne ljubim rasun tebe; sakaj ti sam ſi vſe hvale, zhasti in ljubesni vreden. O moj Bog in Goſpod! tebe vſelej zhaſtiti in vekomaj ljubiti, ſo moje shelje, in po ſvojim uſmiljenji mi jih ſpolni! O Jesuſ! ſkleni me ſ ſabo, de bom vedno tvoj in ti moj. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, dokler ſim na tem ſvetu. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ po nozhi in po dnevu. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar ſpim. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar zhujem. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar molim. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar delam. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar pozhivam. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar popotvam. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar ſtojim ali ſedim. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar ſim v ſrezhi. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ,

kadar ſim v neſrezhi. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar ſim v nadlogi in ſtiſki. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar ſim veſel. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar ſim shaloſten. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar ſim ſkuſhan. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar ſe pregreſhim. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar ſim bolan. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar ſim v ſmertni nevarnoſti. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar bom na ſmertni poſtelji leshal. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar bom umiral. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar bom duſho isdihnil. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ! kadar me boſh k ſodbi poklizal. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, kadar me boſh ſodil. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ, in ſprejmi me v ſvoje nebeſhko kraljeſtvo. O Jesuſ! bodi moj Jesuſ vſe vezhne zhaſe! Amen.

C.

Poboshnoſti

k zhaſti

Kriſtuſoviga terpljenja.

Paſjon

to je:

Terpljenje Goſpoda naſhiga Jesuſa Kriſtuſa

po ſpiſu vſih ſhterih evangeliſtov.

Perblishal ſe je prasnik opreſnih kruhov, kteri ſe imenuje velika nozh. (Po Mojseſovi poſtavi niſo ſmeli Judje ob velikonozhnim zhaſu ſkvaſeniga kruha jeſti, temuzh ſo mogli le opreſen kruh vshivati; ino to ſzer na velikonozhni dan in ſheſt dni potem. Sato ſe velikonozhni prasnik tudi prasnik opreſnih kruhov imenuje.) In Jesuſ je rekel ſvojim uzhenzam: Veſte, de bo zhes dva dni velika nozh, in ſin zhlovekov bo isdan, de bo krishan. In judovſki piſmarji ſo iſkali, kako bi Jesuſa umorili. Takrat ſo ſe sbrali mogozhni in ſtarejſhi smed ljudſtva v dvor Kajfeshev, in ſo ſe poſvetovali, kako bi Jesuſa s svijazho vjeli in umorili; bali pa ſo ſe ljudſtva. Rekli ſo: Nikar v prasnik, de hrup med ljudſtvam ne vſtane. Şatan pa je ſhel v Judesha, kteri ſe je imenoval Iſhkarijot, ki je bil eden smed dvanajſterih apoſteljnov. In Judesh je ſhel in govoril ſ poglavarji, kako bi jim Jesuſa isdal, in jim

je rekel: Kaj mi hozhete dati, in jeſt vam ga bom isdal? Oni pa, to ſlifhati, ſo ſe obvefelili, in ſo mu obljubili trideſet ſrebernikov. (Po naſhim denarji dva in dvajſet goldinarjev in trideſet krajzarjev.) In Judesh je beſedo dal, in je iſkal perloshnoſti, de bi jim ga isdal bres hrupa.

Perſhel je pa pervi dan opreſnih kruhov, ob kterim ſe je moglo klati velikonozhno jagnje. Tedaj ſo perſtopili uzhenzi k Jesuſu in ſo mu rekli: Kam hozheſh de gremo, in ti perpravimo, de boſh jedel velikonozhno jagnje? Ino poſhlje dva ſvojih uzhenzov, Petra in Janesa, in jima rezhe: Pojdita v meſto, in vaju bo ſrezhal zhlovek, kteri poneſe vrezh vode; pojdita sa njim v hiſho, v ktero gre, in rezita hiſhnimu goſpodarju: Uzhenik ti rezhe: Zhaſ moje ſmerti je bliso, per tebi hozhem imeti velikonozh ſ ſvojimi uzhenzi. Kje je moja goſtivniza, kjer bom velikonozhno jagnje ſ ſvojimi uzhenzi jedel? In on vama bo pokasal veliko obednizo pogernjeno; ondi nam perpravita. In njegova uzhenza greſta, prideta v meſto in najdeta, kakor jima je bil povedal; in ſta perpravila velikonozhno jagnje.

Ko ſe je bil pa vezher ſtoril, je priſhel Jesuſ s drugimi uzhenzi. In kadar je ura priſhla, je k jedi ſhel in dvanajſteri s njim. In jim je rekel: Is ſerza ſim shelel to velikonozhno jagnje jeſti s vami, preden terpim. Sakaj, povem vam, de od sdaj ga ne bom vezh jedel, dokler ne bom velikonozhne vezherje nebeſhkiga veſelja s vami obhajal. In

Krona Marternikov
Krancelc Devic
Angelcov
Ljubezen do Boga do bližniga
SV. URSULA D.M.

za srečno zadnjo uro, ktero so poterdili papež Pij IX. 12. sušca 1858 in obdarili s popolnama odpustki v smertni uri, in vsaki mesec enkrat po prejetih sv. Zakramentih. Edenajst peršon eniga spola skup zbranih moli „Oče naš;“ — „Češena si Marija;“ — „Čast bodi;“ — vsaki dan za srečno zadnjo uro, in za pomoč, eden druziga lepo učiti, greha varovati, k dobrimu opominati in mu v nebesa pomagati.

Molitev.

Prosi za nas, o sv. Uršula! de se po tvojim zgledu med seboj lepo učimo, greha varujemo, k dobrimu opominamo in v nebesa pridemo. Amen.

je vsel kosarez (ki je dobro lozhiti od ſkrivnoſtniga kelha) na to je sahvalil in rekel: Vsemite in rasdelite ſi med ſeboj; sakaj to je sadnja vezherja, ki jo s vami tukaj obhajam; zhaſitljivſhi in velizhaſtniſhi bom pa s vami enkrat v kraljeſtvu ſvojiga Ozheta pri nebeſhki vezherji. Po jedi velikonozhniga jagnjeta, ſhe preden je bil poſtavil preſveti sakrament, vſtane in dene ſ ſebe ſvojo sgornjo obleko, in vsame pert in ſe opaſhe, potlej vlije vode v vmivalnizo, sazhne umivati uzhenzam noge in briſati ſ pertam, ſ kterim je bil opaſan. Pride tedaj k Šimonu Petru pred drugimi uzhenzi, in Peter mu rezhe: Goſpod! ti meni noge umivaſh? Jesuſ je odgovoril in mu rekel: Kar jeſt delam, ti sdaj ne veſh, vedil pa boſh potlej. Peter mu rezhe: Ne boſh mi umival nog vekomaj ne. Jesuſ mu je odgovoril: Ako te ne umijem, ne boſh imel delesha s menoj (ako niſi pokoren, ne boſh deleshen mojiga kraljeſtva, mojih sakladov in mojiga povelizhanja), Šimon Peter mu rezhe: Goſpod! ne ſamo nog, ampak tudi roke in glavo. Jesuſ mu rezhe: Kdor je umit, ne potrebuje vezh, kakor de noge umije, in je veſ zhiſt. Kdor je she v ſvetim kerſtu ali v sakramentu ſvete pokore ſmertnih grehov ozhiſhen, njemu je le ſhe ſamo tega potreba, kar umivanje nog pomeni, namrezh delavne darovavne ljubesni do blishnjiga. Apoſteljni ſo bili po kerſtu ſmertnih grehov ozhiſheni, manjſhi pomankljivoſti pa ſo mogli pred prejemo preſvetiga sakramenta s ljubesnijo sbriſovati, ktero jih je Jesuſ ſ ſvo-

jim sgledam uzhil. Tudi vi ſte zhiſti, pa ne vſi. Vedil je namrezh, kdo je, kteri ga bo isdal; sato je rekel: Niſte vſi zhiſti. (Vi nimate vſi te delavne ljubesni do blishnjiga. Nekdo smed vaſ jo je do mene ſ ſvojimi ſtraſti in hudobnimi nameni v ſebi ugaſnil.)

Potem, ko jim je bil noge umil, in vsel ſvoje oblazhila, ſe je ſpet k misi uſedel, in jim rekel: Veſte, kaj ſim vam ſtoril? Vi me klizhete: Uzhenik in Goſpod! in prav pravite, ſim tudi. Ako ſim tedaj jeſt, Goſpod in uzhenik, vam noge umil, morate tudi vi eden drugimu noge umivati. Isgled namrezh ſim vam dal, de ravno tako, kakor ſim jeſt vam ſtoril, tudi vi ſtorite. Reſnizhno, reſnizhno vam povem: Hlapez ni vikſhi, ko njegov Goſpod; ne poſlan vikſhi, ko tiſti, kteri ga je poſlal. Ako to veſte, blagor vam bo, zhe bote to ſtorili. Ne rezhem od vaſ vſih; jeſt dobro vém, ktere ſim apoſteljne svolil, in de je tudi moj sdajavez med njimi, vedil ſim tudi, de bo Judesh ſvoje svoljenje v hudo obernil, in de ne bo svelizhanja doſegel; pa to je bilo previdéno in prerokovano, in kar je previdéno in prerokovano, to ſe mora tudi ſpolniti, sakaj nemogozhe je, de bi ſe ne sgodilo to, kar Bog previdi, de ſe bo sgodilo. Povem vam she sdaj, preden ſe sgodi, de me bo nekdo smed vaſ isdal; to vam pa sato pred povem, de ſe ne bote v veri v me motili; de ne bote miſlili in rekli, de ſvojiga isdajavza niſim posnal, ko ſim ga apoſteljna svolil, posnal ſim ga, in ſim dobro vedil, de me bo isdal, in sato

vam tudi pred povem, de bote v veri v me poterjeni, de bote ſposnali, de ſim jeſt Meſija, Şin Boshji, ker ſe vſe, kar je od mene prerokovano, nad menoj ſpolnuje.

In Jesuſ je v duhu shaloſten bil, je prizhal in rekel: „Reſnizhno, reſnizhno vam povem: Eden smed vaſ me bo isdal, kteri jé s menoj.“ Uzhenzi ſo ſe tedaj eden drusiga pogledovali pomiſhljevaje, od kteriga de govori. In ſilno shaloſtni ſo sazheli eden sa drugim rezhi: Goſpod! ali ſim jeſt? On pa je odgovoril in rekel: Kteri pomaka s menoj roko v ſkledo, ta me bo isdal. Şin zhlovekov gre ſzer v ſtraſhno terpljenje in ſmert, kakor je po boshji modroſti ſklenjeno in piſano od njega; pa sato on, ki me isda, ni isgovorjen; ſtraſhna neſrezha ga bo sadela. Gorje tiſtimu zhloveku, po kterim bo ſin zhlovekov isdan! Boljſhi bi mu bilo, de bi ne bil rojen tiſti zhlovek. Janes pa, kteriga je Jesuſ ljubil, je ſlonel na Jesuſovih perſih. Njemu je tedaj pomignil Şimon Peter, in mu je rekel: Kdo je, od kteriga govori? Janes ſe tedaj naſloni na Jesuſove perſi in rezhe Jesuſu: Goſpod! kdo je? Jesuſ je odgovoril: Tiſti je, kterimu bom jeſt pomozhen kruh podal. Judesh pa, kteri ga je isdal, je rekel: Uzhenik! ali ſim jeſt? Jesuſ mu odgovori: Ti ſi rekel. In je pomozhil kruh, in ga je dal Judeshu Iſhkarjotu, Şimonovimu ſinu. In po grishljeji ga je ſatan popolnama v ſvojo oblaſt vsel in je v njem goſpodoval, ko mu je bil she pred miſel, Goſpoda isdati, v ſerze vdihnil. Potem mu Jesuſ rezhe: Kar

miſliſh ſtoriti, ſtori bersh, sakaj jeſt she mozhno shelim sa ljudi terpeti in umreti. Nobeden teh pa, kteri ſo per misi bili, ni vedil, zhimu mu je to rekel. Eni namrezh ſo menili, ker je Judesh moſhnjo imel, de mu je Jesuſ rekel: kupi kar sa prasnik potrebujemo; ali de bi kaj ubogim dal. Ko je tedaj grishljej vsel, je kmalo vun ſhel. Ino bila je nozh. (Per Judih je bila ſhega, de je hiſhni goſpodar konez pojedine ſvojim goſtam ſhe grishljej podal. Podani grishljej je bil snamnje, de je pojedina dokonzhana.)

Po vezherji je vsel Jesuſ kruh, ga je poſvetil, raslomil in dal ſvojim uzhenzam rekozh: Vsemite in jejte; to je moje telo, ktero bo sa vaſ v ſmert dano. Ravno tako je vsel kelih s vinam, je sahvalil in jim ga podal rekozh: Pijte is njega vſi! To namrezh je moja kri, kri nove savese, ktera bo sa njih veliko prelita v odpuſhanje grehov. — To ſtorite v moj ſpomin. (S temi poſlednjimi beſedami je Jesuſ poſtavil nar ſvetejſhi daritev ſv. maſhe, sakrament ſv. reſhnjiga Teleſa.) In ſo pili is njega vſi.

Ko je bil Jesuſ ſhe v obednizi, je rekel enajſterim (Judesh namrezh je bil she odſhel): Ura je bliso, de bom po ſvoji ſmerti na krishu, ki bo po Judeshevim isdanji priſhla, povelizhan, ter pojdem v velizhaſtvo ſvojiga Ozheta, in bom od Judov in nevernikov Meſija ſposnan. In to ſe bo prav kmalo sgodilo. Otrozhizhi! le malo zhaſa ſim ſhe per vaſ. In kamor jeſt grem, vi sdaj ne morete iti; ali kmalo vaſ bom k ſebi vsel, de bote tudi vi, kjer ſim jeſt, per Ozhetu v nebeſih.

Novo sapoved vam dam, de ſe namrezh

ſ poſtreshljivo in ſ popolnama darovavno ljubesnijo ljubite med ſeboj. V tem bodo vſi ſposnali, de ſte moji uzhenzi, ako bote s satajevanjem ſamiga ſebe blishnjimu ſe darovali. In ko ſo bili sahvalno peſem ſpeli, ſo ſhli na oljſko goro.

Ṣimon Peter pa rezhe Jesuſu: Goſpod! kam greſh? Jesuſ je odgovoril: Kamor jeſt grem, sdaj ne moreſh sa menoj iti; potlej pa pojdeſh sa menoj (k ſmerti na krishi in potem v nebeſa). Peter mu rezhe: Sakaj ne morem sdaj sa tabo iti? Goſpod! ſ teboj ſim perpravljen v jezho in v ſmert iti. Ṣvoje shivljenje bom sate poſtavil. Jesuſ mu je odgovoril: Ṣvoje shivljenje boſh same poſtavil? Reſnizhno, reſnizhno ti povem, de nozoj to nozh, preden petelin dvakrat sapoje, me boſh trikrat satajil. Vſi ſe bote to nozh nad mojim terpljenjem in mojo sapuſhenoſtjo motili, in v veri omahovaje me sapuſtili. Peter mu rezhe: Akoravno bi ſe vſi pohujſhali nad teboj, vender jeſt ne. Jesuſ pa je rekel: Povem ti Peter! de ſhe to nozh, preden petelin dvakrat sapoje, boſh trikrat utajil, de me ne posnaſh. On pa je ſhe vezh govoril, rekozh: Ako bi mi bilo tudi umreti ſ teboj, te ne bom satajil. Ravno tako ſo pa tudi vſi rekli. Jesuſ jih je pa milo tolashil in uzhil rekozh: Ne bodi vam britko per ſerzu, in ne shalujte, de vaſ sapuſtim, in ne bojte ſe prihodnjih sopernoſt in teshav. Ṣaj verujete v Boga. Verujte tedaj tudi v mene, njegoviga boshjiga Ṣina, in bodite sagotovljeni, de bote s mojo pomozhjo vſe sadershke premagali. Vera vſe premaga. Ne shalujte de sdaj

sami oſtanete; kmalo bote k meni prifhli v nebeſhko prebivalifhe.

In Jesuſ je ſhel ſ ſvojimi uzhenzi zhes potok Zedron, in je ſhel po navadi na oljſko goro. Sa njim pa ſo ſhli tudi uzhenzi. Tedaj je prifhel s njimi na priſtavo, ki ſe ji pravi Getsemani, kjer je bil vert, v kteriga je ſhel on in njegovi uzhenzi. Vedil je pa tudi Judesh, kteri ga je isdal, sa tiſti kraj, ker je Jesuſ ſ ſvojimi uzhenzi pogoſto tje hodil. Kadar je Jesuſ na meſto prifhel, jim je rekel: Sedite tukaj, de grem tje (ſhtiri in trideſet korakov prozh), in bom molil. Molite tudi vi, de ne pridete v ſkufhnjavo. (De v veri omagali ne bote, kadar bote vidili moje ſtraſhno terpljenje.) In vsame s ſeboj Petra, Jakopa in Janesa, in sazhne preſtraſhen, shaloſtin in otoshin biti, in jim rezhe: Moja duſha je shaloſtna do ſmerti (v ſmertnih britkoſtih ſim), oſtanite tukaj in zhujte, de bote prizhe mojih bolezhin, ter ſe bote uzhili, kako ſe mora v ſleherni ſtifki k molitvi pribeshati, in de me bote s uſmiljenjem in s molitvijo nekoliko tolashili. Ino je malo naprej ſhel, ſe je odtegnil od njih sa luzhaj kamna (ſhtiri in ſhtirdeſet korakov prozh), je na kolena padel in molil rekozh: Moj Ozhe! ako je mogozhe, vsemi ta kelih terpljenja od mene; vender ne moja zhloveſhka, ampak tvoja boshja volja naj ſe sgodi. In je vſtal od ſvoje molitve, ſe vernil k ſvojim uzhenzam in jih je najdel vſe tri ſpati; in rezhe Petru: Simon ſpiſh? Niſi mogel eno uro zhuti? Zhujte in molite, de ſe ne bote ſpotikali nad mojim pri-

hodnjim terpljenjem. Duh je ſzer voljan, ali meſo je ſlabo, tedaj ſe ne ſmete na ſvoje mozhi in ſklepe sanaſhati, temuzh na gnado boshjo, ktere pridno proſite. Spet je v drugizh ſhel, in molil rekozh: Ozhe moj! ako ne more ta kelih terpljenja memo iti, kakor de ga pijem, naj ſe sgodi tvoja volja. In ko ſe je vernil, jih je ſpet najdel ſpati (njih ozhi namrezh ſo bile dremotne) in niſo vedili kaj bi mu odgovorili. In jih je popuſtil, in ſpet ſhel, in v tretjizh molil, in ravno tiſte beſede, kakor popred govoril. Prikasal ſe mu je pa angelj s nebeſ, ki mu je odgovor prineſel, de je Ozhetova volja, de naj terpi, mu je ſad njegoviga terpljenja kasal in ga tako poterdil. Snotranje tolashbe, snotranjiga rasſvitljenja ſe je pa Jesuſ proſtovoljno snebil. In ko ſo ga ſmertne teshave obſhle, je priſerzhniſhe molil. Njegov pot pa je bil, kakor kervave kaplje tekozhe na semljo.*) In pride v tretjizh k ſvojim uzhenzam, ki ſo ſpali, in jim rezhe: Kaj ſpite? Vſtanite, molite, de ne pridete v ſkuſhnjavo. Ura je perſhla; glejte! Sin zhlovekov bo isdan v roke greſhnikov. Vſtanite, pojdimo; glejte, kteri me bo isdal, je bliso.

In ko je ſhe govoril, je Judesh, eden dvanajſterih apoſteljnov, priſhel, in s njim ſtrasha in velika mnoshiza ſlushabnikov velikih oblaſtnikov in farisejev s mezhi in kolmi, ſ ſvetilnizami in baklami in oroshjem. Dal jim je bil pa njegov isdajavez snamnje, rekozh: Kteriga bom kuſhnil, tiſti je; njega primite in

*) Glej popiſovanje Jesuſoviga kervaviga pota.

varno ga peljite. In ko je bil prifhel, je fhel pred njimi, in bersh je k Jesufu ftopil in rekel: Sdrav bodi uzhenik! in ga je kufhnil. In Jesuf mu je rekel: Prijatel! zhemu fi prifhel? Judesh! f kufhevanjem isdajafh Sinu zhlovekoviga? In Jesuf, ki je vedil vfe, kar je imelo zhes njega priti, je naprej ftopil in jim rekel: Koga ifhete? In odgovorili fo mu: Jesufa Nasarefhkiga. Jesuf jim rezhe: Jeft fim. Stal je pa tudi Judesh per njih, kteri ga je isdal. Kadar jim je tedaj Jesuf rekel: Jeft fim, fo odftopili in padli na semljo. Ino fpet jih je vprafhal: Koga ifhete? Oni fo pa rekli: Jesufa Nasarefhkiga. Jesuf je odgovoril: Povedal fim vam, de fim jeft, ako tedaj mene ifhete, puftite te (pokashe fvoje apofteljne) iti.

Tedaj fo perftopili vojfhaki in hlapzi, in fo roke na Jesufa vergli in ga perjeli. Kadar fo pa njegovi uzhenzi, kteri fo bili okoli njega, vidili, kaj ima biti, fo mu rekli: Gofpod! ali naj mahnemo s mezhem? Simon Peter tedaj, ki je mezh imel, ga je isderl, in je mahnil po hlapzu, in mu je odfekal defno uho. Hlapzu pa je bilo ime Malhuf, Jesuf pa je rekel: Jenjajte od tega. In fe je njegoviga ufhefa dotaknil in ga je osdravil. Potem je Petru rekel: Vtakni fvoj mezh v noshnizo; sakaj vfi, kteri fe s mezhem pezhajo, ko sa to oblafti nimajo, saflushijo, de bi fe jim ravno to pergodilo. Ali menifh, de ne morem profiti fvojiga ozheta, in mi bo poflal vezh kot dvanajft ligionov (to je vezh kot dva in fedemdefet

tavshent) angelov. Ali ne bom pil keliha, kteriga mi je Ozhe dal? Kako ſe bo tedaj ſpolnila volja nebeſhkiga Ozheta, ktera je, kakor ſo preroki prerokovali, de terpim in umerjem sa svelizhanje ljudi. Ştrasha tedaj, poglavar in hlapzi Judov ſo Jesuſa popadli in ſo ga svesali. Tiſto uro je Jesuſ poglavarjem tempeljna in ſtarejſhim smed ljudſtva, ki ſo nad njega priſhli, rekel: Kakor nad rasbojnika ſte priſhli s mezhi in kolmi me lovit; vſak dan ſim ſedel per vaſ, in uzhil v tempeljnu, in me niſte prijeli; tode sdaj je zhaſ priſhel, ki ga je bil moj Ozhe odlozhil, in hudizhu je oblaſt dana s vaſhimi rokami krishati me. Pa to vſe ſe je sgodilo, de ſe dopolnijo prerokovanja prerokov. Njegovi uzhenzi pa ſo ga od ſtraha, de bi tudi njih ne sgrabili, sapuſtili, in ſo vſi sbeshali. Ştamo Peter in Janes ſta ſhla od dalezh sa njim.

In kteri ſo Jesuſa vjeli, ſo ga peljali pervizh k Anasu: bil je namrezh taſt Kajfeshev, kteri je bil oblaſtnik tiſto leto in tudi v zhaſti per ljudeh. Anas je vpraſhal Jesuſa sa njegove uzhenze in njegov uk. Jesuſ mu je odgovoril: Jeſt ſim ozhitno govoril pred ſvetam, jeſt ſim vſelej uzhil v ſ-hodnizi in v tempeljnu, kamor ſe vſi Judje ſ-hajajo, in na ſkrivim niſim nizh govoril. Kaj tedaj mene vpraſhujeſh? Vpraſhaj tiſte, kteri ſo moje beſede sliſhali; glej, oni vedó, kaj ſim jeſt govoril. Kadar je bil pa to isrekel, je eden ſlushabnikov, kteri je sraven ſtal, Jesuſa sa uho udaril, rekozh: Tako odgovarjaſh ſvojimu oblaſtniku? Jesuſ mu

je na to rekel: Ako ſim krivo govoril, ſprizhaj, de je krivo; ako ſim pa prav govoril, kaj me bijeſh?

Anas je poſlal Jeſuſa svesaniga h Kajfeshu, ſvojimu ſetu, kteri je bil tiſto leto oblaſtnik. Bil je pa Kajfesh ravno tiſti, kteri je Judam ſvèt dal, de je boljſhe, de en zhlovek umerje, kakor de bi bilo vſe ljudſtvo konzhano. Per njem ſo ſe vſi judovſki veliki poſvetovavzi sbrali, to je, piſmarji, mogozhni in ſtarejſhi smed ljudſtva, in ſo iſkali kriviga prizhevanja soper Jeſuſa, de bi ga umorili; in ga niſo najdli, deſiravno je bilo veliko podkupljenih krivih prizh priſtopilo, ktere ſo krivo prizhevale soper njega, pa njih prizhevanje ſe ni vjemalo. Sadnjizh pa ſte priſhli dve krivi prizhi, in ſte krivo prizhali soper njega, rekozh: Mi ſmo ga ſliſhali rezhi: Jeſt samorem podreti tempelj boshji, in v treh dneh ga ſpet ſosidati. In tudi njih prizhevanje ni obſtalo. In Kajfesh ſtopi v ſredo, in vpraſha Jeſuſa rekozh: Ne odgovoriſh nizh na to, kar tí soper tebe prizhajo? On pa je molzhal, in ni nizh odgovoril. In Kajfesh mu je sopet rekel: Sarotim te per shivim Bogu, de nam poveſh, ali ſi ti Kriſtuſ, ſin boshji? Jeſuſ mu rezhe: Ti ſi rekel (to je, jeſt ſim reſnizhni ſin boshji). Tega vſi ne verjamete, vender pa vam le povem: Poſihmal, ko me je Kajfesh v imenu vſiga ljudſtva ko Meſija savergel, me bote vidili kakor oblaſtnika boshjiga v boshjim velizhaſtvu nad vaſ k ſodbi priti. Na to je Kajfesh raſtergal ſvoje oblazhila, rekozh: Boga je pre-

klinjal, kaj potrebujemo ſhe prizh? Glejte, sdaj ſte ſhliſhali preklinjevanje. Kaj ſe vam sdi? Oni pa ſo odgovorili in rekli: Ṣmerti je kriv!

In moshje, kteri ſo ga dershali, ſo ga saſramovali in bili. In ſo ga sakrivali, in ga v obras bili, in ſo ga vpraſhali rekozh: Prerokuj, kdo te je vdaril? In vezh drusiga preklinjevanja ſo govorili soper njega zelo nozh, do jutra.

Med tem ſe je na dvoriſhi nekaj shaloſtniga godilo. Peter je ſhel od dalezh sa Jesuſam do dvora Kajfesheviga, in tudi drugi uzhenez (Janes). Tiſti uzhenez pa je bil snan v Kajfeshevi hiſhi, in je ſhel s Jesuſam vred notri na dvoriſhe. Peter pa je ſtal sunaj per vratih. Uzhenez, kteri je Kajfeshu snan bil, je tedaj vun ſhel, je govoril s vratarizo in je Petra noter peljal. Sakurili ſo pa ogenj v ſredi dvoriſha hlapzi in ſlushabniki, in ſo ſe greli. Ṣtal je pa tudi Peter s njimi, in ſe je grel, de bi vedil konez ſvojiga uzhenika. Ko ga je pa vidila dekla vratariza ſedeti per ognju, in ga je prav pogledala, je rekla: Tudi ta je bil s njim. In priſtopila je k njemu, rekozh: Tudi ti ſi bil s Jesuſam Galilejzam. On pa je tajil vprizho vſih, rekozh: Niſim bil, shena! ne posnam ga! ne vem in ne umem, kaj praviſh! In je vun ſhel pred dvoriſhe, in petelin je sapel. Ko je pa ſkosi vrata ſhel, ga je vidila druga dekla, in je rekla tiſtim, kteri ſo bili tam: Tudi ta je bil s Jesuſam Nasareſhkim! In kmalo potem ga je drugi vidil in rekel:

Tudi ti ſi smed njih. Peter pa je rekel: O zhlovek! niſim. In nekako uro zhaſa potlej je nekdo drugi terdil, rekozh: Reſnizhno, tudi ta je bil s njimi, ker je tudi Galilejz! In zhes malo ſo sraven ſtojezhi ſpet Petru rekli: Reſ ſi smed njih; ſaj ſi tudi Galilejz, sakaj tvoj jesik te rasodeva. In eden smed hlapzov, ſtriz tiſtiga, kterimu je bil Peter uho odſekal, mu rezhe: Ali te niſim jeſt vidil na vertu per njem? Peter je tedaj ſpet tajil: Ne posnam tega zhloveka, od kteriga pravite. In sdaj je petelin vdrugizh sapel. Ino vojſhaki in ſodni hlapzi peljejo Jesuſa na dvoriſhe poſlopja. In Jesuſ ſe je oserl in je pogledal v Petra. In Peter ſe je ſpomnil beſed, ktere mu je bil Jesuſ rekel: Preden bo petelin dvakrat sapel, me boſh trikrat satajil. In je vun ſhel in je milo jokal. Jesuſa pa ſo na dvoriſhi, kar ſo mogli, zhes nozh saſramovali. Nekteri ſo mu pljuvali v obras, in mu jih sa uho dajali; drugi ſo mu ozhi sakrivali in ga ſ peſtmi v obras bili, in rekli: Ti krivi Meſija! prerokuj nam, kdo te je udaril? In ſhe vezh hudiga ſo pozheli.

Kadar ſe je pa jutro ſtorilo, ſo ſe vſi veliki poſvetovavzi vnovizh sbrali, in ſe poſvetovali, kako bi Jesuſa v ſmert isdali. Peljali ſo ga tedaj v ſvoje sbiraliſhe, in ſo ga ſhe enkrat vpraſhali, rekozh: Ali ſi ti Kriſtuſ, povej nam? In jim je rekel: Ako vam povem, mi ne bote verjeli. Ako pa tudi vpraſham, mi ne bote odgovorili, in me ne ſpuſtili, ker ne iſhete reſnize, ampak le isgovora, de bi me samogli obſoditi. Odſihmal pa bo ſin zhlo-

vekov ſedel na deſnizi mozhi boshje. Vſi pa ſo rekli: Ti ſi tedaj ſin boshji? In je rekel: Vi pravite, de jeſt ſim, in ſim tudi reſnizhno. Oni pa ſo rekli: Kaj potrebujemo ſhe prizhevanja? Şaj ſmo ſami ſliſhali is njegovih uſt preklinjevanje! In vſtala je vſa mnoshiza, in ſo ga svesaniga peljali in isdali Ponziju Pilatu, poglavarju deshele.

Ko je tedaj Judesh, kteri ga je isdal, vidil, de ſi Jesuſ ſam ne pomaga, kakor je on prizhakoval, ſe je keſal, de ga je isdal, in je nasaj prineſel trideſet ſrebernikov vajvodam in ſtaraſhinam, rekozh: Jeſt vam dam vaſh denar nasaj, ſpuſtite tudi vi Jesuſa, ker je nedolshen. Oni pa ſo rekli: Kaj je nam mar, ti glej. In je vergel od ſebe ſrebernike v ſodni sbornizi, ſe je vernil in je ſhel in ſe je is obupanja, de njegov greh ne more odpuſhen biti, s vervijo obeſel. Uzheniki poſtave pa ſo vseli ſrebernike in ſo rekli: Ne ſpodobi ſe jih devati v tempeljnovo ſkrinjizo, sakaj to je zena kervi (denar, ki ſo ga dajali, de bi koga v ſmert ſpravili). Şklenili ſo pa, in kupili sa nje lonzharjevo njivo, sa pokopaliſhe ptujih Judov, ki niſo imeli laſtniga groba, kakor domazhi. Sato je imenovana tiſta njiva Hakeldama, to je: njiva kervi, do danaſhnjiga dne. Tedaj ſe je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: „In ſo vseli trideſet ſrebernikov, zeno zenjeniga, kteriga ſo ſkupzhevali od eniga Israelovih otrok (od Judesha), in ſo jih dali sa njivo lonzharjevo, kakor je ſklenil Goſpod.“

Judje, ki ſo bili Jesuſa na dvoriſhe deshelniga poglavarja (Pilata) sjutrej perpeljali, niſo ſhli v ſodnjo hiſho, temuzh ſo sunaj na viſokim meſti, ki ſo bile ſtopinje nanj, oſtali, de bi ne bili omadeshevani, in torej ne ſmeli jeſti velikonozhniga jagnjeta; ker ni nobeden, kteri je hotel zhiſt biti, v hiſho neverniga in sato omadeshevaniga oblaſtnika iti ſmel. Pilat je tedaj vunkaj ſhel in je rekel: Kakſhno toshbo prineſete soper tega zhloveka? In odgovorili ſo mu, rekozh: Ko bi ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili isdali. Pilat jim je tedaj rekel: Vsemite ga vi, in ga po ſvoji poſtavi ſodite. Judje pa ſo mu rekli: Mi ne ſmemo nikogar umoriti. De ſe je dopolnila Jesuſova beſeda, ktero je govoril, ko je na snanje dal, ſ kakſhno ſmertjo bo umerl, de bo namrezh nevernikam v roke dan in krishan. Sazheli ſo ga pa toshiti, rekozh: Tega ſmo najdli, de sapeljuje naſh narod, in de brani zeſarju davke dajati, in pravi, de je on Kriſtuſ kralj. Pilat pa ga je vpraſhal, rekozh: Ši ti kralj Judovſki? On pa je odgovoril in rekel: Reſ, jeſt ſim, pa ne posemeljſki kralj, ampak Judam obljubljeni kralj reſnize, Meſija. In kadar je bil toshen, ni nizh odgovoril, ker bi tudi njegovo sagovarjanje nizh ne bilo pomagalo. Tedaj mu rezhe Pilat: Ali ne ſliſhiſh, koliko soper tebe prizhajo? Nizh ne odgovoriſh? In mu ni odgovoril na nobeno beſedo, tako, de ſe je poglavar ſilno zhudil nad njegovo velikoſerzhno poterpeshljivoſtjo.

Shel je tedaj Pilat ſpet v ſodno hiſho, in je poklizal Jesuſa in mu rekel: Ali ſi reſ ti kralj Judovſki? Jesuſ je odgovoril: Ti ne govoriſh tega ſam od ſebe, temuzh ker ſo ti drugi povedali. Pilat je odgovoril: Kaj ſim jeſt jud, de bi vedil, zhe imaſh reſ pravizo do kraljeve zhaſti? Tvoj narod in uzheniki poſtave ſo te meni isdali; kaj ſi ſtoril? Jesuſ je odgovoril: Moje kraljeſtvo ni od tega ſvetá, ko bi bilo moje kraljeſtvo od tega ſvetá, bi ſe moji ſlushabniki pazh bojevali, de bi ne bil Judam isdan; tode moje kraljeſtvo ni od tod. Pilat mu je na to rekel: Tedaj ſi ti kralj? Jesuſ je odgovoril: Ti praviſh, de ſim jeſt kralj. Jeſt ſim sato rojen, in sato priſhel na ſvet, de reſnizo osnanujem, in jo ſ ſvojim ſvetim shivljenjem in ſ zhudeshi poterjujem. Vſak, kteri je is Boga, poſluſha reſnizo, ki jo osnanujem. Pilat mu rezhe: I kaj reſniza? Kdo ſe kaj sa tvojo reſnizo smeni? In ko je bil to isrekel, je ſpet vun ſhel k Judam, in jim je rekel: Jeſt ne najdem nobene krivize nad njim. Oni ſo pa ſhe bolj ſvojo terdili, in ga ſhe hujſhe toshili rekozh: Ljudſtvo ſhunta po vſi Judeji, od Galileje do ſem. Ko je pa Pilat ſliſhal Galilejo imenovati, je vpraſhal, ali je on Galilejz. In ko je svedil, de je ſpod Herodove oblaſti, ga je poſlal k Herodu, kteri je bil tudi v Jerusalemu tiſte dni savolj prasnika.

Herod pa, ko je Jesuſa vidil, ſe je ſilno obveſelil, sakaj she sdavnej ga je shelel viditi, ker je veliko ſliſhal od njega, in je upal, de ga bo vidil kak zhudesh ſtoriti. In

ga je opraſheval s mnogimi beſedami. Jeſuſ pa mu ni nizh odgovoril, ker ſo bile nezhimerne popraſhevanja, ki bi bile njegovo radovednoſt paſle. Uzheniki poſtave in piſmarji pa ſo ſtali, in ga terdo toshili. Herod ſ ſvojimi vojſhaki pa ga je sanizheval in saſramoval, in ga je k vezhimu oframotenju oblekel v belo (imenitno) oblazhilo, in ga je nasaj poſlal k Pilatu.

Pilat pa je poklizal poglavarje in ljudſtvo in jim je rekel: Perpeljali ſte mi tega zhloveka, kakor de bi bil sapeljeval ljudſtvo; in glejte jeſt ſim ga vprizho vaſ ispraſheval, in niſim najdel nobene krivize nad tem zhlovekam v tem, zheſar ga toshite. Pa tudi Herod ne; sakaj poſlal ſim vaſ bil k njemu, in glejte, nizh ſmerti kriviga ni bilo najdeniga nad njim. Ob velikonozhnim prasniku pa je poglavar navado imel ljudſtvu eniga jetnika ispuſtiti, kteriga ſo hotli. Imel je pa takrat ſlovezhiga jetnika, kteri je bil imenovan Baraba. Ta je bil savolj nekiga v meſtu ſtorjeniga punta in uboja v jezho vershen. In ko je ljudſtvo k Pilatu priſhlo, je sazhelo po navadi proſiti sa to, kar jim je vſelej ſtoril. Pilat pa jim je odgovoril, rekozh: Kteriga hozhete, de vam ispuſtim, Baraba, ali Jeſuſa, kteri je imenovan Kriſtuſ? Sakaj vedil je, de ſo ga bili is nevoſhljivoſti isdali. Kadar je pa ſedel na ſodnim ſtolu, je poſlala k njemu njegova shena rekozh: Nizh ne imej opraviti ſ tem pravizhnim; sakaj veliko ſim terpela danſ v ſanjah savolj njega. Ali uzheniki poſtave, mogozhni in ſta-

rejſhi smed ljudſtva ſo ſhuntali ljudi, de bi profili sa Baraba, Jesuſa pa pogubili. Poglavar pa je odgovoril in jim rekel: Kteriga teh dveh hozhete, de vam ispuſtim? Savpila pa je mnoshiza vſa kmalo, rekozh: Prozh ſ tem in ſpuſti nam Baraba. Pilat jih je tedaj ſpet nagovoril, ker je hotel Jesuſa ispuſtiti, in jim je rekel: Kaj tedaj hozhete, de ſtorim s njim, ki ga kralja Judov imenujete? Oni pa ſo savpili: Krishaj ga, krishaj ga! On pa jim je v tretjizh rekel: Kaj je pa vender hudiga ſtoril? Nizh ſmerti kriviga ne najdem nad njim; gajshlati ga ſzer porezhem, potem ga bom pa ispuſtil. Ali oni ſo ſhe bolj vpili rekozh: Krishan naj bo.

Na to je Pilat Jesuſa dal gajshlati. Vojſhaki ſo ga peljali na dvoriſhe ſodne hiſhe, in ſo ſklizali vſo trumo. Potem ſo ga ſlekli, in ſo mu ſhkerlataſt plajſh ogernili, ter ſo ga gajshlali. *) In ſo ſpletli krono is ternja, in ſo mu jo na glavo djali, **) in terſt v njegovo deſnizo, in ſo pred njega poklekovali in ga saſramovali, rekozh: Sdrav bodi, kralj judovſki! in ſo v njega pljuvali, in mu jih sa uho dajali, terſt jemali in tolkli po glavi in ſe mu uklanjali.

Pilat je potem ſpet vunkaj is ſvoje ſodne hiſhe ſhel, in je vſtavil gajshlanje, ktero ſe je soper njegovo voljo godilo. Ko ſe mu je Jesuſ mozhno ſmilil, je miſlil, de bo tudi ljudſtvo s njim uſmiljenje imelo, ako ga bo vſiga rasgajshlaniga vidilo. Sato je mignil Jesuſu

*) Glej popiſovanje Jesuſoviga gajshlanja.
**) Glej popiſovanje Jesuſoviga kronanja.

in vojſhakam, de ſo ſhli sa njim vun is dvoriſha pred poſlopje. Ino tam rezhe uzhenikam poſtave in vſimu ljudſtvu: Glejte! perpeljem vam ga vunkaj, de ſposnate, de ne najdem nad njim nobene krivize. Jesuſ je imel ternjevo krono na glavi in je bil ſ ſhkerlataſtim plajſhem ogernjen. In Pilat rezhe ljudſtvu: Glejte borniga, she prevezh pokorjeniga zhloveka! Imejte vender uſmiljenje s njim! Ko ſo ga pa vidili, ſo vſi vpili rekozh: Krishaj ga, krishaj ga! Pilat jim rezhe: Vsemite in krishajte ga vi; sakaj jeſt ne najdem krivize nad njim. Judje ſo mu odgovorili: Mi imamo poſtavo, in po poſtavi mora umreti, ker ſe je ſina boshjiga delal. Kadar je Pilat ſliſhal to govorjenje, ſe je ſhe bolj bal. Pilat ſi je v sazhetku vſo to rezh prav majhno miſlil in jo je le poverhama, lahkomiſhljeno preſojeval; sdaj pa je she pogled rasgajshlaniga Jesuſa reſnobne miſli v njem obudil, in je njegovo ſerze k uſmiljenju nagibal. Ko je pa ſliſhal, de ſe Jesuſ Ṣinu boshjiga imenuje, in ko ga je njegova shena opominjala, naj pravizhniga ne obſodi, je bil ſhe bolj samiſhljen in nekaka grosa ga je ſprehajala. Pilat ſi je miſlil, ako bi Jesuſ Ṣin boshji biti utegnil, gorje potem meni!

In je ſpet Jesuſa ſeboj v ſodno hiſho peljal in ga je vpraſhal, rekozh: Od kod ſi ti? Jesuſ pa mu ni odgovoril. Pilat mu tedaj rezhe: Meni ne odgovoriſh? Ne veſh, de imam oblaſt te krishati ali ſpuſtiti? Jesuſ je odgovoril: Tvoja oblaſt do mene pride od Boga, sakaj boshja in moja volja je, de umerjem

na krishi. Per vſim tem vender le nifi bres sadolshenja, ker bi ſe mogel mojim krivizhnim toshnikam soperſtaviti; oni pa imajo veliko vezhi greh, kakor ti. In poſihmal je ſhe bolj iſkal Pilat ga ſpuſtiti. Judje pa, ki ſo Pilatovo miſel ſposnali, ſo vpili rekozh: Ako tega ſpuſtiſh, nifi zeſarjev prijatel; sakaj vſak, kteri ſe kralja dela, zeſarju soper govori.

Pilat tedaj, ko je to govorjenje ſlifhal, je Jesuſa vun perpeljal, ſe je vſedel na ſodni ſtol, na meſtu, ktero ſe imenuje Litoſtratoſ, po hebrejſko pa Gabata. Bilo je pa na dan perpravljanja k veliki nozhi, v sazhetku ſheſte ure, po naſhi ſhtetvi okoli poldne, in rezhe Judam: Glejte, vaſh kralj! (to je, poglejte ga in bote vidili, de ni reſ, kar pravite, de hozhe posemeljſki kralj biti in ſe Rimſkimu zeſarju soperſtaviti; she njegov pogled rasodeva, de je norzhija terditi, de hozhe posemeljſko kraljeſtvo napraviti in Rimſkimu zeſarju deshelſko oblaſt odvseti). Oni ſo pa vpili: Prozh s njim, prozh s njim, krishan naj bo! Pilat jim rezhe: Vaſhiga kralja bom krishal? In vſi ſo odgovorili: Nimamo kralja, rasun zeſarja. In ſo le smiram vpili in profili, de naj bo krishan, in njih vpitje je prihajalo zhedalje vezhi.

Ko je pa Pilat vidil, de nizh ne opravi, temuzh de smiram vezhi hrup vſtaja, je vsel vode, in ſi je roke umil, vprizho ljudſtva, rekozh: jeſt ſim nedolshin nad kervijo tega pravizhniga, vi glejte! In vſe ljudſtvo je odgovorilo in reklo: Njegova kri naj pride nad naſ, in nad naſhe otroke. In Pilat je priſodil,

de bi ſe dopolnila njih proſhnja. Tedaj jim je ispuſtil Baraba; Jesuſa pa jim je isdal, de naj ga krishajo. Vseli ſo pa Jesuſa, in potem, ko ſo ga saſramovali, ſo mu ſlekli ſhkerlat, in ga oblekli v njegove oblazhila, in ſo ga vun peljali, de ſo ga krishali.*) In je ſvoj krish neſel in ſhel vun na meſto, ki ſe imenuje meſto mertvaſhkih glav, po hebrejſko pa Golgata. (Bil je grizh bliso Jerusalema proti ſeverno sahodnji ſtrani). Gredé pa ſo dobili zhloveka is Zirene, Ṣimona po imenu, kteri je ſhel is polja; tega ſo primorali, de je nekoliko korakov dalezh Jesuſov krish neſel. Ṣhla je pa sa njim velika mnoshiza, smed ktere ſo ga neke shene milovale in objokovale. Jesuſ ſe je pa proti njim obernil in je rekel: Hzhere Jerusalemſke! nikar ſe ne jokajte nad menoj, ampak jokajte ſe nad ſeboj in nad ſvojimi otrozi. Sakaj glejte! dnevi bodo priſhli, ob kterih porekó: Ṣrezhne ſo shene, ktere nimajo otrok, de bi savolj njih shalovale. Tolike bodo teshave in nadloge, ki bodo nad Jerusalem priſhle! Od ſtrahu bodo ljudje v berloge po hribih in gorah lesli, ker pa tudi tukaj ne bodo varni, ſi bodo nagle ſmerti sheleli, de bi britkoſtim uſhli. Ako pravizhni in ſveti tako grosovito terpí, kaj je hudobnimu in bresboshnimu prizhakovati? Peljana ſta bila pa s njim tudi dva druga hudodelnika, de bi bila umorjena.

In ſo priſhli na meſto, ki ſe imenuje Golgata, to je: meſto mertvaſhkih glav. In ſo mu dali piti vina s miro in sholzhem sme-

*) Glej popiſovanje Jesuſoviga krishanja.

ſhaniga. In ko je bil pokuſil, ni hotel piti. Ondi ſo ga krishali in obedva hudodelnika, eniga na deſni, drusiga pa na levi Jesuſovi ſtrani, v ſredi pa Jesuſa. In je bilo dopolnjeno piſmo, ktero pravi: Med krivizhnike bo ſhtet. Bila je pa tretja ura proti konzu, (po naſhi ſhtetvi opoldne) ko ſo ga na krish perbili. Bila je pa navada, de je eden smed vojakov pri umorjenih obſojenih noſil belo tablo, na kteri je bilo sapiſano imé in hudodelſtvo obſojeniga; ta tabla je bila po tim na krishi pribita. Napiſal je tudi Pilat napiſ njegoviga sadolshenja, in ga je djal na verh krisha obeſiti. Bilo je piſano: „Jesuſ Nasareſhki, kralj Judovſki.“ Gotovo je hotel Pilat ſ tim rezhi: Ta ſe je delal kralja Judov, pa ni bil, in sato je bil krishan; po boshjim dopuſhenji je pa tako sapiſal, de je pravo veljavo Jesuſovo in pravi vsrok njegove ſmerti povedal; sakaj on je bil kralj (Meſija) Judovſki, in ravno sato, ker je kralj (Meſija) bil, je umerl na krishi po vezhnim ſklepu boshjim. Bilo je pa piſano po hebrejſko, po greſhko in po latinſko. Hebrejſki jesik je bil domazhe deshele; latinſki je bil Rimljanov, ki ſo nad Judi goſpodovali; in greſhki je bil tiſtih Judov, ki ſo sunaj Paleſtine prebivali in ki ſo savoljo velikonozhniga prasnika v Jerusalemu bili. Sveti ozhaki miſlijo, de bi imel ta trojni jesik pomeniti, de je Kriſtuſ sa vſe ljudi umerl, in de klizhe vſe narode k ſvoji veri. Pod nar imenitnishimi narodi tiſtiga zhaſa, namrezh: Judi, Rimljani in Greki, ſo bili tudi vſi drugi narodi rasumeti.

Potem ſo vojſhaki njegove oblazhila vseli, in ſo jih s velikim saſmehovanjem in saſramovanjem med ſabo rasdelili. Jesuſ je imel namrezh trojno oblazhilo. Ṣuknjo je noſil na golim shivotu, in to ſuknjo mu je bila njegova mati Marija she v mladoſti ſoſhtrikala; nad to ſuknjo je noſil drugo dolgo oblazhilo, v ktero ſe je popolnama savijal, ino verh tega je noſil plajſh, kakorſhniga ſo tudi preroki in uzheniki poſtave noſili. Ta plajſh in ſrednje oblazhilo ſo vojſhaki v ſhteri dela rasdelili, de je vſak nekaj dobil. Ṣpodnjiga oblazhila, imenovane ſuknje, ki je bila bres ſhiva, od verha do tal vſa tkana, pa niſo resali, ampak ſo vadljali sa njo, zhigava de bo. Tako ſe je dopolnilo piſmo, ki pravi: Rasdelili ſo moje oblazhila med ſeboj, in sa mojo ſuknjo ſo vadljali. Ṣveti ozhaki pravijo, de ſhtirje deli Kriſtuſovih oblazhil pomenijo ſhtiri dele ſveta, is kterih ſo ljudje poklizani, de naj ſe Kriſtuſove gnade vdeleshujejo; ſuknja pa pomeni edinoſt v veri. Vojaki, ki ſo Jesuſa krishali in njegove oblazhila med ſabo rasdelili, ſo potem ſedeli in ga varovali.

Ti pa, ki ſo memo hodili, ſo ga preklinjevali, in ſo v saſramovanje ſ ſvojimi glavami smajevali, in ſo rekli: Aha, kako tempelj boshji podiraſh, in ga v treh dneh sopet ſosidaſh; pomagaj sdaj ſam ſebi. Zhe ſi ſin boshji, ſtopi ſ krisha. Ravno tako ſo ga saſramovali tudi uzheniki poſtave ſ piſmarji in ſtaraſhini vred, rekozh: Drugim je pomagal, ſam ſebi pa ne more pomagati. Ako je Izraelſjki kralj, naj ſtopi sdaj ſ krisha, in verujemo

v njega. Saupal je v Boga, naj ga tedaj sdaj refhi, zhe ga ref rad ima. Saj je rekel: Sin boshji fim. Safframovali fo ga pa tudi vojfhaki, kteri fo priftopili, in mu jefiha ponujali rekozh: Ako fi kralj judovfki, pomagaj fi. Jesuf pa je rekel: Ozhe odpufti jim vfim, ki me safframujejo in terpinzhijo, faj ne vedó, kaj delajo. Tudi eden rasbojnikov, ktera fta vifela, ga je safframoval, rekozh: Ako fi Krifstuf, isvoljeni Sin boshji, pomagaj sdaj fam febi in nama. Drugi, ki je na Jesufovi defnizi krishan vifel, pa je odgovoril, in ga je fvaril, rekozh: Se tudi ti ne bojifh Boga, ker fi v ravno tiftim obfojenji? In midva fzer po pravizi terpiva, sakaj po saflushenji fvojih del prejemava plazhilo; ta pa ni nizh hudiga ftoril. In je rekel Jesufu: Gofpod! fpomni fe me, kadar pridefh v fvoje nebefhko kraljeftvo. In Jesuf mu je rekel: Refnizhno ti povem, fhe danf bofh s menoj v raji. (To je, v predpeklu med tiftimi pravizhnimi, ki fo popred umerli, preden je Jesuf Kriftuf odrefhenje konzhal. Ko je pa dufha Jesufa Kriftufa, ki fe je na krishi telefa lozhila, fklenjena s Jesufovo boshjo natoro v predpekel fhla, dufham pravizhnih, ki fo odrefhenja perzhakovale, odrefhenje osnanit in jih tolashit, fe je tifti kraj, predpekel, kadar je dufha Jesufa tje prifhla in odrefhenje osnanila, v kraj vefelja fpremenil, ki fe tudi paradish ali raj imenuje.)

Sraven krisha Jesufoviga fo pa ftale njegova mati in feftra njegove matere, Marija Kleofa, mati fvetiga apoftelja Jakopa mlajfhiga in Juda Tadeja, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jesuf fvojo mater in uzhenza Janesa

kteriga je ljubil, vidil sraven ſtati, rezhe ſvoji materi pogledaje na Janesa: Shena, glej tvoj ſin! Potem rezhe uzhenzu: Glej, tvoja mati! In od tiſte ure jo je uzhenez k ſebi vsel.

Od ſheſte ure pa ſe je tema ſtorila po vſi semlji do devete ure. (Po naſhim od poldne do treh.) Solnze je otemnelo sdaj, ko je ugaſvala luzh ſvetá. In okoli devete ure (po naſhim okoli treh popoldne) je Jesuſ s velikim glaſam saklizal, rekozh: Eli, Eli! lama ſabaktani? To je: Moj Bog, moj Bog! sakaj ſi me sapuſtil? Sakaj mi odtegujeſh vſo tolashbo, tako, de ne terpim le bolezhin na teleſu bres polajſhanja, ampak ſim tudi v ſvoji duſhi sapuſhen, kakor bi ne bil ti s menoj ſklenjen. Jesuſ je savpil s velikim glaſam, pokasati, de da, ne ker mora, temuzh ker hozhe, ſvoje shivljenje sa ljudi. Eni pa tam ſtojezhih, Jesuſov glaſ ſliſhati, ſo rekli: Glejte, Elija klizhe. Potem, ker je Jesuſ vedil, de je vſe dokonzhano, de ſe je dopolnilo piſmo, je rekel: Shejin ſim. Njegova sheja je bila namrezh prerokovana. Stala je pa ondi poſoda polna jeſiha. In bersh je eden smed tam ſtojezhih tekel, je vsel gobo, jo je s jeſiham napojil, nataknil na hiſopov terſt, in mu jo k uſtam podal. Drugi pa ſo rekli: Puſti, poglejmo, ali pride Elija ga reſhit. Ko je bil tedaj Jesuſ jeſiha vsel, je rekel: Dopolnjeno je! Kmalo potem je s velikim glaſam saklizal, rekozh: Ozhe v tvoje roke isrozhim ſvojo duſho. In ko je bil to isrekel, je duſho isdihnil. (Tukaj ſe nekoliko preneha in poklekne.) — In glej sagrinjalo

v tempeljnu Jerusalemſkim ſe je pretergalo na dvoje od verha do tal, (to je bila ſkrivnoſtna podoba de ſ Kriſtuſovo ſmertjo neha Mojseſova poſtava in ſe sazhne poſtava gnade) in semlja ſe je potreſla, in ſkale ſo pokale, in grobi ſo ſe odperali, in veliko teleſ mertvih, kteri ſo ſpali, ſe je obudilo. In ſo ſhli is grobov po njegovim vſtajenji, in ſo priſhli v ſveto meſto Jerusalem, in ſo ſe mnogim prikasali v prizhevanje, de je Jesuſovo vſtajenje tudi vſtajenje pravizhnih. Hudobni bodo ſzer tudi vſtali, pa ne, kakor Goſpod in pravizhni, v vezhno shivljenje, ampak v vezhno ſmert. Ṣtotnik pa, in kteri ſo s njim bili in Jesuſa varovali, ko ſo vidili potreſ, vidili in ſliſhali vſe, kar ſe je sgodilo, ſo ſe ſilno sbali in ſo rekli: Reſnizhno, ta je bil Ṣin boshji! In vſi ljudje, kteri ſo ſe bili ſoſhli to gledat, kadar ſo vidili, kar ſe je sgodilo, ſo terkali na ſvoje perſi in ſe vernili. Vſi njegovi snanzi pa, in shene, ktere ſo bile priſhle sa njim is Galileje, med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija, shena Kleofova, mati Jakopa manjſhiga in Joshefa, Ṣimona in Juda in Ṣalome, shena Zebedejeva in mati Jakopa ſtarejiga in Janesa, ktere ſo tudi, ko je bil v Galileji, sa njim hodile, in mu ſtregle, in veliko drusih, ki ſo bili s njim vred v Jerusalem priſhli, ſo od dalezh ſtali, in to gledali.

Judje tedaj (ko je bil tiſti dan dan perpravljanja, naſh petik, ker ſo ſe namrezh v petek k judovſkimu prasniku, ſaboti, perpravljali), de bi ne oſtale na krishi trupla v ſaboto, (tiſti ſabotni dan je bil

namrezh velik) ſo Pilata profili, de bi ſe jim koſti poterle, in de bi ſe ſneli. Vojſhaki ſo tedaj priſhli, in ſo pervimu ſzer ſterli koſti in drugimu, ktera ſta bila s njim krishana. Kadar ſo pa do Jesuſa priſhli in vidili, de je she mertev, mu niſo koſti ſterli; temuzh eden vojſhakov je ſ ſulizo njegovo levo ſtran, prédal ſerza, prebodel, in tekla je kri in voda is nje. V obeh, v vodi in kervi ugledajo nekteri smed ſvetih ozhakov ſkrivnoſtni pomen ſvetih sakramentov, namrezh ſvetiga kerſta in altarja, ktera ſta nar imenitniſhi darova njegoviga is ljubesni do naſ prebodeniga ſerza. In kteri je to vidil, je tudi prizheval, in reſnizhno je njegovo prizhevanje, de tudi vi verujete. To ſe je namrezh sgodilo, de je piſmo dopolnjeno, ki pravi: Nikar mu nobene koſti ne ſterite. In ſpet drugo piſmo pravi: Gledali bodo v njega, kteriga ſo prebodli.

Kadar ſe je pa vezher ſtoril, je priſhel neki bogat zhlovek is Arimateje Judovſkiga meſta, po imenu Joshef, imeniten ſvetovavez, dober in pravizhen mosh, kteri ni bil privolil v drusih ſvet in djanje, kteri je tudi ſam zhakal boshjiga kraljeſtva, in kteri je bil tudi uzhenez Jesuſov; tode ni tega ozhitno pokasati hotel savolj ſtrahu pred Judi. On je ſhel ſerzhno k Pilatu in je profil, de bi mu dovoljeno bilo, de bi Jesuſovo telo ſ krisha ſnel in pokopal. Pilat ſe je pa zhudil, de bi bil Jesuſ she umerl; in ko je svedil od ſtotnika, de je Jesuſ she umerl, je Joshefu dovolil, Jesuſovo telo ſ krisha ſneti in pokopati. Joshef pa

je kupil tenzhize, in ga je ſnel. Priſhel je pa tudi Nikodem, kteri je bil vpervizh ponozhi k Jesuſu priſhel, in je prineſel ſto ſuntov diſhezhe mire in aloe ſkupej smeſhane. Vsela ſta tedaj Jesuſovo telo in ga savila v tenzhizo s diſhavami vred, kakor je bila per Judih ſhega pokopovati. Bil je pa na tiſtim kraji, kjer je bil Jesuſ krishan, vert, in na vertu nov grob, v kteriga ſhe nihzhe ni bil poloshen, in kteriga je bil dal Joshef isſekati v ſkalo. Tam ſta tedaj savolj dneva perpravljanja Jesuſovo telo poloshila. In Joshef je savalil velik kamen k durim groba in je ſhel prozh. Shle ſo pa sa njim tudi shene, ktere ſo bile s Jesuſam priſhle is Galileje, in ſo ſedele grobu naſproti, in gledale kam in kako je bilo polosheno njegovo telo. Potem ſo ſe vernile, in ſo pripravile diſhav, in masil, in v ſaboto ſzer ſo bile per pokoji po poſtavi.

V ſaboto ſo ſe sbrali uzheniki poſtave in fariseji, ſo ſhli k Pilatu, in ſo mu rekli: Goſpod! ſpomnili ſmo ſe, de je ta sapeljivez, ko je ſhe shiv bil, rekel: Zhes tri dni bom vſtal. Ukashi tedaj grob obvarovati do tretjiga dne, de ne pridejo njegovi uzhenzi, in ga ne ukradejo, in ne rekó ljudſtvu: Od ſmerti je vſtal; in poſlednja smota bo torej hujſhi od perve, ker bi potlej vſe sa njim hitelo. Pilat pa jim je rekel: Vsemite ſi ſtrasho, pojdite in obvarujte, kakor veſte. Oni pa ſo ſhli, ſo grob obdali s varhi in kamen sapezhatili, de bi uzhenzi vojakov ne mogli podkupiti in trupla ukraſti.

Sv. krishev pot.

Perpravljanje.

O Jesuſ, uſmiljeni odreſhenik zeliga ſveta! grosovitno ſi veliko terpel in na ſv. krishi ſtraſhno ſmert ſtoril. Shivo verujem in ſposnam, de ſi neisrezheno in grosovitno na duſhi in na teleſu terpel savolj grehov zeliga ſveta. Ker ſi pa savolj vſih grehov terpel, ſi tedaj tudi savolj mojih grehov britko terpeti in ſtraſhno umreti mogel. O Jesuſ! is zeliga ſerza mi je shal, de ſim kdaj greſhil. Oh, de bi jeſt nikoli

greha ne bil ſtoril, o moj dobrotljivi Jesuſ! — Pa daj mi gnado, na tem ſvetim krishevim potu ſvoje grehe in tudi tvojo neſkonzhno ljubesen do mene prav ſposnati. Ushgi moje ſerze s gorezho poboshnoſtjo in omezhi ga do grenkih ſols, de na potu, po kterim ſi ſ krishem obloshen hodil, bolj in bolj objokujem hudobije — ſvoje ſtraſhne hudobije. O Jesuſ, ki ſi is ljubesni do mene na krishi umerl! v duhu te hozhem sdaj na poti tvojiga terpljenja ſpremljati in ſi miſliti, de ſim reſ v Jerusalemu in de grem sa tabo na goro Kalvarijo. Po tem ſv. krishevim potu pa shelim ſ tako gorezhim ſerzam hoditi, kakor je tvoje ſerze bilo, kadar ſi s teshkim krishem na goro Kalvarijo ſhel, ino ſ toliko poboshnoſtjo hozhem na tem potu tvoje terpljenje premiſhljevati, kakor ga je Marija, tvoja preljuba mati, kakor ſo ga apoſteljni in sa njimi vſi bogabojezhi kriſtjani vſelej premiſhljevali. Tudi ſe hozhem na tem britkim potu ſ teboj ponishno pogovarjati, in te per vſakim ſhtazijonu gnad proſiti. O Jesuſ, uſliſhi me in uſmili ſe me! Marija, Mati moja! posdravljal bom tudi tebe

in te pomozhi profil, — ufliſhi me! Sdaj pa grem po krishevim potu od ſhtazijona do ſhtazijona tvoje terpljenje, o Jesuſ, premiſhljevat in ſvoje grehe obshalovat, de mi miloſt dojde. Isvoljeni boshji! profite sa me, velikiga greſhnika. Amen.

I. Shtazijon.

Jesuſ je k ſmerti obſojen.

Jesuſ kerſhanſki duſhi govori:

„Poglej duſha kerſhanſka! kaj sa te terpim, in pomiſli dobro, v kako neisrezhenih britkoſtih sdihujem. Ako bi s ozhmi gledati samogla moje shaloſtno in otoshno ſerze, bi bilo nemogozhe, de bi ſe ti ne ſmilil. Od verta Gezemani do tukaj ſim od neuſmiljenih ſovrashnikov obdan, in neisrezhene britkoſti ſo me tako ſpremenile, de niſim ſkorej zhloveku podoben. Oh, v neisrezhenih britkoſtih sdihujem in trepetam! vſe to pa terpim savolj tebe, ker ſi mi ti vſekala grosovite duſhne in teleſne rane, ktere me slo bolé. Glej! vſi tvoji ſmertni grehi, ktere ſi she ſtorila in jih boſh ſhe v prihodnjizh

doperneſla, ſo ſtraſhni ojſtri mezhi, ſ kterimi moje ſerze neuſmiljeno ſekaſh in britko raniſh. Nezhimurno veſelje kteriga iſheſh v grehih in hudobijah, mi mnoshi grenke britkoſti tako mozhno, de pod njih velikoſtjo in teshko butaro medlim. Ino tvoje hudobije ſo me tudi neuſmiljeno v ſmert obſodile, v tako ſtraſhno, neisrezheno in grosovitno ſmert, de ſe mora od velike grose semlja treſti. Poglej torej, ljuba duſha! kaj ſi mi ſ ſvojimi grehi ſtorila, in nehaj vender enkrat ſvoje hudobije dopernaſhati.“

Duſha ſe k Kriſtuſu oberne, in ga nagovori:

„O Goſpod nebeſ in semlje, veſelje angelov, Kriſtuſ Jesuſ! Kdo te je ſ tolikim terpljenjem obdal, de pod teshko butaro neisrezhenih britkoſt medliſh, in zhloveku nizh vezh podoben niſi? Ali moraſh savolj mojih grehov toliko in tako ſtraſhno terpeti? Ali ſo ti moje pregreſhne rasveſeljevanja in meſene ſladnoſti tolike in tako ſtraſhne britkoſti prineſle, de ſe morajo vſe ſtvari savseti in sazhuditi nad tvojim ſtraſhnim terpljenjem? Oh! gorje meni, ker ſim ſ ſvojimi hudobijami ranil, ter-

pinzhil in terpinzhim tebe odrefhenika zeliga fvetá. O Jesuf, vefelje nebef in semlje! ferzhno mi je shal, de fim te s grehi mozhno shalil in tvoje terpljenje povikfhal. Pa sdaj savershem vfe pregrefhne rasvefeljevanja, mefene fladnofti in vfe hudobije, f kterimi fim ti nove rane, rane britkih teshav in ftrafhniga terpljenja vfekal in te k fmerti obfodil. Tudi terdno fklenem, odfihmal fe lozhiti vfiga pregrefhniga rasvefeljevanja in pofvetnih fladnoft, in popolnama sapuftiti vfe grehe in hudobije, ktere fim dosdaj dopernafhal. Ker pa v febi nagnjenje do hudiga zhutim, te profim, o Jesuf! daj mi gnado, de samorem greh sapuftiti, in fvoje ferze od pregrefhniga vefelja in pofvetnih fladnoft odtergati. Skosi neisrezheno shaloft in ftrafhno britkoft, ktero fi mogel v vertu Gezemani terpeti, fkos gerdo sanizhevanje, grosovitno terpljenje in neufmiljeno obfojenje k fmerti fe me ufmili o Jesuf! in daj mi gnado, de bom do fmerti v fpokornofti shivel in f tvojimi sveftimi flushabniki neprenehama premifhljeval in obshaloval tvoje britko terpljenje.“ Amen.

Molitev k Marii.

Priſerzhno te posdravim in pozhaſtim mati vezhniga Boga in lepa neveſta ſvetiga Duha! savolj tvojiga poboshniga in zhudapolniga shivljenja te je Bog v nebeſih zhes vſe druge povsdignil in imenitno ſtoril. Veliko tedaj per Bogu samoreſh in ſkos ſvojo mogozhno priproſhnjo ſi she veliko greſhnikam pomagala in jih k Bogu perpeljala; sato te prav gorezhe zhaſté vſe poboshne duſhe, ſe k tebi satekajo in na vrata tvoje milosti ponishno terkajo. Tudi jeſt ſim svedil, de ſi deviza prav mogozhna, in ne le ſamo mogozhna, ampak tudi polna milosti do vſaziga zhloveka. Ta prijetni duh tvoje velike ſvetosti in neisrezhene milosti je tudi k meni priſhel in me navdihnil, k tebi, deviza modra, ſe satezhi in na vrata tvoje milosti terkati. Sato ſe, ker ſim od tvoje velike milosti premagan, k tebi satezhem, in na vrata tvoje milosti prav ponishno poterkam, terkam, Marija! terkam: Uſliſhi mojo proſhnjo, deſiravno ſim velik greſhnik, revesh vſih reveshev, in ne saſlushim, od tebe uſliſhan biti;

me vender uſlifhi, in perpelji me sgubljeniga ſina k nebeſhkimu ozhetu nasaj. Ako boſh mene uſlifhala, bo tvoja dobrotljivoſt ſhe bolj ozhitna in tvoja miloſt ſhe bolj ljudem snana. Ştori torej, predraga mati! de bom tudi jeſt nekoliko tvoje ſladke miloſti okuſil in tvojo dobrotljivoſt obzhutil; potem bodo gotovo vſi ſposnali, de ſi miloſtljiva in mogozhna, ſposnali bodo tudi drugi greſhniki, de ſi mila mati sapuſhenih greſhnikov. Uſlifhi me tedaj, dobra mati! de bodo tvojo miloſt in dobrotljivoſt vſi ljudje vidili in ſposnali, te hvalili in zhaſtili. Le uſlifhi me, ſkerbna mati! de boſh ſkos to bolj povikſhala ſvojo zhaſt, in bolj ozhitno ſtorila ſvojo miloſt. Uſlifhi me, Marija! uſlifhi me! Amen.

(Gredé do drusiga ſhtazijona trikrat:)

O Jesuſ! molim in zhaſtim te, de ſi ſkos ſvoje britko terpljenje zeli ſvet in tudi mene odreſhil.

II. Shtazion.

Jesuf vsame krish na fvoje rame.

Jesuf govori kriſtjanu: „Oh! derhal hudobnih me je obdala, me sapljuvala, gajshlala, rasbila in ſtrafhno ranila, je grosovitno krono ſplela in mi jo neufmiljeno na glavo nabila; ino sdaj me vlezhe kakor nar vezhiga rasbojnika k ſtrafhnimu krishu, kteri je same perpravljen, de ga bom nefel na goro Kalvarijo; in tam gori na lefu krisha bom prav ſtrafhno in grosovitno umerl. O fveti krish, pozhivalifhe mojiga bolniga trupla! tebe fim vfelej ljubil in po tebi hrepenel, ino savolj tebe fim s nebef doli na fvet prifhel, de bi na tebi zhlovefhki rod odrefhil. Defiravno fi sopern in grenak, te vender ferzhno shelim na fvoje rame vseti in te nefti na goro Kalvarijo; defiravno fi od vſih ljudi sanizhvan, te vender jeſt s vefeljem objamem, na fvoje rame denem in na tebi umreti hozhem, de fkos mojo fmert ljudje shivljenje sadobijo. Poglej, o zhlovek! kako veliko tesho vsamem na fvoje rame; ino ta tesha fo grehi zeliga fvetá, tedaj tudi

tvoji grehi. Oh! glej zhlovek, tvoje grehe ſim vsel na ſvoje rame, kteri me tako mozho tlazhijo, de moram od velikih teshav ſkorej umreti.“

Kriſtjan. „O Jesuſ, sgled poterpeshljivoſti! zhe pomiſlim, kako poterpeshljivo ſi teshavni krish na ſvoje rame vsel, ſe mi mora od velikiga uſmiljenja do tebe ſerze rasſtopiti. Ti ſi dobro vedil, kako ſtraſhno terpljenje in grosovitne britkoſti boſh mogel na leſu krisha preterpeti, ſi tudi dobro vedil, kako te bodo Judje in Ajdje na leſu krisha sanizhevali, saſramovali, sapljuvali in preklinjevali, pa ſi vender pred krishem ponishno na ſvoje kolena padel, ga prijasno posdravil in radovoljno na ſvoje rame vsel, deſiravno je bil ljudem sa ſramoto. O Jesuſ, moj Goſpod! sakaj ſi teshavni krish, ki je bil od vſih ljudi saſramovan, na ſvoje rame vsel? Kaj sa drusiga, kakor sato, de ſi na leſu krisha zeli ſvet in tudi mene odreſhil vezhniga pogubljenja, in mi nebeſa saſlushil? Is ljubesni do zhloveſhkih duſh in tudi do moje duſhe ſi vsel krish ſtraſhniga in britkiga terpljenja na ſvoje rame in ſi

ga nesel na goro Kalvarijo. Oh Jesus! bodi zhesthen in hvaljen stotavshentkrat, de si se takrat globoko ponishal, in is ljubesni do mene krish neisrezheniga in grosovitniga terpljenja na svoje rame vsel; szer bi bil jest gotovo v pekli gorel, in bi tebe nikdar ne gledal. Pa krish neskonzhniga terpljenja mi upanje daje, enkrat po tvojim saslushenji v nebesa priti. Daj mi torej Jesus gnado, gnado sposnanja tvojiga britkiga terpljenja in mojih hudobij, de do smerti obshalujem svoje grehe, in se po tvoji milosti svelizham.“ Amen.

Molitev k Marii.

Saupanje moje, prezhista deviza Marija! k tebi pertezhem in ti potoshim veliko revshino mojiga dushniga stanu. Desiravno sim velik greshnik, me vender tvoja dobrotljivost in milost, od ktere vse poboshne dushe veliko povedati vedó, k sebi klizhe in mi upanje daje. Ino ravno savolj tvoje velike milosti in dobrotljivosti, ktero greshnikam skasujesh, pridem k tebi pomozhi iskat, in terdno saupam, de me ne

boſh bres pomozhi puſtila. O Marija! ſproſi mi per ſvojim ſinu odpuſhenje grehov, ſerzhno obshalovanje in reſnizhno poboljſhanje zeliga shivljenja. Sa to gnado te proſim, o Marija! in jo tudi upam od tebe sadobiti, ker nobeniga, naj bo ſhe tako velik greſhnik, bres pomozhi ne puſtiſh, ampak vſaziga, de te le ponishno proſi, uſliſhiſh in mu miloſt ſkasheſh. Sato tudi jeſt veliko upanja imam, de boſh uſheſa ſvoje dobrotljivoſti k mojim proſhnjam obernila, in s ozhmi ſvoje miloſti mojo veliko revſhino pogledala; ker ſi dobrotljiva mati, saupanje tiſtih, ki ſo v potrebah in nadlogah, in pomozh tiſtih, ki k tebi sdihujejo. Glej! tudi jeſt ſe snajdem v velikih potrebah, in v velikih ſtiſkah, k tebi sdihujem; uſliſhi me tedaj dobrotljiva mati, in ſkashi ſvojo miloſt meni velikimu reveshu, kakor ſi jo ſkasala she toliko in toliko greſhnikam. Dobrotljiva mati! ali boſh mene ſamiga bres pomozhi puſtila? ker ſe ſhe nikdar ni ſliſhalo, de bi bil kdo k tebi sdihoval, in bi vender per tebi pomozhi najdel ne bil. Torej me uſliſhi, ki k tebi veſ potert sdihujem in v tebe,

edino moje upanje, popolnama saupam. Uſlifhi me, pomagaj mi, in reſhi me, de savershen ne bom! Marija uſlifhi me! Marija uſlifhi me! Amen.

(Gredé do drusiga ſhtazijona trikrat:)

O Jesuſ! molim in zhaſtim te, de ſi ſkos ſvoje britko terpljenje zel ſvet in tudi mene odreſhil.

III. Shtazijon.

Jesuſ pade pervizh pod krishem.

Jesuſ govori: „Ljuba moja ſtvar! glej koliko tukaj terpim; tako velike teshave britkiga terpljenja ſo me obdale, de pod neisrezheno tesho ſtraſhnih britkoſt omedljujem. Pa kdo drugi je tega kriv, de me je tesha britkoſt in teshav do tal potlazhila, kakor ti, o zhlovek? Ti grosovitni greſhnik ſi na moje rame vſe ſvoje grehe poloshil, kteri ſo tako ſtraſhni in teshki, de ſo me she ob tla vergli. Ti ſi tedaj ubijavez in ſtraſhen tolovaj, ki ſi ſvojiga Boga neuſmiljeno ranil in ga ob tla vergel! Ako bi ne bil greh ſtorjen, bi

ſe ne bilo treba meni nikdar v tako britko terpljenje podati; ker je pa ozhe nebeſhki s grehi neſkonzhno rasshaljen, kteriga ſi tudi ti ſ ſvojimi hudobijami ſilno rasshalil, ſim ſe mogel jeſt v neſkonzhno terpljenje podati, de ſim neſkonzhno jeso boshjo potolashil, ino tebi, kakor tudi drugim ljudem, gnado svelizhanja saſlushil. Oh! kako in kdaj boſh pa samogel sadoſtiti sa neſkonzhno hudobijo greha, ſ kterim ſi me grosovitno ob tla vergel, ker ſhe vedno hudobije dopernaſhaſh?“

Kriſtjan. „O Goſpod, Jesuſ Kriſtuſ! od velikiga ſtrahú ne vem, kaj bi ti odgovoril. Nikoli bi ne bil verjel, de moji grehi tako veliko hudobijo v ſebi sapopadejo; sdaj pa vem, de ſo moji grehi veliko tesho ti na rame naloshili in te tudi na pol mertviga do tal potlazhili, de pod butaro teshav in britkoſt sdihujeſh in vſtati ne moreſh. Gorjé tedaj meni neſrezhnimu zhloveku! jeſt ſim talovaj, hujſhi kakor ubijavez Kain, ker ſim tebe, edinorojeniga Ṣina vezhniga nebeſhkiga ozheta, ſtraſhno ranil in te do tal pobil, de na tleh s ranami obdan omedlujeſh in sdihujeſh. Vender

pa ne obupam kakor Kain, temuzh prosim in prosim, de mi skos tebe, o Jesuf, ki sim te s toliko tesho britkost obloshil, de si na tla padel, vender enkrat milost dojde. O Jesuf, dobrotljivi Jesuf! sposnam svoj dolg in krivizo, ino ponishno prosim sa gnado — sa odpushanje. Spomni se, o Jesuf! de si is ljubesni do mene temu britkimu terpljenju radovoljno se podvergel; torej ne perpusti, de bi bil toliko in toliko same saftonj terpel, temuzh odpusti mi vse moje grehe, in daj mi gnado vse hudobije obshalovati in se v prihodnjizh greha skerbno varovati. O Jesuf! terdno sklenem in obljubim, se do smerti vsakiga greha popolnama varovati, ako le tvoja gnada meni pomaga. Daj mi torej gnado, in usmili se me! Usmili se me, o Jesuf! savolj svojiga britkiga terpljenja.“ Amen.

Molitev k Marii.

Mati vezhne luzhi! Is globozhine svojiga serza klizhem k tebi, mila mati! slishi glas moje ponishne prosbnje. S tmo gnusobe in hudobije sim obdan, in

v tako globok bresen smote ſim padel, de ſim ſvoj duſhni pogled sgubil in ſe is teh ſtraſhnih ſtiſk reſhiti ne morem. S ſvojimi grehi, o Marija! ſim semljo ognuſil, in ona klizhe na maſhevanje zhes me; vihar mojih hudobij me je v obupnoſt sagnal, ino od hudiga poginiti moram, ako per tebi, moje edino upanje, pomozhi ne najdem. V ti ſtraſhni ſtiſki ſvoje duſhe, ktere drusiga ne zhaka, kakor pogubljenje, perbeshim k tebi, pomozh kriſtjanov! ker ſposnam, kar vſe poboshne duſhe vedó, de tako mile matere, kakor ſi ti, ſhe nikdar ni bilo. Preſladka deviza Marija! poglej torej ſ ſvojimi milimi ozhmi name velikiga revesha, ki ſim od Boga in njegovih angelov lozhen, in pogresnjen v bresen obupnoſti, v kterim na pol mertev sdihujem, in v kterim bi popolnama poginil, ako mi ne pomagaſh in me ne reſhiſh. Mogozhna kraljiza nebeſ in semlje! pomagaj mi tedaj ſ ſvojo mogozhno priproſhnjo, reſhi me is ſtraſhnih nadlog, v kterih sdihujem, ſpravi me ſ ſvojim ſinam, de ſe bodo angeli nad menoj veſelili, pravizhni tebe hvalili, in vſi ſposnali, de ſi mati greſh-

nikov po vſi pravizi. O dobrotljiva, o miloſtljiva, o ſladka deviza Marija! nagni vender ſvoje mile uſheſa k mojim proſhnjam, uſliſhi me ubosiga greſhnika, in raſsvetli tmo mojih grehov s sharki ſvoje ſvetoſti, de tebi in tvojimu ſinu prijetin poſtanem. Marija, moja ljuba mati! uſliſhi mojo ponishno proſhnjo. Marija! le uſliſhi, le uſliſhi me. Marija, Marija! uſliſhi me vender, uſliſhi me. Amen.

(Gredé do drusiga ſhtazijona trikrat:)

O Jesuſ! molim in zhaſtim te,
de ſi ſkos ſvoje britko terpljenje
zel ſvet in tudi mene odreſhil.

IV. Shtazijon.

Jesuſ ſrezha ſvojo shaloſtno mater.

Jesuſ k Marii govori: „O Marija, Marija! poglej me, zhe me ſhe posnaſh, poglej me, de niſim vezh zhloveku podoben, temuzh ſim zherv in ne zhlovek, sanizhevanje ljudi in svershek ljudſtva. Vſi, kteri me vidijo, me sanizhujejo, saſramujejo, ſe mi poſmehujejo in s glavami majejo. Veliko pſov me je

popadlo in derhali hudobnih ſo me obdale, me rasmeſarile in mi tako veliko tesho na rame vergle, de ſe moje kofti ſhibijo in pokajo, moje ſerze ſe je britkofti kakor voſek ſtopilo, in velikih teshav medlim in na tla padam. Vſa moja zhloveſhka podoba je popolnama rasdjana, in vſe moje teleſne mozhi ſo ſe kakor zherpinja pofuſhile. Oh! zherv ſim, in ne zhlovek. O Marija! pa deſiravno niſim zhloveku podoben, ſim vender tvoj ſin. Poglej me tedaj, ker ſim tvoj ſin; deſiravno me lahko posnati ne moreſh, me vender poglej, kaj je greh ljudſtva s mano ſtoril. V tako globoko morje britkoſt in terpljenja ſo me hudobije ſvetá potopile, de ſim zhloveſhko podobo popolnama sgubil. Oh! shaluj, shaluj Marija s menoj savolj hudobij ſvetá, ktere ſo me tako ſtraſhno rasdjale.“

Marija. „Oh! kdo je ta, ki je s vervimi in ketnami svesan, ſ kervijo in ranami pokrit, ſ ternjem kronan in ſ teshkim krishem obloshen, kteriga ſi neſe v ſmert? Oh! ljubesen mi rasodeva, de ſi ti Jeſuſ, moj ljubesnjivi ſin, ki ſim te v Betlehemſkim hlevu

rodila, veſelo objela in te ſkos zelo shivljenje prav priſerzhno ljubila. Pa kam ſi sdaj priſhel, ljubi moj ſin? Kdo je tega kriv, de te rabeljni s shaljivim orodjem ſpremljajo, sanizhujejo, saſramujejo in bijejo? Kdo je tega kriv, de ſi od nog do glave kervav, rasmeſarjen in poln ran; de imaſh v glavo ternjevo krono saſajeno, in de teshki krish na ſvojih ramah neſeſh, pod kteriga tesho omedlujeſh? Oh! rane, otekline, ſeſedena kri ſo te podobniga ſtorile gobovimu zhloveku, in te tako ſpremenile, de bi te ne samogla ſposnati, ako bi mi tebe ljubesen ne rasodevala. Oh! moj Jesuſ! kam ſi perſhel, in kaj terpiſh? Tako neisrezheno terpiſh, de te gledati ne morem, kofti ſe mi treſejo ſtrahu, ozhi mi morajo otemneti savolj obilnoſti ſolsá, mersel pot, ki po vſih mojih udih ſtoji, mi mora ſmert prineſti, ino tudi bi bila she umerla, ako bi me ljubesen ne podpirala. Oh moj Jesuſ! kaj terpiſh in sakaj terpiſh? Vera mi da ſposnati, de toliko, tako ſtraſhno in neisrezheno terpiſh savolj grehov ſvetá, savolj kterih tudi jeſt ſkos tebe britko terpeti

moram. Poglejte grefhniki mojiga ſina in mene, ino premiſhljujte britko terpljenje, ktero moj ſin savolj vaſ preſtati mora, in tudi jeſt ſkos njega savolj vaſ britko terpim.“

Kriſtjan ſe k Marii oberne in sdihuje:

Shaloſtna ſi mati ſtala,
In ſi milo ſe jokala
Ko terpel je ljub' tvoj ſin.
V shaloſt je ſerze vtopljeno,
Vſe pobito, prebodeno
S mezhem duſhnih bolezhin.

O, kaj shaloſti preſtati
Mogla ſi preſveta mati,
Ko je ſin terpel sa ſvet;
Shaloſtna ſtojiſh jokaje,
Sdihaſh, gledaſh trepetaje,
Kaj tvoj ſin terpi sa ſvet.

Kdo ne mogel bi sdihniti,
Zhe te, mati! vgleda biti
V britkoſti, ko je ta?
Kdo priſerzhno ne shaluje,
Zhe te mater premiſhljuje,
Ki terpeti tolk' imaſh?

Grehe ljudſtva na-ſe vseti,
Vidiſh Jesuſa terpeti,

Shibam vdati ſe voljno;
Gledaſh ſvoj'ga ſina milo,
Ki je vſe ga gerdo bilo,
Ki je nefel krish voljno.

Mati, sgled ljubesni prave!
Daj mi zhutit' te teshave,
Daj mi ſols pregrenkih dar;
Stori mi ſerze ſe vneti,
In sa Jesuſa goreti,
De mu bom prijetna ſtvar.

Sveta mati! to te proſim,
Rane Kriſtuſa naj noſim,
Ti mi vtiſni jih v ſerze.
Naj té rane tvoj'ga ſina,
Ki ſo grehov bolezhina,
Omezhé tud' men' ſerze!

Daj, de ſ tabo rad shalujem,
Svoje grehe objokujem,
Dokler tukaj ſhe shivim;
V terpljenji de prebivam
In ſ teboj ſolse prelivam,
S zel'ga ſerza to shelim.

V shaloſti ſi ti vtopljena
S britkim mezhem prebodena,
Daj, de jokam ſe ſ teboj.
De ja ſerzhno prav sdihujem,
Britkoſt tvojo obshalujem,
De grenkoſt je pred menoj.

Naj ſe ſvetih ran navsamem,
Od terpljenja veſ unamem,
Kriſtuſu de bom udan;
Dufho vneto in gorezho
Varuj mati v neſrezho,
Kadar pride ſodni dan.

Tvoj'ga ſina krish me hrani,
Ino ſmert njegova brani,
Mi pomozh in miloſt daj;
Ko bo ſmert teló sadela,
Daj, de bo takrat prejela
Dufha moja ſveti raj.

Marija! Marija! Marija!

(Gredé do petiga ſhtazijona trikrat:)

O Jesuſ! molim in zhaſtim te, de ſi ſkos ſvoje britko terpljenje zeli ſvet in tudi mene odreſhil.

V. Ṣhtazijon.

Ṣimon is Zirene pomaga Jesuſu krish neſti.

Jesuſ kriſtjanu govori: „Poglej o zhlovek! britki krish, krish, ki je tako teshak, de ſim bil she padel pod njim; in deſiravno ſim ſe bil s njim ſpet vsdignil, in ga ſhe naprej neſel, ſim

kmalo ſpet tako oſlabel, de ga ne morem vezh naprej neſti. Hudobni judje, ne is uſmiljenja, ampak le sato, ker ſo ſe bali, de bi jim po poti ne umerl, in de bi me potlej nizh vezh martrati nè mogli, ſo pa sdaj perſilili ptujiga popotniga zhloveka, de mi pomaga nekoliko korakov dalezh krish neſti. Ali deſiravno mi ptuji zhlovek teshak leſ krisha nekoliko korakov dalezh neſti pomaga, vender grosovitna tesha na mojih ramah leshi in me neuſmiljeno tlazhi, ker ſim vsel na ſvoje rame grehe zeliga ſvetá, ktere grosno teshko neſem, neſem na goro Kalvarijo, de tam gori sa-nje sadoſtim. Oh! glej zhlovek ſtraſhno tesho, ktera na mojih ramah leshí, in ktero ſi tudi ti pomnoshil ſ ſvojimi grehi.“

Kriſtjan. „O moj odreſhenik in svelizhar! vera me uzhi, de ſi me ti odreſhil ſ ſvojim britkim terpljenjem, ktero je bilo tako veliko, de bi zhlovek per premiſhljevanji tiſtiga britkiga terpljenja mogel velikiga ſtrahu umreti. Oh! tako velike teshave, britkoſti in shaloſti ſo te na poti od Jerusalema do gore Kalvarije napadle, de ſi omedlel

in umreti hotel. Ker ſo ſe pa hudobni judje bali, de bi ne bil v kratkim zhaſu umerl, in de bi te potem ne bili mogli vezh martrati, ſo perſilili popotniga zhloveka, de ti je leſ krisha nekoliko korakov dalezh pomagal neſti. Oh! de bi ti bil takrat tudi jeſt samogel pomagati teshki krish neſti, pod kterim ſi omedljeval in sdihoval. Ali oh! jeſt neuſmiljeni zhlovek ſim ti ſ flepimi judi teshki krish zlo na rame vergel, ino ſim s grehi in hudobijami ſhe mnoshil tvoje terpljenje. V duhu ponishnoſti in ſpokornoſti pa danſ tukej klizhem in proſim, Jesuſ, proſim: Uſmili ſe me, in savolj britkiga terpljenja, kteriga ſi mogel od Jerusalema do gore Kalvarije preſtati, mi dobrotljivo odpuſti vſe grehe in hudobije, ktere ſim ſkos zelo shivljenje na krivizhnih potih dopernaſhal. Ino kadar bom perſhel do konza shivljenja in bom she ſtal pred vratmi, ſkos ktere ſe v vezhnoſt gre, takrat ſe, Jesuſ! ſpomni, de ſi ſhel od Jerusalema na goro Kalvarijo savolj mene, ino savolj tiſtiga terpljenja, kteriga ſi mogel od Jerusalema na Kalvarijo preſtati, ſe me uſmili in mi odpuſti vſe grehe.“ Amen.

Molitev k Marii.

Marija, isvoljena mati mojiga Boga! poglej ſ ſvojimi milimi ozhmi mojo veliko revſhino, in poſluſhaj s uſheſmi ſvoje dobrotljivoſti mojo ponishno proſhnjo. Glej, poln keſanja in potertiga duha perbeshim k tebi, perbeshaliſhe greſhnikov, ino per tebi, edino upanje mojiga svelizhanja, pomozhi iſhem. Oh! mojo duſho ſo velike ſtrafti rasdjale, in hudobni duh jo je mozhno ranil in ob tla vergel. V ti ſtraſhni ſtiſki ſvoje duſhe sdihujem in ſe mozhno treſem pred ojſtro boshjo pravizhnoſtjo; satorej k tebi, pomozh kriſtjanov! perbeshim in poterkam na vrata tvoje miloſti, rekozh: Marija, mati moja, upanje moje, ljubesen, pribeshaliſhe, pomozh in edina tolashba moja! kam ſe hozhem podati, zhe mi ti ſvojo pomozh odrezheſh? Popolnama morem obupati, zhe ſe me ne uſmiliſh in mi v moji veliki revſhini ſ ſvojo mogozhno priproſhnjo ne pomagaſh. Nikar torej ne perpuſti, de bi popolnama obupal, in ſe pogubil, ampak ſtegni ſvojo mogozhno roko, in me potegni is bresna,

v kterim moja dufha sdihuje. Marija! pomagaj mi, in refhi me; refhi me kmalo, refhi me nanaglama. Amen.

(Gredé do fheſtiga fhtazijona trikrat:)

O Jesuf molim in zhaftim te,
de ſi fkos fvoje britko terpljenje
zeli fvet in tudi mene odrefhil.

VI. Shtazijon.

Veronika podá Jesufu potni pert.

Jesuf kriſtjanu govori: „O terdovratni grefhnik! poglej me, ki savolj grehov terpim, in pomifli, kako ſtrafhno in neisrezheno morem terpeti, ker bi bil mogel savolj eniga famiga ſmertniga greha, kterih veliko ſim na fvoje rame vsel, she tavshentkrat umreti, ako bi me ne bil ozhe nebefhki na zhudno visho ohranil. Pomifli, koliko morem tedaj terpeti, ko grehi zeliga fveta na meni leshijo in me tako grosovitno tlazhijo, de ſe morem kervavo potiti. Ali defiravno tako ſtrafhno terpim, de vſi ljudje fkupej sapopafti ne morejo, ino ſe tudi savolj teshav britko potim; ni vender nobeniga smed derhali, kteri

bi mi pomagal in mi kervave rane brifal. Le bogabojezha dufha (Veronika) ima ufmiljenje s menoj in mi je, ker me je vidila vfiga potniga in kervaviga, is ferzhniga ufmiljenja fvoj potni pert podala, in savolj njene ljubesnjive dobrote fim tudi podobo fvojiga oblizhja v njenim pertu vtifnjeno sapuftil.“

Kriftjan: „O Jesuf Kriftuf! kako ftrafhen je greh, ker fi pod tesho greha omedljeval in kervav pot potil. Kdo bi tedaj greha ne fovrashil, in fe ga bolj ne bal, kakor hudobniga duha? Vender fim veliko hudobij doperneſel, savolj kterih fi ti, o Jesuf, mogel ftrafhno terpeti, in fe britko potiti. Gorje tedaj meni, de fim veliko fto, ja tavshent in tavshent grehov ftoril, kteri fo tebe, ljubi odrefhenik! ranili in te obdali f tolikimi teshavami, de fi fe kervavo potil. Pa vender, akoravno fi tesho zeliga fvetá na febi imel, in fe savolj ftrafhnih teshav kervavo potil, ti nobeden smed derhali, ktera je bila obilna, ni hotel pomagati; le bogabojezha dufha (Veronika) ti je potni pert podala, de fi fvoj kervavi obras obrifal. Oh! de bi bil takrat tudi jeft samogel tvoj

kervavi obras brifati, ali de bi te faj s grehi ne bil tako ftrafhno martral in neufmiljeno ranil. Ker fim te pa f fvojimi grehi ftrafhno martral in s grofovitnimi teshavami neufmiljeno obdal, sdaj ne morem drusiga ftoriti, kakor de per tebi milofti ifhem in odpufhanja grehov profim, rekozh: Jesuf! savolj britkih teshav, de fi fe mogel ftrafhno kervavo potiti, fe me ufmili in mi odpufti vfe grehe, grehe mojiga zeliga shivljenja.“ Amen.

Molitev k Marii.

Prefladka deviza Marija! grefhil fim soper nebó, soper tvojiga ljubiga fina in mojiga odrefhenika Jesufa Kriftufa in soper tebe. Ljuba moja mati Marija! jeft nifim vreden tvoj fin imenovan biti, in proti lepim nebefam pogledati savolj hudobij, fvojih ftrafhnih hudobij; tudi nifim vreden tvojiga prefvetiga imena isgovarjati, ker fim soper tebe in soper tvojiga fina ftrafhno grefhil, de nebo in semlja mafhevanje zhes me klizheta. Pa neprenehama sdihujem in te prav lepo in priferzhno

prosim, rekozh: Mogozhna kraljiza! ne sapusti me, in nikar se od mene ne lozhi, de konez ne vsamem. Marija, savetje vsih tistih, kterim se na morji shivljenja zholn rasbije! glej tudi meni se je na morji shivljenja zholn rasbil, ino kakor prah, kteriga veter vsame, bom is semlje sginil, se potopil in vezhno pogubil, ako k meni ne pristopish in mi ne pomagash. Poglej me torej v veliki potrebi, poglej me sgubljeniga in pomagaj mi, reshi me. Mati milosti! uslishala si proshnjo Avgushtinovo, uslishala proshnjo Magdalenino in drusih greshnikov; uslishi tudi moje priserzhno sdihovanje, in s svojo mogozhno priproshnjo pokri in isbrishi vse hudobije mojiga krivizhniga in rasujsdaniga shivljenja. O Marija! ki si take greshnike, nad kterih svelizhanjem je zeli svet obupal, reshila in jih perpeljala v vezhno svelizhanje; pomagaj tudi meni velikimu reveshu, in reshi me sgubljeniga, nad kteriga svelizhanjem so tudi she drugi obupali. O Marija, perbeshalishe greshnikov in mati Isvelizharja zeliga svetá! pomagaj mi, in reshi me sgubljeniga, de bo svet sposnal, de si resnizhno

perbeshalifhe grefhnikov, in mati milofti boshje. Marija! refhi me in pomagaj mi. Marija! refhi me. Amen.

(Gredé do fedmiga fhtazijona trikrat:)

O Jesuf! molim in zhaftim te, de fi fkos fvoje britko terpljenje zeli fvet in tudi mene odrefhil.

VII. Shtazijon.

Jesuf pade drugizh pod krishem.

Jesuf kriftjanu govori: „Oh! fpet me je filna tesha grosovitniga krisha, in velika flaboft mojiga rasgajshlaniga trupla na tla poderla. Pa ni me tolikanj tesha krisha, kakor velikovezh neisrezhena tesha grehov na tla poderla. Oh glej! zanizhvan na tleh leshim, od vfih savershen, pohojen in tudi s nogami fuvan. Pomifli tedaj, kaj terpim, in poglej, ako je ktero terpljenje tako veliko, kakor je moje britko terpljenje? Ino to neisrezheno terpljenje morem terpeti savolj vfih grehov zeliga fvetá, tedaj tudi savolj tvojih grehov. Tudi ti fi me obloshil f krishem britkiga terpljenja in fi me na tla poderl. Oh! ne-

isrezheno s velikim terpljenjem ſi me obloshil, me neuſmiljeno ranil in grosovitno na tla poderl, in me ſhe na tleh sdihajozhiga sanizheval, saſramoval in s nogami ſuval, ker niſi hotel nehati greh delati, temuzh ſi hudobijo sa hudobijo dopernaſhal. Ali ſim pa saſluſhil ſramotno sanizhevanje in grosovitno terpljenje, ſ kterim ſi me obdal in na tla poderl?“

Kriſtjan. „O miloſtljivi, dobrotljivi Jesuſ! pred tabo na kolenih v prah ponishan ſposnam ſ ponishnim ſerzam, de ſim te grosovitno rasshalil, bolj kakor ſi samorem miſliti in s beſedo isrezhi. Sakaj po veri vém in ſposnam, de ſi mogel savolj mojih grehov veliko sanizhevanja, saſramovanja in britkiga terpljenja preſtati; preprizhan ſim, de ſo te moji grehi s vezhi grenkoſtjo obdali, kakor ſmert ſama, ktera je bila ſzer grenka sa te. Tako britko ſo te moji grehi ranili, de bi bil rajſhi tolikokrat umerl, kolikorkrat ſim te rasshalil. Oh moj Bog in Goſpod! kaj ſim ſtoril in kako mozhno ſim te rasshalil? Ş toliko tesho grehov ſim te obloshil, de ſi mogel drugizh na tla

paſti, shaloſtno sdihovati in ſtraſhen pot potiti; ino ſhe potem, kadar ſim te bil ſ hudobijami she na tla poderl, ſim te vedno s grehi shalil in sanizheval. Oh! kaj ſim ſtoril? Veliko grosovitniſhi ſim, kakor divja sverina, ker ſim ſe vsdignil soper ſvojiga Boga! O de bi pazh nikdar ne bil tebe, ſvojiga odreſhenika in nar vezhiga dobrotnika, tako mozhno rasshalil? Ker ſe je pa she sgodilo, sdaj drusiga ſtoriti ne morem, kakor de vſe grehe ſvojiga shivljenja obshalujem. Shelim jih tako priſerzhno obshalovati, kakor ſo vſi ſpokorniki ſvoje grehe obshalovali; zlo tako shelim ſvoje grehe obshalovati, kakor ſi ti, o Jesuſ, grehe ſvetá objokoval in obshaloval. Ker je pa to nemogozhe, ti darujem nameſt té ſvoje grevinge vſe tiſte ſolse, ktere ſi prelil, in vſe tiſte shaloſti in britkoſti, ktere ſi mogel savolj grehov ljudſtva preterpeti. O Jesuſ! ſprejmi to moje ſerzhno sdihovanje in hrepenenje, in uſliſhi me.“ Amen.

Molitev k Marii.

K tebi, svesda na morji! pritezhem, k tebi, deviza deviz, kraljiza nebeſ in

goſpa angelov! perbeshim, pred teboj jeſt ubogi sdihajozh in trepetaje ſtojim in klizhem: Nikar, o kraljiza zeliga ſveta, mati vezhniga Boga! nikar ne saversi mojih proſhenj, ampak poſluſhaj me miloſtljivo in uſliſhi me ubosiga, ki v ſvoji veliki revſhini k tebi, moje upanje! veſ potert sdihujem. Oh, moje hudobije ſo mero napolnile in mi glavo preraſtle, de nikdar gledal ne bom ſvojiga Boga, ako ſe, miloſtljiva mati! mene ne uſmiliſh, in mi, kraljiza mogozhna! ne pomagaſh. Deviza modra! perpelji me tedaj k pravimu ſposnanju, prebodi ſ ſvojo miloſtjo moje kamnitno ſerze, napolni moje ozhi s britkimi ſolsami, de objokujem ſvoje hudobije, ſvoje ſtraſhne hudobije; pokropi me s isopam ſvoje miloſti, de bom poſtal zhiſt in bolj bel kakor ſneg; rasſvetli in pokashi mi pravi pot, pot pravize, de ne bom saſhel v vezhno pogubljenje. O dobrotljiva mati uſmiljeniga Boga! poglej s viſozhine ſvojiga nebeſhkiga prebivaliſha na me velikiga revesha, nagni ſvoje uſheſa k mojim proſhnjam, ſliſhi glaſ mojiga sdihovanja in uſliſhi mojo ponishno proſhnjo. Glej, kraljiza mogozhna! ſkos tebe ſim veliko

gnad she doſegel, in tvoja miloſt je tudi ſtorila, de ſim sdaj k ſposnanju ſvojih hudobij perſhel. Pa dobrotljiva mati! po tebi upam in shelim tudi sadobiti gnado reſnizhniga obshalovanja vſih ſtorjenih grehov, ſtrah boshji, ljubesen do krishaniga Jesuſa, in ſtanovitnoſt do sadnjiga. Sbudi torej, kraljiza mogozhna! v mojim ſerzu reſnizhno obshalovanje vſih mojih ſtorjenih grehov, napolni ga ſ ſtraham boshjim, s ljubesnijo do tebe in tvojiga ljubiga ſina; daj mozh moji ſlaboſti, in ſtanovitnoſt moji neſtanovitnoſti, de bom tebi in tvojimu ljubimu ſinu do konza sveſt oſtal. Goſpa moja! varuj me; glej popolnama ſe ti darujem in ti poſebno perporozhim ſvojo revno, s grehi oblosheno in omadeshano duſho. Proſim te, varuj me, in vojſkuj ſe neprenehama sa me, de pogubljen ne bom. Kraljiza mogozhna! varuj me, varuj me in proſi sa me vezhniga Boga. Amen.

(Gredé do oſmiga ſhtazijona trikrat:)

O Jesuſ! molim in zhaſtim te, de ſi ſkos ſvoje britko terpljenje zeli ſvet in tudi mene odreſhil.

VIII. Shtazijon.

Jesuf tolashi objokane shene.

Jesuf govori: „Kako neisrezheno veliko sa ſvet terpim, veſ ſim rasgajshlan, ſ ternjem kronan, s veliko teshavo teshki krish in ſhe teshji butaro grehov ljudſtva neſem in grem k ſtraſhni ſmerti! Ino vender per vſim tem ſvojim neisrezhenim terpljenji nobene pomozhi nimam. Le vé, poboshne matere! med mnoshizo ljudſtva nekoliko uſmiljenja s menoj imate. Teshki krish na mojih ramah, ſ ternjem prebodena glava, ſ pljunki in ſ kervijo oblito oblizhje, glaſno sdihovanje, ktero nad menoj vidite in ſliſhite, je ſtorilo, de vé miloſerzhne shene ſolse prelivate. Ali rezhem vam: Ne jokajte ſe nad menoj, ampak jokajte ſe nad ſeboj in nad ſvojimi otrozi. Jokajte ſe ſame nad ſeboj, sakaj vaſhi grehi ſo mi verige ſkovali, vaſha nevéra in vaſhe hudobije ſo me k ſmerti obſodile. Jokajte ſe pa tudi nad ſvojimi otrozi, ki jih vidite v neſramnoſti in nezhiſtoſti raſti, kterih nezhiſtoſt in rasujsdanoſt smirej bolj povikſhuje moje terpljenje. Objokujte,

Jerusalemſke shene! ſvoje otroke, sakaj vaſhi otrozi pijejo grehe, kakor vodó, in polni pregreſhniga veſelja k hudobii klizhejo: Kaj mi daſh sa nedolshnoſt, sa zhednoſt, in Jesuſa ti bom isdal. Jerusalemſke shene! ne jokajte nad menoj, ampak jokajte nad ſeboj in nad ſvojimi otrozi, sakaj vaſhi grehi, in grehi vaſhih otrok mi vezhi tesho delajo, kakor teshki krish, in me grosovitniſhe ranijo, kakor vſi mezhi zeliga ſvetá.“

Kriſtjan: „O Jesuſ! rekel ſi Jerusalemſkim shenam, de morejo grehe obshalovati, ker ſo te grehi ljudſtva v grosovitno terpljenje perpeljali. Ino koliko, o moj Bog! ſi mogel terpeti savolj grehov ſvetá? Tvoje ſerze ſe je savolj velike shalosti ſkorej ſtopilo, in truplo je tako obſlabelo, de savolj velikih teshav dihati niſi mogel, ampak ſi grosovitni pot potil, kteri je od tvojiga obrasa na semljo tekel. Oh, koliko britkoſt ſi mogel preſtati! Nobena zhloveſhka pamet ne more té ſkrivnosti sapopasti, in noben angelj tega raslozhiti v ſtanu ni. Sato padem danſ pred tabo na kolena, te ponishno molim in ſerzhno obshalujem britko terpljenje,

kteriga ſi mogel same preſtati. Ali ti, o Jesuſ! ſi rekel Jerusalemſkim shenam, de naj veliko bolj ſvoje in ſvojih otrok grehe obshalujejo, kakor tebe, ker ſo te le grehi ljudſtva ſ ſtraſhnim terpljenjem obdali. Savolj tega obshalujem is globozhine ſvojiga ſerza vſe grehe, ktere ſim ozhitno ali ſkrivej doperneſel; ino tudi terdno ſklenem, rajſhi nar vezhi hudo na ſvetu preterpeti, ſhe zlo umreti, kakor tebe, o Jesuſ! ſhe kdaj ſ kakſhnim greham rasshaliti. Daj mi gnado, ta ſvoj ſklep dopolniti; to te proſim po tvojim neſkonzhnim saſlushenji. Savolj ſvojiga neſkonzhniga terpljenja, britkih teshav in ſerzhnih shaloſt, ktere ſi mogel same terpeti, ſe me uſmili, o Jesuſ! in nikar ne glej na obilnoſt mojih grehov in hudobij.“ Amen.

Molitev k Marii.

Mati gnade, preſveta deviza Marija, moja pomozh in perbeshaliſhe! poglej veliko revſhino moje duſhe, ktero grosovitne ſtraſti ſtiſkajo, in hude ſkuſhnjave obdajajo, de je vedno v nevarnoſti v pogubljenje priti. Oh! v ti

ſtraſhni ſtiſki ſe satezhem k tebi in klizhem: Uſmili ſe, mila mati! moje velike revſhine, in pomagaj mi v nadlogah. Ṣaj ſe vſaka mati ſvojiga bolniga otroka uſmili in mu v teshavah pomaga, koliko bolj ſe moraſh ti, Marija! polna miloſti mene uſmiliti, ki ſim na duſhi grosovitno bolan; in koliko bolj kakor teleſna mati moraſh same ſkerbeti, ker te je Jesuſ, kadar je viſel na krishi, vſim ljudem miloſtljivo mater poſtavil. Torej ſi pod krishem tudi moja mati poſtala, ker ſi pa moja mati, mi pomagaj v mojih duſhnih teshavah, de ne bodo moje britke ſolse saſtonj tekle, in de moje terdno saupanje v tebe oſramoteno ne bo. Marija, mati miloſti boshje, in moja ſkerbna mati! sateri vſe ſtraſti, in odsheni od mene vſe hude ſkuſhnjave, ktere hozhejo mojo duſho pogubiti, sateri moje hudo nagnjenje in pregreſhno poshelenje, presheni is mojiga ſerza laſtno ljubesen in prevsetnoſt, ino ſproſi mi, ljubesen do tebe in do tvojiga ſina, ſproſi mi, poterpeshljivoſt in ſveto ponishnoſt, de bom v nebeſa perſhel. Ṣproſi mi vſe to kmalo, de mi boſh pa naglo ſproſila,

povej ſvojimu ſinu, de ſi pod krishem moja mati poſtala; daruj mu same vſe britke ſolse, ktere ſi pod krishem tozhila; pokashi mu ſvoje ſerze, kteriga ſo britkoſti njegoviga terpljenja prebodle, in opomni ga vſih tiſtih teshav, ktere ſi na semlji terpela. Vſe to pokashi in daruj ſvojimu ſinu sa mojo ubogo dusho, de bo reſhena is nadlog, in obvarovana tiſtih ſhtrafing, ktere jo zhakajo. Marija! to shelim in upam ſkos tvojo priproſhnjo sadobiti; poglej moje priſerzhne shelje in uſliſhi me. Marija uſliſhi me in pomagaj mi. Amen.

(Gredé do devetiga ſhtazijona trikrat:)

O Jesuſ! molim in zhaſtim te,
de ſi ſkos ſvoje britko terpljenje
zeli ſvet in tudi mene odreſhil.

IX. Shtazijon.

Jesuſ pade tretjizh pod krishem.

Jesuſ govori kriſtjanu: „Glej in sazhuduj ſe greſhnik nad mojim terpljenjem, ktero je neisrezheno in neſkonzhno! Vſi grehi, kteri ſo bili od sazhetka

ſtorjeni in bodo ſtorjeni do konza ſvetá, ſo mi pred ozhmi, in njih grosovitna tesha leshi na mojih ramah, ktera me neuſmiljeno tlazhi. Ino deſiravno pod tako veliko tesho sdihujem, vender nobene pomozhi nimam, temuzh ſim ſhe saſramovan, sanizhevan, sapljuvan in ſuvan. Oh poglej, poglej, kaj terpim! Ali deſiravno tako neisrezheno terpim, de bi ljudi reſhil pogubljenja, vender sa veliko tavshent saſtonj terpim, ki bodo, ker na moje terpljenje ne porajtajo, v pekel priſhli; kar mi ſtraſhne britkoſti dela. Kolikor tavshent duſh bo pogubljenih, toliko tavshent mezhev novih britkoſt je v moje ſerze saſajenih. Ko bo pa veliko tavshent neisrezheno drasih duſh, kterih ena ſama je veliko vezh vredna kakor nebo in semlja, v pekel priſhlo, je tudi moja shaloſt in britkoſt tavshentkrat povikſhana. Oh! tako velike teshave, shaloſti in britkoſti, in tako grosovitno terpljenje leshi na mojih ramah, de ſim mogel ſpet tretjizh pod krishem paſti, pod kterim britko sdihujem savolj grehov ſvetá in savolj tvojih grehov.“

Kriſtjan: „Nedolshno jagnje boshje,

o moj Jesuf! Od velike shalofti, ktero savolj tvojiga terpljenja v ſerzu imam, ſkorej govoriti ne morem, ino od velikiga ſtrahu savolj tvojiga britkiga terpljenja ne vem, kaj bi rekel ali miſlil. Zhe tebe, o Jesuf! pod krishem sdihovati vidim, mi mora velike britkofti ſerze pózhiti, in ſe rastajati kakor voſek v ognji; sakaj ti, o Jesuf! terpiſh tako neisrezheno, de bi mogel zhlovek, kteri prav premiſli tvoje britko terpljenje, velikiga ſtrahu umreti. O Jesuf! reſnizhno ſi pravi shivi Bog, in vender ſi bil od nog do glave tako rasbit, de niſi bil zhloveku podoben. Od britkih teshav in od velikiga truda niſi samogel vezh na nogah ſtati, temuzh ſi mogel pod ſtraſhno tesho krisha tretjizh na semljo paſti. Vender ni blo nobeniga, de bi bil tebe, ki ſi pod krishem na tleh leshal in sdihoval, tolashil in ti pomagal. Angeli v nebeſih ſo ſzer shaloſt obzhutili savolj tvojiga terpljenja, vender ti niſo samogli pomagati, ljudje na semlji ſo te pa ſhe sanizhevali, saſramovali, ſuvali in neuſmiljeno pretepali. Oh ljubi Jesuf! kaj terpiſh pod veliko tesho krisha?

Toliko terpiſh na duſhi in na teleſu, de bi moglo zlo kamnje ſ teboj uſmiljenje imeti. To vſe ſi pa terpel savolj grehov ſvetá in tudi savolj mojih grehov, ktere danſ mozhno obshalujem in te ponishno proſim ſkos britkoſti, ktere ſo ſtorile, de ſi tretjizh pod krishem padel, odpuſti mi vſe grehe, in uſmili ſe moje uboge duſhe.“ Amen.

Molitev k Marii.

Preſveta mati boshja, lepa Marija! kolikokrat ſim she ſ ſvojimi hudobijami Boga, neſkonzhno dobroto, rasshalil, ino ko bi bila ſodba boshja zhes me ſklenjena, bi ſe bil pogresnil v vezhno bresno. Pa ti, o dobrotljiva goſpa! ſi uſtavila ſodbo boshjo, ktera je bila zhes me ſklenjena, ſi ſ ſvojo miloſtjo potolashila rasshaljeniga Boga, ſi tudi moje terdovratno ſerze omezhila in ljubesnjivo prebodla, de ſim ſe sbudil is greſhniga ſpanja, in priſhel k pravimu ſposnanju, k ſposnanju ſvojih hudobij. Ti miloſtljiva kraljiza ſi mi tudi ſproſila gnado ſerzhniga obshalovanja in reſnizhniga poboljſhanja. Vſe to ſi ti,

mogozhna kraljiza, meni ſprosila, sa kar ſe ti danſ ponishno in priſerzhno sahvalim. Oh! kaj bi bilo s menoj, ko bi ti, mogozhna kraljiza mi ne bila podala ſvoje roke, in me ne bila potegnila od bresna, v kteriga bi bil gotovo v kratkim padel. Pa kaj mi bo pomagalo, de ſi mogozhna, in de ſi me dosdaj obvarovala vezhniga pogubljenja, zhe v prihodnje na krivo pot sajdem in v bresen pekla padem. Satorej klizhem in klizhem: Nikar, mati! nikar me ne sapuſti, ampak pomagaj mi ſ ſvojo mogozhno priproſhnjo, de bom v ſveti gnadi ohranjen, in de bom do konza v dobrim ſtanoviten oſtal. Sa to veliko gnado, sa gnado ſtanovitnoſti v dobrim te, mogozhna mati! lepo proſim in sdihnem: Mati Jesuſova in tudi moja duhovna mati! ſkerbi same, de ne sajdem, varuj me in ohrani me v gnadi do sadnjiga sdihljeja, de ſe ne pogubim, temuzh de pridem v lepe nebeſa tebe hvalit vekomaj. Amen.

(Gredé do defetiga ſhtazijona trikrat:)

O Jesuſ! molim in zhaſtim te,
de ſi ſkos ſvoje britko terpljenje
zeli ſvet in tudi mene odreſhil.

X. Shtazijon.

Jesuſa na gori Kalvarii flezhejo.

Jesuſ govori kriſtjanu: „Poglej! o zhlovek mene sdaj, ki ſim perpeljan na meſto mertvaſhkih glav; premiſli in poglej sdaj, kaj ſe s menoj godi! Tukej ſtojim od vſiga sapuſhen in s velikimi britkoſtmi obdan, savolj kterih ſe mi hozhe ſerze rasſtopiti. Od vſih ſim sapljuvan in rasgashljan, pa nobeniga ni, de bi me oſnashel in mi rane sazelil. Tukaj ſtojim v sanizhevanje in v saſramovanje zelimu ſvetu, ker ſo neuſmiljeni in neſramni ſovrashniki oblazhilo s mojiga trupla potegnili in me zelimu ſvetu v saſramovanje poſtavili. Poglej, o zhlovek, terpljenje in ſramoto, ktero morem na meſtu mertvaſhkih glav terpeti, kamor ſim savolj tebe perpeljan! Sakaj ti bi ſe bil mogel vezhno pogubiti savolj ſtraſhnih grehov; de pa samoreſh reſhen biti, me je moj ozhe nebeſhki na kraj mertvaſhkih glav poſlal, kjer ſim v saſramovanje in sanizhevanje zelimu ſvetu. Sdaj pa pomiſli, kako ſi mi sato hvaleshen, in kakſhno zhaſt mi

sa ſramoto, ktero morem savolj tebe preſtati, ſkasujeſh?“

Kriſtjan. „Kriſtuſ Jesuſ, nedolshno jagnje boshje! koliko sanizhevanja in saſramovanja ſi mogel preterpeti od Judovſkiga in Ajdovſkiga ljudſtva na meſtu mertvaſhkih glav! Grosovitno ſlepo ljudſtvo je oblazhila ſ tvojiga nedolshniga, neuſmiljeno rasgajshlaniga in kervaviga teleſa ſtergalo; ino ſkos to ſo ſe kervave rane tvojiga rasgajshlaniga teleſa, kterimu ſe je bilo oblazhilo perſuſhilo, ſpet ponovile. Sraven tega britkiga terpljenja ſi mogel pa ſhe veliko ſramoto preſtati, ker ſi tukaj ſtal kakor svershek ljudſtva in nar vezhi hudodelnik ljudi, kteri ſo te saſramovali, pljuvali in ſe ti poſmehovali. O Jesuſ, kaj ſi terpel na gori mertvaſhkih glav? Toliko teshav, britkoſt, saſramovanja in sanizhevanja ſi preſtal, de bi zhlovek, kteri bi te bil le vidil, od ſtraha ſahniti mogel; tvoje terpljenje, saſramovanje in sanizhevanje bi moglo zlo kamnitno zhloveſhko ſerze omezhiti. Vender je neſpametno ljudſtvo, ktero te je ſtraſhno martralo, sanizhevalo, pljuvalo, saſmehovalo in

te zelimu ſvetu v saſramovanje poſtavilo; ki je vedno terdovratno oſtalo, in ti neprenehama nove britkoſti napravljalo. Oh moj Jesuſ, kaj ſi terpel na meſtu mertvaſhkih glav? Toliko ſi terpel, de bi mogle neſpametne shivali pred grosovitnoſtjo, ktero ſi preſtal, beshati. Ino vſe to terpljenje, sanizhevanje in saſramovanje ſi mogel preſtati savolj grehov ſvetá, poſebno savolj zhloveſhkiga napuha, kteri je sazhetek hudiga. O Jesuſ! uſmili ſe naſ vſih, in poſebno ſe uſmili mene prevsetniga zhloveka, ker ſi mogel tudi savolj moje prevsetnoſti na gori Kalvarii poſebno veliko ſramote in sanizhevanja preſtati. O Jesuſ! uſmili ſe me, in odpuſti mi vſe grehe, poſebno grehe prevsetnoſti in nesmernoſti.“ Amen.

Molitev k Marii.

Sveta Marija! jeſt vidim in ſposnam, de ſi mi she veliko gnad od Boga ſproſila; ino tudi vidim in ſposnam, de ſim ti sa tolikanj dobrot grosno nehvaleshen bil. Tedaj jeſt nehvaleshnesh drusiga ne saſlushim, kakor de ſe od mene

obernesh in nehash same prositi. Pa vender, ker mi tvoja velika milost upanje daje, se she k tebi satezhem in prosim: Mati dobrotljiva! imej usmiljenje s menoj, saj je tvoja milost tako velika, de nikdar nehala ne bo. Mati prezhudna! ne saversi velikiga revesha, ki se tebi perporozhuje in sheli sanaprej tvoj otrok biti; ne sanizhuj gresnika, ki je od vsih sapusnen, ino le v tebe saupa, in per tebi pomozhi ishe. Saj te je Bog gresnikam in vsim reveshem zeliga svetá mater isrozhil, in tudi meni. Ker si pa moja mati, govori in prosi same, sakaj tvoj sin te vselej uslishi, sa karkoli ga prosish, tudi zhe govorish sa gresnike; gotovo te bo tedaj tudi uslishal, zhe govorish same velikiga revesha in sapusheniga gresnika. Mati prezhudna! govori torej in prosi same, de bom resnen is nadlog, de bom dosegel gnado in potem prishel v lepe nebesa. Zhe bosh, kraljiza mogozhna! same prosila, ne obupam savolj storjenih grehov, desiravno so mi glavo preraslli, sakaj ti mi bosh gotovo per Bogu odpushenje grehov sprosila. Zhe ti kraljiza same prosish, se ne bojim in ne ustrashim

hudobniga duha, sakaj ti ſi mogozhna sadoſti, zel pekel premagati. Zhe same proſiſh, ſe tudi ne bom treſel pred ſodbo boshjo, ampak terdno saupam, de mi bo per ſodbi miloſt doſhla, sakaj tvoja mogozhna proſhnja bo potolashila rasshaljeniga Boga, de me bo miloſtljivo ſodil. Kraljiza mogozhna, mati prezhudna! proſi same; akoravno niſim vreden uſliſhan biti, je pa tvoja miloſt tako velika, de me k ſebi klizhe in mi upanje daje. Poln saupanja v tvojo miloſt tedaj klizhem: Mila mati moja! proſi same vezhniga Boga, ino zhe boſh proſila, bom gotovo, prav gotovo reſhen in obvarovan pogubljenja, in bom po tvoji priproſhnji priſhel v lepe ſvete nebeſa ſe ſ teboj vezhno veſelit. Amen.

(Gredé do enajſtiga ſhtazijona trikrat:)

O Jesuſ! molim in zhaſtim te,
de ſi ſkos ſvoje britko terpljenje
zeli ſvet in tudi mene odreſhil.

XI. Shtazijon.

Jesufa na krish perbijajo.

Jesuf govori: „Bodi posdravljen o ſveti krish! ti pozhivaliſhe mojiga bolniga teleſa, tebe ſim vſelej ljubil, tebe shelel, po tebi hrepenil, ino sato ſim s nebeſ na ſvet priſhel, de bi na tebi sa zhloveſhki rod terpel in umerl. Deſiravno je velika grenkoſt na tebi viſeti, vender ſerzhno shelim na tebi raspet biti in umreti. Oh ljubesnjivi krish! ker ſim od vſih ljudi saversheu, me ſaj ti ſprejmi, de bom na tebi viſel in umerl, de ſkos to ljudje shivljenje sadobijo. O zhlovek! osri ſe k meni in poglej, koliko sdaj terpim, ko me neuſmiljeni judje na krish perbijajo. Moje telò je bilo she popred vſe kervavo, rasgajshlano in ranjeno, de ni bilo vezh sdraviga uda na njem. Sdaj ſo me pa hudobni judje ſhe na krish vergli, in neuſmiljeno raspenjajo s vſo mozhjo moje roke in noge, in hozhejo vſe kite in shile mojiga teleſa rastegniti; tako ſtraſhno moje roke in noge s sheblji na krish perbijajo, de vſak vdarik po vſih ſvojih udih obzhutim. Vender pa hozhem

s veſeljem, kar ſim she od sazhetka shelel, vſe to preterpeti, de tebi, o zhlovek, reſhenje dojde.“

Kriſtjan: „O Jesuſ, kaj terpiſh in kaj delajo grosovitni rasbojniki ſ teboj? Tvoje dobrotljive roke in noge ſo neuſmiljeno prebodli in jih sdaj s sheleſnimi shebljі na krish perbijajo. Oh, ljubi Jesuſ! kakſhno martro ſi terpel na ſvojih prebodenih rokah in nogah! Kako je mogozhe, de ſe tvoje ſerze ni raspozhilo? Sakaj kolikorkrat ſo rasbojniki ſ kladvam vdarili po shebljih, ſ kterimi ſo tvoje ſveto telό perbijali, tolikokrat ſi po vſih ſvojih udih novo terpljenje obzhutil. Oh moj ljubesnjivi Jesuſ! shaloſti morem poginiti in velike britkoſti ſe mi more ſerze raspozhiti in rastajati, ko premiſhljujem grosovitne udarke, ſ kterimi ſo te ſlepi judje na krish perbijali. Vſe to ſi pa hotel voljno preterpeti savolj grehov ſvetá, in tudi savolj mojih grehov, poſebno savolj tiſtih grehov, ktere ſim ſ ſvojimi teleſnimi udi doperneſel. Ali deſiravno ſim tudi jeſt, nehvaleshni greſhnik, kriv bil, de ſi mogel grosovitne martre terpeti, ko ſo neuſmiljeni

judje tvoje roke in noge prebadali in vſe tvoje kofti preſhtevali, vender ne obupam, temuzh te danſ ponishno proſim: Dobrotljivi Jesuſ! pokashi nebeſhkimu ozhetu ſvoje prebodene roke in noge in vſe ſvoje britke rane; in povej, de ſi mogel vſe to savolj mene preſtati. Daruj vſe to same, de ſkos tvoje terpljenje odpuſhenje grehov sadobim, poſebno tiſtih grehov, ktere ſim ſ ſvojimi udi dopernefel.“ Amen.

Molitev k Marii.

Gnade polna, viſoko zhaſtita mati Marija! deſiravno niſim savolj ſvojiga pregreſhniga shivljenja vreden, tvoj otrok imenovan biti, ſi pa vender ti savolj ſvoje velike dobrotljivoſti in miloſti vredna, moja mati biti. Ker ſi tedaj vredna moja mati biti, jeſt pa priſerzhno shelim, tvojim otrokam priſhtet biti, te danſ ſvojo mater isvolim, in ſe tvojimu varſtvu isrozhim; ino ſzer tako priſerzhno, kakor ſe je kdaj od tvojih ſlushabnikov sgodilo, in ſe le sgoditi samore. Popolnama ſe tebi, o Marija! isrozhim in perporozhim; darujem ti

ſvojo omadeshano duſho, de jo ozhiſtiſh, ſvoje ſerze, de ga napolniſh s ljubesnijo do tebe; darujem ti tudi ſvoje ozhi in uſheſa, ſvoje roke in noge in vſe teleſne pozhutke, de ſe s njimi ne pregreſhim. Marija! poglej moje shelje, vsemi me sa ſvojiga otroka in ohrani me v ſvojim varſtvu, de me ne bodo ſkuſhnjave premagale; sakaj tiſti, kterimu ti pomagaſh, ſe nizh bati nima, ker ſi mozhnejſhi, kakor vſe mozhi ſvetá in pekla. Ako me tedaj sa ſvojiga otroka vsameſh in varujeſh, ſe mi nizh ni bati, lahko bom vſe ſkuſhnjave premagal in ſ tvojo pomozhjo bom gotovo priſhel v lepe nebeſa, kjer te bom hvalil vekomaj. Marija! vsemi me torej v ſhtevilo ſvojih sveſtih ſlushabnikov in bodi moja mati, ker tudi jeſt tvoj otrok in sveſti ſlushabnik do ſmerti biti shelim. Marija! bodi vender moja mati, varuj me in ſkerbi same. Amen.

(Gredé do dvanajſtiga ſhtazijona trikrat:)

O Jesuſ! molim in zhaſtim te, de ſi ſkos ſvoje britko terpljenje zeli ſvet in tudi mene odreſhil.

XII. Shtazijon.

Jesuf na krishi povikfhan umira.

Jesuf govori: „Ozhe nebefhki! med nebam in med semljo vifim, de me loshej vfi vidijo in safraamujejo, kar fe tudi sdaj nad mano godi. Glej! kako me safraamujejo in sanizhujejo, kteri fo okoli krisha; ino tifti, kteri memo krisha gredó, majejo s glavami in fe mi pofmehujejo, fhe zlo hudodelnik, ki sraven mene vifi, me safraamuje. Ali ozhe nebefhki! odpufti vfim dobrotljivo, faj ne vedó, kaj delajo. Med semljo in med nebam vifim bres vfe pomozhi, ino sraven tega me fhe nefkonzhne britkofti in teshave ftifkajo, savolj kterih fe mi kofti fhibijo, udi trefejo in ferze topi. Vender per teh teshavah od nikoder same pomozhi ni, tudi od tebe, nebefhki ozhe, pomozhi nimam. Oh moj Bog, moj Bog! sakaj fi me sapufstil? Raspet na krishi med semljo in med nebam vifim, vifim v ftrafhnim terpljenji, de od ftrahu angeli trepetajo, fe more tudi semlja ftrefti in nar terdnejfhi fkale pokati savolj terpljenja, kakorfhniga fhe nikdar ni bilo, in ga

tudi ne bo na vſe vezhne zhaſe. Sdaj je pa dopolnjeno, ino v tvoje roke, ozhe nebeſhki, srozhim ſvojo duſho.“ —

Kriſtjan. „O moj krishani Jesuſ! v ponishnoſti ſvoje duſhe in v britkoſti ſvojiga ſerza klezhim na kolenih v prah ponishan pod ſvetim krishem, ino tebe, ſvojiga krishaniga Boga in Goſpoda molim. Oh moj ljubesnjivi Jesuſ, v kakſhnim terpljenji viſiſh na krishi! Tvoje rasbito in rasgajshlano teló je polno britkih ran, is kterih reſhnja kri na semljo lije. Tvoje roke in noge ſo perbite, de ſe ne moreſh ganiti, in ſi tudi nikakor niſi v ſtanu pomagati, drugi ti pa pomagati nozhejo. Bres vſe pomozhi ſi tedaj viſel na krishi v ſtraſhnih teshavah in britkoſtih, kterih nobena zhloveſhka pamet preſezhi ne more. Ko ſi bil na krishi povikſhan, ſo ſe vſe tvoje rane ponovile, in po vſih ſvojih udih ſi obzhutil veliko vezhi terpljenje in veliko britkejſhi teshave. O moj Jesuſ! v tako neisrezhenim in britkim terpljenji ſi na krishi viſel, de ſi mogel shaloſten k ſvojimu nebeſhkimu ozhetu sdihniti: Moj Bog, moj Bog! sakaj ſi me sapuſtil? O Jesuſ! daj mi

ſaj nekoliko ſposnati, kaj ſi takrat terpel, kadar ſi same viſel in umerl na krishi, de obshalujem in objokujem ſvoje grehe, ſtraſhne grehe, savolj kterih ſi poln britkoſt in teshav viſel in ſtraſhno umerl na krishi. O Jesuſ! daj mi gnado, vſe to prav ſposnati in ſvoje grehe obshalovati, de saſlushenje tvojiga britkiga terpljenja in grosovitne ſmerti, ktero ſi preſtal na krishi, nad menoj sgubljeno ne bo.“ Amen.

Molitev k Marii.

O mati miloſti, dobrotljiva Marija! kakor vſak otrok v potrebah in teshavah k ſvoji materi beshi, ji ſvoje nadloge toshi in jo pomozhi proſi; tako tudi jeſt k tebi, tolashniza shaloſtnih, perbeshim in te proſim: Marija! pomagaj mi v vſih teshavah in nadlogah. Ker me bodo pa nar vezhi teshave in nar britkejſhi nadloge ob ſmertni uri ſtiſkale, mi torej poſebno takrat pomagaj, kadar mi bo sadnja ura bila; sakaj ſmertne teshave ſo tako ſilne in ſtraſhne, de bodo vſe moje mozhi preſlabe, ſe jim soperſtaviti in

jih premagati. Satorej sdaj, dokler ſim ſhe sdrav, k tebi pertezhem in te she sdaj ponishno proſim, de me varujeſh poſebno tiſto uro, kadar me bodo britkoſti ſtiſkale, ſkuſhnjave obdajale, in obupnoſt ſe mojiga ſerza lotila. Varuj me, o Marija! takrat, kadar ſe bo dan mojiga shivljenja nagnil, sakri me ſ plajſhem ſvoje miloſti, de me ſkuſhnjave poterle ne bodo; rasveſelúj moje otoshno ſerze, daj mi ſerzhnoſt, de ne obupam, in ſtanovitnoſt, de ne omagam in ſushen hudobniga duha ne poſtanem. Kadar ſe bo pa moja duſha teleſa lozhila, jo ſhe ſprejmi pred ſodni ſtol in tam proſi sa-njo, de v bresen pekla obſojena ne bo. Oh, ljuba mati! zhe mi to veliko miloſt ſkasheſh, te bom ſkos vſe veke sato hvalil in vprizho vſih isvoljenih tvojo miloſt in dobrotljivoſt popeval. Marija! ſproſi mi to gnado, nar vezhi gnado, gnado ſrezhne ſmerti. Marija, ſproſi mi! Marija, ſproſi mi! Amen.

(Gredé do trinajſtiga ſhtazijona trikrat:)

O Jesuſ! molim in zhaſtim te, de ſi ſkos ſvoje britko terpljenje zeli ſvet in tudi mene odreſhil.

XIII. Shtazijon.

Jesufovo telo ſ krisha ſnemajo, in ga njegovi shaloſtni materi v narozhje poloshé.

Marija govori kriſtjanu:

„Od kod to pride, od kod to meni
De obdana ſim s grenkoſtjo vſo,
Ah! de imam ſtraſhne mezhe v ſebi,
Ki me grosno mozhno ranili ſo;
Tud' teshave grosno grosno ſilne
Mene sdaj obdale ſo mozhno,
In britkoſti grenke, prav obilne
So ranile me grosno ſerzhno.

Kako pa jeſt sdaj bi ne shal'vala,
Ko je ſerze polno bolezhin,
In ſe jeſt bi milo ne jokala,
Ker je per men' mertev Jesuſ-ſin,
Kter'ga ſim veſelo prav rodila,
Ki mi vſelej je prijeten bil,
In me tudi ko ſim s njim hodila,
Svelizhanja nauke je uzhil!

Sdaj pa mertviga imam per ſebi
Preboden'ga in rasgajshlan'ga,
Ki podali ſo ga judje meni
Rasbitiga in kervaviga;
Ki je tud' bil ſkos ljudi ſlepoto
Od vſih saversheh in sanizh'van
Svetu zelimu v gerdo ſramoto
Hudo obrekvan in sapljuvan.

Ştrafhno grosno ſo sdaj prebodene
Şina mojiga mile roke,
Tudi ſo prav britko prebodene
Njegove ljube ſvete noge.
Tudi tvoja, Jesuſ, ſveta glava
Savolj ternja ſilno ſtrafhniga
Je sdaj vſa in vſa grosno kervava,
In pogleda mil'ga britkiga.

Pa terpljenje ſtrafhno Jesuſ tvoje,
Ki je bilo sate prav ſtrafhno,
Je ranilo britko ſerze moje
In prebodlo s mezhem prav mozhno;
De sdaj morem milo sdihovati
Savolj britkih ſerzhnih bolezhin.
In ſe milo milo prav jokati,
Ker v narozhji je mertev mi ſin.

Ah! poglej, poglej ti zhlovek k meni,
Oblosheni sdaj s grenkoſtjo vſo,
Şina mertviga dershim per ſebi,
In tud' s njim vred bolezhino vſo,
Ki je napolnila ſerze moje
De jokati morem milo ſe,
Ino tudi bolezhine ſvoje
Obshal'vati ſkosi veke vſe.

Ino ſtrafhno britko vſe terpljenje,
Ktero ſi preſtati mogel, ſin!
Tudi britko meni je terpljenje
In je same morje bolezhín;

In v tem morji ſim tud' sdaj vtopljena,
De jo morem piti vſo grenkoſt,
Tudi ſim ſ teshavo obloshena
De vshivati morem vſo britkoſt.

Ali greſhnik! hudobije tvoje,
Savolj kterih je terpel moj ſin,
So grosno ranile ſerze moje
S ſtraſhnim mezhem duſhnih bolezhin,
De sdaj ranjeno ſerze je moje
Si ti greſhnik torej ſam bil kriv,
Ki ſi ſkosi hudobije ſvoje
Ah! grenkoſti v moje ſerze vlil.

Ino vedno morem shalovati
Savolj tvoje terdovratnoſti,
Ker reſnizhno nozheſh pokasati,
De she v ſerzu ſpreobernjen ſi.
Poboljſhaj tedaj shivljenje ſvoje
Ino ſ ſerza ſpreoberni ſe;
Ah! raniti nehaj ſerze moje,
S zel'ga ſerza ſpreoberni ſe!"

Kriſtjan. „S objokanimi ozhmi in s britkim ſerzam obshalujem in ogledujem podobo shaloſtne matere, podobo tvojo o Marija! ktera more vſaziga terdovratniga ſpreoberniti, in vſako kamnitno ſerze omezhiti. O Marija! kdo samore preſezhi neisrezheno shaloſt in britkoſt, ktero ſi v ſvojim ſerzu obzhutila, kadar

ſo ti rasgajshlano, kervavo in mertvo truplo tvojiga ſina v narozhje poloshili, in ſi rasdjano podobo ſvojiga ſina pogledovala. Oh! kakſhno shaloſt je moglo tvoje ſerze takrat obzhutiti, kadar ſi britke rane, rasgajshlano truplo, prebodene roke in noge, in rastepeno glavo ſvojiga ljubiga ſina pogledovala in britke ſolse tozhila? Oh! takrat je bilo tvoje ſerze ſ tolkimi ranami obdano, kolikor ſi jih na teleſu ſvojiga ljubiga ſina vidila; ino tvoja duſha je bila v tako globoko morje teshav in britkoſt vtopljena, de ſi miſlila, de moreſh velike shaloſti umreti. Sakaj vſe teshave, ktere ſi popred terpela ſ ſvojim ſinam vred, ſo ſe sdaj ſkupej sbrale, te popolnama obdale in tvoje ſerze tako britko ranile, de ſi reſnizhno mati nesapopadljive shaloſti zeliga ſvetá, mati ſtraſhne britkoſti, in mati grosovitne grenkoſti. Kakor je pa Jeſuſ savolj grehov ſvetá terpel, ſi tudi ti, ker ſi ſ ſinam vred terpela, vſe britkoſti in grenkoſti ſvojiga ſerza savolj grehov obzhutiti in terpeti mogla; tedaj ſi tudi savolj mene ſtraſhne britkoſti terpela. Oh! tudi moji grehi ſo bli tiſti mezhi, kteri

ſo tvoje ſerze neuſmiljeno prebodli, in te vergli v globozhino morja, polniga britkoſti in terpljenja. Oh! gorje tedaj meni, ſtraſhnimu zhloveku, ki ſim ſ ſvojim sadershanjem in obnaſhanjem bolj sverini kakor zhloveku podoben. Tavshentkrat gorje meni, de ſim te ſ ſvojimi grehi tako britko ranil! Pa Marija, mati shaloſti, ti ſi tudi mati miloſti! Ker ſi pa mati miloſti, me uſliſhi, uſliſhi me danſ, ko pred podobo tvojih shaloſt klezhim, in k tebi sdihujem is te doline ſols. Mati shaloſti! vſe terpljenje tvojiga ljubiga ſina, in vſe britkoſti, ktere ſi na semlji obzhutila, ti danſ pred ozhi poſtavim, in ſ tem poproſim, de me uſliſhiſh. O Marija! nemogozhe je, de bi jeſt, deſiravno ſim velik greſhnik, danſ od tebe uſliſhan ne bil, ker te proſim ſkos terpljenje tvoje in tvojiga ljubiga ſina. Terdno tedaj upam, de me boſh danſ uſliſhala, ko tvojo britko podobo ogledujem, in tebe, mati shaloſti, ſerzhno objokujem. Ne podam ſe popred od te britke podobe, dokler me ti, mati shaloſti, uſliſhala ne boſh; sakaj tukej je kraj, kjer je she veliko tav-

shent greſhnikov uſliſhanih bilo, ki ſo po tebi zhudopolno miloſt doſegli. Oh Marija, mati shaloſti! savolj ſvoje britke shaloſti, in savolj neſkonzhniga terpljenja ſvojiga ſina me uſliſhi, uſliſhi me poſebno danſ, ko veſ objokan in potert k tebi sdihujem, ino ti darujem ſ ſvojo proſhnjo vred vſe sdihleje in molitve, ſ kterimi ſo vſi poboshni kriſtjani in veliki ſpokorniki tebe, mati shaloſti, proſili in zhaſtili, ino te bodo zhaſtili in proſili do konza ſveta. O Marija, mati shaloſti! poglej danſ name, in me ſpreoberni v praviga reſnizhniga ſpokornika, de bom odſhel ſtraſhni peklenſki jezhi.“ Amen.

(Gredé do ſhtirnajſtiga ſhtazijona trikrat:)

O Jesuſ! molim in zhaſtim te, de ſi ſkos ſvoje britko terpljenje zeli ſvet in tudi mene odreſhil.

XIV. Shtazijon.

Jesuſovo telò v grob poloshijo.

Kriſtuſ Jesuſ! pred tvojim ſvetim grobam (na kolenih) klezhé sdihujem in zhaſtim tvoje ſveto telò, ktero

je v grobu leshalo. Oh, tvoje telo je bilo tako rasdjano, de ni zhlovefhke podobe imelo! Tvoji udi fo oterpneli, tvoje ozhi fo bile vderte, tvoje ufhefa samafhene, tvoje ufta saperte, tvoje oblizhje raftergano in kervavo, tvoje roke in noge prebodene, tvoja glava je bila f ternjem prebodena in rastolzhena, tvoje zelo truplo rasgajshlano in rasbito; ino truplo tvoje, ki je bilo tako rasdjano, je bilo v mertvafhki pert povito in potem v grob polosheno. Oh! kako milo je jokala Marija, tvoja mati, kadar fo tvoje truplo is njeniga narozhja vseli, in ga v grob poloshili. Oh! kako britko fo shalovali tvoji prijatli, ko jim je bilo tvoje truplo fpred ozhi vseto in v grob polosheno. Oh! kako milo je folse tozhila fpokorna Magdalena, ki te ni vidila vezh. Oh! kako ginljivo je sdihoval in jokal fveti Janes, kteriga fi smed vfih apofteljnov nar bolj ljubil, in kteri je tudi per sadnji vezherji na tvojih perfih flonel. K ti shalofini drushbi, o Jesuf! tudi jeft perftopim, in danf ferzhno obshalujem tvojo ftrafhno fmert in tvoj pokop. Oh! de bi danf moje ferze tudi tifto shaloft

obzhutilo, ktero ſo per tvoji ſmerti in tvojim pokopu nar sveſteji tvoji prijatli obzhutili. Oh! de bi danſ tvoje rasgajshlano in rasdjano truplo ſ tiſto grenkoſtjo in britkoſtjo obshaloval in objokoval, ſ ktero te je, ko ſi mertev v grobu leshal, objokovala tvoja mati Marija, ſ ktero te je obshaloval ljubljeni uzhenez ſveti Janes in velika ſpokorniza Magdalena. O moj svelizhar! molim in zhaſtim danſ tukej klezhé tvoje preſveto truplo, ki je vſe rasdjano v grobu leshalo; pa tudi milo obshalujem tvojo neuſmiljeno in ſtraſhno ſmert. Savolj mojih grehov in hudobij ſi bil po nedolshnim grosovitno umorjen in v grob poloshen. Sato te, o Jesuſ, danſ ponishno proſim: Uſmili ſe me in persaneſi mi. Uſmili ſe me ſkos ſvojo britko ſmert in ſvoj pokop, sbudi me is greſhniga ſpanja, in pelji me is groba pregreſhnih navad. Uſmili ſe, o Jesuſ, uſmili ſe me, velikiga revesha in greſhnika! Vſe poboshnoſti in sdihleje, ktere ſo poboshni kriſtjani pred tvojim grobam imeli in obzhutili, ſklenem danſ ſ ſvojimi sdihleji, in ſerzhno shalujem. Tudi ſklenem danſ ſ ſvojo molitvijo vſe

tiſte molitve, ktere ſo bile v ſpomin tvoje britke ſmerti in tvojiga pokopa opravljene. Vſe to tebi, o Jesuſ, darujem, in te danſ ponishno proſim: Bodi meni revnimu greſhniku miloſtljiv, in dodeli mi gnado, de vſtanem is groba ſvojih pregreh, kakor ſi ti tretji dan zhaſtitljiv od mertvih vſtal. Amen.

Molitev k Marii.

Sveta Marija, mati miloſti in dobrotljivoſti! ko ſvoje grehe premiſhljujem in ſi pred ozhi ſtavim tiſti trenutek, kadar ſe bo moja uboga duſha teleſa lozhila, trepetam, in morem ſkorej od ſtraha ſahniti. Pa preſladka deviza Marija! v Jesuſovim saſlushenji in v tvoji mogozhni priproſhnji obſtoji vſe moje saupanje. O tolashniza shaloſtnih! nikar me torej ne sapuſti v tiſtih mojih ſtraſhnih ſtiſkah, in nikar mi ſvoje pomozhi ne odtegni v veliki potrebi, kadar mi bo mertvaſhki pot po glavi tekel; ampak tolashi me, de od velike shaloſti, od velikih teshav in britkoſt ne poginem. Daj takrat moji duſhi ſerzhnoſt, de ſe pred ſodbo boshjo ne preſtraſhim,

obshalovanje vſih ſtorjenih grehov, de ne obupam, in ſtanovitnoſt do sadniga, de ne omagam in rop vezhniga pogubljenja ne poſtanem. O Marija, moje savetje! varuj me in pomagaj mi takrat, kadar mi bo sadnja ura bila, odsheni od mene vſe ſkuſhnjave, ktere me bodo napadle; oshivi mojo vero, ſtori terdno moje upanje, in ushgi v meni ſerzhno ljubesen do krishaniga Jesuſa, de bom poln ljubesni do ſvojiga odreſhenika shivljenje ſklenil. Sa to gnado, ktero ſi she mnogim ſvojim ſlushabnikam ſkasala, te ponishno proſim, in jo tudi upam od tebe sadobiti, ker ſi polna milosti. Marija, ljuba moja mati, uſliſhi mojo ponishno proſhnjo! Marija uſliſhi me! Amen.

O Jesuſ! molim in zhaſtim te,
de ſi ſkos ſvoje britko terpljenje
zeli ſvet in tudi mene odreſhil.

(Trikrat.)

Sklep.

Premiſhljeval ſim o Jesuſ! tvoje britko terpljenje na gori Kalvarii, in shelel ſim ga ſ ſvojo nevredno molit-

vijo, kolikor je mogozhe, tudi pozhaſtiti. Ker pa molitev, ktera is uſt greſhnika pride, veliko ne samore in le malo ſadu obrodi, ſim ſi gotovo tudi jeſt danſ sa ſvojo duſho malo pridobil, ko ſim ſhel od Jerusalema do meſta mertvaſhkih glav, kjer ſim ſe uſtavil, ino tvojo grenko ſmert in pokop nekoliko premiſhljeval. Sato ti danſ ſ ſvojo nevredno molitvijo darujem tudi vſe poboshnoſti in molitve, ktere ſo bogabojezhe duſhe na poti od Jerusalema na Kalvarijo v zhaſt tvojiga britkiga terpljenja opravljale. O Jesuſ! ki ſi she marſkteriga zhloveka, ki je po poti od Jerusalema na Kalvarijo v duhu hodil in tvoje terpljenje premiſhljeval, k pravimu ſposnanju in ſerzhnimu obshalovanju perpeljal; prebodi in omezhi danſ tudi moje kamnitno ſerze, de reſnizhno shaloſt obzhutim nad tvojim britkim terpljenjem, ino de milo objokujem ſvoje hudobije, ktere ſo krive bile tvojiga grosovitniga terpljenja. O Jesuſ! daj mi danſ gnado, de ſposnam in obshalujem tvoje britko terpljenje, ino de tudi ſposnam ſvoje hudobije, ktere ſo te v ſmert obſodile, na krish perbile in

neuſmiljeno umorile. Glej! darujem ti danſ vſe poboshnoſti in molitve, ktere ſo ſe dosdaj v zhaſt tvojiga terpljenja opravljale; darujem ti vſe satajevanja in ſpokorne dela, ktere ſo poboshne duſhe dopernaſhale, vſe molitve in ſerzhne sdihleje, ſ kterimi ſo te boga-bojezhi kriſtjani zhaſtili. Darujem ti, o Jesuſ! tudi vſe terpljenje, in vſe shalosti, ktere ſo obzhutili vſi tisti poboshni, ki ſo jokali in sdihovali, kadar ſi viſel na krishi. O Jesuſ! ſtori po ſvoji milosti, de bom is danaſhnjiga poboshniga premiſhljevanja sa ſvojo duſho vſaj nekaj dobriga doſegel. Naj ti bo tedaj poboshnoſt, ktero ſim danſ v zhaſt tvojiga terpljenja opravil, prijetna, moji duſhi pa koriſtna. Amen.

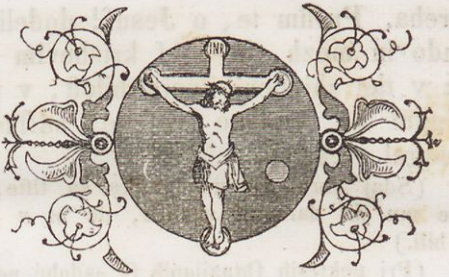

Sveti krishev pot

svelizhaniga Patra

Leonarda Portu-Mavrifhkiga.

Darovanje fvetiga krisha.

O moj dobrotljivi Jesuf! ljubim te zhes vfe, ker fi vezhna dobrota in nefkonzhna miloft. Shal mi je is zeliga ferzá, de fim kdaj tebe, o nar vezhi dobrota! rasshalil. Darujem ti ta fveti krishevi pot v tvojo zhaft, v fpomin tiftiga teshavniga pota, po kterim fi savoljo mene ubosiga grefhnika hodil. Vfih odpuftkov se shelim vdeleshiti, kteri fo sa fv. krishev pot podeljeni, torej tudi shelim, vfe tako opraviti, kar in kakor je v sadobljenje odpuftkov ftoriti

potreba. Profim te, o Jesuf! dodeli mi gnado in mozh, de bi ſ krishevim potam v tim shivljenji tvojo miloſt, v prihodnjim pa vezhno veſelje saſlushiti samogel. Amen.

(Sdaj daruj Bogu odpuſtke sa tiſte, sa ktere mu jih darovati shelish, de bi v prid jim bili.)

(Pri nekterih ſhtazijonih ſe sadobé popolnama odpuſtki; ker pa nobeden ne more sa-ſe vezh, kakor le en ſam popolnama odpuſtek sadobiti; torej pervi popolnama odpuſtek ſebi v prid oberni, druge pa sa duſhe v vizah Bogu daruj, ali sa duſhe ranjziga ozheta ali ranjze matere, brata, ſeſtre, prijatla ali kteriga drusiga.)

I. Shtazijon

Jesuſa v ſmert obſodijo.

℣. Molimo te, o Kriſte! in te hvalimo.
℟. Ker ſi ſ ſvojim krishem ſvét odreſhil.

Premiſli prezhudno ponishnoſt ſvojiga nedolshniga Jesuſa, ſ ktero je krivizhno ſodbo bres vſiga govorjenja poſluſhal in ſprejel. Tvoji grehi ſo tiſte lashnjive in krivizhne prizhe, ktere ſo ſodbo podpiſale. Hudobnoſt tvojiga jesika, ſ ktero ſi ſe vezhkrat soper Boga in ſvojiga blishnjiga pregreſhil, je ſodnika oſlepila, de je nedolshniga Jesuſa v ſmert obſodil. Oberni ſe tedej k njemu, jokaj in sdihni bolj ſ ferzam kakor s uſtmi:

O moj preljubesnjivi Jesuſ! kako neismerna je tvoja ljubesen proti meni ubosimu greſhniku! Boſh le tedej sa nevredno hudobno ſtvar jezho, verige, tepenje terpel? in v tako grosovito ſmert obſojen? Oh! to je sadoſti, de mi rani moje ſerzé, de naj objokujem vſe pregrehe, ktere ſim ſ ſvojim jesikam ſtoril, tedej jih obshalujem in klizhem k tebi! O Jesuſ! uſmiljenje, proſim te, uſmiljenje in miloſt, o Jesuſ!

(Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi Bogu.)

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

II. Shtazijon.

Jesuſ vsame krish na ſvoje ramé.

℣. Molimo te, o Kriſte! in te hvalimo.
℟. Ker ſi ſ ſvojim krishem ſvét odreſhil.

Premiſli ſ kakſhnim veſeljem in radovoljnim ſerzam dobrotljivi Jesuſ ſveti krish objame, in kako poterpeshljivo prenaſha tepenje in ſuvanje malopridniga ljudſtva! Ti pa poln nevolje in nepoterpeshljivoſti beshiſh pred krishem, kar je mogozhe! Kaj ne veſh, de ſe ne more bres krisha nebeſhko veſelje sadobiti? Oh! objokuj ſvojo ſlepoto, oberni ſe k ſvojimu Goſpodu, sdihni in rezi:

Ne tebi, o Jesuſ, ampak meni ſe ſpodobi krish! O teshki krish! ki ſo ti ga moji grehi naloshili. O ljubesnjivi Jesuſ! dodeli mi ſvojo gnado in mozh, de bom vſe krishe objel, ktere ſim ſ ſvojimi grehi saſlushil. Shtori, de bom

ſvoj krish voljno objel, in ſe tako ſvetá lozhil; daj mi tako ljubesen do krisha, de bom vſelej ſ tvojo ſlushabnizo ſveto Teresijo voſhil in shelel: *terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.*

(Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi Bogu.)

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

III. Ṣhtazijon.

Jesuſ pade pervizh pod krishem.

℣. Molimo te, o Kriſte! in te hvalimo.
℟. Ker ſi ſ ſvojim krishem ſvét odreſhil.

Poglej in pomiſli, kako tvoj Jesuſ savoljo tolikanj prelite kervi vèſ oſlabljen pervizh na semljo pade. Oh! kako ga ſ peſtmi bijejo, s nogami taptajo in ſujejo! Vender ni shalovanja ali nevolje is njegovih uſt fliſhati. Ti pa tarnaſh in toshiſh, zhe le majhen krish

obzhutiſh, ali soperno beſedo ſliſhiſh. Oh! ſovrashi ſvojo nepoterpeshljivoſt, ſvoj napuh in ſvojo nezhimurnoſt; sdihni k Jesuſu:

O ljubesnjivi Jesuſ! poglej me, preubosiga greſhnika pred tvojimi nogami. Oh! kolikokrat in v kako velike pregrehe ſim padel! Kolikokrat ſim ſe v globozhino pregrehe pogresnil! O Jesuſ, ſtegni ſvoje rame, podaj mi ſvoje roke! Pomozhi, o Jesuſ! pomozhi pri tebi iſhem, de bi vèſ zhaſ ſvojiga shivljenja nikdar nikoli ſmertniga greha ne ſtoril, in bi tako v ſvoji sadnji uri ſvoje svelizhanje upati samogel.

(Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi Bogu.)

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

IV. Shtazijon.

Jesuſ ſrezha ſvojo shaloſtno mater.

℣. Molimo te, o Kriſte! in te hvalimo.
℟. Ker ſi ſ ſvojim krishem ſvét odreſhil.

Oh, kako veliko shaloſt in bolezhino je obzhutilo ſerzé Jesuſovo! Oh, ſ kakſhno grenkoſtjo in shaloſtjo je bilo napolnjeno Marijno ſerzé, ko ſta ſe ſrezhala! Poſluſhaj o nehvaleshna duſha! „Kaj ti je ſtoril moj Sin?“ ti klizhe Marija. — „Kaj hudiga ti je ſtorila moja Mati?“ te vpraſha Jesuſ. Oh! sapuſti she enkrat ſvoje grehe, savoljo kterih midva toliko shaloſt in britkoſt terpiva. O greſhnik! kaj praviſh na to? Rezi tedej in sdihni v ſvojim ſerzu:

O boshji Sin Marije! o preſveta Mati mojiga ljubesnjiviga Jesuſa! vès rastert in ponishan klezhim pri vajnih nogah. Jeſt ſim tiſti isdajavez, ſ ſvojimi grehi ſim bruſil mezh, kteri je vajno ſerzé ranil. Oh! is ſerza mi je shal; proſim vaji, odpuſtita mi. Miloſt, o Jesuſ! miloſt, o Marija! — po ſvoji veliki miloſti mi dovolita, de nikdar vezh ne bom greſhil, temuzh, de bom vajno grenko terpljenje in shaloſt nozh in dan premiſhljeval in objokoval.

(Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi Bogu.)

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ.

V. Shtazijon.

Simon Zirenejſki pomaga Jesuſu krish noſiti.

℣. Molimo te, o Kriſte! in te hvalimo.
℟. Ker ſi ſ ſvojim krishem ſvét odreſhil.

Spomni ſe, de ſi ti tiſti Simon, kteri ſi nezhimurnoſti ſvetá in ſladnoſtim ſvojih pozhutkov vèſ vdan, ki ſvoje krishe, ne radovoljno, ampak le, ker ſe jih braniti ne moreſh, s veliko nevoljo noſiſh. Oh! sbudi enkrat ſvoje ſerzé in uſmili ſe ſvojiga tako oblosheniga Svelizharja. Sprejmi radovoljno vſe krishe in nadloge, ktere ti bo tvoj ljubesnjivi Ozhe poſlal. Terdno ſkleni, ne ſamo vſih sopernoſt ſ poterpeshljivoſtjo prenaſhati, ampak tudi ſvojimu Bogu sanje hvaleshniga ſe ſkasovati, proſi ga takole:

O ljubesnjivi Jesuſ! Hvalim te sa toliko priloshnoſt, ktero mi daſh, de

bi sa te terpeti, in sa-ſe kaj saſlushiti samogel. Oh, moj Bog, daj mi, de bom vſe, kar ſe mi bo v tem shivljenji teshkiga prigodilo, ſ poterpeshljivim ſerzam prenaſhal, in potem vezhniga veſelja ſe vdeleshil. Ştori, o Jesuſ, de bom tukaj ſ teboj jokal in terpel, potlej pa ſ teboj v nebeſih goſpodoval.

(Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi Bogu.)

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

VI. Ştazijon.

Veronika podá Jesuſu potni pert.

℣. Molimo te, o Kriſte! in te hvalimo.
℟. Ker ſi ſ ſvojim krishem ſvét odreſhil.

Poglej in premiſli v tim pertu ſv. oblizhje Svelizharjevo! Ljubi Jesuſa, in po ti ljubesni

vtiſni njegov obras v ſvoje ſerzé. O kako frezhin boſh, ako boſh s Jesuſovim obrasam v ſvojim ſerzu shivel, in s Njim v vezhnoſt ſhel! De bi tedej to gnado sadobil, proſi ſvojiga Boga in rezi:

O moj shaloſtni Jesuſ! proſim te, vtiſni v moje ſerze ſveti obras ſvojiga oblizhja, de bom bres nehanja na te miſlil, nozh in dan tvoje grenko terpljenje premiſhljeval in ſvoje grehe objokoval! O Jesuſ! ſ kruham tvojiga terpljenja hozhem ſvojo duſho naſitovati, in moje ozhi bodo vſelej ſolsé tozhile nad mojimi pregrehami.

(Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi Bogu.)

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

VII. Shtazijon.

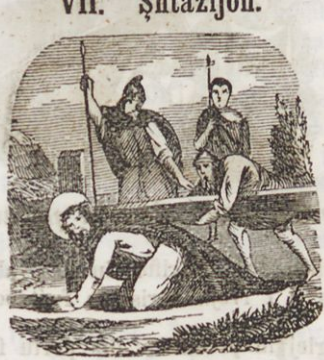

Jesuſ pade drugizh pod krishem.

℣. Molimo te, o Kriſte! in te hvalimo.
℟. Ker ſi ſ ſvojim krishem ſvét odreſhil.

Premiſli, kako Jesuſ, tvoj Bog in tvoj Goſpod, sopet na semlji leshí, vès oſlabljen od velike bolezhine utruden, in sanizhvan od ſovrashnikov. Premiſli, de je tvoja prevsetnoſt Jesuſa poterla in ga na semljo vergla, ker je preneſti ne more. Oh! sapuſti ſvojo oſhabnoſt, ne bodi vezh tako napihnjen. Spokori ſe, in ſkleni ponishniſhi biti. Rezi ſ ſkeſanim ſerzam:

O prezhaſtitljivi Jesuſ! ako ravno vidim, de na semlji pod tesho krisha leshiſh; te vender molim in zhaſtim, kakor ſvojiga mogozhniga, vezhniga Boga. Proſim te, poterdi moj napuh, vsemi is mojiga ſerza vſo oſhabnoſt, de bom ſvojo nezhimurnoſt ſposnal, vſe saſramovanje ſ tolikanj tebi ljubo ponishnoſtjo ſprejemal, de bom potem tudi ſ teboj v nebeſhkim kraljeſtvu povikſhan.

(Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi Bogu.)

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

VIII. Shtazijon.

Jesuf tolashi Jerusalemſke shené.

℣. Molimo te, o Kriſte! in te hvalimo.
℟. Ker ſi ſ ſvojim krishem ſvét odreſhil.

Premiſli v ſvojim ſerzu, kolikanj ti je vender treba jokati in shalovati; pervizh, ker tvoj ljubesnjivi Jesuſ savoljo tebe toliko terpí; drugizh ſam nad ſeboj, ker ſi tako nehvaleshin in ga ne nehaſh shaliti. Kako moreſh premiſhljevati njegove grosovite bolezhine ſhe terdovratin oſtati? Poglej, kako miloſtljiviga ſe Jesuſ revnim Jerusalemſkim shenam ſkasuje? Shaupaj tedej vanj in sdihni ſ ſerzam:

O ljubesnjivi Jesuſ! Oh! kako je to, de ſe moje ſerzé ne rasſtopí v ſolsah velike shaloſti? Shols, oh Jesuſ! proſim, ſols prave pokore in ſerzhniga obshalovanja mi daj, de bom s objo-

kanimi ozhmi in ſ ſkeſanim ſerzam tiſto miloſt ſadobil, ktero ſi ubogim shenam ſkasal. Oh, Jesuſ, ne obrazhaj od mene ſvojih miloſtljivih ozhí: poglej me ubosiga greſhnika, de bom tudi jeſt vèſ potolashen na ſadnjo uro te viditi mogel.

(Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi Bogu.)

Ufmili ſe naſ, o Goſpod! ufmili ſe naſ!

IX. Ṣhtazijon.

Jesuſ pade tretjizh pod krishem.

℣. Molimo te, o Kriſte! in te hvalimo.
℟. Ker ſi ſ ſvojim krishem ſvét odreſhil.

Oh! ſ kako veliko bolezhino je Jesuſ she tretjizh pod krishem padel! Pomiſli: Jesuſa, krotko, nedolshno ovzhizo, judje, neverniki, kakor ſtekli volkovi tepó, ſujejo, ſemtertje po

terdih kamnih vlazhijo. O nefrezhni greh, ki famiga Sinú boshjiga tako grosovitno martrafh! O grefhnik! ni morebiti tvoj vèf poterti in kervavi vzhlovezheni Bog vreden tvojih fols? Oh rezi tedej vef objokan:

O vfigamogozhni Bog! ki nebó in semljo s enim perftam dershifh, kdo te je tako neufmiljeno vergel? Oh! nobeden drugi ne, kakor moja pregreha, v ktero fim tolikokrat sopet padel. Moja hudobija ni jenjala grefhiti, in sato fe je mnoshilo tvoje terpljenje. Tode, poglej, o Jesuf! pred teboj sdaj klizhem f fkefanim ferzam, in terdno fklenem, fvoji hudobii konez ftoriti. S objokanimi ozhmi ti terdno in svefto obljubim: nikdar vezh nozhem grefhiti; o Bog! nikdar vezh, nikdar vezh.

(Ozhe nafh. Zhefhena fi Marija. Zhaft bodi Bogu.)

Ufmili fe naf, o Gofpod! ufmili fe naf!

X. Shtazijon.

Jesuſa flezhejo inmu sholzha piti dajo.

℣. Molimo te, o Kriſte! in te hvalimo.
℟. Ker ſi ſ ſvojim krishem ſvét odreſhil.

Premiſli, o duſha! kako Jesuſu, ki je po ſvojim shivotu vès ranjen in ſtepen, ſhe grenkiga sholzha piti dajo. Poglej, kako on tvojo neſramoshljivoſt, neſpodobno obnaſhanje in nezhimurnoſt v obleki ſ ſvojo nagoſtjo plazhuje, s sholzhem pa tvojo poshreſhnoſt. Ali moreſh ſvojiga Jesuſa bres milovanja pogledati? Oh! versi ſe k nogam ſvojiga Jesuſa in rezi:

O shaloſtni Jesuſ! kako velik raslozhek je med teboj in menoj! Ti ſi vès ranjen, poln grenkoſti, in vès ſ kervijo oblit; jeſt pa vès nezhimurn, poln fladnoſt in veſelja, ali ſaj tak shelim biti. Oh! jeſt niſim na pravim potu. O

Jesuſ! pelji me ti na pravo ſteso. Ṣtori, de mi bodo vſe ſladnoſti tega ſvetá grenke in soperne, de bom nameſto njih shelel tvoje terpljenje obzhutiti, in de tako vredin poſtanem, s teboj vezhno veſelje vshivati.

(Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi Bogu.)

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

XI. Ṣhtazijon.

Jesuſa na krish perbijajo.

℣. Molimo te, o Kriſte! in te hvalimo.
℟. Ker ſi ſ ſvojim krishem ſvét odreſhil.

Premiſli, neisrezheno bolezhino, ktero je dobrotljivi Jesuſ obzhutil, kadar ſo mu rabeljni ude, kite in shile s sheblji prebadali. O! kako je to, de tvoje ſerzé kar shaloſti ne pozhi, ker vidiſh: de tvoji grehi tako neuſmiljeno tvojiga

Svelizharja moré? Şaj sdaj tozhi ſolsé, obshaluj ſvoje grehe in rezi:

O dobrotljivi, savoljo mene krishani Jesuſ! vlij v moje ſerzé ſtrah in ljubesen do tebe. In ker ſo moji grehi tiſti sheblji, kteri ſo tebe na krish perbili, stori ſ ſvojo gnado, de bodo vſe moje hude shelje in obzhutki na tvoj krish nabiti in tamkej umorjeni, de bom v shivljenji in ſmerti s teboj krishan, tudi ſ teboj v nebeſih vezhno kraljevati samogel.

(Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi Bogu.)

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

XII. Şhtazijon.

Jesuſ umerje na krishi.

℣. Molimo te, o Kriſte! in te hvalimo.

℟. Ker ſi ſ ſvojim krishem ſvét odreſhil.

Odpri tukaj ſvoje ozhi in premiſhljuj ſvojiga s sheblji na hrish perbitiga Jesuſa. Poglej vſe bledo oblizhje Boshje. Poſluſhaj, kako proſi odpuſhenja tiſtim, kteri ga krishajo in shalijo. Rasbojniku obljubi nebeſhko kraljeſtvo, isrozhí ſvojo Mater Janesu, priporozhí ſvojo dusho nebeſhkimu Ozhetu, poſlednjizh pa umerje s nagnjeno glavó. — Tedej je moj Jesuſ umerl? — Reſ umerl — na krishi — in savoljo mene? O dusha moja! kaj boſh sdaj pozhela? Oh ne hodi prozh, ako ne s ponishnim in ſkeſamim ſerzam. Objemi krish, in sdihni k Jesuſu:

O moj ljubesnjivi Svelizhar! vem in ſposnam, de ſo moji grehi tiſti rabeljni, kteri ſo tebe tako neuſmiljeno umorili. Nobene gnade niſim vredin, ker ſim tebe krishal. Pa kako veliko veſelje in upanje obzhuti moja dusha, kadar te ſliſhim, tudi sa tiſte proſiti, kteri ſo te krishali. Kaj hozhem tedej sa te ſtoriti, ker ſi ti tolikanj sa-me ſtoril? Poglej, o Jesuſ! pripravljen ſim in voljan, vſim odpuſtiti, kteri ſo me kdaj rasshalili. Rèſ, moj Bog! savoljo tvoje ljubesni odpuſtim vſim, is ſerza jih objamem, in jim shelim vſe dobro, in tako tudi upam v ſvoji ſmertni uri tvoje veſele beſede ſliſhati: *„Shе danſ boſh pri meni v raji.“*

(Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi Bogu.)

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

XIII. Shtazijon.

Jesuſa ſ krisha ſnemajo in ga v Mariino narozhje poloshé.

℣. Molimo te, o Kriſte! in te hvalimo.
℟. Ker ſi ſ ſvojim krishem ſvét odreſhil.

Premiſli, kako ojſter je bil mezh, ki je ſerzé shaloſtne matere prebodil, ko je ſvojiga mertviga Sina v ſvoje narozhje vsela. Vidila ga je vſiga ranjeniga in kervaviga. O kakſhno shaloſt in bolezhino je ona tiſtikrat v ſvojim ſerzu obzhutila! Kteri mezh pa je bil tako ojſter, de je prebodil njeno ſerzé? Oh! greh je bil, kteri je Jesuſu shivljenje vsel in Mariino ſerze tako mozhno ranil. Objokuj tedej ta groſoviti greh. Skleni ſvoje ſolsé ſ ſolsami ſvoje shaloſtne matere, in sdihni k nji tako:

O Kraljiza vſih marternikov! kdaj bom vredin, de bi prav sapopadel tvojo shaloſt in bolezhino? Kdaj bom

sadobil gnado, tvojo shaloſt v ſvojim ſerzu noſiti in ſ teboj terpeti? O velika goſpá! ſproſi mi, de bom nozh in dan shaloval nad ſvojimi grehi, kteri ſo tebi tako shaloſt naklonili, de bom vès ſkeſan in ſpokorjen, v saupanji in is ljubesni do tebe umerl, in po ſmerti ſ teboj vezhno shivel.

(Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi Bogu.)

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

XIV. Shtazijon.

Jesuſa v grob poloshé.

℣. Molimo te, o Kriſte! in te hvalimo.
℟. Ker ſi ſ ſvojim krishem ſvét odreſhil.

Premiſli tukaj shalovanje, sdihovanje in jokanje Magdalene, Janesa in drusih poboshnih

dufh, ko jim je bil Jesuf odvset, in v grob poloshen. Slafti pa fi v ferzé vtifni teshavo in grenko shaloft Marije, njegove matere, ko je is fvojiga narozhja ljubesnjiviga Sina dala. Premifhljevaje njeno tadanjo shaloft in njeno terpljenje fe moref réf framovati, de fi pri obifkovanji tega krisheviga pota tako malo milovanja zhutil. Oh! sbudi fvoje ferzé faj sdaj pri sadnjim fhtazijonu. Kufhni f zhaftjo kamen fvetiga groba; poloshi v duhu vanj fvoje ferzé, in rezi k fvojimu mertvimu Jesufu:

O ufmiljeni Jesuf! kteri fi po tako kervavim potu is ljubesni do mene hodil, zhaftim te v grob polosheniga in molim. Oh! v fvojim ferzu te ferzhno shelim sapertiga imeti, de bi f teboj fklenjen, po tem fvetim krishevim potu k novimu shivljenju vftal, in fe v tvoji gnadi is tega fvetá lozhiti samogel. Po saflushenji tvojiga terpljenja, kteriga fim premifhljeval, mi dodeli, de bo na sadnjo uro tvoje fv. refhnje Telo moja popotniza; de bodo moje sadnje befede: Jesuf, Marija, Joshef! in de fvoje sadnje sdihovanje f tiftim sdihovanjem fklenem, f kterim fi ti na fv. krishi fvojo fv. dufho isdihnil. Daj mi s shivo vero, f terdnim saupanjem in s gorezho ljubesnijo f teboj in savoljo tebe umreti,

in potlej ſ teboj na vezhne zhaſe shiveti. Amen.

(Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi Bogu.)

Uſmili ſe naſ, o Goſpod! uſmili ſe naſ!

Molitev.

Nebeſhki ozhe, vezhni Bog! po tifti ljubesni, ſ ktero ſi ſvojiga Ṣina Jesuſa Kriſtuſa savoljo mene na ſvet poſlal, in ſ ktero je on po ſvojim britkim terpljenji in grenki ſmerti mene odreſhil, ti darujem ta ſv. krishev pot, kteriga ſim ſ tvojo gnado obhajal. Vsemi to poboshno opravilo k povikſhanju ſvoje zhaſtí, v sahvalo sa vſe meni in drugim podeljene gnade, sa odpuſhenje grehov vſiga ſvetá, sa pomozh revnim duſham v vizah, slaſti pa sa ktere ſim v sazhetku profil. O miloſtljivi ozhe nebeſhki! poglej na oblizhje Kriſtuſa, ſvojiga Ṣina, uſliſhi glaſ njegove ſv. kervi, in bodi miloſtljiv meni ubosimu greſhniku! Amen.

Hvaljen bodi naſh krishan Svelizhar Jesuſ Kriſtuſ, in njegova shaloſtna mati Marija!

Poboshnoſt

k zhaſti

Jesuſoviga terpljenja.

1.

O Jesuſ, nesapopadljiva ſladkoſt vſih, kteri te ljubijo, prijatel in svelizhar naſhih duſh! ſpomni ſe tiſte velike ſerzhne shaloſti, ktero ſi obzhutil, kadar ſe je zhaſ tvojiga svelizhanſkiga terpljenja, ktero je bilo od vekomaj ſklenjeno, perblishal. Ṣpomni ſe tiſte ure, ob kteri ſi ſvojim uzhenzam noge umival, jim ſvoje telo in kri sa shivesh podelil, jih dobrotljivo tolashil, in potem na vertu tam na oljſki gori savolj velike britkoſti ozhitno isrekel: Ah, moja duſha je shaloſtna do ſmerti. O Jesuſ! ſpomni ſe vſih britkoſt in ſtiſk, ktere ſi pred ſvojo ſmertjo obzhutil. Ṣpomni ſe tiſtih britkoſt, savolj kterih ſi na oljſki gori kervav pot potil. Ṣpomni ſe vſiga tiſtiga terpljenja, kteriga ſi preſtal, kadar ſi bil od ſvojiga uzhenza isdan, od ſerditiga judovſkiga ljudſtva kakor rasbojnik obdan, svesan in per ſodnikih krivo toshen. O moj ljubes-

njivi odreſhenik in svelizhar! savolj ſvoje velike britkoſti, ktero ſi v moje duſhne svelizhanje preſtal, ſe me uſmili, in dodeli mi gnado prave pokore in reſnizhniga ſpreobernjenja. Uſmili ſe me o Jesuſ, uſmili ſe me!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . .

2.

O Jesuſ, veſelje angelov in paradish vſe prijetnoſti! ſpomni ſe tiſte neisrezhene ſtiſke in britkoſti, ktero ſi mogel preſtati, kadar ſi bil od krivizhnih ſodnikov savershen in v terpljenje obſojen. Spomni ſe, o Jesuſ! tiſte britkoſti, ktero ſi mogel preſtati, kadar ſi bil od ſovrashnikov, kakor od divje sverine, obdan, kteri ſo te ſ peſtmi v obras bili in sapljuvali; kteri ſo te v veliko oſramotenje ſlekli in k ſtebru pervesali, te neuſmiljeno gajshlali, ti ternjevo krono na glavo nabijali in te na vſe vishe britko martrali. Skos te martre, ſ kterimi ſo te tvoji grosovitni ſovrashniki obdali, shalili in terpinzhili, ſe me uſmili, o Goſpod Jesuſ Kriſtuſ! tudi me reſhi vſih mojih vidnih in nevidnih ſovrashnikov, in me ſprejmi v

ſvoje varno in mirno savetje. Uſmili ſe me, o Jesuſ, uſmili ſe me.

Ozhe naſh . . . Zhesſhena ſi Marija . . .

3.

O Jesuſ, odreſhenik in vishar naſhih duſh! ſpomni ſe tiſtiga grenkiga terpljenja, kteriga ſi mogel preſtati, kadar ſo te tvoji ſerditi ſovrashniki vſiga svesaniga in ſ krishem oblosheniga na moriſhe gnali. In tam na gori mertvaſhkih glav ſo ti noge in roke s shebli prebodli in jih na krish raspeli. De ſo jih pa perbiti samogli, ſo jih tako nategovali, de ſo ſe udje is ſvojiga meſta smaknili, in kite pretergale. O moj Jesuſ! ſpomni ſe tiſtiga britkiga terpljenja, in ſkos tiſto grenko terpljenje ſe me uſmili in mi dodeli ſtrah boshji in pravo ljubesen. Uſmili ſe me, o Jesuſ! uſmili ſe me!

Ozhe naſh . . . Zhesſhena ſi Marija . . .

4.

O Jesuſ, nebeſhki sdravnik! ſpomni ſe tiſtih ſmertnih teshav, ran in bolezhin, ktere ſi, poviſhan na krishi, na vſih ſvojih ranjenih udih zhutil.

Oh! tako veliko bolezhino ſi terpel, de je ni bolezhine, ktera bi bila tvoji enaka; sakaj od glave do nog ni bilo nizh sdraviga na tebi najti, ko ſi bil veſ s ranami obdan. Vender ſi per vſih ſvojih bolezhinah sa ſvoje ſovrashnike, kteri ſo te s ranami obdali, molil, in ozheta v nebeſih sa nje profil rekozh: Ozhe! odpuſti jim, ſaj ne vedó, kaj delajo. O Jesuſ, moj preljubi odreſhenik! ſkos ſvojo neisrezheno miloſt in dobrotljivoſt ſe uſmili tudi mene, in mi dobrotljivo dovoli, de mi tvoje britke rane, vſe grehe, v kterih ſim dosdaj shivel, isbriſhejo in me neſnashniga popolnama ozhiſtijo. Uſmili ſe me, o Jesuſ, uſmili ſe me!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . .

5.

O Jesuſ, sgled prave zhiſtoſti! ſpomni ſe tiſte britkoſti, ktera je tvoje ſerze preſunila, kadar ſi premiſhljeval mnogo ſhtevilo pogubljenih, kteri bodo is ſvojiga laſtniga sadolshenja v vezhin oginj pahnjeni. O Jesuſ, ki nozheſh pogubljenja greſhnika, ampak de ſe ſpokori in vezhno svelizha! uſmili ſe

me, ubosiga grefhnika, fkos tifto britkoft, ktero fi v fvojim ferzu obzhutil, kadar fi pogubljenje mnogih ljudi obshaloval. Skos fvoje neisrezheno ufmiljenje, kteriga do grefhnikov imafh, in kteriga fi rasbojniku, ki je sraven tebe na krishi vifel, fkasal, rekozh: „fhe danf bofh s menoj v raji“ fe me ufmili, in naj mi dojde pofebno ob fmertni uri tvoja miloft. Ufmili fe me, o Jesuf, ufmili fe me!

Ozhe nafh . . . Zhefhena fi Marija . . .

6.

O Jesuf! fpomni fe tifte shalofti in britkofti, ktero fi obzhutil in terpel, kadar fi na krishi vifel, kjer nifi nobeniga tolashnika imel, kakor le fvojo preljubesnjivo mater, ktera ti je v britkofti fvoje dufhe svefto na ftrani ftala in te milo objokovala. Ker fe ti je pa fmert blishala, fi Marijo uzhenzu Janesu kot mater, in njega Marii kot fina isrozhil s befedami: Marija! glej fvojiga fina; Janes! glej fvojo mater. Skos britkoft, ktera je tvoje ferze in ferze tvoje matere Marije prefunila, kadar fi vifel na krishi, fe me ufmili, o Jesuf! in mi do-

brotljivo dodeli, de bom v vſih britkoſtih duſhe in teleſa tvojo miloſt in dobrotljivoſt obzhutil. O Jesuſ! ſkos britkoſt, ktero ſi od vſih sapuſhen in viſé na krishi terpel, ſe me uſmili in mi dobrotljivo dodeli, de mi bo tvoja mati Marija ob ſmertni uri na ſtrani ſtala. Uſmili ſe me, o Jesuſ, uſmili ſe me!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . .

7.

O Jesuſ, shivi ſtudenez vſih dobrot! viſé na krishi ſi is ſerzhniga hrepenenja sdihnil in rekel: „Shejin ſim.“ Pa niſi bil tolikanj shejin natorne pijazhe, ampak veliko bolj svelizhanja zhloveſhkih duſh, savolj kterih ſi ſe tudi v ſtraſhno terpljenje podal, de bi jih reſhil vezhniga pogubljenja. O Jesuſ! ki ſi ſe savolj mene v neſkonzhno terpljenje podal in ſi tudi ozhitno isrekel, de ſi shejin mojiga svelizhanja; daj mi gnado, de ſe ti sa neſkonzhno ljubesen, ktero imaſh do mene, hvaleshniga ſkasujem. Ushgi v mojim ſerzu hrepenenje po pravih zhednoſtih, in satiraj hudo nagnjenje in poshelenje, kteriga je polno moje ſerzé. O Jesuſ!

ozhiſti in ushgi me, de ti dopadem. Uſmili ſe me, o Jesuſ, uſmili ſe me!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . .

8.

O Jesuſ, prava ſladkoſt naſhih ſerz in nesapopadljivo veſelje poboshnih duſh! ſkos grenkoſt, ktero ſi obzhutil, kadar ſi v ſvoji veliki sheji jeſiha s sholzhem nameſhaniga okuſil, ſe me uſmili in mi dodeli gnado, de te bom ob ſmertni uri po vrednim prejel, in ſzer v tolashbo in v svelizhanje ſvoje duſhe. Tvoja teleſna sheja na krishi, ktera je duhovno shejo po naſhim svelizhanji pomenila, ni bila utolashena, ker ſo ti grenkoſti piti podali. Tudi tvoja duhovna sheja po naſhim svelizhanji, ktera je bila ſkos shejo na krishi omenjena, ni utolashena, ker je veliko ljudi, ki te shalijo in ſe ſamovoljno pogubljajo. Tudi jeſt, nehvaleshni greſhnik, ſim te neisrezheno shalil in te s sholzhem ſvojih hudobij napajal. Vender ſe me, ſladki Jesuſ! uſmili in me vsemi v gnado, de greh sapuſtim in ſvoje shivljenje poboljſham. O Jesuſ! ki ſi shejin po mojim svelizhanji, po-

magaj mi, de ſe ſpokorim in v gnadi umerjem. Uſmili ſe me, o Jesuſ, uſmili ſe me!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . .

9.

O Jesuſ, prava mozh in rasveſeljevanje naſhih duſh! ſpomni ſe tiſte otoshnoſti in grenkoſti, ſ ktero ſi bil navdan, kadar ſi bil viſé na krishi bres vſe pomozhi in tolashbe puſhen, de ſi mogel poln britkoſti saklizati, rekozh: „Moj Bog, moj Bog! sakaj ſi me sapuſtil?“ O Jesuſ! ſkos tiſto neisrezheno shaloſt, ſ ktero je bilo ranjeno tvoje ſerze, kadar ſi bres vſe pomozhi in tolashbe na krishi viſel, ſe me uſmili v vſih mojih ſtiſkah in poſlebno v ſmertnih teshavah. O Jesuſ! pomagaj mi, de vſtanem, in podpiraj me dobrotljivo, de bom po potu tvoje poſtave hodil. V mnoge smotnjave ſim ſe sapletel, pa reſhen bom, ako mi pomagaſh. Sato sdihujem in klizhem: Moj Bog, moj Bog! pomagaj mi. Uſmili ſe me, o Jesuſ, uſmili ſe me!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . .

10.

O Jesuſ, sazhetek in konez, mozh in shivljenje! ſpomni ſe, de ſi bil od glave do nog veſ ranjen. Ah! v ſtraſhnim terpljenji ſi sdihoval in s milim glaſam proti nam nehvaleshnim klizal, rekozh: „Ljudſtvo moje, kaj ſim ti hudiga ſtoril in ſ zhem ſim te vshalil? odgovori mi. Jeſt ſim ti perpravil vinſk hram, v kterim ſe samoreſh rasveſeljevati, ti ſi me pa perpeljalo v vert grenkoſt, kjer ſim ſe velikih britkoſt kervavo potil. Ljudſtvo moje, kaj ſim ti hudiga ſtoril in ſ zhem ſim te vshalil? odgovori mi. Jeſt ſim te is ſushnoſti ispeljal in te v deshelo shlahtnoſti in ſladkoſti perpeljal, ti ſi me pa svesalo in me krivizhnim ſodnikam isdalo. Ljudſtvo moje, kaj ſim ti hudiga ſtoril in ſ zhem ſim te vshalil? odgovori mi. Jeſt ſim te v puſhavi naſitoval, in ti ſi me sa uho bilo in ſuvalo. Ljudſtvo moje, kaj ſim ti hudiga ſtoril in ſ zhem ſim te vshalil? odgovori mi. Jeſt ſim te is teme ispeljal, te raſsvetlil in ti pot v svelizhanje pokasal, ti ſi me pa perpeljalo na Pilatovo dvoriſhe. Ljudſtvo moje,

kaj ſim ti hudiga ſtoril in ſ zhem ſim te vshalil? odgovori mi. Jeſt ſim ſe sate vojſkoval in ſim premagal Kananejze, de ſi mir doſeglo, ti ſi me pa vſiga rasgajshlalo od glave do nog. Ljudſtvo moje, kaj ſim ti hudiga ſtoril in ſ zhem ſim te vshalil? odgovori mi. Jeſt ſim te ozhetu dopadljiviga ſtoril in ti velizhaſtno krono v nebeſih perpravil, ti ſi mi pa ternjevo krono na glavo nabilo. Ljudſtvo moje, kaj ſim ti hudiga ſtoril in ſ zhem ſim te vshalil? odgovori mi. Jeſt ſim ti teshko butaro grehov odvsel, ti ſi mi pa teshki krish na rame naloshilo. Ljudſtvo moje, kaj ſim ti hudiga ſtoril in ſ zhem ſim te vshalil? odgovori mi. Jeſt ſim s nebeſ na ſvet priſhel, de bi te k Ozhetu v nebeſih perpeljal, ti me kot rasbojnika pa v ſtraſhno ſmert peljaſh. Ljudſtvo moje, kaj ſim ti hudiga ſtoril in ſ zhem ſim te vshalil? odgovori mi. Jeſt ſim te napajal s vodo svelizhanja, ti me pa napajaſh s jeſiham in sholzhem. Ljudſtvo moje, kaj ſim ti hudiga ſtoril in ſ zhem ſim te vshalil? odgovori mi. Jeſt ſim te ſovrashnikove oblaſti reſhil, in ti ſi me na krish perbilo. Ljudſtvo

moje, kaj ſim ti hudiga ſtoril in ſ zhem ſim te vshalil? odgovori mi. Jeſt ſim te s velikimi darovi obdal in s gnadami poviſhal, ti ſi me pa na krish perbitiga kviſhko povsdignilo. Ljudſtvo moje, kaj ſim ti hudiga ſtoril, de tako grosovitno s menoj ravnaſh?“

O moj Jesuſ! neisrezheno veliko terpljenja, kteriga ſi mogel terpeti, ſim jeſt, grosovitni greſhnik, kriv. Pa persaneſi ſvojimu ljudſtvu, in ne glej na naſhe grehe, ampak na ſvoje neſkonzhno terpljenje, po kterim ſe naſ uſmili in nam persaneſi. O Jesuſ! persaneſi mi in vsemi me v gnado, ſaj ſi tudi same s nebeſ na ſvet priſhel in same reſhnjo kri prelil. Uſmili ſe me, o Jesuſ, uſmili ſe me.

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . .

11.

O Jesuſ, kako veliko ſi terpel, kadar ſi viſel na krishi! tako veliko ſi terpel, de vſi ljudje niſo v ſtanu toliko terpeti. Ah! po premiſhljevanji tvojiga terpljenja na krishi je otoshno poſtalo moje ſerze. Pa ſkos neisrezheno bolezhino ſvojih ran, ktere ſo ti hudobije

ſvetá vſekale, me uzhi, greh ſposnovati, ga ſovrashiti in ſe ga ſkerbno ogibati. Uzhi me tudi, de bom v ſpokornoſti shivljenja tebi sveſto ſlushil in v tvoji ſlushbi ſtanovitin oſtal. O Jesuſ, podoba vſih britkoſt in sgled prave poterpeshljivoſti! savolj neisrezhenih ran in bolezhin, ktere ſo ti koſti preſunile, ſe me uſmili in potegni mojo duſho is bresna grehov in jo poloshi v ſvoje preſvete rane, de ſe ſkrije in odide ojſtri pravizi boshji. O Jesuſ! ſilno trepetam, kadar premiſhljujem ſvoje greſhno shivljenje, pa ti, o Jesuſ! ſe me uſmili in me reſhi, in potem bo rasveſeljeno moje otoshno ſerze. Uſmili ſe me, o Jesuſ, uſmili ſe me!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . .

12.

O Jesuſ, vezhna reſniza in ves prave ljubesni! ſpomni ſe preſvete reſhnje kervi, ktera je tvoje preſveto telo popolnama okervavila, in tudi na semljo kapala. Spomni ſe vſih tiſtih neisrezhenih marter, ktere ſi na ſvojim deviſhkim teleſu zhutil in terpel. Oh! toliko ſi mogel na ſvojim teleſu preterpeti,

de mi je per premiſhljevanji tvojiga terpljenja od ſtrahu poginiti. In sdaj trepetaje k tebi sdihujem: Sapiſhi, o dobrotljivi Goſpod! ſ ſvojo drago kervijo v moje ſerze vſe ſvoje rane, de jih bom vedno v ſerzu noſil in jih hvaleshno v ſpominu imel. Sapiſhi, o Jesuſ! v moje ſerze ſvoje rane, de jih bom vedno premiſhljeval in po njih premiſhljevanji k ſposnanju velikoſti ſvojih grehov priſhel, savolj kterih ſi mogel grosno veliko terpeti. Uſmili ſe me, o Jesuſ, uſmili ſe me!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . .

13.

O Jesuſ, kralj nebeſ in semlje! ſpomni ſe ſvojih bolezhin, ktere ſi terpel, kadar ſo ti na krishi teleſne mozhi vpadle, in te tako velike teshave obſhle, de ſi s glavo omahnil in komej mile beſede isgovoril: Dopolnjeno je moje terpljenje. O Jesuſ! ſkos tiſte teshave, ktere ſi zhutil v sadnjih sdihljejih, ſe me uſmili. Poſebno mi pa miloſt ſkashi ob sadnji uri, kadar ſe bo moja uboga duſha, preden ſe bo teleſa lozhila, v velikih ſtiſkah snajdla,

de ji bo od velikih britkoſt omagati. Takrat ſe me uſmili, o Jesuſ! in mi poſhlji pomozhi, ktere bom mozhno potreboval. O Jesuſ! uſmili ſe me ſkos tiſte teshave in britkoſti, ktere ſi na krishi terpel, preden ſi ſvojo duſho v roke nebeſhkiga Ozheta isrozhil. Uſmili ſe me, o Jesuſ, uſmili ſe me!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . .

14.

O Jesuſ, edinorojeni Sin nebeſhkiga Ozheta! ſpomni ſe tiſtiga trenutka, kadar ſi otoshniga ſerza in po teleſu vès rasdjan neisrezheno miloſt nad naſ raslil, in v naſhe odreſhenje ſvojo duſho Ozhetu isrozhil, rekozh: Ozhe! v tvoje roke isrozhim ſvojo duſho. O Jesuſ, moj ljubesnjivi odreſhenik! ſkos tiſto britkoſt, ktero ſi per ſvoji ſmerti zhutil, ſe me uſmili in me ſtori mozhniga, de bom samogel hudobniga duha, ſvoje popazheno meſo in vſe ſkuſhnjave ſvetá premagovati. Podpiraj me, de bom ſvetu odmerl in le tebi shivel, in de bo moja duſha, ktera ſe bo ob ſmertni uri teleſa lozhila, k tebi, ki ſi jo reſhil, nasaj ſhla, in per tebi

vezhno veſelje vshivala. Kadar bodo moje mozhi vpadle, in ozhi oſlabele, de nizh vezh ne bom mogel ſolnzhne ſvitlobe gledati; o Jesuſ! uſmili ſe moje uboge duſhe, ki ſi jo vſtvaril in odreſhil. Kadar boſta duſha in telo napovedovala, de je dopolnjeno moje shivljenje; o Jesuſ! uſmili ſe moje uboge duſhe, ki ſi jo vſtvaril in odreſhil. Kadar bo mrak mojiga shivljenja naſtopil; o Jesuſ! uſmili ſe moje uboge duſhe, ki ſi jo vſtvaril in odreſhil. Kadar ſe bo vés mojiga shivljenja pretergala; o Jesuſ! uſmili ſe moje uboge duſhe, ki ſi jo vſtvaril in odreſhil. Kadar bom glavo nagnil, in ſvojo duſho isdihnil; o Jesuſ! uſmili ſe moje uboge duſhe, ki ſi jo vſtvaril in odreſhil, in ſprejmi jo dobrotljivo, ki je v tebe, ediniga Boga verovala, in v tebe saupala. Po ſvoji neſkonzhni milosti in dobrotljivosti ſe me uſmili, o Goſpod! in mi dodeli gnado, ktere te proſim ſkos britkoſt, ktero je per tvoji ſmerti Marija, tvoja shaloſtna mati, terpela. Uſmili ſe me, o Jesuſ, uſmili ſe me!

15.

O Jesuſ, prava in rodovitna vinſka terta, v ktero ſmo vzepljeni! ſpomni ſe, kako obilno ſi ſvojo reſhnjo kri prelival. Oh! tvoja reſhnja kri je kakor ſok ispreſhanih vinſkih jagod tekla, in je, kadar je bila tvoja ſtran neuſmiljeno prebodena, popolnama istekla, de kaplize ni v tebi oſtalo. Sato ſe je tvoje preſveto truplo, kakor zherpinja poſuſhilo, ter je enako vſahnjeni zvetlizi viſelo na krishi. Ṣkos prelivanje ſvoje reſhnje kervi ſe me pa uſmili, o Jesuſ! in pokrepzhaj v teshavah mojo oſlabljeno duſho. Tudi ozhiſti mojo duſho grehov, de ſe bo enkrat pred tabo vſa zhiſta prikasala. Naj te gine, o Jesuſ! naj te gine tvoja reſhnja kri, ktero ſi same prelil, in ſkashi ſe mi greſhniku dobrotljiviga. O Jesuſ! uſmili ſe me, in ſprejmi mojo danaſhnjo molitev ſ tiſto ljubesnijo, ſ ktero ſi vſe ſvoje rane na ſvojim preſvetim teleſu v naſhe svelizhanje noſil. O Jesuſ! uſmili ſe me in tudi drusih greſhnikov, in dodeli vſim vernim duſham, ktere

ſo ſe she ſ tega ſvetá lozhile, gnado, odpuſhenje in vezhno shivljenje. Amen.

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . .

Molitev

k peterim Kriſtuſovim ranam.

O Jesuſ, nedolshno jagnje boshje, ki ſi ſkos ſvoje terpljenje in ſkos prelivanje ſvoje kervi ſvét odreſhil! dodeli mi, ubogimu greſhniku, gnado, de tvoje britke rane, is kterih je reſhnja kri tekla, nekoliko pozhaſtim in ſadu tvoje reſhnje kervi deleshin poſtanem.

1.

O Jesuſ! ponishno posdravljam in zhaſtim ſveto rano tvoje deſne noge, in te proſim: Vodi me po pravim potu, po potu ponishnoſti, de ne bom po potih prevsetnoſti hodil, temuzh de bom kot ponishin otrok v nebeſhko kraljeſtvo vset. Ino tega te proſim ſkos britko rano tvoje deſne noge. Uſlifhi, o Jesuſ! uſlifhi me, in dodeli mi gnado, de obshalujem ſvoje grehe, kteri ſo ti britko rano na tvoji deſni nogi vſekali.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd. Zhaſt bodi Bogu itd.

2.

O Jesuſ! ponishno in zhaſtitljivo posdravljam preſv. rano tvoje leve noge, in te proſim: Vishaj me po ſvoji modroſti, in vodi me dobrotljivo po potu ſvoje poſtave, de bom v zhednoſtih raſtel in enkrat tebe, ſvojiga Boga in odreſhenika, v nebeſih gledal in vshival. O Jesuſ! tega te proſim ſkos britko rano tvoje leve noge. Uſliſhi me, o Jesuſ! uſliſhi me in dodeli mi gnado, de vſe ſvoje grehe, ki ſo tebe prebodli in na krish perbili, ſovrashim in ſe jih sanaprej ſkerbno varujem.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd. Zhaſt bodi Bogu itd.

3.

O Jesuſ! priſerzhno posdravljam in zhaſtim ſveto rano tvoje deſne roke, in te is zeliga ſvojiga ſerza, is zele ſvoje duſhe is vſih ſvojih miſel in sheljá proſim: Uſmili ſe me neſtanovitniga, odsheni od mene vſe hudo poshelenje in ozhiſti me vſih popazhenoſt in grehov. Tega te proſim, o Jesuſ! ſkos britko rano tvoje deſne roke! Uſliſhi me, o Jesuſ! uſliſhi me in podpiraj me v

terdnim ſklepu, de rajſhi vſe preterpim, kakor tebe ſhe kdaj ſ ſmertnim greham rasshalim.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd. Zhaſt bodi Bogu itd.

4.

O Jesuſ! zhaſtitljivo posdravljam britko rano tvoje leve roke, in te proſim: Ştori me mozhniga, de bom samogel duſhne ſovrashnike premagati, in dodeli mi obilno gnad, de bom samogel sanaprej dobre dela dopernaſhati, kterih ſim dosdaj le malo dopernesel. O Jesuſ! dodeli mi gnado, de bom bogat lepih zhednoſt od tebe ſprejet in po ſmerti v vezhno kraljeſtvo peljan, kjer vſi isvoljeni nesapopadljivo veſelje vshivajo. O Jesuſ! tega te proſim ſkos britko rano tvoje leve roke. Uſliſhi me, o Jesuſ! uſliſhi me, in dodeli mi gnado, de te zhedalje bolj ljubim, zhes vſe ljubim.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd. Zhaſt bodi Bogu itd.

5.

O Jesuſ, shivi ſtudenez ſvete ljubesni in pozhivaliſhe moje duſhe! pri-

ſerzhno posdravljam in viſoko zhaſtim tvojo ſerzhno rano in te proſim: Odpri mi ſvoje ſerze, in ſprejmi me vanj, de ſe bom duſhnih ſovrashnikov obvaroval in v dobrim vterdil, de ſe bom ſ tabo, ki ſi nar vezhi dobrota, popolnama ſklenil in per tebi vezhni mir in pokoj vshival. O Jesuſ, edini sdravnik moje duſhe! tega te proſim ſkos britko ſtranſko rano, rano tvojiga ſerza. Uſlifhi me, o Jesuſ! uſlifhi me in dodeli mi gnado, de ſvojo neumerjozho duſho, sa ktero ſi na krishi umerl, viſoko zhaſtim in neprenehama sa njo ſkerbim.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd. Zhaſt bodi Bogu itd.

O Goſpod Jesuſ Kriſtuſ! ſprejmi leto moje sdihovanje, ktero ti danſ premiſhljevaje tvoje preſvete rane, ki ſo ſtudenzi gnad, darujem. O Jesuſ! tvoje rane ſo moja mozh, tolashba in sdravje. O Jesuſ! ſvoje rane mi torej globoko v ſpomin vtiſni, de jih v shivljenji in v ſmerti premiſhljujem in po njih sdravje doſeshem. Amen.

Poboshnoſt

k zhaſti

britkiga Jesuſoviga ſerzá.

O Jesuſ, veſelje in svelizhanje moje! hvaleshniga ſe ti hozhem ſkasati sa neisrezhene gnade in dobrote, ktere ſim po tebi prejel in prejemam. O ljubesnjivi Jesuſ! de ſe ti pa nekoliko hvaleshniga ſkashem, ti darujem ſvoje revno ſerze, ſe ti tudi popolnama isrozhim in terdno ſklenem, ſ tvojo pomozhjo ſvoje shivljenje poboljſhati, in nizh vezh ne greſhiti. Sato te, o Jesuſ! sdaj ponishno proſim: Dodeli mi miloſt, dodeli mi miloſt! De pa per tebi miloſt najdem, hozhem tvoje preſveto ſerze, ktero je bilo savolj mojih grehov grosno vshaleno, nekoliko pozhaſtiti.

1.

Preljubesnjivi Jesuſ! ako premiſhljujem tvoje dobrotljivo ſerze, ktero je polno miloſti in ſladkoſti do naſ, ſe veſelim in upam, de bom od tebe dobrotljivo ſprejet. Zhe pa pomiſlim, kako veliko hudiga ſim ſtoril in dobriga

opuſtil, in kako grosovitno ſim tvoje dobrotljivo ſerze ſ ſvojimi grehi vshalil, mi upanje vpada, in ſkorej mi je obupati savolj ſtraſhnih grehov, ſ kterimi ſim tvoje ſerze britko ranil. Pa dobrotljivi Jesuſ! poglej name, ki vſe ſvoje grehe tako mozhno obshalujem, kakor tvoj uzhenez Peter in ſpokorna Magdalena. Poglej name, ki reſnizhno voljo imam, ſe poboljſhati in pravo pokoro delati. Preljubesnjivi Jesuſ! odpuſti mi torej dobrotljivo vſe ſtorjene grehe, ſ kterimi ſim tvoje preſveto ſerze britko ranil. O Jesuſ! osri ſe name, ki ſim perpravljen, sanaprej rajſhi vſe preterpeti, ſhe zlo umreti, kakor tvoje miloſtljivo ſerze ſhe kdaj s grehi shaliti. Le sato hozhem ſhe shiveti, de bi tvoje preſveto ſerze, kteriga ſim dosdaj grosovitno shalil, sanaprej reſnizhno ljubiti samogel. Ozhe nash itd.

O ſladko ſerze mojiga Jesuſa! ſtori, de te ljubim zhedalje bolj in bolj.

2.

Viſoko zhaſtim, o Jesuſ! tvoje ponishno ſerze, in ſe ti sahvaljujem, de ſi mi ga v sgled dal, ſkos kteriga me

mozhno ſpodbadaſh, de bi te poſnemal. Ali ah! kako neſpametin in nehvaleshin ſim bil, in kako dalezh ſim od tebe saſhel, ko ſim obilno grehov dopernesel, ſ kterimi ſim, kakor s ojſtrimi mezhi, tvoje ſerze ranil. Pa ti, o Jesuſ, moj ljubesnjivi odreſhenik! ſe me uſmili savolj ſvojiga britkiga terpljenja, odpuſti mi vſe grehe, ſ kterimi ſim te shalil, presheni is mojiga ſerza vſo prevsetnoſt, in napolni ga ſ ſveto ponishnoſtjo, de bo tvojimu ſerzu podobno poſtalo. O Jesuſ! poterdi moj ſklep, de bom tvoje ponishno ſerze, kteriga ſim dosdaj shalil, odſihmal viſoko zhaſtil in ljubil. O ſladko ſerzé mojiga Jesuſa! shelim te ljubiti s vſimi poboshnimi duſhami, s vſimi Kerubini in Şerafini, ki v ljubesni do tebe goré, shelim te ljubiti, kakor ljubljeno biti saſlushiſh. Ozhiſti torej moje ſerze in ushgi ga s ognjem ſvete ljubesni, de ne bo nizh drusiga iſkalo ali shelelo, kakor tebe, ki ſi moja edina dobrota in ſladkoſt. Ah! de bi ſe tiſti zhaſ, v kterim te ljubil niſim, nasaj povernil, de bi te ljubiti samogel. Ker ſe pa pretezheni zhaſ nikdar nasaj ne poverne, te hozhem pa

sanaprej vſe trenutke zeliga shivljenja ljubiti, ljubiti zhes vſe. De te pa zhes vſe ljubim, ushgi moje ſerze, in ſkleni ga ſabo, de bom v ljubesni shivel in v ljubesni umerl. Ozhe naſh itd.

O ſladko ſerze mojiga Jesuſa! ſtori, de te ljubim zhedalje bolj in bolj.

3.

O Jesuſ! tvoje poterpeshljivo ſerze viſoko zhaſtim, in ſe ti sahvaljujem sa toliko prezhudnih sgledov neisrezhene poterpeshljivoſti tvojiga ſerza, kteriga ſim dosdaj ſ ſvojimi grehi grosno shalil. Deſiravno ſim ſkos ſvoje grehe she velikokrat saſlushil, od tebe savershen biti, je bilo vender tvoje ſerze, kteriga ſo moji grehi britko ranili, tako poterpeshljivo, de ſi mi, nehvaleshnimu greſhniku, dolgo zhaſa persanaſhal, in mi ſhe v obilnoſti dobrot podelil. Pa sdaj ſposnam ſvojo nehvaleshnoſt in grosovitnoſt grehov, ſ kterimi ſim tvoje ſerze britko ranil. Tudi ſvoje grehe zhes vſe obshalujem, in ſi hozhem v prihodnjizh prisadevati, rajſhi vſe preterpeti, zlo nar vezhi sopernoſti in teshave voljno prenaſhati, kakor tvoje ſerze, o

Jesuſ, ſhe kdaj shaliti. Daj mi torej gnado, vſe britkoſti in teshave voljno preterpeti, in ſe v vſim tvoji ſv. volji vdati. Ah! ſtori mozhno moje ſerze, de bo vſe britkoſti in sopernoſti premagalo in tvojimu poterpeshljivimu ſerzu podobno poſtalo. O Jesuſ! ſkos tiſte britkoſti, ktere je tvoje ſerze obzhutilo, kadar ſi v vertu Gezemani na oljſki gori kervav pot potil, ſe me uſmili in mi dodeli gnado, de ſe grehov varujem in vſe teshave is ljubesni do tvojiga ſerza voljno prenaſham. O miloſtljivo, o dobrotljivo, o ſladko Jesuſovo ſerzé! tebi ſe perporozham in isrozhujem, tebi darujem ſvoje ſerzé, in proſim: Skleni ſabo moje merslo ſerzé, de bo vneto in tebi podobno poſtalo. Ozhe naſh itd.

O ſladko ſerzé mojiga Jesuſa! ſtori, de te ljubim zhedalje bolj in bolj.

4.

O Jesuſ! priſerzhno posdravljam tvoje pohlevno ſerzé, in ſe ti sahvaljujem, de me po sgledu ſvojiga ſerza pohlevnoſti uzhiſh. Ali deſiravno v pogledu tvojiga ſerza veliko tolashbo in veſelje najdem, me vender grehi grosno

teshijo in ſ ſtraham navdajajo, kadar pomiſlim, kako hudo ſim tvoje pohlevno ſerzé ſ ſvojim greſhnim shivljenjem shalil. Pa uſmili ſe me, o Jesuſ! savolj tiſtih teshav in britkoſt, ktere je tvoje ſerzé zhutilo, kadar ſi vès ranjen in kervav, in ſ teshkim krishem obloshen, na goro Kalvarijo ſhel. Ah! odpuſti mi vſe grehe, ſ kterimi ſim tvoje ſerze shalil, in daj mi pravo pohlevnoſt, de bo ſkos to moje ſerze tebi prijetno in tvojimu ſerzu podobno poſtalo. O Jesuſ! nikar me ne saversi, ampak me ſpreoberni, in me ſtori popolnama pohlevniga in vnetiga, de tebe in tvoje pohlevno ſerze ljubiti samorem. Moj Bog in Goſpod, moj odreſhenik in svelizhar! satiraj v meni, kar tebi ne dopade, in napolni moje ſerzé s vſim, kar tebi dopade. Po ſvoji neſkonzhni miloſti me ſpreoberni, in po ſvoji modroſt me vſiga poſedi. Ştori dobrotljivo, de ſe moja volja tvoji preſveti volji v vſih rezheh popolnama podvershe, in de ſe moje ſerzé ſ tvojim ſerzam ſklene in s njim ſklenjeno oſtane. Ştreoberni moje ſerzé in napolni ga ſ ſveto ljubesnijo, de bom le to hotel, kar ti

hozhesh, in to shelel, kar ti shelish, de bom tebe ljubil v shivljenji, v smerti in v vezhnosti. Ozhe nash itd.

O sladko serzé mojiga Jesusa! stori, de te ljubim zhedalje bolj in bolj.

5.

O Jesus! vsa hvala in pozhesthenje gre tvojimu presvetimu serzu, ki je vse terpljenje, zlo smert in pekel premagalo. In ah! tvoje presveto serzé sim s svojimi hudobijami tako neisrezheno shalil, de bi kmalo obupal, ako bi mi tvoje milo serzé saupanja ne dajalo. Ali pogled tvojiga miliga serza me s toliko sladkostjo navdaja, de terdno saupam, de me dobrotljivi Jesus! savergel ne bosh, desiravno sim veliko grehov dopernesel. O Jesus, nedolshno jagnje boshje! spomni se tistih britkost, ktere je tvoje serzé obzhutilo, kadar si visel in umiral na krishi. In skos svoje vshaljeno serzé, kteriga so hudobije svetá in tudi moje hudobije britko ranile, se me usmili in me s svojo gnado mozhniga stori, vse skushnjave svetá in pekla premagati, de bom tvoj svesti uzhenez sposnan, in de se bom enkrat v nebesh-

kim kraljeſtvu veſelil in tvoje preſveto ſerzé ljubil. O ſveta Marija, mati boshja! ſproſi mi pravo poboshnoſt, de preſveto ſerzé tvojiga ſina ljubim, ker ſe le v njem prava ſladkoſt, mir in savetje najde. Uzhi me, o Marija! preſveto Jesuſovo ſerzé zhaſtiti in ljubiti, de bom miloſt boshjo obzhutil in nebeſhko ſladkoſt okuſil. Ozhe nash itd.

O ſladko ſerzé mojiga Jesuſa! ſtori, de te ljubim zhedalje bolj in bolj.

O neisrezhena ljubesen mojiga Boga! ki mi je miloſt ſkasal, mi grehe, ſ kterimi ſim ga rasshalil, dobrotljivo odpuſtil, in me s veliko zhaſtjo obdal. Zlo s saveso ljubesni ſe je s mano ſklenil in je moj brat poſtal. Tudi ſi, o Jesuſ! rekel: „Priſhel ſim ogenj na ſvét perneſt, in kaj kozhem, kakor de ſe vname. Moj ſin! daruj mi torej ſvoje ſerzé, de ga vnamem s ognjem ljubesni.“ O Jesuſ! vsemi tedaj v dar moje revno in merslo ſerzé, in napolni ga ſ ponishnoſtjo, pohlevnoſtjo, poterpeshljivoſtjo, zhiſtoſtjo in ljubesnijo, de bo tvojimu ſerzu podobno poſtalo. O ſladki krish! na kterim ſe je preſveto Jesuſovo ſerzé darovalo, bodi globoko

v mojim ſerzu sapiſan kot ozhitno snamnje, de ſe bom vſih nezhimernoſt in poſvetnih ſladnoſt ogibal in le v terpljenji tolashbe, mozhi in rasveſeljevanja iſkal. O britki mêzhi! ki ſte preſveto Jesuſovo ſerzé ranili, prebodite tudi moje terdo ſerzé, de bo is njega tekla britka voda prave grevenge in pokore, in kri gorezhe ljubesni. O ſvitli sharki boshje ljubesni, ki gorí v Jesuſovim ſerzu! ushgite tudi moje ſerzé s nebeſhko ljubesnijo, de bo v njem poshgala vſe hudo nagnjenje in poshelenje, de bom potem le po nebeſhkih darovih in po vezhnih dobrotah hrepenel. O ſladko ſerzé mojiga Jesuſa! ſprejmi me, de v tebi savetje in pokoj najdem v shivljenji in v ſmerti. Poſebno, kadar bodo moje ozhi od tega ſvetá ſlovó jemale, in kadar moj jesik nizh vezh govoriti ne bo mogel, hozhem sdihovati: Sladko ſerzé mojiga Jesuſa! ti ſi moje in jeſt ſim tvoj vekomaj. Amen.

Sdihovanje k terpezhimu Jesuſu *sa frezhno ſmert.*

1. O Jesuſ! kteri ſi hotel v odreſhenje ſvetá rojen, obresan, od judov

savershen, od sdajavza Judesha ſ kuſhljejem isdan, ſ ketnami svesan, in kakor nedolshno jagnje v saklanje peljan biti; kteri ſi hotel pred Ana, Kajfa, Pilata in Heroda neſpodobno poſtavljen, od krivih prizh toshen, gajshlan in saſramovan in v obras pljuvan biti; kteri ſi hotel ſ ternjem kronan, ſ peſtjo vdarjen in ſ terſtam tolzhen biti; kteri ſi hotel, de ſe je tvoje oblizhje sagernilo, tvoje oblazhilo ſleklo, de ſi bil s shebli na krish perbit, na krishi povsdignjen, med rasbojnike ſhtet, s sholzhem in jeſiham napojen in ſ ſulizo preboden. Ti Goſpod! ſ tem ſvojim preſvetim terpljenjem, kteriga jeſt nevredni premiſhljujem, in ſ ſvojim ſv. krishem in ſ ſvojo ſmertjo me reſhi od peklenſkih ſhtrafing, in daj mi tje priti, kamor ſi ſeboj krishaniga rasbojnika peljal. Goſpod! uſmili ſe me. Krifte! uſmili ſe me. Goſpod! uſmili ſe me.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

2. O Goſpod Jesuſ Kriftuſ! savolj tvojih ſmertnih teshav, in savolj tvoje molitve, ki ſi jo sa naſ na oljſki gori opravil, ko je tvoj pot bil kakor

kervave kaplje tekozhe na semljo, te proſim, de hozheſh tolikanj ſvojiga kervaviga potu, ki ſi ga v ſvojih teshavah sa naſ tako obilno potil, Bogu Ozhetu vſigamogozhnimu darovati in pred-nj poſtaviti sa toliko mojih grehov; in ſkos to me reſhi ob uri moje ſmerti od vſih ſhtrafing in teshav, ki ſe bojim, de ſim jih ſ ſvojimi grehi saſlushil. Goſpod! uſmili ſe me. Kriſte! uſmili ſe me. Goſpod! uſmili ſe me.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

3. O Goſpod Jesuſ Kriſtuſ! kteri ſi hotel sa naſ na krishi umreti, proſim te, de vſe britkoſti ſvojiga terpljenja in ſvojih nadlog, ki ſi jih sa naſ uboge greſhnike na krishi ſoſebno tiſto uro terpel, ko ſe je tvoja preſveta duſha tvojiga preſvetiga teleſa lozhila, Bogu Ozhetu vſigamogozhnimu darujeſh in pred-nj ſtaviſh sa mojo duſho; in ſkos to me reſhi ob uri moje ſmerti vſih ſhtrafing in vſiga terpljenja, ki ſe bojim, de ſim jih ſ ſvojimi grehi saſlushil. Goſpod! uſmili ſe me. Kriſte! uſmili ſe me. Goſpod! uſmili ſe me.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

4. O Gospod Jesuſ Kriſtuſ! kteri ſi ſkos uſta preroka govoril: S vezhno ljubesnijo te ljubim, torej ſe te uſmilim in te k ſebi potegnem; proſim te, de ravno tiſto ſvojo ljubesen, ktera te je is nebeſ na semljo ſpravila, de ſi britkoſti neſkonzhniga terpljenja preſtal, Bogu Ozhetu vſigamogozhnimu darovati in pred-nj poſtaviti hozheſh sa mojo duſho; in ſkos to me reſhi ob uri moje ſmerti vſiga terpljenja in vſih ſhtrafing, ki ſe bojim, de ſim jih ſ ſvojimi grehi saſlushil. Ah! otmi mojo duſho ob uri njeniga lozhenja. Odpri ji vrata shivljenja, in daj ji veſeliti ſe ſ tvojimi ſvetniki vred v vezhnim velizhaſtvu. Neſkonzhno uſmiljeni Goſpod Jesuſ Kriſtuſ! kteri ſi naſ ſ ſvojo predrago kervijo odreſhil, uſmili ſe duſhe moje, in pelji jo v vedno selene in prijetne pokrajne paradisha, kjer ſe tebe in tvojih isvoljenih ne da nikoli lozhiti. Goſpod! uſmili ſe me. Kriſte! uſmili ſe me. Goſpod! uſmili ſe me.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Darovanje Jesuſove reſhnje kervi Bogu Ozhetu.

1. Vezhni Ozhe! jeſt ti darujem saſlushenje predrage kervi Jesuſa Kriſtuſa, tvojiga ljubesnjiviga Sina in ſvojiga odreſhenika, sa rasſhirjanje in povelizhanje ſvete zerkve, naſhe preljube matere, sa ohranjenje ſv. ozheta Rimſkiga papesha, kardinalov, ſhkofov, duhovnih paſtirjev in vſih ſlushabnikov ſvete zerkve.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Vezhno bodi zheſhen in hvaljen Jesuſ, kteri ſi naſ ſ ſvojo ſv. kervijo odreſhil!

2. Vezhni Ozhe! jeſt ti darujem saſlushenje predrage kervi Jesuſa Kriſtuſa, tvojiga ljubesnjiviga Sina in ſvojiga odreſhenika sa mir in edinoſt kraljev in vſih katoliſhkih oblaſtnikov, sa ponishanje ſovrashnikov ſvete zerkve, in sa ſrezho kerſhanſkiga ljudſtva.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Vezhno bodi zheſhen in hvaljen Jesuſ, kteri ſi naſ ſ ſvojo ſveto kervijo odreſhil!

3. Vezhni Ozhe! jeſt ti darujem saſlushenje predrage kervi Jesuſa Kriſtuſa, tvojiga ljubesnjiviga Şina in ſvojiga odreſhenika, sa rasſvetljenje nevernikov in sa ſpreobernjenje vſih krivoverzov in greſhnikov.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Vezhno bodi zheſhen in hvaljen Jesuſ, kteri ſi naſ ſ ſvojo ſveto kervijo odreſhil!

4. Vezhni Ozhe! jeſt ti darujem saſlushenje predrage kervi Jesuſa Kriſtuſa, tvojiga ljubesnjiviga Şina in ſvojiga odreſhenika, sa vſe ſvoje shlahtnike, prijatle in ſovrashnike, sa potrebne bolne in shaloſtne, in sa vſe tiſte, sa ktere veſh, de ſim dolshan moliti, in sa ktere hozheſh, de naj molim.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Vezhno bodi zheſhen in hvaljen Jesuſ, kteri ſi naſ ſ ſvojo ſveto kervijo odreſhil!

5. Vezhni Ozhe! jeſt ti darujem saſlushenje predrage kervi Jesuſa Kriſtuſa, tvojiga ljubesnjiviga Şina in mojiga odreſhenika, sa vſe tiſte, kteri

ſe bodo danſ na uni ſvét preſelili, de jih reſhiſh peklenſkih ſhtrafing in jih v ſvoje nebeſhko kraljeſtvo iti puſtiſh.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Vezhno zheſhen in hvaljen bodi Jesuſ, kteri ſi naſ ſ ſvojo ſveto kervijo odreſhil!

6. Vezhni Ozhe! jeſt ti darujem saſlushenje predrage kervi Jesuſa Kriſtuſa, tvojiga ljubesnjiviga Sina in ſvojiga odreſhenika, sa vſe tiſte, kteri vrednoſt naſhiga svelizhanja zenijo in ljubijo, sa vſe tiſte, kteri ſe s menoj drushijo, ſveto reſhnjo kri zhaſtiti in moliti, in sa tiſte, kteri ſi prisadevajo, zheſhenje ſvete reſhnje kervi povſod rasſhiriti.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Vezhno zheſhen in hvaljen bodi Jesuſ, kteri ſi naſ ſ ſvojo ſveto kervijo odreſhil!

7. Vezhni Ozhe! jeſt ti darujem saſlushenje predrage kervi Jesuſa Kriſtuſa, tvojiga ljubesnjiviga Sina in ſvojiga odreſhenika, sa vſe ſvoje duſhne in teleſne potrebe, sa pomozh vernim duſham v vizah, slaſti tiſtim, ktere ſo

na tem ſvetu ſ poſebno poboshnoſtjo ſkrivnoſt naſhiga odreſhenja zhaſtile in molile, in ſo bile preshaloſtni materi Marii ſ poſebno ljubesnijo vdane.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Vezhno bodi zheſhen in hvaljen Jesuſ, kteri ſi naſ ſ ſvojo ſveto kervijo odreſhil. Amen.

Sahvala Kriſtuſu sa terpljenje.

O Jesuſ, nar krotkejſhi jagnje boshje! ki ſi tri ure na krishi tako revno in od vſih sapuſhen viſel; sahvalim te sa tiſto neisrezheno bolezhino, ktero ſi same takrat terpel, kadar ſi bil tako neuſmiljeno raspet, de ſo ſe vſe tvoje koſti lahko preſhteti samogle; in proſim te, odpuſti mi savolj tvoje martre, kar ſim ſe ſ ſvojimi pozhutki soper tvojo dobroto pregreſhil.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

O Jesuſ, nar nedolshniſhi jagnje boshje! sahvalo vſih ſtvari te sahvalim sa tiſto veliko grenko shejo, ktero ſi na krishi savolj svelizhanja naſhih duſh terpel; in ſkos grenkoſt tiſte velike sheje te proſim, odpuſti mi miloſtljivo,

kar ſim ſe s nesmerno jedjo in pijazho pregreſhil.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

O Jesuſ, nar dobrotljivſhi jagnje boshje! ſ tiſto zhaſtjo in hvalo, ktero ti dajó vſi ſvetniki in isvoljeni boshji v nebeſih, te sahvalim sa tiſto ſilno martro, ktero ſi takrat terpel, kadar ſi bil tako neuſmiljeno na rokah in nogah s shebli perbit, de je velike bolezhine v tebi ſerzé trepetalo in vſi udje ſe ſkerzhili; in ſkos tvojo neisrezheno bolezhino in grenko ſmert te proſim, de mi vſe grehe, ktere ſim doperneſel, miloſtljivo odpuſtiſh, de me ob ſmertni uri ſprejmeſh, per ſodbi miloſtljivo ſodiſh in potem k ſebi v vezhno prebivaliſhe vſih isvoljenih vsameſh.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi.

Vſakdanja molitev
od Kriſtuſove martre.

O dobrotljivi Goſpod Jesuſ Kriſtuſ! ſvoje britke rane vtiſni v moj ſpomin, ſ ſvojo ſveto kervijo ozhiſti moje ſerze, napoji mojo duſho, poterdi vſe moje

dushne mozhi in sasnamvaj vse moje telesne pozhutke, de bom vedno na-te miflil, in povfod, kamorkoli fe obernem, tebe krishaniga pred fabo vidil; de bom tvoje rane vfelej in povfod pred ozhmi imel, in de fe mi bo vfe, karkoli bom pogledal, f tvojo kervijo pobarvano sdelo. Krishani Jesuf! prefuni me f fvojim terpljenjem, de drusiga ne bom ifkal ne nafhel, kakor tebe krishaniga; rani in obdaj me f fvojimi ranami, de drusiga ne bom gledal ne vidil, kakor tvoje fvete kervave rane. To naj mi bo edina tolashba, f tabo, o Jesuf! ranjenimu biti in pod tvojim krishem pozhivati; sunaj tebe pa kaj drusiga mifliti ali ifkati, naj mi bo nar vezhi shaloft in britkoft. O krishani Jesuf! moje ferzé je nepokojno, dokler tebe, fvojiga zilja in konza ne najde; tam pod tvojim krishem naj prebiva in v tvojih britkih ranah naj pozhiva, kjer bo samoglo fpolniti vfe fvoje shelje. Amen.

Litanije

od

Kriſtuſoviga terpljenja.

Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe nebeſhki, vſigamogozhni Bog,
Sin vſiga ſvetá reſhnji Bog,
Sveti Duh, reſnizhni Bog,
Sveta Trojiza en ſam Bog,
Jesuſ, ki ſi ponishno v Jerusalem ſhel,
Jesuſ, ki ſi ſvojim uzhenzam noge umival,
Jesuſ, ki nam kakor shivi kruh mozh dajeſh in naſhe duſhe naſitujeſh,
Jesuſ, ki naſ ſ ſvojo ſveto kervijo raſsvitljujeſh in naſhe duſhe napajaſh,
Jesuſ, sa tridefet frebernikov prodan,
Jesuſ, na ſvoji duſhi do ſmerti shaloſten,
Jesuſ, ki ſi v vertu Gezemani kervav pot potil,
Jesuſ, na oljſki gori od angela poterjen,
Jesuſ, od Judesha Iſhkarjota isdan,
Jesuſ, s vervmi in ketnami svesan,
Jesuſ, od ſvojih uzhenzov sapuſhen,
Jesuſ, pred Ana in Kajfa poſtavljen,
Jesuſ, sa uho udarjen,
Jesuſ, od krivih prizh toshen,
Jesuſ, trikrat od Petra satajen,
Jesuſ, kakor hudodelnik Pilatu isdan,

uſmili ſe naſ!

Jesuſ, per Pilatu krivizhno toshen,
Jesuſ, v belim oblazhilu sanizhevan,
Jesuſ, manj kakor rasbojnik Baraba obrajtan,
Jesuſ, neuſmiljeno gajshlan in rastepen,
Jesuſ, v ſhkerlataſt plajſh sanizhljivo oblezhen,
Jesuſ, ſ ternjem kronan,
Jesuſ, v ſveti obras sapljuvan,
Jesuſ, ſ terſtam po glavi tolzhen,
Jesuſ, nedolshno k ſmerti obſojen,
Jesuſ, hudobnim judam v oblaſt dan,
Jesuſ, ſ teshkim krishem obloshen,
Jesuſ, kakor nedolshno jagnje k ſmerti peljan,
Jesuſ, na gori Kalvarii do nasiga ſlezhen,
Jesuſ, sa noge in roke na krish perbit,
Jesuſ, ki ſi na krishi sa ſovrashnike proſil,
Jesuſ, na krishi od judov sanizhevan,
Jesuſ, od leviga hudodelnika na krishi preklinjvan,
Jesuſ, ki ſi ſpreobernenimu deſnimu hudodelniku ſveti raj obljubil,
Jesuſ, ki ſi na krishi ſvojo shaloſtno mater uzhenzu Janesu isrozhil,
Jesuſ, ki ſo ti na krishi jeſiha in sholzha piti dali,
Jesuſ, ki ſi vſe dopolnil, kar je bilo od tebe prerokovano,
Jesuſ, ſvojimu nebeſhkimu Ozhetu do ſmerti pokorin,

uſmili ſe naſ!

Jesuſ, ki ſi na krishi ſvojo dushо v roke ſvojiga nebeſhkiga Ozheta isrozhil,
Jesuſ, ki ſi na krishi glavo nagnil in dushо isdihnil,
Jesuſ na krishi ſ ſulizo v ſerzé preboden,
Jesuſ, ki ſi bil ſ krisha ſnet,
Jesuſ, v tanzhizo savit,
Jesuſ, v nov grob poloshen,
Jesuſ, ki ſi ozhake is temniz reſhil,
} uſmili ſe naſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh, saneſi nam, o Goſpod!
Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh, uſliſhi naſ, o Goſpod!
Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh, uſmili ſe naſ, o Goſpod!

Kriſte, fliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!

Molitev.

Goſpod Jesuſ Kriſtuſ! ki ſi ſ ſvojo ſmertjo na krishi ſvét, pekel in ſmert premagal; proſim te, dodeli, de ſkos tvoje britko terpljenje in tvojo ſmert v shivljenji in poſebno v ſmerti vſe ſvoje ſovrashnike premagam, in de moja dusha is te doline nadlog od tvojih ſvetih angelov ſpremljena enkrat v nebeſhko domazhijo pride, kjer bo vezhno

veſelje. O Jesuſ! to te proſim po neſkonzhnim saſlushenji tvojiga britkiga terpljenja. Amen.

D.

Poboshnoſt

k zhaſti

Kriſtuſoviga vſtajenja.

Kakor je bil Jona v trebuhu morſkiga ſoma tri dni, ravno tako bo ſin zhlovekov v semlji tri dni, ſi rekel ti, o Jesuſ! farisejem in piſmoukam, kteri ſo hotli zhudesh od tebe viditi. In letè beſede, ktere ſi hudobnimu rodu govoril, ſo ſe tudi reſ v djanji ſpolnile. Bil ſi veliki petek proti nozhi od Joshefa Arimatejza in Nikodema v nov is ſkale isſekan grob, v kteriga ſhe nihzhe poloshen ni bil, sakopan, ino v nedeljo sjutrej ob sori ſi is ſvoje laſtne mozhi zhaſtit od mertvih vſtal. In ſ tem ſi naſhe upanje poterdil, de bomo tudi mi enkrat od mertvih vſtali. Kakor je po zhloveku Adamu ſmert na ſvèt priſhla, tako je po tebi, o Jesuſ!

vſtajenje mertvih; sakaj ker je tvoje vſtajenje nar terdnejſhi in nar rasvidniſhi dokas, de ſi kakor Bog-zhlovek ſ ſvojo daritvijo greh sbriſal in njegov naſledek (ſmert) premagal, mora is tvojiga vſtajenja is-hajati tudi zhaſtitljivo vſtajenje vſih drusih, ki delesh nad tabo imajo. Ali ne le trupla pravizhnih, ki delesh nad Kriſtuſam imajo, bodo od ſmerti vſtale, ampak tudi trupla pogubljenih. Adamov greh namrezh ni mogel take ſmerti na ſvet prineſti, ktera bi bila zhloveka popolnama v nizh djala, sakaj boshjih del ne more nobena ſtvar popolnama rasdjati; ſmert tedaj ni mogla tega ſtoriti, de bi bilo telo moglo sa vſelej duſhe lozheno oſtati, to bi namrezh bilo popolnama vnizhenje zhloveka, kteri po ſvoji natori ni le is neumerljive duſhe, ampak tudi is teleſa. Mertvi tedaj ne morejo sa vſelej v ſmerti oſtati, ampak morajo po ſvoji natori ſ teleſam od ſmerti vſtati, ker jih je namrezh Şin boshji tako vſtvaril, de ſo is duſhe in teleſa; teló ſe mora tedaj sopet s duſho ſkleniti. Tako morajo vſi, pravizhni in hudobni po mozhi Şinu boshjiga vſtati. Raslozhek med

vſtajenjem teh dvojih je pa ta, de bodo pravizhni v Kriſtuſu, to je: zhaſtitljivo, kakor on, vſtali, savolj ſvojiga delesha, ki ga imajo nad njim. Hudobni pa bodo vſtali le savolj zhloveſhke natore, ki jim je po Ṣinu boshjim podeljena, le v ſvojim golim zhloveſhtvu, tedej bres Kriſtuſa, v grehu in sanizhljivoſti. Verujem, o Jesuſ! de imam v tebi in po tebi, ki ſi kakor Bog-zhlovek greh isbriſal in njegov naſledek, ſmert premagal, odpuſhenje grehov in vezhno shivljenje. Vem, de ti, o Jesuſ moj odreſhenik! shiviſh, in de bom tudi jeſt poſlednji dan is semlje vſtal in sopet ſ ſvojo kosho prevlezhen, in v ſvojim meſu vidil tebe, ſvojiga Boga. Jeſt ſam bom tebe vidil, in moje ozhi te bodo gledale, ki ne bom drugi; to upanje je v mojim ſerzu hranjeno. Ṣaj ſi ti, o Jesuſ! ſam rekel: Reſnizhno, reſnizhno vam povem, priſhla bo ura, ko bodo mertvi glaſ Ṣinu boshjiga ſliſhali, in vſi, ki ſo v grobéh, bodo is tiſtih vſtali. Ṣmert bo dala takrat ſvoj rop nasaj. Vode bodo is ſvojih globozhin ſtopile, in bodo dale trupla mertvih, ki ſo ſe v njih potopili, nasaj. Doline

semlje ſe bodo odperle, in is tiſtih bodo trupla mertvih vſtale. Hribi ſe bodo ponishali, in perkasale ſe bodo trupla mertvih, ki ſo v njih pozhivale. Skalovja in pezhine bodo raspadle, in zhloveſhke trupla, ki ſo bile pod njimi pokrite, bodo shive vſtale. Grobi bodo dali zhloveſhke trupla, ki ſo jih v ſebi hranili, sopet nasaj. V tiſtih krajih ali kletih, kjer ſo zhloveſhke koſti ſ-hranjene, bo sazhelo ropotati, in zhloveſhke koſti, ki ſo med ſeboj smeſhane in sdrobljene, ſe bodo v red poſtavile, in vſaka koſhiza ſe bo ſ ſvojim pravim udam ſklenila. Is vſih krajev ſvetá ſe bo prah zhloveſhkiga trupla ſkupej ſpravil, in naredila ſe bo zela koſt in zelo rebro in vſi zhloveſhki udje, ki jih bodo potem obdale shile, kite in kosha. O delo boshje vſigamogozhnoſti! O zhudopolno ſtvarjenje boshje! V enim trenutku bo Bog milijonkrat milijonov zhloveſhkih trupel is prahu k shivljenju poklizal. Zhloveſhke trupla, ki ſo bile popolnama ſegníle in ſe na vſe ſhtiri kraje ſvetá po sraku raſkadile, ki ſo ſe bile popolnama ſpremenile in s drugo materijo smeſhale, bo vſigamogozhni

Bog ſkupej ſpravil, lozhil in zhiſtil. Glaſ boshjiga Şina bo doneti sazhel in truplo perviga ozheta Adama bo shivo vſtalo in tako tudi trupla vſih njegovih mlajſhih, ki ſo v poſlednjih ſtoletjih is njegoviga saroda is-hajali, sakaj kakor po Adamu vſi merjó, tako bodo po Kriſtuſu vſi vſtali. Ali deſiravno bo prihodnje vſtajenje sa vſe veſolno, vender ne bo sa vſe enako veſelo in zhaſtito. Eni bodo vſtali zhaſtiti k vezhnimu shivljenju, drugi pa bodo polni gnuſobe vſtali k vezhnimu terpljenju.

O Goſpod! varuj me te neſrezhe, in daj mi gnado, de is groba grehov vſtanem in ſe ſ tabo ſklenem, de tebi shivim, tebi umerjem in po tvojim sgledu zhaſtit od mertvih vſtanem, in de enkrat v kraljeſtvu isvoljenih s duſho in ſ teleſam vezhno veſelje vshivam in tebi neprenehama alelujo prepevam!

Sdihljeji k Jesuſu.

(Kakor na ſtrani 307.)

E.

Poboshnoſt

k zhaſti

Jesuſoviga vnebohoda.

Patriarh Jakop ſe je bil vsdignil in je ſhel is ſvoje domazhe deshele v Mesopotamijo, in ſzer s golo palizo, ſ ktero je brod v Jordanu prebredel. Ko je pa zhes nekaj zhaſa v ſvojo domazho deshelo sopet nasaj ſhel, je ſabo peljal ſvojo drushino, ſvojo zhedo in vſe ſvoje premoshenje, kteriga ſi je bil perdobil v Mesopotamii. Sato je on, kadar je v Kananſko deshelo nasaj ſhel, rekel: „Hvaljen bodi Goſpod, moj Bog! glej, s golo palizo ſim ſhel zhes ta Jordan le, in sdaj grem nasaj s dvema trumama, poln zhaſti in mogozhnoſti.“ In Patriarh Jakop je pomenil tebe, moj preljubi odreſhenik! Morje tega shivljenja, morje polno britkoſt in grenkoſt ſi prebredel ſ ſvojim teshkim krishem; pa s dvema trumama — s angeli, ki ſo ti naproti priſhli in s duſhami pravizhnih, ktere ſi is predpekla reſhil — ſi ſhel poln zhaſti in

mogozhnoſti v ſvojo nebeſhko domazhijo nasaj. O Jesuſ! peljal ſi ſabo per ſvojim vnebohodu duſhe patriarhov, prerokov in drusih pravizhnih, kteri ſo tvojiga prihoda sheljno perzhakovali od sazhetka ſvetá. Peljal ſi ſabo nedolshniga Abelna, pravizhniga Noeta, pokorniga Abrahama, zhiſtiga Isaka, mozhniga Jakopa, ſramoshljiviga Joſhefa, poterpeshljiviga Joba, pohlevniga Mojſeſa, poboshniga Ezehija, mogozhniga Isaija in na vſo mozh shaljeniga Jeremija, in veliko drusih. Tej veſeli trumi ſo ſe perdrushili tudi angeli, kteri ſo hvalne peſmi peli, in tudi naſ k temu veſelju vabili, rekozh: „Letá je dan, kteriga je Goſpod naredil; veſelimo ſe, in bodimo prav veſeli. Vſe ljudſtva, vſe ſe veſelite in veſelja poſkakujte, in prepevajte peſmi s veſelim glaſam, sakaj Goſpod je vredin zhaſti, hvale in velizhaſtva. Vé nebeſhke vrata! odprite ſe Ṣinu boshjimu, ki gre zhaſtit nasaj v nebeſa.“ O velizhaſtni in veſelja polni vnebohod mojiga odreſhenika! Ti, o Jesuſ! niſi tako v nebeſa ſhel, kakor Elija, ki ſe je v ognjenim vosu ſkos oblake peljal,

tudi ne kakor prerok Habakuk, ki ſo ga angeli neſli; temuzh is ſvoje laſtne mozhi ſi ſhel poln zhaſti in velizhaſtva s duſho in teleſam, ſpremljevan od angelov in vſih pravizhnih, v nebeſhko kraljeſtvo. O Jesuſ! tvoj velizhaſtni vnebohod je poln veſelja tudi sa naſ, sakaj ti ſi nam vrata v nebeſhko kraljeſtvo, ktere ſo nam vſim do tvojiga vnebohoda saperte bile, odperl, de samoremo iti v nebeſa, kjer ſo do tvojiga vnebohoda le angeli prebivali. Ti, o Jesuſ! ſi ſkos ſvojo daritev naſ greſhne vezhniga pogubljenja otel, in v ſvojim oshivljenji, vſtajenji in vnebohodu oshivljenje, vſtajenje in vnebohod tudi nam podaril, ker samoremo s gnado, ki ſi nam jo saſlushil, zhiſto in ſveto shiveti, in ſi zhaſtitljivo vſtajenje in vnebohod saſlushiti. Ti, o Jesuſ! ſi pot, reſniza in shivljenje, in nihzhe ne pride k Ozhetu drugazhi, kakor po tebi. Ti ſi pot k Ozhetu, ker ſi oshivljajozha reſniza. Ker le ſamo taka reſniza k Ozhetu pelje, ſi ti edini pot k njemu. Zhloveſhtvo leshi namrezh mertvo v grehu in smoti, in je satorej Boga lozheno. De ſe

zhloveſhtvo ſpet sedini s Bogam, je to le ſamo po taki reſnizi mogozhe, ktera samore ſmert premagati, ktera ima mozh shivljenja, oshivljena in prerojena v ſebi. Ta reſniza ſi le ſamo ti, o Jesuſ! Sakaj le ſamo ti imaſh sraven uka tudi shivljenje in mozh, to, kar je mertvo, dusho in telo, ſpet oshiviti, in tako ſpet Ozhetu nasaj dati, in le ti ſi po ſvoji zerkvi nameſti ſebe poſtavil tako napravo, ki samore, ne le ſamo poduzhevati, ampak tudi oshivljati. O Jesuſ! ti ſi nam ſ ſvojim sgledam pot k Ozhetu, aleluja! Ti ſi nam reſniza ſ ſvojim boshjim ukam, aleluja! Ti ſi nam shivljenje ſ ſvojo gnado v ſvetih sakramentih, aleluja! O Jesuſ! kashi mi pot k Ozhetu ſ ſvojim sgledam, rasſvetljuj me ſ ſvojim boshjim naukam, in oshivljaj me ſ ſvojo gnado, de tudi jeſt tje pridem, kjer ſi ti, de tvoje velizhaſtvo gledam in tvoje dobrote vshivam. Pa kdaj bom priſhel v ſveto prebivaliſhe, kjer ſe nebeſhko velizhaſtvo gleda in vezhne dobrote vshivajo? Kdaj bo naſtopil tiſti ſrezhni dan, dan vshivanja in veſelja, dan, ki ga je Goſpod naredil? O prijetni dan! O prijetno

veſelje, ki ſe bo v ſvetlim dnevu na vſe veke vshivalo! Tam gori v vezhnim ſvetlim dnevu je pravo veſelje, pravo bogaſtvo, pravo sdravje, pravi mir, pravo shivljenje. Tam ſe bo vera ſpremenila v gledanje, upanje v poſeſtvo, in ljubesen bo vekomaj kraljevala — aleluja! Vlezi me torej, o Jesuſ! sa ſabo, de pridem v tvoje nebeſhko kraljeſtvo, v kraljeſtvo vezhniga veſelja in miru. O Jesuſ, ſliſhi me! O Jesuſ, uſliſhi me, ki k tebi sdihujem! O Jesuſ! uſliſhi me in perpelji me v sbiraliſhe ſvojih ſvetnikov, de te bom s njimi sa tvoje odreſhenje vekomaj hvalil. To upam po tvoji neſkonzhni miloſti. To mi dodeli po ſvoji neſkonzhni dobrotljivoſti! Amen.

Sdihljeji k Jesuſu.

(Kakor na ſtrani 307.)

Tretji oddelk.

Mnoge molitve.

Tri boshje zhednoſti.

Vera.

Verjem v tebe, pravi trojedini Bog, ozhe, ſin in ſveti duh! kteri ſi vſe vſtvaril, kteri vſe ohraniſh in vishaſh, kteri dobro plazhujeſh in hudo ſhtrafujeſh. Verjem, de ſe je ſin boshji vzhlovezhil, de naſ je ſ ſvojo ſmertjo na krishi odreſhil, in de naſ ſveti duh ſ ſvojo gnado poſvezhuje. Verjem in terdim vſe, kar ſi ti, o Bog! rasodel, kar je Jeſuſ Kriſtuſ uzhil, kar ſo apoſteljni pridigovali, in kar nam ſveta Rimſka katoliſhka zerkev sapoveduje verovati. Vſe to verjem, ker ſi ti, o Bog! vezhna in neſkonzhna reſniza in modroſt, ki ne moreſh ne goljfati, ne goljfan biti. O Bog! ſtori mozhnejſhi mojo vero.

Upanje.

Upam in ſe saneſem na tvojo neſkonzhno dobroto in miloſt, o Bog! de mi boſh po neſkonzhnim saſlushenji ſvojiga edinorojeniga Sina Jesuſa Kriſtuſa v tem shivljenji ſposnanje, pravo obshalovanje in odpuſhenje mojih grehov, po ſmeri pa vezhno svelizhanje dal in dodelil, tebe od oblizhja do oblizhja gledati, ljubiti in bres konza vshivati. Upam tudi od tebe potrebne pomozhi, vſe to doſezhi. Upam to od tebe, ker ſi ti to obljubil, kteri ſi vſigamogozhen, sveſt, neſkonzhno dobrotljiv in uſmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Ljubesin.

O moj Bog! ljubim te is vſiga ſerza zhes vſe, ker ſi nar vezhi dobrota, neſkonzhno popolnama in vſe ljubesni vredin; ljubim te tudi sato, ker ſi do mene in do vſih ſtvari neſkonzhno dobrotljiv. Shelim is zeliga ſerza, de bi te ravno tako ljubil, kakor ſo te tvoji nar sveſtejſhi ſlushabniki ljubili in te ſhe ljubijo. S njih ljubes-

nijo ſklenem ſvojo nepopolnama ljubesin, povikſhaj jo v meni, o dobrotljivi Goſpod! smiraj bolj in bolj. Ker te tedaj reſnizhno in is ſerza ljubiti shelim, in ſi savolj tega veliko prisadevam, mi je is ſerza shal, de ſim tebe, ſvojo neſkonzhno dobroto, ktero zhes vſe ljubim, tebe, ſvojiga ſtvarnika, odreſhenika in poſvezhevavza raſserdil. Shal mi je, de ſim greſhil, de ſim tebe, ſvojiga vſigamogozhniga Goſpoda, ſvojiga nar boljſhiga Ozheta rasshalil. Terdno ſklenem, vſe grehe in vſe greſhne priloshnoſti sapuſtiti, ſtorjene grehe zhedalje bolj obshalovati, in nikdar vezh soper tvojo ſveto voljo ravnati. Vsemi me ſpet sa ſvojiga otroka, in dodeli mi gnado, ta ſvoj ſklep dopolniti. To te proſim po neſkonzhnim zaſlushenji tvojiga boshjiga Sina, naſhiga Goſpoda in Svelizharja, Jesuſa Kriſtuſa. Amen.

Molitev

k ſvetimu angelu varhu.

O moj sveſti prijatel in tovarſh na poti tega shivljenja, od nebeſhkiga

ozheta meni sa varha poſlan! sahvalim ſe ti sa vſo ljubesin in ſkerbnoſt, ſ ktero nad mojo duſho zhujeſh. Klizhem in proſim te rekozh: Ṣkerbi same ſhe sanaprej, in varuj me vſih duſhnih in teleſnih nevarnoſt; brani me soper ſovrashnike mojiga shivljenja; ſproſi mi gnado, de vedno v ſtrahu boshjim hodim, ino per vſih ſvojih miſlih, sheljah, beſedah in delih Boga pred ozhmi imam; ſtori me pasljiviga in previdniga povſod, de v nikakorſhin greh ne dovolim. Pomagaj mi vſe ſkuſhnjave premagati, in daj mi mozh, ſerzhnoſt in ſtanovitnoſt v vſih krishih in teshavah, poſebno v sadnjim vojſkovanji ſ ſmertjo, in pelji potem mojo duſho k Bogu, ki jo je saſe uſtvaril. Angel varh, prijatel moj! ſkerbi same, ki ſe v veliki nevarnoſti snajdem, in obvari me vſe duſhne in teleſne, zhaſne in vezhne neſrezhe. Amen.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

Molitev

k ſvojimu patronu.

Ṣveti I.! po boshji previdnoſti ſi mi bil ti per ſvetim kerſtu sa patrona

in poſebniga pomozhnika dan, de bi ti smiraj Boga same proſil, jeſt pa neprenehama po tvojim ſvetim sgledu sveſto shivel, in tudi, kakor ti, enkrat v nebeſa priſhel. Proſim te tedaj, o ſveti I.! nikar me nikdar ne sapuſti, deſiravno niſim vredin, de ſe me ſpomniſh; vender sveſto Boga same proſi, de mi ſvojo ſveto gnado podeli, de bom ſ pomozhjo boshje gnade samogel po tvojim ſvetim sgledu shiveti, Boga ljubiti, in v dobrim do konza sveſt in ſtanovitin oſtati, kakor ſi ti v vſih ſvojih teshavah in ſkuſhnjavah do konza shivljenja Bogu sveſt oſtal. O moj ſv. patron! ſproſi mi od Boga, de bom po tvojim ſvetim sgledu poboshno shivel, ſrezhno umerl in priſhel v nebeſa, ſe ſ teboj in s drugimi isvoljenimi veſelit in vezhno plazhilo vshivat. Amen.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

Molitev

sa duhovne paſtirje.

O Jesuſ, dobrotljivi odreſhenik, ki ſi ſvojim nameſtnikam, duhovnim, osnanovanje boshje beſede, opravilo

ſvete maſhe in deljenje ſv. sakramentov isrozhil, in nam jih sa dushne vodnike na poti tega shivljenje poſtavil! daj vſim duhovnim, ki imajo teshko butaro na ſvojih ramah, pravo modroſt, poboshnoſt in uzhenoſt, de ſe bodo sa ſveto zerkev neutrudljivo vojſkovali in tvojo zhaſt ſtanovitno povikſhevali, ino de bodo reſ luzh ſvetá, kakor ſi jih ti imenoval. Daj, o Jesuſ! poſebno naſhim duhovnim paſtirjem gnado, de bodo ſvoje dolshnoſti sveſto ſpolnovali, nam s sgledam poboshnoſti ſvetili, sa svelizhanje ſvojih in naſhih duſh ſkerbeli, naſ smiram prav uzhili, vodili in enkrat k tebi, naſhimu vezhnimu paſtirju, perpeljali. O Jesuſ! dodeli jim te gnade po ſvoji neſkonzhni miloſti. Amen.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

Molitev

sa ſpreobernjenje nevernih in greſhnikov.

O Jesuſ, ki ſi is ljubesni do zhloveſhkih duſh s nebeſ na ſvét priſhel, svelizhanja nauke uzhit, britko terpet in umret! rekel ſi, de ima tiſti vezhno

shivljenje, kteri ſposna ozheta v nebeſih in tebe, ki ſi od ozheta poſlan. Poglej tedaj miloſtljivo na duſhe nevernikov, krivoverzov in greſhnikov, ki v temi smot in hudobij shivijo in proti peklu gredó. Ṣaj ſo tiſte duſhe, sa ktere je tvoja reſhnja kri tekla, in savolj kterih ſi viſel na krishi. Torej ſe jih uſmili, in poſhlji jim luzh gnade, de ſposnajo ozheta v nebeſih in tebe, ki ſi od ozheta poſlan in nam svelizhanje deliſh. O Jesuſ, ki ſi priſhel na ſvét, greſhnike poiſkat in svelizhat! daj vſim, kteri ſo v ſmertnih grehih, gnado prave grevinge in reſnizhniga ſpreobernjenja, de bo tvoja zhaſt povsdignjena in veſelje angelov povikſhano. Marija! poglej tudi ti na nevernike, krivoverze in terdovratne greſhnike, ino proſi sa-nje. Marija! proſi, proſi sa-nje. Amen.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

Molitev

pred podobo krishaniga Jesuſa.

Moj Goſpod in moj Bog, Jesuſ Kriſtuſ! is ljubesni do ljudi, in tudi is

ljubesni do mene ſi zhlovek poſtal, britko terpel, in ſe dal zlo na krish perbiti, na kterim ſi grosovitno umerl, kar mi prizhujozha podoba kashe. Oh! tvoja glava je s grosovitno ternjevo krono ranjena in ſ terſtam neuſmiljeno rastolzhena; tvoje roke ſo na krishi raspete in perbite; tvoje noge ſo ſtraſhno prebodene, in tudi s shebli na krish perbite; odperta je tvoja ſtran, in s mezhem duſhnih bolezhin je ranjeno tudi tvoje ſerzé. Is priſerzhniga uſmiljenja te sdaj kuſhnem, o krishani Jeſuſ! O Goſpod, bodi tavshentkrat zheſhen in hvaljen, de ſi same britko terpel in tako ſtraſhno umerl! Vſe terpljenje in bolezhine, ktere ſi, o Goſpod Jeſuſ Kriſtuſ! same preſtal, ti sdaj darujem, in te proſim, de mi vſe moje grehe, vſe grehe zeliga shivljenja, odpuſtiſh, ino ob moji ſmertni uri s miloſtljivimi ozhmi name pogledaſh in vſe ſkuſhnjave od mene presheneſh, de ne obupam in v oblaſt hudobniga duha ne padem. O Jeſuſ! ſkos ſvoje britko terpljenje in ſtraſhno ſmert na krishi ſe me uſmili, ino kadar prideſh ſ krishem k ſodbi, me nikar ne ſodi po mojim

saſlushenji, ampak po ſvoji neſkonzhni milosti. Amen.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

Molitev

pred Marïino podobo.

Bodi posdravljena o preblashena mati boshja, preſladka goſpá, ktere ſpomin moje ſerzé s velikim veſeljem obhaja! Proſim te, o Marija, ſkos preſveto vzhlovezhenje, ſkos rojſtvo, shivljenje, terpljenje in ſmert tvojiga preljubiga Sina, de ſe mene, ſvojiga revniga ſlushabnika uſmiliſh. O Marija! uſmili ſe me, sakáj ſ tvojim rojſtvam ſe je prikasalo uſmiljenje in je ſ teboj vedno raſtlo. Uſmili ſe me tedaj, ki ſim velik revesh in ſtraſhin greſhnik, ino ſtori, o premila mati! de bom tiſtim priſhtet, ktere kot ſvoje otroke ljubiſh, uzhiſh, vodiſh in varujeſh. O Marija! ti ſi in vedno boſh sa Bogam moje nar vezhi saupanje, in preſladka tolashba moje duſhe. O moja sa Bogam nar mozhnejſhi bramba! pridi torej meni naproti, ki te ſkerbno iſhem, in ſtoj mi na ſtrani, ki ſe nate terdno sana-

ſham, in pomagaj mi, ki v tebe priſerzhno saupam. Odlozhi moje ſerzé od vſih minljivih in nezhimurnih rezhi in pomagaj mi, de bom v ſladkim miru ſvoje shivljenje ſklenil, in od tebe vojen v vezhno svelizhanje prifhel, kjer ſe bom ſ teboj vekomaj veſelil. Marija! tako upam, tako naj ſe sgodi. Amen.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

Molitev

v zhednoſtih raſti in greha ſe varovati.

O Goſpod, mogozhni Bog! v kterim shivim, ſe gibljem in ſim, vſadi v moje ſerzé korenine pravih zhednoſt in kalí ſvetiga premiſhljevanja, ktere naj ſe raszvetó v dobre dela, naj raſtejo in na kviſhko poganjajo, de ne bom kakor nerodovitno drevó ſtal prasin v tvojim vinogradu; ampak kakor rodovitno oljko me osaljſhaj, in karkoli napzhniga nad menoj najdeſh, ſ korenino vred isplevi in pokonzhaj. Daj mi ſovrashiti ſvoje grehe, in premagati vſe ſtraſti, krotiti posheljivoſt in satreti prevsetne nagibe; daj mi pogaſiti nevoſhljivoſt, upokojiti togoto, pregnati lenobo,

ſtuditi odertijo, sanizhevati flovezhnoſt, ogibati ſe zhaſti in poſvetne lepote, de ſe ne bo nizh poſvetniga, nizh minljiviga, nizh nezhimurniga, nizh ojſtriga, nizh posheljiviga, nizh nevoſhljiviga, nizh lashnjiviga in nizh smiſhljeniga mojiga ſerzá prijelo, gnalo, mikalo, vjelo, sapletlo ali sapeljalo. O Goſpod! daj mi ſtuda do poſvetnih rezhi, shelje do vezhnih, ljubesin do vſiga dobriga; daj mi sadobiti vſe zhednoſti, ſposnati nar vikſhi reſnizo, vshivati vezhno svelizhanje. Isprasni moje ſerzé vſih ſtvari in vſiga, kar bi mi utegnilo napoti biti in me otemniti. Naj bom priproſt in zhiſt, veſ v te samiſhljen in samaknjen. Daj mi pravi boshji mir, in bres vſih smeſhnjav pokojno ſerzé. Daj mi v tvojim ſtrahu in v tvoji ljubesni vedno shiveti, in daj mi blasheno in ſrezhno ſmertno uro. Amen.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

Molitev

v nadlogah in potrebah.

V prizho tebe, o Goſpod! ſposnamo grehe, ki ſmo jih ſtorili, in

ſhtrafenge, ki ſmo jih s njimi saſlushili. Zhe premiſlimo grehe, ki ſmo jih ſtorili, vidimo, de je vſe, kar imamo tukaj terpeti, veliko manj, kakor ſ ſvojimi hudobijami saſlushimo. Obzhutimo ſzer ſhtrafinge ſtarih grehov, pa je v naſhih ſerzih vender ſhe smiram veſelje do novih. O Goſpod! tvoje ſhtrafinge naſ sadevajo savolj naſhih grehov, pa vender naſhih hudobij ne premagajo. Shaloſt opada naſhe ſerzé, pa ne premaga prevsetniga greſhniga duha. Grenka shaloſt krajſha naſhe shivljenje, pa vender ne poboljſha naſhiga sadershanja. Kadar nam uſmiljeno persanaſhaſh, nizh ne maramo, zhe naſ pa tepeſh, ne doſtojimo. Ob zhaſu nadlog ſposnamo ſvoje pregrehe, pa komej nam jih odvsameſh, she posabimo, kar ſmo objokovali. Kadar nam ſ ſhibo shugaſh, poboljſhanje obetamo; komej jo pa is rok deneſh, ſpet vſe opuſtimo, kar ſmo obljubili. Kadar naſ tepeſh, k tebi klizhemo: „Persaneſi nam!“ In kadar nam odpuſtiſh, ſmo kmalo ſpet pregreſhni, kakor popred. O Goſpod! vſi ſmo greſhniki pred teboj, in ſposnamo, de ſmo greſhniki; vemo, de,

zhe naſ po ſvoji miloſti v gnado ne vsameſh, ne bomo odſhli tvoji pravizi. O Goſpod! ki ſi naſ is nizh vſtaril, ſkashi nam ſvojo neisrezheno miloſt, ter naſ vſih grehov odveshi in ſhtrafing reſhi, ktere saſlushimo. Vſigamogozhni in uſmiljeni Bog! ki naſ ſ tepenjem sdraviſh in s odpuſhenjem ohranujeſh, saneſi, ker ſe bojimo, bodi miloſtljiv, ker proſimo. Dodeli, vſigamogozhni Bog! de, ker v ſvojih nadlogah v tvojo miloſt saupamo, naſ tvoja pomozh vſih nevarnoſt varuje, in tvoj shegen vedno rasveſeljuje. Po Jesuſu Kriſtuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

Molitev sa odpuſtike.

(Ṣhlör.)

O Bog! nar vikſhi paſtir in Ozhe vſih vernih, kteri ſi po ſvojim edinorojenim Ṣinu Jesuſu Kriſtuſu velizhaſtvo ſvojiga imena veſolni semlji osnanil; ohrani in vishaj ſvojo ſveto zerkev, povikſhaj in povelizhaj jo med vſimi narodi, in dodeli, de ſe po vſi semlji rasſhiri.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

Vſigamogozhni vezhni Bog! uſmili ſe ſvojiga ſlushabnika in nameſtnika na semlji, rimſkiga papesha, kakor tudi vſih ſhkofov in duhovnov. Vodi jih miloſtljivo po poti vezhniga svelizhanja, de, kar tebi dopade, ſ tvojo gnado shelé in s vſo gorezhnoſtjo dopolnijo.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

O Bog! ki mir dajeſh in edinoſt shegnujeſh, dodeli vſim kerſhanſkim kraljem mir in pravo edinoſt, sveshi njih ſerza ſ ſveto vesjo ljubesni, de sdrusheni v tvojo zhaſt in v blagor kerſhanſtva delati samorejo.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

Vſigamogozhni vezhni Bog! kteri hozheſh vſe ofrezhiti, ki v tvoje imé verujejo in tvojo ſveto zerkev poſluſhajo; oberni ſe miloſtljivo na duſhe nevernih in krivoverzov, in dodeli, de ſvojo ſlepoto ſposnajo, in de ſe vſi narodi bres raspora in krivih naukov sdrushijo v narozhji katoliſhke zerkve.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

O Bog! proſim te tudi ſpreobernjenja vſih greſhnikov in reſhenja vernih duſh is terpljenja viz. Dodeli, o Bog!

dufham ſvojih ſlushabnikov in ſlushabniz odpuſhenje vſih grehov in vezhno shivljenje. Amen.

Ozhe nafh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

Ponovljenje kerſtne obljube.

Preſveta Trojiza, en Bog v treh perſhonah, na zhigar imé ſim kerſhen! kako ſe ti hozhem sadoſti sahvaliti, ker ſi me smed toliko milijonov, kteri v temoti neverſtva ali krivoverſtva tavajo, k pravi, edino svelizhavni veri poklizal, madesha isvirniga greha ozhiſtil, me sa ſvojiga otroka vsel ter ſveti rimſko-katoliſhki zerkvi pridrushil. O, de bi nikoli ne bil ſvoje ſvete vere satajil, ne s beſedo ne s djanjem! O, de bi nikoli ne bil beliga oblazhila nedolshnoſti po kerſtu ſ ſmertnim greham omadesheval! O Bog! is ſerza mi je shal, de ſim te tolikrat po ſvetim kerſtu rasshalil, in de ſim tako nevredno noſil imé kriſtjana. Terdno tedaj ponovim ſáveso, ktero ſim per ſvetim kerſtu ſ teboj ſtoril, tudi ponovim obljube, ktere ſim takrat naredil. Vprizho ſvojiga ſv. angela varha in ſvetiga patrona, kakor

tudi v oblizhji katolifhke zerkve terdno obljubim:

Odpovedati fe hudizhu in njegovimu napuhu, in vfimu njegovimu djanju; odpovedati fe fvetu, njegovi nezhimurnofti in njegovim sapeljivim naukam; odpovedati fe mefu in njegovi posheljivofti in vfim greham. Bogu famimu hozhem flushiti in prav kerfhanfko shiveti, kakor fveti evangeli uzhi. O Bog, vterdi moj fklep ſ fvojo gnado! Verujem v trojediniga Boga Ozheta in Sina in fv. Duha. Verujem v Jesufa Krifstufa, edinorojeniga Sinu nebefhkiga Ozheta, kteri je Bog in zhlovek fkup, kteri je ſ fvojo fmertjo na krishi zhlovefhki rod odrefhil. Verujem vfe, kar je Bog rasodel, kar je Jesuf Krifstuf uzhil, kar fo apofteljni pridigovali in kar fv. rimfko-katolifhka zerkev verovati sapoveduje. V tej fveti veri hozhem shiveti in umreti. Poshegnaj me Bog Ozhe, Bog Sin in Bog fv. Duh, de tej kerftni savesi do konza fvojiga shivljenja svefst oftanem, de sadobim vezhno svelizhanje. Amen.

Ozhe nafh itd. Zhefhena ſi Marija itd.

Duhovni teſtament.

V imenu Boga Ozheta in Şina in ſvetiga Duha. Jeſt isrozhim ſvojo duſho Bogu, ſvojimu ſtvarniku, in ſvoje telo semlji, is ktere je narejeno. Proſtovoljno sapuſtim vſe veſelje tega shivljenja in vſe poſvetne rezhi. Grehe obshalujem vſe is zeliga ſerzá; saversham in ſovrashim jih vſe, ker jih ti, o nar ljubesnjivſhi Bog! ſovrashiſh. Is ljubesni do tebe odpuſtim vſim ſvojim ſovrashnikam is zeliga ſerza. Verujem v trojediniga Boga Ozheta in Şina in ſvetiga Duha, ſvojiga ſtvarnika, odreſhenika in poſvezhevavza, ſvojiga neſkonzhno mogozhniga, dobrotljiviga in modriga Goſpod-Boga. Verujem terdno, kar mi ſveta katoliſhka zerkev verovati sapoveduje. Sveſto upam od boshje dobrote sadobiti odpuſhenje ſvojih grehov, gnado k dobrimu in vezhno shivljenje. Ljubim Boga is zeliga ſerzá, is zele duſhe in is vſe ſvoje mozhi. Podversham ſe vſiga in popolnama nar ſvetejſhi, nar modrejſhi in nar zhaſtitljivſhi volji Boshji. Perpravljen ſim vſe od tebe vseti, o Bog! bolesin ali sdravje,

shivljenje ali ſmert, kar tebi dopade, tvoja volja naj ſe sgodi nad menoj. Şvoje telo in ſvojo duſho perporozhim priproſhnji prezhaſtite devize Marije, ſvetiga Joshefa, ſvojiga ſvetiga angela varha in vſih ſvetnikov, ktere sdaj ponishno proſim, de bi mi pomagali v moji ſmertni uri. Moje sadnje beſede naj bodo: Jesuſ, Marija Joshef! v vaſhih rokah hozhem umreti. O Jesuſ! v tvoje roke, v tvoje ſvete rane, ktere ſi is ljubesni do mene prejel, isrozhim ſvojo duſho, ſvoje ſerzé in ſvoje teló. O Jesuſ, moj Bog! bodi mi ubogimu greſhniku miloſtljiv! Amen.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

Sklep poboljſhanja.

Oh, dobrotljivi nebeſhki Ozhe! rekel ſi mi: „Moj ſin, moja hzhi, daruj mi ſvoje ſerzé, in naj ti dopadejo moje pota, na ktere te klizhem.“ Ali deſiravno ſim dobro ſliſhal tvoj prijetni glaſ, ſim vender odlaſhal na pot tvoje poſtave ſe podati in tvojo ſveto voljo ſpolnovati. Pa sdaj, akoravno posno, reſnizhno in terdno ſklenem, ſe popol-

nama s dusho in s telesam, tebi darovati, tebi, preljubesnjivimu stvarniku, ki si me sa nebesa vstvaril, ki si me v teshavah in v terpljenji tolashil in ohranil; me tudi, ko sim bil po storjenim grehu globoko padel, skos svojiga edinorojeniga Sina, ki je britko terpel in umerl, is bresna obupnosti reshil, in me tudi skos svojiga sv. Duha ozhistil, rassvetlil in posvetil. Savolj tega hozhem, dobrotljivi nebeshki Ozhe! vsak dan zhudeshe tvoje milosti hvaliti, in ti sa neisrezhene dobrote, ktere si mi skasal, vekomaj hvaleshin biti. V snamnje svoje velike hvaleshnosti in ljubesni do tebe ti pa sdaj svojo dusho, serzé in telo popolnama darujem, in te prosim, rekozh: Poglej, dobrotljivi Ozhe! svojiga ljubljeniga otroka, ki po tebi hrepeni in v tebe terdno upa, ki po tvojih potih svesto hoditi in tvojo postavo natanko spolnovati sheli. Dobrotljivi nebeshki Ozhe! oberni torej svoje milostljivo okó k meni, vodi me, in perpelji me na pot svoje postave, potem vishaj moje stopinje, de bom po potu tvoje postave stanovitno hodil, in de bom tvojo voljo natanjko spolnoval. K

temu mi pa dodeli ſtrah boshji, ponishnoſt duha in zhiſtoſt ſerza, de bom greh ſovrashil in obshaloval, de bom pravizhnoſt ljubil in tebi dopadel. Ker je pa moja ſlaboſt grosno velika, me ſtanovitno varuj in obvari, de sopet v greh ne padem. Ah! varuj moje uſta, de nizh nepotrebniga, nezhimurniga in pregreſhniga govoril in blishnjimu v nobeni rezhi ſhkodoval ne bom, temuzh de bom v vſih rezheh tebe hvalil in zhaſtil. Varuj, o Goſpod! moje ozhi, de ne bom gledal nezhimurnoſti tega ſvetá, temuzh de bom ſ kraljem Davidam rezhi samogel: Moje ozhí ſo vedno obernjene proti tebi, o Goſpod, ki v nebeſih kraljujeſh. Varuj tudi mojih uſheſ, de ne bom lashi in nezhimurniga govorjenja poſluſhal, temuzh le tvojo ſveto beſedo, ktera zhloveku v svelizhanje pomaga. Varuj mojih nog, de ne bom po napzhnih in pregreſhnih potih hodil, temuzh de bom po potu tvoje poſtave ſtanovitno hodil in tvoji ſlushbi sveſt oſtal. O Goſpod! varuj tudi mojih rok, de ne bom po krivizhnim in pregreſhnim blagu ſegal, temuzh de jih bom neomadeshane in zhiſte v

sahvalo in zhesthenje k tebi povsdigoval. O Gospod! dodeli mi dobrotljivo, zhesar te prosim, in potem te bodo tudi moje ozhi svesto iskale, moje usheſa bodo glaſ tvoje besede s veseljem posluſhale, moj jesik bo le od tebe govoril in tvojo hvalo osnanoval, moje noge bodo po potu tvoje postave hodile in na potu tvoje volje tudi ostale, in moje roke bodo tvoji slushbi darovane in k povikshanju, tvoje zhasti veliko storile. O Gospod! naj ti bo darovana moja dusha, moje serzé in telo, in sprejmi me dobrotljivo v svoje varstvo, de bom greha obvarovan in vezhno srezhin ostal. O Gospod! ti sam si sazhetek in konez mojih del in opravil, ti si v shivljenji moje edino veselje, v vezhnosti pa sladko vshivanje in svelizhanje.

Marija!

Glej! deviza zhastitljiva in hvale vredna, nasha Gospa, nasha besedniza, nasha sredniza, nasha pomozhniza, is globozhine svojiga serzá klizhem: Pokashi, de si mati in sprejmi me v svoje varstvo, ki sim ti bil isrozhen, kadar si na gori Kalvarii sraven krisha stala.

O Marija shivljenje ſladkoſt in upanje moje! ſprejmi me, in pomagaj mi, de ſvoje shivljenje poboljſham in ſe ſpokorim. Ti, ki nikogar ne savershesh, kteri ſe k tebi sgrevano oberne in te pomozhi proſi, ſprejmi me, uzhi me in pomagaj mi, sa ſvoje ſtorjene grehe sadoſtiti. Ṣproſi mi gnad, kterih potrebujem. Ṣproſi mi terdno vero, ſtanovitno upanje, gorezho ljubesen, ponishnoſt, sdershnoſt, zhiſtoſt in pravo poboshnoſt. Ṣproſi mi duha prave pokore in vneme. O mogozhna deviza, ki ſi kazhi glavo ſterla, satêri tudi moje hudo nagnjenje in poshelenje, in raſtergaj vesi, ſ kterimi ſo me ſtraſti svesale. V vſih ſkuſhnjavah ſe same poteguj, v vſih potrebah mi pomagaj, v vſih teshavah me podpiraj in is nevarnoſti me reſhi. O miloſtljiva, o dobrotljiva, o ſladka deviza Marija, bodi moja mati v shivljenji in v ſmerti! Amen.

Molitev

ob kaki sahvali.

Tebe, o Bog, hvalimo. Tebe, o Goſpod, zhaſtimo. Tebe, o vezhni

Ozhe zhasti vsa semlja. Vsi angeli, nebesa in vse mozhi, Kerubini in Serafini tebi neprenehama pojo: Svet, svet, svet Bog, Gospod vojsknih trum! Polne so nebesa in semlja slave tvojiga velizhastva. Tebe hvali zhastiti sbor prerokov in apostoljnov. Tebe hvali svetla truma marternikov. Po vesolnim svetu zhasti sveta zerkev tebe Ozheta nesmerniga velizhastva, tvojiga prezhastitiga in edinorojeniga Sina, in svetiga Duha. Ti Kristе, nash zhastiti kralj in vezhniga Ozheta Sin! si savolj nashiga odreshenja zhlovek postal, ter v devishkim telesu prebival. Isbrisal si greh, poplazhal si dolg, smagal si smert in vernim odperl nebeshko kraljestvo. Sdaj na desnizi boshji sedish v zhasti Boga Ozheta, in od ondot bosh prishel poslednji dan sodit pravizhne in krivizhne. Prosimo te tedaj, pridi na pomozh svojim slushabnikam, ktere si s drago kervijo odreshil. Daj nam shtetim biti med tvoje slushabnike in svetnike. Svelizhaj, o Gospod! svoje ljudstvo in shegnaj svoj del. Vladaj in povikshuj nas. Slednji dan te hozhemo zhastiti in vekomaj hvaliti tvoje imé. O Gospod!

danaſhnji dan in vſe dni naſ miloſtljivo bres greha ohrani. Uſmili ſe naſ, o Goſpod, uſmili ſe naſ, ki v tebe saupamo. V tebe, Goſpod, saupamo in ne bomo oſramoteni vekomaj ne. Hvalímo Ozheta in Ṣina ſ ſvetim Duham. Zhaſtimo in povikſhujmo ga vekomaj.

Bog! zhigar uſmiljenje nima ſhtevila, in zhigar dobrote ſo neſkonzhne, sahvaljujemo tvoje velizhaſtvo sa dodeljene dari, in proſimo vedno tvojo miloſt, de, ki proſhnikam dodelíſh, kar shelé, naſ ne sapuſtíſh, temuzh perpeljeſh k prihodnjimu plazhilu. Bog! kteri ſi vernih ſerza s rasſvetljenjem ſvetiga Duhá uzhil, daj nam v ravno tiſtim duhu pravizo ſposnati in njegovo poveſeljenje vedno vshivati.

Bog! kteri nobeniga, ki v te saupa, prevezh ſtiſkati ne puſtíſh, temuzh dobrotljivo na pomozh prideſh, kadar ſi proſhen; glej, sa ſpolnjenje ſvojih proſhnjá in sheljá ti hvalo dajemo in te tudi pohlevno proſimo, de bomo vſelej vſih nadlog obvarovani. Goſpod! bodi s nami vekomaj. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Druga sahvalna molitev.

O Goſpod! vſe ſtvari perzhakujejo od tebe, de jim daſh jed o pravim zhaſu. Kadar jim daſh, pobirajo, kadar ſvojo roko odpreſh, ſo vſe s dobrotami naſitene. Sareſ, miloſtljivi Bog, Ozhe nebeſhki! le od tebe prejemamo vſe, kar na duſhi in na teleſu dobriga imamo. Le od tebe, Ozhe! pride vſak dober dar, ki naſ tukaj rasveſeli. O koliko dobrot ſi nam podelil, vſe ſi nam dal ter poshegnal naſhe dela. Vezhna zhaſt naj ti bo, o dobrotljivi Ozhe! sa vſe darove, sa vſe perdelke semlje, sa vſe duſhne in teleſne dobrote, ki nam jih vſak zhaſ leta tvoja mila roka deli. S zeliga ſerza ſe ti sahvaljujemo sa vſako dobroto, duſhno in teleſno. Tudi te pohlevno proſimo, daj nam sdaj in vſelej gnado, de bomo vſe tvoje dobrote ſ ponishnim in hvaleshnim ſerzam vshivali, in vſe po tvoji ſveti volji obrazhali, de bo potem vſe tebi k nar vezhi zhaſti, naſhim duſham pa v svelizhanje. To gnado nam dodeli, o uſmiljeni Ozhe nebeſhki! po Jesuſu Kriſtuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Molitev
sa ohranjenje nedolshnoſti.

O preljubesnjiva Marija, neveſta vſih nedolshnih duſh! tebi perporozhim ſvojo duſho in ſvoje telo, tebi nar zhiſtejſhi materi sdaj v dar prineſem ſvojo nedolshnoſt, ſvoj nar drashji saklad, kteriga mi je tvoj Şin Jesuſ ſkos ſvoje neſkonzhno terpljenje odkupil. Marija! bodi moja bramba, bodi moje varſtvo, pomagaj mi nedolshnoſt ſerzá ohraniti; bodi moja varhinja, bodi moja paſteriza, naj le tebi dopadem, ne pa sapeljivimu ſvetu; bodi moje vodilo, bodi moja podpora, bodi moja mati, bodi moja pomozhniza! Pomagaj mi sveſto, kadar bom ſkuſhan, de me ſkuſhnjavez premagal ne bo; pomagaj mi, de ne bom ſvojiga teleſa, ktero je ſkos ſveti kerſt poſvezhen tempelj ſvetiga Duha poſtalo, s nezhiſtoſtjo oſkrunil, ampak de bo vedno zhiſto prebivaliſhe Narzhiſtejſhiga. Kadar bom v nevarnoſti nedolshnoſt sgubiti, me ſpomni, de me okó mojiga Boga vidi, zhe me ravno tema sakriva. O Marija! varhinja in podpora vſih nedolshnih! vishaj me,

varuj me, podpiraj me, kadar ſe v hudi perloshnoſti snajdem, de sa kratko ſlaſt ne prodam vezhniga shivljenja. Pomagaj mi zhuti, pomagaj mi moliti, pomagaj mi v nevarnoſti ſe vojſkovati, in zhe premagam ſkuſhnjavo, ſim jo ſkos tvojo pomozh premagal, tebi naj bo zhaſt in hvala. Varuj me, mila mati! nedolshna mati! prezhiſta mati! preſveta mati! Varuj moje ozhi nezhimurnih in nezhiſtih pogledov. Ogradi moje uſheſa, de ne bodo nezhiſtih pogovorov ſliſhale, ampak de bodo poſluſhale svelizhanſki nauk, kteri zhloveku ſrezhno pot v nebeſa kashe. Vishaj moj jesik, de ne bo govoril nezhiſtoſti, ampak de bo vſelej ſvete rezhi govoril, in tebe hvalil. Sagradi pot mojim nogam de ne bodo po greſhnih sapeljivih potih hodile, ampak le po poti, ki v nebeſa pelja. Ravnaj tako s menoj, de bom vedno v ſhtevilu nedolshnih. O de bi jeſt tako ſrezhin bil med ſhtevilo tiſtih nedolshnih v nebeſa priti, kteri bodo nedolshno jagnje, Jesuſa, vezhno ſpremljevali, in pred njegovim ſedeshem novo péſem peli, ktere nihzhe rasun njih ne bo mogel peti! Sa toliko ſre-

zho ſe sdaj pa tebi perporozham, o Marija, vſih zhiſtih duſh preljubesnjiva mati! V tvoje ſkerbno varſtvo srozhujem ſvoje nedolshno ſerzé! Pokrij me, o Marija! ſ ſvojim deviſhkim plajſhem, kadar me bo sapeljiviz iſkal in me hotel v greh sapeljati, uzhi me po tvojim ſvetim sgledu zhiſto shiveti in greha ſe varovati. Po ſvojim ſvetim deviſhtvu, o prezhiſta deviza Marija! mi ohrani zhiſto ſerzé, duſho in telo v imenu Boga † Ozheta in † Sina in ſvetiga † Duha. Amen. Zheſhena ſi Marija.

Molitev v shaloſti.

O Marija! tolashba shaloſtnih, naſhe upanje, naſha edina mati! osri ſe danſ name, ki k tebi sdihujem, in ſliſhi sdihovanje mojiga ſerzá. Moje ſerzé je shaloſtno in ſe ne vé kam oberniti, kakor k tebi, o Marija, o moja mati! Pridi mi tedej na pomozh v moji shaloſti, ne odverni ſvojih miloſtljivih ozhi od mene sapuſheniga, ker ſim v tolikih britkoſtih. Ah, uſliſhi sdihovanje mojiga shaloſtniga ſerzá! O Marija, mogozhna kraljiza! bodi mi pomozhniza in ſpolni moje ſerzhne she-

lje, ki jih v veliki britkoſti tebi srozhujem. O pokashi mi, de ſi moja mati! Polajſhaj mi teshave, islij v moje otoshno ſerzé nekoliko nebeſhkiga veſelja, de bom ſtanovitno Bogu ſlushil in tebe sveſto zhaſtil. Amen. Zheſhena ſi Marija.

Molitev v ſkuſhnjavi.

O Marija, prezhiſta deviza in moja preljubesnjiva mati! lej revno ſiroto, ki v ſkuſhnjavi pod tvojo brambo in varſtvo perbeshi. Pomagaj mi, o mati! de Jesuſa, tvojiga Sina, in ſvojiga Boga ne rasshalim in ne sgubim. Ah, prezhiſta deviza! v ſkuſhnjavi ſim, pomagaj mi, v ſkuſhnjavi ſim, pomagaj mi; v ſkuſhnjavi ſim, pomagaj mi! Zheſhena ſi Marija i. t. d. O Goſpá moja! o mati moja! ſpomni ſe, de ſim tvoj. Varuj me, brani me kakor ſvojo laſtnino in poſeſtvo. (Moli zelo molitev trikrat.) Amen.

Molitev

sa prijatle in dobrotnike.

O moj Bog! sahvalim ſe ti sa vſe dobrote, ktere mi moji prijatli in dobrotniki ſ pomozhjo tvoje ſvete gnade

ſkasujejo. O Goſpod! ſprejmi vſe, kar mi dobriga ſtoré, ravno tako, kakor ko bi tebi ſtorili, in poverni jim s vezhnim nebeſhkim plazhilam vſe dobrote, ktere mi na duſhi in na teleſu ſkasujejo. Meni pa daj hvaleshno ſerzé, de bom vſim ſvojim prijatlam in dobrotnikam s beſedo in s djanjem hvaleshnoſt ſkasoval in vedno sanje molil, dokler s njimi ne pridem v vezhno svelizhanje. Amen. Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Molitev
sa ſovrashnike.

O Jeſuſ! ki ſi na ſv. krishi v ſvojih nar vezhih bolezhinah sa ſvoje ſovrashnike molil, ti ſi nam sgled dal, de naj tudi mi ſvoje ſovrashnike ljubimo in jim dobro ſtorimo, de naj molimo sa tiſte, kteri naſ shalijo in preganjajo. Proſim te tedaj, o Jeſuſ! uſmili ſe vſih mojih ſovrashnikov, in odpuſti vſim, kteri mi hudo shelé in ſtoré; ſej morde ſami ne vedó, kako hudobno delajo, ko ſovrashijo ſvojiga blishnjiga, ki ſo ga ljubiti dolshni. O Jeſuſ! daj jim pravo ſposnanje, de bodo ſvoje hudobno djanje ſposnali, ſe ga ſ ſerza ſkeſali,

ſe s mano sopet v prijasnoſt in ljubesin podali, in od tebe odpuſhenje sadobili. O moj svelizhar! daj pa tudi meni gnado, de ſe ne bom nikoli nad ſvojimi ſovrashniki jesil, jim nikdar ſhkodoval, ne hudiga ſtoril. Daj nam kakor dobrim otrokam med ſeboj shiveti, eden sa drusiga ſkerbeti, eden drugimu dobro ſtoriti in nikogar ne savidati savolj njegove ſrezhe. Daj nam duha prave kerſhanſke ljubesni, de bomo tvoji uzhenzi, de tvojo ljubesin saſlushimo in per tebi miloſt doſeshemo. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Molitev

sa ponishnoſt in poterpeshljivoſt.

O moj Bog! kdo ſi ti, in kdo ſim jeſt? Ti ſi ſam od ſebe od vekomaj neſkonzhno popolnama, vſigamogozhni ſtvarnik vſih ſtvari; jeſt ſim pa revna ſtvar, ki ſam od ſebe nizh nimam, in ſam is ſebe nizh ſtoriti ne morem rasun greha. Vſe, kar ſim in kar imam, ſim in imam le od tebe, in ko bi mi ti ſvojo pomozh odtegnil, bi mogel naglo kakor bi s ozhmi trenil poginiti. O Goſpod! daj mi torej duha prave

ponishnoſti, de le tebe povikſhujem, in vſe, kar dobriga imam, le tebi perpiſujem; de ſe zhes nobeniga ne povsdigujem, in nobeniga sa ſlabejſhiga nimam, kakor ſebe; de ne upadem, kadar bom rasshaljen in de ſe ne ſtogotim, kadar bom sanizhevan. O Jesuſ! ti veſh, kako ſim ſlab, kako kmalo ſe pertoshujem, shalujem in omagam. Preljubesnjivi Jesuſ! daj mi torej mozh, tvoj sgled poſnemati. Ti ſi bil popolnama vdan v voljo nebeſhkiga Ozheta, bres godernjanja in bres pertoshbe ſi voljno terpel sanizhevanje in saſramovanje. Daj tudi meni mozh, de ſe na pot ponishnoſti podam, in krish sa vezhno svelizhanje na ſvoje rame vsamem ter ga noſim sa tabo, ki ſi same krish na ſvojih kervavih ramah neſel. O Jesuſ! is ljubesni do tebe hozhem voljno terpeti, in, ko me nepoterpeshljivoſt obhaja, hozhem k tvojim ſvetim ranam pritezhi, in ti ſvoje ſerzé darovati, de ſe vnovizh poterdim. In ſej vſaka britkoſt, vſaka nadloga, vſaka bolezhina na ſvetu kmalo neha, veliko plazhilo ji je pa hranjeno v nebeſih, kjer bodo vſe ſolse od naſhih ozhi sbri-

ſane, kjer ſe bo ſedanje terpljenje v vezhno veſelje ſpremenilo. Poterpeshljivo hozhem tedej terpeti in voljno prenaſhati do konza vſo nadlogo in teshavo, vſe sanizhevanje, obrekovanje, preklinjevanje in preganjanje, ker to je dobro in svelizhavno. O Jesuſ! daj mi mozh, de rad terpim savolj tebe, ker ſi terpeti hotel savolj mene; de bom sanizhevan savolj tebe, ker ſi sanizhevan hotel biti savolj mene; de bom preganjan savolj tebe, ker ſi preganjan, obrekovan in preklinjevan hotel biti savolj mene; de bom ſvoje shivljenje sgubil savolj tebe, ker ſi umorjen hotel biti savolj mene. O Jesuſ! podpiraj me ſ ſvojo gnado, ſtori me ponishniga in poterpeshljiviga, de bom tvojim uzhenzam in isvoljenim priſhtet. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Molitev

kadar v zerkev iti ne moreſh.

O moj uſmiljeni Ozhe nebeſhki! vſelej in povſod ſi ti per meni, vſako uro me ſliſhiſh. Tudi sunaj zerkve me vidiſh in ſliſhiſh, kadar k tebi govorim. Naj bom doma v ſredi poſlopja, ali na

polji, naj po ſvojih potih hodim, ali k pozhitku ſe podajam, naj ſe k misi vſedem ali vſtanem, naj ſe po nozhi ali sjutraj sbudim, naj bom ſam ali pri drusih, naj bom veſel ali shaloſtin — vſelej in povſod lahko ſvoje miſli k tebi povsdignem, ker je veſolni ſvét tempelj tvoje prizhujozhnoſti. Rad bi bil danſ s drugimi kriſtjani v zerkev ſhel, tebe, ſveti, neſkonzhno ſveti Bog! molit in zhaſtit; ali ti ſi me v tako priliko poſtavil, de ne morem v zerkev iti. Ker me pa ti povſod vidiſh, in tukaj ravno tako, kakor v zerkvi mojo molitev ſliſhiſh, te sdaj po ſamim zhaſtim in molim; naj ſe sgodi tvoja ſveta volja! Danſ ſzer nobene pridige ne ſliſhim, pa tvoj ſveti Duh ſkos mojo veſt k mojimu ſerzu govori, de, kadarkoli duhovne bukve berem in v njih tvoj svelizhanſki nauk premiſhljujem, dopolnim tvojo ſveto voljo, ktero sveſto dopolniti je vſelej moje nar vezhi veſelje. Tudi ne morem danſ per ſv. maſhi biti, per kteri ſe ponavlja nekervava daritev terpljenja in ſmerti mojiga svelizharja Jesuſa Kriſtuſa, kteri ſe je na ſvetim krishi sa odreſhenje zeliga

zhloveſhtva tebi, o nebeſhki Ozhe! kervavo daroval; pa vender vidim tukaj v podobi britke martre Jesuſa na krishi, ki je is ljubesni do mene ſvojo reſhnjo kri prelil, in v ſtraſhnim terpljenji umerl. Tudi tukaj samorem njega terpljenje in ſmert premiſhljevati, in njemu vſe ſvoje teshave in nadloge darovati. Tvoje ſv. petere rane, krishani Jesuſ! sdaj kuſhnem, in te proſim: daj mi mozh in terdnoſt, de ne bom v terpljenji saupanja in poterpeshljivoſti sgubil, ampak de bom ſposnal, de ſim ſ ſvojimi grehi tebe krishal, in de ſim veliko ſhtrafingo saſlushil. Ṣhtrafuj me tukaj, o Goſpod! de mi boſh v vezhnoſti persaneſel. Proſim te pa tudi, daj mi v prihodnjizh sopet perloshnoſt, k boshji ſlushbi iti in ſ podobno poboshnoſtjo ſveto maſho ſlifhati, ki ſe v ſpomin tvoje britke ſmerti opravlja, ki je nar ſvetejſhi daritev na semlji. Ṣkos daritev ſvete maſhe samoremo Ozhetu v nebeſih vſo ſpodobno zhaſt in hvalo ſkasati in ſe mu sa prejete dobrote po vrednoſti sahvaliti; ſkos to daritev doſeshejo greſhniki gnado, de pravo pokoro delajo in odpuſhenje grehov sadobé,

pravizhni pa doſeshejo odpuſhenje veliko zhaſnih ſhtrafing; ſkos to daritev samoremo vſe gnade in dobrote doſezhi, kterih potrebujemo sa duſho in telo. O Goſpod! dodeli mi gnado, vſelej ſ ſerzhno gorezhnoſtjo in poboshnoſtjo ſveto maſho ſliſhati in ſe njeniga ſadu vdeleshiti. O Jesuſ! ſtori me vredniga, de ſe tudi sdaj vdeleshim ſadú tvoje neſkonzhne daritve, ktera ſe je danſ vidno po maſhniku opravljala. To gnado mi dodeli, moj uſmiljeni Jesuſ! po priproſhnji ſvoje preljube matere devize Marije, ki je moja beſedniza in ſredniza per tebi. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

(Opravi, zhe vtegneſh, en del roshenkranſke poboshnoſti, ki ſe snajde na ſtrani 526.)

Molitev

sa gnado, dolshnoſti ſvojiga ſtanú ſpolnovati.

O moj Bog! ki vſe ſvoje isvoljene ljubiſh, naj ſi bodo kteriga koli ſtanu, dodeli mi, de v tem ſtanu, k kterimu me je tvoja ſveta previdnoſt poklizala, tako shivim, de ſvoje dolshnoſti na-

tanko ſpolnujem, tebi vedno sveſtejſhe ſlushim in tvojo ljubesin saſlushim. O moj Bog! daj mi ſvojo mogozhno gnado, de vſo nevoljo, vſe teshave, vſe saderge in ſkuſhnjave, kakor tudi ſpazhenoſt in hudobijo marſkteriga ſvojih blishnjih, ſ ſveto poterpeshljivoſtjo in krotkoſtjo, s ljubesnijo in prijasnoſtjo po tvojim preſvetim sgledu preneſem, in nepoſhkodovan grem po poti vſih ſovrashnikovih pſhiz. Vishaj moje ſerzé tako, de bres tvoje ſvete volje nikdar kakiga drusiga ſtanú ne shelim. Vishaj moj jesik, de s njegovo preſhirnoſtjo tebe ne rasshalim, blishnjiga ne ranim in mirú ſvojiga laſtniga ſerzá ne sgubim, ki mi je tolikanj potrebin, v ſvojim poklizu tebi svesto ſlushiti. Vodi moje miſli, shelje, djanje in nehanje po poti ſvojih ſvetih sapoved, in obiſhi me vezhkrat ſ ſvojo ſveto gnado, de ſe per vſakim opravilu na tebe osiram, ga tebi darujem in zhiſtiga namena nikdar ne sgubim. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Obujenje dobriga namena.

Tebi neſkonzhno ſveti Bog! daru-

jem danſ vſe ſvoje miſli, beſede in djanja, ter jih s neſkonzhnim saſlushenjem Jesuſa Kriſtuſa sdrushim. Sprejmi jih kakor molitev k ſvoji nar vezhi zhaſti, tudi k zhaſti Marije prezhiſte Devize in vſih nebeſhkih prebivavzov; v sahvalo sa vſe prejete dobrote, v sadoſtenje sa moje pregrehe; v sadobljenje tvoje gnade, de bi ſe ſmertniga greha vedno varovati samogel; v pomozh in tolashbo ubogim duſham v vizah, poſebno tiſtim, sa ktere ſim dolshan moliti. O de bi te ſ ſvojim djanjem in nehanjem po vrednoſti zhaſtiti samogel. Vſe naj bo k tvoji nar vezhi zhaſti! Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Molitev pred delam.

Moj Bog! ki ſi od sazhetka mojimu ſtanu primerne dela namenil, is ljubesni do tebe hozhem to delo sdaj po ſvoji dolshnoſti sazheti, in ga tako popolnama kakor mogozhe opraviti. S tvojo mogozhno pomozhjo naj mi dobro od rok gre, de bo tebi k zhaſti, meni in blishnjimu pa k svelizhanju. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Molitev po delu.

Sdaj, ljubi nebeſhki Ozhe! ſim ſvoje delo ſ tvojo pomozhjo dokonzhal. Blagor meni, zhe ſim ga tako opravil, kakor je tvoja volja in moja dolshnoſt! Zhe ſim pa kaj opuſtil, kar ſim bil ſtoriti dolshan, ali zhe ſim ſe sraven kaj pregreſhil, odpuſti mi po ſvoji neſkonzhni miloſti, in pomagaj mi sanaprej, de vſe dela le po tvojim dopadajenji opravim. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Molitev pred jedjo.

O Goſpod! poshegnaj nam jed in pijazho, ki jo bomo po tvoji veliki dobroti savshili, in daj nam k temu gnado in tek, de bo vſe k tvoji zhaſti in k naſhimu dobrimu. Ştori naſ tudi deleshne Goſpodove mise, po Kriſtuſu Goſpodu naſhim.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Molitev po jedi.

O Goſpod! sahvalimo te, de ſi naſ nevredne naſitil in ſvojih dobrot deleshne

ſtoril. Zhaſt in hvala bodi tebi, o Bog! v nebeſih, mir ljudém na semlji, miloſt naſhim dobrotnikam, vezhni pokoj vſim vernim duſham v vizah, in nam po tem revnim shivljenji vezhno svelizhanje, po Kriſtuſu, Goſpodu naſhim.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi.

Molitev

preden s doma greſh.

Poshegnaj me vſigamogozhni Bog in varuj me vſiga hudiga na duſhi in na teleſu; daj mi ſvojiga ſvetiga angela sa vodnika in tovarſha, de sdrav in ſrezhin pridem, kamor ſim ſi namenil. Naj grem v miru v imenu Boga † Ozheta, ino † Sina ino ſv. † Duha. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Sahvala

sa pravo vero, in hrepenenje po veri shiveti.

(Moli pred pridigo in po pridigi, pred kerſhanſkim naukam in po kerſhanſkim nauku.)

O Bog, ſtvarnik in Ozhe vſih ljudi! s ginjenim ſerzam ſe ti sahvaljujem, de ſi

nam po ſvojim Ṣinu reſnizo svelizhanja rasodel, in de nam jo ſhe smiram po ſvoji uzhivni in nesmotljivi zerkvi osnanujeſh. Zhaſt in hvala ti bodi, de ſi tudi mene bres vſiga saſlushenja, is go! milosti k luzhi prave in svelizhavne vere poklizal. Kako ſrezhin ſim, kako varno in tolashljivo samorem sdaj v luzhi vere hoditi, kako veſelo in ſerzhno britkosti shivljenja prenaſhati, kako mirno in saupljivo vezhnosti prizhakovati! Pomnoshi v meni, o Bog! ſposhtovanje in ljubesin do tvojiga rasodenja in do nesmotljiviga v katoliſhki zerkvi uterjeniga uzheniſhtva. Varuj me vſe merslote v ſveti veri, dershi me s Ozhetovo roko, de ſe vedno vſih prepadov smote in bresboshnosti ogibljem. Dodeli mi, de ſe ſ priprostim ſerzam vſim naukam ſv. vere podvershem, jih ſtanovitno hranim, ſerzhno ſposnavam in vſe shive dni dopolnujem. Nebeſhki Ozhe! dodeli, de, ko ſim te ſ Ṣinam in ſvetim Duham tukaj po veri ſposnal in povelizheval, te enkrat tamkaj v nebeſih gledati in vshivati samorem vekomaj. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Molitev sa ſrezhno ſmert.

O Bog! zhloveku je namenjeno enkrat umreti! Tvoj ſklep je pravizhin, tvoja volja ſe isidi. Le gnade te proſim, de me ſmert, kakor tat po nozhi, neperpravljeniga ne salese, temuzh, zhujezhiga v molitvi najde. Ne poklizhi me poprej is shivljenja, preden ſe ne ſpokorim, sakaj ſtraſhno bi bilo, bres pokore tebi v roke paſti. Daj, de nikoli ne posabim, de je sa ſrezhno ſmert poboshne molitve treba. Daj, de pravizhin pred tvojim oblizhjem hodim, tvojo voljo ſpolnujem in ſe tako k ojſtri ſmertni uri perpravljam. Trojedini Bog! daj mi ſrezhno umreti. Ozhe! daj mi ſmertni ſtrah ſrezhno premagati. Jesuſ na krishi umirajozhi! bodi ob moji sadnji uri pred mojimi ozhmi, in daj mi saſlifhati beſede: Danſ ſhe boſh per meni v raji. Sveti Duh! raſsvetli in uterdi me, de v ſvoji veri ſtanovitin oſtanem, de ſe vſim ſkuſhnjavam ubranim in kakor shivi ud rimſko-katoliſhke zerkve umerjem. — Sveta Marija! mati uſmiljenja, mati boshja, kraljiza nebeſ in semlje, angelov in ljudi, poſebna be-

ſedniza in perbeshaliſhe greſhnikov, pomozh kriſtjanov, hzhi Ozheta, mati Ṣina, nevesta ſvetiga Duha! poglej name ubosiga greſhnika. K tebi vpijem: Bodi mi pomozhniza tisto uro, na kteri je toliko leshezhe in savolj ktere sim te vſaki zhaſ klizal. — Ṣveti Joshef! prosi same, de pravizhin umerjem. Ṣv. angelj varh! varuj me in ne sapusti me, dokler do konza ſvojiga popotovanja ne pridem. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Molitev

Mariino pomozh ſprositi.

(Ṣv. Avgushtin.)

O prezhaſtita Marija, preblaga in deviſhka mati boshja! Ti prezhudna porodniza, ki ſi ſtvarnika nebeſ in semlje nosila in rodila! Kdo te samore vredno hvaliti, ki ſi sgubljenimu ſvetu ſ ſvojim dovoljenjem v angelovo beſedo na pomozh priſhla? Ṣ kakoſhno hvalo te samore revno zhloveſhtvo povikſhevati, ki ſi nam pot v shivljenje sopet najdla, ter zhaſt matere boshje prevsela? Vender ſprejmi naſho sahvalo, tako

ſlaba ko je, in tako delezh ko sa tvojim saſlushenjem saoſtaja. Po tebi, o mogozhna beſedniza! naj prejmemo, zheſar s saupljivim ſerzam proſimo; sakaj ti ſi edino upanje greſhnikov, in med vſimi zhloveſhkimi otrozi ne najdemo nobeniga, de bi samogel jeso ſodnikovo potolashiti, kakor tebe, ki ſi bila vredna, biti mati odreſhenika in ſodnika naſhiga. Sato upamo po tebi odpuſhenje ſvojih grehov sadobiti, in v tebe ſtavimo upanje ſvojiga svelizhanja. Sveta Marija! pomagaj revnim, ſtoj bojezhim na ſtrani, tolashi shaloſtne, podpiraj duhovſhino, perporozhuj poboshni shenſki ſpol, vsemi v ſvoje varſtvo ſoſebno ſvoje zhaſtivze, podaj ſvojo roko sgrevanim in hiti vſim na pomozh, ki tvoj ſpomin obhajajo. Bodi vedno nam popotnikam dobrotljiva, noſi naſhe jokanje in sdihovanje pred Goſpoda, in bodi naſha sveſta beſedniza pri njem. Sakaj mi ſmo na tem ſvétu v terpljenji, ter jezhimo pod butaro teshav in nevarnoſt; ti pa ſi v nebeſih nad vſe verſte svelizhanih povikſhana. Tebe ljubi kralj kraljev kot ſvojo drago mater in preblago neveſto. O deviſhka

mati Marija! poteguj ſe tedaj, ker per Bogu veliko samoreſh, sa polajſhanje naſhe revſhine, poteguj ſe sa naſhe svelizhanje. Poſluſhaj rada sdihljeje jokajozhih in ſpolni shelje proſijozhih, perdobi nam miloſt in ſproſi nam ſrezhno sadnjo uro. O Marija! imej smiram ſkerb sa naſ, ti shegnana med shenami, ki ſi Svelizharja ſvetá noſila in rodila, kteri shivi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.

Roshenkranz.

1. Veſeli del.

(Se moli od adventa do poſta, in ſzer tako:)

Nar pervo ſe ſv. krish naredí, in apoſtoljſka vera moli; potem ſe „Ozhe naſh,“ in sa tim ſe molijo tri Zheſhenaſimarije, in ſe per pervi Zheſhenaſimarii po beſedi „Jesuſ“ priſtavlja: *„Kteri nam oshivi pravo vero.“* V drugi Zheſhenaſimarii ſe po beſedi „Jesuſ“ priſtavlja: *„Kteri nam da terdno upanje.“* V tretji: Zheſhenaſimarii ſe po beſedi „Jesuſ“ priſtavlja: *„Kteri nam ushge ſerzhno ljubesin;“* potem

ſe rezhe: Zhaſt bodi Bogu ozhetu i. t. d. Potlej ſe moli „Ozhe naſh,“ ino sa tim ſe deſetkrat moli: „Zheſhena ſi Marija.“ V vſaki Zheſhenaſimarii ſe pa po beſedi „Jesuſ“ priſtavlja: *„Kteriga ſi deviza od ſv. Duha ſpozhela;“* potem ſe moli: Zhaſt bodi Bogu ozhetu i. t. d. Potlej: Ozhe naſh i. t. d., in sa tim ſe ſpet moli deſetkrat: „Zheſhena ſi Marija“ in v vſaki Zheſhenaſimarii ſe po beſedi „Jesuſ“ priſtavlja: *„Kteriga ſi deviza v obiſkovanji Elisabete noſila;“* potem ſpet: Zhaſt bodi Bogu ozhetu i. t. d. Potlej Ozhe naſh i. t. d., in sa tim ſe ſpet moli deſetkrat: „Zheſhena ſi Marija“ ino v vſaki Zheſhenaſimarii ſe po beſedi „Jesuſ“ priſtavlja: *„Kteriga ſi deviza rodila;“* potem ſpet: Zhaſt bodi Bogu ozhetu i. t. d. Potlej Ozhe naſh i. t. d., in sa tim ſe ſpet deſetkrat moli: „Zheſhena ſi Marija,“ ino ſe v vſaki Zheſhenaſimarii po beſedi „Jesuſ“ priſtavlja: *„Kteriga ſi deviza v tempeljnu darovala;“* potem ſpet: Zhaſt bodi Bogu ozhetu i. t. d. Potlej Ozhe naſh i. t. d., in sa tim ſe ſpet deſetkrat moli: „Zheſhena ſi Marija,“ ino ſe v vſaki Zheſhenaſimarii po beſedi „Jesuſ“ priſtavlja: *„Kteriga ſi deviza v tempeljnu naſhla;“* potem ſpet: Zhaſt bodi Bogu ozhetu i. t. d. Potlej Ozhe naſh i. t. d., in sa tim ſe ſpet deſetkrat moli: „Zheſhena ſi Marija“ ino ſe v vſaki Zheſhenaſimarii po beſedi „Jesuſ“ priſtavlja: *„Uſmili ſe vernih duſh v vizah;“* potem ſpet: Zhaſt bodi Bogu ozhetu i. t. d. Sdaj ſe pa ſhe moli: Zheſhena bodi, kraljiza, mati miloſti i. t. d.

2. Shaloſtni del.

Ta del roshenkranza ſe moli v poſtu, in ſzer tako, kakor veſeli del; ſamo ſ tem raslozhkam, de ſe po véri v treh Zheſhenaſimarijah rezhe:

1. *Kteri nam poterdi ſpomin.*
2. *Kteri nam raſsvetli pamet.*
3. *Kteri nam omezhi voljo.*

V pervih deſeterih Zheſhenaſimarijah ſe pa rezhe: *„Ki je sa naſ kervav pot potil.“* V drusih deſeterih Zheſhenaſimarijah ſe rezhe: *„Ki je sa naſ gajshlan bil.“* V tretjih deſeterih Zheſhenaſimarijah ſe rezhe: *„Ki je sa naſ ſ ternjem kronan bil.“* V zhetertih deſeterih Zheſhenaſimarijah ſe rezhe: *„Ki je sa naſ teshki krish neſel.“* V petih deſeterih Zhſhenaſimarijah ſe rezhe: *„Ki je sa naſ krishan bil.“*

3. Zhaſtiti del.

Ta del roshenkranza ſe moli od velike nozhi do adventa, ino ſzer tako, kakor veſeli del; ſamo ſ tem raslozhkam, de ſe po veri v treh Zheſhenaſimarijah rezhe:

1. *Kteri nam vodi naſhe miſli.*
2. *Kteri nam vodi naſhe beſede.*
3. *Kteri nam vodi naſhe djanje.*

V vſakterih deſeterih Zheſhenaſimarijah ſe pa rezhe:

1. *Ki je zhaſtit od ſmerti vſtal.*
2. *Ki je zhaſtit v nebeſa ſhel.*
3. *Ki nam je ſvetiga duha poſlal.*
4. *Ki je tebe deviza v nebeſa vsel.*
5. *Ki je tebe deviza v nebeſih kronal.*

Roshenkranſka poboshnoſt.

(Ljubi kriſtjani! To poboshnoſt opravljajte vezhkrat, poſebno ob nedeljah in prasnikih, kadar v zerkev k ſlushbi boshji iti ne morete; per prozeſii, kadar greſte v drugo faro duſhnih ali teleſnih dobrot Boga proſit, in per drusih perloshnoſtih, kadar ſe v zerkvi ali v drugim kraji k molitvi sberete.)

Veſeli del.

1.

Molitev k Jesuſu.

O Jesuſ, edinorojeni Sin Boga ozheta, ki ſi ſe is ljubesni do mene tako ponishal, de ſi v deviſhkim teleſu Marije prebival; koliko hvaleshnoſti ſim ti sato dolshan, ko ſim ſkos tvoje ponishevanje prav imenitin in velik poſtal? Ti ſi poſtal ſin zhlovekov, de ſim jeſt ſkos to v boshjiga otroka in v erba nebeſhkiga kraljeſtva prerojen. O Jesuſ, ki ſi ſe is ljubesni do mene vzhlovezhil in me imenitniga ſtoril, dodeli mi gnado, de bom veliko imenitnoſt, h kteri ſi me povsdignil, prav ſposnal in zhaſtil. Ah! dodeli mi tudi gnado, de bom v ſvojim

ferzu ljubesnjivo hvaleshnoſt proti nesapopadljivi ſkrivnoſti tvojiga vzhlovezhenja vedno ohranil.

Molitev k Marii.

O Marija, mati oshivljenja in prerojenja zhloveſhkiga rodú! bila ſi od Boga kot odreſhenikova mati vekomaj isvoljena, in bolj kakor vſi pravizhni ſ poſvezhujozho gnado obdana. Bodi torej, o Marija! neprenehama zheſhena, ti, ki ſi nar bolj ſrezhna in shegnana med vſimi shenami. Sakaj potem, kadar ſi bila angelu, ki te je posdravil, rekla: „Glej, dekla Goſpodova ſim, sgodi ſe mi po tvoji beſedi,“ ſi Jesuſa, Sinu Narvikſhiga, v ſvojim teleſu od ſvetiga Duhá ſpozhela. O Marija! ki ſ ſvojo ponishnoſtjo mojo prevsetnoſt ſramotiſh, ſproſi mi pravo ponishnoſt, in ſtori, de bo vera v meni tako shiva poſtala, kakorſhno ſi ti imela, po kteri ſi tudi odreſhenika ſpozhela in ſkos to ſvét reſhila.

Ozhe naſh itd. Deſet Zheſhenaſimarij ſ perſtavkam: *„Kteriga ſi deviza od ſvetiga Duhá ſpozhela.“* Zhaſt bodi itd.

2.

Molitev k Jesufu.

O Jesuſ! ki ſi Marijo, v ktere teleſu ſi prebival, ſkos ſkrivnoſtin nagib nagnil, de je ſhla zhes hribe ſvojo teto Elisabeto obiſkat, obdaril ſi hiſho Zaharijevo s gnadami, in Janesa ſi v maternim teleſu ozhiſtil in poſvetil, kteri ti je potem pot perpravljal in od tebe prizhal, de ſi jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh. O Jesuſ! obdari tudi mene ſ ſvojo gnado, ozhiſti me greha, in poſveti me, de ti bom dopadel, kakor ti je dopadel ſveti Janes, od kteriga ſi rekel: Reſnizhno vam povém, smed vſih, kteri ſo od shene rojeni, ni vezhiga, kakor je Janes kerſtnik.

Molitev k Marii.

O Marija! tvoja teta Elisabeta, ki je bila od ſvetiga Duha raſsvetljena, je ſposnala, de ſi ti mati Ṣinú boshjiga poſtala, sato ti je saklizala: Nar bolj ſrezhna in shegnana ſi med vſimi shenami, in shegnan je ſad tvojiga teleſa. Glej, kadar ſim tvoje posdravljenje saſlifhala, je od veliziga veſelja dete v

mojim telesu poskozhilo, in is tega sposnam, de si mati mojiga Gospoda. Srezhna si, o Marija! ki si verovala; glej vse se je nad tabo spolnilo, kar ti je bilo po boshjim povelji od angela osnanjeno, sato te bodo vsi rodovi semlje srezhno imenovali. O presveta deviza! ti si shegnana med vsimi shenami, sakaj velike rezhi ti je storil, on, ki je mogozhin, in sveto njegovo imé. Ah! sprosi mi torej per svojim Sinu gnado, de bom po njegovih svetih naukih shivel, in ga tako mozhno ljubil, de se bo moja dusha per premishljevanji njegovih dobrot rasveseljevala, in de bo neprenehama zhudeshe njegove mogozhnosti in milosti hvalila in zhastila.

Ozhe nash itd. Deset Zheshenasimarij s perstavkam: *„Kteriga si deviza v obiskovanji Elisabete nosila.* Zhast bodi itd.

3.

Molitev k Jesusu.

O Jesus! kadar si bil v Betlehemskim hlevu rojen, v plenize povit in v jasli poloshen, so pastirji hitro prishli, kakor jim je bilo od angela osnanjeno, tebe molit in zhastit. Tudi angeljska

truma ti je zhaſt dajala, rekozh: Zhaſt bodi Bogu na viſhavah, in na semlji mir ljudem, kteri ſo ſvete volje. Tudi modri is jutrove deshele ſo od ſvetiga Duhá raſsvetljeni s veſeljem priſhli v Betlehem, ſo pred tebe padli, te molili in ti darovali slata, kadila in mire. O Jesuſ! ki ſi v revſhino padel, de bi ſkos tebe jeſt bogat poſtal, dodeli mi ljubesnjivo nedolshnoſt angelov, zhudopolno priproſtoſt in shivo vero paſtirjev, ſerzhnoſt in ſtanovitnoſt modrih, in poboshnoſt Marije in Joshefa, de bom ſpomin tvojiga rojſtva v ſerzu ohranil in zhudeshe tvoje ljubesni neprenehama premiſhljeval.

Molitev k Marii.

O Marija! kako veliko veſelje ſi v ſvojim ſerzu obzhutila, kadar ſi Jesuſa, odreſhenika, na ſvét rodila. Kako mozhno ſi bila tudi rasveſeljena, kadar ſi vidila paſtirje in modre jutrove deshele, ki ſo tvojiga Ṣina zhaſtili in molili. Kako mozhno ſi bila tudi raſveſeljena, kadar ſi nad hlevam angeljſko petje ſliſhala. O Marija, nar zhiſtejſhi deviza in prezhudna mati! ſpomni

ſe tiſtiga veſelja, in ſproſi mi ſkos ſvojo mogozhno priproſhnjo, de bo ſkrivnoſt Jesuſoviga rojſtva tudi meni v tolashbo in v rasveſeljevanje. O Marija, boshja porodniza! pomagaj mi, de bom Jesuſa vedno zhaſtil, in de mu bom zhiſto veſt in ſpokorno ſerzé v dar prineſel.

Ozhe naſh itd. Deſet Zheſhenaſimarij ſ perſtavkam: *„Kteriga ſi deviza rodila.“* Zhaſt bodi itd.

4.

Molitev k Jesuſu.

O moj ljubesnjivi odreſhenik! deſiravno ſi kralj nebeſ in semlje, ſi ſe vender Mojseſovi poſtavi, ktera je bila le sa greſhnike dana, radovoljno podvergel, de ſi me lepe zhednoſti, ponishnoſti in pokorſhine uzhil. Grosno velika bi bila moja nehvaleshnoſt, ako bi ſe branil, ſvojo voljo in ſvoje nagnjenje tebi darovati, in ako bi ſi ne prisadeval, po tvojim sgledu zerkvenim poſtavam ſe podvrezhi, in jih natanko ſpolnovati. Sato mi daj, o Jesuſ! gnado, de bom ſvoje dolshnoſti sveſto ſpolnoval, in v ponishnoſti in v pokorſhini vedno raſtel.

Molitev k Marii.

O Marija, ponishna in pokorna deviza! deſiravno ſi bila per ſpozhetji, pred rojſtvam, med rojſtvam in po rojſtvu ſvojiga Ṣina neomadeshana deviza, ſi ſe vender po sgledu drusih omadeshanih mater poſtavi ozhiſhevanja podvergla. Ah! uzhi me torej ponishnoſti in pokorſhine, in ſproſi mi gnado, de bom ſvojo voljo v vſih rezheh boshji volji podvergel. Ṣproſi mi tudi gnado, de ſe bom po sgledu Jesuſa, tvojiga ljubiga Ṣina, Ozhetu v nebeſih daroval, de ga bom sa prejete dobrote sahvalil in ga potrebnih gnad proſil.

Ozhe naſh itd. Defet Zheſhenaſimarij ſ perſtavkam: *„Kteriga ſi deviza v tempeljnu darovala.“* Zhaſt bodi itd.

5.

Molitev k Jesuſu.

O Jesuſ! uzhíl ſi naſ ſ ſvojim sgledam, de moramo narprej boshjiga kraljeſtva in njegove pravize iſkati, de ſe moramo ſ tem pezhati, kar je nebeſhkiga ozheta, in de ſe moramo ſvetu odpovedati, ako hozhemo tvoji uzhenzi biti. Ah! preſhini moje ſerzé s bosh-

jim ſtraham, in napolni ga ſ ſv. ljubesnijo, de ſe bom bal, tebe sgubiti, de bom le po tebi hrepenel, le sa tabo hodil, le tebe ljubil, le tebe iſkal in te najdel. Ah! podpiraj me ſ ſvojo gnado, de ſe bom vedno le ſ tem pezhal, kar je nebeſhkiga Ozheta.

Molitev k Marii.

O Marija, ſveta boshja porodniza! veliko veſelje ſi v ſvojim ſerzu obzhutila, kadar ſi bila Jesuſa, ki je bil ob velikonozhnim prasniku v Jerusalemſkim tempeljnu oſtal, med uzheniki naſhla, ktere je poſluſhal, jih popraſheval in jim tako modre odgovore dajal, de ſo ſe vſi nad njegovo modroſtjo zhudili. O Marija! ſproſi mi dar prave modroſti, de bom sa Jesuſam hodil, k njemu priſhel in ſe v njem rasveſeljeval, kakor ſi ſe ga ti rasveſelila, kadar ſi ga bila v Jerusalemſkim tempeljnu naſhla.

Ozhe naſh itd. Deſet Zheſhenaſimarij ſ perſtavkam: *„Kteriga ſi deviza v tempeljnu naſhla.“* Zhaſt bodi itd.

6.

Molitev k Jesuſu.

O Jesuſ, sgolj miloſt in dobrota!

uſmili ſe vſih vernih duſh v vizah, ktere polajſhanja terpljenja proſijo, reſhenja ſveſto perzhakujejo in po tebi ſerzhno hrepené. Odpuſti jim njih dolgé, polajſhaj jim britkoſti, naſiti njih hrepenenje in reſhi jih is terpljenja. Ṣpomni ſe, o Jesuſ! ako ti je dopadljivo, duſh mojih ſtarſhev, bratov, ſeſter, shlahtnikov, dobrotnikov in vſih prijatlov, in dodeli jim vezhin mir in pokoj. Ṣpomni ſe, o Jesuſ! vernih duſh vſih tiſtih, kteri ſo mi v shivljenji duſhne ali teleſne dobrote ſkasovali. Ṣpomni ſe, o Jesuſ! duſh vſih tiſtih, kteri ſo ſe mi v shivljenji poſebno perporozhevali. Ṣpomni ſe, o Jesuſ! vernih duſh vſih maſhnikov in levitov, mnihov in puſhavnikov, oblaſtnikov in zerkvenih ſlushabnikov. Ṣpomni ſe, o Jesuſ! duſh tiſtih, kteri ſo ſe nagle in neprevidene ſmerti is tega ſvetá lozhili. Ṣpomni ſe, o Jesuſ! duſh tiſtih, kterih ſe na semlji nihzhe poſebej ne ſpomni. Ṣpomni ſe, o Jesuſ! vſih tiſtih duſh, ktere savolj mene v vizah terpé. Ṣpomni ſe, o Jesuſ! duſh tiſtih, ktere ſim shalil, ali od kterih ſim bil shaljen. Ṣpomni ſe, o Jesuſ! duſh vſih tiſtih, sa ktere ſim

posebno dolshan prositi. Spomni se, o Jesus! vsih tistih dush, ktere so v vizah s nar hujshim terpljenjem obdane. Spomni se, o Jesus! vsih tistih dush v vizah, ktere so ti nar bolj dopadljive. Spomni se, o Jesus! vsih tistih dush v vizah, ktere so odreshenja nar blishej. Sladki Jesus! dobrotljivi Jesus! usmiljeni Jesus! usmili se vsih vernih dush v vizah.

Molitev k Marii.

Mati gnade, presveta deviza! poglej s svojimi milostivimi ozhmí v vize, kjer dushe vernih strashno terpé, in pomagaj jim s svojo mogozhno priprosnjo. Ali bo pazh dobra in skerbna mati svojiga otroka, kteriga je v britkosti rodila, posabila in se mu neusmiljena skasovala? Nikakor ne bo neusmiljena do njega. Tudi ti Marija, mati milosti, do revnih dush, ktere se v strashnim terpljenji viz snajdejo, neusmiljena biti ne moresh, ker so tvoji otrozi, kterih mati si v veliki britkosti pod krishem postala. Oh, mila mati! poglej v vize, in poslushaj mili glas vernih dush, ki v strashnim terpljenji sdihujejo in k tebi

klizhejo, rekozh: Uſmili ſe naſ, uſmili ſe naſ, o mila mati! in pomagaj nam, ſakaj, roka boshje neſkonzhne pravizhnoſti naſ je ſadela. Oh Marija! oberni tedaj ſvoje miloſtive ozhí v terpljenje viz, v terpljenje ſtraſhniga ognja, kjer verne duſhe ſdihujejo. Poſluſhaj njih ſdihovanje in proſi ſtanovitno ſanje, de bo njih britko terpljenje perkrajſhano ali pa polajſhano. Daruj ſvojimu Ṣinu ſa duſhe v vizah vſe tiſte ſolſe, ktere ſi pretozhila, kadar ſi ſhla ſa Jeſuſam na goro Kalvarijo, in kadar ſi ſtala pod krishem. Daruj ſvojimu Ṣinu ſa terpézhe duſhe v vizah vſe tiſto terpljenje, kteriga ſi mogla s njim vred terpeti, in pokashi mu ſvoje ſerzé, ktero je bilo ſavolj njegoviga terpljenja ſtraſhno ranjeno. Vſe to mu pokashi in daruj ſa revne duſhe v vizah, de bi bilo njih terpljenje polajſhano, in de bi bile kmalo reſhene is ſtraſhniga ognja. O mati, preſveta Marija! proſi ſa verne duſhe v vizah, in pomagaj jim; poſebno tiſtim, ktere ſo ti nar bolj dopadljive, in ktere ſo te na ſemlji nar ſveſtejſhe in priſerzhniſhe zhaſtile. Pomagaj jim ſ ſvojo mogozhno priproſhnjo, de bodo

kmalo is terpljenja reſhene, in prifhle v nebeſhko kraljeſtvo, ſe ſ teboj veſelit in te hvalit vekomaj.

Ozhe naſh itd. Defet Zheſhenaſimarij ſ perſtavkam: *„Uſmili ſe vernih duſh v vizah.“* Zhaſt bodi itd.

(Sdaj moli lavretanſke Litanije.)

Shaloſtni del.

1.

Premiſhljevanje.

„Pridi v moj vert, moja ſeſtra, in nabiraj ſi diſhezhih, pa grenkih zvetliz.“ S temi beſedami te klizhe tvoj odreſhenik v vert Gezemani, premiſhljevat njegovo ſtraſhno terpljenje. Preſeli ſe torej v vert Gezemani, v vert grenkoſti, in premiſhljuj grenko terpljenje, kteriga mora tvoj odreſhenik na oljſki gori terpeti. Kriſtuſ ſe je popred ſmerti veſelil, in je s veſeljem tiſte ure perzhakoval, sakaj njegova boshja natora je zhloveſhko podpirala in ſi ſtanovitne shelje dajala, sa zhloveſhki rod terpeti in umreti. Kadar je pa Jeſuſ na oljſko goro perſhel, je njegova boshja natora zhloveſhki natori vſo zhesnatorno mozh in tolashbo odvsela. Jeſuſova zhloveſhka natora ni nizh vezh zhesnatorne tolashbe in mozhi od boshje natore prejela, temuzh je mogla v vertu na oljſki gori vſe teshave ſama terpeti, kakor reven sapuſhen zhlovek ſvoje britkoſti ſam terpi. In Jeſuſ je

po ſvoji zhloveſhki natori, kteri je boshja natora zhesnatorno pomozh in tolashbo odtegnila, nesapopadljive teshave, britkoſti in grenkoſti v vertu Gezemani terpeti mogel. Njegovi udje ſo ſe velikih teshav ſhibili in trefli, njegove kolena ſo ſe velikih teshav perpogibale in shile ſo ſe ſkerzhile, njegovo oblizhje je poſtalo bledo in je vpadlo, ozhi ſo ſe vderle, ſerze je od velikih teshav pozhiti hotlo, zela zhloveſhka natora je bila ſ ſtraham navdana in tudi duſhne mozhi ſo oſlabele. V ſvojih velikih teshavah je odreſhenik pogledal sdaj proti nebu, sdaj na semljo; in je tudi v ſvojih britkoſtih s milimi ozhmi pogledoval ſvoje uzhenze, kakor umirajozh ozhe ſvoje otroke, de bi sa njega, ki ſe v ſtraſhnih teshavah snajde, proſili. Ko ſo pa teshave smirej vezhi in britkejſhi perhajale, je odreſhenik v ſtraſhnih teshavah proti nebu sdihovati in nebeſhkiga Ozheta proſiti sazhel, rekozh: „Ozhe! odvsemi mi grenko terpljenje, vender ne moja (zhloveſhka), ampak tvoja (boshja) volja naj ſe sgodi.“ Potem je ſhel k uzhenzam, in jih je sa boshjo voljo proſil, de naj molijo, in tudi sa njega Ozheta v nebeſih proſijo. Shel je potem ſpet na ſvoje meſto, je pokleknil, sdihoval in Ozheta v nebeſih sopet pomozhi proſil, rekozh: Ozhe, moj ljubesnjivi Ozhe! tebi je vſe mogozhe; naj gre tedaj od mene britko terpljenje, vender ne kakor jeſt hozhem, ampak le tako, kakor ti hozheſh, naj ſe sgodi. Shpet je potem vſtal, je ſhel k uzhenzam, in jim je rekel: Zhujte in molite in proſite nebeſhkiga Ozheta same,

ki ſe v ſtraſhnih britkoſtih in teshavah snajdem. Ṣpet jih je sapuſtil, je ſhel nasaj, in je k nebeſhkimu Ozhetu sdihoval in ga profil, rekozh: Ozhe! ni je na semlji lepſhi in bolj saupljive beſede, kakor beſeda „Ozhe“, ſ ktero otrok v ſvojih teshavah k ſvojimu ozhetu sdihuje in ga pomozhi proſi. Tudi jeſt sdaj k tebi sdihujem, in per tebi pomozhi iſhem. Ozhe, moj ljubesnjivi nebeſhki Ozhe! poglej me v ſtraſhnih ſtiſkah, britkoſtih in teshavah, in pomagaj ſvojimu edinorojenimu Ṣinu, ki mora ſtraſhno terpeti. Naj te gine, ljubesnjivi Ozhe! ſtraſhno terpljenje tvojiga Ṣina, in pomagaj mu. Ozhe, moj ljubesnjivi nebeſhki Ozhe! tebi je vſe mogozhe, tedaj tudi samoreſh moje terpljenje odvseti ali polajſhati, sato mi odvsemi grenko terpljenje. Zhe pa ni drugazhi, kakor de moram ſtraſhno grenkoſt terpljenja piti, naj ſe sgodi tvoja ſveta volja. Nebeſhki Ozhe pa ni odvsel, ne polajſhal ſvojimu Ṣinu ſtraſhniga terpljenja. Ako pa hozheſh vediti, sakaj nebeſhki Ozhe ſvojimu edinorojenimu Ṣinu terpljenja odvseti in polajſhati ni hotel, ti povém, de savolj tebe in savolj drusih ljudi nebeſhki Ozhe ſvojimu Ṣinu terpljenja polajſhal ni, de ſi odreſhen vezhniga pogubljenja; kar bi ſe pa sgodilo ne bilo, ako bi Jesuſ sate britko terpel ne bil. Is tega ſposnaſh neisrezheno ljubesin nebeſhkiga Ozheta do tebe, kteri ſvojimu edinorojenimu Ṣinu persanefel ni, temuzh ga je is ljubesni do tebe v terpljenje poſlal, de ſi ti reſhen pogubljenja in svelizhanje sadobiti samoreſh. Ko je Jesuſ na oljſki gori tri ure

molil, k ſvojimu Ozhetu sdihoval, de bi mu terpljenje odvsel, in tudi ſvoje uzhenze, Petra, Jakopa in Janesa profil, de naj molijo in nebeſhkiga Ozheta profijo, de bi mu terpljenje polajſhal; in ko mu terpljenje vender nizh polajſhano ni bilo, temuzh je smirej vezhi perhajalo, ſe je tako velika britkoſt njegoviga ſerzá lotila, de je potil kri, ktera je is njegoviga teleſa na semljo kapala. In ſkos to je Jesuſ tako oſlabel, de mu je bilo kar umreti. Pa to terpljenje, deſiravno je bilo neſkonzhno, vender ni bilo sadoſti, temuzh kelh grenkoſti in britkoſti, kteriga je odreſhenik piti sazhel, je mogel popolnama ispiti, in tega je ſhe le na gori mertvaſhkih glav na leſu krisha popolnama ispil. De je bil tedaj odreſhenik ſhe v ſtanu naprej terpeti, priti na goro Kalvarijo, in tam na leſu krisha kelh terpljenja popolnama ispiti, je nebeſhki Ozhe poſlal ſvojiga angela, kteri je Jesuſa v ſtraſhnih teshavah in britkoſtih nekoliko pokrepzhal. Marſkteri ſi bo miſlil, sakaj je Jeſuſ na oljſki gori v vertu Gezemani toliko terpel, de je od velikih ſerzhnih britkoſt in teshav kri potil? Na to ti odgovorim, de je Jesuſ savolj greha toliko terpel. On je namrezh previdil po ſvoji boshji natori vſe grehe, ki ſo bili ſtorjeni od sazhetka, in bodo ſtorjeni do konza ſvetá. Vſe grehe je Jesuſ pred ſvojimi ozhmi imel, in je tudi njih hudobijo popolnama ſposnal. Kako veliko hudo pa je greh? Sveta Katarina is Genue pravi, de bi mi mogli, ako bi vidli in ſposnali duſhni ſtan zhloveka, kteri ſe je

Boga lozhil in boshjo gnado sgubil, velikiga ſtrahu umreti. Pa ne le taziga zhloveka viditi je ſtraſhno, temuzh umreti bi nam zlo bilo, ako bi od taziga zhloveka praviti ſlifhali. Nobene tako soperne, ſtrupene, gerde in ſtraſhne sverine ni na ſvetu, kakor je en ſam ſmerten greh. In ko bi tudi vès ſmrad, vſa gnjuſoba in grosovitnoſt zeliga ſvetá v eni ſami sverini ſkupej sdrushena bila, bi vender tiſta ſtraſhna sverina, ako bi ſe ſmertnimu grehu primerjala, ne bila tako gerda in ſtraſhna, kakor ſmerten greh. Zhe je tedaj en ſam ſmerten greh tako veliko hudo, kako velika in grosovitna mora ſhe le hudobija vſih grehov biti, kteri ſo bili ſtorjeni od sazhetka, in bodo ſtorjeni do konza ſvetá? In ko je Jeſuſ vſe grehe s njih hudobijami pred ſabo vidil, kako veliko shaloſt in britkoſt je mogel v ſvojim ſerzu obzhutiti, in kako velik ſtrah ga je obſhel! Tako velike teshave ſo ga obdajale, de je na tla padel, tri ure molil in ſvojiga nebeſhkiga Ozheta profil, de bi mu teshave, ktere je mogel terpeti, ſaj nekoliko polajſhal. On je molil in profil, rekozh: Ozhe nebeſhki! umreti mi je velikiga terpljenja, vsemi tedaj od mene britko terpljenje, zhe je le mogozhe, vender ne moja, ampak tvoja volja naj ſe sgodi. In ko Jeſuſ per ſvojim sdihovanji od nikoder ni pomozhi dobil, ſo ga tako velike teshave obhajale, de je sazhel od britkiga notranjiga terpljenja kervav pot potiti. Oh, dufha kerſhanſka! poglej na oljſko goro, in tam v vertu Gezemani boſh najdla odreſhenika ſvetá,

ki savolj zhloveſhkih hudobij sdihuje in kervav pot poti. Tam boſh najdla Jesuſa, ki tudi proti tebi sdihovaje klizhe: Poglej me, ki ſo mi hudobije ſvetá, in tudi tvoje kudobije tako grosovitne ſerzhne rane vſekale, de moram od britkiga terpljenja kri potiti. In ko bi bil odreſhenik tavshent ſerz imel, bi ſe bile mogle vender vſe raspozhiti; sakaj kolikor grehov ſe je she na ſvetu ſtorilo, in ſe jih bo ſtorilo do konza ſvetá, toliko mezhev bolezhin je ranilo njegovo preſveto ſerzé. Vſi tvoji grehi ſo bili tedaj ſtraſhni mezhi, ki ſo vſekali Jesuſu britke rane, is kterih je reſhnja kri tekla. Ah, nehvaleshna ſtvar! kaj ſi ſtorila ſ ſvojim odreſhenikam, ki na oljſki gori savolj tebe v prah ponishan sdihuje, in kervav pot poti? Pa naj te gine in ozhiſti grehov Jesuſova reſhnja kri, ktera je na oljſki gori v odreſhenje ſvetá tekla, in ktere ena ſama kapliza samore zel ſvét ozhiſtiti. Naj te vender gine Jesuſova reſhnja kri, in vès ginjen ſe k ſvojimu odreſheniku oberni in klizhi is globozhine ſvojiga ſerzá, rekozh:

Molitev k Jesuſu.

O Jesuſ! is ljubesni do naſ, ki ſmo bili tvoji ſovrashniki, ſi vsel naſhe grehe, grehe zeliga ſvetá, na ſvoje rame, de ſi jih nam odvsel, in naſ Bogu dopadljive ſtoril. In grehi, kterih tesho ſi imel na ſvojih ramah, ſo te tolikanj teshili, de ſi kervav pot potil.

O Jesuſ! ſtraſhno je bilo terpljenje tvoje. Bleda luna je milo ſvetila, in ti ſi od ſmertnih teshav padel na kolena in ſ kervavim potam oblit molil, rekozh: Ozhe! ako hozheſh, vsemi ta kelih terpljenja od mene, vender ne moja, zhloveſhka, ampak tvoja boshja volja naj ſe sgodi. Oh, ſtraſhna Golgata! Tudi trudnih uzhenzov teshke glave ſo od preſilne shaloſti omagale. Tudi jeſt ſe vtopim v premiſhljevanji tvojiga ſtraſhniga terpljenja na oljſki gori, in veſ otoshin ſe ſposnam tvojiga duſhniga terpljenja, ſmertnih teshav in kervaviga pota kriviga. Ali jeſt hudodelnik in vbijavez boshji vender sdaj poln ſerzhne britkoſti klizhem: Jesuſ! ſkos ſvoj kervav pot, kteri je, kakor kaplje, tekel na semljo, ſe me uſmili. O Jesuſ, uſmili ſe! uſmili ſe greſhnika!

Molitev k Marii.

O Marija! koliko shaloſt in britkoſt ſi zhutila, kadar je Jesuſ od tebe ſlovo jemal, in ſe zhes potok Zedron v vert ſtraſhniga terpljenja podal, kjer je kervav pot potil. Njegovo terpljenje na

ſtraſhni Golgati je tvoje materno ſerzé tako britko ranilo, de je tudi tebi od ſerza kri kapala. O britka mati, mati shive vere in gorezhe ljubesni! ki ſi mogla toliko s Jesuſam in savolj Jesuſa terpeti. Ker ſe je pa Jesuſ savolj naſhih grehov kervavo potil, je tudi tebi savolj naſhih grehov in hudobij od ſerza kri kapala. O Marija! tudi moji grehi ſo tvoje ſerzé kervavo ranili. Pa pomagaj mi, o shaloſtna, o britka mati! de terpljenje, kteriga je mogel tvoj Sin na oljſki gori terpeti, vedno obshalujem in ſvoje grehe objokujem. Pomagaj mi greſhniku, in proſi same, de mi Jesuſovi kervavi pot vſe grehe isbriſhe. O Marija! naj me tudi gine in omezhi tvoje ſerzé, kteriga ſo moji grehi britko ranili. O Marija! tvoje britko ſerzé naj gine me, naj omezhi me, in naj popolnama ſpreoberne me.

Ozhe naſh itd. Deſet Zheſhenaſimarij ſ perſtavkam: „*Ki je sa naſ kervav pot potil.*“ Zhaſt bodi itd.

2.

Premiſhljevanje.

Kadar je bil Jesuſ v ſvojim terpljenji na oljſki gori od angela pokrepzhan, ſe mu je

perblishala truma ſovrashnikov, kteri ſo ga v tihi nozhi sgrabili in svesali, ga kot nar vezhiga rasbojnika od eniga oblaſtnika do drusiga vlekli, ga krivizhno toshili in saſramovali. Potem ſo ga vojſhaki na Pilatovim dvoriſhi ſlekli, ga k ſtebru pervesali in sazheli neuſmiljeno gajshlati, kar mu je bilo v veliko ſramoto. Sakaj gajshlanje je bilo takrat ſhtrafinga nar vezhih in nar bolj sanizhljivih hudodelnikov, sato je bilo po Rimſki poſtavi oklizano, de ſe noben Rimſk meſtnjan, naj ſhe tako veliko hudobijo dopernese, gajshlati ne ſme. Zhe je bila pa she velika napzhnoſt in ſramota, Rimſkiga meſtnjana gajshlati, kako ſramotno je moglo gajshlanje ſhe le sa Jesuſa biti, ki je bil kralj nebeſ in semlje, pravi shivi Bog, od vekomaj nar bolj popolnama bitje. Oh ſtraſhna ſramota, ktero je mogel odreſhenik ſvetá preſtati. Sraven velike ſramote in sanizhevanja je Jesuſ tudi veliko ran in bolezhin preſtati mogel. Oh, koliko krotoviz in kervavih ran je mogel odreſhenik ſkos gajshlanje na ſvojim teleſu terpeti! Tega ſzer noben evangeliſt ne pové, vender nam pokashe ſhtevilo zhloveſhkih hudobij in grosovitnoſt judovſkih tolovajev nekoliko Jesuſoviga ſtraſhniga in ſramotniga terpljenja, kteriga je mogel ſkos neuſmiljeno gajshlanje na ſvojim teleſu preſtati. Ah! Kriſtuſovo gajshlanje je bilo tako shaloſtno, de bi moglo zlo kamnitne ſerza omezhiti. Sveti Hieronim pravi, de je bilo ſheſt tiſtih grosovitnih tolovajev, ki ſo Kriſtuſa gajshlali. Dva ſta namrezh bila ſ ternjevimi ſhibami, dva ſ terdimi v vo-

sale ſpletenimi vervmi, in dva s shelesnimi ketnami, ktere ſo bile na vſih ſtraneh, kakor oſtri mezhi, sbruſhene. Tiſti ſtraſhni tolovaji ſo bili pa bres vſiga zhlovesſhkiga ſozhutja in uſmiljenja, in ſo bili ſkos ſvojo grosovitnoſt bolj sverini, kakor zhloveku podobni. Sraven tega ſo jim drugi judje ſhe denarjev obljubili sa plazhilo, zhe bodo Jesuſa prav grosovitno gajshlali, in ſzer tiſti, kteri bo nar grosovitniſhe gajshlal, bo nar vezhi plazhilo prejel.

Sdaj ſi pa miſli, kako ſtraſhno je bil tvoj odreſhenik od neuſmiljenih judovſkih tolovajev gajshlan. Sveti Vinzenz pravi, de ſo ſlepi in grosovitni judje Jesuſa per nogah sazheli gajshlati, in ſo ga naprej po shivotu proti glavi tako neuſmiljeno terpinzhili, de je is njegovih britkih ran reſhnja kri v obilnoſti tekla in zelo truplo okervavila. To ſo pa sato ſtorili, de ſo vidili, ali je Kriſtuſ na vſih ſtraneh in na vſih krajih shivota ranjen, ali ne. Sakaj, ako bi ga bili sazheli sgorej per glavi terpinzhiti in gajshlati, bi bila kri po zelim shivotu tekla in veſ shivot pokrila, in potem bi ne bili mogli vediti, ali je Kriſtuſ na vſih ſtraneh in po vſih krajih shivota ranjen, ali ne. De ſo tedaj grosovitni judje preprizhani bili, de je Jesuſ po zelim shivotu rasdjan, ſo ga per nogah terpinzhiti sazheli, ga po zelim shivotu proti glavi neuſmiljeno gajshlali in ga tako rasdjali, de nizh vezh zhloveſhke podobe nad njim ni bilo. Ah! poglej ſvojiga odreſhenika, ki je od nog do glave veſ rasgajshlan, rastolzhen in kervav. In ko ſta ſe perva dva

tolovaja she utrudila, ſta perſtopila druga dva ſ terdimi v vosale ſpletenimi vervmi, in ſta tiſtiga, kteri zhloveſhke podobe she nizh vezh ni imel, tako neuſmiljeno in ſtraſhno tolkla in ga tako rasdjala, de je bila na truplu prav sa prav ena ſama rana. Terpezhi Jesuſ ſe je velikih bolezhin treſel, je povsdignil ſvoje ozhi proti nebu, in je daróval nebeſhkimu Ozhetu ſtraſhne bolezhine, britke rane in ſvojo reſhnjo kri. Ah! pomiſli, kaj tvoj odreſhenik terpi in ſ kako veliko grenkoſtjo mora dolg tvojih grehov plazhevati. Pa deſiravno je bilo to gajshlanje ſtraſhno, in Jesuſove bolezhine neisrezhene, ſta vender ſhe poſlednja dva tolovaja perſtopila s shelesnimi ketnami, ktere ſo bile na vſih ſtraneh kakor ojſtri mezhi sbruſhene. In ſ tem orodjem ſta tolovaja Jesuſovo ſveto teló tako grosovitno tolkla, de ſta vſe shile raſtergala, in ſkorej vſe koſti rasbila. Sakaj kolikorkrat ſta tolovaja ſ ketnami po truplu vdarila, ſe je shelesje vſelej v truplo sapizhilo, in kadar ſta shelesje sopet k ſebi potegnila, ſe je meſo preresalo. Tako ſtraſhno in neuſmiljeno ſta tolovaja tolkla, de ſe je vſak vdarik na delezh fliſhal, in de je ſveto teló popolnama rasdjano bilo. Judovſki tolovaji ſo ſe proti Jesuſu, odreſheniku, tako grosovitno, kakor hudobni duhovi, obnaſhali. Sakaj, ſatan ſam je v njih ſerzih prebival, in jih je tako divje ſtoril, de bi ſe ne bili mogli bolj grosovitno proti odreſheniku obnaſhati, kakor ſo ſe obnaſhali. In ko ſo tolovaji ſ ſatanſko grosovitnoſtjo divjali in Jesuſa terpinzhili, ſe

je Jesuſ vender enimu smed prizhujozhih ſmilil, de je saklizal divjim tolovajem, rekozh: Ali ga hozhete ſhe pred umoriti, preden je k ſmerti obſojen? Nato je mahnil s mezhem po ſtebru, h kterimu je bil Jesuſ pervesan, in je preſekal vervi, de je Jesuſ na tla padel. Ali ſatanſka grosovitnoſt tolovajev ni bila ſhe naſitena. Ṣhe takrat, kadar je veſ ranjen in kervav na tleh leshal, ſo ga neuſmiljeno tolkli in martrali. Oh! kako ſtraſhne bolezhine je mogel Jesuſ preſtati, kadar ſo ga tolovaji grosovitno gajshlali. Toliko je terpel, de ſta ſe nebo in semlja nad ſtraſhnim Jesuſovim gajshlanjem savsela, in de ſo angeli v nebeſih trepetali. Pa ti kriſtjan, ki od tega praviti ſlishish, ſe ne boſh savsel, in Jesuſa neuſmiljeno gajshlaniga ne miloval, ker je odreſhenik savolj tebe gajshlan in rastolzhen bil? Ah! poglej ſvojiga odreſhenika, ki je veſ rasgajshlan in rasbit, njegovo oblizhje ſe je ſpremenilo, njegove koſti ſo raſterte, shile trupla pretergane in kolena ſo ſe ſkerzhile. Rasgajshlani Jesuſ ni vezh zhloveku podobin, ker ſo ga grehi ſvetá, savolj kterih je na oljſki gori kervav pot potil, sdaj popolnama rastolkli in rasgajshlali.

Molitev k Jesuſu.

O Jesuſ! nedolshno jagnje boshje! is ljubesni do naſ ſi zhlovek poſtal, in vſe grehe zeliga ſvetá na ſvoje rame vsel, savolj kterih ſi bil hudodelnikam

prifhtet, in kakor nar vezhi hudodelnik zeliga fvetá framotno gajshlan. Ufmili fe me velikiga grefhnika, daj mi fpofnati hudobijo greha, in naj me omezhí tvoje neufmiljeno gajshlanje, de fe fpokorim in fkos tvoje saflushenje svelizham. O Jesuf! tvoje neufmiljeno gajshlanje prifèrzhno milujem, in te profim, rekozh: Skos velikoft bolezhin in fkos obilnoft refhnje kervi, ktera je po grosovitnim gajshlanji tekla, fe me ufmili in mi persanefi, de nefkonzhno saflushenje tvojiga gajshlanja nad menoj sgubljeno ne bo. O Jesuf, ki fi bil same kervavo gajshlan! ufmili fe me, ufmili fe me.

Molitev k Marii.

O Marija! grosovitno gajshlanje, ki je prefveto telò tvojiga boshjiga Sina rasdjalo, je tudi tvoje ferzé britko ranilo. Kolikor vdarkov in ran je Jesuf na fvojim prefvetim telefu obzhutil, toliko ferzhnih ran fi tudi ti zhutila. O milo ferzé Marije, ki fi toliko bolezhin in grosovitnih vdarkov obzhutilo! omezhi me, fprejmi me in fkrij me, de me

roka boshjiga mafhevanja in fhiba vezhnih fhtrafing ne bo sadela. O britka mati! pomagaj mi, de mi refhnja kri, ki je po grosovitnim gajshlanji is Jesufoviga prefvetiga telefa tekla, vfe grehe isbrifhe, in mi v vezhno shivljenje saleshe.

Ozhe nafh itd. Defet Zhefhenafimarij f perftavkam: *„Ki je sa naf gajshlan bil.“* Zhaft bodi itd.

3.

Premifhljevanje.

Od sazhetka fvetá ni bilo flifhati, de bi bil kterikrat kak zhlovek f ternjem kronan, kakor je bil odrefhenik fvetá. In tudi judovfkim tolovajem bi ne bilo v mifel prifhlo, Jesufa f ternjem kronati, ako bi hudobni duh njih ferz ne bil s grosovitnoftjo navdihnil. Pa od hudobniga duha navdihnjeni fo eni smed vojfhakov fhli, in fo nabrali ternja, is kteriga fo grosovitno krono fpleli. Ternje, is kteriga je bila krona sa Kriftufa fpletena, je bilo filno bodezhe, je raftlo ob zeftah in per njivah okoli Jerusalema. Tifto ternje je bilo prav terdo, in nar bolj bodezhe smed vfih ternjevih fort. Njegove perefa fo bile dolge in ofke, in njegove veje fo bile obrafhene f fhpizhaftimi ternji, ki fo bili fhivankam podobni. Tifte forte tern je imel laftnoft, de je vfe, zhefar fe je dotaknil, ftrupeno ranil. Tifte forte tern ni bil tak,

kakorſhno je ternje v naſhi desheli, temuzh je bil tako terd in bodezh, de je zlo koſt prederl. In is tiſtiga ojſtriga, bodezhiga, terdiga, dolsiga in ſtrupeniga ternja ſo judovſki tolovaji grosovitno krono ſpleli. De je pa prav grosovitna bila, ſo ſe takrat, kadar ſo jo pleli, smiſhljevali, kako bi jo bolj grosovitno naredili. Sato ſo jo tako ſpleli, de je bodezhe ternje vezhidel notri proti glavi molelo. Tiſta krona pa ni bila majhna ali okrogla, kakor per naſ venez (kranzel), temuzh je bila ſhiroka in viſoka, kakor klobuk, sato de ni le temena na glavi pokrila, temuzh tudi zhelo in fènza, to je, zelo glavo. Oh! kako ſe je Jesuſ savsel, kadar je sagledal grosovitno ternjevo krono. Kadar je bila ternjeva krona popolnama ſpletena, ſo jo vojſhaki Jesuſu na glavo djali in jo ſ kolmi pertiſkali, de je bodezhe in ſtrupeno terjne prederlo teme, zhelo in fènza, in ſe je potem tudi globoko v glavo sapizhilo. Oh! poglej kriſtjan, koliko terpljenja in bolezhin je grosovitna ternjeva krona Jesuſu napravila; njegovo glavo je namrezh prebodla in neuſmiljeno ranila, de is vſih ſtrani glave kri perhaja, in po zelim oblizhji, po uſheſih, po uſtih in po bradi doli kaplja. Oh, ſtraſhne bolezhine! ktere je mogel odreſhenik terpeti, ki mu jih je bila grosovitna ternjeva krona napravila. Skuſhnja uzhi, de zhloveſhki ud, ki je ſ ternjem ranjen in preboden, mozhno otezhe, in de oteklina ſtraſhno pezhe. Kako velike bolezhine je mogla tedaj grosovitna ternjeva krona Jesuſu delati, ki je bil od sale

prezhiſte devize rojen, in prav mehkiga trupla. Bodezhe ſtrupeno ternje mu pa ni bilo v roke ali v noge sapizheno, temuzh je bilo na glavo nabito, ki je nar obzhutljivſhi del zhlovefhkiga trupla, kjer je vſako ranjenje prav nevarno. Škos bodezhe ſtrupeno ternje je bila zela glava tako rasdjana, de je bil velik zhudesh, de Jesuſ kar ni umerl. Oh! kje in kdaj je bila tako grosovitna martra snajdena, de bi bila tiſti enaka, ſ ktero ſo judje Jesuſa terpinzhili? Od nobeniga marternika ne beremo, de bi bil toliko ſtraſhnih marter preſtal, kakor Jesuſ; in nobena ſhtrafinga hudodelnikov ni bila tako velika, kakor je bila tiſta, ſ ktero ſo judje Jesuſa obdali. Deſiravno ſo doſtikrat tudi prav terde in grosovitne ſhtrafinge hudodelnike sadevale; vender ſ tiſto ſhtrafingo toliko hudobije in grosovitnoſti ſklenjene ni bilo, kakor je bila hudobija in grosovitnoſt oſlepljenih judov, kteri ſo Jesuſa martrali. Ta grosovitna martra in ſtraſhna ſhtrafinga je bila perpravljena le sa Goſpoda nebeſ in semlje, ki je ſtraſhno sanizhevanje, saſramovanje in terpinzhenje mogel preſtati, de je sa grehe ſvetá sadoſti ſtoril in rasshaljeno pravizhnoſt boshjo potolashil.

Kriſtjan! poglej ſvojiga odreſhenika, kteriga ſveto teló ſe je na gori Tabor nebeſhke bliſhobe ſvetilo, in sdaj je vès kervav in rasbit, v glavo ima ternjevo krono saſajeno, v ſvoji roki dershi terſt, in v veliko oſramotenje je ſ ſhkerlataſtim plajſhem ogernjen. Deſiravno je pravi shivi Bog, je vender podobo hlapza,

zlo grosovitniga hudodelnika naſe vsel, de te je ſkos to is ſushnoſti greha reſhil. Ternja ſi je na glavo nabiti in ſe neuſmiljeno rasmeſariti puſtil, de je tvoje duſhne rane osdravil, in mozhi, ktere ſo bile ſkos greh rasdjane, sopet ponovil. Kriſtjan! poglej v Jerusalemſko meſto, tam boſh sagledal Boga-zhloveka, Goſpoda nebeſ in semlje, ſvojiga odreſhenika, ki je sanizhevan, saſramovan in tako rasbit, de ni zhloveku podobin. Priditi in poglejte duſhe kerſhanſke! kralja nebeſ in semlje ſ ternjevo krono, ſ krono sanizhevanja in bolezhin, ſ ktero ga je ſlepo judovſko ljudſtvo kronalo in rasdjalo. Ah! perſtopite ſem, in klizhite k Jesuſu, ſvojimu odreſheniku, rekozh:

Molitev k Jesuſu.

O Jesuſ! ponishni odreſhenik! radovoljno ſi ſe podvergel sanizhevanju, saſramovanju in britkimu terpljenju. Ogernjen ſi bil v veliko oſramotenje ſ ſhkerlataſtim plajſhem, v roki ſi imel ſhibak zepter, in na glavi ternjevo krono, ktero ſo ti tolovaji nabili in s njo vſo glavo prebodli. O Jesuſ, kralj vezhniga velizhaſtva! ki ſi bil tako rasdelan, de niſi bil zhloveku podobin, premiſhljevanje tvojiga britkiga terpljenja naj mi preſune in prebode ſerzé, de bom ſkos zelo ſvoje shivljenje ob-

shaloval in objokoval ſvoje grehe, kteri ſo ti ternjevo krono na glavo nabili in te vſiga rasdelali. O Jesuſ! ki ſi bil sa mene in savolj mene ſ ternjem kronan; podeli mi luzh praviga ſposnanja, de sagledam in ſposnam ſvoje napzhnoſti, in de ſe reſnizhno poboljſham.

Molitev k Marii.

O mati shaloſti in britkoſti! v globoko morje ſtraſhniga terpljenja ſi bila vtopljena, kadar ſi vidila in premiſhljevala tvojiga ljubljeniga ſ ternjem kronaniga Şina, Jesuſa Kriſtuſa, ki je mogel ſramoto in martre vſih hudodelnikov zeliga ſvetá preſtati. O Marija! ki ſi ſ ſvojim Şinam vred terpela, in tolikanj britkoſt v ſvojim ſerzu savolj mojih grehov imela, poglej name! Tvoja shaloſt, ktero ſi per terpljenji ſvojiga Şina zhutila, in ſolze, ktere ſi pretozhila, naj me omezhé, de ſ tabo Jesuſovo terpljenje obshalujem, ſvoje grehe objokujem, ſvoje shivljenje poboljſham in ſe enkrat ſ tabo vezhno veſeliti samorem.

Ozhe nash itd. Defet Zhefhenafimarij f perſtavkam: *„Ki je sa naſ ſ ternjem kronan bil.“* Zhaſt bodi itd.

4.

Premiſhljevanje.

Ko je bil Jesuſ v petek sjutrej ob devetih k ſmerti obſojen, ſo judje grosovitno orodje, kteriga ſo per krishanji potrebovali, naglo ſkup sbrali in napravili grosovitin krish, kteri je bil petnajſt zhevljev dolg, in oſem zhevljev ſhirok, in od kteriga eni pravijo, de je bil is oliviniga, drugi pa, de je bil is hraſtoviga leſa. Kadar je bil krish perpravljen in drugo orodje, ſ kterim je bil Jesuſ krishan, ſo judovſki tolovaji Jesuſu ſhkerlataſt plajſh flekli, ga v njegove oblazhila oblekli, in ga s drugima dvema rasbojnikama is Pilatove hiſhe vſiga rasbitiga in ſ ternjevo krono na glavi k meſtnim vratam peljali, kjer je bil teshki krish sa njega perpravljen. Kadar ſo ga k meſtnim vratam perpeljali, je vsel krish na ſvoje rame, in ga je neſel na meſto mertvaſhkih glav, ki ſe tudi hrib Kalvarija ali Golgata imenuje, in je od Jerusalema pol ure delezh. Deſiravno je Jesuſ le pol ure delezh teshak krish neſel, je vender od velikih teshav dalj zhaſa hodil. Na poti je mogel Jesuſ veliko ſramote in terpljenja preſtati. Nar perva ſta ſhla meſtni ſlushabnik ſ trobento, ſ ktero je blishnjo ſmert napovedoval, in drugi, ki je shaloſtno snamnje mertvaſhkih glav neſel. Sa tema ſo ſhli

Pilatovi vojſhaki s grosovitnim oroshjem. Sa temi ſo ſhli tolovaji, ki ſo orodje neſli, ſ kterim ſo Jesuſa krishali. Sa temi ſta ſhla tiſta dva rasbojnika, ki ſta bila tudi v ſmert obſojena, in ſta bila od dveh tolovajev peljana. Sa tema je ſhel Jesuſ ſ ternjevo krono na glavi in ſ teshkim krishem na ramah, veſ kervav in rasbit; peljali ſo ga ſhtirje tolovaji. Eden tolovajev je ſhel ſpredej in je Jesuſa sa ſabo vlekel s vervjo, ſ ktero je bil odreſhenik okoli ſrede ſvojiga shivota prepaſan. Druga dva tolovaja ſta ſhla sraven Jesuſa, eden na deſni, drugi na levi ſtrani, in ſta vſak ſvojo verv dershala, ſ ktero ſo bile Jesuſove roke prevesane. Zheterti tolovaj je ſhel pa sa Jesuſam, in ga je ſramotno naprej pàhal. Sa temi ſo jahali fariseji, uzheniki poſtave, ſtari in mogozhni deshele. In sa temi je ſhla velika derhal drusih ljudi. Tako ſramotno ſo tedaj judje Jesuſa na moriſhe gnali. Smed dveh rasbojnikov, ktera ſta bila k ſmerti peljana, ni nobeden ſvojiga krisha, na kterim je imel umreti, na moriſhe neſel; le Jesuſ ſam je mogel teshak krish na ſvoje rame vseti in ga trudopolno neſti od Jerusalema na goro Kalvarijo. Drugim hudodelnikam ſe orodje, ſ kterim imajo umorjeni biti, ſkrije, de ga ne vidijo; sato ſe jim pred ſmertjo ozhi saveshejo. Jesuſu pa ni bilo orodje, ſ kterim je bil krishan, ſkrito, zlo pred njim je bilo neſheno, de ga je dobro vidil in veliko shaloſt v ſvojim ſerzu obzhutil. Ah! grosovitin krish, kteri ga je tako teshil, de je pod njim omagoval in na

tla padal, je mogel na laſtnih ramah neſti na goro Kalvarijo. Ko je Jesuſ krish na ſvoje rame vsel in ſhel proti gori Kalvarii, je kmalo oſlabel in pod krishem padel, in ko je ſto in dvajſet korakov naprej perſhel, je vgledal ſvojo shaloſtno mater, ki ga je ſerzhno milovala in britko objokovala. Ko je pa petdeſet korakov naprej perſhel, je tako oſlabel pod teshkim krishem, de ni mogel nizh vezh naprej iti; sato ſo judje Simona is Zirene, ki je ravno takrat na poti bil, permorali, de je nekoliko korakov delezh Jesuſu krish neſti pomagal. Pa judje niſo tolikanj is uſmiljenja tega ſtorili, temuzh veliko bolj savolj tega, de ſo ga samogli dalje martrati; sakaj miſlili ſo, de bo velikih teshav naglo umerl. In ko je ſto in dvajſet korakov naprej perſhel, namrezh do hiſhe, v kteri je bogabojezha Veronika prebivala, je tako oſlabel, de ſe je sazhel kervavo potiti. Vender smed derhali, ki ga je ſpremljala nobeniga ni bilo, de bi mu bil kervave rane obriſal. Le bogabojezha Veronika, ki ga je vſiga potniga in kervaviga vidila, mu je is priſerzhniga uſmiljenja potni pert podala, v kterim je Jesuſ podobo ſvojiga britkiga obrasa vtiſnjeno sapuſtil. Potem je Jesuſ ſpet naprej ſhel, pa je kmalo pod teshkim krishem oſlabel in drugizh padel. Sopet je vſtal in ſhel po ſvoji poti naprej, in ko je od Veronikine hiſhe she ſto korakov naprej perſhel, je sagledal in saſliſhal Jerusalemſke shené, ki ſo ga milovale in objokovale. Jesuſ jim je pa rekel: Shené Jerusalemſke! ne jokajte ſe nad meńoj, ampak

jokajte ſe nad ſeboj in nad ſvojimi otrozi, sakaj vaſhi grehi me teshijo in delajo, de pod veliko tesho omedljujem in padam. Potem je Jesuſ ſpet naprej ſhel, in je do gore Kalvarije ſhe dveſto korakov hodá delezh imel. Na poti je od velikih teshav ſpet padel, in ſzer vtretjizh. Vſtal je ſpet, in je neſel in pernesel teshki krish na meſto mertvaſhkih glav, ki ſe tudi gora Kalvarija ali Golgata imenuje.

Kriſtjan! vidil ſi v duhu Jesuſa, ki je ſ teshkim krishem obloshen ſhel is Jerusalema na goro Kalvarijo, preſhteval ſi njegove ſtopinje in vidil, kolikokrat je pod krishem padel. Obshaluj tedaj Jesuſov krishev pot. De bo pa Jesuſovo britko terpljenje, kteriga je na krishevim potu preſtal, tvoje ſerzé preſunilo, ſe sdaj k Jesuſu oberni in sdihni k njemu rekozh:

Molitev k Jesuſu.

O Jesuſ, moj krishani odreſhenik! vidil ſim te v duhu ſ teshkim krishem oblosheniga iti is Jerusalema na goro Kalvarijo, preſhteval ſim tvoje ſtopinje, in ſim vidil, kolikokrat ſi pod teshkim krishem padel. O Jesuſ! obshalovati moram tvoje terpljenje, kteriga ſi terpel, kadar ſi ſhel is Jerusalema na goro Kalvarijo. Pod veliko tesho krisha ſi na duſhi in na teleſu toliko terpel, de bi bilo moglo zlo kamnje ſ teboj uſmi-

ljenje imeti. To vſe ſi pa terpel savolj grehov ſvetá in tudi savolj mojih grehov, ktere danſ mozhno obshalujem in te ponishno proſim: Şkos britkoſti in teshave, ktere ſo ſtorile, de ſi trikrat pod krishem padel, ſe me uſmili in mi odpuſti grehe, ſ kterimi ſim te britko martral. O Jesuſ! uſliſhi me, in uſmili ſe moje uboge duſhe, ktere reſhenje je zena tvoje reſhnje kervi.

Molitev k Marii.

Angeli shalujejo, shene, matere, otrozi, devize in neveſte jokajo. Mosh 'ſ terpljenjem zeliga ſvetá obdan, neſe na ſvojih ramah teshak krish od Jerusalema na goro Kalvarijo. Oh! njegova glava je ſ ternjem vſa prebodena, njegovo telò je rasdjano in vſe kervavo, njegove roke dershé teshak krish, njegove rame ſe ſhibijo in njegove koſti pokajo pod tesho krisha. Marija! kdo je ta, ki neſe v ſtraſhnim terpljenji od Jerusalema na goro Kalvarijo teshak krish in vſe grehe zeliga ſvetá? Marija! kdo je ta, sa kterim s drugimi poboshnimi shenami greſh, kteriga ker-

vave ſtopinje milo ogledujeſh in objokujeſh? Ta je Jesuſ, tvoj ljubesnjivi Şin. O Marija, mozhna duſhna goſpá, bila ſi v grenkim terpljenji vſa vtoplјena, in ſi vender ſhla po kervavim potu od Jerusalema na goro Kalvarijo. Şkos tiſto britkoſt, ktero ſi na kervavim potu od Jerusalema do Kalvarije terpela, mi pa ſproſi gnado, de ſerzhno obshalujem Jesuſovo terpljenje, in de milo objokujem ſvoje grehe, kterih tesho je Jesuſ neſel od Jerusalema na goro Kalvarijo, pod kterih tesho je trikrat padel. O Marija! ki ſi ſhla sa Jesuſam na goro Kalvarijo in ſe po potu milo jokala, ſproſi mi gnado ſerzhniga obshalovanja in poboljſhanja.

Ozhe naſh itd. Deſet Zheſhenaſimarij ſ perſtavkam: *„Ki je sa naſ teshki krish neſel.“* Zhaſt bodi itd.

5.

Premiſhljevanje.

Kadar je bil Jesuſ na viſozhino gore Kalvarije priſhel, ki je bila trideſet korakov dolga in ſhtir in dvajſet ſhiroka, ſo mu tolovaji krish s rame vseli, ſo ga po nogah in rokah smerili in sazheli vertati. Ker pa krish

in orodje sa krishanje ſhe ni bilo perpravljeno, ſo grosovitni judje Jesuſa, ki ga niſo mogli viditi pred ozhmi, s viſozhine Kalvarije doli po hribu ſedemdeſet korakov globoko peljali, in ga v temno jamo pod semljo saperli, ki je bila dvajſet pedí dolga in oſemnajſt ſhiroka. Kadar ſo ga v jamo porinili, ſo ga tako grosovitno pahnili, de ſe je kamen, na kteriga je Jesuſ ſ koleni padel, vdal, in snamnja kolen vedno vtiſnjene ohranil. Is jame ſo kriſtjani kapelo napravili, ktera ſe Jesuſova jezha imenuje. Kadar je bilo na viſozhini Kalvarije sa krishanje she vſe perpravljeno, ſo tolovaji Jesuſa is jezhe vseli, in ga sopet peljali na verh gore Kalvarije. Ko je pa Jesuſ priſhel na viſozhino hriba, kjer ga je krish in vſe orodje sa krishanje zhakalo, ſo ga judje naglo ſlazhiti sazheli. Ker pa niſo mogli zele ſukne, ki je bila ſ zeloma ſhtrikana, s shivota potegniti, ſo mogli préd krono s glave vseti. In potem, kadar ſo krono s glave vseli, ſo mu ſukno ſlekli, in ſzer tako naglo, de ſo ſe vſe rane, na ktere ſe je bila ſukna perſuſhila, ponovile. Kadar ſo bili tolovaji Jesuſa ſlekli, ſo ga poſtavili na terd kamen, in ſo mu ſopet krono na glavo nabili, in ſzer tretjizh. Potem ſo ga na krish vergli, mu roke in noge rastegnili in jih pervesali, de ſo jih loshej perbijali. Na to je vsel eden smed tolovajev debel in dolg shebel, in ga je ſkos roko v leſ krisha terdno satolkel. Kadar ſe je Jesuſova deſna roka perbijala, ſo ſe vſe shile in kite, ne ſamo v deſni, ampak tudi v levi roki ſker-

zhile, in ſzer tako, de leva roka nizh vezh doſegla ni tiſtiga meſta, kjer je bil krish sanjo prevertan. Sato ſo grosovitni judje Jesuſovo levo roko s vervjo vlekli, de bi jo bili do tiſtiga meſta, kjer je bil krish prevertan, pertegnili. Tako neuſmiljeno in ſtraſhno ſo vlekli, de ſo kite in shile pretergali in koſti is zhlenov smaknili. In ko ſo levo roko do tiſtiga meſta, ki je bil sanjo prevertan, pertegnili, je ſopet drugi smed tolovajev enak shebel vsel, in je, kakor poprejſhni tolovaj, tako grosovitno po shebli tolkil, de je ſveto roko popolnama prebil, in shebel v les krisha satolkil. Kadar ſo tolovaji roke na krish perbili, ſo ſhli potem tudi noge perbijat. S grosovitnim perbijanjem rok ſe je pa zelo truplo tako ſkerzhilo, de ſpet noge tiſtiga meſta, ki je bil sanje prevertan, niſo mogle doſezhi. Sato ſo tolovaji ſopet noge vlezhi in pertegovati sazheli. De ſo pa ſvoje grosovitno delo sverſhili in noge nategnili, ſo perſa in rame prav terdo s vervjo h krishu pervesali, de ſe sgornji del shivota zhiſto nizh ganiti ni mogel. Tudi krish ſo vperli, de ſe na nobeno ſtran ni premaknil. Potem ſo tolovaji noge svesali, in jih tako neuſmiljeno potegovali, de ſo ſe vſe kite in shile pretergale, perſi vderle in pokale, kakor de bi ſe rebra od perſne koſti lozhile. Kadar ſo tolovaji noge pertegnili, je eden smed njih vsel shebel, kteri je bil debelejſhi in daljſhi, kakor poprejſhnja dva, ga je na ſredo deſne noge poſtavil, in prav grosovitno po tiſtim vdarjal, de je noge prebil in shebel v leſ

krisha satolkel. Med tem je drugi tolovaj levo nogo prijel, jo je sraven desne poloshil, in je verh nje postavil grosovitin shebel, in ga je tako strashno sabijal, de so se vdarki na delezh slishali. Ah! poglej britko martro, ktero je Jesus terpel, kadar je bil perbijan na krish, kakor jo je v duhu vidila per premishljevanji Jesusoviga terpljenja samaknjena poboshna nuna Avgushtinshkiga reda, Katarina Emmerih, in popisala pred svojo smertjo leta 1824. Njegovi udje so se tresli, glava je omahovala in zelo truplo je oterpnelo. Kadar so bili grosovitni judje Jesusa na krish perbili, so ga s krishem vred shtirnajst korakov delezh po tleh vlekli, so krish k vishko povsdignili in ga v skalo, ki je bila nalash sato prevertana, sasadili. De je pa tudi per tej prizhi Jesus veliko martro obzhutil, so hudobni judje prav visoko krish povsdignili, in ga s vso mozhjo in nanaglama v skalo porinili, de se je Jesusovo truplo vse pretreslo, in de so se vse rane ponovile. Ko je Jesus vès kervav in rasbit na krishi visel, so ga slepi judje she sanizhevali in tako grosovitno sasramovali, de bi nihzhe ne verjel, ako bi nam tega sv. evangelisti ne popisovali.

Skorej prirojeno je zhloveku, de do svojiga, tudi nar hujshiga sovrashnika, ako ga vidi britko umirati, ima nekoliko usmiljenja. Kdo bi tedaj mislil, de judje s Jesusam, kteriga so na krishi v strashnim terpljenji vidili, nizh usmiljenja niso imeli? Ali, ah! per judih ni bilo usmiljenja najti, ker so bile njih serzá bolj terde, kakor kamen, in bolj neobzhutljive,

kakor sheleso in jeklo. Ślepi judje ſo Jesuſa na krishi saſmehovali, saſramovali in grosovitno preklinjevali. Zlo eden rasbojnikov, ktera ſta sraven njega na krishi viſela, ga je sanizheval in saſramoval. Pa Jesuſ, nedolshno jagnje, je sdihnil k Ozhetu in proſil, rekozh: Ozhe! odpuſti jim, ſaj ne vedó, kaj delajo. In ko ſo Jesuſove teshave na krishi smirej vezhi perhajale, je v veliki britkoſti saklizal: Moj Bog, moj Bog! sakaj ſi me sapuſtil? De ſe zhlovek zhes ſe, ali zhes drusiga zhloveka pritoshi, ni nizh poſebniga ali noviga. De ſe je pa Śin boshji zhes ſvojiga nebeſhkiga Ozheta pritoshil, je viſoka ſkrivnoſt Jesuſoviga terpljenja, ktera do ſodnjiga dne ne bo rasodeta. Zhesnatorna vera mora per zhloveku biti, de veruje, de je Jesuſ, ki je viſel na krishi, pravi shivi Bog. Gotovo je ſzer, de je Jesuſova boshja natora njegovo zhloveſhko natoro nekoliko podpirala v ſtraſhnim terpljenji, pa le toliko, de Jesuſ po ſvoji zhloveſhki natori omagal in na enkrat ni umerl, ampak de je samogel shiveti in dalje terpeti. To ni bila pa nobena tolashba in pomozh sa Jesuſovo zhloveſhko natoro, temuzh je bilo velika britkoſt in grenkoſt sa Jesuſa; sakaj kolikor popred bi bil umerl, toliko manj bi bil terpel. Ker je pa na krishi v ſtraſhnim terpljenji tri ure viſel, je tako veliko shaloſt in britkoſt terpel, de je sazhel k nebeſhkimu Ozhetu klizati: Moj Bog, moj Bog! sakaj ſi me sapuſtil? Ah! poglej Boga-zhloveka v ſtraſhnim terpljenji na krishi. Tozhil in istozhil je britke ſolsize, potil je kervav pot in ſe

je tudi popolnama ispotil, in njegova telesna kerpkoft se je posushila kakor zherpinja na solnzi. Is teh snaminj je Jesus previdil, de ne bo dolgo na svetu shivel; sato je od svoje matere, od svojiga prijatla in od zeliga svetá slovó vsel, in svojo blishnjo smert napovedal s besedami: Dopolnjeno je. S temi besedami je hotel rezhi: Persshel je konez mojiga shivljenja, in sdaj vidim, de moram umreti. Moji udje so rasdjani, moja telesna postava se je spremenila, mozhi so sginile in smertne teshave so me vsiga she obdale. Ah! moje shivljenje je per kraji, sadnji trenutek se she blisha — dopolnjeno je. Sato sdaj od tebe, ljuba stvar, slovo vsamem in ti rezhem: Bodi posdravljena, sakaj sate je terpljenje dopolnjeno. Posebno bodi pa ti dusha kershanska posdravljena, in spomni se mene, ki sim sate vse storil in preterpel, karkoli se samore storiti in preterpeti. Sprejmi torej moje telo in terpljenje, in premishljuj, kako velik zhudesh je to, de sim jest pravi shivi Bog, neskonzhno popolnama bitje, sa te revno gresshno stvar, ki si me sovrashila in sanizhevala, neskonzhno veliko dobriga storil, in grosovitne britkosti preterpel, kterih nebó in semlja prenesti ne moreta. Is ljubesni do tebe in savolj tvojiga svelizhanja sim se v veliko revshino, v sanizhevanje in saframovanje podal, kervav pot sim savolj tebe potil, in sim bil, kakor nar vezhi hudodelnik zeliga svetá, svesan in od eniga oblastnika do drusiga vlezhen. Bil sim ves rasgajshlan in s ternjem kronan, teshki krish sim is Jerusalema sem

pernesel, na kterim sdaj sate umiram. Kaj bi bil mogel tedaj sate storiti, de bi ne bil storil? ali kaj bi ti hotla, de bi sate she storil? Zhe ti moje terpljenje ni sadosti in zhe ti moje saslushenje ne pomaga, sim perpravljen, sate she posebej toliko terpeti in prestati, kolikor sim sa vse ljudi skupej preterpel in prestal. Ker je pa moje terpljenje neskonzhno, in moje saslushenje sa vse ljudi zeliga svetá sadosti veliko, tudi tebi, ki te mozhno ljubim, pomagati samore. Sato bodi she enkrat posdravljena, dusha kersanska, in spomni se name, ki sim sate terpel in umerl. Ozhe! sdaj pa tebi svojo dusho srozhim. —

Molitev k Jesusu.

O Jesus! v premishljevanji tvojiga grenkiga terpljenja sim sdaj prishel na goro Kalvarijo, kjer so se strashne rezhi godile. Ah! toliko si terpel, de je per premishljevanji tvojiga terpljenja moj duh omamljen, in de bi skorej v veri omagal, ako bi ne bil preprizhan, de si se radovoljno in is ljubesni do greshnikov strashnimu terpljenju podvergel. In sdaj tvoje prebodene roke in noge, in tvoje zelo truplo, ktero je bilo popolnama rasdjano, serzhno obshalujem, in te prosim: Ah! boshji odreshenik! stori dobrotljivo, de me bo-

do kervavi shebli, ſ kterimi ſi bil na krish perbit, ſ teboj ſklenili, in de bo sholzh, kteriga ſo ti piti podali, v mojim ſerzu gnjuſenje nad greham sbudil. Ah! naj mi ſuliza, ſ ktero je bila tvoja ſtran prebodena, vrata v tvoje ſerzé odpre; naj me reſhnja kri, ktero ſi same prelil, ozhiſti in poſveti, in naj bo krish, na kterim ſi me odreſhil, moja tolashba, podpora, mozh in smaga.

Molitev k Marii.

Ah Marija, britka Mati boshja! kaj ſe je sgodilo na gori mertvaſhkih glav, kadar je Jesuſ, tvoj ljubesnjivi Şin, isrekel beſede: „Ozhe v tvoje roke isrozhim ſvojo duſho?“ Ah! nebó ſe je majalo, peklenſke vrata ſo ropotale, semlja ſe je treſla, ſkale ſo pokale, grobi ſo ſe odpirali, mertvi ſo vſtajali, ſolnze je otemnelo, megla je semljo pokrila in sagrinjalo v Jerusalemſkim tempeljnu ſe je pretergalo na dvoje od verha do tal. In ti Marija, britka mati! ſi ob Jesuſovi ſmerti, kadar ſo ſe te ſtraſhne rezhi godile, sraven krisha ſtala in ſvojiga Şina mi-

lovala. O Marija, mozhnoduſhna goſpa! kdo samore premiſhljevati tvoje britkoſti, de bi ſ tabo milo ne jokal? O britka mati! naj me torej omezhé, tvoje grenke ſolsé, ktere ſi véliki petek pretozhila, de tudi jeſt ſ tabo shalujem, in grenko terpljenje objokujem, kteriga ſo bili moji grehi krivi. O Marija, morje grenkoſti! naj vender tvoje ſolsé, ktere ſi ob ſmertni uri ſvojiga Şina prelila, moje ſerzé omezhé, de ſ tabo shalujem, de ſe ſpokorim in vezhno svelizham.

Ozhe naſh itd. Deſet Zheſhenaſimarij ſ perſtavkam: „*Ki je sa naſ na krishi umerl.*“ Zhaſt bodi itd.

6.

Molitev k Jesuſu in k Marii

kakor per veſelim deli, ſtran 536.

Zhaſtiti del.

1.

Molitev k Jesuſu.

O Jesuſ! tvoje truplo je bilo véliki petek proti mraku sakopano, pa is laſtne mozhi ſi sopet ſvojo duſho, ktera je bila ſhla v predpekel, duſham pra-

vizhnih reſhenje osnanit, ſ teleſam ſklenil, in ſi tretji dan (v nedeljo sgodej) neumerljiv in zhaſtitljiv, kakor premagavez ſmerti in hudobniga duha, od mertvih vſtal. S ſvojim vſtajenjem od mertvih ſi pa ſvét preprizhal, de ſi reſnizhno Bog, in de je tvoj nauk boshji nauk. V veri in v saupanji ſi naſ poterdil, in naſ ſ ſvojim laſtnim sgledam poduzhil, de bomo tudi mi enkrat od mertvih vſtali. Opomnil ſi naſ tudi, de moramo is groba grehov k novimu shivljenju — shivljenju gnade vſtati. Ali is ſvojih mozhi nikakor k novimu shivljenju vſtati ne morem, zhe mi tvoja gnada ne pomaga. Sato te proſim, o Jesuſ! premagaj hudobo, ktera me je obdala, in ispelji me is groba grehov, de bom novo snamnje tvoje zhudopolne smage.

Molitev k Marii.

O Marija! ſrezhna in rasveſeljena ſi bila, kadar ſe ti je bil Jesuſ po ſvojim vſtajenji od mertvih zhaſtit perkasal. O de bi tudi jeſt samogel is groba grehov vſtati in te rasveſeliti! Ker pa ne morem is laſtnih mozhi tega ſtoriti,

mi ſ ſvojo mogozhno priprofhnjo pomagaj is groba grehov vſtati, de te bo moje ſpreobernjenje rasveſelilo. Tudi mi pomagaj, de bom na ſodni dan zhaſtit vſtal k novimu shivljenju in ſe s angeli, apoſteljni in evangeliſti in s vſimi isvoljenimi per tebi vezhno veſelil.

Ozhe naſh itd. Deſet Zheſhenaſimarij ſ perſtavkam: *„Ki je zhaſtit od mertvih vſtal.“* Zhaſt bodi itd.

2.

Molitev k Jesuſu.

O Jesuſ! po ſvojim vſtajenji od mertvih ſi na ſvetu ſhe ſhtirdeſet dni oſtal. Takrat ſi apoſteljne v veri poterdil, ſi jim ſveto piſmo raskladal, jim druge potrebne nauke dajal in jim tudi oblaſt dal, po zelim ſvetu boshje nauke osnanovati. Poſtavil ſi sakrament ſv. kerſta in ſvete pokore, tudi ſi isvolil in poſtavil ſv. Petra vidniga poglavarja zerkve. Shtirdeſeti dan po ſvojim vſtajenji ſi pa vprizho ſvojih uzhenzov na oljſki gori, kjer ſe je bilo tvoje terpljenje sazhelo, s duſho in ſ teleſam, is laſtne mozhi in s veliko zhaſtjo v nebeſa ſhel, in ſi ſaboj peljal pravizh-

nih dushe, ki so v predpeklu polne saupanja na tvoje odreshenje zhakale. Skos svoj vnebohod si nam nebesa, ki so bile savolj greha saperte, odperl in nam tam gori mesto perpravil. Tudi si v nebesih po svoji zhlovesbki natori nash besednik in srednik per Bogu. O Jesus! ki si po svoji boshji natori nebeshkimu Ozhetu v vsim enak, po svoji zhlovesbki natori pa zhes vse druge stvari visoko povsdignjen, in tudi nash besednik in srednik; poshlji mi s nebeshkiga prebivalisha gnade, kterih potrebujem, de bom tebi dopadljivo shivel, in enkrat v nebeshko prebivalishe persbel, tvoje dobrote, ktere si mi perpravil, vekomaj vshivat. O Jesus! podeli mi potrebne gnade, de pridem na sedesh, kteriga si mi v nebesih perpravil.

Molitev k Marii.

Tvoj Sin, o Marija! je v nebesa shel, de mi je nebeshke vrata odperl, in mi tam gori mesto perpravil. Ali moje slabosti in hude nagnjenja me sadershujejo in slabé, de ne morem po potu proti nebesam naravnost in stano-

vitno hoditi, temuzh velikokrat od prave poti sahajam in tudi padam. De bom pa samogel po poti, ki v nebeſa pelje, naravnoſt in ſtanovitno hoditi, me ti, o Marija! dobrotljivo ſprejmi in pelji. Zhe me ti dershiſh, ne bom padel, zhe me ti peljeſh, ne bom saſhel, zhe me ti varujeſh, ne bom omagal, temuzh bom gotovo priſhel v ſvete nebeſa, kjer bom velike dobrote vshival, ktere ſo mi perpravljene. O Marija! ſprosi mi, de bom zhiſt v miſlih in sheljah, vnet v molitvi, pravizhin v djanji, poſhten v obnaſhanji in tresin v vſih sadevah; in gotovo bom v nebeſa perſhel in deleshin poſtal obljub Kriſtuſovih.

Ozhe naſh itd. Deſet Zheſhenaſimarij ſ perſtavkam: *„Ki je zhaſtit v nebeſa ſhel.“* Zhaſt bodi itd.

3.

Molitev k Jesuſu.

O Jesuſ! ki ſi deſeti dan po ſvojim vnebohodu ſvetiga Duha, duha reſnize, poſlal, kteri naſhe duſhe poſvezhuje, rasſvetljuje in vnema; dodeli mi dobrotljivo, de me bo duh ljubesni in reſnize rasſvetlil, ozhiſtil in vnel ſ

ſveto ljubesnijo. Tvoji uzhenzi, kadar ſo ſvetiga Duha prejeli, kteriga ſi jim s nebeſ poſlal, ſo poſtali mozhni in ſerzhni, de ſo ſe ſovrashnikam naſproti poſtavljali in povſod ſv. evangeli ſtanovitno osnanovali. Tudi ſo bili raſsvetljeni, de ſo vſe osnanovali, kar ſo od tebe ſliſhali, in de ſe v osnanovanji reſnize niſo smotili. O Jesuſ! ki ſi nam s nebeſ ſvetiga Duha poſlal, kteri od Ozheta in od tebe vekomaj ishaja, in kteri ima vſe in ravno tiſte popolnoſti, kakor Ozhe in Ti, dodeli dobrotljivo, de tudi jeſt prejmem gnade ſv. Duha, de poſtanem is krivizhniga pravizhin, is boshjiga ſovrashnika boshji prijatel, is ſushniga hudobniga duhá otrok boshji in erb nebeſhkiga kraljeſtva, de poſtanem smoshin, Bogu dopadljive in saſlushne dela dopernaſhati, in ſe svelizhati.

Molitev k Marii.

O Marija! ki ſi v Jerusalemu s apoſteljni vred ſvetiga Duha prejela, in bila s vſimi gnadami in darovi napolnjena; ſproſi mi, de bo tudi nad menoj ſveti Duh zhudesh ſtoril, in me

ſpreobernil, ozhiſtil, poſvetil, rasſvetlil in vnel, kakor tebe in apoſteljne. Ṣproſi mi, o Marija! de bom potrebne gnade in darove ſvetiga Duha prejel, de bom doſegel dar modroſti, umnoſti, ſvetovanja, mozhi, ſvete uzhenoſti, poboshnoſti in ſtraha boshjiga. O Marija, neveſta ſvetiga Duha! proſi same.

Ozhe naſh itd. Deſet Zheſhenaſimarij ſ perſtavkam: *„Ki nam je ſv. Duha poſlal.“* Zhaſt bodi itd.

4.

Molitev k Jesuſu.

O Jesuſ! smed vſih natornih mater ſi ſvojo mater Marijo prezhudno ſtoril, ker ſi jo vedno devizo ohranil, deſiravno je bila mati poſtala. Ṣraven te prednoſti ſi jo tudi s drugo prednoſtjo obdal, ko ſi jo s duſho in ſ teleſam vſo zhaſtito v nebeſa vsel. Med angeljſkim petjem ſi peljal ſvojo mater s duſho in ſ teleſam v nebeſhko prebivaliſhe, in ſi jo s veliko zhaſtjo perpeljal k ſedeshu nebeſhkiga Ozheta in ſvetiga Duha, de ſi jo imenitno pozhaſtil, kakor ſe je sa njo ſpodobilo, ki je bila tempelj preſvete Trojize. Ṣprejmi tudi mojo duſho, kadar ſe bo

telesa lozhila, in vsemi jo k sebi v nebesko prebivalisce, kteriga si ji perpravil. Stori tudi, de bo na dan vesolne sodbe, kadar bodo trupla vstajale, moje truplo zhastitljivo vstalo, in de bom potem s dusho in s telesam v nebesa vset, kjer se vezhne dobrote vshivajo.

Molitev k Marii.

O Marija, prezhudno delo gnade, posoda vsih zhednost in tempelj presvete Trojize! sa te, ki si neisrezheno Boga ljubila in vedno shelela v nebesa priti, je prishla ura, de si bila od Jesusa in vsih isvoljenih s veseljem sprejeta, in vsa zhastita s dusho in s telesam peljana v nebeshko prebivalishe, kjer si posedla zhastit sedesh, kteriga ti je presveta Trojiza od vekomaj perpravila. O Marija! rasveseljuj se sdaj v nebeshkim prebivalishi in vshivaj vezhno svelizhanje, s kterim si vsa obdana. Pomagaj tudi meni, de vse svoje misli in shelje proti nebesam obrazham, de zhedalje bolj Boga ljubim, po smerti pa v nebesa pridem, in mesto posedem, ktero mi je perpravljeno.

Ozhe nash itd. Deſet Zheſhenaſimarij ſ perſtavkam: *„Ki je tebe deviza v nebeſa vsel.“* Zhaſt bodi itd.

5.

Molitev k Jesufu.

O Jesuſ! rasveſeljujem ſe v neisrezhenim velizhaſtvu, ſ kterim ſi po ſvoji vſigamogozhnoſti in ljubesni Marijo, ſvojo mater, v nebeſih kronal. Kronal ſi jo ſ zhaſtjo in mogozhnoſtjo, ktera je materi boshji primerjena. Poſtavil ſi jo viſoko nad vſe angele in ſvetnike, na ſedesh ſvoje deſnize. Dopadlo ti je, nam po nji gnade deliti, in naſ ſkos njeno priproſhnjo vſelej uſliſhati. Poglej torej ſvojo ljubljeno mater, ki na ſedeshu tvoje deſnize sa naſ govori, in dodeli nam po njeni priproſhnji v obilnoſti gnad, de ſe bomo hudiga varovali, dobro delali, in ſkos njeno pomozh priſhli v nebeſhko prebivaliſhe, kjer ſe veſelje vshiva, kteriga nobeno oko ni vidilo, nobeno uho ſliſhalo, in nobeniga zhloveka ſerzé ſhe obzhutilo. O Jesuſ! to nam dodeli po Marii, ſvoji materi, ktera v nebeſih na tvoji deſnizi kraljuje in neprenehama sa naſ proſi. O Jesuſ!

naj nam bo po profhnjah vifoko zhaftite devize dodeljeno, kar nafha flaboft ne premore.

Molitev k Marii.

Kraljiza nebef in semlje! ti kraljujefh na defnizi Jesufovi, in fe vifoko nad vfimi Kerubini in Şerafini v sharkih folnza boshjiga fvetifh; tvoje velizhaftvo prefeshe angeljfko velizhaftvo, tvoje zhednofti fe smed vfih zhednoft drusih isvoljenih nar bolj fvetijo, in tvoja mogozhnoft je per Jesufu tako velika, kakor ljubesen, f ktero ga ljubifh. O Marija! ti fi tudi befedniza in fredniza kriftjanov, delivka Jesufovih gnad, perbeshalifhe grefhnikov, tolashniza shaloftnih, bramba vfih kraljeftev in rodov. Sato fvoje ozhi k tebi obrazhamo, de fe f fvojo miloftjo k nam obernefh in nam pomagafh. O Marija! pomagaj in pokashi, de fi mogozhna kraljiza in nafha dobrotljiva mati. Glej, proti tebi, shegnana kraljiza nebef in semlje! hiti nafhe sdihovanje, de nam pokashefh luzh shivljenja in blifhobo vezhniga folnza. K tebi mati in deviza, objokani sdihujemo. Ah! nafhe dufhne

rane, ktere nam je greh vſekal, ſo tako velike in britke poſtale, de ſe nam je vezhna ſmert she perblishala. Sato k tebi trepetaje klizhemo: Osdravi naſhe dushne rane, in podaj nam, ki ſmo v grehe padli, ſvojo dobrotljivo roko, de k novimu shivljenju sopet vſtanemo. O Marija! tebe je Goſpod smed vſih ſtvarí nar bolj ljubil in te ſ krono nebeſhkiga velizhaſtva kronal. Ah, viſoko povsdignjena kraljiza! ſprejmi naſ, uboge greſhnike, ſ ſvojo materno ljubesnijo, pelji in perpelji naſ nasaj k Jesuſu, ſvojimu ſinu, de doſeshemo novo shivljenje, shivljenje gnade in vezhniga svelizhanja.

Ozhe naſh itd. Deſet Zheſhenaſimarij ſ perſtavkam: *„Ki je tebe deviza v nebeſih kronal.“* Zhaſt bodi itd.

6.

Molitev k Jesuſu in k Marii

kakor per veſelim deli, ſtran 536.

Molitev pred molitvijo.

O Goſpod! odpri mi shnable v tvojo zhaſt in hvalo. Ozhiſti mi ſpomin vſih prasnih, sapeljivih in neſpodob-

nih miſel, raſvetli mi um in vshgi mi ſerzé, de pasno, zhaſtitljivo in poboshno moliti samorem in od tebe uſliſhan biti saſlushim. O Jesuſ! ſ tiſtimi ſvetimi miſlimi in sheljami, ſ kterimi ſi ti na semlji molil, ſklenem ſvoje miſli in shelje, ter v tvojim imenu moliti sazhnem: —

Molitev po molitvi.

Dobrotljivi Jesuſ! bodi mi miloſtljiv, ubogimu greſhniku! ſvojo mlazhno, rasmiſhljeno in pomankljivo molitev poloshim v tvoje preſladko ſerzé, jo tudi ſklenem ſ tiſto tvojo molitvijo, ſ ktero ſi ſvojiga nebeſhkiga Ozheta proſil, hvalil in povelizheval na semlji; in te proſim: Govori in sadoſtuj same, in nadomeſti mojo molitev! Amen.

Premiſhljevanje
ſhtirih poſlednjih rezhí.

„Per vſih ſvojih delih ſe ſpomni poſlednjih rezhí in vekomaj ne boſh greſhil.“ Oh! koga sadevajo te beſede ſv. Duha? Ali le nektere

ljudí? O ne le nekterih, ampak vſe bres raslozhka. Tudi mene té beſede sadevajo in me opominjajo, vedno pred ozhmi imeti poſlednje rezhí, ktere na konzu shivljenja vſakiga zhloveka sadenejo. O de bi ſe torej velikokrat ſpomnil *ſmerti, ſodbe, pekla* in *nebeſ!* Smerti, ki je neogibljiva, ſodbe, ki bo ſtraſhna ali miloſtljiva; pekla in nebeſ, ker ſe bom v enim teh dveh vekomaj snajdel. Sakaj frednjiga pa vezhniga prebivaliſha ni, vſi ljudje bodo ſvoje vezhno prebivaliſhe ali v hiſhi veſelja, ali v jezhi grosovitnih ſhtrafing imeli. Oh, sadele bodo tudi mene poſlednje rezhi, ino tudi jeſt bom imel vezhno prebivaliſhe ali v nebeſhkim kraljeſtvu, v kraljeſtvu nesapopadljiviga veſelja, ali pa v ſtraſhni peklenſki jezhi, kjer bo jok in ſhkripanje!

Umerl bom! Vſakimu zhloveku je enkrat umreti in ſe v prah ſpremeniti, is kteriga je vſtvarjen. Po enim zhloveku je greh na ſvét priſhel, in po grehu ſmert; ino tako je ſmert vſe ljudi sadela, ker ſo vſi v njem greſhili. Umerl bom gotovo, pa ne vem *kdaj;* sakaj Bog je odlozhil ſhtevilo in zhaſ zhloveſhkih dní. Nobeden ne vé dneva ſvoje ſmerti, sato je dobro in koriſtno, de vedno pripravljen ſtojim, kakor Goſpod klizhe: „Zhujte in molite.“

Umerl bom! pa *kje* bom umerl! domá ali v ptujim kraji? *Kako* bom umerl, previdama ali neprevidama, nagle ali pozhaſne ſmerti? Tega ne vém. Tudi ne vém, ali bo ſmert, ki bo zhes me priſhla, ſame ſrezhna, ali nesrezhna? Sato ſe hozhem sa dobro ſmert

neprenehama pripravljati. Tako hozhem sanaprej shiveti, kakor bom na ſmertni poſtelji shelel, de bi bil shivel. Vſe dni ſe bom tedej uzhil umirati. O moj Bog, pomagaj mi!

Umerl bom, in potem bom ſojen, ko ſe bom po ſmerti kar pred ſodnim ſtolam Jesuſa Kriſtuſa prikasal, in natanko rajtingo dajal od vſiga, kar ſim v shivljenji dobriga ali hudiga ſtoril. Vſe bo raskrito in ozhitno poſtalo, boshjimu ſodniku ne bo nizh odſhlo. Zhes vſe ſvoje miſli, shelje, beſede in djanja, zhes vſe opuſheno dobro, zhes ſtorjeno hudo, zhes prejete gnade in dobrote bom natanko ſojen. „Vſak ismed naſ bo od ſebe natanko Bogu rajtingo dajal.“ O moj Bog! preſuni vender moje ſerzé s svelizhavnim ſtraham pred ojſtro ſodbo, de ſe v tem ſtrahu neprenehama hudiga ogibljem, in dobriga ſtanovitno dershim.

Umerl bom! Pa gorje meni, zhe v kakim ſmertnim grehu umerjem. Pekel, kjer pogubljeni vſe martre terpijo, bi bil potem sa vſelej moj delesh; ino vekomaj bi bil lozhen od Boga, ktera lozhitev je tako velika ſhtrafinga, kakor velik je Bog ſam. Sato sdaj k tebi, o Goſpod! trepetaje sdihujem: Reſhi me peklenſkiga bresna, in daj mi gnado, vedno na njega miſliti, ker je pogoſti ſpomin pekla nar boljſhi pripomozhek, ſe ga obvarovati. O moj Bog! uſmili ſe me in ne pripuſti, de bi ſe vekomaj pogubil.

Umerl bom! Ali bom pa v gnadi boshji umerl? O blagor meni, zhe v gnadi boshji umerjem, zhe ob trenutku ſvoje ſmerti Boga

ljubim! Potem bo moje vezhno prebivalishe v nebesih, kjer bom Boga, in s njim tudi vse dobrote vshival. O kako srezhni so tisti, kteri ob svoji smerti boshji pravizi nizh vezh sadostiti nimajo, in v ljubesni boshji umerjejo. Oni stopijo v isvelizhano drushbo angelov in svetnikov, kjer Boga gledajo in se v njem vezhno veselijo. O de bi tudi jest gori prishel in se v Bogu veselil in dobrote vshival, kterih nobeno oko ni vidlo, nobeno uho slishalo in nobeniga zhloveka serzé she nikoli obzhutilo ni. Tam ni sols, ne sdihljejev, ne jamranja, ne bolezhine, ne strahu, ne smerti! Sakaj nozh je minila in dan je napozhil; dan, kteriga je Gospod naredil. Blagor tedaj vsim, kteri bodo enkrat v njegovi luzhi prebivali! Tam bo veselje bres shalosti, pozhitek bres dela, obilnost bres pomanjkanja, shivljenje bres smerti! Aleluja!

Poslednji dan shivljenja.

O moj Bog! rekel si mi: Poravnaj svoje gospodarstvo, sakaj umerl bosh. Oh! umerl bom, gotovo bom umerl, ino v kratkim mi bo prishel poslednji dan shivljenja. Kam se bom takrat djal, kadar mi bodo ure poslednjiga dneva mojiga shivljenja bile, in skushnjave me hudo vile? Oh! pridi mi takrat na pomozh od sgorej; zhe ne prides, bom omagal in v bresen pekla padel. O moj

Bog in Goſpod! sato she sdaj sa vſako uro ſvojiga sadnjiga dneva tega shivljenja per tebi in per tvojih isvoljenih pomozhi iſhem:

Perva ura mojiga poſlednjiga dneva bije! Jeſt ſe saklenem v ſerzé Jesuſa in Marije, in perporozhim ſvojo duſho in teló tebi, o sveſti angelj varh. Jesuſ! uſmili ſe me. Marija, hzhi nebeſhkiga Ozheta! daj mi takrat mozh! ſerzhnoſt in ſtanovitnoſt; varuj me, ſkerbi in vojſkuj ſe same.

Druga ura bije! Jeſt ſe saklenem v ſerzé Jesuſa in Marije, in perporozhim ſvojo duſho in teló tebi, moj ſv. patron. Jesuſ! uſmili ſe me. Marija, mati Jesuſa Kriſtuſa, Ṣinu boshjiga! daj mi takrat mozh, ſerzhnoſt in ſtanovitnoſt; varuj me, ſkerbi in vojſkuj ſe same.

Tretja ura bije! Jeſt ſe saklenem v ſerzé Jesuſa in Marije, in perporozhim ſvojo duſho in teló vſim trém perſhonam boshjim. Jesuſ! uſmili ſe me. Marija, neomadeshana in preblashena neveſta ſvetiga Duha! daj mi takrat mozh, ſerzhnoſt in ſtanovitnoſt; varuj me, ſkerbi in vojſkuj ſe same.

Zheterta ura bije. Jeſt ſe sakle-

nem v ſerzé Jesuſa in Marije, in perporozhim ſvojo dusho in telò shtirim evangeliſtam boshjim. Jesuſ! uſmili ſe me. Marija, zhaſtitljiva kraljiza vſih svelizhanih duhov! daj mi takrat mozh, ſerzhnoſt in ſtanovitnoſt; varuj me, ſkerbi in vojſkuj ſe same.

Peta ura bije. Jeſt ſe saklenem v ſerzé Jesuſa in Marije, perporozhim in isrozhim ſvojo dusho in telò peterim Kriſtuſovim ranam. Jesuſ! uſmili ſe me. Marija, isvoljena poſoda vſih boshjih gnad! daj mi takrat mozh, ſerzhnoſt in ſtanovitnoſt; varuj me, ſkerbi in vojſkuj ſe same.

Shesta ura bije. Jeſt ſe saklenem v ſerzé Jesuſa in Marije, in perporozhim ſvojo dusho in telò ſvetimu Franziſhku Kſaveriju in ſveti Barbari. Jesuſ! uſmili ſe me. Marija, prezhudni sgled deviſhke zhiſtoſti, bres vſiga madesha ſpozheta golobiza! daj mi takrat mozh, ſerzhnoſt in ſtanovitnoſt; varuj me, ſkerbi in vojſkuj ſe same.

Sedma ura bije! Jeſt ſe saklenem v ſerzé Jesuſa in Marije, in perporozhim ſvojo dusho in telò materi boshji ſedem shaloſt. Jesuſ! uſmili ſe

me. Marija, lepi sgled ponishnosti in krotkosti! daj mi takrat mozh, serzhnost in stanovitnost; varuj me, skerbi in vojskuj se same.

Osma ura bije! Jest se saklenem v serzé Jesusa in Marije, in perporozhim svojo dusho in telò svetimu Antonu Padovanskimu. Jesus! usmili se me. Marija, dobrotljiva mati vsih vernih kristjanov! daj mi takrat mozh, serzhnost in stanovitnost; varuj me, skerbi in vojskuj se same.

Deveta ura bije! Jest se saklenem v serzé Jesusa in Marije, in perporozhim svojo dusho in telò deveterim koram angelov. Jesus! usmili se me. Marija, usmiljena tolashniza vsih shalostnih in revnih! daj mi takrat mozh, serzhnost in stanovitnost; varuj me, skerbi in vojskuj se same.

Desета ura bije! Jest se saklenem v serzé Jesusa in Marije, in perporozhim svojo dusho in telò vsim svetnikam in svetnizam boshjim. Jesus! usmili se me. Marija, perbeshalishe vsih spokornih gresnikov! daj mi takrat mozh, serzhnost in stanovitnost; varuj me, skerbi in vojskuj se same.

Enajſta ura bije! Jeſt ſe saklenem v ſerzé Jesuſa in Marije, in perporozhim ſvojo duſho in teló vſim ſvetim devizam boshjim. Jesuſ! uſmili ſe me. Marija, naſha pomozh v vſih nadlogah! daj mi takrat mozh, ſerzhnoſt in ſtanovitnoſt; varuj me, ſkerbi in vojſkuj ſe same.

Dvanajſta ura bije! Jeſt ſe saklenem v ſerzé Jesuſa in Marije, in perporozhim ſvojo duſho in teló vſim ſvetim apoſteljnam in uzhenzam Goſpodovim, vſim ſvetim marternikam in ſposnovavzam. Jesuſ! uſmili ſe me. Marija, nar mogozhniſhi pomozhniza ob sadnji uri in per ſodbi boshji! daj mi takrat mozh, ſerzhnoſt in ſtanovitnoſt, varuj me, ſkerbi in vojſkuj ſe same, de ne bom pogubljen.

Bog ſvet, ſvet, ſvet! Naj ſe povikſhuje zhaſt in hvala tvoja.

Bog ſvet, ſvet, ſvet! Naj ſe povikſhuje zhaſt in hvala tvoja.

Bog ſvet, ſvet, ſvet! Naj ſe povikſhuje zhaſt in hvala tvoja.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.
(ſedemkrat.)

Sdihovanje

sa frezhno sadnjo uro.

Kmalo bom ſtal pred ſodnim ſtolam Jesuſa Kriſtuſa! O moj Bog! bodi mi tedaj uſmiljen in miloſtljiv. Oh nebeſhki Ozhe! ki ſi me k ſvoji zhaſti vſtvaril, ne sapuſti me ob moji sadnji uri. O ljubesnjivi Jesuſ! ki ſi same terpel in umerl, ne sapuſti me ob moji sadnji uri. O ſveti duh! ki ſi me poſvetil, ne sapuſti me, ob moji sadnji uri. Verujem v tebe, o vezhna reſniza! Upam v tebe, o neſkonzhna miloſt! Ljubim te, o neisrezhena dobrota! O Marija, mati boshja! proſi same Boga ob moji ſmertni uri. O Marija! moja nar vezhi pomozhniza sa Bogam! ſpomni ſe name v mojih nar vezhih teshavah, proſi same v mojih sadnjih potrebah. Şveta Marija! nikar me ne sapuſti v mojih sadnjih sdihljejih. Şveta Marija! ſtoj mi ſerzhno na ſtrani. Şveta Marija! proſi same. Pod tvojo brambo in pomozh perbeshim v ſvojih sadnjih sdihljejih, o ſveta boshja porodniza! O ſladka Mati! ſ ſvojim Şinam me ſpravi, ſvojimu Şinu me perporozhi, ſvojimu

Sinu me isrozhi. O Marija! skashi se, de si moja mati in ne sapusti me v nar vezhi nadlogi. O Marija! oshivi mojo vero, daj mi terdno saupanje in ushgi v mojim serzu ljubesin do krishaniga Jesusa. O Marija, pribeshalishe gresh-nikov! prosi same vezhniga Boga. O sveta boshja porodniza! ne saversi mo-jih proshinj v mojih potrebah, temuzh resh-i me vsih nevarnost. O zhastit-ljiva in shegnana deviza, moja gospa, moja sredniza, moja besedniza, moja pomozhniza! prosi same, de bom dele-shin postal obljub Kristusovih. O Marija! mati gnade, mati milosti! oberni svoje milostljive ozhi k meni, in pokashi mi po tem revnim shivljenji Jesusa, sheg-nani sad svojiga telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka deviza Marija! prosi same ob moji smertni uri, in voj-skuj se same s vsimi nebeshkimi prebi-vavzi. O Marija! bodi per meni, in resh-i me. O Marija! bodi per meni, in poterdi me. O Marija! bodi per meni, in sprejmi mojo dusho, kadar se bo telesa lozhila. Jesus in Marija vedno v mojim serzu! Jesus in Marija vedno v mojih mislih! Jesus in Marija vedno

na mojim jesiku! Jesuſ in Marija moja poſlednja miſel, moj poſlednji sdihljej! Jesuſ in Marija! Jesuſ in Marija! Jesuſ in Marija! pomagajta mi. Jesuſ in Marija! vajin ſim shiv in mertev. Jesuſ in Marija! v vajne roke isrozhim ſvojo duſho. — Amen.

Roshenkranz sa umirajozhe.

1. Jesuſ! poterdi tega umirajozhiga v pravi veri.
2. Jesuſ! daj temu umirajozhimu terdno saupanje na tvojo neſkonzhno miloſt.
3. Jesuſ! pomnoshi v ſerzu tega umirajozhiga gorezho ljubesen do tebe.
4. Jesuſ! reſhi tega umirajozhiga vſih ſkuſhnjav hudobniga duha.
5. Jesuſ! vsemi tega umirajozhiga is tega ſvetá v ſvoje nebeſhko kraljeſtvo.

Litanije
vſih ſvetnikov.

Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe nebeſhki, vſigamogozhni Bog, uſmili ſe naſ!
Sin vſiga ſvetá reſhnji Bog, uſmili ſe naſ!
Sveti Duh, reſnizhni Bog, uſmili ſe naſ!
Sveta Trojiza, en ſam Bog, uſmili ſe naſ!
Sv Marija,
Sv. mati boshja,
Sv. deviz deviza,
Sv. Mihael,
Sv. Gabriel,
Sv. Rafael,
} sa naſ Boga proſi!
Vſi ſveti angeli in arhangeli, sa naſ Boga proſite!
Vſe ſvete verſte svelizhanih duhov, sa naſ Boga proſite!
Sv. Janes kerſtnik,
Sv. Joshef,
} sa naſ Boga proſi!
Vſi ſveti ozhaki in preroki, sa naſ Boga proſite!
Sv. Peter,
Sv. Pavel,
Sv. Andrej,
Sv. Jakop,
Sv. Janes,
Sv. Tomash,
Sv. Jakop,
Sv. Filip,
Sv. Jernej,
Sv. Matevsh,
Sv. Simon,
Sv. Tadej,
Sv. Matija,
Sv. Barnaba,
} sa naſ Boga proſi!

Şv. Lukesh, } sa naſ Boga proſi!
Şv. Marka, }
Vſi ſveti apoſteljni in evangeliſti, sa naſ Boga proſite!
Vſi ſveti uzhenzi Goſpodovi, sa naſ Boga proſite!
Vſi ſveti nedolshni otrozi, sa naſ Boga proſite!
Şv. Shtefan, }
Şv. Lovrenz, } sa naſ Boga proſi!
Şv. Vinzenz, }
Şv. Fabjan in Şebaſtjan, }
Şv. Janes in Pavel, } sa naſ Boga
Şv. Kosma in Damjan, } proſita!
Şv. Gervasi in Protasi, }
Vſi ſveti marterniki, sa naſ Boga proſite!
Şv. Şilveſter, }
Şv. Gregor, }
Şv. Ambrosh, }
Şv. Avgufhtin, } sa naſ Boga proſi!
Şv. Hieronim, }
Şv. Martin, }
Şv. Miklavsh, }
Vſi ſveti ſhkofje in ſposnovavzi, sa naſ Boga proſite!
Vſi ſveti uzheniki, sa naſ Boga proſite!
Şv. Anton, }
Şv. Benedikt, }
Şv. Bernard, } sa naſ Boga proſi!
Şv. Dominik, }
Şv. Franzhiſhek, }
Vſi ſveti maſhniki in leviti, sa naſ Boga proſite!

Vſi ſveti mnihi in puſhavniki, sa naſ Boga profite!

Şv. Marija Magdalena,
Şv. Agata,
Şv. Luzija,
Şv. Nesha,
Şv. Zezilija,
Şv. Katarina,
Şv. Anaſtasija,
} sa naſ Boga proſi!

Vſe ſvete devize in vdove, sa naſ Boga profite!

Vſi ſvetniki in ſvetnize boshje, sa naſ Boga profite!

Bodi nam miloſtljiv, saneſi nam, o Goſpod!

Bodi nam miloſtljiv, ufliſhi naſ, o Goſpod!

Od vſiga hudiga,
Od vſiga greha,
Od ſvoje jese,
Od ſhibe potreſa,
Od nagle in neprevidene ſmerti,
Od ſkuſhnjav hudizhevih,
Od jese, ſovraſhtva in vſe hude volje,
Od duha nezhiſtoſti,
Od treſka in hudiga vremena,
Od kuge, lakote in vojſke,
Od vezhne ſmerti,
Şkos ſkrivnoſt ſvojiga ſvetiga vzhlovezhenja,
Şkos ſvoj prihod,
Şkos ſvoje rojſtvo,
Şkos ſvoj kerſt in ſveti poſt,
Şkos ſvoj krish in terpljenje,
Şkos ſvojo ſmert in pokop,
} reſhi naſ, o Goſpod!

Skos ſvoje ſveto vſtajenje,
Skos ſvoj zhudni vnebohod,
Skos prihod troſhtarja ſvetiga Duha,
Na dan ſodbe,
Mi greſhniki,
De nam saneſeſh,
De nam odpuſtiſh,
De naſ k pravi pokori perpeljeſh,
De ſvojo ſveto zerkev vishaſh in ohraniſh,
De paſtirja apoſtoljſkiga in vſe zerkvene ſtanove v ſvoji ſv. veri ohraniſh,
De ſovrashnike ſvete zerkve ponishaſh,
De kerſhanſkim kraljem in oblaſtnikam mir in pravo enovoljnoſt darujeſh,
De vſimu kerſhanſkimu ljudſtvu mir in edinoſt daſh,
De naſ vſe v ſvoji ſveti ſlushbi poterdiſh in obdershiſh,
De naſhe miſli k nebeſhkim sheljam povsdigneſh,
De vſim naſhim dobrotnikam vezhne dari dodeliſh,
De duſhe naſhe in naſhih bratov, blishnjih in dobrotnikov vezhniga pogubljenja reſhiſh,
De ſad semlje daſh in ohraniſh,
De vſim vernim duſham vezhni pokoj dodeliſh,
De naſ uſliſhiſh,
Sin boshji,

reſhi naſ, o Goſpod!

proſimo te, sliſhi naſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh, saneſi nam, o Goſpod!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh, uſliſhi naſ, o Goſpod!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh, uſmili ſe naſ, o Goſpod!

Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

Molitve po Litanijah.

Molitev
k ſvetimu reſhnjimu teleſu.

(Kadar je ispoſtavljeno.)

V. Kruh s nebeſ ſi jim dodelil.
O. Kteri ima vſo ſladkoſt v ſebi.

Molimo.

O Bog! ki ſi nam v prezhudnim sakramentu ſpomin ſvojiga terpljenja sapuſtil, dodeli nam, te proſimo, ſvete ſkrivnoſti tvojiga Teleſa in tvoje Kervi tako zhaſtiti, de ſad tvojiga odreſhenja vedno v ſebi zhutimo. Kteri shiviſh in kraljujeſh s Bogam Ozhetam v edinoſti ſvetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev

sa odvernjenje vſih nadlog in nevarnoſt.

Vſigamogozhni vezhni Bog, nebeſhki Ozhe! poglej s ozhmi ſvoje neſkonzhne miloſti naſhe reve in nadloge. Uſmili ſe vſih vernih kriſtjanov, sa ktere ſe je tvoj edinorojeni Sin, naſh Goſpod in svelizhar Jesuſ Kriſtuſ, voljno greſhnikam v roke dal, in je tudi ſvojo drago kri na leſu ſvetiga krisha prelil. Po tem Goſpodu Jesuſu odverni, miloſtljivi Ozhe! saſlushene ſhibe, ſedanje in prihodnje nevarnoſti, punte, vojſko, kugo, lakoto, dragino, bolesni in shaloſtne revne zhaſe.

Vſigamogozhni vezhni Bog! uſmili ſe ſvojiga ſlushabnika naſhiga papesha I., in vodi ga po potu vezhniga shivljenja, de bo ſ tvojo pomozhjo, kar je tebi prijetno, shelel, in s vſo mozhjo ſtoril.

O Bog! paſtir in vishar vſih vernih! glej miloſtljivo na ſvojiga ſlushabnika, naſhiga ſhkofa I., ki ſi ga paſtirja naſhe ſhkofije poſtavil; dodeli mu, de tiſtim, zhes ktere je poſtavljen, s beſedo in s djanjem k dobrimu ſlushi,

in tako ſ zhedo, ki mu je srozhena, vezhno shivljenje doſeshe.

Bog, varh vſih kraljeſtev! dodeli ſvojimu ſlushabniku naſhimu zeſarju I. tvojo mozh, ſ ktero ſe ſovrashnik premaga, ſposnati in zhaſtiti, de bo, ker je is tvoje volje zeſar poſtal, tudi v tvojim varſtvu vſelej mogozhin.

Raſsvetli in poterdi v vſim dobrim duhovſke in deshelſke oblaſtnike in goſpoſke, de naſ bodo na vſe to napeljevali, kar samore k tvoji boshji zhaſti, k naſhimu svelizhanju, k miru in ſrezhi vſiga kerſhanſtva pripomozhi.

Proſimo tudi, kakor hozheſh de nam je proſiti, sa ſvoje prijatle in neprijatle, sa sdrave in bolne, sa vſe shaloſtne in revne kriſtjane, sa shive in mertve.

Vſigamogozhni vezhni Bog, ki goſpodujeſh zhes shive in mertve, in ſe uſmiliſh vſih, ktere is vére in dobrih dél sa ſvoje ſposnaſh, pohlevno te proſimo, de vſi, sa ktere ſmo ſe namenili moliti, kteri ſo ſhe per shivljenji, ali pa ſo ſe she is ſvetá lozhili, na proſhnje vſih tvojih ſvetnikov od tvoje dobrote odpuſhenje vſih ſvojih grehov doſeshejo.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinoſt v veri bres vſiga rasdertja in lozhitve. Nagni naſhe ſerza k pravi pokori in k poboljſhanju naſhiga shivljenja. Ushgi v naſ ogenj ſvoje ljubesni. Daj nam gorezhe sheljé po vſi pravizhnoſti, de ti bomo, kakor tvoji pokorni otrozi v shivljenji in v ſmerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno perporozheno! o Goſpod! vſe naſhe djanje in nehanje, naſhe delo in opravilo, naſhe shivljenje in naſha ſmert. Daj nam tvojo miloſt tukaj vshivati, in tamkaj s vſimi isvoljenimi doſezhi, de te bomo v vezhnim veſelji in svelizhanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Goſpod nebeſhki ozhe! po Jesuſu Kriſtuſu ſvojim ljubim ſinu, Goſpodu naſhim in odreſheniku, kteri ſ teboj shivi in kraljuje v edinoſti ſvetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Boshja pomozh oſtani vſelej per naſ.
O. Amen.
Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd. (petkrat.)
Zhaſt bodi Bogu Ozhetu itd.

DRUGI DEL.

Zhefhenje Marije Dev.

Pervi oddelk Mariiniga zhefhenja.

Mnoge poboshnofti in molitve k zhafti Marije devize.

Dnevnize*) k zhafti Matere boshje.

Sornize.

V. Gofpod! odpri moje shnable;
O. In moje ufta bodo tebi hvalo osnanovale.
V. Mati boshja! hiti me otet;
O. Gofpá moja! tezi mi pomagat.

*) Judje fo dan, kakor tudi nozh, v fhteri dele ali vélike ure delili, v pervo, tretjo, fheſto in deveto, in vſaka je tri naſhe ure obſegala. *Perva* ſe je prizhela ſjutrej ob ſheſtih in je tri ure terpela,

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Sinu in ſvetimu Duhu.

O. In preljubi materi Marii sdaj in vekomaj. Amen.

Predpevek: V ſerzu in v duhu pojmo Kriſtuſu hvalo o preſvetim prasniku viſoke boshje porodnize Marije.

Is Gabrielovih uſt ſi ti, o Marija, ſprejela tiſto posdravljenje, ki je Evino imé preobernilo, in na njeno meſto ſi ti, mati noviga zhloveſhtva, ſtopila.

Eva ni verjela boshjimu shuganju, in savolj tega je ſhtrafingo boshjo nad ſé in nad ſvoje mlajſhe ſklizala.

Ti Marija ſi pa verovala, in dopolnilo ſe je, kar ti je bilo povedano od Goſpoda.

In Evina nejevera je bila vſim v prekletſtvo;

Tvoja vera pa vſim v blagor.

Eva je bila prevsetna, nepokorna in nehvaleshna!

---

potem ſe je *tretja* ura prizhela. Ta je sopet tri ure, dopoldne terpela, kjer ſe je *ſheſta* prizhela, ki ſe je ob tréh popoldne konzhala. Tukaj ſe je *deveta* prizhela, ki jo sopet tri ure terpela. Judje ſo ſe v teh urah k molitvi ſ-hajali. Ta navado je tudi zerkev ſprejela, ter je sapovedala moliti sjutrej: *ſornize* in *hvalnize;* podnevi: *urnize* ali duhovne ure t. j. pervo, tretjo, ſheſto, deveto; svezher: *vezhernize* in *ſklep* vezhernih molitev.

Ti ſi pa bila polna ponishnoſti, pokorſhine in darovavne ljubesni.

In Evina nepokorſhina, nehvaleshnoſt in prevsetnoſt je isvirek vſiga hudiga;

Tvoja ponishnoſt, pokorſhina, ſramoshljivoſt in darovavna ljubesin je pa isvirek naſhiga blagra, ker ſi savolj teh zhednoſt vredna bila, odreſhenika in svelizharja naſhiga ſpozheti in roditi.

Ti, o Marija! ſi per Bogu gnado naſhla, ker ſi isvoljena mati odreſhenika ſvetá.

S ſvojim Sinam ſi naſ rodila k novimu shivljenju, shivljenju gnade.

Sakaj tvoj ſin Jesuſ naſ je pogubljenja odreſhil in nam saſlushil gnadne darove, po kterih samoremo pred Bogam zhiſti, ſveti in svelizhani biti.

Bodi zheſhena, o Marija!

Bodi hvaljena, o Marija!

Ti ſi prineſla nebeſam zhaſt, semlji odreſhenika, naſhimu sadershanju sgled in naſhimu shivljenju podporo.

Bodi zheſhena, o Marija!

Bodi hvaljena, o Marija!

Ti ſi veſelje Boga, angeljev in ljudi.

Ti ſi veſelje, shivljenje in upanje naſhe.

O veſelje, shivljenje in upanje naſhe! pomagaj nam, smote in greha ſe ozhiſtiti, tolashi naſ v britkoſtih in rasveſeljuj naſ v vſih sadevah, ktere s shaloſtjo naſhe ſerza napolnujejo.

Ṣproſi nam, mati shivljenja, pravo duhovno shivljenje.

Vodi naſ, mati! vodi naſ in perpelji naſ v kraljeſtvo vezhniga shivljenja — vezhniga svelizhanja.

Glej, v tebe ſmo poſtavili vſe saupanje ſvoje.

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Ṣinu in ſvetimu Duhu;

O. In preljubi materi Marii sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. V ſerzu in v duhu pojmo Kriſtuſu hvalo o preſvetim prasniku viſoke boshje porodnize Marije.

V. Ṣtori me vredniga, tebe hvaliti, o deviza preſveta!

O. Dodeli mi mozh soper ſovrashnike ſvoje.

V. Goſpa! ufliſhi mojo molitev;

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo.

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o

ſveta boshja porodniza! ne saversi naſhih proſhenj v naſhih potrebah, temuzh reſhi naſ vſelej vſih nevarnoſt. O zhaſtitljiva in shegnana deviza, naſha goſpá, naſha ſredniza, naſha beſedniza, naſha pomozhniza! ſ ſvojim Ṣinam naſ ſpravi, ſvojimu Ṣinu naſ perporozhi, ſvojimu Ṣinu naſ isrozhi, de njegovih obljub deleshni poſtanemo. Amen.

Hvalnize

k zhaſti Marije devize.

Tebe, mati in deviza, hvalimo; tebe, goſpá in kraljiza, zhaſtimo.

Tebe ſposna zela semlja kot isvoljeno hzher Boga Ozheta, mater Ṣinu boshjiga in neveſto ſvetiga Duha.

Tebi ſlushijo vſi angeli in arhangeli, vſe mozhi in oblaſti; vſi blasheni prebivavzi nebeſ te ſlavijo.

Tebe hvalijo Kerubini in Ṣeraſini, ter ti neprenehama pojó:

Ṣveta, ſveta, ſveta Marija, boshja porodniza, mati in deviza!

Tebe hvali zhaſtiti sbor apoſteljnov,

Tebe zhaſti hvaljeno ſhtevilo patriarhov in prerokov,

Tebe ſlavi marternikov v belo oblezhena truma,
Tebe povsdigujejo neismerne trume ſposnovavzov,
Tebi bodo isvoljene devize vezhno zhaſt dajale.
Vſi ſvetniki te zhaſté in vſi pravizhni té shelé.
Nebó in semlja ſta polna ſlave tvojiga imena.
Blasheno hvalijo tebe vſi rodovi.
Vſe kerſhanſtvo te imenuje edino isvoljenko, devizo neismerne lepote, mater neſkonzhne imenitnoſti in vrednoſti.
Ti, o Marija! ſi kraljiza velizhaſtva!
Ti ſi premagala hudobno kazho in vernim v nebeſa pomagaſh.
Ti ſi beſedniza in ſredniza per Jesuſu, naſhim prihodnjim ſodniku.
O proſi sa naſ vſe, ktere je tvoj Sin Jesuſ s drago kervijo odreſhil!
Sproſi nam k svelizhanju potrebnih gnad, in poshegnaj vſe, kteri tebe vredno zhaſté.
Vodi naſ, varuj naſ in vſelej naſ ohrani.
Stori, de bomo v vezhni zhaſti ſvetnikam priſhteti.

Vſaki dan hozhem tvojo hvalo osnanovati in tvoje ſladko imé ſ zhaſtjo isrekovati.

O varuj naſ danſ in vſelej greha in vſih nevarnoſt!

Uſmili ſe naſ, o Marija! uſmili ſe naſ!

Tvoja uſmiljenoſt naj obdaja naſ vſe, kteri v tvojo priproſhnjo in dobrotljivoſt saupamo.

Şvoje saupanje ſtavim v tvojo materno ljubesin; ah! ne puſti me v ſramoto priti vekomaj ne. Amen.

V. Hvalimo Ozheta in Şina ſ ſvetim Duham;

O. Zhaſtimo in povelizhujmo ga vekomaj.

V. Goſpod! uſliſhi mojo molitev;

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo.

Sahvalimo te, o neſkonzhni, trojedini Bog! sa dobrote, ktere ſi nam po priproſhnji in saſlushenji devize Marije tolikrat ſkasal; proſimo te pa tudi, dodeli nam, de prezhiſto devizo in prezhudno mater Marijo smirej vrednihe zhaſtimo in smirej sveſtejſhe na pomozh klizhemo, de ſe v shivljenji in v ſmerti njene mile priproſhnje rasve-

ſeliti in njene mogozhne pomozhi vdeleshiti samoremo. Po Jesuſu Kriſtuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

Urnize.

Perva.

V. Mati boshja! hiti me otet;

O. Goſpá moja! tezi mi pomagat.

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Sinu in ſvetimu Duhu;

O. In preljubi materi Marii sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. Velizhaſtne rezhi ſo od tebe rezhene, o meſto boshje!

O Marija! Bog te je po ſvoji neſkonzhni modroſti od vekomaj isvolil, ter te prav velizhaſtno, prelepo in prezhudno vſtvaril.

Obdal te je ſ toliko obilnoſtjo natornih darov, de tvoja natorna lepota in shlahtnoſt lepoto in shlahtnoſt zele vſtvarjene natore preſeshe.

Poſebno te je Bog s neisrezheno obilnoſtjo zhesnatornih darov obdal.

On te je ſ ſvojo rasſvetljevavno in poſvezhevavno gnado napolnil, tako de ſe je njegovo rasſvetljenje in po-

ſvezhenje prav poſebno in zhudovito nad tabo kasalo.

Prejela ſi tudi raſvetljen um, de ſi prav rasumevala in natanko ſposnala ſkrivnoſti ſvete vére.

Prejela ſi k dobrimu nagnjeno voljo, de ſi po duhovnih poſtavah kerſhanſtva in po nagibovanji ſvetiga Duha vſe ſvoje djanje in nehanje obravnovala, ter vſe s veſeljem, s ljubesnijo in popolnama prav delalà.

Prejela ſi terdin ſpomin, de ſi beſede ſvojiga Boga sveſto v ſerzu ohranila, Njegovo dobroto in neſkonzhno ljubesin vedno premiſhljevala, Njega neprenehama hvalila, molila in ljubila.

S gnado, ki ſi jo od Boga prejela, ſi ſvoje teló duhu, duha pa Bogu popolnama podvergla, tako de ſi od ſvojiga ſpozhetja vſak trenutek v Boga samaknjena bila.

In ne le v ſvoj prid, ampak tudi v naſh prid ſi obilno gnad prejela.

Gnadepolna! vſe gnade, ki ſo jih angeli in drugi ſlushabniki boshji prejeli, ſi ti prejela.

S obilnoſtjo boshjih darov ſi preſegla vſe verſte svelizhanih duhov.

S mnogoternoſtjo in polnoſtjo gnadnih darov ſi tudi vedno sveſto delala, ter ſi nabrala zhednoſt in dobrih del, ktere preſeshejo zhednoſti in dobre dela vſih ſlushabnikov boshjih.

Gnadepolna! vſa prijetnoſt je v té islita, viſoko ſi povsdignjena, perva ſi sa Bogam, in vſe, kar Bog ni, je nishji od tebe; sato boſh ſkos vſe veke ſrezhna iménovana.

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Sinu in ſvetimu Duhu;

O. In preljubi materi Marii sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. Velizhaſtne rezhí ſo od tebe rezhene, o meſto boshje!

V. Gnada je nad te islita;

O. Poshegnal te je Bog vekomaj.

V. Goſpá! uſliſhi mojo molitev;

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo.

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o ſveta boshja porodniza! ne saversi naſhih proſhenj v naſhih potrehah, temuzh reſhi naſ vſelej vſih nevarnoſt. O zhaſtitljiva in shegnana deviza, naſha goſpá, naſha ſredniza, naſha beſedniza,

naſha pomozhniza! ſ ſvojim Ṣinam naſ ſpravi, ſvojimu Ṣinu naſ perporozhi, ſvojimu Ṣinu naſ isrozhi, de njegovih obljub deleshni poſtanemo. Amen.

Tretja.

V. Mati boshja! hiti me otet;

O. Goſpá moja! tezi mi pomagat.

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Ṣinu in ſvetimu Duhu;

O. In preljubi materi Marii sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. Lepa ſi kakor luna, isvoljena kakor ſolnze, ſtraſhna, kakor sa vojſko vred poſtavljena mnoshiza vojſhakov,

O Marija! Goſpod je ſ tabo, ki te je v sazhetku tvojiga shivljenja isvirniga greha obvaroval, te ſ polnoſtjo gnad obdaril in ſe ſ ſveto ljubesnijo ſ tabo ſklenil sa vſe veke.

Goſpod je ſ tabo, ki ſe je v tvojim poſvezhenim teleſu vzhlovezhil ter je tvoj Ṣin poſtal.

Goſpod je ſ tabo, ki je tvoje telò ſtrohljivoſti obvaroval, te s duſho in ſ teleſam velizhaſtno v nebeſa vsel

in te ofkerbnizo nebeſhkih skladov poſtavil.

Bog Ozhe je ſ tabo, ki te je mater shivljenja pred veki isvolil.

Bog Şin je ſ tabo, ki je v tvojim deviſhkim teleſu prebival in od tebe rojen bil.

Bog ſveti Duh je ſ tabo, ki te je ſ polnoſtjo gnadnih darov napolnil.

Bog Ozhe je ſ tabo ſ ſvojo vſigamogozhnoſtjo, po kteri je ſtoril, de je njegov Şin tudi tvoj Şin.

Bog Şin je ſ tabo ſ ſvojo neſkonzhno modroſtjo, po kteri te je ſebi vredno mater naredil in te zhiſto devizo ohranil.

Bog ſveti Duh je ſ tabo ſ ſvojo neſkonzhno ſvetoſtjo, po kteri je tvojo duſho in telò popolnama poſvetil.

Bog Ozhe je ſ tabo kot ſ ſvojo hzherjo, ktero ſkerbno varuje.

Bog Şin je ſ tabo kot ſ ſvojo materjo, ktero drago zeni.

Bog ſveti Duh je ſ tabo kot ſ ſvojo nevesto in kraljizo, ktero neisrezheno ljubi.

O bodi posdravljena Marija, ti prijatliza in edina popolniza Boshja!

O bodi posdravljena Marija, ti velizhaſtni ſedesh neſkonzhniga Boga!
O bodi posdravljena Marija, ti shivi tempelj preſvete Trojize!

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Sinu in ſvetimu Duhu;

O. In preljubi materi Marii sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. Lepa ſi kakor luna, isvoljena kakor ſolnze, ſtraſhna kakor sa vojſko v red poſtavljena mnoshiza vojſhakov.

V. Narvikſhi ſi je ſvoje prebivaliſhe poſvetil;

O. Bog je v ſredi Nje, ne bo ſe dala premakniti.

V. Goſpá! uſliſhi mojo molitev;

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

M o l i m o!

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o ſveta boshja porodniza! ne saversi naſhih proſhenj v naſhih potrebah, temuzh reſhi naſ vſelej vſih nevarnoſt. O zhaſtitljiva in shegnana deviza, naſha goſpá, naſha ſredniza, naſha beſedniza, naſha pomozhniza! ſ ſvojim Sinam naſ ſpravi, ſvojimu Sinu naſ perporozhi,

ſvojimu Ṣinu naſ isrozhi, de njegovih obljub deleshni poſtanemo. Amen.

Ṣhefta.

V. Mati boshja! hiti me otet;

O. Goſpá moja! tezi mi pomagat.

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Ṣinu in ſvetimu Duhu;

O. In preljubi materi Marii sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. Shegnana ſi ti, o hzhi, od Goſpoda Narvikſhiga pred vſimi shenami na semlji.

Med vſimi shenami na semlji ni bilo nobene, je ni in je ne bo, ktera bi toliko shegna od Boga prejela, kakor ti, shegnana Marija!

Smed tavshent in tavshent shenſkiga ſpola ſi isvoljena, ter obdarjena ſ tolikimi shegni in prednoſtmi, de vſe ſvojiga ſpola viſoko preſeshesh.

Ṣrezhna in shegnana ſi med vſimi shenami, ki ſi tega ſpozhela, zhigar velizhaſtvo ſta nebó in semlja polna.

Ṣrezhna in shegnana ſi med vſimi shenami, ki ſi v ſvojim prezhiſtim teleſu

- tega noſila, kteriga nebeſa sapopaſti niſo v ſtanu.

Şrezhna in shegnana ſi med vſimi shenami, ki ſi Tega rodila, kteri te je vſtvaril.

Şrezhna in shegnana ſi med vſimi shenami, ki ſi bres oſkrunjenja ſvojiga deviſhtva Şina ſpozhela, ga bres teshav v ſvojim deviſhkim telesu noſila in bres britkoſt rodila.

Şrezhna in shegnana ſi med vſimi shenami, ki ti je bilo s nebeſ mleko podarjeno, ſ kterim ſi ſvojiga Şina dojila.

Şrezhna in shegnana ſi med vſimi shenami, ki ſi dojila in redila Tega, kteri vſe ſtvarí na semlji, nad semljo in pod semljo poshivlja in ohranuje.

Şrezhna in shegnana ſi med vſimi shenami, ki ſi mati Tega, kteriga angeli trepetaje molijo, in pred kterim ſe vſako koleno perpogiblje prebivavzov v nebeſih, na semlji in pod semljo.

Şrezhna in shegnana ſi med vſimi shenami, ki ſi mati Tega, zhigar Ozhe je narvikſhi, vezhni, vſigamogozhni, neſkonzhni.

Şrezhna in shegnana ſi med vſimi she-

nami, ki ſi edina, neſkonzhno imenitna mati.

Ş. Srezhna in shegnana ſi med vſimi shenami, ki ſi edina med shenami mozh hudobnih saterla in shegen prineſla prebivavzam na semlji, nad semljo in pod semljo.

Ş. Srezhna in shegnana ſi med vſimi shenami, ki ſi viſhi kakor nebó, ſhirji kakor semlja, globokeji kakor morje, mozhnejſhi kakor nebeſhke, semeljſke, in peklenſke mozhi.

Ş. Srezhna in shegnana ſi med vſimi shenami, ki ſi nesapopadljivo delo boshje neſkonzhne modroſti.

O nar bolj blagodarjena in shegnana med vſimi shenami, bodi posdravljena na vſe vezhne zhaſe!

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Ş. Sinu in ſvetimu Duhu;

O. In preljubi materi Marii sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. Shegnana ſi ti, o hzhi, od Goſpoda Narvikſhiga pred vſimi shenami na semlji.

V. Ş. Srezhna ſi, deviza Marija, ki ſi ſi Goſpoda, ſtvarnika ſvetá;

O. Rodila ſi tega, ki te je vſtvaril, in vekomaj deviza oſtaneſh.

V. Goſpá! uſliſhi mojo molitev;

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo!

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o ſveta boshja porodniza! ne saversi naſhih proſhenj v naſhih potrebah, temuzh reſhi naſ vſelej vſih nevarnoſt. O zhaſtitljiva in shegnana deviza, naſha goſpá, naſha fredniza, naſha beſedniza, naſha pomozhniza! ſ ſvojim Ṣinam naſ ſpravi, ſvojimu Ṣinu naſ perporozhi, ſvojimu Ṣinu naſ isrozhi, de njegovih obljub deleshni poſtanemo. Amen.

Deveta.

V. Mati boshja! hiti me otet;

O. Goſpá moja! tezi mi pomagat.

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Ṣinu in ſvetimu Duhu;

O. In preljubi materi Marii sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. Blagodarjena ſi ti, o hzhi, od Goſpoda, sakaj po tebi ſmo ſad shivljenja prejeli.

Is tvojiga poſvezheniga meſá je Şin boshji zhloveſhko teló vsel, in je s boshjo in zhloveſhko natoro ſklenjen od tebe rojen bil.

O shegnana Marija! rodila ſi nam shegnan ſad, Boga-zhloveka, Jeſuſa Kriſtuſa, poduzhevavza, rasodevavza, rasſvetljevavza, odreſhenika in svelizharja naſhiga.

O shegnano drevo noviga paradisha!

O shegnani ſad shegnaniga dreveſa, dreveſa vezhniga shivljenja!

O Marija! od tvojiga shegnaniga ſadú, odreſhenika in svelizharja naſhiga, ſmo prejeli in prejemamo veliko bogaſtvo in ſtoterno ſrezho.

Po grehu in smoti mertvi ſmo od njega novo duhovno shivljenje prejeli, ko ſmo v ſvetim kerſtu prerojeni v otroke boshje in erbe nebeſhkiga kraljeſtva.

Od Njega ſmo prejeli reſhenje, ozhiſhenje in rasſvetljenje.

Od Njega bomo tudi prejeli vezhno svelizhanje duſhe in teleſa.

Po Njegovim saſlushenji in po Njegovi mozhi bomo vſi v vezhno shivljenje vſtali, kteri vanj shivo verujemo, deſiravno bomo nekoliko zhaſa v

ſmerti saſpali, sakaj kdor v pravi véri vanj shiví, on ne bo le ſamo duhovniga shivljenja tukaj in tamkaj v ſebi imel, temuzh tudi ne bo po teleſu prav umerl; njegovo teló savolj greha ſzer umerje, pa sadobí po prerojenji v ſvetim Duhu kal neſtrohljivoſti in povelizhanja, tako de ſmert teleſa ni vezhna ſmert, ampak le tako rekozh ſpanje, sa kterim pride po Njegovim obujenji vezhni ſvetli dan svelizhanja.

O Marija! shegnan je ſad tvojiga teleſa, ki je od vekomaj shegen vſih shegnov, in je tudi naſ obilno poshegnal.

O Marija! zheſhen, hvaljen in povelizhevan naj bo shegnani ſad tvojiga teleſa, Kriſtuſ naſh Goſpod, ki naſ je ſmerti otel in pogubljenja reſhil.

O Marija! zheſhen, hvaljen in povelizhevan naj bo vekomaj shegnani ſad tvojiga teleſa, Kriſtuſ naſh Goſpod, ki nam je miloſt ſkasal in je na vſe zhaſe miloſt njegova.

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Sinu in ſvetimu Duhu;

O. In preljubi materi Marii sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. Blagodarjena ſi ti, o hzhi, od Goſpoda, sakaj po tebi ſmo ſad shivljenja prejeli.

V. Ṣrezhna ſi, blashena deviza Marija, in vſe hvale popolnama vredna;

O. Sakaj is tebe je priſhlo ſolnze pravize, Kriſtuſ, naſh Bog.

V. Goſpá ufliſhi mojo molitev;

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

M o l i m o.

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o ſveta boshja porodniza! ne saversi naſhih proſhenj v naſhih potrebah, temuzh reſhi naſ vſelej vſih nevarnoſt. O zhaſtitljiva in shegnana deviza, naſha goſpá, naſha ſredniza, naſha beſedniza, naſha pomozhniza! ſ ſvojim Ṣinam naſ ſpravi, ſvojimu Ṣinu naſ perporozhi, ſvojimu Ṣinu naſ isrozhi, de njegovih obljub deleshni poſtanemo. Amen.

Vezhernize.

V. Mati boshja! hiti me otet;

O. Goſpá moja! tezi mi pomagat.

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Sinu in ſvetimu Duhu;

O. In preljubi materi Marii sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. O ſveta in neomadeshana deviza, ſ ktero hvalo te hozhem povsdigovati, ne vém, ker ſi ti tega noſila in rodila, kteriga nebeſa niſo v ſtanu sapopaſti.

O Marija! vprizho nebeſ in semlje terdim in ſposnam, de ſi ſveta, in ſzer ſvetejſhi, kakor vſi angeli in ſvetniki boshji.

Savolj ſvoje neisrezhene ſvetoſti ſi tudi vredna bila, ſvetiga vſih ſvetih, Jesuſa Kriſtuſa, Sinu shiviga Boga od ſv. Duha ſpozheti, ga v ſvojim deviſhkim teleſu noſiti ter ga veſolnimu greſhnimu ſvetu odreſhenika in svelizharja roditi.

Bog Sin, kteriga je nebeſhki Ozhe od vekomaj rodil, je is tvojiga poſvezheniga meſá in is tvoje poſvezhene kervi pravo zhloveſhko teló vsel, je

v tvojim prezhiſtim teleſu pravo zhloveſhko natoro (zhloveſhko teló in duſho) ſ ſvojo boshjo natoro ſklenil, je pravi Bog in zhlovek ſkup v tebi prebival in tak od tebe rojen bil.

O Marija! vzhlovezheniga Boga, ki je edini Ṣin, edini Kriſtuſ, edini Goſpod, ſi s mozhjo ſvetiga Duha ſpozhela in ga veſolnimu ſvetu odreſhenika rodila.

O Marija! ti ſi reſ porodniza boshja, mati boshja.

Verujem in terdim, de ſi mati boshja, in ſim perpravljen sa to reſnizo ſvojo kri preliti, sakaj to reſnizo nam je Bog ſam osnanil po ſvojim angelu, kteri ti je tako govoril: Glej ſpozhela boſh v ſvojim teleſu in rodila Ṣinu, in imenuj njegovo imé Jeſuſ (svelizhar). Ta je velik in Ṣin narvikſhiga, in Goſpod Bog mu bo dal goſpoſtvo zhes vſe zhloveſhtvo, in njegovo kraljeſtvo v duhu in reſnizi ſe bo zhes vſe ljudſtva vsdignilo, in ob konzu zhaſov ſe bo v nebeſhko kraljeſtvo ſpremenilo. In po zhudeshu, s mozhjo ſvetiga Duha boſh ſpozhela, sa tega voljo bo ſveti,

kteri bo is tvojiga poſvezheniga meſá rojen, imenovan Sin boshji.

O ſveta Marija, mati boshja! kdo te samore po vrednoſti hvaliti?

Ti ſi krona vſih ſtvari, lepota nebeſ in semlje, poſebnoſt boshjiga velizhaſtva, tron boshji, vrata nebeſhke, ſkos ktere je odreſhenik k nam greſhnim ſtvarem priſhel.

Lepſhi nebo in imenitniſhi semljo bi Bog lahko vſtvaril, kakorſhno je vſtvaril; ali lepſhi devize in imenitniſhi matere od tebe vſtvariti ne more. Reſ ti je Bog velike rezhi ſtoril, tako te je poviſhal, de te bolj poviſhati ne more; sato te bodo vekomaj blagrovali vſi rodovi.

Naj te tudi jeſt hvalim, deviza prezhiſta, mati prezhudna!

Bodi zheſhena nebeſ kraljiza, zheſhena angeljev goſpá, zheſhena, Jeſetova korenina, zheſhena ti, ki ſi ſvetu pravo luzh rodila.

Bodi posdravljena deviza zhaſtita, memo vſih lepa, bodi posdravljena mati preljubesnjiva, bodi posdravljena in daj nam mozh soper ſovrashnike naſhe.

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Sinu in ſvetimu Duhu;

O. In preljubi materi Marii sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. O ſveta in neomadeshana deviza, ſ ktero hvalo te hozhem povsdigovati, ne vém, ker ſi ti tega noſila in rodila, kteriga nebeſa niſo v ſtanu sapopaſti.

V. Popolnama ſi lepa, prijatliza moja!

O. In madesha ni nad teboj.

V. Goſpá uſliſhi mojo molitev;

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

M o l i m o.

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o ſveta boshja porodniza! ne saversi naſhih proſhenj v naſhih potrebah, temuzh reſhi naſ vſelej vſih nevarnoſt. O zhaſtitljiva in shegnana deviza, naſha goſpá, naſha ſredniza, naſha beſedniza, naſha pomozhniza! ſ ſvojim Sinam naſ ſpravi, ſvojimu Sinu naſ perporozhi, ſvojimu Sinu naſ isrozhi, de njegovih obljub deleshni poſtanemo. Amen.

Sklep vezherniz.

V. Mati boshja! hiti me otet;

O. Goſpá moja! tezi mi pomagat.

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Şinu in ſvetimu Duhu;

O. In preljubi materi Marii sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. Şveta Marija, tezi pomagat revnim, navdajaj s ſerzhnoſtjo maloſerzhne, tolashi shaloſtne, proſi sa kerſhanſko ljudſtvo, vlagaj ſvojo priproſhnjo sa duhovſhino, perporozhaj poboshni shenſki ſpol, naj vſi tvojo pomozh zhutijo, kteri tvoj ſveti ſpomin obhajajo.

Mi neſrezhni in revni Evini otrozi imamo v ſebi in sunej ſebe veliko napotljejev, ki naſ per dopernaſhanji dobrih del opovirajo in od Boga odlozhujejo.

Preganjanja, vojſke, punti, neſrezhe in vſakorſhne nadloge naſ ſtiſkajo, ſvét in naſha huda posheljivoſt naſ ſkuſhata, zlo hudizh, naſh sopernik hodi kakor rjovezh lev okoli, in iſhe komu bi ſhkodoval.

Ali ti Marija ſi dovolj mogozhna, naſ

podperati, in ob enim ſi tudi tako dobrotljiva, de to reſ ſtoriſh.

Ah! imej obernjene ſvoje miloſtljive ozhi v naſ in pomagaj nam, ki k tebi vpijemo.

Glej! ni ſe nam vojſkovati ſamo soper ſvojo zhloveſhko ſlaboſt in soper ſvét, ampak tudi soper peklenſke mozhi, ki ſo goſpodovavzi ſvetá, kolikor jim je Bog v kasnovanje naſhih grehov oblaſti dal, ljudi ſkuſhati in ſtrahovati.

O Marija! bodi naſha pomozhniza, bodi naſha varhinja, bodi naſha bramba, de ſe v bran poſtavljamo ognjenim pſhizam hudobniga duha in premagujemo ſleherne ſkuſhnjave.

Tebi, o mati, je sa Bogam vſa oblaſt dana v nebeſih, na semlji in pod semljo; tebi ni nizh nemogozhe ſproſiti.

Ali mar Jesuſ tebe uſliſhal ne bo, ki je vsel ſvoje meſó is tvojiga meſá, in ſvojo kri is tvoje kervi?

Ti vſe doſeſheſh, karkoli proſiſh, sakaj ti ſtopiſh ſ ſvojo proſhnjo k ſedeshu ſprave ne kakor ſlushabniza, temuzh kakor ljubljena mati in mogozhna kraljiza.

O Marija! proſi sa naſ greſhnike sdaj,

ko ſmo od ſkuſhnjav ſkuſhani, od sopernikov shaljeni, od ſovrashnikov preganjani, od hudobnih moteni, od britkoſt ſtiſkani, od nadlog nadlegvani, od ſkerbi omamljeni.

O Marija! proſi sa naſ greſhnike sdaj, ko ſmo v ſilnih potrebah.

Odlozhuj naſhe ſerza od ſladnoſt tega ſvetá in jih na Boga navesuj.

Nagibuj naſ k dobrimu, uterjuj naſ v dobrim, in pomagaj nam v dobrim ſtanovitnim oſtati.

Proſi sa naſ greſhnike, o Marija, sdaj in ob naſhi ſmertni uri;

Varuj naſ neprevidene in neſrezhne ſmerti;

Pomagaj nam britkoſti in teshave bolesni voljno prenaſhati;

Daj nam mozh, v ſmertni uri ſkuſhnjave premagati;

Ṣproſi nam gnado, poſlednje sakramente po vrednim prejeti;

Ṣtoj nam v sadnjih sdihljejih na ſtrani, kakor ſi na ſtrani ſtala ſvojimu Ṣinu, kadar je umiral na krishi;

Ṣprejmi naſhe duſhe, kadar ſe bodo teleſ lozhile, pelji jih k ſodbi boshji in pred ojſtrim ſodnikam govori sanje.

Proſi sa naſ greſhnike, o Marija, sdaj in ob naſhi ſmertni uri!

V ſredi ſkuſhnjav bomo greha obvarovani, ako ti naſ varujeſh.

Med valovi preganjanja bomo terdno ſtali, ako ſe ti sa naſ vojſkujeſh.

Is nevarnoſt bomo nepoſhkodvani ſhli, ako ti naſ vodiſh.

V vſih sadevah bomo ſrezhni oſtali, ako ſi ti s nami.

Savolj ſvojih ſlaboſt nam ni treba biti v preveliki ſkerbi, ako naſ ti podperaſh.

Savolj ſvojih velikih grehov nam ni obupati, ako ti sa naſ proſiſh.

Ne bomo sgreſhili ſvojiga zilj in konza, ako ſi ti naſha sveſta pomozhniza.

O Marija! ti ſi nam zhelada, podpora, oroshje in mezh.

Po tebi ſe premaguje ſovrashnik in ſ tvojo pomozhjo ſe vſelej smaga doſeshe.

O naſha sanaſhba in vsrok naſhiga upanja! proſi sa naſ greſhnike sdaj in ob naſhi ſmertni uri!

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Sinu in ſvetimu Duhu;

O. In preljubi materi Marii sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. Şveta Marija, tezi pomagat revnim, navdajaj ſ ſerzhnoſtjo maloſerzhne, tolashi shaloſtne, proſi sa kerſhanſko ljudſtvo, vlagaj ſvojo priproſhnjo sa duhovſhino, perporozhaj poboshni shenſki ſpol, naj vſi tvojo pomozh zhutijo, kteri tvoj ſveti ſpomin obhajajo.

V. Proſi sa naſ, ſveta boshja porodniza!

O. De bomo deleshni poſtali obljub Kriſtuſovih.

V. Goſpá! uſliſhi mojo molitev;

O. In moje vpitje naj k tebi pride.

Molimo!

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o ſveta boshja porodniza! ne saversi naſhih proſhenj v naſhih potrebah, temuzh reſhi naſ vſelej vſih nevarnoſt. O zhaſtitljiva in shegnana deviza, naſha goſpá, naſha ſredniza, naſha beſedniza, naſha pomozhniza! ſ ſvojim Şinam naſ ſpravi, ſvojimu Şinu naſ perporozhi, ſvojimu Şinu naſ isrozhi, de njegovih obljub deleshni poſtanemo. Amen.

Mnoge molitve

k Materi boshji sa vſe dni zeliga tedna.

V nedeljo.

Obshalovanje.

O moj Bog! kako shaloſtin je ſtan moje duſhe, ktero ſo hude navade in greſhne perloshnoſti vklenile, in jo v ſtraſhin bresen grehov pogresnile, tako globoko pogresnile, de ſi ne morem nikakor pomagati. Bres premiſlika ſim ſvojo ſrezho in imenitnoſt sapravil, sdaj ſim pa sanikern, ſi jo poiſkati. Sa dopernaſhanje greha, tudi prav veliziga, ſim bil poln mozhi, sdaj ſim pa neisrezheno ſlab, greſhnim navadam ſe soperſtaviti in jih sapuſtiti. Poſvetna ſladnoſt je bila doſti mozhna, me s greham vpijaniti in raniti, sdaj pa moje ſerzé komej zhuti veliko mozh tiſte ſladke gnade, ktera bi mogla tudi prav terdo ſerzé omezhiti, in veliziga terdovratnesha omezhiti. O kako shaloſtin je ſtan moje duſhe! Kaj mi je tedaj ſtoriti? Nizh drusiga, kakor k

tiſti ſe podati, in per nji pomozhi iſkati, ki je edino upanje in perbeshaliſhe greſhnikov. Ah, mati miloſti! poglej me neſrezhniga, morebiti nar bolj neſrezhniga na semlji. Poglej, o Marija! poglej na me. Ako me le pogledaſh, ſim she ſrezhin, sakaj nemogozhe je, de bi ſe per pogledu moje velike neſrezhe tvoje milo in dobrotljivo ſerzé ne sbudilo, in me neſrezhniga ne milovalo. Deſiravno ſo moji grehi neisrezheno veliki, je vender tvoja materna miloſt in dobrotljivoſt veliko vezhi, in bo tudi gotovo mojo divjo nehvaleshnoſt premagala. Sato o ſladka, o ljubesnjiva, o dobrotljiva, o miloſtljiva mati! k tebi pertezhem, in per tebi edino upanje greſhnikov pomozhi iſhem. Tudi terdno upam od tebe ſprejet biti in per tebi pomozh najti, ſaj ſi dobrotljiva mati greſhnikov, in tudi vſim pomagaſh, kteri ſe k tebi obrazhajo in te pomozhi proſijo. O viſoka kraljiza! pokashi tudi nad menoj, de ſi mogozhna greſhnikam pomagati, kakorſhno te tudi rodovi semlje imenujejo, ki tvojo mogozhnoſt vidijo, in tvojo miloſt okuſhajo. O Marija! vender ne boſh proti meni ſa-

mimu ojſtra, ko ſi proti vſim ljudem zeliga ſvetá pohlevna, mila in dobrotljiva. She nikdar nifi greſhniku, naj bi bil ſhe tako velik, ſvoje milofti odrekla, in ga od ſebe pahnila, kadar te je pomozhi profil. Kraljiza nebeſ in semlje, kraljiza zhudeshev! ſprejmi tudi mene in ſtori nad menoj zhudesh ſvoje mogozhnofti, satiraj hudo nagnjenje in poshelenje, ki ſe soper duhá vsdiguje, presheni ſkuſhnjave, sapovej hudobnim duhovam, de mojo dufho v miru pufté, in osaljſhaj me s gnado, de ſvojo imenitnoſt sopet nasaj dobim in Bogu prijetin poſtanem. Potem, o Marija! bo tvoja zhaſt per angeljih in ljudeh veliko vezhi, ko bodo vidili, de ſim jeſt, velik greſhnik, po tebi gnado sadobil. Ufmili ſe me torej, o Marija! ufmili ſe me, in nikar me ne sapufti.

Zheſhena ſi Marija i. t. d. (trikrat.)

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Sinu boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

V pondeljik.

Saupanje.

Goſpá nebeſ in semlje, zhaſtita mati mojiga odreſhenika! zhe ſe je kdaj kak revin in s britkoſtmi obloshen kriſtjan tvoji dobrotljivoſti blishal, ſim gotovo jeſt, ki danſ sdihovaje pred tabo klezhim, in te proſim, de mi pomagaſh. Glej, ſlabo nagnjenje in hude ſtraſti mojo duſho grosno nadleshvajo in jo hozhejo v bresen grehov potopiti. Pa kaj mi pomaga, de ſi v ſvojim prezhiſtim teleſu odreſhenika ſvetá noſila in rodila, ako me v ſvoje varſtvo ne vsameſh in mi ſtraſti satirati ne pomagaſh? Hudobni duhovi ſo soper mene vojſko vsdignili, me iſhejo v ſvojo oblaſt dobiti in pogubiti. Pa kaj mi pomaga, de ſi nam rodila kralja vezhniga mirú, in de ſi ſama kraljiza vezhniga mirú poſtala, ako ſkuſhnjavzov od mene ne presheneſh, in me is velike nevarnoſti, v kteri trepetam, ne potegneſh? Zhutim in ſposnam, de ſim revin in od vſiga dobriga sapuſhen. Pa kaj mi pomaga, de ſo vſi sakladi nebeſhkih gnad tebi isrozheni, ako bi tvoje ſerzé nobeniga

uſmiljenja do moje revſhine ne imelo? Kushna bolesin ſe je moje dushe lotila, ktera me tudi grosno ſlabí in na tavshent vish teshi. Pa kaj mi pomaga, de ſi mati nebeſhkiga sdravnika, in de obilin saklad vſih daril imaſh, ako bi mi ne hotla pripravniga sdravila podati? Zhemu neki bi bil Bog Ṣin kralj milosti v tvojim narozhji prebival in ti saklad vſih nebeſhkih gnad isrozhil, kakor sato, de nam v potrebah pomagaſh in naſhe terpljenje polajſhaſh? Po kom samorem torej tolashbe in praviga ſerzhniga veſelja perzhakovati, kakor po tebi, ki ſi zelimu ſvétu veſelje prineſla? Tisti, kteri je is nebeſ na ſvét priſhel, naſ reſhit, je v tvoje roke zeno naſhiga odreſhenja poloshil, in ti oblaſt podelil, naſ is nadlog reſhevati in nam pomagati. Ali tedaj samoreſh perpuſtiti, de v globokim temnim bresnu, v bresnu ſvojih grehov poginem, ti, ki v ſvojih rokah luzh noſiſh, ktera vſe tiſte, ki pridejo na ſvet, rasſvetli? Ṣposnati pa moram, de morebiti ſhe noben greſhnik tako mozhno od ſvojih ſtraſt svesan in vklenjen ni bil, kakor jeſt, ki ſim v ſtraſhin bresen obupnosti po-

tlazhen, de ſe nikakor is laſtnih mozhí reſhiti ne morem. Oberni torej ſvoje miloſtljive ozhí k meni, ki per premiſhljevanji ſmerti in ojſtre ſodbe trepetam, ker ne vém, kaj ſe bo po ſmerti s menoj sgodilo. Osri ſe na-me, in pomagaj mi, ſaj je Jesuſ, ki me bo ſodil, tvoj ljubesnjivi Şin, kteriga samoreſh s eno ſamo beſedo potolashiti, in meni miloſtljiviga ſtoriti. Nikar ne rezi, de mi niſi v ſtanu pomagati, sakaj tvoj ljubesnjivi Şin ti je saklad vſih gnad isrozhil, in ti vſo mozh dal v nebeſih in na semlji. Tudi ne rezi, de mi pomagati ne ſmeſh, sakaj ti ſi veſoljna mati vſih sapuſhenih ſirot, torej ſi tudi moja mati. Ah, moja mati! ker ſi pa vſa ſladka in tudi mogozhna, mi nikoli pomozhi odrekla ne boſh. Preſveta deviza! ti ſi moja mati, in jeſt ſim tvoj ſin, ti ſi moja goſpá, in jeſt ſim tvoj ſlushabnik, deſiravno nevredin. Ti imaſh mozh mi pomagati, in jeſt imam terdno saupanje do tebe. In savolj tega terdniga saupanja, veliko bolj pa savolj tvoje neisrezhene dobrotljivoſti ſe k tebi obernem in proſim: Vsemi me sa ſvojiga otroka, in nikar ne glej

mojih ſtorjenih grehov. Dobrotljiva in mogozhna mati! reſhi vſiga hudiga mojo duſho in teló, in podeli mi vſe darove, dobrote in gnade, ktere ſo meni koriſtne in preſveti Trojizi dopadljive.

Zheſhena ſi Marija i. t. d. (trikrat.)

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Ṣinu boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

V torek.

Ṣklep poboljſhanja.

Domiſhljujem ſi, kolikokrat ſim obljubil, greha in vſe hude perloshnoſti ſe varovati, in tebi, o Marija! sveſto flushiti in te priſerzhno ljubiti. Ali vſe moje obljube ſo bile bres ſadú, in moja nesveſtoba je bila do tebe smiram vezhi in vezhi. Tudi ſe v britkoſti ſvojiga ſerzá ſpomnim, de ſi bila proti meni, nesveſtimu in nehvaleshnimu, neprenehama dobrotljiva. In ravno tvoja neisrezhena dobrotljivoſt in miloſt mi ſhe upanje daje, ſizer bi mogel obupati,

ker ſim veliko boshjih gnad savergel, in tebi grosno nesveſt bil. De ſi pa proti meni, velikimu nehvaleshniku, neprenehama dobrotljiva bila, je sa té velika zhaſt, in ſzer toliko vezhi, kolikor grosovitniſhi je bila moja nehvaleshnoſt. Tvoja dobrotljivoſt in miloſt bi ne bila tako velika in ozhitna, ako bi le proti ſvojim sveſtim ſlushabnikam dobrotljiva bila. Ko ſe pa meni, velikimu nehvaleshniku, dobrotljiva ſkasujeſh, ozhitno kasheſh, de je tvoja dobrotljivoſt neistuhtana in tvoja miloſt bres mere. Savolj tvoje miloſti in dobrotljivoſti te tudi vſe ſtvarí v nebeſih in na semlji kraljizo miloſti imenujejo in ſe k tebi satekajo. Kteri pa ſo podloshni tvojiga kraljeſtva, ki je kraljeſtvo miloſti? Kdo drugi, kakor vſi neſrezhni in revni greſhniki. Tedaj ſim tudi jeſt k tvojimu kraljeſtvu perſhtet, ki ſim pervi tvojih podloshnih, in nar revniſhi smed vſih greſhnikov. Ko ſim pa ſin tvojiga kraljeſtva, imam tudi vſo pravizo, tebe gnad proſiti. Savolj tega sdaj klizhem in klizhem: Marija, mati in kraljiza miloſti! Şara me ne posna, Rebeka ne vé kdo ſim; poglej me ſaj ti, in

posnaj me, de ſim ſin tvojiga kraljeſtva, kraljeſtva miloſti. Nikar mi torej pomozhi ne odrezi, ampak mi pomagaj, ki ſim tvoj podloshni. Nikar ne glej na mojo nesveſtobo in nehvaleshnoſt, temuzh dobrotljivo me ſprejmi, deſiravno ſim bil dosdaj grosno terdovratin. Odſihmal pa shelim in ſklenem, vſiga greha ſe varovati, in tebi sveſto ſlushiti. Ko ſim pa mozhno ſlab, ſvoje shelje ſpolnovati, te torej, o mogozhna mati in kraljiza! proſim: Vodi me, podpiraj me in rasſvetljuj me, de bom samogel po poti pravizhnoſti hoditi, in tebi neprenehama sveſto ſlushiti. Ako mi ti, mogozhna kraljiza! pomagaſh, ſe bom gotovo greha in pogubljenja obvaroval, tebi in tvojimu Ṣinu sveſto ſlushil, v vſih britkoſtih ſtanovitin oſtal, in ſizer tako terdno bom oſtal, kakor gora Ṣion.

Zheſhena ſi Marija i. t. d. (trikrat.)

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Ṣinu boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

V ſredo.

Isrozhitev v Mariïno varſtvo.

O moja goſpá! kaj hozhem rezhi, kaj ſtoriti? Glej, v greſhni temoti ſe snajdem, in ne vidim luzhi nebeſ. Kam ſe tedaj hozhem podati, de bom priſhel v mirno savetje? Nikakor ſi ne upam po temnih in nevarnih potih hoditi, ker me povſod duſhni ſovrashniki zhakajo in salesujejo, kteri me hozhejo neſrezhniga ſtoriti in po vſi ſili pogubiti. Praviga pota, po kterim bi varno hodil in ſrezhno k ſodbi priſhel, pa najti ne morem. Kako bom tedaj v kraj shivljenja in k ſodbi ſrezhno priſhel? Nikdar ſi ne upam. Sato pred ſodbo boshjo grosno trepetam, in ſe tudi pred tvojim Sinam, kadar me bo ſodit priſhel, ſkriti shelim. Sakaj, zhe vſe moje miſli, shelje, beſede, djanja in sanikernoſti zeliga shivljenja po pravizhnoſti ſodi, bi bilo veliko boljſhe same, de bi nikdar rojen ne bil, ali pa de bi bil prezej po rojſtvu umerl. Glej, po ſv. kerſtu ſim sopet gnjuſoba pred Bogam in velik greſhnik poſtal, tako velik, de smed vſih greſhnikov tako veliziga ni,

kakor jeſt. Sato ſe ſkriti shelim pred ojſtro ſodbo boshjo. Pa kam ſe bom ſkril? Glej, po véri in po pameti ſposnam, de ſi ti Marija perbeshaliſhe greſhnikov in mozhna bramba soper vſe ſkuſhnjave in hudobne duhove. Vém tedaj, kaj mi je ſtoriti, de bom v tem shivljenji ſkuſhnjave premagal, ſe greha varoval, ſrezhno v kraj shivljenja in k ſodbi priſhel, in de bom tudi per ſodbi ſrezhno obſtal. Tebe, o mogozhna kraljiza! isvolim sa ſvojo pomozhnizo, in ſe sdaj poln saupanja k tebi satezhem, de me pod plajſh ſvoje miloſti ſkrijeſh. Ljudje imajo v nevarnoſtih tega shivljenja sa ſvoje varhe in pomozhnike: angelje, apoſteljne, patriarhe, preroke, marternike, ſposnovavze in devize, kterih vſi ſo sveſti beſedniki in pomozhniki. Ali ti, o Marija! ſi boljſhi in mogozhniſhi pomozhniza, kakor vſi angeli in ſvetniki, sakaj ti ſi kraljiza vſih angeljev in ſvetnikov, vſih kraljev in oblaſtnikov zele semlje. Kar tedaj angelji in ſvetniki ſkup ſtoriti samorejo, samoreſh ti ſama ſtoriti, ker ſi mati naſhiga odreſhenika, in kraljiza vſih ſtvarí. K tebi tedaj pritezhem, te

proſim in proſim: Vsemi me v ſvoje varſtvo, pomagaj mi v potrebah, brani me v ſkuſhnjavah, vodi me ſkerbno po poti tega shivljenja, perpelji me ſrezhno k ſodbi boshji, in tam proſi same, de savershen ne bom. O ſveta deviza, mila mati! osdravi moje duſhne rane, in ſproſi mi praviga duhá, de ſe reſnizhno ſpreobernem in ſ terdnim saupanjem pred tvojiga Sina in naſhiga Goſpoda Jesuſa Kriſtuſa ſtopiti samorem.

Zheſhena ſi Marija i. t. d. (trikrat.)

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Sinu boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

V Zhetertik.

Proſhnja.

Kdor ſe k tebi, o ſveta boshja porodniza! satezhe in te pomozhi proſi, mu gotovo vſelej pomagaſh, sakaj tvoja miloſt do ljudi je neisrezheno velika, tako velika, de vſim in ſizer vſelej po-

magaſh, kadarkoli te ponishno in ſ terdnim saupanjem proſijo. Doſtikrat jim pomagaſh, ſhe preden te proſijo. In tvoja pomozh, ſ ktero ljudem pomagaſh, je vſelej gotova, ker ſi doſti mogozhna ſkuſhnjave in teshave, ktere naſ nadleshvajo, premagati. Od terdniga saupanja navdihnjen ſe danſ tudi jeſt k ſedeshu tvoje miloſti in mogozhnoſti podam. Lahko bi ſe ſizer ſ ſvojo proſhnjo naravnoſt k Bogu obernil. Ali jeſt ravnam po sgledu tiſtiga otroka, ki je ſvojiga ozheta rasshalil in ſhtrafingo saſlushil; savolj tega beſednika in ſrednika iſhe, de bi ga s rasshaljenim ozhetam sopet ſpravil. Kdo pa samore losheje sa greſhnika govoriti, in ga s rasshaljenim Bogam sopet ſpraviti, kakor ti, o Marija! Ker pa sdaj jeſt beſednika in ſrednika potrebujem, de bi per Bogu, kteriga ſim grosno rasshalil, same govoril in me s rasshaljenim Ozhetam sopet ſpravil; ſe k tebi, o Marija! ki ſi nar ſlajſhi mati in nar mogozhniſhi goſpá, obernem in te proſim: bodi moja beſedniza in ſredniza per Bogu. Zhe ti, o Marija! same govoriſh, bo potolashena pravizhnoſt boshja in sopet bom

boshje dopadajenje doſegel. O ſveta boshja porodniza! nikar torej ne saversi mojih proſhnjá in nikar me ne sapuſti v ſilnih potrebah. Jesik in shnabli, ſ kterimi te klizhem, in tudi drugi teleſni pozhutki ſo ſizer omadeshani; ali ſerzé, is kteriga sdihovanje proti tebi puhtí, je ponishano in ſkeſano. Ne saversi torej mojih proſhnjá, ampak dobrotljivo me uſliſhi in mi ſ ſvojo mogozhno proſhnjo pomagaj. Glej, koliko je notranjih in vnanjih, vidnih in nevidnih ſovrashnikov, ki me napadajo in pogubiti hozhejo. Hudo nagnjenje in poshelenje me smaguje, greſhne perloshnoſti in nevarnoſti me obdajajo, smote me sapeljujejo in na pot pogubljenja vlezhejo. Glej! pekel, ſvét in meſó — vſe ſe je soper mene vsdignilo, in me hozhe vekomaj neſrezhniga ſtoriti. Pa ſaj ti je revſhina in nevarnoſt, v kteri ſe moja duſha snajde, bolj snana, kakor meni. Pomagaj mi torej, ki vidiſh in ſposnaſh veliko revſhino in nadlogo, v kteri sdihujem. Ali ne boſh nizh porajtala na britke ſolsize in ſerzhne sdihljeje, ſ kterimi ſe k tebi obrazham? Veliko ſto let

she pomagaſh duſhnim reveshem, in tvojo dobrotljivoſt vſe poboshne duſhe nad ſabo ozhitno vidijo in zhutijo. Ali bo torej tvoja velika miloſt v sdajnih zhaſih, ki ſo prav neſrezhni, same nehala? Boſh morebiti tiſtiga, kteriga duſhni ſtan je prav revin in v veliki nevarnoſti, bres pomozhi puſtila? O mati gnadepolna viſoko zheſhena v nebeſih in na semlji! ti vidiſh nevarnoſti, v kterih ſe snajdem; zhuj torej nad menoj in pomagaj mi, de bom is tiſtih reſhen in vſiga hudiga obvarovan. Mogozhna mati! varuj in brani me, de v nevarnoſtih neſrezhin ne poſtanem, de od ſkuſhnjav premagan in v pekel padel ne bom. Zhe me ti varujeſh in braniſh, ſe bo nevarnoſt od mene odmaknila, ſkuſhnjave bodo odjenjale, in pekel, ki pred menoj odpert ſtoji in na me preshí, ſe bo na tvoje povelje saperl. O zhaſtitljiva, o dobrotljiva deviza! varuj me poſebno ob tiſti uri, po kteri ne bo zhaſa pokore, ne gnade. Varuj me tiſti dan, kteriga ſpomin je zlo poboshne duſhe ſ ſtraham napolnil. Varuj me tiſti trenutek, po kterim bo same neistuhtana vezhnoſt naſtopila.

Sato danſ k tebi, o Marija! ki ſi perbeshaliſhe greſhnikov, pertezhem. Ker ſi pa perbeshaliſhe greſhnikov in naſha mogozhna pomozhniza, upam in ſe sanaſham, de me boſh zeli zhaſ mojiga shivljenja varovala, in mi poſebno ob uri moje ſmerti na pomozh pritekla. O Marija, mati nar ſlajſhi, nar mogozhniſhi, nar dobrotljivſhi! pridi k meni, kadar bom popotoval is tega ſvetá, pelji mojo duſho k ſodbi, poſtavi jo pred ſvojiga Sina, de ji bo savolj tebe miloſtljiv. O Marija! to shelim od tebe, to upam, in tako naj tudi bo.

Zheſhena ſi Marija i. t. d. (trikrat.)

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Sinu boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

V Petek.

Pozheſhenje Marije.

Naj vſe ſtvari hvalijo in zhaſté njo, ki je bila od Boga od vekomaj isvo-

ljena, in tako viſoko povsdignjena, kolikor je sgolj ſtvari le mogozhe. Bila je proſta veſoljniga prekletſtva in bres madesha ſpozheta, popolnama poſvezhena in s obilnimi gnadami obdarovana je na ſvét priſhla. Tudi do konza shivljenja je v zhednoſtih in v dobrih delih neprenehama raſtla. V njenim deviſhkim teleſu ſe je Şin boshji vzhlovezhil, ter ſe s njo, ſvojo materjo, prezhudno ſklenil. Naj vſe ſtvari hvalijo in zhaſté njo, ki je med vſimi shenſkiga ſpola ona ſama zhiſta deviza in prezhudna mati, ktere ſv. teló je bilo po vzhlovezhenji boshje Beſede popolnama poſvezheno, zlo ſtrohljivoſti obvarovano in vseto v isvoljeno prebivaliſhe, kamor bodo teleſa drusih ſvetnikov ſhe le po veſoljni ſodbi vsete. Naj vſe ſtvarí hvalijo in zhaſté njo, ki na imenitnoſti in ſvetoſti vſe ſtvari viſoko preſeshe in sdaj v nebeſih sraven ſvojiga Şina ſedesh ima, na kterim kraljuje kot mogozhna kraljiza nebeſ in semlje. O Marija! ti ſi nar lepſhi smed vſih ſtvarí v nebeſih in na semlji, po tebi nam je perſijalo ſolnze pravizhnoſti, ktero naſ raſsvetljuje. Ti ſi nesapopadljiva in lepa zvetliza,

ki v tej dolini ſols prijetin duh od ſebe dajeſh; ti ſi isvoljena in perva smed vſih ſtvarí, zhiſtejſhi, ſvetejſhi in imenitniſhi ſi, kakor zela zhloveſhka natora, nad vſe naſhe isreke in sapopadke ſi viſoka. Ti ſi tiſti shlahtni in zvetezhi vert, kamor je bilo drevo shivljenja vſajeno, kteriga ſad naſ vezhne ſmerti varuje in nam v vezhno shivljenje tekne. Ti ſi podpora vſih vernih in popolnama podoba ſvetnikov, ker ſe v tebi le refniza in zhednoſt snajde. Ti ſi tiſti shivi ſtudenez, is kteriga je nam svirala in svira svelizhanſka voda, ktera naſhe duſhe osdravlja in oshivlja. Vſe ſtvarí nebeſ in semlje naj tedaj hvalijo in zhaſté tebe, o prezhudna mati! ki ſi vredno prebivaliſhe boshjiga velizhaſtva poſtala, in ſe sdaj ſ prezhudno ſvitlobo obdana v nebeſhkim kraljeſtvu ſvetiſh. O preſveta deviza, kraljiza vezhne luzhi, mati mojiga Boga! dobrotljivſhi in ſlajſhi ſi, kakor vſe dobrote in ſladkoſti paradisha, zhiſtejſhi ſi, kakor ſolnzhni sharki, zhaſtitljivſhi, kakor Kerubini, ſvetejſhi, kakor Şerafini, viſokejſhi in imenitniſhi, kakor vſi angeljſki kori in vſi isvoljeni boshji. Sa Bogam ſi perva,

nar bolj mogozhna in moja nar vezhi pomozhniza, v ktero vſe ſvoje saupanje ſtavim. O deviza! neisrezheno ſi imenitna, tako imenitna de nebó in semlja tvoje imenitnoſti sapopaſti ne moreta. Ti ſi nebeſa rasveſelila, semlji ſi dala odreſhenika, po tebi ſo neverniki luzh vére in drugi ljudje veliko pomozh doſegli. Bodi torej zheſhena, o Marija, bodi zheſhena. Ti ſi vezhi kakor nebó, mozhnejſhi kakor semlja, in imenitniſhi kakor vſe ſtvarí. O Marija! bodi zheſhena, sakaj ti ſi ogenj ljubesni v ſebi noſila, in ſ plamenam prave uzhenoſti in modroſti obdana bila. Ti ſi ſkrivnoſtna rosha, is ktere je odreſhenik zvetel, ti ſi poſoda vſe poboshnoſti in ſvetoſti, vſe ponishnoſti, zhiſtoſti in tako velike miloſti, de ſe njena ſhirokoſt, dolgoſt, viſokoſt in globokoſt nikdar sapopaſti ne more. Tvoja miloſt namrezh vſe ljudi zeliga ſvetá obſega, in bo terpela do ſodniga dné. Bodi torej hvaljena in zheſhena, o preſveta mati boshja! ti, ki ſi ſvojiga ſtvarnika in odreſhenika sveſto ljubila. Bodi hvaljena in zheſhena, o Marija! ki ſi bila ſvojim ſtarſhem od angelja napovedana,

kteri ti je posneje tudi osnanil, de bosh boshja porodniza poſtala. Bodi hvaljena in zheſhena, ne le v nebeſih od angeljev in ſvetnikov, ampak tudi od ljudi na semlji; ti, ki ſi tako lepa, de je ni lepote na nebu, ne na semlji, ne v vodah, ktera bi bila tvoji lepoti enaka. Naj te torej vſe, kar ſe giblje in shivi, neprenehama hvali in zhaſti. Tudi jeſt sdaj terdno ſklenem, tebe, deviza hvale vredna! sanaprej tako zhaſtiti, kakor saſlushish, in kakor ſim te zhaſtiti dolshan. Pa ne vém, kako bi te po vrednoſti hvalil in zhaſtil; tebe, ki ſi nam odreſhenika rodila in ga v ſvojim narozhji imela. Sato me sdaj uzhi, o deviza modra! in podpiraj me ſ ſvojo mogozhno priproſhnjo, de te bom po vrednoſti zhaſtil, in de bom prav priſerzhno molil navadno molitvizo:

Zheſhena ſi Marija i. t. d. (trikrat.)

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Sinu boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

V ſaboto.

Ljubesin do Marije.

O Marija, lepa, jutranja daniza! ti ſi nam napovedala dan noviga shivljenja, dan gnade boshje. Sakaj is tebe nam je priſijalo pravo ſolnze, ſolnze gnade, po kterim ſo ozhaki ſkos veliko ſto let hrepeneli, kteriga ſo vſi pravizhni sheljno prizhakovali in preroki napovedovali. Po tebi, o Marija! nam je ſolnze nebeſhkih gnad priſijalo, je temno nozh, v kteri ſo ſe vſi zhloveſhki rodovi snajdli, rasſvetilo, in greſhnike, ki ſo v temi smot in grehov shiveli, na pot praviga ſposnanja, pokore in svelizhanja perpeljalo. O Marija! rodila ſi nam odreſhenika, ſi ſe s njim, ſ ſvojim Ṣinam v ljubesni popolnama ſklenila, in ſi mi tudi, kolikor je ſtvari mogozhe, enaka. Vſa ſi lepa in zhiſta, tako lepa, kakor zeli paradish in zeli nebeſhki Jerusalem. Vſe lepote, gnade in zhednoſti Kerubinov in Ṣerafinov, apoſteljnov in uzhenikov, ſposnovavzov in marternikov, nedolshnih otrozhizhev in deviz ſo v tebi ſkupej sbrane. Sato ſe v ſvetih peſmih tvoje lepote s lepotami zeliga

nebeſhkiga Jerusalema primerjajo. Ti ſi sa Bogam perva, smed vſih nar bolj shlahtna in nar bolj polna boshjih gnad. Ti ſi nar bolj ponishna in sa naſhe svelizhanje ſkerbna, nar bolj vneta, ſveta, sveſta, poterpeshljiva, mila, dobrotljiva in mogozhna. Oberni ſe torej s nebeſ doli, de bom tvoje lepote in imenitnoſti gledal in neprenehama premiſhljeval; de bom tebe, ſvojo mater, ki ſi smed vſih ſtvari isbrana, s uſtmi hvalil, ſ ſerzam ljubil in s djanjem poſnemal. Oberni ſe k meni, ki ſvoje ſerzé povsdigujem k tebi! Glej, tvoja lepota me rasveſeljuje, tvoja dobrotljivoſt me je vſiga obdala in s ljubesnijo ushgala, tvoja podoba mi je vedno pred ozhmi in tvoje ſladko imé imam globoko v ſerzé vtiſnjeno. Ti, o Marija! ſi moje pravo rasveſeljevanje, sazhetek in konez mojih opravil; ti ſi ſladka hrana, ktera moje dobre dela in zhednoſti podpira in jim ſtanovitnoſt daje. Ljubim te, o dobrotljiva mati! in ſe tudi rasveſeljujem v tvojih lepotah. Pa nikar ſe ne zhudi, de ſe ti nar ſlabejſhi in revniſhi ſtvar podſtopi rezhi: Mati! ljubim te. Saj je she tvoje imé tako

ſladko in ljubesnjivo, de ga ne moremo isrezhi, de bi ſkos to kakih dobrih shelj v ſvojih ſerzih ne obzhutili. Koliko bolj ſe morajo tedaj naſhe ſerza vneti, kadar tvoje lepote premiſhljujemo in tvoje dobrote okuſhamo. In ravno tvoja neisrezhena lepota in dobrotljivoſt je tako mozhno moje ſerzé ranila, de niſim v ſtanu nizh vezh molzhati, temuzh de ozhitno pred zelim ſvetam isrezhem: Isvoljena in dobrotljiva mati! ljubim te. Ali deſiravno tebe ljubiti niſim vredin, ker ſim ſlab zherv semlje in ſramota ljudi; ſi pa vender ti vredna od vſih ljudi ljubljena biti, in tudi od mene, deſiravno ſim grosno ſlab in sanizhljiv. O mati! ljubim te, ljubim te. In ah! to je same velika britkoſt, de ſim te sazhel tako posno ſposnovati in ljubiti. Savolj tega sarotim tiſti zhaſ, v kterim te niſim ljubil. O de bi samogel tiſte dneve, v kterih ſim prav neſrezhno shivel, is ſvojiga shivljenja isbriſati in jih popolnama posabiti! O de bi naſtopile same druge mlade leta, de bi te samogel dalj zhaſa ljubiti! Mati! ljubim te, in te ne bom nikdar nehal ljubiti. Deſiravno ti lju-

besin revniga in greſhniga zhloveka, kakorſhen ſim jeſt, k veliki zhaſti ni, mi vender dovoli rezhi: Mati! ljubim te. Glej tvoja lepota je tako velika, de te savolj nje zlo Bog ljubi; pa je tudi tako velika, de samore vſe ſtvari samakniti in k tebi oberniti. Kako bi te tedaj moje ſerzé ne ljubilo, kteriga je tvoja lepota prevsela, in dobrotljivoſt s veliko ſladkoſtjo ranila? Sato ozhitno rezhem, de te ljubim, in de te bom ljubil vekomaj. Nikdar me nobena rezh od tvoje ljubesni lozhila ne bo. Ne bo me od tebe lozhila, ne britkoſt, ne teshava, ne sopernoſt, ne pomanjkanje, ne revſhina, ne sanizhevanje, ne obrekovanje, ne preganjanje, ne terpljenje ne mezh, ne ſmert. Pa nikar ne miſli, de je moja ljubesin, ktero imam do tebe, nezhimurna ali predersna. Sakaj ti bi mogla nehati tako prijetna in dobrotljiva biti, kakorſhna ſi, ako bi hotla mojo ljubesin, ktera ſe mi je po premiſhljevanji tvoje lepote in dobrotljivoſti v ſerzu vshgala, nezhimurno ali predersno imenovati. Pa ſaj ſi smed vſih tako prijetna in lepa, de te Bog ſam, akoravno je vſigamogozhin in ne-

ſkonzhno moder, s vezhi imenitnoſtjo in lepoto obdati ne more. Savolj té neisrezhene lepote in prijetnoſti ſe je Bog Sin v ljubesni ſ tabo ſklenil, in je tudi v tvojim deviſhkim teleſu zhloveſhko natoro ſ ſvojo boshjo natoro ſklenil. Bog Ozhe te ljubi kot ſvojo drago hzher, ktero je od vekomaj isvolil. Bog ſveti Duh te ljubi kot ſvojo neomadeshano neveſto, in ſe v tebi, ki ſe od sharkov gnade boshje in lepih zhednoſt ſvetiſh, rasveſeljuje. O Marija! ti ſi veſelje preſvete Trojize, veſelje angeljev in ljudi, lepota nebeſ in semlje. Kako je tedaj mogozhe, de bi te tudi jeſt ne ljubil, ki tvoje lepote premiſhljujem in tvoje ſladkoſti okuſham? Tako velika je tvoja lepota, in tako mila je tvoja dobrotljivoſt do ljudi, de je ſkorej nemogozhe, de bi ſe ferzé tiſtiga zhloveka, kteri tebe premiſhljuje, v ljubesni ne vnelo. Sato ſe je po premiſhljevanji tvoje lepote in dobrotljivoſti tudi moje ferzé v ljubesni do tebe vnelo, in smiram vezhi in vezhi plamen ſvete ljubesni poganja. Ljubim te, o draga mati! ljubim te, o lepa mati! ljubim te, o mila mati! ljubim te, o ſkerbna mati!

ljubim te, o dobrotljiva mati! Le shal mi je, de te bolj ne ljubim, ker imam eno ſamo ſerzé. Ah! de bi imel ſerza vſih tiſtih ljudi, ki ſo shiveli od sazhetka, ki sdaj shivé in ki bodo do konza ſvetá shiveli. Ah! de bi imel ſerza vſih ſtvari, ktere je vſigamogozhna roka boshja vſtvarila, de bi te potem bolj ljubiti samogel. O ſveta, dobrotljiva in ljubesnjiva deviza! ljubim te sa Bogam nar bolj in zhes vſe. Ljubim te sa Bogam is zeliga ſvojiga ſerza, is zele ſvoje duſhe, is zele ſvoje pameti in is vſih ſvojih mozhi. S vſimi poboshnimi na semlji, s vſimi Kerubini in Serafini in s vſimi drugimi ſvetniki ſtopim v drushbo in rezhem, de te ljubim. Mati! ljubim te, ljubim te. In deſiravno bi ti per vſim ſvojim prisadevanji, tebe smiram bolj in bolj ljubiti, ne dopadel; deſiravno bi te tudi ne ganil in po tebi, gnade, te vedno bolj in bolj ljubiti, ne doſegel, bo vender ljubesin do tebe moja ſrezha in veſelje, ker je hrepenenje mojiga ſerzá vtolasheno in naſiteno. Sakaj moje ſerzé najde ſvojo ſrezho in veſelje sa Bogam le v ljubesni do tebe. Imenuj

torej mojo majhino ljubesin, ktero imam do tebe, kakorſhno koli hozheſh; imenuj jo predersno ali nezhimurno, vender tebe ljubiti nikdar nehal ne bom. In neprenehama bom ponavljal: Mati! ljubim te, ljubim te, ljubim te in te bom ljubil vekomaj.

Zheſhena ſi Marija i. t. d. (trikrat.)

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Sinu boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana nevefta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

Druga visha.

Molitev k Marii sa vſe dni zeliga tedna.

V nedeljo.

Tebe, o deviza! posdravljati in zhaſtiti, ſo naſhe sheljé. Ali kdor hozhe tebe po vrednoſti posdravljati, mora premiſliti tvojo viſokoſt. Po ſvojim Sinu ſi tako viſoko povsdignjena, de bolj

povikſhana biti ne moreſh, ker ſi mati boshja. Tvojo viſokoſt premiſhljevaje te poboshno in zhaſtitljivo posdravim: Zheſhena bodi kraljiza! Tvojimu vladanju ſe popolnama podvershem, tvojimu varſtvu ſe vſiga isrozhim, tebe ſe sveſto dershim in na té ſe terdno sanaſham, ki ſim revesh in ſiromak. Deſiravno ſim s grehi obloshen, vender upam, de boſh, mati miloſti, letó posdravljenje ſprejela in moje sdihljeje uſliſhala, sakaj ti, mati miloſti, rada reveshem na pomozh hodiſh. Kdo pa potrebuje bolj tvoje pomozhi, kakor jeſt revesh? Ti sveſto ſkerbiſh sa reveshe, jih ſprejemaſh sa ſvoje otroke, in ſi njih ſkerbna mati, sato ſi imenovana mati miloſti. Per tebi, o mati miloſti! hozhem jeſt revesh odſihmal tolashbe iſkati; per tebi, o goſpá! hozhem sanaprej prebivati; tebe, o kraljiza! ſe hozhem okleniti, de shivim, sakaj ti ſi naſhe shivljenje. Pazh reſ ſi naſhe shivljenje, ker ſi premagala ſatana, greh, ſvét in ſmert, in ſi nam rodila Şina, po kterim imamo shivljenje gnade. O ljubesnjivo shivljenje! o shivljenje, po kterim hrepenim! o shivljenje, polno radoſti!

o shivljenje ki naſ shivi s nebeſhko ſladkoſtjo! o Marija, mati naſhiga shivljenja! pomagaj, de shivimo.

Tri zheſhenaſimarije.

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Sinu boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

V pondeljik.

O Marija, ſladkoſt naſha! reſ ſi naſha ſladkoſt, ko nam ſladko gnado, po kteri ſe grenkoſt greha preshene, pomagaſh perdobiti, ko tiſte, kteri k tebi klizhejo, v ſladkoſt nebeſhkiga prebivaliſha perpeljeſh. O ſladka goſpá! ſpomin tvoje ljubesni navdaja moje ſerzé s ſladkoſtjo, premiſhljevanje tvoje velikoſti povsdiguje mojiga duha proti nebeſam, tvoja lepota me rasveſeljuje, tvoja ljubesnjivoſt me prevsame in samakne. O ſladka goſpá! tako ſi ſladka, de ſkos ſvojo ſladkoſt naſhe ſerza k ſebi vlezheſh in jih s ljubesnijo vnemaſh. Objemi me ſ ſvojo ſladkoſtjo, in bom

vnet od ljubesni do tebe. O ſladka goſpá! vsemi moje revno ſerzé, ſkleni ga ſ ſvojim ſerzam, in ohrani ga. Potem bom doſegel, kar shelim, bom prejel, kar proſim, bom najdel, zheſar iſhem, bom vshival, po zhimur hrepenim. In to upam od tebe, ker ſi upanje naſhe. O Goſpá! savolj ſladkoſti tvojiga imena upamo v tebe, ki nikogar, kteri te ſkerbno iſhe, bres pomozhi ne puſtiſh. In kteri ſvoje saupanje v tebe ſtavijo, bodo s mozhjo obdani, kakor orli bodo peruti imeli, in bodo leteli bres truda in bodo k tebi priſhli in per tebi prebivali. Kdo ne bo v tebe upal, ki zlo tiſte, kteri ſe v obupnoſti snajdejo, is obupnoſti potegneſh in jim pomagaſh. Kdor v tebe upa, doſeshe vſe dobro, kar sheli. V tebe naj tedaj ſhe upa, kdor je she upanje sgubil; k tebi naj hiti, kdor ſe od velikiga truda opoteka, Marija, upanje naſhe! osri ſe, osri ſe na ſvoje ſlushabnike, sakaj v tebe ſmo poſtavili vſe ſvoje saupanje.

Tri zheſhenaſtmarije.

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Şinu boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

V torek.

Marija, bodi zheſhena! Kdo naſ bo sadersheval, tebe posdravljati, ki ſi shivljenje, ſladkoſt in upanje naſhe? Marija, bodi zheſhena! Ko ſi naſha kraljiza, kdo nàm bo branil, tebe zhaſtiti in tebe na pomozh klizati? O kraljiza posdravljamo te, ter klizhemo k tebi, de nam pomagaſh ſkos gnado tvojiga Şina madeshev greha ozhiſtiti ſe. K tebi klizhemo de naſ shaloſtne in objokane v tej dolini ſols tolashiſh; k tebi klizhemo, de nam sapuſhenim Evinim otrokam pomagaſh; k tebi klizhemo, de naſ lazhne in shejne s mlekam ſvoje miloſti naſitiſh in napojiſh; k tebi klizhemo, de nam gnada dojde po tebi, in de pridemo v nebeſhko kraljeſtvo po tebi. O Marija! k tebi, ki ſi Boga-zhloveka rodila in vſe krivoverſtva po zelim ſvetu saterla, kli-

zhemo: pomagaj nam, ki ſmo od ſovrashnika ſtiſkani in ranjeni. V velikih nadlogah, teshavah in potrebah klizhemo k tebi: Pomagaj nam, o Marija! Savolj lakote in sheje ſvoje duſhe, savolj otoshnoſti ſvojiga ſerzá in savolj grenkoſti teshav, v kterih ſe snajdemo, klizhemo k tebi: tezi nam pomagat, hiti naſ otet. Glaſno vpijemo, de na snanje damo ſvojo potrebo, ktera naſ k tebi klizati perganja. Kakor ſo apoſteljni v zholnu vpili: Goſpod, reſhi naſ, utonujemo; klizhemo tudi mi k tebi: Mati! reſhi naſ, de ne poginemo. Hiti, hiti nam na pomozh, de ne bomo ſovrashniku v oblaſt padli. Hiti, tezi in pomagaj nam, reſhi naſ is nevarnoſti, in oblaſti ſovrashnika; vnizhi svijazhe naſhih ſovrashnikov in satiraj njih mozhi, de ſe nam ne bodo poſmehovali in rekli: Kje je vaſha pomozhniza, v ktero vſe ſvoje saupanje ſtavite? O Goſpá! tezi nam pomagat, hiti naſ otet!

Tri zheſhenaſimarije.

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Sinu boshjiga!

Bodi zhefhena, neomadeshana nevefta fvetiga Duha!

Bodi zhefhena, o Marija, shivi tempelj prefvete Trojize!

V fredo.

O kraljiza! k tebi sdihujemo, sakaj delezh prozh fmo od tebe poſtavljeni. Ṣvojo erbſhino fmo sapravili, in sdaj ſe snajdemo sapuſheni v ptuji desheli. Pahnjeni fmo is paradisha, lozheni fmo od Boshje prijasnoſti, uklenjeni fmo od fvojih ſtraſt in obdani fmo od fvojih fovrashnikov. Sato klizhemo k tebi: O ne sapuſti naſ bres tolashbe, temuzh naſ podpiraj, poſtavi naſ v gnado, pelji in perpelji naſ k Bogu nasaj, od kteriga fmo delezh saſhli. Gorje nam, ako bomo sapuſheni in od Boga lozheni oſtali! Ali k tebi, o kraljiza! klizhemo mi sapuſheni Evini otrozi: pomagaj nam, podpiraj naſ, pelji naſ, de k tvojimu Ṣinu pridemo. K tebi klizhemo sapuſheni Evini otrozi! In reſ fmo Evini otrozi, ker fmo nehvaleshni, nepokorni, prevsetni, zhaſtisheljni, lakomni in posheljivi. Sa hude in greſhne dela fmo pripravni, sa dobre

pa leni; in zhe kaj dobriga ſtorimo, ſe sopet k hudimu nagnemo. Hudo, ktero delamo, je veliko vezhi, kakor dobro, ktero le poredkama ſtorimo. Kakor je Eva druge v hudo pahnila; tudi mi druge pohujſhamo in v hudo pàhujemo. In kakor ſe je Eva, kadar je greſhila, isgovarjala; ſe tudi mi, kadar greſhimo, sgovarjamo in vsrok greha drugim perpiſujemo. Reſ ſmo tedaj Evini otrozi, in ſzer sapuſheni, ker ſmo ſe od dobriga lozhili. In ko bi ne bila ti, o Goſpá! naſ varovala, bi ſe bili morebiti she v bresen pekla pogresnili. O mogozhna kraljiza! varuj naſ neprenehama, in pomagaj nam sapuſhenim, ki k tebi klizhemo!

Tri zheſhenaſimarije.

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Şinu boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

V zhetertik.

O Marija, k tebi sdihujemo shaloſtni in objokani! Teshave, nadloge, britkoſti in sopernoſti naſ vedno sadevajo, ſkuſhnjave naſ obdajajo, in nevarnoſti nam od vſih ſtrani protijo. Kadar ena teshava mine, druga naſtopi; kadar ena nadloga odide, hitro druga pride; kadar ena britkoſt neha, ſe druga loti naſhiga ſerza; kadar eno sopernoſt preterpimo, naſ druga sadene; kadar eno ſkuſhnjavo premagamo, naſ druga napade, kadar eni nevarnoſti ubeshimo, sopet v drugo sajdemo. Vedno ſmo v nevarnoſti vezhniga pogubljenja. O Marija, naſha pomozhniza! kako bi tedaj k tebi ne sdihovali? Ti ſi tolashniza shaloſtnih, pomozhniza potrebnih, reſheniza jetnikov, paliza ſpokornikov, podporniza revnih in ſlabih, sdravniza bolnikov, varhinja umirajozhih, smagovavka hudobnih duhov. K tebi sdihujemo shaloſtni in objokani v tej dolini ſols. Ah! polni ſmo britkoſt, sato sdihovaje in jokaje tebe pomozhi proſimo. Greſhni ſmo, sato shalujemo; teshave in nadloge naſ tlazhijo, sato jokamo; revſhina

naſ tare, sato pomankanje terpimo; nevarnoſt pogubljenja je okoli naſ, sato v tej dolini ſols sdihujemo: Mati milosti, pomagaj nam! mati milosti, pomagaj nam! mati milosti, pomagaj nam!

Tri zheſhenaſimarije.

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Şinu boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

V petek.

Beſedniza naſha, oberni ſvoje miloſtljive ozhi v naſ! Ti ſi tako mogozhna, de nam samoreſh per ſvojim Şinu vſe ſproſiti, in tako ſi miloſtljiva, de nam vſim hozheſh pomagati. Kaj ſe nam je tedaj bati, ako ſe ti sa naſ potegujeſh? Ni ſe nam prevezh bati ne ſkuſhnjav, ne ſmerti, ne ſodbe. Sakaj zhe nam ti na ſtrani ſtojiſh, bomo vſe hudo smagali in preſtali. Oberni ſvoje miloſtljive ozhi v naſ, sakaj ſvetoſt tvojih ozhi rasſvetljuje temoto, v kteri ſe snajdemo, podi hudobne duhove,

zhifti in vnema nafhe ſerza, povsdiguje k nebeſam nafhiga duha, in nam kashe pot, po kteri samoremo k vezhni luzhi priti. O tavshentkrat ſrezhin je on, v kteriga imaſh ſvoje miloſtljive ozhi obernjene! Oberni tedaj ſvoje miloſtljive ozhi v naſ, raſvetli nafhe duhovne ozhi, de ſpregledamo in vidimo nefrezho, v kteri ſe snajdemo, in vezhno temo, kteri ſe blishamo. Oberni ſvoje miloſtljive ozhi v naſ in ſvéti nam, de vidimo in ſposnamo ſvoje dolshnoſti in jih ſpolnujemo. Ṣvéti nam, kadar naſ ſlepí meſó, ſatan in ſvét! Ṣvéti nam, kadar v nevarnoſt sajdemo! Ṣvéti nam, kadar naſ megla greha pokriva! Ṣvéti nam, kadar bomo na konzu shivljenja ſtali! Ṣvéti nam, kadar bodo nafhe teleſne ozhi ugafnile! Ṣvéti nam, kadar naſ bo kralj vezhne luzhi ſkos temne vrata ſmerti k rajtingi in vezhnimu plazhilu poklizal! Ako ſvoje miloſtljive ozhi v naſ obernjene imaſh in nam pot kasheſh, bomo varno hodili in ne bomo safhli, temuzh bomo naravnoſt in ſtanovitno po poti boshje poſtave hodili in bomo prifhli v kraj vezhniga mirú. Dovoli nam, de ſhe enkrat k

tebi sdihnemo. Ṣvéti nam sdaj in ob nashi smertni uri s luzhjo vere, de bomo v luzhi vére po poti sa Jesusam hodili. Ṣvéti nam s luzhjo sv. upanja, de bomo v boshjo milost in v tvojo mogozhno pomozh saupali in v tem saupanji tolashbo najdli. In kadar se bomo blishali kraljestvu luzhi in ljubesni, takrat, o mati svetiga upanja in lepe ljubesni! takrat vshgi v nas oginj boshje ljubesni, in potem nam pokashi Jesusa, nashiga odreshenika in plazhnika, in stori, de bomo sad odreshenja v sebi zhutili in vshivali na vekomaj.

Tri zheshenasimarije.

Bodi zheshena, ljubljena hzhi nebeshkiga Ozheta!

Bodi zheshena, mogozhna mati Ṣinu boshjiga!

Bodi zheshena, neomadeshana nevesta svetiga Duha!

Bodi zheshena, o Marija, shivi tempelj presvete Trojize!

V saboto.

O Marija! pokashi nam po tem revnim shivljenji Jesusa, shegnan sad svojiga telesa. V svojim telesu, o Ma-

rija! ſi noſila tiſtiga, kteriga nebó in semlja niſta v ſtanu sapopaſti, tiſtiga, ki je pot k Ozhetu, ki je reſniza in shivljenje; tiſtiga, ki nam delí gnade in vezhno plazhilo; tiſtiga, ki odjemlje grehe ſvetá; tiſtiga, ki naſhe duſhe osdravlja, naſhiga duha k nebeſam povsdiguje in naſhe ſerzé rasveſeljuje; tiſtiga, ki je isvirek vſiga naſhiga shegna, tiſtiga, ki je naſh odreſhenik, naſh Goſpod, naſh Bog. O Marija! pokashi nam tedaj Jesuſa, shegnan ſad ſvojiga teleſa, sakaj po njem hrepenimo, k njemu priti shelimo. Mi ne klizhemo, kakor Filip: pokashi nam Ozheta; temuzh klizhemo: pokashi nam Ṣina, sakaj, kdor Ṣina vidi, vidi tudi Ozheta, ker ſta Ṣin in Ozhe eno. Pokashi nam tedaj, o Marija! po tem revnim shivljenji Jesuſa, shegnan ſad ſvojiga teleſa, in bomo rasveſeljeni in popolnama ſrezhni poſtali. Abraham, ko je she na tem ſvetu shivel, ſe je v duhu veſelil Jesuſoviga prihoda, s veſeljem ga je zhakal; in ko je v tiſtim kraji, kjer ſo vſi poboshni ranjki Jesuſoviga odreſhenja zhakali, dan Jesuſoviga vzhlovezhenja in rojſtva svedil, je bil veſel.

O koliko vezhi veſelje je Jesuſa v nebeſih gledati in njegove dobrote vshivati! O Marija! pokashi nam Jesuſa, ki je neſkonzhna dobrota in lepota, in is kteriga vſe dobrote in lepote isvirajo. On daje lepoto ſolnzu, svesdam, morju, semlji in vſim ſtvarem; on angele in vſe svelizhane s dobrotami naſituje. O Marija! perpelji naſ k vezhni lepoti in dobroti, pokashi nam po tem revnim shivljenji Jesuſa, shegnan ſad ſvojiga teleſa, de ga bomo gledali, v gledanji poſedli, in v poſeſtvu vezhno vshivali. O miloſtljiva, o dobrotljiva, o ſladka deviza Marija! O deviza! miloſtljiva ſi revnim, dobrotljiva proſijozhim, ſladka ljubijozhim. O deviza! miloſtljiva ſi ſpokornikam, dobrotljiva bogabojezhim, ſladka samaknjenim. O deviza! miloſtljiva ſi, ko naſ is nadlog reſhujeſh, dobrotljiva, ko nam dobrote deliſh, ſladka, ko nam dobrote vshivati dajeſh. O deviza! miloſtljiva ſi, ko naſ tolashiſh, dobrotljiva, ko nam teshave ſlajſhujeſh, ſladka, ko ſe nam objeti dajeſh. O deviza! miloſtljiva ſi prebivavzam na semlji, dobrotljiva duſham v vizah, ſladka angeljem in ſvetnikam v nebeſih. O mi-

loftljiva, o dobrotljiva, o ſladka deviza Marija! pomagaj nam, de bomo vredni poſtali obljub tvojiga Şina; pokashi nam po tem revnim shivljenji shegnan ſad ſvojiga teleſa. O miloftljiva, o dobrotljiva, o ſladka deviza Marija! bodi nam miloftljiva, bodi nam dobrotljiva, bodi nam ſladka sdaj in vekomaj!

Tri zheſhenaſimarije.

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Şinu boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

Tretja visha.

Molitev k Marii sa vſe dni zeliga tedna.

(Po ſpiſu ſv. Alfonsa.)

V nedeljo.

Glej, o Mati! ubosiga greſhnika pred ſeboj, kteri k tebi pertezhe in v tebe saupa. Ne saſlushim ſzer, de ſe na-me osreſh; pa vem, de savoljo ſmerti, ki jo je

tvoj Sin sa svelizhanje grefhnikov preterpel, jim pomagati mozhno shelifh. O mati ufmiljenja! osri fe na moje reve in ufmili fe me. Vfi te imenujejo perbeshalifhe grefhnikov, upanje obupljivih in pomozh sapufhenih; bodi tedaj moje perbeshalifhe, moje upanje, moja pomozh; ti me samorefh f fvojo profhnjo refhiti. Savolj ljubesni, f ktero ljubifh Jesufa Kriftufa, te profim, pridi mi na pomozh, o dobrotljiva Mati! podaj fvojo mogozhno roko ubogimu grefhniku, ki fe ti perporozhuje, in pomagaj mi is nadloge. Vem, de imafh vefelje, grefhniku, ako je mogozhe, pomagati, pomagaj mi torej sdaj, ker ti je mogozhe. S fvojimi grehi fim gnado boshjo in fvojo dufho sgubil, sdaj fe pa v tvoje roke srozhim; le pokashi mi, kaj mi je ftoriti, de gnado fvojiga Boga sopet dobim; in ftoril bom vfe bres odlafhanja. On fam me k tebi pofhlje, de mi ti pomagafh; on hozhe, de fe k tvoji milofti satezhem, de mi ne famo saflushenje tvojiga Sina, ampak tudi tvoja profhnja svelizhanje dofezhi pomaga. K tebi fe tedaj obernem, o mogozhna deviza! profi fvojiga bosh-

jiga Şina same. Ştori me deleshniga vſih dobrot, ki jih ſkasujeſh tem, kteri v tebe saupajo. O Marija! uſliſhi mojo ponishno priſhnjo, in nikar je ne saversi. Tri zheſhenaſimarije.

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Şinu Boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

V pondeljik.

Şveta Marija, kraljiza nebeſhka! jeſt, ki ſim bil ſushenj greha, ſe sdaj sa vſelej podam v tvojo ſlushbo. Dokler bom shivel, te hozhem zhaſtiti, ljubiti in ti ſlushiti; vsemi me tedaj sa ſvojiga ſlushabnika in ne saversi me, kakor saſlushim. O moja mati! v tebe ſim vſe ſvoje upanje poſtavil. Viſoko zhaſtim in hvalim Boga, ker mi je po ſvojim uſmiljenji to saupanje dodelil. Reſ je, de ſim veliko greſhil; pa upam, de ſim savolj saſlushenja Jesuſa Kriſtuſa in po tvoji proſhnji she sadobil odpuſhenje. Ali to mi ſhe ni sadoſti.

Eno me ſkerbi, o moja ljuba mati, in to je, ſtrah, de bi gnade boshje sopet ne sgubil. Nevarnoſti niſo minule, ſovrashniki ne ſpijo, in nove ſkuſhnjave me bodo obdajale. Brani me tedaj, o moja goſpá! ſtoj mi na ſtrani soper peklenſkiga ſovrashnika, in ne perpuſti, de bi vnovizh greſhil, in rasshalil tvojiga boshjiga Ṣina. Ne ſme, ne ſme ſe vezh nikdar sgoditi, de bi ſvojo duſho, nebeſa in Boga ſhe kdaj vezh sgubil. Te gnade shelim, o Marija! to gnado mi ſproſi. To je moje upanje.

Tri zheſhenaſimarije.

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Ṣinu boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

V torek.

Preſveta deviza Marija, mati dobrotljiva in uſmiljena! treſem ſe in trepezhem, ko ſvoje grehe premiſhljujem in na ſmertno uro miſlim. O preljubesnjiva mati! vſe ſvoje upanje ſtavim

v predrago kri Jesuſa Kriſtuſa in v tvojo mogozhno priproſhnjo. O tolashniza shaloſtnih! ne sapuſti me takrat v tiſti veliki britkoſti, in ne odrezi mi ſvojiga tolashila. Zhe mi she sdaj miſel na moje grehe in na ojſtroſt pravize boshje tolik ſtrah dela, kaj ſhe le bo ob ſmertni uri? O moja goſpá! sadobi mi ſhe pred tiſto uro veliko shaloſt nad vſimi grehi, pravo poboljſhanje in sa vèſ zhaſ, kar mi ga je ſhe odlozheniga na tem ſvétu, ſtanovitnoſt v ſlushbi in ljubesni boshji. In ko moja ſmertna ura pride, takrat, o Marija, o moje upanje! mi ſtoj na ſtrani v hudih ſtiſkah, podpiraj me, de ne obupam, kadar mi bo peklenſki ſovrashnik moje obilne grehe pred ozhi ſtavil. Ṣproſi, de bom takrat ſhe veliko vezhkrat k tebi klizal, in de med klizanjem tvojiga ſladkiga imena in imena tvojiga boshjiga Ṣina ſvojo dufho isdihnem. Te gnade, ktero ſi mnogim ſvojim ſlushabnikam ſkasala, tudi jeſt od tebe shelim in jo upam sadobiti.

Tri zheſhenaſimarije.

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zhefhena, mogozhna mati Şinu boshjiga!

Bodi zhefhena, neomadeshana nevefta fvetiga Duha!

Bodi zhefhena, o Marija, shivi tempelj prefvete Trojize!

V fredo.

O prezhifta deviza Marija! Mati boshja! kolikokrat fim she s fvojimi grehi pekel saflushil! She po mojim pervim grehu bi fe bila morebiti fklenila fodba zhes me, ko bi ne bila ti, o predobrotljiva mati! jese pravize boshje f fvojo profhnjo potolashila. Moje terdo ferzé fi premagala in omezhila in me perfilila, v té saupati. Ino v koliko smot bi per tolizih nevarnoftih she bil sabredel, ko bi me ti, o ljubesnjiva mati! ne bila obvarovala. Pa kaj mi bo pomagalo tvoje ufmiljenje in vfe gnade, ki fi mi jih ti, moja gofpá! sadobila, zhe fe vender savolj fvoje laftne sanikernofti pogubim? Oh! odpufti mi, de te nifim poprej ljubil; odfihmal te hozhem sa Bogam nar bolj ljubiti. Ne perpufti, de bi tebi kdaj nesveft bil, ali de bi fe od Boga

lozhil, kteri mi je savolj tvoje profhnje toliko gnad dodelil. Ne perpufti, o preljubesnjiva gofpá! de bi jeft med tifte pahnjen bil, ki tebe v peklu fovrashijo in preklinjajo. Ali bi mogla perpuftiti, de bi fe kteri tvojih flushabnikov, ki te ljubijo, pogubil? O Marija! povej mi, zhe bom pogubljen? O gotovo bom, zhe tebe sapuftim. Pa kdo bi samogel kdaj tebe sapuftiti, kdo tvoje tolike ljubesni posabiti! Ne bo in ne bo pogubljen, kdor fe s saupanjem tebi perporozha in per tebi pomozhi ifhe. O preljubesnjiva mati! ne sapufti me v moji flabofti, de fe ne pogubim; opominjaj me, de vfelej per tebi pomozhi ifhem. Refhi me, o moje upanje! refhi me vezhniga pogubljenja; pred vfim pa me greha obvaruj, kteri fam v pogubljenje pahne.

Tri zhefhenaſtmarije.

Bodi zhefhena, ljubljena hzhi nebefhkiga Ozheta!

Bodi zhefhena, mogozhna mati Sinu boshjiga!

Bodi zhefhena, neomadeshana nevefta fvetiga Duha!

Bodi zhefhena, o Marija, shivi tempelj prefvete Trojize!

V zhetertik.

O zhaſtitljiva kraljiza nebeſhka, ktera nad vſe angele povsdignjena nar blishej boshjiga ſedesha ſediſh! jeſt, ubogi greſhnik, te posdravim is doline ſols, in te proſim, oberni k meni ſvoje miloſtljive ozhi. Lej, o Marija! v kakoſhnih nevarnoſtih ſe snajdem, dokler na ſvétu shivim, v nevarnoſtih, Boga in svelizhanje sgubiti. V tebe upam, te ljubim, in hrepenim, kmalo k tebi priti, te v nebeſhkim raji gledati in zhaſtiti. Kdaj, o Marija! bo perſhel dan, de ſe bom svelizhan pred teboj snajdel? Kdaj bom kuſhnil miloſtljivo roko, ki mi je toliko dobrot delila? Bil ſim velikokrat v ſvojim shivljenji tebi nehvaleshin, o ljubesnjiva mati! ali v nebeſih, zhe va-nje pridem, ti ne bom vezh nehvaleshin; ondi gori te bom vſo vezhnoſt ljubil, zhaſtil in hvalil. Hvaljen bodi Bog, ki mi je dal to terdno upanje, ktero ſtavim na predrago Jeſuſovo kri, in na tvojo proſhnjo. Vſi tvoji reſnizhni ſlushabniki ſo imeli to saupanje in nobeden ni bil oſramoten. O Marija! proſi ſvojiga ljubljeniga Sina,

naj me savoljo ſvojiga saſlushenja in terpljenja v tem saupanji poterdi.

Tri zheſhenaſimarije.

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Sinu boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

V petek.

O Marija! med vſimi ſtvarmi ſi nar blashji, nar viſhi, nar zhiſtejſhi, nar lepſhi in nar ſvetejſhi. O de bi te vſi ljudje ſposnali in ljubili, kakor ſi vredna! To me veſelí, ker vem, de je toliko ſhtevilo svelizhanih duhov v nebeſih in pravizhnih duſh na semlji, ki tvojo dobroto in lepoto neprenehama hvalijo in povelizhujejo. Poſebno me pa veſelí, de te Bog ſam bolj ljubi, kot vſe angele in ſvetnike. Tudi jeſt, ubogi greſhnik, te ljubim, o preljubesnjiva kraljiza! pa vſe premalo; sato shelim vezhi in gorezhniſhi ljubesin do tebe imeti, ktero mi pa ſama ti ſproſiti samoreſh; ſproſi mi torej ljubesin do tebe, sakaj, tebe prav ljubiti je gotovo

snamnje vezhniga svelizhanja. Ṣproſi mi ljubesin do tebe! Ṣposnam tudi dobro, o predobrotljiva mati! koliko hvalo ſim dolshan Jesuſu, tvojimu Ṣinu, kteri je neſkonzhne ljubesni vredin. In ker mozhno sheliſh, de bi vſi ljudje Jesuſa ljubili, mi ſproſi, de ga prav in gorezhe ljubim. Ṣaj samoreſh vſe per Bogu, ſproſi mi letó gnado! Ne iſhem per tebi ne poſvetniga blagá, ne zhaſtí, ne bogaſtva; ſamo to shelim, kar tudi tvoje ſerzé sheli, de ſvojiga Boga ljubim. Vém, de ni mogozhe, de bi ti take shelje savergla, nikdar jih ne boſh savergla, sakaj she zhutim nagibe v ſvojim ſerzu, nagibe ſvojiga Boga ljubiti. Proſi, o Marija! le proſi same, dokler niſim per tebi v nebeſih, kjer bom ſvojiga Boga in tebe, preljubesnjivo mater, ljubil in vshival vekomaj.

Tri zheſhenaſimarije.

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhnà mati Ṣinu boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

V ſaboto.

O Marija! preſveta mati mojiga odreſhenika! zhe obilne gnade premiſhljujem, ki ſi mi jih ſproſila, in pa nehvaleshnoſt, ſ ktero ſim ti jih povrazheval, moram ſposnati, de novih gnad prav nizh niſim vredin, vender v tvoje veliko uſmiljenje le ſhe upam. O moja mogozhna beſedniza! imej s menoj uſmiljenje. Ti deliſh med naſ vſe gnade, ki jih Bog nam ubogim daje; in le ſato ti je toliko mozh, toliko bogaſtvo, toliko dobrotljivoſt dal, de nam na pomozh hitiſh. Svelizhan shelim biti, torej srozhim v tvoje roke ſvojo duſho in ſvoje svelizhanje. V ſhtevilu tvojih sveſtih ſlushabnikov shelim biti, ne saversi me! Vedno iſheſh revnih, jim pomagati, ne sapuſti tedaj revniga greſhnika, kteri k tebi perbeshí. Govori same, tvoj boshji Sin bo uſliſhal tvojo proſhnjo. Vsemi me v ſvojo brambo in doſti mi bo, sakaj zhe me ti varujeſh, mi ne bo nobena rezh vezh ſtrahu delala. Zhe me ti varujeſh, mi ne bodo ſtrahu delali moji ſtorjeni grehi, sakaj ti mi boſh ſproſila odpuſhenje,

ne bodo mi ſtrahu delali hudobni duhovi, sakaj ti ſi mozhneji, kot vſe mozhi peklenſke; ne bo mi ſtrahu delal pogled boshjiga ſodnika, sakaj tvoja proſhnja ga bo utolashila. Varuj me tedaj, moja mati! in sadobi mi odpuſhenje mojih grehov, ljubesin do Jesuſa, ſveto ſtanovitnoſt, ſrezhno ſmert in vezhno svelizhanje. Reſ je, niſim teh gnad vredin; vender jih bom prejel, ako ti Boga same proſiſh. O Marija, moja kraljiza! v tebe upam, v tem upanji imam pokoj, v tem upanji shelim shiveti in umreti.

Tri zheſhenaſimarije.

Bodi zheſhena, ljubljena hzhi nebeſhkiga Ozheta!

Bodi zheſhena, mogozhna mati Ṣinu boshjiga!

Bodi zheſhena, neomadeshana nevesta ſvetiga Duha!

Bodi zheſhena, o Marija, shivi tempelj preſvete Trojize!

Molitve k Marii

sa vſe dni zeliga meſza, poſebno vélikiga travna.

1.

Molitev ſv. Efrajma.

O preblashena in popolnama neomadeshana deviza, mati mojiga Boga, kraljiza ſvetloſti! ti ſi ſilno mogozhna in dobrotljiva, ſi viſokejſhi, kakor vſi angeljſki in zhloveſhki duhovi, ſi zhiſtejſhi kakor ſolnzhni sharki, zhaſtitljivſhi kakor Şerafini, in bolj velizhaſtna, kakor vſi kori nebeſhki. Ti, o naſha predobrotljiva goſpá, ſi upanje patriarhov, sasheljenje prerokov, kinzh apoſteljnov, zhaſt marternikov, veſelje pravizhnih, krona deviz! Po tebi, o viſoka kraljiza nebeſ in semlje! ſmo sopet ſpravo s Bogam doſegli, sakaj ti ſi edina, ki sa greſhnike proſiſh. Ti ſi varno savetje tiſtim, kterim ſe je barka rasbila! Ti ſi tolashba ſvetá, odkupſhina vjetih, pomozh bolnikov, veſelje shaloſtnih, radoſt in pribeshaliſhe zeliga ſvetá! O Marija, ki ſi polna

milosti, rasſvetli mojo pamet, odpri moje uſta, de osnanujem hvalo tvojo! Bodi posdravljena, o mir, o veſelje, o tolashba, o mati svelizharja vſiga ſvetá! Bodi posdravljena, o zhudo nar vezhi, ki je kdaj bilo na ſvetu! Ti nebeſa polne veſelja, ti ſtudenez vſih gnad, pokri me ſ perutami milosti ſvoje! Uſmili ſe me! Ne puſti, de bi me peklenſki ſovrashnik ſabo v pekel potegnil! Bodi mi zheſhena, ti vir nar ſlajſhiga veſelja, ſredniza med Bogam in med ljudmi, mati naſhiga goſpoda, Jesuſa Kriſtuſa! zhaſt in hvala tebi ſ Şinam vred, in Ozhetu in ſv. Duhu sdaj in vekomaj. Amen.

2.

Molitev ſv. Alfonsa Liguorja.

O moja neomadeshana kraljiza Marija! veſelim ſe ſ teboj, de ti je Bog toliko lepoto dal. Jeſt hvalim ſvojiga ſtvarnika, in ſim perpravljen ga vedno hvaliti, ker je tebe madesha vſakiga greha zhiſto ohranil. Jeſt shelim, de bi te zeli ſvét ſposnal in zhaſtil, kakor tiſto jutranjo sarjo, ktera je

bila smiraj s boshjo ſvetlobo obdana; jeſt shelim, de bi te zeli ſvét ſposnal in zhaſtil kakor tiſto isvoljeno barko isvelizhanja, ktere edine ob zhaſu potopa valovi greha niſo sadeli; jeſt shelim, de bi te zeli ſvét ſposnal in zhaſtil, kakor tiſto popolno in neomadeshano golobizo, sa ktero te je tvoj boshji Sin ſam ſposnal; jeſt shelim, de bi te vès ſvét ſposnal in zhaſtil kakor tiſti saperti vert, v kterim Bog nar rajſhe prebiva; jeſt shelim, de bi te vès ſvét ſposnal in zhaſtil, kakor tiſti sapezhaten ſtudenez, do kteriga peklenſki ſatan nikdar ni mogel, de bi bil ſkalil njegovo vodo. Jeſt shelim, de bi vès ſvét ſposnal, de ſi ti smed vſih Adamovih otrok, kteri ſo vſi v grehu in ſovraſhtvu boshjim rojeni, ſama vſa zhiſta, vſa ſveta in od ſvojiga ſtvarnika ſerzhno ljubljena bila ſpozheta. O preſladka, o ljubesnjiva, o neomadeshana deviza Marija! osri ſe miloſtljivo na rane moje uboge duſhe. Osri ſe name, uſmili ſe me, o Marija! Amen.

3.

Molitev ſv. Anselma.

O shegnana deviza Marija! ſtori me vredniga, de te zhaſtim, in daj mi mozh soper tvoje in moje ſovrashnike! Dodeli mi, de te ponishno na pomozh klizhem in is ſerza hvalim, ki ſi vſimu kerſhanſtvu upanje, luzh in tolashba. O ti ſrezhna svesda! o ti ſv. korenina, ktere ſad je shegnan vekomaj! O kraljiza! uſmili ſe mene, in proſi same, de po tvoji priproſhnji odpuſhenje ſvojih grehov doſeshem. O ſveta boshja porodniza, ti prelepa lilija zhiſtoſti! ſpomni ſe mene per ſvojim Ṣinu! Amen.

4.

Molitev ſv. Bernarda.

O shegnana deviza Marija! rasodeni ljudem ſvojo miloſt, daj na snanje, gnado, ktero ſi naſhla pri Bogu. Sadobi po ſvoji ſveti proſhnji: miloſt krivizhnim, sdravje bolnikam, ſerzhnoſt bojezhim, tolashbo shaloſtnim in pomozh tiſtim, ki ſo v nevarnoſti. Tudi meni tvojimu ſlushabniku, ki klizhem tvoje preſladko

imé, naj po tebi, o preljubesnjiva kraljiza, ſvojo gnado dodeli tvoj Şin, naſh Goſpod in Bog Jesuſ Kriſtuſ, kterimu bodi zhaſt in hvala vekomaj! Amen.

5.

Molitev ſv. Atanasija.

Poſluſhaj, preſveta deviza, naſhe proſhnje in ſpomni ſe naſ! Rasdeluj nam darí ſvojiga bogaſtva, kterih ſi polna. Gabriel te je posdravil in te je imenoval polno gnade. Vſi narodi te blagrujejo, vſe verſte nebeſhkih duhov te blagoſlové; in mi, ki ſmo ſhe posemeljſke verſte, naj ti tudi rezhemo: Zheſhena, gnade polna, Goſpod je ſ teboj; proſi sa naſ, o mati boshja, naſha goſpá in naſha kraljiza! Amen.

6.

Molitev ſv. Anselma.

K tebi sdihujem v ljubesni in hrepenenji, o miloſtljiva deviza Marija! in beshim kakor dete v tvoje miloſti polno narozhje. Daj mi ſvojo ſladko ljubesin, o ljubesnjiva goſpá! Uzhi me ſ kak-

ſhnim ſpoſhtovanjem naj tebe v miſel jemljem, kako naj ſe tebe ſpominjam in kako naj ti ſlushim. O de bi moja dusha tako tvoje ſladke ljubesni gorela, de bi posheljivoſt v meni popolnama ugaſnila! O de bi mozhi mojiga duha po ljubesni do tebe tako terdne poſtale, de bi poshelenje mojiga meſá popolnama ukrotile! O ſladka mati lepe in ſvete ljubesni! daj mi obilnoſt ſvoje ljubesni, de v vſih zhednoſtih raſtem, ſe ſv. gorezhnoſti unamem in ſrezhin poſtanem. O kraljiza, ne odrezi mi moje proſhnje, zheravno niſim uſliſhanja vredin, temuzh dodeli ſvojo ljubesin dushi, ktera te proſi; in povernil ti bom, kar ſim ſe pri tebi sadolshil. Daj mi, o deviza! pomagati, ſkashi miloſt ſvojimu hlapzu, de jeſt tebe in ti mene ljubiſh, in de kakor reſnizhno ti mene ljubiſh, tako reſnizhno tudi jeſt tebe ljubim. Ljubi naj tebe toraj moj um, kakor saſlushiſh; ljubi naj te vſe moje ſerzé, kakor ſe tebi ſpodobi; ſlushi naj ti moja dusha, kakor k svelizhanju tekne. In v taki ljubesni naj pretezhe vſe moje shivljenje, de bom vekomaj ſrezhin s dusho in ſ teleſam. Amen.

7.

Molitev ſv. Germana.

O moja kraljiza, ti ſi moja edina tolashba, mi dana od ſamiga Boga. Ti ſi nebeſhka roſa, ki ogenj mojiga terpljenja gaſi. Ti ſi luzh moje duſhe, kadar jo temota pokrije. Ti ſi moja vodniza na poti tega shivljenja. Ti ſi moja mozh v ſlaboſtih. Ti ſi moje bogaſtvo v revſhini. Ti ſi sdravilo mojih ran. Ti ſi moja tolashba, kadar shalujem. Ti ſi moje pribeshaliſhe, kadar me nadloga tare. Ti ſi upanje mojiga svelizhanja. Oh! uſliſhi tedaj moje proſhnje, imej uſmiljenje s mano, kakorſhno ſe ſpodobi materi boshji, ktera ljudi tako neisrezheno ljubi. Sadobi mi, zheſar proſim, ker ſi naſha bramba in naſhe veſelje. Stori, de bom vredin kdaj tiſtiga veſelja deleshin poſtati, ki ga ti sdaj v nebeſih vshivaſh. Oh, ſtori, de v nebeſa pridem! O Marija, ti ſi mogozhna sadoſti, de greſhnike reſhiſh, in ti ne potrebujeſh, de bi ſe tebi kdo poſebno priporozhal, ker ſi mati boshja. O Marija, mati boshja! pomagaj mi v shivljenji in v ſmerti! Amen.

8.

Molitev ſv. Anselma.

O preſveta goſpá! savolj tiſte gnade, ktero ti je Bog dodelil, de te je tako viſoko povsdignil in te prav mogozhno naredil, te proſimo, ſtori, de naſ bo obilnoſt gnade, ki ſi jo ti saſlushila, tvoje ſlave deleshne ſtorila. Prisadeni ſi, o uſmiljena goſpá, de nam tiſto blagoſt doſeshesh, savolj ktere je Bog hotel v tvojim teleſu zhlovek poſtati. Ne pomiſhljuj ſe naſ uſliſhati. Zhe boſh ti miloſtljivo ſvojiga Ṣina proſila, te bo hitro uſliſhal. Sadoſti je, de naſ ti hozheſh svelizhane imeti, in ne bomo mogli ne svelizhani biti. Pritezi nam toraj na pomozh, o dobrotljiva goſpá, in ne glej na ſhtevilo naſhih grehov. Miſli in premiſli, de je naſh ſtvarnik od tebe zhloveſhko meſó naſe vsel, ne de bi greſhnike pogubil, ampak de bi jih svelizhal. Pomagaj nam in varuj naſ; premiſli kako nam je tvoje pomozhi treba. Kaj bi ti pomagalo, de ſi tako mogozhna in zhaſtitljiva, zhe naſ ſvoje ſrezhe deleshnih ne ſtoriſh? Mi ſe tebi perporozhimo,

ti naredi, de ſe ne pogubimo, ampak de tebi ſlushimo in tvojiga Şina Jeſuſa Kriſtuſa vekomaj ljubimo. Amen.

9.

Molitev ſv. Alfonsa Liguorja.

O mati boshja, o kraljiza angeljev, o upanje kriſtjanov! poſluſhaj tega, kteri te klizhe in k tebi beshi. Glej me danſ, ki klezhim pred tvojo podobo, jeſt ubogi ſushin pekla ſe ti podarim v tvojiga vedniga ſlushabnika, ſe ponudim tebi ſlushiti in tebe hvaliti vſe ſvoje shive dni. Pazh vidim, de ti ni nobena zhaſt, zhe ti tak sanizhljiv in sanikern hlapez ſlushi, kakorſhen ſim jeſt, ki ſim tolikokrat tvojiga Şina in ſvojiga odreſhenika rasshalil. Pa zhe ti mene nevredniga vsameſh sa ſvojiga hlapza, in me ſ ſvojo proſhnjo pri Bogu ſpreoberneſh, ti bo ta tvoja miloſt tiſto zhaſt povernila, ktere ti jeſt sanizhljivi ne morem dati. Şprejmi me toraj, in nikar me ne saversi, o moja mati! Sgubljenih ovzhiz iſkat je priſhel Şin boshji s nebeſ na ſvét, jih svelizhati je poſtal tvoj Şin. Ali boſh

ti mar savergla ovzhizo, ktera k tebi beshi, de bi Jesusa najdla? Plazhilo sa moje svelizhanje je she dano, moj odreshenik je she prelil svojo kri, ktera samore odreshiti neisrezheno veliko svetov. Nizh drusiga vezh ni treba, kakor de se ta prelita kri tudi meni vdeli. In to je leshezhe na tebi, o presveta deviza! Na tebi je leshezhe, mi pravi sveti Bernard, vdeliti saslushenje te kervi, komur jo ti vdeliti sheliſh. Na tebi je leshezhe, pravi tudi sv. Bonaventura, svelizhati, kogar ti svelizhati sheliſh. Toraj, kraljiza moja, pomagaj mi! Kraljiza moja, svelizhaj me! Tebi sapishem dans svojo dusho, ti skerbi, de bo svelizhana. O svelizhanje tistih, kteri te klizhejo, svelizhaj me! Amen.

10.

Molitev sv. Alfonsa Liguorja.

O prezhishta in visoko zhesthena deviza Marija! ti vesh, kako revin de sim, saj ti je snano, koliko hudiga se mi grosi, koliko napzhnih nagnjenj, koliko slabih navad, koliko she nekdaj

ſtorjenih grehov tare moje ubogo ſerzé, in de me vſe to pelje v vezhno ſmert. Ali ti, o Marija! imaſh boshje saklade v ſvojih rokah, sato samoreſh obogatiti moje ſerzé in osdraviti mojo duſho vſih bolesin. O moja kraljiza in mati boshjih sakladov! ſproſi mi pri ſvojim vſigamogozhnim Ṣinu tiſtih gnad, ktere ſo mi po tvojih miſlih nar bolj k pridu in moji duſhi nar bolj potrebne. Jeſt ſe popolnama v tvoje roke isrozhim, o dobrotljiva deviza! in proſim Boga, de bi mi po saſlushenji mojiga Goſpoda in svelizharja Jesuſa Kriſtuſa vſe tiſte gnade dodelil, ktere mi ti od Boga sadobiti hozheſh. Amen.

11.

Molitev ſv. Alfonsa Liguorja.

O mati preſladka, mati ljubesnjiva! glej koliko ljudi obdaja tvoje altarje. Vſi te proſijo v ſvojih potrebah: eden sdravja v kaki bolesni, eden pomozhi v nadlogah, eden dobre letine, eden ſrezhniga konza kake pravde. Mi te pa proſimo gnad, ktere ſo tvojimu ſerzu bolj dopadljive. Sadobi nam gnado,

de bomo ponishni, de ne bomo na ſvét navesani, de bomo v voljo boshjo vdani. Sproſi nam ſveto ljubesin boshjo, ſrezhno ſmert in vezhno shivljenje v nebeſih. O goſpá, ſtori naſ is greſhnikov ſvetnike, ſtori ta zhudesh, s njim boſh vezh zhaſti pridobila, kakor ko bi osdravila tavshent ſlepzov in v shivljenje obudila tavshent merlizhev. Ti ſi saref mogozhna pred Bogam. Sadoſti je, de rezheſh, de ſi njegova mati, njegova nar bolj draga, njegove gnade polna mati. Kaj ti bo mogel potlej odrezhi? O lepa kraljiza, mi ſi ne upamo sheleti, de bi te tukaj na semlji vidili, ampak le shelimo v nebeſa priti te gledat; ti pa nam boſh to gnado sadobila. To terdno upamo. Amen.

12.

Molitev ſv. Ildefonsa.

K tebi pridem, o Mati boshja! in te proſim, de mi sadobiſh odpuſhenje mojih grehov, in de ſtoriſh, de bom ozhiſhen vſih dolgov ſvojiga shivljenja. Proſim te, de mi gnado sadobiſh, ſ tvojim Sinam in ſ tabo ſe ſkleniti; ſ

tvojim Sinam kakor s mojim Bogam, in ſ tabo kakor s materjo mojiga Boga. Amen.

13.

Molitev ſv. Bernarda.

Svoje ozhi in ſvoje roke povsdigujemo k tebi, o nebeſhka kraljiza! Pred tvojim velizhaſtvam pripogibujemo ſvoje kolena, ponishujemo ſvoje glave in molitve polne vrozhih sdihljejev poſhiljamo k tebi. O ti, ktera ſi velizhaſtvo nebeſhko! oberni ſvoje preſrezhne ozhi, ktere nesapopadljivo ſlavo vezhne luzhi vedno gledajo s nebeſhkih viſhav k nam, ſvojim ponishnim ſlushabnikam v tej ſolsni dolini. Glej, pred ſtraſhnim ſodnikam ſtojimo mi greſhniki in mezh njegove ojſtre pravize viſi nad naſhimi glavami! Kdo ga bo vſtavil, de naſ ne bo pogubil? Oh nebeſhka kraljiza! nikogar ni, kteri bi samogel ſ ſvojo roko loshej vjeti maſhevavni mezh goſpodov, kakor ti boshja ljuba, po kteri ſmo she nekdaj pervikrat uſmiljenje is rok ſvojiga Boga in Goſpoda prejeli. O mati uſmiljena! odpri tedaj vrata ſvojiga premiliga

ſerza sdihajozhim proſhnjam Adamovih otrok. Is vſih krajev ſvetá hitimo pod tvoj ſveti plajſh, de bi naſ varovala jese boshje. O Goſpá! k tebi jokajo naſhe ozhi, k tebi sdihujejo naſhe ſerza, de bi ti jeso naſhiga Goſpoda potolashila, ktero ſmo mi ſ ſvojimi grehi vneli; de bi nam tvoja miloſt njegovo miloſt sopet doſegla, ktero ſmo mi nehvaleshno sapravili. Vnovizh proſimo, de bi naſ on osdravil, zhigar rane ſo naſ she enkrat osdravile; sakaj naſhe sazeljene rane ſo ſe sopet ognojile in sdravja nimamo vezh. Poglej, o deviza! ſklezhe rane naſhih duſh, polni saupanja jih rasodenemo tebi, de doſeshemo sdravje po tebi. Amen.

14.

Molitev ſv. Petra Damiana.

Ṣveta deviza Marija, mati boshja! ſtoj jim na ſtrani, ki te klizhejo na pomozh. Ṣpomni ſe naſ miloſtljivo! Ali ſi morde naſ ljudi posabila, kar ſi ſe s Bogam tako rekozh sedinila? O tega ne! Ṣaj ti je dobro snano, v kakoſhni nevarnoſti ſi naſ sapuſtila. Tebi je

snano, v kakoſhnim revnim ſtanu ſo tvoji ſlushabniki. Ne ſpodobi ſe, de bi tako uſmiljena goſpá, kakor ſi ti, take revſhine posabila, kakor je naſha. Spomni ſe naſ, ti, ki ſi ſilno mogozhna, sakaj vſigamogozhni Goſpod te je mogozhno ſtoril v nebeſih in na semlji. Tebi ni nobena rezh nemogozha. Ti samoreſh ſhe zlo obupane s upam navdati in ſtoriti, de ſo svelizhani. Pa bolj ko ſi mogozhna, bolj ſi uſmiljena. Spomni ſe toraj naſ, o Marija, mati uſmiljeniga Boga! Amen.

15.

Molitev ſv. Bernarda.

Kdo naſ bo reſhil pogubljenja ſtraſhne ſmerti? Le gnada naſhiga svelizharja, tvojiga Sina, o Marija! kteri je ſlabotin poſtal, de je noſil naſhe ſlaboſti, in je nedolshno sa naſ greſhnike umerl, de je bil ſmert naſhe ſmerti. In kdo bo samogel bolj govoriti k ſerzu naſhiga Goſpoda Jesuſa Kriſtuſa, kakor ti, o preblaga deviza! ktera vezhno pozhivaſh v narozhji ſvojiga preljubiga Sina in njegovo preſveto

oblizhje s neſkonzhnim veſeljem gledaſh. Govori tedaj, o goſpá! tvoj ſin poſluſha, in kar boſh proſila, ti bo dal. Na tvojo proſhnjo naj ſe v duhu ponovimo, de bomo ſprejeti v drushbo boshjih ſvetnikov, in de ondi, kjer je ſamo veſelje, veſelo peſem pojemo, in v vednim veſelji neprenehama hvalo dajemo Jesuſu in tebi njegovi materi. Goſta megla naj sgine ſpred naſhih ozhí, de bomo s nebeſhkim oblizhjem ſlavo naſhiga Goſpoda gledali, in de bo naſ njegov duh v neismerno morje ſvoje boshje ſvitlobe vtopil, kjer bomo s vesmi ljubesni svesani ſ ſvojim Bogam. To nam dodeli na tvojo proſhnjo (o Marija!) Jesuſ Kriſtuſ, tvoj ſin, naſh Bog in naſh Goſpod, kteriga hvalimo, zhaſtimo, sahvaljujemo in molimo sdaj in vekomaj. Amen.

16.

Molitev ſv. Andreja Jerusalemſkiga.

Bodi zheſhena, o Marija, ti tempelj velizhanſtva boshjiga, ti ſveto prebivaliſhe kralja nebeſ in semlje! Ti ſi reſnizhno shegnana, ker ſi bila med

vſimi shenami ſama vredna biti mati ſvojiga ſtvarnika. Vſi narodi te imenujejo ſrezhno. Dokler ſi bila na semlji je bilo le malo proſtora tvojiga, sdaj, ko ſi zhes vſe nebeſa poviſhana, ſe vès ſvét v té osira, kakor v ſedesh milosti sa vſe narode. Proſimo te toraj, o ſveta deviza Marija! ſtoj nam pri Bogu ſ ſvojo proſhnjo na ſtrani. Tvoja proſhnja nam je ljubſhi in jo viſhje zenimo kakor vſe saklade tega ſvetá. Tvoje proſhnje delajo, de nam Bog miloſtljivo grehe odpuſha; nam sadobivajo obilno gnad, in mozh poboshno shiveti; tvoje proſhnje sadershujejo naſhe ſovrashnike in podirajo njih prisadetja, ter delajo, de jih premagamo. Ako v té saupam, o Marija, bom gotovo svelizhan. Amen.

17.

Molitev ſv. Alfonsa Liguorja.

O moja ljuba mati Marija! sa svelizhanje moje duſhe ſi ti toliko ſols pretozhila. Is globozhine ſvojiga ſerza te proſim, sadobi mi po ſvojim saſlushenji in terpljenji to gnado, de ſe

ſerzhno ſvojih grehov keſam, reſnizhno poboljſham in vedno terpljenje tvojiga Şina in tvoje bolezhine v ſvojim ſerzu s vama zhutim. O moja ljuba mati, ſproſi mi ſrezhno sadnjo uro po ſtraſhnih bolezhinah, ktere ſi terpela, ko ſi ſ ſvojimi ozhmi vidila ſvojiga ljubiga Şina glavo nagniti in umreti. O ljuba Marija, ki sa greſhnike proſiſh, ſtoj mi na ſtrani ob zhaſu ſilno nevarnim, ko bo moja duſha ſvét sapuſhala obdana od hudih ſkuſhnjav! In ker bi ſe lahko sgodilo, de mi ta zhaſ ne bo mogozhe isgovoriti tvojiga imena in imena tvojiga boshjiga Şina, sato klizhem she sdaj nameſto tazhaſ na tvojo miloſt in tvojo pomozh, in isrezhem she sdaj ſ zelim ſerzam: Jesuſ in Marija, vama srozhim ſvojo duſho! Amen.

18.

Molitev ſv. Janesa Damaſzena.

Posdravljam te, o Marija! ti ſi upanje kriſtjanov, ſprejmi proſhnjo greſhnika, ki te priſerzhno ljubi, te poſebno zhaſti in v tebe vſe upanje svelizhanja ſtavi. Po tebi upam doſezhi vezhno

shivljenje. Ti ſi gotova ſaſtava mojiga svelizhanja. Ti me toraj v miloſt ſvojiga Ṣina nasaj poſtavi. Reſhi me teshe mojih grehov, rassheni temo mojiga duha, sateri poſvetne shelje mojiga ſerzá, premagaj ſkuſhnjave mojih ſovrashnikov, in vishaj moje shivljenje tako, de bom samogel ſ tvojo pomozhjo in pod tvojim varſtvam vezhno nebeſhko svelizhanje doſezhi. Amen.

19.

Molitev ſv. Atanasija.

O Marija! ti preſveta kraljiza in goſpá, ti prava mati shivljenja! Nagni ſvoje uſheſa k naſhim proſhnjam in ne posabi ſvojiga ljudſtva. Ṣpomni ſe, de ſmo is hiſhe tvojiga ozheta in is tvojiga rodú, in bodi naſha mogozhna bramba. Daj nam sa ſlabo hvalo, ktero ti ſkasovati samoremo, velike darove is obilnoſti ſvojih sakladov. Ṣtori, de bo svedel vès ſvét, de ſi ti vſim, kteri pri tebi pribeshaliſha iſhejo, mogozhna pomozhniza, de jim na ſtrani ſtojiſh v njih potrebah, de jih varujeſh v nevarnoſtih, de jih reſhiſh v ſtiſkah

in tolashifh v terpljenji. Bodi, o mati uſmiljena! naſhe upanje v shivljenji in naſhe sanaſhanje v ſmerti. Amen.

20.

Molitev ſv. Bonaventura.

Nebó in semlja ſta polna tvojih dobrot, o preſladka mati! Ti naſtavljaſh povſod sanjke milosti, de ti ne moremo uiti, temuzh ſe ti moramo vdati. Kakor je Jesuſ naſh neſkonzhno uſmiljeni Goſpod, ravno tako ſi ti, o Marija, preljuba mati Jesuſova! naſha neſkonzhno uſmiljena goſpá. Reſnizhno neſkonzhno uſmiljena goſpá ſi vſim, kteri klizhejo tvoje imé. Sato pravi tvoj imenitni ſlushabnik ſveti Bernard: „Naj molzhi od tvojiga uſmiljenja, kdor te je v ſvojih potrebah na pomozh klizal, pa ni bil uſlifhan.“ Satoraj klizhem k tebi is zeliga ſerza in ſe veſelim tvojiga uſmiljenja; sakaj vſi rodovi te blagrujejo, ker ſo po tebi vſi blagor doſegli. Pomagaj nam, o milosti polna deviza! de po tebi sadobimo ſad vezhniga shivljenja. O preſladka deviza! bodi naſha pomozhniza, de nam vezhni

Ozhe gnado da, vshivati preſladki ſad tvojiga teleſa, Jesuſa, kteri s Ozhetam in ſvetim Duham shivi in kraljuje vekomaj. Amen.

21.

Molitev ſv. Alojsija.

Sveta deviza Marija, moja vodniza, moja kraljiza! Glej, jeſt ſe obernem k tvojimu milimu ſerzu in srozhim danſ ſvojo duſho in ſvoje telo in vſe, kar je mojiga, v tvojo ſkerb in tvojo poſebno brambo. Tebi saupam, in v tvoje roke srozhim vſe ſvoje upanje in ſvojo tolashbo, ſvojo revſhino in shaloſt. Tebi naj bo priporozheno vſe moje shivljenje in tudi moja ſmert, de bodo na tvojo proſhnjo in po tvojim saſlushenji vſe moje dela po tvoji volji ſtorjene in tvojimu boshjimu Sinu dopadljive. Amen.

22.

Molitev ſv. Bernarda.

O ſveta deviza, ti viſoko shegnana vſih deviz! ti ſi zhaſt vſiga zhloveſhkiga rodú in mati svelizharja vſih narodov.

Tvoje saſlushenje nima konza in tvoja oblaſt zhes vſe boshje ſtvari je bres kraja! Ti ſi boshja mati, ſi goſpá zeliga ſvetá in nebeſhka kraljiza! Ti ſi delivka vſih miloſt in kinzh ſvete zerkve! Ti ſi podoba pravizhnih, tolashba ſpokornih in sazhetek naſhiga veſelja! Ti ſi veſelje ſvetiga raja, vrata nebeſhke, zhaſt ſvojiga Boga! Glej, tvojo hvalo ſmo osnanovali! — Proſimo te toraj, o dobrotljiva mati! nadomeſtuj naſho ſlaboſt, isgovarjaj naſho predersnoſt, ſprejemaj miloſtljivo naſho ſlushbo, blagoſlovi naſhe prisadevanje, de bomo, ker tvojiga Ṣina tukaj na semlji ljubimo in zhaſtimo, njemu tudi zelo vezhnoſt zhaſt in hvalo ſkasovali. To nam doſesi, o prezhaſtita kraljiza! po ſvoji mogozhni priproſhnji. Amen.

23.

Molitev ſv. Petra Damiana.

Ṣveta Marija, mati boshja! pridi na pomozh tem, kteri te pomozhi proſijo. Vem, moja goſpá, de ſi vſa dobrotljiva, in de naſ ſ tako ljubesnijo ljubiſh, ktera ne more s nobeno drugo

ljubesnijo premagana biti. Kolikrat potolashiſh ti ſerd naſhiga Boga, kadar je she namenjen naſ kasnovati. Oh! nikoli naj ſe ne prigodi, de bi ti jenjala nam dobrote deliti, ti, ki ne sheliſh drusiga, kakor vſim ubogim pomagati in ſvojo miloſt vedno nad nje raslivati; ſaj ſe tvoja ſlava toliko bolj povikſhuje, kolikor vezh ſpokornih ſ tvojo pomozhjo odpuſhenje in po odpuſhenji vezhno svelizhanje doſeshe. Oberni ſe tedaj k nam, de bomo mogli v nebeſa priti te gledat; sakaj nar vezhi ſlava, ktero samoremo doſezhi, je sa Bogam, tebe gledati, ljubiti in vezhno per tebi prebivati. Oh, uſliſhi naſ, o Marija! sakaj tvoj Sin te hozhe ſ tem zhaſtiti, de ti nizh ne odrezhe, karkoli ga proſiſh. Amen.

24.

Molitev ſv. Alfonsa Liguorja.

O mati mojiga Boga, in moja kraljiza Marija! kakor ſe berazh poln ran in gnjuſobe blisha pred imenitno kraljizo, tako ſe blisham jeſt pred tebe, ki ſi kraljiza nebeſ in semlje!

Oberni s vifoziga ſedesha, na kterim kraljujeſh, ſvoje miloſtljive ozhi v mé, ubosiga greſhnika. Bog te je ſtoril tako bogato, de ubogim pomagaſh, in te je poſtavil kraljizo miloſti, de revnim greſhnikam na pomozh hodiſh. Osri ſe toraj v mene, in ne sapuſti me, dokler me is greſhnika ne ſpreoberneſh v ſvetiga. Tvoj ſim, svelizhaj me, o Marija! Vsemi me sa ſvojiga, in ſkerbi same, de me svelizhaſh. Nizh vezh nozhem biti ſvoj, ampak tebi ſe vdam, de me svelizhaſh. Zhe ſim ti dosdaj tako ſlabo ſlushil, ker ſim toliko lepih priloshnoſt v nemar puſtil tebe zhaſtiti, ſe hozhem sanaprej ſ tvojimi nar bolj gorezhimi in sveſtimi ſlushabniki ſkleniti. Nikakor ne dovolim, de bi sanaprej kdo bolj zhaſtil in ljubil, kakor jest tebe, moja preljubesnjiva kraljiza! To obljubim, in upam ſ tvojo pomozhjo ſpolniti. Amen, Amen.

25.

Molitev ſv. Zirila.

Bodi zheſhena, o Boshja porodniza! ti dragi saklad vſiga ſvetá, ti

ſvetilniza vedno ſvetla, ti prekraſna krona deviſhtva, ti kraljeva paliza praviga uka, ti nerasruſhljivi tempelj, ti prebivaliſhe Neſkonzhniga, ti mati in deviza! Po tebi, o zheſhena kraljiza, ſe preſveti Trojizi ſkasuje nar vezhi zhaſt in hvala. Savolj tebe ſe nebeſa veſelé, angeli in arhangeli radujejo, hudobni duhovi pa pred tabo beshé. Po tebi ima greſhni zhloveſhki rod pot v nebeſa. Ti ſi malikvavſtvo rasdjala in jih s luzhjo reſnize napolnila, kteri ſo ſedeli v ſmertni ſenzi. Po tebi sadobivajo verniki ſveti kerſt in ſo s oljem veſelja pomasani, po tebi ſo bile po zelim ſvetu zerkve poſtavljene in ajdje ſo po tebi k pokori priſhli. Zheſhena bodi tedaj, o velizhaſtna in vedno smagovavna mati praviga Boga! Bodi zheſhena sdaj in vekomaj! Amen.

26.

Molitev ſv. Tomasha Akvinſkiga.

O ſveta in ſladka deviza Marija, miloſti polna! Tvoji dobroti priporozham ſvojo duſho, ſvoje teló, ſvoje miſli in dela, ſvoje shivljenje in ſvojo ſmert.

O moja goſpá! pomagaj mi in podpiraj me soper salesovanje hudizhevo. Sproſi mi pravo in popolnama ljubesin, ſ ktero naj ljubim ſ zeliga ſerzá tvojiga ljubiga ſina in Goſpoda mojiga, Jesuſa Kriſtuſa; sa njim pa naj ljubim tebe zhes vſe druge ſtvari. O moja kraljiza in mati! ſtori ſ ſvojo mogozhno proſhnjo, de ta ljubesin v meni oſtane do ſmerti, po kteri me ti v domazhijo isvoljenih pelji. Amen.

27.

Molitev ſv. Guilijelma.

O mati boshja, jeſt k tebi beshim in te proſim, de me ne savershesh, ker te zela zerkev imenuje in osnanuje mater milosti. Ali te ſveta zerkev morebiti saſtonj ſvojo beſednizo in pribeshaliſhe greſhnikov imenuje? Nikoli te moji grehi ne bodo mogli sadershati, de bi ſvojiga opravila milosti ne ſpolnila, po kterim ſi beſedniza in fredniza mirú, edino upanje in nar varniſhi pribeshaliſhe ubogih greſhnikov. Nikoli ſe ne bo sgodilo, de bi ti mati boshja, ktera ſi v svelizhanje zeliga

ſvetá sazhetnika milosti rodila, ſvojo milost komu odpovedala, kteri k tebi pribeshi. Tvoje opravilo je mir deliti med Bogam in med ljudmí. Naj mi toraj tvoja velika milost na pomozh pride, ktera je veliko vezhi, kakor ſo moji grehi! Amen.

28.

Molitev Ludovika Blosija.

Posdravljena bodi, o Marija, ti saupanje shalostnih, ti pomozh sapuſhenih! Tebi daje Sin tako zhast, de vſe prejmesh, zheſar prosish, de ſe ti vſe sgodi, kar sheliſh. Tebi ſo sakladi nebeſhkiga kraljeſtva ſporozheni. Stori, o gospá! de bota moja dusha in moje ſerzé v vſaki ſili tega shivljenja vedno nate obernjena. O Marija! tvoji presladki dobroti perporozhujem dusho in telo. Vodi in varuj me vſe ure in trenutke mojiga shivljenja, o moja bramba in pomozh! Amen.

29.

Molitev ſv. Alfonsa Liguorja.

O Marija, de bi pazh samogel perve leta ſvojiga shivljenja Bogu da-

rovati, in ſe vſiga ſlushbi boshji poſvetiti. O moja ſveta in ſladka kraljiza! ſproſi mi gnado, de ſaj te dni, ki jih ſhe imam, ſamo Bogu shivim. Po tvojim sgledu ſe odpovém danſ vſim ſtvarém, in ſe poſvetim popolnama ljubesni ſvojiga Boga. O preſveta goſpá! tebi poſvetim ſvoj um, de bom vedno miſlil na ljubesin, ktero ti saſlushiſh; tebi poſvetim ſvoj jesik, de te hvalim; tebi poſvetim ſvoje ſerzé, de te ljubim. Od danſ sanaprej hozhem tvoj ſlushabnik biti. O kraljiza ſvetá! vsemi me sa ſvojiga ſlushabnika, ter mi sadobi gnado, de tebi in tvojimu Ṣinu sveſt oſtanem, de te kdaj v nebeſih vekomaj hvalim in ljubim. Amen.

30.

Molitev ſv. Jordana.

Vlezi me sa ſabo, o deviza, de bom tekel sa duham tvojih diſhav. Vlezi me, sakaj mene sadershuje tesha mojih grehov, in hudoba mojih ſovrashnikov. Kakor nihzhe ne pride k tvojimu Ṣinu, zhe ga nebeſhki Ozhe ne vlezhe, tako tudi nihzhe k njemu ne

pride, zhe ga ti ſ ſvojimi ſvetimi proſhnjami ne vlezheſh. Ti ſi tiſta, ktera pravo modroſt uzhiſh; ti ſi tiſta, ktera greſhnikam miloſt sadobivaſh, ker ſi njih beſedniza; ti ſi tiſta, ktera tiſtimu, ki tebe zhaſti, nebeſa obljubujeſh, ker ſi kljuzhariza boshjih gnad. Ti ſi miloſt per Bogu naſhla, o preſladka deviza! ker ſi bila isvirniga greha obvarovana, ſi bila napolnjena ſ ſvetim Duham in ſi Sinu boshjiga ſpozhela. O Marija, gnadepolna mati! ti prideſh na pomozh dobrim, ki jih v gnadi boshji varujeſh, in greſhnikam, ki jih peljeſh, de gnado boshjo sopet doſeshejo; ti pomagaſh umirajozhim, ker jih soper ſkuſhnjave hudizheve braniſh, in jim tudi po ſmerti pomagaſh, ker ſprejemaſh njih duſhe in jih v kraljeſtvo isvelizhanih ſpremljaſh. O Marija! pomagaj nam sdaj in ob naſhi ſmertni uri. Amen.

31.

Molitev ſv. Alfonsa Liguorja.

O Marija, ſladko pribeshaliſhe ubogih greſhnikov! tiſto uro, ko bo

mogla moja dusha is tega svetá, te prosim, o moja presladka mati, savolj britkosti, ktero si obzhutila, ko si pri smerti svojiga Sina pod krishem stala, stoj takrat tudi meni na strani s svojo milostjo. Presheni od mene peklenske sovrashnike, in pridi takrat ti sprejet mojo dusho in jo postavit pred vezhniga sodnika. Kraljiza moja, nikar me ne sapusti! Sa Jesusam bosh ti moja mozh tisto strashno uro. Prosi svojiga Sina, de mi po svoji milosti gnado dodeli, de se umirajozh tvojih nog oklenem, in svojo dusho v njegove svete rane isdihnem, rekozh: Jesus in Marija! vama isrozhim svoje serzé in svojo dusho! Amen.

Poboshnost

k zhasti Marije duhovne matere kristjanov.

1.

Ponishevanje samiga sebe.

O Marija! jest sposnam svojo nevrednost in tvojo svetost, svojo revshino

in tvoje bogaſtvo, ſvojo ſlaboſt in tvojo mogozhnoſt, ſvojo nevrednoſt in tvojo modroſt. Jeſt ſim ponishan in ti ſi viſoka, jeſt ſim poln ſlaboſt in ti ſi polna velizhaſtva, jeſt ſim ſlaba ſtvar in ti ſi sa Bogam vſe. Jeſt ſim nadloshin in ti ſi miloſtljiva, jeſt ſim greſhnik in ti ſi kraljiza vſih ſvetnikov, jeſt ſim nepokorin in ti ſi poterpeshljiva, jeſt ſim berazh in ti ſi radodarna, jeſt ſim revin in ti ſi mati mojiga ſtvarnika, jeſt ſim tvoj nehvaleshnik in ti ſi moja mati, jeſt ſim tvoj nesveſti flushabnik in ti ſi moja sveſta goſpá, jeſt ſim tvoj dolshnik in ti ſi moja dobrotniza, jeſt imam ſkos tvojo priproſhnjo vſe, in ti nimaſh od mene nizh. O Marija! tvoje dela ſo zhudopolne, tvoje priproſhnje mogozhne, tvoje beſede reſnizhne, tvoje obljube sveſte, tvoja ljubesin zhes vſe velika, viſokejſhi je kakor nebó, ſhirji kakor semlja in globokejſhi kakor morje. O Marija! poglej torej name, ſpreoberni me, in ponovi v meni praviga duhá. Isbriſhi mi ſ kervijo ſvojiga Ṣina vſe moje hudobije, ſaj je on jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemlje. O Marija, mati vezhne modroſti! satiraj v meni

vſo poſvetno in nezhimurno uzhenoſt, in ſtori, de bo krishani Jesuſ moja nar vezhi uzhenoſt. Uzhi me boshjo voljo prav ſposnovati in natanjko ſpolnovati, pelji mojo dushо na dobro pasho, krepzhaj jo s boshjo gnado in nebeſhko mano. O Marija, mati vezhne luzhi! ravnaj s menoj po ſvoji dobrotljivoſti in pokashi mi pot boshje poſtave, poſhlji mi s nebeſ luzh reſnize, de mi bo na poti neprenehama ſvetila in me v nebeſhko prebivaliſhe perpeljala. Varuj me, brani me in reſhi me is vſih nadlog, perſtopi k meni, de ſovrashnik moje dushе pogubil ne bo. Sakrij me ſ plajſhem ſvoje miloſti, de bom v miru shivel in poln saupanja ſvoje shivljenje ſklenil. O Marija, moja podpora, moje upanje in mozhna terdnjava! poterdi me v ſvetih reſnizah, de ne bom omagal in od ſvete vére saſhel, rasveſeljuj moje britko ſerzé, sakaj v tebe terdno saupam. O Marija! oberni me k ſebi in ſtori, de bom tebe premiſhljeval, po tvojim sgledu shivel in ſ tvojim ljudſtvam v kraljeſtvu vezhniga mirú prebival. O Marija! uzhi in vodi me, in varuj me vezhne ſmerti. O Marija,

mati ljubesni in vſih dobrot! vshgi moje merslo ſerzé, de te bom mozhno ljubil, sa tvojim Ṣinam nar bolj ljubil. O Marija! ki ſi prebivavzam ſmertne ſenze pravo luzh prineſla, raſsvetli me, ki ſim ſkos greh otemnjen, de ne bom v ſmertno ſenzo saſhel, in de ne bom v vezhno temo sakopan. O Marija! ki ſi savolj naſhih duſhnih bolesin ſ ſvojim Ṣinam velike teshave zhutila in v ſvojim ſerzu britke rane terpela, bodi mi dobrotljiva in ſtori ſ ſvojo mogozhno priproſhnjo, de bom saſlifhal beſedo tolashbe, de ſo mi grehi odpuſheni. O Marija, moja beſedniza per Bogu! ſ ſvojim Ṣinam me ſpravi, ſvojimu Ṣinu me perporozhi, ſvojimu Ṣinu me isrozhi, in ſtori, de bom podloshin tvojiga Ṣina, sakaj njegov jarm je ſladak in njegova butara lahka. O Marija! uſmili ſe me, ſprejmi me in pomagaj mi, de bo moja duſha grehov ozhiſhena in v dobrim pokrepzhana, de od Boga obilno gnad sadobi, de zhednoſt in dobrih dél bogata poſtane, in de po ſmerti nebeſhko kraljeſtvo doſeshe. O Marija! priſtopi k meni, in bodi moja sveſta mati.

Kriſte! uſliſhi me, in dodeli mi gnado, de tvojo in ſvojo preſveto mater s jesikam hvalim, ſ ſerzam ljubim in s djanjem poſnemam. Amen.

2.

Rasveſeljevanje.

Po ſprizhevanji ſvetiga piſma ſi ti, o Marija! nar modrejſhi deviza, nar zhiſtejſhi goſpá, nar ponishniſhi dekla, nar ſramoshljivſhi mati, nar prijetniſhi smed vſih hzheri shlahtniga ſtanú, in nar imenitniſhi smed vſih hzheri kraljeviga rodú. Sakaj v tebi je vſa deviſhka lepota, vſaka kerſhanſka zhednoſt, vſako poboshno premiſhljevanje, vſa ſerzhna poboshnoſt in popolnoſt ſvetoſti. Ni je bilo ſtvarí, je ni in je ne bo, ktera bi bila tebi enaka. Kakor je Şalamonovi tempelj smed vſih drusih tempeljnov nar bolj osaljſhan, po vſih krajih imenovan, s neisrezhenim bogaſtvam obdan, od kraljev in oblaſtnikov zheſhen bil; tako in ſhe veliko bolj, ſe ſpodobi, tebe, duhovni tempelj boshji, tebe, nar ſvetejſhi, nar zhiſtejſhi, nar bogatejſhi in nar mogozhniſhi devizo,

zhaſtiti in ljubiti. O Marija, shlahtna deviza! bila ſi od Boga od vekomaj isvoljena, ozhaki ſtare savese ſo te sheljno perzhakovali, preroki ſo te v podobah napovedovali in popiſovali, tudi ſvete devize, zhiſte vdove, poboshne goſpé in prerokinje ſo te napovedovale. Is-hajala ſi is kraljeve rodovine, in ſi ſe med nami vſa zhiſta perkasala, kakor shlahtna zvetliza med ternjem. O ſrezhna in neomadeshana deviza! vredna ſi vſe hvale in zhaſti, vredna ſi od vſih s veſeljem in s ljubesnijo ſprejeta biti, sakaj ti ſi odreſhenika na ſvét rodila, sato je veliko kraljev in pravizhnih po tebi hrepenelo, poboshno israeljſko ljudſtvo te je sheljno perzhakovalo, dokler te Bog bolnimu in neſrezhnimu ſvétu v tolashbo in v pomozh ni bil dal. Sdaj, o preſveta deviza! ſe pa tvoje ſladko imé po zelim ſvétu hvali in zhaſti. Od ſolnzhniga is-hoda do njegoviga sahoda, per judih in per ajdih, per uzhenih in divjih narodih, v daljnih krajih in v vſih deshelah, kjerkoli ſe evangeli Jeſuſa Kriſtuſa osnanuje, ſe glaſi tudi tvoje preſveto imé. Vſakdan ſe tvoje

ſladko imé prav veſelo in saupljivo isrekuje. Isrekuje ſe v zerkvah, v ſamoſtanih in hiſhah, na planavah, po hribih in v dolinah, po travnikih in v borſhtih, po ſuhim in na vodi. Isrekuje ſe tvoje ſladko imé od maſhnikov in ſpovednikov, od pridigarjev in uzhenikov, od revnih in bogatih, od sdravih in bolnih, od uzhenih in neuzhenih, od prednikov in podloshnih, kteri vſi shelé, tebe hvaliti in zhaſtiti. Tebe, o deviza! poboshne duſhe nad svesde nebá povsdigujejo, in tvojo lepoto veliko bolj zenijo, kakor lepoto vſih nebeſhkih angeljev. Tudi ſe duſhe pravizhnih ſ tabo veſelé, in ſo velike poboshnoſti in ſladke ljubesni, ktero imajo do tebe, vſe vnete. Sato ſe nikdar ne naveliżhajo, tvoje lepote premiſhljevati, in tvojih prasnikov s veſeljem obhajati. Zhaſt in hvala bodi torej Bogu Narvikſhimu, ki te je smed vſih hzheri zhloveſhkih otrok isvolil, ki te je s neisrezheno obilnoſtjo gnad obdal in ti v nebeſhkim kraljeſtvu sraven ſedesha ſvojiga Ṣina ſedesh odlozhil, kteri ti je bil she od sazhetka pripravljen, in na kterim boſh odſihmal vekomaj kralje-

vala. O viſoko zhaſtita deviza! naj osnanuje tvojo zhaſt in hvalo vſak jesik, in naj zhaſtí tvoje velizhaſtvo vſaka duſha. Sakaj neisrezheno ſe ſvetiſh ſkos ſvoje neomadeshano ſpozhetje in deviſhtvo, neisrezheno globoko v morji boshjih gnad ſediſh ſkos ſvojo ponishnoſt, popolnama ſi gorezha ſkos ſvojo ljubesin, neisrezheno ſi pohlevna ſkos ſvojo poterpeshljivoſt, neisrezheno prijetna ſkos ſvojo miloſt, vſa poboshna ſkos ſvojo molitev, vſa zhiſta ſkos ſvoje premiſhljevanje, grosno viſoka v ſvojim samaknjenji, vſa prijasna ſkos ſvojo dobrotljivoſt, neisrezheno modra ſkos ſvoje ſvetovanje, in prav mogozhna ſkos ſvojo priproſhnjo. O Marija, shlahtna deviza! ti ſi meſto boshje, vrata nebeſhke, paradish rasveſeljevanja, poſoda gnad, zhaſt angeljev, veſelje ljudi, upanje vſih reveshev, sdravje bolnikov, tolashniza shaloſtnih, pomozhniza sapuſhenih ſirot, naſha ſvetilniza v shivljenji, sgled praviga sadershanja in vſih zhednoſt. O deviza! vſa ſi lepa in prijetna, kakor ſvitla svesda, rudezhe bliſhobe ſi, kakor ſpomladna zvetliza, leſketaſh ſe kakor perla, ſe

ſvetiſh kakor ſolnze in meſez na nebu. O isvoljena deviza! ti ſi nedolshna, kakor jagnje, krotka, kakor golobiza, modra, kakor shlahtna goſpá, poſtreshna, kakor ponishna dekla. O ſveta Jeſetova korenina, viſoka zedra, rodovitna vinſka terta, selena palma! v tebi ſe snajdejo vſe dobrote, in ſkos tebe bomo tudi vezhno plazhilo doſegli. Sato k tebi beshim, kakor otrok v narozhje ſvoje matere, kakor sapuſhena ſirota v ſvojo rojſtno hiſho. O mila mati! k tebi beshim, de bom ſkos tvoje zhaſtitljivo saſlushenje in mogozhno priproſhnjo vſiga hudiga obvarovan, sakaj ti ſi ponishna, miloſtljiva, mogozhna in dobrotljiva. Zhes vſe isvoljene v nebeſih ſi viſoko povsdignjena, ſe bolj ſvetiſh, kakor vſi ſvetniki, in ſi tudi nar bolj ljubljena in zheſhena. Preſveto Trojizo zhiſto gledaſh, in jo smed vſih ſvetnikov nar bolj natanjko ſposnaſh. Tudi najdeſh v tem gledanji in ſposnanji nar obilniſhi veſelje in nar vezhi ſladkoſt. O hvali moja duſha Goſpoda, in vſe, kar je v meni naj hvali njegove ſveto imé! Hvali moja duſha Goſpoda, in nikar ne posabi

dobrot in gnad, ſ kterimi je Marija vſa obdana. O Bog! isvolil in vſtvaril ſi po ſvoji neſkonzhni modroſti in vſigamogozhnoſti preblasheno Marijo, ktera je bila bres madesha ſpozheta in v neisrezheni ſvetoſti rojena, ktera je bres ofkrunjenja ſvojiga deviſhtva odreſhenika ſvetá ſkos vſigamogozhnoſt ſvetiga Duhá ſpozhela, ga bres teshav v ſvojim deviſhkim teleſu noſila, ga tudi bres terpljenja rodila, dojila in redila. O neisrezhena ſkrivnoſt! Bog je zhlovek poſtal, in Marija je mati neſkonzhniga Boga poſtala. Veſeli ſe torej moja duſha in rasveſeljuj ſe v njej, ki je mati mojiga Boga poſtala.

Kriſte! uſliſhi me, in dodeli mi gnado, de tvojo in ſvojo preſveto mater s jesikam hvalim, ſ ſerzam ljubim, in s djanjem poſnemam. Amen.

3.

Sahvala.

O Marija! bodi hvaljena in zheſhena, ki ſi nam vſim, ko ſmo bili po ſtorjenim grehu od Boga saſhli in prav neſrezhni poſtali, veſelje osnanila in

odreſhenika rodila. Zhaſt in hvala ti bodi, de ſi ſe is ljubesni do mene globoko ponishala, de ſi poſtala moja mila mati in pomozhniza, moja beſedniza in ſredniza per Bogu. O mila, o ljubesnjiva, o ſladka mati! sahvalim te sa ljubesin in sveſtobo, sa pomozh in dobre ſvete, ktere ſim od tebe prejel. O kako veſela je tvoja tolashba, kako sveſta tvoja obljuba, kako mogozhna tvoja pomozh, kako pomagljivi tvoji ſvetje! Sato hvaleshniga ſerza rezhem: Hvala ti bodi, de ſi mi voljo boshjo rasodela, de ſi me s rasshaljenim Bogam sopet ſpravila in greha reſhila. Hvala ti bodi, de ſi me perpeljala k ſvetimu kerſtu, kjer ſim sadobil odpuſhenje greha in vſih njegovih ſhtrafing, kjer ſim poſtal is krivizhniga in greſhniga pravizhin in ſvét, is ſushniga hudobniga duha prijatel boshji in erb nebeſhkiga kraljeſtva, kjer ſim tudi Jesuſoviga neſkonzhniga saſlushenja deleshin poſtal. Sahvalim ſe ti, o Marija! tudi sato, de ſi me perpeljala k ſv. birmi, kjer ſim sadobil pomnoshenje poſvezhujozhe gnade boshje in poterjenje v veri. Ko ſim pa potem ſmertno greſhil, Boga

neſkonzhno rasshalil in poſvezhujozho gnado boshjo sgubil, ſi same ſkerbéla, me na pravo pot ſklizala in k ſpovedi perpeljala, kjer ſim sadobil odpuſhenje vſih grehov, odpuſhenje vſih vezhnih in veliko zhaſnih ſhtrafing, ſim tudi doſegel poſvezhujozho gnado boshjo, po kteri ſim poſtal is krivizhniga pravizhin, is boshjiga ſovrashnika boshji prijatel, is ſushniga hudobniga duha otrok boshji in erb nebeſhkiga kraljeſtva, poſtal ſim tudi smoshin, Bogu dopadljive in sa nebeſa saſlushne dela dopernaſhati in ſe svelizhati. O Marija! zhaſt in hvala ti bodi vekomaj, de ſi me perpeljala k sakramentu ſvete pokore. Ker pa ſposnaſh, de ſim grosno ſlab, in de savolj tega velike pomozhi, ktera me samore v dobrim pokrepzhati, potrebujem, ſi me tudi perpeljala in me vodiſh k sakramentu ſvetiga reſhnjiga teleſa, ſkos kteriga ſe poſvezhujozha gnada boshja v meni pomnoshi, mali grehi odpuſté, hudo nagnjenje pomanjſha in duſha k dobrimu poshivi in pokrepzha, de ſe loshej greha varovati samorem. O Marija! zhaſt in hvala ti bodi vekomaj, de tako dobrotljivo same ſkerbiſh. Naj

te hvalijo nameſt mene vſi angeljſki kori in isvoljeni boshji, vſi poboshni kriſtjani in jesiki vſih ſtvari, kolikor jih je na semlji, nad semljo in pod semljo. Vſe, kar ſe giblje in shivi, naj te hvali, povikſhuje in zhaſti. O mila, o ſkerbna, o dobrotljiva mati! po tebi imam vſe dobro, kar miſlim, govorim in delam. Skos tvojo priproſhnjo imam dobre shelje, ſvete namene, terdne ſklepe in ſtanovitnoſt v dobrim. Po tebi imam ſad dobrih del, in saupanje v nebeſa priti. O Marija! ti me klizheſh k dobrim delam, me ſpodbadaſh, de delati sazhnem, mi tudi per vſih delih in opravilih pomagaſh, de ſo same koriſtne. O Marija! prav bogati ſo tvoji darovi, prav mila je tvoja tolashba, prav prijasna tvoja prizhujozhnoſt, in polna rasveſeljevanja tvoja dobrotljivoſt. Bodi hvaljena in vekomaj zheſhena, de ſo ſkos tvojo priproſhnjo moje duſhne mozhi ponovljene, de je um rasſvetljen, ſpomin poterjen, volja omezhena in ſerzé ozhiſheno. Oh! neisrezheno ſim ti veliko dolshan sa dobrote, ktere ſi mi ſkasala. Od mojiga rojſtva do danaſhnjiga dné ſi po materno same ſker-

bela, prezhudno me vodila, ſ ſvojo mogozhnoſtjo me ohranila in is mnogoterih nevarnoſt me ſrezhno ispeljala. Is mnogotere nadloge ſi me reſhila, mnogotere neſrezhe obvarovala, v mnogoteri shaloſti ſi me tolashila, v mnogoteri britkoſti me s saupanjem poterdila, v mnogoterih potrebah ſi mi pomagala. Kadar ſim bolan bil, ſi mi sdravje ſproſila, kadar ſim na krivo pot saſhel, ſi me sopet na pravo pot perpeljala; kadar ſim greſhil, ſi poterpljenje s mano imela, ſi me k dobrimu nagibovala in me tudi k pokori perpeljala. Kadar ſim pokoro delal, ſi ſe nad mano veſelila in me neisrezheno ljubila, kadar ſim molil, ſi me uſliſhala in moje molitve Bogu srozhevala, kadar ſim dobre ſklepe v ſebi obudil, ſi mi k doſegi mojih namenov pomagala. Prezej po rojſtvu ſi same ſkerbela, v mladoſti ſi me modro vodila, in tudi v ſtaroſti me sapuſtila ne boſh. Skos tvojo priproſhnjo imam na ſvétu veliko dobrotnikov, prijatlov in ſvetovavzov, veliko uzhenikov in duhovnih vodnikov; ſkos tvojo priproſhnjo imam tudi vſakdanji shivesh in druge pripomozhke k

ohranjenju shivljenja. O Marija! bodi torej hvaljena in zheſhena sa vſe, kar ſim od tebe prejel ſkos vſako leto, vſak teden in vſak dan zeliga shivljenja. Bodi tudi hvaljena in zheſhena sa vſe, kar sdaj ſkos tvojo priproſhnjo prejemam. Bodi hvaljena sa ſladek pozhitek, kteriga ſim ſkos tvojo pomozh v pretezheni nozhi vshival; bodi hvaljena sa sdravje, ktero ſkos tvojo pomozh sdaj vshivam, bodi tudi hvaljena sa vſe darove in dobrote, ktere ſim v tej uri ſkos tvojo priproſhnjo doſegel. Bodi hvaljena in zheſhena, de ſi mi v letá ſtan, v kterim ſe snajdem, pomagala, bodi hvaljena sa vſe pripomozhke, ktere ſim po tebi doſegel, de samorem dolshnoſti ſvojiga ſtanu ſpolnovati. Bodi hvaljena sa vſo ſrezho, rasveſeljevanja in shegne, ktere ſim ſkos tvojo priproſhnjo doſegel. Ah! koliko ljudi je na ſvetu v tej uri in v tem trenutku, v blishnjih in daljnih krajih, ki ſo bolj shaloſtni, bolj sapuſheni, bolj revni in nadloshni, kakor jeſt. Ali meni ſi ti, o deviza! veliko dobrot ſproſila, in me s neisrezheno ljubesnijo neprenehama ljubiſh. Naj te torej moja duſha povik-

ſhuje, moj duh naj ſe v tebi rasveſeljuje, moje ſerzé naj te ljubi, in moj jesik naj ti neprenehama zhaſt in hvalo prepeva. Hvalite Goſpoda vſi angeli, hvalite ga vſi ſvetniki, hvalite ga vſi rodovi semlje, sakaj on je ſvojo deviſhko mater prav imenitno ſtoril, in jo zelimu ſvétu mogozhno pomozhnizo poſtavil.

Kriſte! ufliſhi me in dodeli mi gnado, de tvojo in ſvojo preſveto mater s jesikam hvalim, ſ ſerzam ljubim in s djanjem poſnemam. Amen.

4.

Proſhnja.

O Marija! mogozhna kraljiza! ti ſi v britkoſtih tolashniza in v ſtiſkah pomozhniza, bodi tudi meni dobrotljiva in ufliſhi mojo proſhnjo, ki k tebi, ki ſi ſkerbna mati vſih ljudi, klizhem: O miloſtljiva, o dobrotljiva, o ſladka, o mogozhna goſpá! glej, k tebi sdihujem, in ſzer jeſt revni k tebi, bogati, jeſt ſlabi k tebi, ki ſi polna mozhi, jeſt sapuſheni k tebi veliki pomozhnizi, jeſt nepokorni k tebi sveſti materi. Ufliſhi

me, in daj mi zhesar te prosim. Sprosi mi vse, zhesar potrebujem in podeli mi, kar je same dobro in svelizhavno. Vishaj moje misli, shelje, besede in djanja, bodi moja mati, bramba in pomozh, moje saupanje in svetilniza na vsih mojih potih. Tvoja modrost naj me vlada, tvoja ljubesin naj me rasveseljuje, tvoja milost naj me tolashi, tvoja pravizhnost naj me poterdi, tvoja resnizhnost naj me varuje, tvoja mogozhnost naj me brani, in gnade, ktere ti je Kristus srozhil, naj me ohranijo. Mati Kristusova! bodi tudi moja mati, bodi moja tolashba in pomozhniza. Sbudi me, ker sim mlazhin, operi me, ker sim omadeshan, spreoberni me, ker sim gresnik, oshivi me, ker sim na dushi mertev, in perpravi me sa vezhno shivljenje. Rasvetli mojo pamet, posveti mojo voljo, vkroti moje hudo poshelenje, in poterdi moje oslabljene mozhi. Omezhi me s spominam Jesusoviga terpljenja, tolashi me s nauki svetiga evangelja, in poduzhuj me s besedami modrosti, de bom storjene grehe sposnal, obshaloval in svoje shivljenje poboljshal, de bom v Jesusa

shivo veroval, v njegovo neſkonzhno saflushenje terdno saupal in ſe enkrat svelizhal. O Marija! olepſhaj me s vſimi zhednoſtmi, ktere ti per ſvojih flushabnikih dopadejo. Ştori me v veri terdniga, v upanji veſeliga, v ponishnoſti voljniga, v poboshnoſti ſvetiga, v molitvi ſtanovitniga, v ljubesni vnetiga, v pokorſhini pripravniga, v ſtrahu boshjim priproſtiga. O Marija! pomagaj mi, de le po tem hrepenim in ſi sato prisadevam, kar je v nebeſih. Vkorenini v mojim ſerzu pravo veſelje do boshjih rezhi, rasſvetljuj, ſpodbadaj in rasveſeljuj me. Kadar ſe bom v zerkvi snajdel, me navdajaj s shivo vero in ſ pravo poboshnoſtjo. Kadar ſe bom k ſpovedi perpravljal, mi rasodevaj vſe ſtorjene grehe, me navdajaj ſ pravo grevengo in ſ terdnim ſklepam poboljſhanja. Kadar ſe bom blishal Goſpodovi misi, mi pomagaj, de bom ſ zhiſto veſtjo, ſ poboshnim ſerzam in s nar vezhi zhaſtjo k misi boshji perſtopil, in proſi same, de bom angeljſki kruh po vrednim prejel. O Marija, poſoda gnad! ſtori ſ ſvojo priproſhnjo, de bom zhiſt v miſlih in sheljah, reſnizhin v

beſedah, sveſt v djanji, ſramoshljiv v obnaſhanji, poboshin v sadershanji in pravizhin v vſih rezheh. Sproſi mi pravo rasumnoſt in modroſt, de bom ſamiga ſebe ſposnal, vſelej po previdnoſti ravnal in vſe po boshji volji delal, de bom poſhteno govoril, ſ premiſlikam vpraſhal in odgovarjal, de bom hudo od dobriga raslozheval in od vſih po pameti ſodil. Navdaj me ſ ſveto ljubesnijo in ſtori me pravizhniga, de bom blishnjimu dal, kar mu gre, mu prepuſtil, kar je njegoviga, mu privoſhil, zheſar potrebuje, in mu ſtoril, kar ſim mu ſtoriti dolshan. Navdaj s miloſtjo moje ſerzé, de bom blishnjimu v potrebah pomagal, de bom vedno persaneſljiv, de bom ljubil ſvoje ſovrashnike, molil sa tiſte, ki me shalijo, in dobro shelel tiſtim, kteri mi hudo shelé in me kolnejo. Navdaj me s miloſtjo, de bom odpuſtil vſim tiſtim, ki me sanizhujejo, de bom dobro ſtoril tiſtim, ki mi krivizo delajo, de bom vſe hudo s dobrim povrazheval. Pomagaj mi, de ſe bom proti vſim ljudem tako obnaſhal, kakor ſim dolshan, de bom duhovnim paſtirjem zhaſt ſkasoval, de bom ſ ſvojimi ſoſedi v ljubesni shi-

vel; de bom proti tiſtim, ki ſo imenitniga ſtanu, ponishin, proti tiſtim, ki ſo nishjiga ſtanu pa prijasin, de bom proti ſvojim tovarſhem poſtreshin, ſvojim dobrotnikam hvaleshin, ſvojim prijatlam sveſt, in de bom s vſimi v miru shivel. Uzhi me, de ſe bom hudobnih ogibal in ſe le ſ poboshnimi pezhal, de bom bogabojezhe poſnemal in vſim dobre sglede dajal. Ṣproſi mi modro pamet, veſelo ſerzé in sdravo telo, poterdi moj ſpomin, vkroti moje pozhutke, povikſhaj moje mozhi, varuj moje ude, podpiraj moje shivljenje in ohrani me v vſi ſvetoſti. Kadar jém ali pijem, mi ſproſi shegen od trojediniga Boga, de mi tekne; kadar ſpim, zhuj nad menoj; kadar ſe sbudim, me rasveſeljuj; kadar is hiſhe grem, me pelji, in kadar v hiſho ſtopim, me sopet ſprejmi; kadar bom popotoval me varuj in brani; kadar ſim doma me tudi vedno uzhi in ſkerbi same, in kadar bom ſtaroſt doſegel, me poſebno podpiraj ſ ſvojo mogozhno roko. Ṣproſi mi toliko zhaſti, kolikor je potrebujem, in toliko zhaſne ſrezhe, kolikor mi je k ohranjenju zhaſniga shivljenja koriſtno.

Pomagaj mi, de bom sveſto in natanko ſvoje dolshnoſti opravljal. Savolj tega mi daj veſelje per delih, ſtanovitnoſt in poterpeshljivoſt v terpljenji, umetnoſt in ſrezho v vſih opravilih. Sproſi mi vſakdanjiga shivesha in le toliko premoshenja, kolikor ga potrebujem k ohranjenju in sdravju trupla, in kolikor ga potrebujem, de ſi samorem v veliki potrebi pomagati, ſvojimu blishnjimu vſtrezhi, revne podpirati in tvojo zhaſt povikſhevati. Ker ſi pa nobeden na tem ſvétu ſam sadoſti pomagati ne more, tudi po ſvoji modroſti obrazhaj, de mi bodo blishnji dobrotljivi, vikſhi miloſtljivi in vſi poſtreshni. Sproſi mi modre, mogozhne in sveſte prijatle, de ſe bom vſelej lahko poſvetoval, kadar bom v dvomih, de bom pomozh dobil, kadar bom pomozhi potreboval, de bom varſtvo najdel, kadar bom varſtva shelel. Ko mi pa nikdar, dokler bom shivel, britkoſt in teshav manjkalo ne bo, mi daj poterpeshljivoſti, kadar ſe bom v britkoſtih snajdel, ponishnoſti, kadar bom sanizhevan, pohlevnoſti, kadar bom rasshaljen, in sadovoljnoſti, kadar bom ſhkodo terpel. O dobrotljiva pomozh-

niza! ſprejmi me, kadar bom sapuſhen, tolashi me, kadar bom v ſtiſkah in nadlogah, poterdi me, kadar bom ſlab; rasveſeljuj me, kadar bom shaloſtin, in pomagaj mi v vſih sadevah. Kadar bom veliko terpel, mi terpljenje polajſhaj, kadar bom bolan, mi k sdravju pomagaj, ako mi je sdravje k dushnimu svelizhanju; ako mi pa sdravje k dushnimu svelizhanju ni, mi ſproſi vdanoſt v voljo boshjo, in potem ſrezhno ſmert. Tako upam, tako naj ſe sgodi.

Kriſte! ushliſhi me in dodeli mi gnado, de tvojo in ſvojo preſveto mater s jesikam hvalim, ſ ſerzam ljubim in s djanjem poſnemam. Amen.

Poboshnoſt

k zhaſti Marije, pomozhnize kriſtjanov.

V. Bog, hiti me otet

O. Goſpod, tezi mi pomagat!

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu, Sinu in ſvetimu Duhu.

O. Zhaſt bodi tudi tebi, kraljiza nebeſ in semlje!

Sdaj in na vſe vezhne zhaſe.

1.

Predpevek. Glej, Marija je bila upanje naſhe; k nji, pomozhnizi ſmo ſe satekli, ſmo jo proſili, de bi naſ reſhila, in nam je na pomozh priſhla.

Mati mojiga svelizharja! ki v nebeſhkim prebivaliſhi na deſnizi ſvojiga Ṣina kraljujeſh in ſ ſvojo lepoto vſe svelizhane duhove rasveſeljujeſh, ſ ſerzam in jesikam te hvalim.

O vifokozheſhena deviza! mleko in med (dobrotljivoſt in ſladkoſt) je na tvojih shnablih, ker ſi s njimi Ṣinu Narvikſhiga, kteri je zhloveſhko natoro ſ ſvojo boshjo natoro v tebi ſklenil in od tebe rojen bil, poljubila, in vedno ſladke beſede v ſpravo greſhnikov govoriſh.

Ṣkrivnoſtna rosha, ki ſi is Nazareſhke doline perzvetela in israſtla! tvoj ſladki in prijetni duh, ki ga od ſebe dajeſh, rasveſeljuje shaloſtne Evine otroke; o rasveſeljuj ſkos ſvojo dobrotljivoſt in ſladkoſt ſerza naſ vſih, ki k tebi klizhemo.

Mati lepe ljubesni! vlij preſladko ljubesin do Jesuſa v naſhe ſerza, de bomo njegove dobrote premiſhljevali, njega ljubili, po njegovih darovih hrepeneli in nekdaj v nebeſhko kraljeſtvo priſhli, kjer ti vſim isvoljenim palmo vezhniga svelizhanja podajaſh.

Mogozhna goſpá! ki ſi kazhi glavo ſterla, hiti naſ otet, tezi nam pomagat. Glej, k tebi sdihujemo, potegni naſ k ſebi

de uidemo hudobnimu ſovrashniku, ki naſ v ſvojo oblaſt ſpraviti hozhe.

Dobrotljiva deviza! prijetno ſe glaſi tvoja hvala v veſoljni ſveti zerkvi, saupljivo klizhejo k tebi greſhniki, ſpokorniki, nedolshni in pravizhni; sakaj ti, ki ſi nam svelizharja rodila, ſi upanje naſ vſih.

Pomozhniza kriſtjanov! moja duſha sdihuje po tvoji miloſti, moje ſerzé hrepeni po tvoji dobrotljivoſti. O mogozhna pomozhniza! uſliſhi me na dan mojih britkoſt in pomagaj mi na dan mojih potreb.

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu, Ṣinu in ſvetimu Duhu!

O. Zhaſt bodi tudi tebi, kraljiza nebeſ in semlje!

Sdaj in na vſe vezhne zhaſe.

Predpevek. Glej, Marija je bila upanje naſhe; k nji, pomozhnizi ſmo ſe satekli, ſmo jo proſili, de bi naſ reſhila, in nam je na pomozh priſhla.

2.

Predpevek. K tebi, o ſveta boshja porodniza, ſmo klizali, in po tebi nam je Goſpodova pomozh priſhla.

Ah, pomozhniza kriſtjanov, is globozhine ſvojiga ſerza klizhem k tebi, ker te je tvoj Ṣin oſkerbnizo boshjih sakladov poſtavil.

Vſe duſhe pravizhnih ſe na te, kakor na ſvojo goſpó, osirajo; sakaj po tebi ſe darovi vezhniga svelizhanja delé.

Vſi narodi semlje osnanujejo tvojo hvalo, o ſveta boshja porodniza, ker nam je is tebe odreſhenik rojen.

Velizhaſtno doni glaſ tvoje mogozhnoſti ſkos vſe rodove, in bo donel do konza zhaſov.

Isvoljena ſi bila od vekomaj, ſ prijetnoſtjo in lepoto te je preſveta Trojiza obdala, in ſtvarnik vſih ſtvari je v tebi pozhival.

Pred tvojim ſedeshem sdihujejo k tebi kralji in ljudſtva, k tvojim altarjem hité romarji, ſtoletje ſtoletju kashe darove tvoje miloſti in mogozhnoſti.

Svesda morja, ki na ſvetih viſhavah ſvitlo ſvetiſh! tvoja prijetna bliſhoba visha in vodi mornarje, in jih v savetje mirú pelje.

Ah, ſladka in mogozhna pomozhniza kriſtjanov, svesda morja! ſveti mi ſ ſvojo ſladko in mogozhno pomozhjo v shivljenji, in ſprejmi mojo duſho ob uri moje ſmerti v ſvoje ljubesnjive roke.

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu, Sinu in ſvetimu Duhu!

O. Zhaſt bodi tudi kraljizi nebeſ in semlje!

Sdaj in na vſe vezhne zhaſe.

Predp. K tebi, o ſveta boshja porodniza, ſmo klizali, in po tebi nam je Goſpodova pomozh priſhla.

3.

Predp. Şveta Marija, pomagaj revnim, oſerzhi bojezhe, tolashi shaloſtne.

Radodarna mati in zhiſta deviza! osri ſe name, ozhiſti moje ſerzé in moj jesik, de bom tebi hvalo prepeval in Goſpoda zhaſtil, ki te je nad vſe dela ſvojih rok povsdignil.

Zhaſt in povelizhanje ti prepeva ſv. zerkev v ſvojih ſladkih peſmih, ſ kterim tebe rasveſeljuje, hudobo pa ſtraſhi.

Prepevajte boshji materi ſvete peſmi vi mladenzhi in devize, hvalite jo vi pravizhni, in hodite po njenih ſtopinjah vſi, kteri jo ljubite, sakaj njene ſtopinje peljejo v kraljeſtvo vezhne luzhi.

Kdor njo najde, najde bogaſtvo in shivljenje, in doſeshe vezhno zhaſt; sakaj po nji ſo isvoljeni v bukve shivljenja sasnamvani.

Na njeni glavi ſe ſvéti krona is dvanajſterih svesd, krona nebeſhke zhaſti, ſ ktero jo je kralj vezhniga velizhaſtva na dan njeniga vnebovsetja kronal.

Neomadeshana deviza in mogozhna kraljiza, perdobi duſham zhiſtoſt in ſladki mir, vodi devize in jih k nebeſhkimu Jagnjetu pelji, de hodijo sa njim vekomaj.

Pomozhniza v nevarnoſtih in potrebah! pomagaj nam sdaj, in kadar ſe perblisha naſha sadnja ura, naſ oblezi ſ ſvatovſkim oblazhilam ſvetoſti in naſ pelji k ſvatovſhini vezhniga nebeſhkiga kralja.

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu, Sinu in ſvetimu Duhu!

O. Zhaſt bodi tudi kraljizi nebeſ in semlje. Sdaj in na vſe vezhne zhaſe.

Predp. Sveta Marija, pomagaj revnim, oſerzhi bojezhe, tolashi shaloſtne.

4.

Predp. Proſi sa kerſhanſko ljudſtvo, poloshi ſvojo priproſhnjo sa duhovſhino, perporozhaj poboshni shenſki ſpol.

Jeſt povsdigujem ſvojiga duha k tebi, o Marija! in ti darujem ſvoje ſerzé, de me tolashiſh in mi pomagaſh, sakaj tvoja mogozhna pomozh polajſha britkoſti shivljenja.

Nefrezha in duſhna tema je obdajala zhloveſhko ljudſtvo, pa ti isvoljena jutranja sarja ſi ſe perkasala, in po tebi je ſmertna ſenza sginila, ker je is tebe isſhla prava luzh, ktera rasſvetli vſakiga zhloveka, ki pride na ſvét.

Otrozi zhloveſhki! prepevajte ji hvalne peſmi, sakaj rodila nam je nedolshno jagnje boshje, Jesuſa Kriſtuſa, naſhiga odreſhenika, ki grehe ſvetá odjemlje.

Otrozi zhloveſhki! ſveta boshja porodniza gleda vedno ſ ſvojim milim ozheſam na naſ, de bi nam pomagala in naſ v nebeſa perpeljala.

V smoti je, kdor njenih nagovorov ne poſluſha, in v ſtraſhno temo bo saſhel, kdor ſe s njene poti podá.

Njeno ferzé je shivi ſtudenez ſvete milofti, ktera kriſtjane na semlji obdaja, revnim duſham v vizah pomaga, ter jim polajſhanje terpljenja in reſhenje ſproſi.

Pomozhniza kriſtjanov! k tebi sdihujemo; ſprejmi naſ, kadar nam oko naſhiga shivljenja ugaſne, ſ ſvojimi maternimi rokami, in pelji naſ v selene pokrajne nebeſhkiga paradisha.

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu, Ṣinu in ſvetimu Duhu!

O. Zhaſt bodi tudi kraljizi nebeſ in semlje!

Sdaj in na vſe vezhne zhaſe.

Predp. Proſi sa kerſhanſko ljudſtvo, poloshi ſvojo priproſhnjo ṣa duhovſhino, perporozhaj poboshni shenſki ſpol.

5.

Predp. Naj ſe tvoje pomozhi preprizhajo, kteri tebe na pomozh klizhejo.

Ah! ſ ferzam in jesikam te zhaſtim, o Marija, in s veſelim glaſam osnanujem tvoje ſladko imé, ktero je mojim uſtam ſlajſhi od medu in ſatovja.

Vſi rodovi naj blagrujejo tebe, ponishno deklo Goſpodovo, ſakaj velike rezhi ti je ſtoril vſigamogozhni Bog.

Smed vſih shenſkiga ſpola ſi isvoljena, in ſi poſtala mati Ṣinu boshjiga, nad kterim ima nebeſhki Ozhe vſe ſvoje dopadajenje.

V ſvojim narozhji ſi imela Goſpoda

vſih vekov, kterimu angeli ſlushijo in ga vſi poboshni molijo. Obdana ſ zhaſtjo in kronana s velizhaſtvam ſtojiſh na njegovim ſedeshi sraven njegove deſnize, in proſiſh sa vſe, kteri k tebi saupljivo klizhejo.

Zhaſtitljiva mati! ſpomni ſe naſ, in bodi naſha beſedniza per Jesuſu, sakaj edina beſeda is tvojih uſt je sadoſti mogozhna, nam odkleniti boshje saklade. Bodi torej beſedniza naſha!

Zheſhena ſi Marija, gnade polna! Tako te posdravljajo kriſtjani na semlji in angeli v nebeſih. O ſprejmi tudi od mene leto preſladko posdravljenje! Sadnji sdihljej mojiga ſerzá naj bo: Zheſhena ſi Marija!

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu, Ṣinu in ſvetimu Duhu!

O. Zhaſt bodi tudi kraljizi nebeſ in semlje! Sdaj in na vſe vezhne zhaſe.

Predp. Naj ſe tvoje pomozhi preprizhajo, kteri tebe na pomozh klizhejo.

Mariina hvaljna peſem.

Moja duſha povelizhuje Goſpoda,
In moj duh ſe veſeli v Bogu, mojim svelizharji.
Ker ſe je oserl na niskoſt ſvoje dekle.
Glej! odſihmal me bodo ſrezhno imenovali vſi rodovi.
Sakaj velike rezhi mi je ſtoril on, ki je mogozhen in zhigar biſtvo je ſvetoſt.

In njegovo uſmiljenje jim je od roda do roda, kteri ſe njega bojé.

Mozh je ſkasal ſ ſvojo rokó, in raskropil je napuhnjene v miſli njih ſerza.

Mogozhne je ſ ſedesha vergel, in ponishne povsdignil.

Lazhne je s dobrim napolnil, in bogate prasne ſpuſtil.

Sprejel je Israela, ſvojiga ſlushabnika, in ſe je ſpomnil ſvojiga uſmiljenja.

Kakor je obljubil naſhim ozhakam, Abrahamu in njegovimu sarodu na vekomaj.

V. Zhaſt bodi Bogu Ozhetu, Sinu in ſvetimu Duhu!

O. Zhaſt bodi tudi kraljizi nebeſ in semlje.

Sdaj in na vſe vezhne zhaſe.
Goſpod uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Ozhe naſh i. t. d.

V. In naſ ne pelji v ſkuſhnjavo,

O. Temuzh reſhi naſ hudiga.

V. Ohrani, Goſpod ſvoje ſlushabnike in ſlushabnize;

O. Ki v tebe saupajo, moj Bog!

V. Poſhlji nam, Goſpod, pomozhi is ſvetiſha.

O. In varuj naſ is Siona.

V. Proſi sa naſ, o ſveta boshja porodniza!

O. De bomo deleshni obljub Kriſtuſovih.

V. Goſpod! uſliſhi mojo molitev,

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molimo.

Vſigamogozhni in uſmiljeni Bog! ki ſi ſveto devizo Marijo kriſtjanam vedno brambo poſtavil, proſimo te, dodeli miloſtljivo, de ſ to brambo obdani ſe v tem shivljenji ſrezhno vojſkujemo in v ſmerti smago doſeshemo. Kteri shiviſh in kraljujeſh s Bogam Ozhetam v edinoſti ſvetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. (Petkrat.) Zhaſt bodi.

Poboshnoſt

v zhaſt Marije devize, matere dobriga ſveta.

(To poboshnoſt opravljaj vſak prasnik matere boshje.)

O Bog, hiti me otet!
Goſpod, tezi mi pomagat!
Zhaſt bodi Bogu Ozhetu, Sinu in ſv. Duhu!
Zhaſt bodi tudi tebi, kraljiza nebeſ in semlje.
Sdaj in na vſe vezhne zhaſe.

1. Prezhiſta deviza Marija, in mati miloſti! sdrushen s vſimi angeljſkimi kori nebeſhkiga paradisha ſe sahvalim trojedinimu Bogu sa tiſto viſoko zhaſt, de ſi bila isvoljena ljuba hzhi vezhniga nebeſhkiga

Ozheta, vredna mati Sinu boshjiga in prezhifta nevefta ſvetiga Duha. Skos tifto neisrezheno in globoko ponishnoſt, po kteri ſi bila k tako veliki zhafti povsdignjena, mi pa ſproſi gnado od Boga, de bo gerda in nevarna prevsetnoſt dalezh prozh od mene sginila, in de bo v prihodnjizh v mojim ſerzu le ponishnoſt prebivala.

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

Zhaſt bodi Bogu Ozhetu, Sinu in ſv. Duhu.

Zhaſt bodi tudi tebi kraljiza nebef in semlje.

Sdaj in na vſe vezhne zhaſe.

O Marija, mogozhna kraljiza varuj me;

O Marija, svesda jutranja, vodi me

Po pravim potu v ſveti raj.

2. Prezhifta deviza Marija, in mati milofti! sdrushen s vſimi angeljſkimi kori nebefhkiga paradisha ſe sahvalim trojedinimu Bogu sa tifto viſoko zhaſt, de ſi isvoljena in zhefhena kraljiza nebef in semlje, imenitna goſpá zeliga ſvetá, in mogozhna smagovavka hudobnih duhov. Skos obilnoſt ſvojiga saflushenja mi pa ſproſi od Boga gnado shive vére, de ſe bom v dobrim vterdil.

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

Zhaſt bodi Bogu i. t. d. (kakor pervizh.)

3. Prezhifta deviza Marija, in mati milofti! sdrushen s vſimi angeljſkimi kori nebefhkiga paradisha ſe sahvalim trojedinimu Bogu sa tifto viſoko zhaſt, de ſi poſtala poſoda boshjih gnad in delivka vſih dobrot, ktere mi reveshi v ti dolini ſols

prejemamo. Şkos saflushenje ſvoje poterpeshljivoſti in vdanoſti v boshjo voljo mi ſproſi od Boga gnado terdniga in ſtanovitniga saupanja, de ſe bom vſelej boshjim ſvetim ſklepam voljno podvergel in tudi v teshavah Bogu sveſt oſtal.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Zhaſt bodi Bogu i. t. d. (kakor pervizh.)

4. Prezhiſta deviza Marija, in mati miloſti! sdrushen s vſimi angeljſkimi kori nebeſhkiga paradisha ſe sahvalim trojedinimu Bogu sa tiſto imenitno in neisrezheno zhaſt, de ſi poſtala shivi tempelj ſvetiga Duha in lepo prebivaliſhe Şinu boshjiga. Marija! ſkos saflushenje ſvoje lepe nebeſhke ljubesni mi ſproſi od Boga gnado, de ſvoje ſerzé od vſih minljivih in nezhimurnih rezhi odtergam, in ga Bogu popolnama darujem.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Zhaſt bodi Bogu i. t. d. (kakor pervizh.)

5. Prezhiſta deviza Marija, mati miloſti! sdrushen s vſimi angeljſkimi kori nebeſhkiga paradisha ſe sahvalim trojedinimu Bogu sa tiſto neisrezheno zhaſt, de ſi poſtala mati odreſhenja, lepota zhloveſhkiga rodú, ino ſredniza med Bogam in ljudmi. Şkos saflushenje ſvojih zhednoſt mi ſproſi, o mati! gnado, de bom reſhen greha in njegovih ſhtraſing, ktere me zhakajo.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Zhaſt bodi Bogu i. t. d. (kakor pervizh.)

6. Prezhifta deviza Marija, in mati milofti! sdrushen s vſimi angeljſkimi kori nebeſhkiga paradisha ſe sahvalim trojedinimu Bogu sa tifto zhudopolno saſlushenja vredno zhaſt, de ſi poſtala kraljiza marternikov, mati polna grenkofti in britkofti savolj Jesuſoviga neſkonzhniga terpljenja in ſmerti. Şkos saſlushenje ſvojiga terpljenja mi pa ſproſi od Boga gnado, vſe krishe in teshave tega shivljenja is ljubesni do Boga voljno terpeti.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Zhaſt bodi Bogu i. t. d. (kakor pervizh.)

7. Prezhifta deviza Marija, in mati milofti! sdrushen s vſimi angeljſkimi kori nebeſhkiga paradisha ſe sahvalim trojedinimu Bogu sa tifto tvojo imenitno in viſoko zhaſt, de ſi poſtala naſha beſedniza, duhovna mati vſih ljudi in upanje sgubljenih dufh. Şkos tvoje saſlushenje te proſim, o Marija, ſkerbi same, de bom v ljubesni do Jesuſa in v ljubesni do tebe raſtel, in ſtanovitin oſtal.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Zhaſt bodi Bogu i. t. d. (kakor pervizh.)

8. Prezhifta deviza Marija, in mati milofti! sdrushen s vſimi angeljſkimi kori nebeſhkiga paradisha ſe sahvalim trojedinimu Bogu sa tifto tvoje hvale vredno zhaſt, de ſe ſvetiſh kakor sgled in lepota deviſhke zhiſtofti, kakor bela zhifta lilija bres vſiga madesha greha, de ſe ſvetiſh kakor nar imenitniſhi in nar lepſhi poſoda

polna vſih zhednoſt. Şkos ſvoje imenitno saſlushenje, ktero ſe bolj kakor slato ſolnze ſveti, mi ſproſi, o mati! gnado zhiſtofti duſhe in teleſa.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d. (kakor pervizh.)

9. Prezhiſta deviza Marija, in mati milofti! sdrushen s vſimi angeljſkimi kori nebeſhkiga paradisha ſe sahvalim trojedinimu Bogu sa tiſto tvojo lepo in prijetno zhaſt, de ſi poſtala kraljiza milofti, mati prave modroſti, in sveſto mirno savetje vſih tiſtih, kteri od praviga pota sajdejo in v obupnoſt pridejo. Şkos saſlushenje tvoje sveſtobe te proſim: Vodi me po vſih potih mojiga shivljenja, de ſvoje dolshnofti po boshji volji ſpolnujem, ino kakor dober otrok ſvete zerkve shivim in umerjem.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d. (kakor pervizh.)

Molitev.

Şpomni ſe o dobrotljiva in ſladka deviza Marije, mati milofti in vſe tolashbe, de ſe ſhe nikoli ni ſliſhalo, de bi bila ti koga, kteri je k tebi perbeshal, tvoje pomozhi iſkal in ſe tvojim proſhnjam perporozhal, sapuſtila. Glej, ſ takim terdnim saupanjem danſ k tebi, deviza deviz, kraljiza nebeſ in goſpá

angeljev perbeshim; k tebi svesda morja pritezhem, pred teboj ubogi, sdihovaje in trepetaje ſtojim in klizhem: Nikar, o kraljiza zeliga ſvetá! nikar, mati vezhniga Boga! nikar ne saversi moje profhnje, ampak poſluſhaj me miloſtljivo in ufliſhi me ubosiga, ki is té doline ſols k tebi klizhem. Ufliſhi me, o kraljiza; varuj me zeli zhaſ shivljenja, in vodi me po pravim potu v ſv. raj. O dobrotljiva, o miloſtljiva, o ſladka deviza Marija! vſe ſvoje saupanje ſim v tebe poſtavil, ufliſhi me, in proſi same, o deviza nar modrejſhi! de bom deleshin poſtal obljub Kriſtuſovih. Amen.

Sdihovanje

k Marii sa pravo ſpreobernjenje.

1. Is globozhine, v ktero ſo me grehi pogresnili, klizhem k tebi, o Marija! Marija, ufliſhi moj glaſ! Naj vender poſluſhajo tvoje ufheſa glaſ moje ponishne profhnje! Oh Marija! ko bo Goſpod savolj pregreh od mene rajtingo tirjal; o Marija, kako bom obſtal? Ali per tebi, mati miloſti! je pomozh najti, in savolj tvoje mi-

loſti tudi perzhakujem pomozhi od tebe, o Marija! Moja duſha zhaka ſpolnjenja tvojih beſed, ktere ſi nam vſim govorila, rekozh: Ṣrezhin je zhlovek, kteri mene poſluſha, in kteri vſakdan na mojih vratih zhuje. Per meni je bogaſtvo, de tiſte, kteri me ljubijo, obogatim in njih saloge napolnim. Kdor je ſkeſan in ponishin, naj pride k meni. Sato moja duſha v tebe, o Marija! upa. Od jutrajniga zhuvanja noter do nozhi vedno sdihujem, klizhem in v tebe, o Marija, terdno saupam, de bom ſkos tebe reſhen; sakaj per tebi je miloſt, in ſkos tvojo miloſt nam reſhenje dojde. Sato sdaj, o Marija, mati miloſti! upam in terdno saupam, de me boſh ſkos ſvojo mogozhno priproſhnjo reſhila vſih mojih hudobij.

Ṣveta Marija, ſladko imé!
K tebi sdihuje moje ſerzé.
Poſoda duhovna,
Miloſti polna!
Proſi same greſhnika sdaj.

2. Mati, mati! uſmili ſe me in pomagaj mi ſ ſvojo mogozhno priproſhnjo, sakaj moje koſti ſe treſejo od ſtrahu pred ſodbo boshjo, in moja duſha je ſilno omamljena savolj prehudih ſkuſhnjav. O Marija! kako dolgo boſh odlaſhala, mi pomagati? Marija! oberni ſe k meni, in reſhi mojo ubogo duſho sa ſvoje miloſti voljo. Oberni ſe k meni, ki ſim trudin sdihovanja, ko vſe nozhi na ſvoji poſtelji

ſilno sdihujem in ſvojo poſteljo ſ ſolsami mozhim. Od ſilne notranje shalosti ſo moje ozhi otemnele in v ſvojih hudobijah ſim ſe she poſtaral. O mogozhna deviza! ne saversi me in ne sapusti me; ampak varuj me, pelji me, kamorkoli ti dopade, pokashi mi pot pokore in svelizhanja; obdaj me s luzhjo ſvoje ſvitlobe, de bodo ſovrashniki tme od mene sginili, ſlabi sgledi, hude perloshnosti in nevarnosti odjenjale, hudo nagnjenje, greſhno poshelenje in vſe ſkuſhnjave potihnile.

Sveta Marija, ſladko imé! itd.

(Kakor pervizh.)

3. Tern hude vesti me ſilno sbada, de ſe v ſvoji teshavi ſemtertje obrazham, ino ſhiba ojſtre pravize boshje je she namahnjena, ktera me bo v kratkim sadela in popolnama pokonzhala, ako mi od nikoder pomozh ne pride. Sato sdaj, dokler imam ſhe zhaſ, k tebi, o Marija, klizhem in klizhem: Varuj in pomagaj, de vezhne ſhtraſinge, ktere ſo povodnji velikih vodá enake, zhes me ne pridejo, in me ne pokonzhajo. Ti, o Marija! ſi moje perbeshaliſhe v britkosti, ktera me je obdala; ti ſi moje veſelje v shalosti! Reſhi me torej vſih mojih duſhnih ſovrashnikov, kteri ſo me obſuli in me v obupnoſt pognali. Ukroti s ujsdo in bersdami vſe moje duſhne ſovrashnike, kteri ſe mi perlisujejo in mi hudo shelijo. Pokashi pa tudi meni pravi

pot, po kterim imam hoditi, in poduzhi me, de bom vedno na-té gledal in sa tabo hodil, de potem pridem v ſveti raj.

Ṣveta Marija, ſladko imé! itd.
(Kakor pervizh.)

4. Paliza ſpokornikov in podporniza vernih, preblashena deviza! poglej me v ſtraſhnih duſhnih ſtiſkah, ktere ſo tako velike, de savolj njih ſhe zlo na mojim meſu sdravja ni; ino tudi moje kosti nimajo pokoja savolj grehov, kterih veliko ſim dopernesel. In moje hudobije ſo mi glavo preraſtle, in me tlazhijo, kakor teshka butara. Moje duſhne rane ſo she gnjiti in ſmerdeti sazhele savolj moje ſlepote. Oh! revin ſim in vès pobit, ſilno ſim ſlab in ponishan, na pol mertev od bolezhin ſvojiga ſerza. Pa pred tabo, o Marija! ſo vſe moje shelje, in moje jezhanje do oblakov doni. O Marija! ſliſhi me in poglej, moje ſerzé je shaloſtno, moja mozh me je sapuſtila, in savolj ſerzhniga sdihovanja in jezhanja ſo mi zlo ozhi otemnele. Ali v tebe, o Marija! saupam in ſim ſi ſveſt, de me boſh uſliſhala. Marija, mati milosti, in moje edino saupanje! glej, v veliki ſkerbi ſim savolj ſvojih grehov, kteri ſo me popolnama ſpremenili in rasdjali, de ſim bolj sverini, kakor zhloveku podobin. Hiti mi torej pomagat, o Marija, Marija moja mati! sakaj, ako ne pomagaſh, mo-

rem gotovo poginiti. Pa le pertezi na pomozh o Marija! ino nikar me ne sapusti.

Sveta Marija, sladko imé! itd.

(Kakor pervizh.)

5. Marija, mati milosti, tolashniza shaloſtnih in pomozhniza vernih kriſtjanov! glej, she v hudobiji sim bil spozhet in v grehih rojen; ino sraven tega sim v svojim shivljenji grosovitne hudobije dopernashal, s kterimi sim se od nebeshkiga Ozheta lozhil, tvojiga Sina rasserdil, in tudi tebe s grehi rasshalil, kteri so bres vse mere. Oh! vès in popolnama greshin sim, ino silno trepetam pred ojstro shibo boshjo, ktera me bo v kratkim poterla in v bresen pobila. Sato me ti, o Marija! s plajshem svoje milosti pokri in varuj, de me ojstra shiba boshja sadela in v bresno pekla pobila ne bo. Daj mi veselo in prijetno befedo slishati, de si me v svoje varstvo sprejela, in moje poterte kosti bodo od veselja poskakovale. Oberni svoje miloſtljivo oko k meni in prosi same; ino vstvarjeno bo v meni zhisto serzé, in v mojim oserzhji bo pravi duh ponovljen. Nikar, mati milosti! nikar me ne saversi spred svojiga oblizhja in ne odtegni mi svoje pomozhi; temuzh reshi me skos svojo mogozhno priprosnjo od grehov in hudobij, v kterih vklenjen sdihujem. Potem bo moj jesik tvojo dobrotljivoſt hvalil, in moje usta bodo tvojo hvalo osnanovale vekomaj.

Sveta Marija, sladko imé! itd.

(Kakor pervizh.)

6. Marija! uſlifhi mojo molitev, in moj glaſ naj do tebe pride. Ne ſkrivaj ſvojiga oblizhja pred menoj, temuzh nagni ſvoje uhó k meni in fliſhi moj glaſ, ki v veliki nadlogi in ſtiſki k tebi milo sdihujem. Uſliſhi me hitro, ki pomozhi ſilno potrebujem; glej moje ſerzé je vſe pobito in s mezhem hudobij in pregreh popolnama ranjeno. Od velikiga sdihovanja me ni drusiga, kakor koſt in kosha. Ali deſiravno sdihujem, mi vender od nikoder pomozhi ni, ker je ne saſlushim savolj hudobij, ktere ſim dopernaſhal. Oh! enak ſim pelikanu v puſhavi, ino kakor ſova v ſtarim osidji, kakor ſamotin vrabez na ſtrehi ſim sapuſhen, od vſih sapuſhen. Moji dnevi, v kterih ſim grehe dopernaſhal, ſo sginili kakor ſenza, ino savolj ſvojih hudobij ſim tudi uſahnil kakor trava. Ino v kratkim bom tudi ſ ſvéta pobran in v ogenj vershen, v kterim bom vekomaj gorel, ako ſe ti, o Marija, mene ne uſmiliſh in mi ne pomagaſh. Toraj ſe me sdaj uſmili in pomagaj mi, sakaj sadnji zhaſ je she priſhel, de ſe me uſmiliſh. O Marija! ki ſe osiraſh na molitve reveshev, in njih proſhenj ne sanizhujeſh, osri ſe tudi name in uſliſhi moje milo sdihovanje; potem bo sa poſlednji rod sapiſano ſtalo, de je bil velik grefhnik ſkos tvojo pomozh in priproſhnjo refhen.

Sveta Marija, fladko imé! itd.

(Kakor pervizh.)

7. Marija! fliſhi mojo molitev, poſlufhaj mojo profhnjo savolj ſvoje sveſtobe in ufliſhi me po ſvoji milofti. Glej! dufhni fovrashnik mi preganja dufho, mi je shivljenje do tal poterl in me v temoto poſadil, v kteri sdihujem ter ſe pretezhenih zhaſov ſpomnujem; tudi premiſhljujem ſvoje hudobije in dobro prevdarjam ſvoje ſlepotije, savolj kterih sdaj moj duh v meni medli, in moje ſerzé je tudi v meni preſtraſheno. Proti tebi, o Marija! pa ſtegujem ſvoje roke, in moja dufha po tebi koperni, kakor ſuha semlja po deshevni vodi. Ufliſhi me tedaj hitro, o Marija, moj duh omaguje! Ne ſkrivaj ſvojiga oblizhja pred menoj, ſzer bom tiſtim enak, kteri v bresno pekla gredó. Marija! daj mi vender ſvojo miloſt fliſhati in zhutiti, ker v tebe terdno saupam. Marija! ſtori mi snano pot, po kteri naj hodim; glej, k tebi ſvojo dufho in ſerzé povsdigujem. Marija! reſhi me mojih ſkufhnjavzov in dufhnih fovrashnikov, ker k tebi perbeshim. Marija! uzhi me tvojo in tvojiga Ṣina voljo ſpolnovati, sakaj ti ſi moja dobra mati. Tvoj prijetni duh naj me vodi po ravni poti. Marija! ohrani me per shivljenji savolj ſvojiga imena, ki bo od roda do roda ſerzhno ſrekovano; ispelji po ſvoji milofti mojo dufho is nadlog ino odsheni od mene vſe ſkufhnjave in dufhne fovrashnike, kteri me obdajajo in me po vſi fili pogubiti hozhejo. O Marija! reſhi

me, ki ſim tvoj otrok, in pomagaj mi, de pridem enkrat, deſiravno niſim vredin, v nebeſhko kraljeſtvo ſe ſ teboj vezhno veſelit. Sveta Marija, ſladko imé! itd. (Kakor pervizh.)

Drugo sdihovanje

k Marii sa pravo ſpreobernjenje.

O ſveta boshja porodniza! pod tvojo pomozh perbeshim, in te proſim: Oberni ſvoje miloſtljive ozhi k meni, ki ſim ſ hudobijami podobo boshjo v ſebi rasdjal. Niſim ſzer vredin od tebe uſliſhan biti savolj obilnoſti grehov, ſ kterimi ſim te grosovito shalil; vender me uſliſhi, ker ſi le savolj svelizhanja greſhnikov mati boshja in mati miloſti poſtala. Ah! naglo k tebi pritezhem in ſposnavſhi ſvojo veliko nesrezho, klizhem: Srezhna deviza! hiti pomagat nesrezhnimu, ker ſo te ravno nesrezhni ſrezhno ſtorili. Pomagaj nesrezhnimu, kteriga vsrok te je ſrezhno naredil. Nikar ne saversi greſhnika, ker bi bres greſhnikov nikdar tako viſoko povsdignjena ne bila. Saj bi nikdar Sinu boshjiga ſpozhela in rodila ne bila, ko bi na ſvetu greſhnikov reſhiti treba ne bilo. Srezhna deviza! ki ſi savolj greſhnikov s obilnimi sakladi neisrezhenih gnad obdana, ſpomni ſe, de ſi tudi savolj mene, nesrezhniga

greſhnika tako viſoko povsdignjena in neisrezheno ſrezhna poſtala. Torej ſe k meni reveshu oberni, me taziga ſvojimu Sinu, ki je moj odreſhenik, pokashi, in me s njim dobrotljivo ſpravi. Ah! pomagaj mi in ſtori me ſrezhniga, kteriga vsrok te je ſrezhno naredil. Naj ſe odpre nebó, in naj doní moj glaſ do tebe, mati mojiga odreſhenika! do tebe, kraljiza milosti! Naj pride moj glaſ, glaſ nesrezhniga greſhnika, do tebe, o mati! in naj te gine. K tebi, pribeshaliſhe greſhnikov! tako dolgo klizati nehal ne bom, dokler me ne uſliſhiſh. O ſrezhna deviza! uſliſhi nesrezhniga, kteriga vsrok te je ſrezhno naredil. O ſrezhna deviza! pomagaj nesrezhnimu, kteriga vsrok te je ſrezhno naredil. O ſrezhna deviza! ſtori me ſrezhniga, kteriga vsrok te je ſrezhno naredil. Amen.

Tretje sdihovanje.

Is doline ſols klizhem k tebi, o Marija! oberni ſe k meni, sakaj nikakor ſe ne ſpodobi, de bi me v potrebah, v kakorſhnih ſe snajdem, sapuſtila, ki ſi s menoj enake natore. Oberni ſe torej k meni ti, ki ſi s menoj enake natore. Ah! ne posabi me, ki ſe v britkoſtih snajdem, ampak pomagaj mi, ker ſi mogozhna. Kaj je na ſvetu, de bi ſkos ſvojo mogozhno priproſhnjo ne ſtorila, ti, ki ſi tako mo-

gozhna, de ſi Teofila is ſtraſhniga bresna, v kteriga je bil padel, potegnila? Ti ſi grosovitnesha, kteri je ſ ſvojo roko in kervijo ſkrivnofti, ktere ſo ſe v tebi dopolnile, tajil, is oblafti hudobniga duha potegnila, in mu upanje vezhniga svelizhanja dala. Kaj torej biti samore, de bi tudi meni ne ſprofila, ako ſvojo profhnjo pred ſedesh ſvojiga Ṣina, kteri ti je dal mozh v nebeſih in na semlji, poloshiſh? Oberni ſe torej k meni, ti, ki ſi polna ljubesni in dobrotljivofti. Oberni ſe k meni, ti, ki ſi nad vſe dela boshje viſoko povsdignjena in smed vſih ſtvari nar bolj imenitna. Oberni ſe k meni, ti, ki imaſh v ſvojih rokah saklad boshjih dobrot in miloſt. Oberni ſe k meni, de bo veſelje angeljev ponovljeno, ſhtevilo prebivavzov nebeſhkiga Ṣiona pomnosheno, in tvoja zhaſt povikſhana. Oberni ſe k meni, in bom ſpreobernjen. Ah, Marija! oberni ſe k meni. Marija! oberni ſe k meni. Marija! oberni ſe k meni, ki ſim ſ ſvojo profhnjo k tebi obernjen. Ah! oberni, oberni ſe k meni. Amen.

Poboshnoſt

v zhaſt shaloſtne Matere boshje.

(To poboshnoſt opravljaj v prasnik Marije ſedem shaloſt, ali pa tudi vſaki petek in ſaboto.)

O Bog! hiti me otet;
O Goſpod! tezi mi pogat.
Zhaſt bodi Bogu Ozhetu itd.

1. Ṣerzhno uſmiljenje imam ſ teboj, o preshaloſtna mati! savolj shaloſti, ktero ſi per Ṣimeonovim prerokovanji zhutila. O ljuba mati, mati Marija! savolj tiſte ſvoje shaloſti ſe me uſmili, in mi ſproſi ſerzhno obshalovanje vſih ſtorjenih grehov; ſproſi mi tudi zhednoſt ponishnoſti in dar ſtrahu boshjiga.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

2. Ṣerzhno uſmiljenje imam ſ teboj, o preshaloſtna mati! savolj britkoſti, ktero ſi takrat zhutila, kadar ſi v Egipt beshala in tam prebivala. O ljuba mati, mati Marija! savolj tiſte ſvoje britkoſti ſe me uſmili, in mi ſproſi ſerzhno obshalovanje vſih ſtorjenih grehov; ſproſi mi tudi zhednoſt radodarnoſti, poſebno do ubosih, in dar poboshnoſti.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

3. Ṣerzhno uſmiljenje imam ſ teboj, o preshaloſtna mati! savolj shaloſti, ktero ſi zhutila in terpela, ko ſi bila Jeſuſa, ſvo-

jiga ſina, sgubila. O ljuba mati, mati Marija! savolj tiſte ſvoje velike shalosti in prepadeniga ſerzá ſe me uſmili, in mi ſprosi ſerzhno obshalovanje vſih ſtorjenih grehov; ſprosi mi tudi zhednoſt zhiſtosti in dar uzhenosti.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

4. Şerzhno uſmiljenje imam ſ teboj, o preshaloſtna mati! savolj grose in grenkosti, ktera te je ſpreletela in obdajala takrat, kadar ſi Jesuſa ſ krishem ſrezhala. O ljuba mati, mati Marija! savolj tiſte neisrezhene britkosti in savolj ſvojiga od ſtrahu oterpnjeniga ſerzá ſe me uſmili, in mi ſprosi ſerzhno obshalovanje vſih mojih ſtorjenih grehov; ſprosi mi tudi zhednoſt poterpeshljivosti in dar mozhi.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

5. Şerzhno uſmiljenje imam ſ teboj, o preshaloſtna mati! savolj terpljenja, ktero je tvoje terdno ſerzé preſtalo, ko ſo Jesuſa krishali in ko je na krishi umerl. O ljuba mati, mati Marija! savolj ſvojiga v britkoſtih vtopljeniga ſerzá ſe me uſmili, in mi ſprosi ſerzhno obshalovanje vſih ſtorjenih grehov; ſprosi mi tudi zhednoſt smernosti in dar ſvéta.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

6. Şerzhno uſmiljenje imam ſ teboj, o preshaloſtna mati! savolj britkih ran, ktere je tvoje miloſtljivo ſerzé takrat prejelo in zhutilo, ko ſo Jesuſovo ſtran

prefunili. O ljuba mati, mati Marija! savolj fvojiga shaloſtniga ſerzá, ktero je bilo britko ranjeno s mezhem duſhnih bolezhin, ſe me uſmili in mi ſproſi ſerzhno obshalovanje vſih ſtorjenih grehov; ſproſi mi tudi zhednoſt ljubesni do blishnjiga in dar umnoſti.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

7. Serzhno uſmiljenje imam ſ teboj, o preshaloſtna mati! savolj tihe shaloſti, ktero je tvoje od terpljenja omagano ſerze per Jeſuſovim pogrebu terpelo. O ljuba mati, mati Marija! savolj ſvojiga na vſo mozh shaljeniga ſerza ſe me uſmili, in mi ſproſi ſerzhno obshalovanje vſih ſtorjenih grehov; ſproſi mi tudi zhednoſt ſtanovitnoſti in dar modroſti.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Litanije

od shaloſtne Matere boshje.

Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!
Ozhe nebeſhki, vſigamogozhni Bog, uſmili ſe naſ!
Sin vſiga ſvetá reſhnji Bog, uſmili ſe naſ!
Sveti Duh, reſnizhni Bog, uſmili ſe naſ!
Sveta Trojiza, en ſam Bog, uſmili ſe naſ!

Şveta Marija,
Şveta mati boshja,
Şveta deviz deviza,
Ti bolezhin polna mati,
Ti ſols polna mati,
Ti na vſo mozh vshaljena mati,
Ti bres tolashbe sapuſhena mati,
Ti ſvojiga Şina obropana mati,
Ti s mezhem terpljenja prebodena mati,
Ti s britkoſtmi napolnjena mati,
Ti s grenkoſtmi napajana mati,
Ti ſ ſerzam na krish perbita mati,
Ti ſ ſtraham in trepetam preſunjena mati,
Ti poſoda ſerzhnih teshav,
Ti potok grenkih ſols,
Ti morje britkoſt in grenkoſt,
Ti ſkala ſtanovitnoſti,
Ti uzheniza terpezhih,
Ti sgled poterpeshljivoſti,
Ti ſteber saupanja,
Ti rosha med ternjem,
Ti perbeshaliſhe sapuſhenih,
Ti bramba in ſhkit ſtiſkanih,
Ti premagovavka nevernih,
Ti tolashniza shaloſtnih,
Ti sdravje bolnikov,
Ti mozh ſlabih,
Ti, ki naſ varujeſh, de ſe v greſhnim shivljenji ne potopimo,
Ti, ki viharje naſhiga shivljenja pomiriſh in vpokojiſh,
Ti ſtrah naſhih salesovavzov,
Ti saloga vernikov,

sa naſ Boga proſi!

Ti okó prerokov,
Ti paliza apoſteljnov,
Ti krona marternikov,
Ti luzh ſpovednikov,
Ti biſer deviz,
Ti veſelje vſih ſvetnikov,
} sa naſ Boga proſi!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; saneſi nam, o Goſpod!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; uſliſhi naſ, o Goſpod!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; uſmili ſe naſ, o Goſpod!

V. Proſi sa naſ, o preshaloſtna mati!

O. De bomo vezhniga terpljenja reſheni.

Sveta Marija, preshaloſtna mati! glej naſ ſ teshavámi in britkoſtmi obloshene, varuj naſ, in reſhi naſ vſiga hudiga ſkos mozh ſvojiga boshjiga Sina, naſhiga Goſpoda in odreſhenika Jeſuſa Kriſtuſa. O britkoſt polna mati, mogozhna goſpá in nebeſ kraljiza! vtiſni ſvoje rane v moje ſerzé, de bom v njih gledal tvojo bolezhino in ljubesin; bolezhino, de bom vſe terpljenje voljno prenaſhal, in ljubesin, de bom vſako ljubesin, rasun ſvete ljubesni sanizheval.

Ozhe naſh. Tri zheſhenaſimarije. Zheſhena bodi kraljiza i. t. d.

Druga poboshnoſt

k zhaſti shaloſtne Matere boshje.

Po véri ſe moli ozhenaſh, in satim tri zheſhenaſimarije, in vſakteri zheſhenaſimarii ſe po beſedi „Jesuſ“ priſtavi:

Per kteriga terpljenji ſi grenke ſolsé tozhila. Potem ſe rezhe: Zhaſt bodi itd.

Ozhe naſh. Ṣedem zheſhenaſimarij ſ priſtavkam:

1. Od kteriga ti je Ṣimeon prerokoval, de bo mnogim v padez. Zhaſt bodi itd.

Ozhe naſh. Ṣedem zheſhenaſimarij ſ priſtavkam:

2. Ṣ kterim ſi v Egipt beshala. Zhaſt bodi itd.

Ozhe naſh. Ṣedem zheſhenaſimarij ſ priſtavkam:

3. Kteriga ſi sgubila in ga s veliko britkoſtjo iſkala. Zhaſt bodi itd.

Ozhe naſh. Ṣedem zheſhenaſimarij ſ priſtavkam:

4. Kteriga ſi teshki krish neſti vidila. Zhaſt bodi itd.

Ozhe naſh. Ṣedem zheſhenaſimarij ſ priſtavkam:

5. Kteriga ſi na krish perbijati fliſhala. Zhaſt bodi itd.

Ozhe naſh. Ṣedem zheſhenaſimarij ſ priſtavkam:

6. Kteriga ſi na krishi umſrajozhiga objokovala. Zhaſt bodi itd.

Ozhe naſh. Ṣedem zheſhenaſimarij ſ priſtavkam:

7. Kteriga ſi k grobu ſpremljevala. Zhaſt bodi itd.

V. V vſih naſhih shaloſtih, ſtiſkah in potrebah;
O. Pritezi nam na pomozh, o shaloſtna mati!

O Marija, shaloſtna mati Jesuſova! ki ſi ravno takrat pod ſv. krishem ſtala, kadar je Jesuſ ſvojo preſveto duſho v roke ſvojiga nebeſhkiga Ozheta isrozhil; bodi tudi per moji ſmerti in tolashi mojo ubogo duſho. Ino kadar ſe bo lozhila is tega umirajozhiga trupla, jo ti tje pred ſodni ſtol Jesuſa Kriſtuſa ſpremlji, in tam proſi same ſvojiga ſina Jesuſa, de bi me miloſtljivo ſodil, de bi ne gledal na moje grehe in hudobije; ampak le na ſvojo preſveto kri, ktero je sa odreſhenje moje duſhe prelil. O Marija, mati miloſti boshje! v tebe terdno saupam, pomagaj mi sveſto v vſih mojih teshavah ſ ſvojo mogozhno proſhnjo pred Bogam. O Marija, shaloſtna Jesuſova mati, in tudi moja preljubesnjiva mati! bodi mi vſelej sveſta pomozhniza, in ſkashi ſvojo miloſt nad menoj, ubogim greſhnikam, poſebno ob moji ſmertni uri. Amen.

Poboshnoſt

k zhaſti Mariinih veſelj.

1. O preblashena, viſoko zheſhena deviza Marija! opomnim te tiſtiga veliziga veſelja in viſoke zhaſti, ktero ſi takrat zhutila, kadar ti je angelj Gabriel osnanil, de boſh mati poſtala, in vender deviza vedno oſtala. Sato ſi tudi, ker ti je bilo

vedno deviſhtvo obljubljeno in saterjeno, v beſedo angelja pervolila in rekla: Glej, dekla Goſpodova ſim, sgôdi ſe mi po tvoji beſedi. O Marija! ſkos ſvojo lepo in nesapopadljivo zhiſtoſt ſproſi tudi meni zhiſtoſt duſhe in teleſa, de bom samogel tvojiga ljubiga Ṣina v nar ſvetejſhim sakramentu po vrednim prejeti in vshiti, in de bom tudi tebi in nebeſhkim angelam prijetin poſtal.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Vijoliza ponishnoſti!
Neomadeshana Marija!
Mati lepe ljubesni!
Ṣproſi mi: ponishnoſt, zhiſtoſt, ljubesin.

2. Deviza hvale vredna, poſoda nebeſhkih miloſt! opomnim te tiſtiga veliziga veſelja in viſoke zhaſti, ktero ſi takrat zhutila, kadar ſo ſveti kralji od Boga rasſvitljeni k Betlehemſkimu hlevu priſhli, Jesuſa, tvojiga Ṣina, po boshje zhaſtit. O Marija! ſkos tiſto veliko veſelje in viſoko zhaſt ſe me uſmili, me ufliſhi in mi ſproſi od Boga shivo véro, terdno saupanje in ſveto ljubesin, de bom v nebeſa priſhel.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Vijoliza ponishnoſti! itd. (kakor pervizh.)

3. O Marija, nar ſlajſhi veſelje vſih nebeſhkih prebivavzov! opomnim te tiſtiga veliziga veſelja, ktero ſi v Jerusalemſkim tempeljnu zhutila takrat, kadar ſi bila Jesuſa ſvojiga Ṣina, kteriga ſi s veliko

britkoſtjo iſkala, tretji dan v tempeljnu sopet najdla. Tiſtiga veliziga veſelja ſe ſpomni, o Marija! ſe potem na-me osri in mi ſproſi gnado, de tudi jeſt Jesuſa gotovo najdem in enkrat v nebeſih njegove dobrote vezhno vshivam.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Vijoliza ponishnoſti! itd. (kakor pervizh.)

4. O Marija! ti gorezha lampa pred tronam preſvete Trojize! opomnim te tiſtiga nesapopadljiviga veſelja, ktero ſi zhutila takrat, kadar je Jesuſ, tvoj ljubesnjivi Sin, zhaſtit od mertvih vſtal in ſe tebi perkasal. Skos tiſto tvoje neisrezheno veſelje te proſim, de ſe na-me osreſh in mi pomagaſh, is groba greſhnih navad vſtati, in naravnoſt po poti, ki v nebeſa pelje, hoditi.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Vijoliza ponishnoſti! itd. (kakor pervizh.)

5. Shegnana deviza Marija, ti hiſha slata, ktero ſi je boshja modroſt sa prebivaliſhe isvolila! opomnim te tiſtiga neisrezheniga veſelja, ktero ſi zhutila takrat, kadar je Jesuſ, ko je bil odreſhenje dopolnil, vprizho ſvojih uzhenzov na oljſki gori s veliko zhaſtjo in mogozhnoſtjo v nebeſa ſhel. Ino ſkos tiſto neisrezheno veſelje te proſim, de ſe deviza modra na me osreſh, in mi pomagaſh, vſe ſovrashnike mojiga svelizhanja ſrezhno premagati,

de potem v mirno savetje, v savetje nebeſhkiga mirú in veſelja pridem.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Vijoliza ponishnoſti! itd. (kakor pervizh.)

6. Sveta Marija, ti biſtri in vedno isvirajozhi ſtudenez boshjih gnad! opomnim te tiſtiga veliziga veſelja in viſoke zhaſti, ktero ſi doſegla takrat, kader te je v Jerusalemu na binkoſhtni prasnik ſveti Duh ſ polnoſtjo gnad obdal. O Marija, gnade polna! osri ſe na-me, ki ſe v veliki duſhni revſhini snajdem, ino proſi same, de me ſveti Duh s sharki ſvojih gnad obſije, de mi rasſvetli pamet, omezhi voljo in s ognjem ljubesni ogreje moje merslo ſerzé, de bo potem poſtalo vredno prebivaliſhe boshje she tukaj na semlji, in poſebno v nebeſih.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Vijoliza ponishnoſti! itd. (kakor pervizh.)

7. O Marija, mogozhna kraljiza! ti lepota nebeſhkiga Jerusalema! opomnim te tiſtiga veliziga veſelja in viſoke zhaſti, ktero ſi prav popolnama doſegla takrat, kadar ſi bila s veliko zhaſtjo v nebeſa vseta, in tam gori od ſvojiga Sina kronana ko mogozhna kraljiza nebeſ in semlje. Té ſvoje imenitnoſti ſe, o Marija, ſpomni, in mi ſproſi gnado ſrezhne ſmerti, de pridem gor v nebeſa, kjer te bom vezhno hvalil in zhaſtil.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Vijoliza ponishnoſti! itd. (kakor pervizh.)

Poboshnoſt
v zhaſt Mariiniga ſerza.

(To poboshnoſt opravljaj vſaki dan.)

1. O ſerzé Marije! tebi ſe sapiſhem in v tebe poloshim ſvojo revno duſho, ſlabo teló in omadeshano ſerzé, de me ſpreoberneſh is krivizhnika v pravizhniga zhloveka, is greſhnika v poboshniga kriſtjana. Vſe to shelim od tebe, o prezhiſto in preſveto ſerzé Marije! sadobiti, in potem tudi v ſpokornoſti ſtanovitin oſtati. O ſerzé Marije, ſpreoberni in poterdi me!

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

2. O ſerzé Marije! tebi ſe sapiſhem in v tebe poloshim ſvojo revno duſho, ſlabo teló in omadeshano ſerzé, in te proſim: Oſnashi me vſih oſtudnoſt in gerdobij, de bom sopet proti tebi, in Jesuſu, ſvojimu odreſheniku, pogledati samogel, ker me je sdaj ſram. O ſerzé Marije, preblashene devize! ozhiſti me popolnama, in ohrani me zhiſtiga na duſhi in na teleſu.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

3. O ſerzé Marije! tebi ſe sapiſhem in v tebe poloshim ſvojo duſho s vſimi njenimi mozhmi, ſvoje teló s vſimi njegovimi obzhutljeji, in ſvoje ſerzé s vſim njegovim nagnjenjem, ino te proſim: Odsheni od mene dalezh prozh vſo prevsetnoſt, ktera me je od Jesuſa, mojiga sve-

lizharja, lozhila; ino ſtori, de bom ponishin v vſih ſvojih miſlih, sheljah, beſedah in delih. O ſerzé Marije! uſliſhi me, in daj mi nekoliko ſvoje ponishnoſti.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

4. O ſerzé Marije! tebi ſe sapiſhem in v tebe poloshim ſvojo duſho s vſimi njenimi mozhmi, ſvoje teló s vſimi njegovimi obzhutljeji in ſvoje ſerzé s vſim njegovim nagnjenjem, ino te proſim: O preſveto Mariino ſerzé, ki od ljubesni boshje vedno goriſh in nikoli ne ugaſneſh! vshgi v meni, ki ſim sa dopernaſhanje poboshnih in ſvetih rezhi vès mersel, gorezho ljubesin, ktera zhloveka k nebeſam povsdigne. O preblasheno Mariino ſerzé, ki od ljubesni boshje ſvitlo in mozhno goriſh, in nikoli goreti nehalo ne boſh! vshgi tudi v meni ogenj zhiſte ſvete ljubesni do tebe in do Jeſuſa, mojiga odreſhenika, de bom tudi jeſt, kakor drugi poboshni kriſtjani, gorel zhiſte ſvete ljubesni, ktera bo smed vſih treh boshjih zhednoſt edina vekomaj oſtala. O preſveto gorezhe Mariino ſerzé! vshgi moje ſerzé, ki mozhno po ſveti ljubesni koperni, s ognjem boshje ljubesni, de bo vender enkrat doſeglo, zheſar sheli, in de bo sazhelo goreti v ljubesni do tebe in do Jeſuſa, ki je moja nar vezhi dobrota.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

O ferzé Mariino! ſpreoberni in poterdi me.
O ferzé Mariino! na duſhi in na truplu ozhiſti me.
O ferzé Mariino! popolnama ponishaj me.
O ferzé Mariino! vshgi in poſveti me.
Amen.

Litanije

od preſvetiga Mariiniga ferzá.

Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe nebeſhki, vſigamogozhni Bog,
Bog Sin, vſiga ſveta reſhnji Bog,
Sveti Duh, reſnizhni Bog,
Sveta Trojiza, en ſam Bog,
} uſmili ſe naſ!

Sveto Mariino ferzé,
Serzé Mariino, bres madesha ſpozheto,
Serzé Mariino, gnadepolno,
Serzé Mariino, blasheno med vſimi ſerzi,
Serzé Mariino, sa ſerzam Jesuſovim nar zhiſtejſhi,
Serzé Mariino, tempelj preſvete Trojize,
Serzé Mariino, ſedesh modroſti,
Serzé Mariino, podoba pravize,
Serzé Mariino, ſtol uſmiljenja,
Serzé Mariino, ſapopadek vſe ſvetoſti,
Serzé Mariino, ſkrinja mirú in ſpravé,
Serzé Mariino, vrata nebeſhke,
Serzé Mariino zhaſtitljivo,
} sa naſ Boga proſi!

Serzé Mariino mogozhno,
Serzé Mariino uſmiljeno,
Serzé Mariino verno,
Serzé Mariino hvale vredno,
Serzé Mariino ljubesnjivo,
Serzé Mariino krotko,
Serzé Mariino ponishno,
Serzé Mariino poterpeshljivo,
Serzé Mariino sa naſ s bolezhinami prebodeno,
Serzé Mariino, luzh smotenih,
Serzé Mariino, pribeshaliſhe greſhnikov,
Serzé Mariino, mozh pravizhnih,
Serzé Mariino, tolashba shaloſtnih,
Serzé Mariino, terdnoſt v ſkuſhnjavi,
Serzé Mariino, upanje umirajozhih,
Serzé Mariino, pomozh v vſih naſhih nadlogah,
Serzé Mariino, saſtava obljub Jesuſovih,
Serzé Mariino, popolnama shgavni dar boshje ljubesni,
Serzé Mariino, vefelje vſih ſerz,
Serzé Mariino, ſ zhaſtjo v nebeſih kronano,

} ſa naſ Boga proſi!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; saneſi nam, o Jesuſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; uſliſhi naſ, o Jesuſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; uſmili ſe naſ, o Jesuſ!

Kriſte, uſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!

Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . .

V. Proſi sa naſ, ſveto Mariino ſerzé!
O. De bomo vredni te is vſiga ſerzá ljubiti.

Molimo.

O Bog! kteri ſi ſerzé prezhiſte devize Marije s nar gorezhniſhi ljubesnijo vshgal, s vſo miloſtjo napolnil in s nar lepſhimi zhednoſtmi osaljſhal, de je tvoj edinorojeni Sin naſh Goſpod Jesuſ Kriſtuſ, s nar vezhim dopadajenjem v njem prebival, dodeli meni in vſim, kteri to prelepo in prezhiſto ſerzé zhaſté, de ſe tudi naſhe ſerza od té ljubesni do tebe vshgó, ter nekoliko tiſtih lepih gnad in zhednoſt sadobé, ſ kterimi ſi ſerzé naſhe preljubesnjive matere Marije obdaril, de bres zhednoſt in dobrih del pred tvoje oblizhje ne pridemo, temuzh de bomo kot tvoji sveſti otrozi v tvoje kraljeſtvo vseti, kjer te bomo s Marijo, tvojo preſveto materjo in s vſimi ſvetniki zhaſtili in hvalili vekomaj. Amen.

Sdihljeji

k Marïinimu ſerzu.

(Od papesha Pija VII.)

O zhiſto, neomadeshano, ſveto, preljubesnjivo Mariino ſerzé! O ſladko ſerzé Marije, matere boshje in naſhe matere! O preljubesnjivo ſerzé, dopadajenje preſvete Trojize! O preljubesnjivo ſerzé! vredno, de te zhaſté in ljubijo vſi angeli in ljudje. O ſerzé, ki ſi nar bolj podobno ſerzu Jesuſovimu, zhigar shiva podoba ſi! O ſerzé! polno dobrote in ſozhutja do moje revſhine! O daj, de ſe otaja mersla ſkorja mojiga ſerzá! in de ſe popolnama nagne k ſerzu mojiga boshjiga odreſhenika. O neomadeshano Mariino ſerzé! sadobi mi mozh, vſe, kar je greſhniga is ſvojiga ſerzá istrebiti, de bo podobno tvojimu zhiſtimu ſerzu. O ſerzé moje matere Marije! vlij v moje ſerzé ljubesin, uſmiljenje in mir, in druge zhednoſti. O ſerzé Mariino, polno boshje ljubesni! vshgi moje ſerzé ſ tiſtim ognjem, ki v tvojim ſerzu vedno gorí. O ſerzé Mariino! vſiga ſe ti darujem; ſprejmi me in varuj me. Bodi mi ti pot, ktera me k Jesuſu pelje, in ſtudenez, po kterim mi gnade tekó, ki ſo mi sa vezhno shivljenje potrebne. Bodi moja pomozh v potrebah, moje hladilo v shaloſtih, moja podpora v ſkuſhnjavah, moje pribeshaliſhe v preganjanji, moja bramba v vſih nevarnoſtih. Sakleni me v ſe po-

ſebno v poſlednjim boji mojiga shivljenja, na mojo sadnjo uro, ko ſe bo vès pekel nad me vsdignil, de bi v tem ſtraſhnim trenutku mojo dusho vsel. O mogozhno Mariino ſerzé! daj mi svediti, koliko ti per Jesuſovim ſerzu premoreſh. O predobrotljivo Mariino ſerzé! daj mi pokuſiti ſladkoſt tvojo. O Marija! odpri mi ſvoje ſerzé, de va-nj grem in pozhivam!

O ſveto, neomadeshano Mariino ſerzé! bodi vſelej in povſod ſposnano, ljubljeno, hvaljeno, ſlavljeno, zheſheno in povelizhevano!

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Isrozhilo

v varſtvo Mariïniga ſerzá.

O ſveta deviza, ti zhaſt in podpora zerkve, veſelje in tolashba vſih tvojih otrok! veſelim ſe nad tvojo viſokoſtjo, in ſe pridrushim vſim tvojim zhaſtivzam, ki te v nebeſih in na semlji zhaſté. Poln saupanja v tvoje materno varſtvo padem pred tebe in te svolim ſvojo mater, ſvojo goſpó, ſvojo beſednizo pri tvojim Ṣinu. Ṣveta Marija, prezhiſta deviza in mati boshja! jeſt te svolim danſ in vſelej ſvojo goſpó, ſvojo mater, ſvojo frednizo in beſednizo, in terdno ſklenem, tvoje preſveto in neomadeshano ſerzé zhaſtiti, in nikoli nizh ne govoriti, ne ſtoriti, ne dopuſtiti, kar bi tvoje preſveto in ljubesnjivo ſerzé

shaliti vtegnilo. Obljubim ti, po tvojim sgledu ponishno in zhifto shiveti, tebe smiram zhaftiti in ljubiti, in fi tudi prisadevati, de bodo vfi moji blishnji tebe ljubili in tvoje prefveto ferzé zhaftili. O Marija! vsemi me v fvoje preljubesnjivo ferzé, in tvoje ferzé naj mi fprofi odpufhenje, naj mi sadobi gnado, naj me vname s ljubesnijo, de bom pravi otrok boshji in shiva podoba Jesufa Kriftufa! Amen.

Zhefhena fi Marija i. t. d.

Vfakdanja poboshnoft

k zhafti Mariiniga ferzá.

Posdravljenje in profhnja.

O Jesuf nar flajfhi! fkos tvoje boshje ferzé posdravim in pozhaftim neomadeshano Mariino ferzé, ktero te je vfelej neisrezheno ljubilo in sa te gorelo; ufliſhi me in dodeli mi dobrotljivo, zhefar te fkos prefveto in neomadeshano Mariino ferzé profim.

1. O prezhifta deviza in ljubesnjiva mati Marija! tavshentkrat posdrávim in pozhaftim tvoje prefveto in neomadeshano ferzé, ktero je bilo s vfimi boshjimi gnadami napolnjeno, in te fkos tvoje ferzé ponishno profim, perdobi mi gnade boshje, kterih k dofegi vezhniga svelizhanja potrebujem.

Zhefhena fi Marija i. t. d.

2. O prezhifta deviza in ljubesnjiva mati Marija! tavshentkrat posdravim in pozhaſtim tvoje preſveto in neomadeshano ſerzé, ktero je bilo smed vſih ſerz nar zhiſtejſhi, in te ſkos tvoje ſerzé ponishno proſim, perdobi in ohrani mi gnade devifhke nedolshnofti in zhiſtofti ſerzá.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

3. O prezhifta deviza in ljubesnjiva mati Marija! tavshentkrat posdravim in pozhaſtim tvoje preſveto in neomadeshano ſerzé, ktero je bilo smed vſih ſerz nar ponishniſhi, in te ſkos tvoje ſerzé ponishno proſim, perdobi mi gnado ſposnanja ſamiga ſebe in prave notranje in vnanje ponishnofti, de bom ponishin proti Bogu, ſebi in blishnjimu.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

4. O prezhifta deviza in ljubesnjiva mati Marija! tavshentkrat posdravim in pozhaſtim tvoje preſveto in neomadeshano ſerzé, ktero je bilo v molitvi in poboshnim premiſhljevanji smed vſih ſerz nar bolj samaknjeno, in te ſkos tvoje ſerzé ponishno proſim, perdobi mi gnado prave molitve in poboshniga premiſhljevanja.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

5. O prezhifta deviza in ljubesnjiva mati Marija! tavshentkrat posdravim in pozhaſtim tvoje preſveto in neomadeshano ſerzé, ktero je bilo smed vſih ſerz nar bolj vneto od ljubesni boshje, in te ſkos

tvoje ſerzé ponishno proſim, perdobi mi gnado, de bom sa dobro vnet in de bom gorel ſvete ljubesni.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

6. O prezhiſta deviza in ljubesnjiva mati Marija! tavshentkrat posdravim in pozhaſtim tvoje preſveto in neomadeshano ſerzé, ktero je bilo v terpljenji nar bolj poterpeshljivo in vſelej vdano v boshjo voljo, in te ſkos tvoje ſerzé ponishno proſim, perdobi mi v britkoſtih in v terpljenji poterpeshljivoſt in vdanoſt v boshjo voljo.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

7. O prezhiſta deviza in ljubesnjiva mati Marija! tavshentkrat posdravim in pozhaſtim tvoje preſveto in neomadeshano ſerzé, ktero je bilo nar ljubesnjivſhi, dobrotljivſhi in pohlevniſhi, in te ſkos tvoje ſerzé ponishno proſim, perdobi mi ljubesin do blishnjiga, in dobrotljivo in pohlevno ſerzé.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

8. O prezhiſta deviza in ljubesnjiva mati Marija! tavshentkrat posdravim in pozhaſtim tvoje preſveto in neomadeshano ſerzé, ktero je bilo nar bolj mozhnoduſhno, in te ſkos tvoje ſerzé ponishno proſim, perdobi mi duha ſerzhnoſti in terdniga saupanja v boshjo pomozh, de bom velike rezhi sa Boga ſtoril.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

9. O prezhifta deviza in ljubesnjiva mati Marija! tavshentkrat posdravim in pozhaſtim tvoje preſveto in neomadeshano ſerzé, ktero je bilo nar sveſtejſhi, in te ſkos tvoje ſerzé ponishno proſim, perdobi mi gnado sveſtobe in ſtanovitnoſti v dobrim do konza shivljenja.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

10. O prezhifta deviza in ljubesnjiva mati Marija! tavshentkrat posdravim in pozhaſtim tvoje preſveto in neomadeshano ſerzé, ktero je bilo nar ſvetejſhi, in te ſkos tvoje ſerzé ponishno proſim, perdobi mi vezhno svelizhanje, bliso Jesuſoviga in tvojiga ſerzá prebivaliſhe v nebeſih.

Ṣheſt zheſhenaſimarij.

O preſveta mati! proſim te ſkos tvoje neomadeshano ſerzé, perdobi mi leté gnade, kterih ſim proſil. Perdobi mi priproſtoſt duhá, shaloſt veſtí, zhiſtoſt ſerzá in teleſa. O neomadeshano, preſveto in ljubesnjivo Mariino ſerzé! bodi mi tolashba v shivljenji, in pribeshaliſhe ob ſmertni uri. Amen.

Roshenkranz

k zhaſti Mariïniga ſerzá.

Po apoſtoljſki veri ſe moli ozhenaſh, in sa tim ſe trikrat moli: „Zheſheno ſi, ſerzé Mariino, gnade polno; Goſpod je ſ tabo; shegnano

ſi med ſerzi, in shegnano je boshje ſerzé Jesuſovo, zhigar shiva podoba ſi. Şveto ſerzé Mariino! bodi nam perbeshaliſhe in savetje sdaj in ob naſhi ſmertni uri. Amen.“

In pervikrat ſe po beſedah: „Şveto ſerzé Mariino“ priſtavlja:

Ki nam odpuſhenje ſproſiſh.

Drugikrat ſe priſtavlja:

Ki nam gnade doſegaſh.

Tretjikrat ſe priſtavlja.

Ki v naſ ljubesin vnemaſh.

Potem ſe rezhe:

Şposnano, ljubljeno, hvaljeno, povelizhevano, zheſheno in ſlavljeno bodi vſelej in povſod boshje ſerzé Jesuſovo in neomadeshano ſerzé Mariino! Amen.

Potlej ſe moli ozhenaſh, in sa tim deſetkrat „Zheſheno ſi itd.“ in vſakterikrat ſe po beſedah „Şv. ſerzé Mariino!“ priſtavlja:

Ki ſi upanje obupljivih.

Potem ſe rezhe: Şposnano itd.

Potlej ſe moli ozhenaſh, in sa tim deſetkrat: „Zheſheno ſi itd.“ in vſakterikrat ſe po beſedah: „Şv. ſerzé Mariino!“ priſtavlja:

Ki ſi ſvetilo smotenih.

Potem ſe rezhe: Şposnano itd.

Potlej ſe moli ozhenaſh, in sa tim deſetkrat: „Zheſhena ſi itd.“ in vſakterikrat ſe po beſedah: „Şv. ſerzé Mariino! itd.“ priſtavlja:

Ki ſi vodilo greſhnikov.

Potem ſe rezhe: Şposnano itd.

Potlej ſe moli ozhenaſh, in sa tim deſetkrat: „Zheſhena ſi itd.“ in vſakterikrat ſe po beſedah: „Şv. ſerzé Mariino itd.“ priſtavlja:

Ki ſi tolashilo umirajozhih.

Potem ſe rezhe: Şposnano itd.

Potlej ſe moli ozhenaſh, in sa tim deſetkrat: „Zheſhena ſi itd.“ in vſakterikrat ſe po beſedah: „Şv. ſerzé Mariino!“ priſtavlja:

Ki ſi kljuzh nebeſhkih vrat.

Potem ſe rezhe: Şposnano itd.

Şklep.

O ljubesni polno ſerzé Mariino! ki ſi od sharkov ſv. ljubesni popolnama vneto, vshgi tako s ognjem ſvete ljubesni moje ſerzé, de ſe bo ljubesni vnelo in de bo Jesuſu in tebi shgavni dar ljubesni poſtalo.

V. Proſi sa naſ, o gnadljivo ſerzé Mariino!

O. De bomo deleshni obljub Kriſtuſovih.

Vſigamogozhni vezhni Bog! ki ſi ſvoje gnade in darove v vſi obilnoſti v ſerzé Mariino islil, de bi tebi vredno prebivaliſhe biti saſlushilo, dodeli dobrotljivo, de bomo v preſvetim in preſladkim Mariinim ſerzu sveſto prebivaliſhe in mirno savetje najdli sdaj in ob naſhi ſmertni uri. Po Jesuſu Kriſtuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

Naj shivi in kraljuje v vſih ſerzih
Ljubesin do preſvetih ſerz
Jesuſoviga in Mariiniga!

Sdihljeji

k Mariinimu ſerzu.

Tvoje ſerzé, o Marija, naj odpre mi ſe!
Tvoja véra, o Marija, naj oshivi me!
Tvoje upanje naj poterdi me!
Tvoja ljubesin naj vshge me!
Tvoja modroſt naj uzhí me!
Tvoja smernoſt naj premaguje me!
Tvoja pravizhnoſt naj opravizhuje me!
Tvoja ſerzhnoſt naj mozhniga dela me!
Tvoja ponishnoſt naj ponishuje me!
Tvoja dobrotljivoſt obogati naj me!
Tvoja zhiſtoſt zhiſtiga ſtori naj me!
Tvoja poterpeshljivoſt naj prenaſha me!
Tvoja gorezhnoſt naj vnema me!
Tvoja pokorſhina naj Bogu podvershe me!
Tvoja pohlevnoſt voljniga ſtori naj me!
Tvoja revſhina nezhimurnoſti ſposnati uzhí naj me!
Tvoja miloſt vſiga obda naj me!
Tvoja krotkoſt v sopernoſtih uzhí naj me!
Tvoja shaloſt naj v britkoſtih ſerzhniga dela me!
Tvoje terpljenje naj preſune me!
Tvoje ſolsé omezhé naj me!
Tvoja nedolshnoſt naj nedolshniga ohrani me!
Tvoja ſvetoſt naj poſvetí me!
Tvoja ljubesnjivoſt naj ſprejme me!
Tvoja lepota naj prevsame me!
Tvoja mogozhnoſt naj varuje me!
Tvoja mirnoſt otroka boshjiga ſtroí naj me!

O deviza bres madesha ſpozheta, ufliſhi me!
V ſvoje prefladko ſerzé vsemi me!
S plajſhem ſvoje milofti pokrivaj me!
In vredniga sdaj ſtori me!
De zhedalje bolj ljubim te!
V shivljenji in v ſmerti nikar ne sapuſti me!
Poſebno ob ſmertni uri brani me!
V sadnjih sdihljejih poklizhi me!
In ſrezhno k ſodbi pelji me!
Obſojenja v pekel obvari me!
S ſabo v nebeſa veſelo pelji me!
De tam gori vekomaj ljubim te!

Amen. Amen. Amen.

P ſ a l m i

k zhaſti Marije Devize.

1.

Mogozhna in zhes vſe ſtvari hvale vredna ſi ti, naſha goſpá v nebeſhkim Jerusalemu — v sbiraliſhi ſvetnikov.

Mila in dobrotljiva boſh po vſih krajih zheſhena, ker je Goſpod dela tvojih rok poshegnal.

Skashi ſe nam v potrebah dobrotljiva, osdravi naſhe rane, ino vsemi od naſ prozh otoshnoſt in britkoſt ſerzá.

Şvitla svesda na morji naſhiga shivljenja, rasſvetli naſ s sharki ſvete reſnize.

Jutranja sarja boshje gnade, ſpreoberni naſho shaloſt v ſveto veſelje.

Pomozhniza naſhiga odreſhenja, poglej na ſvoje flushabnike, de ne bodo v ſkuſhnjavi omagali.

Şredniza naſhiga svelizhanja, varuj pred vſako nevarnoſtjo naſhe duſhno shivljenje.

Mati in dekla Goſpodova, poſhlji nam tolashbo in mozh v vſih naſhih britkoſtih.

O kraljiza vezhniga mirú in zhaſti, poglej naſhe sdihovanje in obvaruj naſ vſih ſovrashnikov.

Zhaſt bodi Bogu Ozhetu in Şinu in ſv. Duhu!

Zhaſt bodi tudi kraljizi nebeſ s vſimi nebeſhkimi prebivavzi. Amen.

2.

Ako klizhem v tvoje imé, me boſh uſliſhala in ſkos ſvojo dobrotljivoſt rasveſelila.

Trepetaje ſim velikokrat she k tebi sdihoval, ino kakor dobra mati ſi mi pomagala.

Polni poboshnoſti in zhaſtitljivoſti ſtopite tudi vi k nji, in vaſhe ſerzé ſe bo v njenim posdravljenji rasveſelilo.

Vſi, kteri ſte shaloſtni, ſe k nji saupljivo obernite, in vaſhe saupanje ne bo sapeljano.

Poſnemajte jo v ponishnoſti in zhiſtoſti, in ona bo ſvoje nebeſhko oblizhje k vam obernila.

Poſluſhajte ljudſtva sapovedi Goſpodove, in njegove deviſhke matere nikar ne posabite.

Prijetnoſt in lepoto ji je Goſpod smed vſih ſtvari podelil; hvalite ga, ki jo je tako viſoko povsdignil.

Vſi bodo ſtanovitni v dobrim oſtali, ktere ona varuje, njeni ſovrashniki pa bodo oſramoteni.

Zhaſt bodi itd. (kakor pervizh.)

3.

Radovoljna pomozhniza v potrebi, pridi nam na pomozh, sakaj ti ſi kazhi glavo ſterla.

Nedolshni in ſpokorni v tebe saupajo, sakaj ti jih vodiſh in sa nje proſiſh.

Govori dobrotljivo sa naſ vſe per ſvojim Ṣinu, de ſe njegova rasshaljena pravizhnoſt potolashi.

Ṣkos ſvojo ſvitlo zhiſtoſt ozhifti naſhe ſerza, sadobi in podeli nam ſvete zhednoſti.

Nagibuj naſhe ſtopinje na Goſpodovo pot, in uzhi naſ po njegovih sapovedih ravnati.

Podaj nam miloſtljivo ſvojo mogozhno roko, in hiti nam pomagat ob ſmertni uri.

Pelji naſ is hudobije, in ne puſti naſ v oblaſti kralja teme.

Ṣvetovavka in nar modrejſhi deviza, pomagaj nam, voljo tvojiga Ṣina ſposnati in ſpolnovati.

Duhovna rosha, zhaſt in lepota zhloveſhkiga rodú, ſpomni ſe vſih, kteri k tebi sdihujejo.

Klizati hozhemo k tebi vſe dni ſvojiga shivljenja; ſpomni ſe tedaj naſ in osri ſe na naſ, de te nobeden saftonj klizal ne bo.

Zhaſt bodi itd. (kakor pervizh.)

4.

Imena tvojiga prijetnoſt je vsrok, de terdno v tebe saupam, o ſladka goſpá!

Smotnjava in greh ſta me obdala, pa ti ſi vender moje sdihovanje uſliſhala.

Teshave in nadloge ſo me terle, pa ti ſi ſe name ſpomnila, in mi kakor dobra mati pomagala.

V tvoje roke isrozhim ſvojo duſho in teló, ſvoje shivljenje in ſmert.

Poſvetin ſim in hodim po temi hudobij, rasſvetli me s sharki ſvoje dobrotljivoſti.

Deviza vſih deviz, pomagaj mi svelizhanje doſezhi, sakaj ti ſi ljudi in angeljev svelizhanje rodila.

Vſaka tvojih proſhnjá bo uſliſhana, ker ſi gnado per Bogu najdla.

Smiraj hozhemo, o mati, k tebi sdihovati, ker rada vſim, ki ſo ſkeſaniga ſerzá, pomagaſh.

Zhaſt bodi itd. (kakor pervizh.)

5.

Ah! bodi zheſhena Marija, gnade polna, od tebe je bil svelizhar rojen na ſvet.

Isvoljena, zhaſtitljiva deviza, k tebi ſim ſvoje ſerzé povsdignil.

S neſtrohljivimi zvetlizami ovenzhana in

med angeljſkim petjem ſi bila vseta v nebeſa.

Okó, ki naſho revſhino vidiſh, glej name, ki ſim revin in potrebin.

Delivka boshjih gnad, poſhlji nam ſkos ſvojo dobrotljivoſt pomozhi od sgorej.

Nar zhiſtejſhi deviza, daj mi zhiſto ſerzé, in ſproſi mi gnado per tiſtim, ki naſ je ljubil in ozhiſtil ſkos ſvojo kri.

Skos ſvoje saſlushenje in proſhnje naſ s njim ſpravi, de naſ njegova ojſtra ſodba ne sadene.

Naj ſe nam ſkos tebe odprejo vrata milosti boshje, de bomo tvojo mozh in dobrotljivoſt hvalili.

Vſi rodovi semlje naj k tebi klizhejo, in vſi kori angeljev naj tebi prepevajo.

Zhaſt bodi itd. (kakor pervizh.)

Molitev.

O Marija, nar shlahtniſhi, nar imenitniſhi, nar zhiſtejſhi, nar lepſhi in ſvetejſhi ſtvar! tebe ljubijo vſe poboshne duſhe na semlji, te hvalijo angeli in vſi isvoljeni boshji; ino bolj, kakor angelji, ſvetniki in vſi poboshni na semlji, te Bog ſam ljubi in zhasti, ker te je nad vſe isvoljene nebeſ in semlje povsdignil. O ſladka, o mogozhna, o ljubesnjiva Marija! nobeden ne more tvojiga imena isrezhi, de bi tí ſ ſvojo ljubesnijo njegoviga ſerzá ne vnela; in tudi tiſti, kteri te ljubijo, ne morejo na tebe miſliti, de bi potem ſhe

bolj v ljubesni do tebe vneti ne bili. O Marija, isvoljena ſtvar! glej, tudi v mojim ſerzu ſo ſe shelje sbudile, tebe, mati moja! mozhno ljubiti. Ljubiti te hozhem, moja Goſpá! smiraj bolj in bolj te hozhem ljubiti. Poglej torej, mati lepe ljubesni, moje revno ſerzé, ki te mozhno ljubiti shelí, in vnemi ga ſ ſvojo ljubesnijo, de bom tebe shelel, tebe ljubil, kolikor samorem; sakaj tebe ljubiti, je: imeti gotovo pomozh sa svelizhanje. O preljubesnjiva goſpá, mati lepe ljubesni, ljubiti te tedaj hozhem smiraj bolj in bolj; ino savolj ljubesni, ki jo imam do tebe, ti obljubim vedno ſlushiti, ino vſe, kar je v moji mozhi, ſi prisadevati, de te bodo tudi drugi ljudje ljubili. Oh, moja mati! v tebe poſtavim vſe ſvoje saupanje, ſvoje svelizhanje. Vsemi me torej sa ſvojiga ſlushabnika, in prebodi moje ſerzé ſ ſvojo miloſtjo, de bo v ljubesni do tebe gorelo, in gotovo ſe bom potem obvaroval pogubljenja, in bom ſkos tvojo pomozh priſhel v nebeſa, kjer bom tebe hvalil vekomaj. Mati lepe ljubesni! tako upam, tako naj ſe sgodi. Amen.

Rasloshena hvalna pefem Marije devize.

1. „Moja dufha povelizhuje Gofpoda.“ Vfe kar ſim in kar imam, perpiſujem fvojimu Bogu, sazhetniku in delivzu vſih darov. Morje shegna in gnade, ki ſe je nad-me raslilo, pride is velikiga nesmerniga morja boshjih dobrot; sato je zelo moje bitje le v to obernjeno, de Boga ſposnam, njega hvalim in zhaſtim. Moj um ima le v premiſhljevanji boshje velikoſti ſvoje opravilo; moja volja drusiga ne iſhe, kakor ſpolnovanja boshje volje; moje ſerze najde ſvoj pokoj in ſvoje naſitenje le v ljubesni boshji; moj ſpomin ſe obrazha le na Boga; moj jesik govori le od Boga; moje roke ſo le k temu perpravne, de bi Bogu ſlushile, moje noge gredo le tje, kamor jih zhaſt boshja klizhe. Moje zelo bitje je odlozheno le v boshjo hvalo. Moja dufha in vſe, kar je v meni, povelizhuje Gofpoda.

„In moj duh ſe veſelí v Bogu, mojim svelizharji.“ Gofpoda, ki me je isvolil in poſvetil, noſim v ſvojim deviſhkim teleſu, in savolj njega, ki je she odreſhenje ſveta v mojim zhiſtim teleſu prizhél, ne pa savolj mojih imenitnoſt in prednoſt, ſe moj duh veſelí. Obilnoſt veſelja mi je ſerze napolnilo, mozh ljubesni me je vſo obdala, in sdaj vshivam nebeſhko veſelje, kteriga ni nobeno okó vidilo, nobeno uhó ſliſhalo

in nobeniga zhloveka ſerzé obzhutilo. Moj duh ſe veſeli v Bogu, mojim svelizharji, ki ſe po meni povelizhuje.

„Oserl ſe je na ſvoje dekle niskoſt.“ Deſiravno je Bog neſkonzhin, ſe je vender na-me oserl, ki ſim revna, malo obrajtana, niſkiga ſtanú in s revnim ſtenarjem sarozhena, in me je mater boshjo svolil. Od kod mi to pride, de ſim v tako imenitin pokliz in v tako imenitno ſlushbo odlozhena? Tega niſim iſkala, ne perzhakovala, ne ſe nadjala; pa Bog ſe je po ſvoji neſkonzhni milosti na-me niſko, revno in priproſto oserl, in me je imenitno ſtoril zhes vſe druge imenitne ſtvarí. O Bog! kaj je zhlovek, de ſe ga ſpomniſh; in kaj je revna Israelova hzhi, de ſi jo obiſkal in tako imenitno ſtoril.

„Odſihmal me bodo ſrezhno imenovali vſi rodovi.“ Vſi pravi kriſtjani na semlji me bodo hvalili savolj dela, ki ga Bog po meni dela. Tode ne le kriſtjani na semlji me bodo hvalili, ampak tudi vſi angeli in ſvetniki v nebeſih, in duſhe v vizah. Vſi rodovi, ki ſo v nebeſih, na semlji in pod semljo, bodo blagrovali moje telò, ki je noſilo Ṣinu vezhniga Ozheta; moje perſa, ki ſo dojile Jesuſa Kriſtuſa; moje roke, ki ſo objemale vezhno ljubesin. Kerubini, Ṣeraſini, Troni, Goſpodſtva, Mozhi, Oblaſti, Vojvodſtva, Arhangeli in Angeli bodo mene ſvojo kraljizo in goſpó imenovali. Gabriel mi bo vezhno klizal:

Zhefhena! Mihael me bo mater vernih posdravljal. Rafael me bo imenoval sdravje bolnikov. Angeli bodo k meni obernjeni klizali: Ti ſi perbeshaliſhe grefhnikov! Troni mi „Ṣedesh boshjiga velizhaftva“ porekó. Kerubini mi bodo neprenehama péli: Marija, modra deviza! Ṣerafini mi bodo na vſe veke gnali: Kraljiza ljubesni, bodi zhefhena! Vſi angeljſki kori in vſi ſvetniki me bodo ſkos vſe veke zhaſtili.

„Sakaj, velike rezhi mi je ſtoril on, ki je mogozhin in zhigar biſtvo je ſvetoſt.“ Od vekomaj ſim bila sa mater Ṣinu boshjiga isvoljena. V prerokbah in v podobah ſim bila imenovana in nasnanjena. Vſa ſim s gnadami napolnjena. Prezhudno ſim bila isvirniga in djanſkiga greha obvarovana. Mati ſim poſtala, in zhiſta deviza oſtala. Bres teshave ſim Ṣina noſila, in bres britkoſti ſim ga rodila. Materno mleko mi je bilo s nebeſ podarjeno, de ſim s njim kralja angeljev dojila. Moje teló je po ſmerti trohnobe obvaroval. V povelizhanim ſtanu duſhe in teleſa me je v nebeſa vsel. Povsdignil me je v nebeſih nad vſe — vſe kore angeljev. Odlozhen mi je ſedesh na deſnizi boshjiga Ṣina, kteri mi je saklad ſvojih gnad isrozhil, de ljudje po meni zhaſno in vezhno ſrezho doſegajo. Velike rezhi mi je ſtoril on, ki je vſigamogozhin. Sakaj, de je Bog Ṣin is mojiga teleſa zhloveſhko teló vsel, ter v mojim teleſu zhloveſhko natoro ſ ſvojo boshjo natoro

ſklenil, de je ſtvarnik od ſvoje revne ſtvari rojen, je zhudesh, kteriga le boshja vſigamogozhnoſt ſtoriti samore. Vſigamogozhni Bog je pa ta zhudesh po ſvoji neſkonzhni ſvetofti in milofti ſtoril. On, kot neſkonzhno ſveti, ſovrashi vſe hudo; kot neſkonzhno miloſtljivi pa hozhe, de ſe greſhnik ſpokori in vezhno svelizha. Sato je vſigamogozhni Bog po ſvoji neſkonzhni ſvetofti in milofti delo odreſhenja zhloveſhkiga rodú prevsel. Bog Sin je zhlovek poſtal, je po ſvoji zhloveſhki natori terpel, de je ſkos ſvoje terpljenje, kterimu je njegova Boshja natora neſkonzhno saſlushenje dala, boshjo ſvetoſt, ki je bila neſkonzhno rasshaljena, vtolashil in boshjo miloſt rasodel. Velike rezhi mi je ſtoril, in dela po meni on, ki je vſigamogozhin, ſvet in uſmiljen.

2. „Njegovo uſmiljenje jim je od roda do roda, kteri ſe njega bojé.“ Dobrota in perljudnoſt boshja, ki ſe je poſebno v Jesuſu Kriſtuſu perkasala, je veſoljnimu zhloveſhkimu rodu doſhla, in ſe od rodú do rodú, od ſtoletja do ſtoletja vedno nad tiſtimi rasodeva, kteri Boga zhaſté. Po milofti boshji je bil Noe potopljenja obvarovan in Lot is ognja reſhen. Po milofti boshji je bil Abraham ispeljan is Kaldeje. Po milofti boshji je Jakop ſerditimu Esavu ubeshal. Po milofti boshji je bil Joshef is jezhe reſhen. Miloſt boshja ſe je rasodevala poſebno nad isvoljenim in bogabojezhim Israelſkim ljudſtvam,

ki je bilo od Boga s dobrotami obdarjeno pred ſovrashniki varovano in is ſushnoſti reſheno. Dobrota in perljudnoſt boshja ſe je vedno kasala in ſe kashe nad vſimi, ki Boga zhaſté. Njegovo uſmiljenje jim je od roda do roda, kteri ſe njega bojé.

„Mozh je ſkasal ſ ſvojo roko, in raskropil je napuhnjenze v miſli njih ſerzá.“ Vezhni Ozhe je po ſvojim Sinu s veliko mozhjo ſovrashnike Israelzov pokonzhal; Israelze, ſvoje ljudſtvo, je pa peljal v obljubljeno deshelo. On je Faraonove vosé in njega trume v morje vergel, sbrane vojvode potopil v rudezhim morji. Goſpodova mozh ſe je ſkasala, ter je ſvoje sopernike poderla in ſovrashnike sdrobila. Napuhnesh Faraon je rekel: Podíl bom Israelze, vsel jih bom, ſvoj mezh bom sderl, in konzhala jih bo moja roka, de bom rop delil in ohladil ſvojo jeso. Ali Goſpod ſe vsdigne v ſvoji mozhi, pahne Faraona s njegovimi vosmi in kojniki; bresni ſe odpró, pokrije jih morjé, ko ſvinez ſe utopé v globoki vodi, na dno gredó, ko kamen, semlja jih poshre. Israelovi otrozi pa gredo v ſredi morja po ſuhim. In Goſpod vodi vedno po ſvoji milosti ſvoje ljudſtvo, naklepe napuhneshev pa rasdira.

„Mogozhne je ſ ſedesha vergel in ponishne povsdignil.“ Nekdanje Kanaanſke kralje in knese, kterih eden in trideſet je ſam Josva premagal, je Goſpod savergel.

Israelze, ki ſo bili od ſovrashnikov ſtiſkani in sanizhevani, je pa poſeſtnike Kanaanſke deshele naredil. Vergel je Ṣavla ſ ſedesha, in ponishniga paſtirzhika Davida je na ſedesh povsdignil, de je Israelove ſovrashnike premagal. In vedno povsdiguje Goſpod ponishne, prevsetne mogozhne pa ſ ſedesha vershe in snisha do tal. Goſpod ravná s vſimi ponishnimi kot dobri ſkerbni ozhe, jih redi, napaja in naſituje. „Lazhne je s dobrim napolnil, in bogate prasne ſpuſtil.“ Ṣhtirdeſet lét je Bog Israelze v puſhavi s mano shivíl, in s vodo shivljenja is ſkale napajal, in jih potem v Kanaanſko deshelo, ki je bila bogata dobrot in ſladkoſt, peljal; Kanaanſke prevsetne kralje je pa udaril in prasne ſpuſtil. Od roda do roda je Goſpod Israela in vſe, ki ſe njega bojé in vanj klizhejo, s dobrotami obdajal in vedno obdaja. O Israel! Goſpod je dobrotljiv in njegova miloſt ſeshe v vſe veke. Bogate je prasne ſpuſtil, in lazhne je s dobrim napolnil. Angeli ſo poſedli bogaſtvo v nebeſih, in ſo ſe v vshivanji boshjih dobrot rasveſeljevali; ali savolj njih prevsetnoſti jih je kralj nebeſ in semlje vſih dobrot odſtavil ter prasne pahnil v vezhni bresen. Njih meſta je pa odlozhil zhloveſhkim otrokam, kteri ſo ubogi v duhu. Prevsetni judje ſo od Boga saversheni ter prasni ſpuſheni; nameſto njih ſo pa ubogi in bogabojezhi ajdje saklade boshjih darov ſprejeli. Prevsetni

kriſtjani, ki od katoliſhke zerkve odpadejo, ſo prasni ſpuſheni; namesto njih pa pridejo drugi narodi k luzhi ſvete vére, kteri ſo lazhni in shejni pravize boshje, sakaj, kteri ſo lazhni in shejni pravize boshje, bodo naſiteni. Naſiteni bodo s beſedo, ki is boshjih uſt pride in je ſlajſhi od medú in ſatovja; naſiteni bodo ſ kruham shivljenja, ki vſo ſladkoſt v ſebi ima; naſiteni bodo enkrat s nebeſhkimi dobrotami, ktere je Bog tiſtim perpravil, ki njega ljubijo. Hudobneshi in napuhneshi, ki ſo ſi ſami ſebi sadoſti, bodo pa prasni ſpuſheni in vezhno saversheni.

„Sprejel je Israela, ſvojiga ſlushabnika, in ſe je ſpomnil ſvojiga uſmiljenja.“ She pervim ſtarſhem je bil Bog obljubil, de bo is saroda shene odreſhenik is-hajal. To temno obljubo je Bog Abrahamu, ki mu je savolj vere in pokorſhine mozhno dopadel, ponovil ter mu rekel, de bodo po njegovim sarodu (odreſheniku) blagodarjeni vſi narodje semlje. Abrahamovimu vnuku, Israel imenovanimu (sato ſo tudi njegovi mlajſhi Israelzi imenovani) je bila obljuba prihodnjiga odreſhenika bolj natanjko rasodeta. Rasſvetljeni Jakop (Israel) je na ſmertni poſtelji napovedal, kdaj in is kteriga rodú bo Meſija priſhel. Svojimu finu Judetu je rekel: Kraljeva paliza ne bo vseta od tebe, in vojvoda ne od tvojiga ledja, dokler ne bo Tiſtiga, ki je poſlan biti namenjen, kteriga narodje

perzhakujejo. In kadar ſo ſe zhaſi dopolnili, je bil is Judoviga rodu odreſhenik rojen na ſvetu. In po Jesuſu, ſvojim Ṣinu, je nebeſhki Ozhe ſprejel Israela, kteriga je vedno zhudopolno vodil, vishal in redil; ſprejel ga je sa ſvojiga otroka, ſtoril ga je erba nebeſhkiga kraljeſtva, in deleshniga Jesuſoviga povelizhanja. O neſkonzhna miloſt in ljubesin boshja! O Israel, isvoljeno ljudſtvo! hvali Goſpoda, ki je tebe kronal s gnado in uſmiljenjem; hvali Goſpoda sa njegovo miloſt, in sa zhudeshe, ktere je nad tabo ſtoril. Pa ne le eno ljudſtvo, temuzh vſe ljudſtva, ktere verujejo v edinorojeniga Ṣinu vezhniga Ozheta in po tej véri shivé, bodo deleshne odreſhenikoviga shegna. Ne le Abrahamovi otrozi po meſu, temuzh vſi verni ſo ſrezhni Israel, otrozi boshji, erbi nebeſhkiga kraljeſtva, deleshniki Jesuſoviga shegna, (oshivljenja, zhaſtitljiviga vſtajenja, vnebohoda in povelizhanja,) kakor je bil Goſpod Abrahamu obljubil, rekozh: „Po tvojim sarodu (odreſheniku) bodo oblagodarjeni vſi narodje.“ O Israel, isvoljeno kerſhanſko ljudſtvo! hvali Goſpoda, ki te je po Jesuſu ſprejel sa ſvojiga otroka, sakaj ſpolnil bo nad tabo vſe ſvoje obljube, ako mu sveſto oſtaneſh. „Kakor je obljubil naſhim ozhakam, Abrahamu in njegovimu sarodu na vekomaj.“ Miloſt, ktero je Bog po ſvojim edinorojenim Ṣinu greſhnimu zhloveſhtvu ſkasal, in svesa, ſ ktero ſe

je ſ ſvojim isvoljenim ljudſtvam savesal, bo terpela na vſe veke, kakor je Goſpod vſe zhaſe obetal naſhim ſtarim ozhetam; kakor je obetal Abrahamu, rekozh: „Svojo saveso bom naredil med ſeboj in med teboj in tvojim sarodam sa tabo po njegovih rodovinah, kakor vezhno saveso, de bom Bog tvoj, in tvojiga saroda sa teboj.“ (I. Mojs. 17, 7.) „V ſvojih rokah te imam sapiſaniga.“ (Is. 49, 16.) Goſpod ne bo ſvojiga isvoljeniga ljudſtva nikdar sapuſtil, ampak bo vekomaj s njim, in bo nad njim ſpolnil vſe obljube, kakor je obetal naſhim ſtarim ozhetam, rekozh: „Ker je (pravi Goſpod) v me saupal, ga hozhem reſhiti; varovati ga hozhem, ker je moje imé ſposnal. V mé bo klizal, in jeſt ga bom uſliſhal; per njem ſim v nadlogi, oteti ga hozhem in zhaſtitljiviga ſtoriti. Dolgo shivljenje mu hozhem dati, in mu ſvoje svelizhanje pokasati.“ (Pſalm 90.) O kako ſrezhin ſi Israel! O kako frezhno ſi isvoljeno kerſhanſko ljudſtvo! ker nad tabo Goſpod ſvoje obljube ſpolnuje, ktere je ſtarim ozhetam obetal. In sdaj, o Israel! kaj hozhe Goſpod tvoj Bog od tebe drusiga imeti, kakor de ſe bojiſh Goſpoda, ſvojiga Boga, in de po njegovih sapovedih shiviſh in ga ljubiſh!

Lavretanſke litanije.

Per pétih litanijah ſe navadno odpeva:

1.

Sveta Marija, ſladko imé!
K tebi sdihuje naſhe ſerzé!
Rosha duhovna,
Milosti polna!
Proſi sa naſ grefhnike vſe.

2.

Bodi zhefhena tavshentkrat,
Preljuba Marija!
Marija! Marija!
Proſi sa naſ Jesuſa!

3.

Bodi posdravljena,
Bodi zhefhena,
O Marija uſmiljena!
Proſi sa naſ Jesuſa!

4.

O Marija, boshja mati!
Proſi sa naſ Jesuſa!
Daj nam vſelej pomagati,
O Deviza svoljena!

5.

Sveta Mati boshja, proſi Boga sa naſ!
Hvaljen bodi Jesuſ sdaj in na vezhni zhaſ!
Le proſi, le proſi, Marija sa naſ!

6.

O Marija gnadljiva!
Ljuba mati uſmiljena!
Proſ'mo te uſmil' ſe naſ!
Proſ' Boga sa naſ.

Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe nebeſhki, vſigamogozhni Bog,
Sin, vſiga ſvetá reſhnji Bog,
Sveti Duh, reſnizhni Bog,
Sveta Trojiza, en ſam Bog,
} uſmili ſe naſ!

Sv. Marija,
Sv. mati boshja,
Sv. deviz deviza,
Mati Kriſtuſova,
Mati miloſti boshje,
Mati prezhiſta,
Mati bres madesha,
Mati nedolshna,
Mati preſveta,
Mati ljubesnjiva,
Mati prezhudna,
Mati naſhiga ſtvarnika,
Mati naſhiga odreſhenika,
Deviza modra,
Deviza zhaſtitljiva,
Deviza hvale vredna,
Deviza mogozhna,
} sa naſ Boga proſi!

Deviza uſmiljena,
Deviza verna,
Podoba pravize,
Sedesh modrofti boshje,
Sazhetek naſhiga veſelja,
Poſoda duhovna,
Poſoda zhafti vredna,
Poſoda vſe ſvetofti,
Skrivnoftna rosha,
Turn kralja Davida,
Turn ſlonokofteni,
Hiſha slata,
Skrinja mirú in ſprave,
Vrata nebeſhke,
Sgodnja daniza,
Sdravje bolnikov,
Perbeshaliſhe greſhnikov,
Tolashniza shaloſtnih,
Pomozh kriſtjanov,
Kraljiza angeljev,
Kraljiza ozhakov,
Kraljiza prerokov,
Kraljiza apoſteljnov,
Kraljiza marternikov,
Kraljiza ſposnovavzov,
Kraljiza deviz,
Kraljiza vſih ſvetnikov,
Kraljiza bres madesha isvirniga greha ſpozheta,

sa naſ Boga profi!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; saneſi nam, o Goſpod!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; uſliſhi naſ, o Goſpod!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; uſmili ſe naſ, o Goſpod!
Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

Molitve po litanijah.

1. *Molitev k preſvetimu reſhnjimu Teleſu.*

(Kadar je ispoſtavljeno.)

V. Kruh s nebeſ ſi jim dodelil,
O. Kteri ima vſo ſladkoſt v ſebi.

Molimo.

O Bog! ki ſi nam v prezhudnim sakramentu ſpomin ſvojiga terpljenja sapuſtil, dodeli nam, te prolimo, ſvete ſkrivnoſti tvojiga Teleſa in tvoje Kervi tako zhaſtiti, de ſad tvojiga odreſhenja vedno v ſebi zhutimo, kteri shiviſh in kraljujeſh s Bogam Ozhetam v edinoſti ſv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

2. *Molitev k devizi Marii.*

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o ſv. boshja porodniza! ne saversi naſhih proſhinj v naſhih potrebah, temuzh reſhi naſ vſelej vſih nevarnoſt. O zhaſtitljiva in shegnana deviza, naſha Goſpá, naſha ſredniza, naſha beſedniza, naſha pomozh-

niza! ſ ſvojim Ṣinam naſ ſpravi, ſvojimu Ṣinu naſ perporozhi, ſvojimu Ṣinu naſ isrozhi.

V. Proſi sa naſ ſveta boshja porodniza!
O. De bomo vredni obljub Kriſtuſovih.

Molimo.

Dodeli nam, ſvojim ſlushabnikam, proſimo, Goſpod Bog, de vedno sdravje na duſhi in teleſu vshivamo, in de bomo po zhaſtitih proſhnjah preſvete Marije vſelej devize od ſedajne shalosti reſheni in vezhniga veſelja deleshni.

3. Molitev k devizi Marii.

(Od perve adventne nedelje do boshizha.)

Uſmiljena mati Svelizharjeva, ki oſtaneſh vrata nebeſhke in sgodnja daniza, pomagaj ljudſtvu, ki je padlo, pa sheli vſtati. Ti, ki ſi ſvojiga ſtvarnika prezhudno rodila, deviza popred in potlej oſtala, ko ſi is Gabrielovih uſt prejela zheſhenje, uſmili ſe greſhnikov.

V. Angelj Goſpodov je osnanil Marii.
O. In je ſpozhela od ſvetiga Duha.

Molimo.

Ṣvojo miloſt, proſimo, Goſpod! v naſhe ſerza vlij, de, ki ſmo po angeljevim osnanilu vzhlovezhenje Kriſtuſa tvojiga Ṣina ſposnali, ſkos njegovo terpljenje in njegov krish zhaſtitljivo vſtajenje doſeshemo.

(Od boshizha do ſvezhnize.)

Uſmiljena mati Svelizharjeva, ki oſtaneſh vrata nebeſhke in sgodnja daniza! pomagaj ljudſtvu, ki je padlo, pa shelí vſtati. Ti, ki ſi ſvojiga ſtvarnika prezhudno rodila, deviza popred in potlej oſtala, ko ſi is Gabrielovih uſt prejela zheſhenje, uſmili ſe greſhnikov.

V. Po porodu ſi deviza zhiſta oſtala.

O. Proſi sa naſ, boshja porodniza!

Molimo.

O Bog! ki ſi po rodovitnim deviſhtvu ſvete Marije zhloveſhkimu rodu dar vezhniga svelizhanja dodelil; daj, proſimo, de njo sa naſ proſiti obzhutimo, po kteri nam je ſrezha doſhla prejeti shivljenja sazhetnika, Goſpoda naſhiga Jesuſa Kriſtuſa, Sina tvojiga.

(Od ſvezhnize do vélikiga zhetertka.)

Bodi zheſhena nebeſ kraljiza, zheſhena angeljev goſpá; zheſhena korenina, zheſhena ti, ki ſi ſvetu pravo luzh rodila! Bodi posdravljena, deviza zhaſtita, memo vſih lepa; bodi posdravljena, preljubesnjiva, in proſi sa naſ Kriſtuſa!

V. Naj te hvalimo, deviza preſveta!

O. Daj nam mozh soper ſovrashnike ſvoje.

Molimo.

Dodeli, miloſtljivi Bog, brambo naſhi ſlaboſti, de, ki ſvete boshje porodnize

ſpomin obhajamo, ſ pomozhjo njenih proſhinj od ſvojih grehov vſtanemo.

(Od vélike ſabote do I. nedelje po binkoſhtih.)

Veſeli ſe, kraljiza nebeſhka, aleluja! Kteriga ſi saſlushila noſiti, aleluja, je vſtal od ſmerti, kakor je rekel, aleluja! Proſi sa naſ Boga, aleluja!

V. Veſeli in raduj ſe, deviza Marija, aleluja!
O. Ker je reſ vſtal Goſpod, aleluja!

Molimo.

O Bog! ki ſi po vſtajenji ſvojiga Ṣina Goſpoda naſhiga Jesuſa Kriſtuſa ſvét rasveſelil; dodeli, proſimo, de po njegovi materi devizi Marii doſeshemo vezhniga shivljenja veſelje.

(Od I. nedelje po binkoſhtih do I. adventne nedelje.)

Zheſhena bodi kraljiza, mati miloſti, shivljenje, ſladkoſt in upanje naſhe, bodi zheſhena! K tebi vpijemo sapuſheni Evini otrozi; k tebi sdihujemo shaloſtni in objokani v ti dolini ſols. Oh, oberni tedaj, naſha pomozhniza! ſvoje miloſtljive ozhi v naſ, in pokashi nam po tem revnim shivljenji Jesuſa, shegnan ſad ſvojiga teleſa! O miloſtljiva, o dobrotljiva, o ſladka deviza Marija!

V. Proſi sa naſ, ſveta boshja porodniza!
O. De bomo vredni obljub Kriſtuſovih.

Molimo.

Vſigamogozhni vezhni Bog ki ſi duſho in telo zhaſtite devize matere Marije, de bi vredno prebivaliſhe tvojiga Sina biti saſlushila, ſ pripomozhjo ſvetiga Duha perpravil; daj, de bomo, ki ſe njeniga ſpomina veſelimo, po njenih miloſtljivih proſhnjah prihodnjih slegov in vezhne ſmerti reſheni.

4. Molitev k ſvetimu Joshefu.

Glejte, sveſti in modri hlapez, kteriga je poſtavil Goſpod zhes ſvojo drushino.

V. Proſi sa naſ ſveti Joshef!

O. De bomo vredni obljub Kriſtuſovih.

Molimo.

Naj nam, proſimo, Goſpod! saſlushenje shenina tvoje preſvete matere Marije pomaga, de, kar naſha ſlaboſt ne premore, nam bo po njegovih proſhnjah dodeljeno.

5. Molitev sa vſe potrebe.

Ponishno, Goſpod! te proſimo, rasveshi po ſvoji miloſti naſhih grehov vesi, in ohrani po proſhnjah ſvoje isvoljene matere, ljube devize Marije, in vſih ſvojih ſvetnikov naſ ſvoje ſlushabnike, naſhe dobrotnike in naſhe pohiſhtvo v vſi ſvetoſti; tudi ozhiſti vſo naſho rodovino in

naſhe prijatle hudobe in grehov, in napolni jih s lepimi zhednoſtmi; dodeli nam mir in sdravje, odverni od naſ vidne in nevidne ſovrashnike, in odsheni vſe hude shelje; daj nam sdravo vreme in dobro letino, ſkashi miloſt naſhim prijatlam in neprijatlam, in obvaruj naſ kuge, lakote, vojſke, ognja, potreſa, povodenj, in dodeli miloſtljivo vſim vernim kriſtjanam, shivim in mertvim, v nebeſhkim kraljeſtvu vezhno shivljenje, mir in pokoj. Obvari naſhiga papesha I., naſhiga ſhkofa I., naſhiga ſvetliga zeſarja I., in vſo naſho duhovſko in deshelſko goſpoſko, in vſe kerſhanſko ljudſtvo vſih nadlog in vſiga slega. In tvoj shegen pridi s nebeſ doli na naſ, in bodi vſelej nad nami. Po Goſpodu naſhim, Jesuſu Kriſtuſu, Sinu tvojim, kteri ſ teboj shivi in kraljuje v edinoſti ſvetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Boshja pomozh oſtani vſelej per naſ!

O. Amen.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

(Petkrat.)

Zhaſt bodi Bogu Ozhetu itd.

Sdihljeji k Marii devizi.

O Goſpá! is ljubesni do Jesuſa mi pomagaj, de ga tudi jeſt ljubim. (Sv. Brigita.)

O Marija! ſtori, de bom tvoja ſlushabniza. (Sv. Johana.)

O Marija! vſa ſe ti darujem; vsemi me torej in ohrani me. (Sv. Magdalena Paziſ.)

O Goſpá! nikar me do ſmerti ne sapuſti. (Spinelli.)

Marija, moja mati! bodi zheſhena. (Sv. Franziſhek.)

Sveta Marija, moja beſedniza; proſi same! (Sertori.)

O Marija! naj moje ſerzé nikoli ne jenja te ljubiti, in moj jesik naj nikoli ne oflabi te hvaliti. (Sv. Bonaventura.)

O Goſpá! ſtori, de me Jesuſ od ſebe ne pahne. (Sv. Efrem.)

Deviza Marija, mati boshja, proſi Jesuſa same! (Sv. Filip Neri.)

Mati boshja, ſpomni ſe me! (Sv. Franziſhek Kſaveri.)

Deviza ino mati! ſtori, de bom vedno na-te miſlil. (Sv. Filip Neri.)

Drugi oddelek Mariiniga zheſhenja.

Premiſhljevanja in molitve

sa

poglavitne Mariine prasnike.

1.

Premiſhljevanje

Mariiniga zhiſtiga ſpozhetja.

V tretjim zhlenu apoſtoljſke vere molimo: „Verujem v Jesuſa Kriſtuſa, kteri je bil ſpozhet od ſvetiga Duha, rojen is Marije devize.“ Ker je Jesuſ Kriſtuſ pravi Bog, je tedaj ozhitno, de je Marija, ki je mati Jesuſova, reſnizhno tudi mati boshja; ino kakor mati praviga shiviga Boga je bila imenovana in zheſhena she od sazhetka kerſhanſtva. Vender ſo v tretjim ſtoletji vſtali krivoverzi, ki ſo Marii perimek „mati boshja“ odrekli, in jo ſamo mater Kriſtuſovo imenovali, ker ſo v Jesuſu Kriſtuſu krivoverſko dvé perſhoni, boshjo in zhloveſhko, raslozhili, in ſvojeglavno terdili, de je Marija Jesuſa ſamo kakor zhloveka, ne pa tudi kakor Boga rodila. Ta smota je bila od zerkveniga

sbirala v meſtu Efesu leta 431 kakor krivoverſka savershena; ino zerkveno sbiralo je raslozhilo, poterdilo in verovati ukasalo, de je Marija reſnizhno prava mati boshja, in de ſe mora mati boshja imenovati in tako tudi zhaſtiti. Pa kdo samore rezhi, de Marija pred tiſtim zhaſam ni bila kakor mati boshja imenovana in zheſhena? She v pervih treh ſtoletjih ſo kriſtjani Marijo mater boshjo imenovali ino kakor mater boshjo zhaſtili.

Ker je Marija od ſvetiga Duhá ſpozhela, in po ſprizhevanji ſvetiga evangelja sveti Joshef nikoli s njo meſeno shivel ni, je tudi sa vſaziga rasvidno, de je bila Marija vedna deviza. Ino mati katoliſhka zerkev je tudi vſelej tako verovala in uzhila, deſiravno ni bila prezej v sazhetku tega nauka kakor verſko reſnizo ozhitno rasglaſila in verovati sapovedala; ampak ſhe le v letu 390 v Rimſkim sbiralu, in ſzer potem, ko ſo krivoverſki Jovian in njegovi tovarſhi ta nauk savergli, in Marii vedno deviſhtvo odrekli.

Tudi je mati katoliſhka zerkev terdno verovala in uzhila, in v ſerzu vſaziga poboshniga kriſtjana je bilo sapiſano, de Marija v ſvojim shivljenji nikoli greſhila ni, ampak de ſe je ſ poſebno pomozhjo gnade boshje vſaziga, tudi nar manjſhiga greha obvarovala; deſiravno mati katoliſhka zerkev dolgo zhaſa tega nauka kakor verſko reſnizo poſtavila in vſim ljudem terdo verovati ukasala ni bila, ampak ſhe le v 16. ſtoletji v Tridentinſkim zerkvenim sbiralu. Pa kteri pravoverni kriſtjan bi ſe

predersnil rezhi, de imenovane refnize „de je Marija mati boshja, de je vedna deviza, in de fe je v fvojim shivljenji vfaziga, tudi nar manjfhiga greha f pofebno pomozhjo gnade boshje popolnama sdershala“ — she od sazhetka v katolifhki zerkvi bile nifo? Mati katolifhka zerkev je she od sazhetka kerfhanftva, to je she veliko popred, preden je imenovane refnize ozhitno kakor verfke poftavila in vfakimu verovati ukasala, tifte refnize verovala, terdila in uzhila. Ino kakor je mati katolifhka zerkev she od sazhetka verovala, terdila in uzhila, de je Marija mati praviga shiviga Bogá, de je vedna deviza, in de fe je zeli zhaf fvojiga shivljenja f pofebno pomozhjo gnade boshje vfaziga, tudi nar manjfhiga greha obvarovala: tako je tudi mati katolifhka zerkev she od sazhetka kerfhanftva verovala, terdila in uzhila, de je bila Marija bres madesha isvirniga ali poerbaniga greha fpozheta; defiravno ni bila zerkev dolgo zhafa tega nauka kakor verfko refnizo ozhitno poftavila, in vfakimu verovati sapovedala, ampak fhe le v sdanjim zhafu, in fzer v letu 1854 ofmi dan mefza grudna.

She apoſteljni ſo Marijo blagrovali, in jo nar lepfhi, nar zhaſtitljivſhi, nar prijetnifhi in nar zhiſtejſhi ſtvar imenovali. Sveti Janes, ki je v fvojim samaknjenji lepoto, f ktero je bila Marija obdana, vidil, tako govori: „Veliko snamnje fe je na nebu perkasalo: shena f folnzam obdana; mefez je bil pod njenima nogama, in na fvoji glavi je imela krono is dvanajfte-

rih svesd.“ Ṣolnze in svesde ſo ſe tedaj sdrushile, de ſo Marijo, mater Odreſhenikovo, salſhale in ſkos to zhloveſhki pameti nekoliko sapopadka dale, kako velika de je Mariina lepota in imenitnoſt. Meſez pa, ki ſvojo lepoto in ſvitlobo, ktero le od ſolnza dobiva, kashe, je pod njenima nogama; sakaj vſe, kar ſvet lepiga in prijetniga ima, je majhno ali zhiſto nizh proti Mariini lepoti. Kar je ſveti Janes v ſvojim samaknjenji vidil, to je tudi mati katoliſhka zerkev uzhila, in globoko sapiſala v ſerza ſvojih otrok. Kamor je donela beſeda shivljenja, do tje je prihitelo tudi osnanjenje, de je tiſta, ktero ſrezhno imenujejo vſi rodovi, viſoko povsdignjena zhes vſe druge, kteri ſo od Boga vſtvarjeni, in de ni bilo madesha nikakorſhniga greha v nji. Ona je, pravi ſveti Epifani, vezhi kakor vſe, kar Bog ni, in je od sazhetka ſvojiga bitja lepſhi, kakor Kerubini in Ṣerafini in zela truma angeljev. Ṣveti Efrem jo imenuje ſvetejſhi kakor Kerubine, in bres primere zhaſtitljivſhi kakor vſe angeljſke kore; ona je, pravi imenovani ſvetnik neomadeshana, bres popazhenja, prav in popolnama zhiſta, vſaziga ognuſhenja in madesha popolnama proſta. Od tega duhá navdihnjeni ſo tudi drugi ſveti uzheniki porodnizo boshjo blagrovali kakor nebeſhko svesdo noviga ſtvarjenja, kakor sali paradish, v kteriga peklenſka kazha nikdar prilesla ni; kakor od Boga vſtvarjeno, od ſvetiga Duhá pripravljeno ſkrinjo savese. Imenovali ſo jo tudi obilnoſt ſvetoſti, popolnoſti in pravizhnoſti. Tiſti poboshni moshje go-

tovo nikoli miſlili niſo, de je bila Marija kdaj ſ isvirnim greham omadeshana; ampak ſo popolnama terdili, de Marija nikoli in noben trenutek ſ isvirnim greham omadeshana ni bila. Makſim is Turina pravi: Marija je bila pripravno prebivaliſhe Jesuſa Kriſtuſa ne le savolj ſvojiga trupla, ampak veliko bolj savolj ſvoje neomadeshane duſhe. Ino Ṣeduli prijetno pôje: Kakor sala zvetliza, na kteri ſe nizh ojſtriga ne snajde, is bodezhiga ternja raſte; tako je raſtla in zvetela is ſtebla Eve ſveta Marija. Janes Damaſhki, poſlednji smed imenitnih greſhkih uzhenikov, ki od rojſtva ſvete devize piſhe, jo primeri revnimu deblu, na kterim ni lubja djanſkiga greha, in tudi ne vosla isvirniga greha. Rimſki papeshi, ki imajo ſkerbeti, de ſe nauk, kteri jim je isrozhen, nepopazhen in zhiſt ohrani, ſo bili tudi prepovedali, ozhitno ali poſamesnim uzhiti, de Marija ni bres isvirniga greha ſpozheta. In papesh Ṣikſt IV. je prasnik Mariiniga zhiſtiga ſpozhetja poterdil in tiſtim odpuſtke podelil, kteri ſo dnevne molitve k zhaſti Mariiniga zhiſtiga ſpozhetja molili. Papeshi Juli II., Leo X., Pii V. ſo prasnik Mariiniga zhiſtiga ſpozhetja po zelim ſvetu obhajati sapovedali; ino papesha: Pii VII. in Gregor XVI. ſta odpuſtike podelila vſim zhaſtivzam Mariiniga zhiſtiga ſpozhetja. Tudi drugi ſhkofje, poſebno na Ṣhpanſkim in na Franzoſkim ſo prasnik Mariiniga zhiſtiga ſpozhetja v ſvojih ſhkofijah vpeljali, ga prav poboshno obhajali, in ta nauk v ſerza vernih globoko vtiſnili. Tu-

di duhovſki redi in vſe uzhelifha, poſebno v Parisi, v Kolinu in na Shpanſkim ſo nauk od Mariiniga zhiſtiga ſpozhetja terdile, in ſi mozhno prisadevale, ga raſhirjati. Sraven teh ſo Mariino zhiſto ſpozhetje mozhno zhaſtili, in ſi sa njegovo raſhiranje prisadevali tudi deshelſki oblaſtniki, poſebno Shpanſki in Avſtrijanſki, in med temi poſebno: Ferdinand II., Ferdinand III. in Leopold I., ki ſo bres madesha ſpozheto kraljizo sa ſe in sa zelo kraljeſtvo pomozhnizo isvolili. Ino kakor ſo vikſhi uzheniki in oblaſtniki terdili, de je Marija bres madesha ſpozheta, njeno zhiſto ſpozhetje zhaſtili in ſi sa raſhiranje tega mozhno prisadevali; tako je bila ta poboshna miſel tudi v ſerzih drusih podloshnih in vernih globoko vtiſnjena. Is tega ſe vidi, de je nauk od Mariiniga zhiſtiga ſpozhetja vedno shiv v katoliſhki zerkvi ohranjen bil, deſiravno ni bil dolgo zhaſa kakor verſka reſniza ozhitno osnanjen in verovati sapovedan. She le v sdanjim zhaſu léta 1854, oſmi dan meſza grudna je mati katoliſhka zerkev raslozhila, poterdila in vſakimu verovati sapovedala, de je nauk Mariiniga zhiſtiga ſpozhetja od Boga rasodeti nauk, kteriga mora vſak shivo verovati, ſi ga globoko v ſerzé vtiſniti, tudi kadar je potreba, s beſedo ſposnati ali prizhati, in ga v djanji kasati.

Beſeda zhiſtiga ſpozhetja to pomeni, de je bila duſha Marije she tiſti pervi hip, ko je bila vſtvarjena in v maternim teleſu ſ ſvojim truplam ſklenjena, obvarovana vſiga madesha

Adamoviga greha, in popolnama poſvezhena. Njeno ſpozhetje je tedaj popolnama zhiſto, in ſe lozhi od ſpozhetja vſih drusih Adamovih otrok, ki ſo s madeshem isvirniga greha ſpozheti, in torej bres poſvezhujozhe gnade boshje, ktero ſhe le v sakramentu ſvetiga kerſta sadobijo, po kteri poſtanejo otrozi boshji in erbi nebeſhkiga kraljeſtva. Marija pa je bila she pervi hip ſvojiga ſpozhetja ſkos poſebno gnado in isvolitev vſigamogozhniga Boga, ino ſkos saſlushenje Jesuſa Kriſtuſa, odreſhenika zeliga zhloveſhkiga rodú, obvarovana vſiga madesha isvirniga greha in popolnama poſvezhena. Marija je zhlovek kakor mi, in je ſkos Jesuſovo saſlushenje ravno tako odreſhena, kakor mi; vender le ſ tem raslozhkam, de ſe je ona she pervi trenutek ſvojiga ſpozhetja neſkonzhniga saſlushenja Jesuſa Kriſtuſa vdeleshila, ino ſkos saſlushenje Jesuſovo isvirniga greha obvarovana in popolnama poſvezhena bila. Marija ſe je tedaj Jesuſoviga saſlushenja vdeleshila, ſhe preden ſe je Jesuſ Kriſtuſ vzhlovezhil, preden je bil rojen, preden je terpel in umerl in neſkonzhno saſlushenje sa zhloveſhko ljudſtvo prisaſlushil in sverſhil. Mi drugi ljudje ſe Jesuſoviga neſkonzhniga saſlushenja pa ſhe le po njegovim terpljenji in ſmerti vdeleshimo; ino ſzer ſhe le sdaj v sakramentu ſv. kerſta, v kterim ſmo ozhiſheni isvirniga greha ſkos gnado Jesuſoviga neſkonzhniga saſlushenja, ktero je on ſkos ſvoje terpljenje in ſmert na krishi pridobil. Marija ſe je pa Jesuſoviga neſkonzhniga saſlushenja

vdeleshila, ſhe preden je Jesuſ terpel in umerl, in ſvoje saſlushenje sverſhil. Ino gnada, ktero je Marija ſkos Jesuſovo saſlushenje prejela, ni le Marijo pervi trenutek njeniga ſpozhetja ozhiſtila od isvirniga greha, temuzh jo je popolnama obvarovala, de ſe je madesh isvirniga greha prijel ni. Marija ni bila ſkos Jesuſa, ſvojiga boshjiga Sina, od isvirniga greha in njegovih ſhtrafing le odreſhena, temuzh je bila ſkos poſebno gnado in isvolitev vſigamogozhniga Boga, ino ſkos saſlushenje Jesuſoviga terpljenja, ktero je bilo po boshji modroſti od vekomaj ſklenjeno, in ſe v odlozhenim zhaſu na krishi dopolnilo, zlo obvarovana she pervi trenutek ſvojiga ſpozhetja, de je isvirni greh nikakor omadeshval ni, in de je tudi ſhtrafinge tiſtiga greha sadele niſo.

Sveti Janes Kerſtnik je bil she v maternim teleſu od isvirniga greha ozhiſhen in poſvezhen, sato ſe njegovo rojſtvo ſloveſno obhaja; vender ſveti Janes Kerſtnik bres madesha isvirniga greha ſpozhet ni bil, ampak je bil v ſvojim ſpozhetji ſ isvirnim greham omadeshan. Ino tako ſe tudi od preroka Jeremija bere. Marija pa ni bila v maternim teleſu od isvirniga greha le ozhiſhena in poſvezhena, temuzh je bila ſkos poſebno gnado in isvolitev vſigamogozhniga Boga, in ſkos Jesuſovo prihodnjo saſlushenje popolnama obvarovana, de ſe je madesh isvirniga greha nikdar prijel ni.

Pozhefhenje
zhiftiga fpozhetja matere boshje.

O Marija! vfa fi zhifta in neomadeshana. V fredi grefhnikov fi fe perkasala, pa fi bila vender vfiga greha popolnama obvarovana. Bila fi kakor bela lilija med ternjem, kakor fvitla jutranja daniza, ktere noben oblak ne satamni, bila fi vfa shlahtna, kakor zvetezha mladika, bila fi lepa in prijetna, kakor zedra na gori Libanon, bila fi vfa difhezha, kakor rosha v Jerihi. Jeft fim pa poln flaboft, nerodnoft, ftraft in grehov. Oh, kakfhna framota me obdaja, kadar premifhljujem fvoje omadeshano in tvoje neomadeshano ferzé. Tvoje ferzé ni bilo nikdar od napzhnih mifel in sheljá obdano, temuzh je bilo polno fvetih mifel in sheljá, bogato dobrih dél in zhednoft. Moje nagnjenje je pa flabo, poshelenje pregrefhno, obnafhanje pohujfhljivo, govorjenje predersno, nameni nezhimurni in djanja Bogu soperne. Ti, o Marija! fi bila tifta zhudopolna folnzhna rosha v vertu boshjim, ktera je neomadeshana zvetela in raftla. Ti fi bila tifti prijetni s lilijami prepleteni vert, od kteriga Salomon v vifoki pefmi poje. Ti fi tifte vrata, od kterih Ezehiel govori, de fo bile vfakimu grehu saperte, le fami gnadi boshji odperte. Ti fi tifto zhifto Gofpodovo serkalo, na kterim fe tudi nar manjfhi madesh nikdar ne sagleda. O deviz deviza, nar lepfhi med

vſimi Israelſkimi hzherami! ſproſi mi gnado per ſvojim boshjim Sinu, de bom imenitnoſt in lepoto deviſhke duſhe vezhkrat premiſhljeval, jo mozhno obrajtal in viſoko zenil, de ſi bom sa zhiſtoſt veliko prisadeval, jo tudi sadobil in ohranil. Savolj tega me pa ſposnovati uzhi, de ni per Bogu nobena zhednoſt tako viſoke zene, kakor ta zhednoſt. Uzhi me tudi ſposnovati, de je ta zhednoſt podobna glashovnati poſodi, ktera ſe ſkos nar manjſhi ſoparo satamni, in sali liliji, ktera od ſvoje lepote nekoliko sgubi, kakor hitro ſe je kdo pritakne. Uzhi me, o zhiſta deviza! uzhi me to nebeſhko zhednoſt kot nar drashji saklad viſoko zeniti, sakaj ona je krona ſvetnikov, lepota angeljev, kinzh vſih svelizhanih duhov, in podoba vezhniga nebeſhkiga shivljenja.

Molitev.

Glej, o Marija! ſerzhno shelim, sa tabo hoditi, tiſtiga, kteriga ti zhes vſe ljubiſh, iſkati in najti, ſe potem njegovi ſlushbi popolnama darovati in ga ljubiti. De bom pa to doſegel! me ozhiſti na duſhi in na teleſu, sakaj zhiſta duſha je tako velike zene, de je njeni ſpomin vezhin, in de je njena zhednoſt hvaljena pred Bogam in pred ljudmi. Gotovo bom tedaj Jesuſa najdel, zhe ti, prezhiſta deviza, mojo duſho ozhiſtiſh. O neomadeshana deviza! ozhiſti me torej in ohrani me vedno zhiſtiga, de Jesuſa najdem in ljubiti

samorem. O deviza bres madesha ſpozheta! ki ſi Jesuſa, edinorojeniga Ṣinu vezhniga Ozheta, od ſvetiga Duha ſpozhela in rodila, ſpreoberni in ozhifti me na dufhi in na teleſu, potem mi sadobi per ſvojim ljubim Ṣinu veliko ponishnoſt in gorezho ljubesin, dar molitve, ſveto shivljenje in ſrezhno ſmert. Amen.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Vſakdanja poboshnoſt

k zhaſti Mariiniga zhiſtiga ſpozhetja.

1.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

V. Ṣpozhetje tvoje zhiſto je,
O. Rasvefelilo naſ je vſe.
V. Sdaj ſe, uſta, mi odprite,
O. V zhaſt devize prezhaſtite.
V. Glej, goſpá, de mi pomagaſh,
O. Mozh ſovrashnikov premagaſh.

Zhaſt bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

O prezhiſta deviza! ki ſi bres madesha greha ſpozheta, in od perviga trenutka ſvojiga shivljenja polna lepote in vſa neomadeshana bila, ponishno te posdravim kot mater mojiga odreſhenika, angeljev in ljudi kraljizo. O neomadeshana deviza, o zhaſti vredna, gnade polna mati! priſerzhno ſe ſ teboj veſelim, de ſi sa

mater vezhne Befede od vekomaj isvoljena, in pred isvirnim greham obvarovana bila. Sahvalim in zhaftim prefveto Trojizo, ki te je v tvojim fpozhetji f tolikimi prednoftmi obdarila, in tebe ponishno profim, de mi gnado sadobifh, vfe pregrefhne shelje, ki fo mi kot shaloftni nafledki isvirniga greha saoftale, frezhno premagati. Ah! pomagaj mi hudo nagnjenje satirati in premagovati, in ftori, de fvojiga Boga ljubiti nikdar ne posabim.

V. Vfa fi lepa, Marija!
O. Vfa fi lepa, Marija!
V. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
O. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
V. Ti lepota Jerusalema!
O. Ti zhaft Israela!
V. Ti vefelje nafhiga ljudftva!
O. Ti befedniza grefhnikov!
V. O Marija!
O. O Marija!
V. Ti nar modrejfhi deviza!
O. Ti nar dobrotljivfhi mati!
V. Ti kraljiza bres madesha fpozheta! profi sa naf;
O. Bodi nafha fredniza per Gofpodu, Jesufu Krifturu.

Zhefhena fi Marija i. t. d.

Zhaft bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

2.

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

V. Spozhetje tvoje zhiſto je,
O. Rasvefelilo naſ je vſe.
V. Sdaj ſe, uſta, mi odprite,
O. V zhaſt devize prezhaſtite.
V. Glej, goſpá, de mi pomagaſh,
O. Mozh ſovrashnikov premagaſh;

Zhaſt bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

O Marija, ti lepa, neomadeshana lilija! vefelim ſe ſ teboj, de ſi she tifti zhaſ, ko ſi ſpozheta bila, od Boga tolike gnade sadobila. Molim in hvalim preſveto Trojizo, de ti je tako viſoke darove podelila. Pred tabo, ki ſi s obilnoſtjo gnad obdarjena, ſe jeſt ubogi greſhnik sdaj perklonem, in te proſim, dodeli od ſvoje obilnoſti tudi moji duſhi, in vdeleshi me sakladov ſvojiga neomadeshaniga ſpozhetja.

V. Vſa ſi lepa, Marija!
O. Vſa ſi lepa, Marija!
V. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
O. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
V. Ti lepota Jerusalema!
O. Ti zhaſt Israela!
V. Ti vefelje naſhiga ljudſtva!
O. Ti befedniza greſhnikov!
V. O Marija!
O. O Marija!
V. Ti nar modrejſhi deviza!
O. Ti nar dobrotljivſhi mati!
V. Ti kraljiza bres madesha ſpozheta! proſi sa naſ;

O. Bodi naſha ſredniza per Goſpodu Jesuſu Kriſtuſu.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

3.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

V. Spozhetje tvoje zhiſto je,

O. Rasvefelilo naſ je vſe.

V. Sdaj ſe, uſta, mi odprite,

O. V zhaſt devize prezhaſtite.

V. Glej, goſpá, de mi pomagaſh,

O. Mozh ſovrashnikov premagaſh.

Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

O Marija, ti ſkrivnoſti polna, zhiſta rosha! veſelim ſe ſ teboj, de ſi peklenſko kazho premagala in bres madesha isvirniga greha ſpozheta bila. Vſa zhaſt in sahvala bodi torej preſveti Trojizi, od ktere ſi viſoki dar, dar nesapopadljive zhiſtoſti sadobila. Tebe pa ponishno proſim, de tudi meni ſerzhnoſt in mozh sadobiſh, vſe salesovanje hudobniga ſovrashnika premagati, in ſvojo dusho zhiſto ohraniti. Ah! ſtoj mi vedno na ſtrani, in pomagaj mi, vſe ſovrashnike mojiga svelizhanja ſrezhno premagati.

V. Vſa ſi lepa, Marija!

O. Vſa ſi lepa, Marija!

V. In madesha isvirniga greha ni v tebi.

O. In madesha isvirniga greha ni v tebi.

V. Ti lepota Jerusalema!

O. Ti zhaſt Israela!

V. Ti veſelje naſhiga ljudſtva!
O. Ti beſedniza greſhnikov!
V. O Marija!
O. O Marija!
V. Ti nar modrejſhi deviza!
O. Ti nar dobrotljivſhi mati!
V. Ti kraljiza bres madesha ſpozheta! proſi sa naſ;
O. Bodi naſha fredniza per Goſpodu Jesuſu Kriſtuſu.
Zheſhena ſi Marija i. t. d.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

4.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.
V. Spozhetje tvoje zhiſto je,
O. Rasveſelilo naſ je vſe.
V. Sdaj ſe, uſta, mi odprite,
O. V zhaſt devize prezhaſtite.
V. Glej, goſpá, de mi pomagaſh,
O. Mozh ſovrashnikov premagaſh.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

O Marija, ogledalo neomadeshane zhiſtoſti! priſerzhno veſelje zhutim, ko vidim, de ſi she v ſvojim ſpozhetji nar shlahtniſhi in nar popolniſhi zhednôſti s vſimi darovi ſvetiga Duhá prejela. Zhaſt in hvala bodi preſveti Trojizi, de te je ſ temi prednoſtmi obdarila. Tebe, o mati vſe dobrote! pa proſim, ſproſi mi gorezhnoſt, de ſe v vſih zhednoſtih vadim, in vredin poſtanem, gnade in darove ſvetiga Duhá prejeti.

V. Vſa ſi lepa, Marija!
O. Vſa ſi lepa, Marija!
V. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
O. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
V. Ti lepota Jerusalema!
O. Ti zhaſt Israela!
V. Ti veſelje naſhiga ljudſtva!
O. Ti beſedniza greſhnikov!
V. O Marija!
O. O Marija!
V. Ti nar modrejſhi deviza!
O. Ti nar dobrotljivſhi mati!
V. Ti kraljiza bres madesha ſpozheta! proſi sa naſ;
O. Bodi naſha fredniza per Goſpodu Jesuſu Kriſtuſu.
Zheſhena ſi Marija i. t. d.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

5.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.
V. Spozhetje tvoje zhiſto je,
O. Rasveſelilo naſ je vſe.
V. Sdaj ſe, uſta, mi odprite,
O. V zhaſt devize prezhaſtite.
V. Glej, goſpá, de mi pomagaſh,
O. Mozh ſovrashnikov premagaſh.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

O Marija, ti zhiſta in mila daniza! veſelim ſe ſ teboj, de je ſkrivnoſt tvojiga neomadeshaniga ſpozhetja sazhetek naſhiga veſelja in svelizhanja bila. Zhaſtim in hvalim preſveto Trojizo, ki te je tako vi-

ſoko povsdignila in povelizhala. Tebe pa proſim, mi gnado doſezhi, de bi mi ſmert tvojiga Jesuſa k pridu in njegova na krishi prelita kri k svelizhanju bila.

V. Vſa ſi lepa, Marija!
O. Vſa ſi lepa, Marija!
V. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
O. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
V. Ti lepota Jerusalema!
O. Ti zhaſt Israela!
V. Ti veſelje naſhiga ljudſtva!
O. Ti beſedniza greſhnikov!
V. O Marija!
O. O Marija!
V. Ti nar modrejſhi deviza!
O. Ti nar dobrotljivſhi mati!
V. Ti kraljiza bres madesha ſpozheta! proſi sa naſ;
O. Bodi naſha ſredniza per Goſpodu Jesuſu Kriſtuſu.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

6.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.
V. Spozhetje tvoje zhiſto je,
O. Rasveſelilo naſ je vſe.
V. Sdaj ſe, uſta, mi odprite,
O. V zhaſt devize prezhaſtite.
V. Glej, goſpá, de mi pomagaſh,
O. Mozh ſovrashnikov premagaſh.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

O Marija, ti fvitla svesda neomadeshane zhiftofti! veſelim ſe ſ teboj savolj tvojiga neomadeshaniga ſpozhetja, ktero je tudi angelje v nebeſih s neisrezhenim veſeljem napolnilo. Sahvalim in zhaſtim preſveto Trojizo, ki je tebi tako viſoko prednoſt podelila. Ah! ſproſi mi gnado, de ſe enkrat vezhniga veſelja vdeleshim in tebe s nebeſhkimi angeli sdrushen vekomaj zhaſtim in hvalim.

V. Vſa ſi lepa, Marija!
O. Vſa ſi lepa, Marija!
V. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
O. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
V. Ti lepota Jerusalema!
O. Ti zhaſt Israela!
V. Ti veſelje naſhiga ljudſtva!
O. Ti beſedniza greſhnikov!
V. O Marija!
O. O Marija!
V. Ti nar modrejſhi deviza!
O. Ti nar dobrotljivſhi mati!
V. Ti kraljiza bres madesha ſpozheta! proſi sa naſ;
O. Bodi naſha ſredniza per Goſpodu Jesuſu Kriſtuſu.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

7.

Zheſhena ſi Marija i t. d.
V. Spozhetje tvoje zhiſto je,
O. Rasveſelilo naſ je vſe.

V. Sdaj ſe, uſta, mi odprite,
O. V zhaſt devize prezhaſtite.
V. Glej, goſpá, de mi pomagaſh,
O. Mozh ſovrashnikov premagaſh.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

O Marija, jutranja sarja neomadeshane zhiſtofti! zhudim ſe nad teboj, in ſe ſ tabo veſelim, de ſi bila v sazhetku ſvojiga ſpozhetja vſa zhiſta in s gnado tako poterjena, de nikoli nobeniga greha niſi ſtorila. Zhaſtim in sahvalim torej preſveto Trojizo sa to poſebno prednoſt, ktero je smed vſih ſtvari le ſamo tebi podelila. O ſveta deviza, bres madesha ſpozheta! pomagaj mi greha ſe varovati, ſproſi mi popolnama gnuſenje nad greham, de rajſhi umerjem, kakor kdaj vezh kak nov greh ſtorim.

V. Vſa ſi lepa, Marija!
O. Vſa ſi lepa, Marija!
V. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
O. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
V. Ti lepota Jerusalema!
O. Ti zhaſt Israela!
V. Ti veſelje naſhiga ljudſtva!
O. Ti beſedniza greſhnikov!
V. O Marija!
O. O Marija!
V. Ti nar modrejſhi deviza!
O. Ti nar dobrotljivſhi mati!
V. Ti kraljiza bres madesha ſpozheta! proſi sa naſ;
O. Bodi naſha ſredniza per Goſpodu Jeſuſu Kriſtuſu.

Zhesſhena ſi Marija i. t. d.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

8.

Zhesſhena ſi Marija i. t. d.
V. Spozhetje tvoje zhiſto je,
O. Rasveſelilo naſ je vſe.
V. Sdaj ſe, uſta, mi odprite,
O. V zhaſt devize prezhaſtite.
V. Glej, goſpá, de mi pomagaſh,
O. Mozh ſovrashnikov premagaſh.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

O deviza Marija, ti bresmadeshno ſolnze! veſelim in radujem ſe ſ teboj, de ſi v sazhetku ſvojiga ſpozhetja vezhi obilnoſt gnad od Boga prejela, kakor vſi angeli in ſvetniki s vſim ſvojim saſlushenjem. Zhaſtim torej in hvaleshno obzhudujem neſkonzhno dobrotljivoſt preſvete Trojize, ki te je ſ toliko prednoſtjo obdarila. O neomadeshana, gnadepolna deviza! pomagaj mi, de s gnado delam in de je nikdar vezh v ſlabo ne obernem. Spreoberni moje ſerzé, in ſtori, de odſihmal ſamiga ſebe ſposnam in ſe poboljſham.

V. Vſa ſi lepa, Marija!
O. Vſa ſi lepa, Marija!
V. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
O. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
V. Ti lepota Jerusalema!
O. Ti zhaſt Israela!
V. Ti veſelje naſhiga ljudſtva!
O. Ti beſedniza greſhnikov!

V. O Marija!
O. O Marija!
V. Ti nar modrejſhi deviza!
O. Ti nar dobrotljivſhi mati!
V. Ti kraljiza bres madesha ſpozheta! proſi sa naſ;
O. Bodi naſha fredniza per Goſpodu Jesuſu Kriſtuſu.
Zhefhena ſi Marija i. t. d.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

9.

Zhefhena ſi Marija i. t. d.
V. Spozhetje tvoje zhiſto je,
O. Rasvefelilo naſ je vſe!
V. Sdaj ſe, uſta, mi odprite,
O. V zhaſt devize prezhaſtite.
V. Glej, goſpá, de mi pomagaſh,
O. Mozh ſovrashnikov premagaſh.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

O shiva luzh ſvetoſti, ti sgled bresmadeshne zhiſtoſti, deviſhka mati Marija! v sazhetku ſvojiga ſpozhetja ſi bila vſa rasſvetljena, imela ſi popolnama pamet. Komej ſi bila ſpozheta, ſi she ſvojiga Bogá v nar globokejſhi ponishnoſti molila in hvalila; sakaj ſ tvojo pomozhjo je imelo ſtaro prekletſtvo prevsdignjeno biti, po tebi je imela obilnoſt shegna nad Adamove otroke priti. Ah! ſtori torej, de ta shegen v mojim ſerzu ljubesin do Bogá vshge; vnemi ti moje ſerzé ſ plamenam boshje ljubesni, de Bogá tukaj neprenehama lju-

bim in enkrat v nebeſih vekomaj vshivam, kjer ga bom sa vſe tebi podeljene darove s nar vezhi gorezhnoſtjo hvalil, in ſe v velizhaſtvu, ſ kterim ſi ti tamkaj kronana, vekomaj radoval.

V. Vſa ſi lepa, Marija!
O. Vſa ſi lepa, Marija!
V. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
O. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
V. Ti lepota Jerusalema!
O. Ti zhaſt Israela!
V. Ti veſelje naſhiga ljudſtva!
O. Ti beſedniza greſhnikov!
V. O Marija!
O. O Marija!
V. Ti nar modrejſhi deviza!
O. Ti nar dobrotljivſhi mati!
V. Ti kraljiza bres madesha ſpozheta! proſi sa naſ;
O. Bodi naſha fredniza per Goſpodu Jesuſu Kriſtuſu.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

10.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.
V. Spozhetje tvoje zhiſto je,
O. Rasveſelilo naſ je vſe.
V. Sdaj ſe, uſta, mi odprite,
O. V zhaſt devize prezhaſtite.
V. Glej, goſpá, de mi pomagaſh,
O. Mozh ſovrashnikov premagaſh.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

Prefveta deviza Marija, kraljiza nebeſ, mati naſhiga Goſpoda Jesuſa Kriſtuſa, in vſiga ſvetá goſpá! ktera nikogar ne sapuſtiſh, in nobeniga ne saversheſh, osri ſe dobrotljivo ſ ſvojimi miloſtljivimi ozhmi na naſ, in sadobi nam per ſvojim preljubesnjivim Şinu, ki ſi ga deviza rodila, odpuſhenje vſih naſhih grehov, de po tvojim ſvetim neomadeshanim ſpozhetji, ktero ponishno zhaſtimo, v prihodnjim shivljenji vezhno veſelje prejmemo, po Jesuſu Kriſtuſu, tvojim edinorojenim Şinu, kteri s Ozhetam in ſvetim Duham shiví in kraljuje na vſe veke.

V. Vſa ſi lepa, Marija!
O. Vſa ſi lepa, Marija!
V. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
O. In madesha isvirniga greha ni v tebi.
V. Ti lepota Jerusalema!
O. Ti zhaſt Israela!
V. Ti veſelje naſhiga ljudſtva!
O. Ti beſedniza greſhnikov!
V. O Marija!
O. O Marija!
V. Ti nar modrejſhi deviza!
O. Ti nar dobrotljivſhi mati!
V. Ti kraljiza bres madesha ſpozheta! proſi sa naſ;
O. Bodi naſha ſredniza per Goſpodu Jesuſu Kriſtuſu.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

Litanije

od Mariiniga zhiſtiga ſpozhetja.

Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte! uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte! uſliſhi naſ!

Ozhe nebeſhki, vſigamogozhni Bog,
Şin vſiga ſvetá reſhnji Bog,
Şveti Duh, reſnizhni Bog,
Şveta Trojiza, en ſam Bog,
} uſmili ſe naſ!

Şveta Marija, ktero ſi je nebeſhki Ozhe sa hzher bres madesha isvolil,
Şveta Marija, ktero je Şin boshji med vſimi shenami ko ſvojo mater bres madesha ohranil,
Şveta Marija, ktero je ſveti Duh ko ſvojo zhiſto nevefto ſ poſebnimi gnadami olepſhal,
Şveta Marija, ti saperti vert, v kteriga kazha ni pota najdla,
Şveta Marija, ti zhaſtita hiſha s nebeſhko mano napolnjena,
Şveta Marija, ti zhiſta semlja, ktere ſad je v svelizhanje ſvetá iſraſtel,
Şveta Marija, ti shiva ſkrinja mirú in ſprave, ki je bila s nar zhiſtejſhim slatam pokrita,
Şveta Marija, ſlonokoſteni tron nar modrejſhiga Şalomona,
Şveta Marija, ti velizhaſtni tempelj,
} sa naſ Boga proſi!

le nar vikſhimu maſhniku po redu Melhisedeka odpert,
Şveta Marija, ti shlahtna hiſha, ſosidana na vogelni kamen nedolshnoſti in zhiſtoſti,
Şveta Marija, ti vſa ſvitla jutranja sarja ſolnza pravize boshje,
Şveta Marija, ktere ſvitlobe noben oblak greha ni otamniti samogel,
Şveta Marija, ogledalo bres madesha, kteriga noben prah ni omadeshati samogel,
Şveta Marija, ti prezhudno lepa rosha is Jerihe, ki je bres vſiga ternja isvirniga greha israſtla,
Şveta Marija, ti bres madesha ſpozheta mati naſhiga Bogá,
Mi ubogi greſhniki,
De nam ljubesin boshjo pridobiſh,
De nepokoj v naſhim ſerzu ukrotiſh,
De nam naſhe shelje v boshjo zhaſt obrazhati pomagaſh,
De nam ſkos ſvoje neomadeshano ſpozhetje zhiſtoſt ohraniti pomagaſh,
De nam ſpokorno shivljenje in ſrezhno ſmert ſproſiſh,
De tudi vernim duſham vezhni pokoj pridobiſh,
Ti neomadeshana mati naſhiga svelizharja,

sa naſ Boga proſi!

profimo te, uſliſhi naſ, o Marija!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; saneſi nam, o Jesuſ!

Jagnje boshje, ki grehe fvetá odjemljefh; ufliſhi naſ, o Jesuſ!

Jagnje boshje, ki grehe fvetá odjemljefh; uſmili ſe naſ, o Jesuſ!

Kriſte, fliſhi naſ!

Kriſte, ufliſhi naſ!

Zhefhna ſi Marija i. t. d.

V. Kraljiza bres madesha isvirniga greha ſpozheta, proſi sa naſ!

O. Ki pod tvojo pomozh pribeshimo.

Molitev.

O viſoka, s svesdami kronana kraljiza, ki ſe fvetiſh v sharkih ſolnza boshjiga! Ti ſi mi luzh v temi, mozh v ſlaboſtih, bogaſtvo v revſhini, sdravilo v bolesni, rasveſeljevanje v shaloſti, pribeshaliſhe v ſtiſkah in edino upanje mojiga svelizhanja. O Marija, ti lepi limbar nedolshnoſti, in deviſhtva beli zvet! poglej mojo véro in moje ſerzhno hrepenenje, in osdravi mojo bolno duſho, rasſvetli temne pota, po kterih hodim, de bom ſrezhno po pravih potih hodil in priſhel v nebeſa, ſe ſ teboj tiſte ſrezhe veſelit, ktere ſe ti veſeliſh. O Marija, zhudesh modroſti boshje! ti mi samoreſh to sadobiti, zhe le hozheſh, ker ſi smed vſih ſtvarí nar imenitniſhi, in preblashena mati praviga shiviga Bogá. Sato v tebe terdno saupam, in te priſerzhno proſim: Marija, fliſhi me in ufliſhi mojo ponishno proſhnjo! Skos ſvoje ſveto de-

vifhtvo in neomadeshano ſpozhetje, o Marija! me ohrani zhiſtiga na dufhi in na telefu, in me pelji v ſveti raj v imenu Bogá Ozheta, in Sina, ino ſvetiga Duhá. Amen.

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

Posdravljenje neomadeshane Marije.

1.

Bodi posdravljena, o neomadeshana hzhi vezhniga Ozheta! Ti ſi od vekomaj isvoljena, s veliko mozhjó in zhaſtjó obdana in zhes vſe ſtvari viſoko povsdignjena, de ſ ſvojo imenitnoſtjo in mogozhnoſtjo vſe preſheſh, in ſ ſvojo ſvitlo zhiſtoſtjo vſe, kar je vſtvarjeniga, satamnifh. O neomadeshana Marija! vſigamogozhni Bog te je s mozhjó in mogozhnoſtjo obdal, kakorſhne ſhe nikoli nobena ſtvar prejela ni, in je na vſe veke nikdar doſegla ne bo. Torej mi pritezi, deviza nar zhiſtejſhi in nar mogozhniſhi! ob ſmertni uri na pomozh, brani in varuj me salesovanja hudobniga duhá, in pomagaj mi, de v tiſtim hudim vojſkovanji smago doſeshem in ſrezhno pridem pred ſvojiga ſtvarnika in odreſhenika.

Zhefhena ſi Marija i. t. d.

2.

O neomadeshana mati Sinu boshjiga, od vekomaj isvoljena in s nebeſhko luzhjo rasſvetljena! priſerzhno te posdravim is té doline ſols, in te ponishno proſim: O neomadeshana Marija! ki ſi bila s luzhjo nebeſhke modroſti obdana in rasſvetljena, in ſe vedno ſvetiſh bolj kakor zhiſta jutranja sarja, ki is tamnih oblakov pride; poſhlji mi nekoliko ſvoje nebeſhke ſvitlobe, ſ ktero ſi popolnama obdana, omezhi in ogrej moje merslo ſerzé, in rasſvetli mi ſ tiſto luzhjo mojo otemnjeno pamet, de, kadar nozh shivljenja naſtopi, v dobrim ne omagam in od vére ne odpadem; temuzh de ſtanovitin oſtanem, ſovrashnike ſvoje duſhe premagam, in de potem pridem v vezhno svelizhanje, ktero mi je pripravljeno.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

3.

Od vekomaj isvoljena, o nar zhiſtejſhi, ſvitlejſhi, in neomadeshana neveſta ſvetiga Duhá! ki ſi bila s ognjem nar ſvetejſhi ljubesni vneta, ki vedno v boshji neisrezheni ljubesni goriſh, in nikdar ugaſnila ne boſh, priſerzhno te posdravim, o viſoko zheſhena in s obilnoſtjo ſvetiga Duhá obdana, neomadeshana Marija! in te pohlevno proſim: Daj mi ob sadnji uri, ob uri moje ſmerti, dobriga duhá, de bom

ſrezhno ſhel is tega ſvetá in poln saupanja ſtopil k ſodbi boshji. Amen.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Molitev.

Veſelje zhloveſhkiga rodú, mati Kriſtuſova, preblashena deviza Marija! ti ſi upanje ljudi po vſih krajih zeliga ſvetá, ino tudi meni tvoja miloſt upanje daje, de k tebi pritezhem in klizhem: Mati moja! vsemi me sa ſvojiga otroka, ſkerbi sa-me in varuj me. Glej! popolnama ſe ti darujem, in ti priporozhim ſvojo duſho, ſvoje telò, ſvoje miſli, sheljé in dela, ſvoje shivljenje in ſvojo ſmert. Vsemi me tedaj v ſvoje savetje in podpiraj mojo revno duſho soper salesovanje duſhnih ſovrashnikov, ohrani zhiſte moje roke in noge, moj jesik, moje ozhí in uſheſa, ino vſe teleſne pozhutke, de ſe sopet s njimi ne pregreſhim. Poglej, o Marija, revniga zhloveka, ki ſe tebi popolnama daruje in tvoj otrok biti shelí. Marija! popolnama ſim ſe tebi isrozhil, in tvoj otrok vedno oſtati shelim; bodi tudi ti moja mati, in pokashi nad menoj, de ſi mila mati greſhnikov, kakorſhno te ljudje po vſih krajih ſvetá imenujejo, in te klizhejo: Mati, mati! sa naſ Boga proſi. Tako tudi jeſt danſ saklizhem: Mati, mati! ſkerbi sa-me, de od hudiga ne poginem, vodi me po pravim potu, de ne sajdem; varuj me, de od ſkuſhnjav premagan in pogubljen ne

bom. Marija! ſkerbi sa ſvojiga otroka in vojſkuj ſe sa-nj. Marija! pomagaj mi in varuj me ſtraſhne nefrezhe — vezhnih ſhtrafing. Marija! varuj me, le varuj me, varuj me pogubljenja. Amen.

Prasnik rojſtva Marije.

Premiſhljevanje.

O kako veſel in imeniten je danaſhnji dan! Danſ je namrezh bila rojena gnadepolna mati, ki je zelimu ſvétu shegen in svelizhanje prineſla. Rojſtni dan Marije devize ni le rojſtni dan tiſte devize, ki je is kraljeve rodovine ishajala in od poboshnih ſtarſhev rojena bila, ki je v Nazaretu poboshno shivela, ſe s Joſhefam pravizhnim sarozhila in ſkos ſvoje ſveto shivljenje prebivavzam tiſtih krajev veliko dobriga ſkasala. Mariini rojſtni dan ni le ſamo rojſtni dan matere Jeſuſa, temuzh je tudi rojſtni dan tiſte, ktera je bila v paradishu po ſtorjenim grehu od Bogá obljubljena kot mati shivljenja in svelizhanja. Rojſtni dan Marije je rojſtni dan tiſte zhudapolne in ſkrivnoſtne shene, ki je peklenſkimu duhu mozh odvsela. Rojſtni dan Marije je rojſtni dan tiſte prezhudne devize, ki je zelimu ſvetu odreſhenika dala. Rojſtni dan Marije je rojſtni dan veſolne matere vſih shivih, ker je is nje svelizhar is-hajal, po kterim ſo ljudje pravo duſhno shivljenje sadobili. Eva, veſolna mati, od ktere vſi ljudje is-hajajo, je ſramoto in nefrezho, greh in

ſmert na ſvét prineſla. Marija nam je pa dala veſelje in ſrezho, gnado in shivljenje, ker je mati tiſtiga, od kteriga ſe vès shegen in pravo shivljenje is-haja. S rojſtvam Marije ſe je tedaj perkasala lepa jutranja sarja, ki je nam ſolnze pravizhnoſti in ſ tem novi dan duhovniga shivljenja napovedala. Ona je lepa rudezha jutranja sarja na nebu gnade, ktero je boshja modroſt isvolila in vſigamogozhna roka Narvikſhiga vſtvarila. Ona je tiſta prezhudna korenina Davidoviga rodu, is ktere je Kriſtuſ nar, salſhi zvetliza, zvetel in israſtel. Rojſtvo Marije je torej vſih vernih ſerza s veſeljem in hvaleshnoſtjo napolnilo, sakaj njeni rojſtni dan je rojſtni dan obilniga shegna in svelizhanja sa zeli zhloveſhki rod. Ako bi ne bila Marija rojena, bi ne bilo tiſte shene, ktera je imela peklenſki kazhi glavo ſtreti, in bi tudi ne bilo tiſte devize, ktera je imela obljubljeniga odreſhenika na ſvet roditi. Ako bi tedaj ne bila Marija rojena, bi tudi Kriſtuſ rojen ne bil, ſolnze noviga shivljenja bi nam ſhe ne bilo perſijalo, temuzh bi bili ſhe smiram v ſmertni ſenzi, v temni nozhi ajdovſkih smot tizhali. Rojſtni dan Marije je tedaj dan veſelja in velike zhaſti sa vſe ljudi, dan, kteriga je gnada boshja isvolila in Goſpod naredil, dan poln zhudeshev in ſkrivnoſt. Sato ſveta zerkev rojſtni dan Marije poſvezhuje, ter ga prasnizhno in veſelo obhaja. In kriſtjan obhaja takrat, kadar Mariin rojſten dan obhaja, ſvoj laſtni rojſtni dan, rojſtni dan gnade in svelizhanja.

Molitev.

Isvoljena deviza! poglej ſ ſvojo dobrotljivoſtjo na naſ in bodi nam revnim greſhnikam svefta beſedniza in mogozhna pomozhniza. Po tebi nam je perſijalo ſolnze pravizhnoſti, Kriſtuſ naſh odreſhenik. Sato na danaſhnji dan ſveta zerkev v ſvojim velikim rasveſeljevanji prepeva: Tvoje rojſtvo, o deviza! je zelimu ſvétu veſelje prineſlo, sakaj is tebe je perſijalo ſolnze vſe pravizhnoſti, Kriſtuſ naſh Goſpod, ki nam je prekletſtvo odvsel in shegen prineſel, ki je ſmert saterl in nam vezhno shivljenje dal. Tvoje rojſtvo, o deviza! s velikim veſeljem obhajamo in s vſo poboshnoſtjo zhaſtimo, sakaj po tebi ſmo luzh sagledali in shivljenje najdli. Tebi bodi zhaſt in hvala vekomaj. Amen.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Litanije

sa prasnik rojſtva Marije devize.

Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe nebeſhki, vſigamogozhni Bog, } uſmili ſe naſ!
Bog Şin, vſiga ſvetá reſhnji Bog, }
Şveti Duh, reſnizhni Bog, }
Şveta Trojiza, en ſam Bog, }

O Marija, ti gnadepolna rojena deviza,
O Marija, ti kraljeva hzhi is hifhe Davidove,
O Marija, ki ſi vſe ſvoje ſprednike na popolnoſti in gnadi viſoko preſegla,
O Marija, ti zhaſt in lepota ſvojih ſtarſhev in vefelje njih ſerz,
O Marija, ti nepokvarjena rosha med ternjem,
O Marija, ti nedolshna golobiza, ktere glaſ ſe je s vefeljem saſlifhal,
O Marija, ti ljubesnjiva zvetliza, ktere duh zhednoſt je vſo semljo napolnil,
O Marija, ki ſo te preroki prerokovali, angeli napovedovali, in snamnja nasnanovale,
O Marija, ki ſi bila rojena kraljiza ſvetá in ſredniza med nami in med Bogam,
O Marija, ti mladika Aronova, ki ſi sraſtla is korenine Jeſetove,
O Marija, ti morſka svesda, ki ſi ſe prikasala is saroda Jakopoviga, in priſvetila k tolashbi in svelizhanju vſih,
O Marija, ti ſedesh ſlonokofteni kralja Salomona,
O Marija, sgodnja daniza, ki ſi ſe ſvétu pokasala,

} sa naſ Boga proſi!

Mi ubogi greſhniki,
De nam od Boga zhifto in ſv. ljubesin ſproſiſh,
De bi ſkos tvojo pomozh ſvoje ſerza v prebivaliſhe ſv. Duha perpravili,

} proſimo te, uſliſhi naſ, o Marija!

De bi po tebi od boshje luzhi rasfvetljeni bili,
De bi po tebi boshje dobrote vshivali,
De bi te pofnemati samogli,
De bi vfi k vezhnimu shivljenju prerojeni bili,
O fvetorojena Deviza,
} profimo te, ufliſhi naf, o Marija!

Jagnje boshje, ki grehe fvetá odjemljefh; saneſi nam, o Jesuf!

Jagnje boshje, ki grehe fvetá odjemljefh; ufliſhi naf, o Jesuf!

Jagnje boshje, ki grehe fvetá odjemljefh; ufmili ſe naf, o Jesuf!

Kriſte, fliſhi naf!
Kriſte, ufliſhi naf!

Ozhe nafh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

V. Tvoje rojſtvo, o deviza in boshja porodniza!

O. Je vefelje osnanilo vſimu fvetu.

Molimo.

O Bog! ki fvojo fv. zerkev po prezhaſtitim rojſtvu devize Marije rasvefeljujefh, profimo te, dodeli fvojim flushabnikam in flushabnizam dar nebefhke gnade, de, kakor je rojſtvo preblashene devize Marije blishnjiga odrefhenika napovedovalo, poboshno obhajanje ſpomina njeniga rojſtva nafh mir pomnoshi, po Jesuſu Kriſtuſu, Gofpodu nafhim. Amen.

O prefveta Marija! ktero je trojedini Bog od vekomaj mater edinorojeniga Sinu

nebeſhkiga Oʒheta svolil in namenil, ktero ſo preroki prerokovali, ozhaki prizhakovali, in po kteri ſo vſi narodi hrepeneli; mi ponishno zhaſtimo ſpomin tvojiga ſv. rojſtva, in ſe ga ſerzhno veſelimo, ter is globozhine ſvojiga ſerza k tebi sdihujemo, de bi ſe ti po duhovno v naſhih ſerzih rodila, de bi bile naſhe ſerza polne tvoje ljubesnjivoſti in fladkoſti, in vedno ſ tvojim preſladkim in preljubesnjivim ſerzam ſklenjene. Amen.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija.
(Petkrat.)
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

Prasnik fladkiga imena Marije.

Premiſhljevanje.

Imé „Marija“ ima veliko pomenov, kteri nam njeno imenitnoſt in mogozhnoſt ſposnati dajo, in tudi naſhe saupanje do nje poterdijo ali povikſhajo. Imé „Marija“ pomeni mogozhno goſpó in kraljizo. Ona je namrezh peklenſkimu duhu vſo mozh odvsela in ga premagala, de jo ni ofkrunil s isvirnim greham; torej je v reſnizi mogozhna goſpá ali smagovavka. Tudi je premagala vſe ſvoje telesne pozhutke in jih je duhu pokorne ſtorila, duhá pa Bogu, tako de je bilo njeno ſerzé proſto vſiga hudiga nagnjenja, in de njena volja s nobenimi, tudi s nar manjſhimi neſpodobnimi sheljami omade-

shana bila ni. Tudi je kraljevala in kraljuje zhes vſe druge ſtvarí. Ṣhe zlo njeni Ṣin, kteriga Kerubini molijo, in kteri je s nebeſhkim Ozhetam eniga bitja, je nji kot ſvoji materi pokorin. Imé „Marija“ pomeni tudi morjé. Sakaj, kakor ſe v morje vſi ſtudenzi, potoki, reke in jeseri istekajo; tako ſo ſe tudi v Marii vſe gnade sbrale, ktere ſo angeli, ozhaki, preroki, apoſteljni, marterniki, ſposnovavzi, devize in ſploh vſi ſvetniki od Boga prejeli. Kar ſo drugi ſvetniki le nekoliko imeli, to ima ona v vſi polnoſti. Gnade, ſ kterimi je bila preſveta deviza napolnjena, niſo tedaj preſegle ſamo gnad vſaziga ſvetnika poſebej, temuzh gnade vſih ſvetnikov in angeljev ſkup. Imé „Marija“ tudi pomeni ſvitlo svesdo na morju. Po nji nam je namrezh perſijalo ſolnze pravizhnoſti, Kriſtuſ Jesuſ, ki je rasſvetlil vſe, kteri ſo v temi smot tizhali. Pa tudi sharki njene dobrotljivoſti ſe nam ſvetijo, kakor ſvitla svesda na morji, in rasſvetljujejo zelo semljo. Ona je apoſteljne, lepe luzhi ſvetá, poduzhevala, ſpovednike rasſvetljevala, pridigarjem mozh dajala, de ſo ſerzhno osnanovali ſveti evangeli. Ṣkos njo je zeli ſvét is tème smot k luzhi prave vere perpeljan. Ona vſe greſhnike, kteri v tèmi ſmertniga greha ſedé in ſe k nji obernejo, rasſvetlí, de ſposnajo ſvojo veliko nevarnoſt in na pot pokore pridejo. Ona tudi pravizhne in poboshne poduzhuje, de ne sajdejo od pota svelizhanja, temuzh de ſe vedó hude perloshnoſti in greſhne nevarnoſti oguiti, in de ſkuſhnjave premagajo. Reſnizhno

nam je tedaj ona ſvitla svesda na morji tega shivljenja, ker naſ sveſto vodi, in ſkos nar hujſhi viharje ſrezhno perpelje v vezhno svelizhanje. Imé „Marija“ tudi pomeni, de je ona sa naſhe svelizhanje ſkerbna, in de ſi savolj tega veliko persadeva, kakor ſi je ſkerbna Marta sa ſvojiga odreſhenika veliko prisadela. Imé „Marija“ tudi pomeni, de je ona polna pohlevnoſti in dobrotljivoſti, ſ ktero doſtikrat rasshaljeno pravizhnoſt boshjo utolashi, in roko boshjiga maſhevanja, ki je proti nam obernjena, pohlevno odverne, de naſ krivizhnih ne pokonzha, kakor je Abigail rasshaljeniga Davida utolashila, de neſpametniga Nabala pokonzhal ni. Imé „Marija“ tudi pomeni, de je ona ſvetovavka, ki nam v dvomih vſelej prav ſvetuje, kakor je Rebeka ſvojimu ſinu Jakopu ſvetovala. Imé „Marija“ pomeni, de nam je ona mozhna bramba v ſkuſhnjavah, in de je tudi sadoſti mogozhna, peklenſkimu duhu, ki naſ salesuje, ſe v bran poſtaviti in ga premagati, kakor je premagala Judit Holoferna. Imé „Marija“ tudi pomeni, de je ona vſa ljubesnjiva do naſ, tudi do mlazhnih kriſtjanov, ktere tako dolgo mezhí in k dobrimu ſpodbada, de jih popolnama omezhí, ſpreoberne in sa dobro vname, kakor Sunamitarza Abisaj, ki je Davidu nogé grela, kadar je zhutila in ſposnala, de mersle poſtajajo. O prezhudno Mariino imé, ki toliko imenitniga in tolashljiviga v ſebi sapopade. Sato ſo ga tudi kriſtjani vſih zhaſov neprenehama hvalili in vſi rodovi sveſto zhaſtili. S kako veliko zhaſtjo, in ſ kako terdnim saupanjem bi

mogli tudi mi tvoje imé, o Marija, isgovarjati! Sakaj tvoje imé naſ opominja, de ſi isvoljena med vſimi Sionſkimi hzherami in shegnana med vſimi shenami, de je polnoſt gnad od sazhetka tvojiga shivljenja v tebi prebivala, de je Gospod ſ tabo, in de ſi povsdignjena zhes vſe ſvetnike in angeljſke kore. O Marija! tvoje imé nam pripoveduje, de te je mozh Narvikſhiga obdala, de ſi mati tiſtiga, ki je nebó in semljo naredil, ki je oblake sgorej perpél, morju meje poſtavil in vſim vodam poſtavo dal. Tvoje imé, o Marija! naſ tudi opominja, de ſi per Bogu naſha beſedniza in ſredniza, naſha pomozhniza in tolashniza, rasſvetljevavka in popravljavka, edino upanje in perbeshaliſhe greſhnikov. O de bi ſi torej to ſladko imé globoko v ſvoje ſerza vtiſnili, de bi ga per vſih ſvojih opravilih v miſli imeli, in ga poſebno v sadnjih sdihljejih isgovoriti samogli.

Molitev.

O mati gnadepolna! neprenehama hozhem tvoje imé hvaliti in zhaſtiti, sakaj tvoje imé je sa imenam Jesuſ nar ſvetejſhi in zhaſtitljivſhi, je polno ſkrivnoſt, zhudeshev in gnad. Sato ſe moje saupanje do tebe ponavlja in povikſhuje, in ſv. ljubesin ſe v mojim ſerzu vnema, kolikorkrat tvoje imé isgovorim ali isgovoriti ſliſhim. V tvoje imé hozhem torej klizati, kadar me bodo ſkuſhnjave in ſtraſti napadle, kadar bo shaloſt in britkoſt moje ſerze navdala, in kadar me bo ſtrah pred ſodbo

boshjo v obupnoſt gnal. V tvojim iménu o Marija! hozhem tudi k Goſpodu moliti, in gotovo bo moja molitev ſprejeta pred tronam Narvikſhiga. Marija, o ſladko imé! po kterim sadobivajo greſhniki gnado ſpreobernjenja, shaloſtni rasveſeljenje, dvomljivi ſvèt in ſlabi mozh. Marija, o ſladko imé! v kterim vojſhaki smago, jetniki poterpeshljivoſt dobivajo, bolniki polajſhanje terpljenja ali sdravje najdejo. Marija, o ſladko imé! v kterim pridigarji in ſpovedniki veliko greſhnikov na pot boshjiga ſposnanja in prave pokore vodijo. Marija, o ſladko imé! v kterim miſijonarji po daljnih krajih luzh ſv. vére pershigajo. O Marija, o ſladko imé! v kteriga popotniki ſvoje saupanje ſtavijo, po kterim nevarnoſt odganjajo in neſrezhi uhajajo. Marija, o ſladko imé! po kterim doſegajo duſhe v vizah polajſhanje terpljenja in reſhenje. Marija, o ſladko imé! ti ſi veſelje angeljev in ſvetnikov, zhaſt nebeſ in semlje. Marija, o ſladko imé! v tebi tudi jeſt najdem mozh, tolashbo, rasſvetljenje in vſe saupanje. O Marija! vſak dan hozhem torej tvoje ſladko imé isgovarjati, in ſi ga sa vſelej globoko v ſerzé vtiſniti, de bom ſhe per sadnjih sdihljejih, kadar nizh vezh govoriti ne bom mogel, v tvojim imenu upal. Tvoje imé, o Marija! naj mj bo imé frezhe in rasveſeljevanja, vezhniga shegna in svelizhanja. Amen.

Litanije

v prasnik prefladkiga imena Marije devize.

Gofpod, ufmili fe naf!
Krifte, ufmili fe naf!
Gofpod, ufmili fe naf!
Krifte, flifhi naf!
Krifte, uflifhi naf!

Ozhe nebefhki, vfigamogozhni Bog,
Bog Şin, vfiga fvetá refhnji Bog,
Şveti Duh, refnizhni Bog,
Şveta Trojiza, en fam Bog,
} ufmili fe naf!

Şveta Marija,
O Marija, savolj fvojiga imena,
O Marija, ktere imé je fveto,
O Marija, ktere imé je blago in fladko,
O Marija, ktere imé je blagoflovljeno,
O Marija, ktere imé je fvetlo,
O Marija, ktere imé je zhaftitljivo,
O Marija, ktere imé je vfe vefelo,
O Marija, ktere imé je vfe gnadljivo,
O Marija, ktere imé je vfe ljubesnjivo,
O Marija, ktere imé je mogozhno,
O Marija, ktere imé je pomagljivo,
O Marija, ktere imé je bresmadeshno,
O Marija, ktere imé je tolashljivo,
O Marija, ktere imé je oblaftno,
O Marija, ktere imé je prezhudno,
O Marija, ktere imé je velizhaftno,
O Marija, ktere imé je sa imenam boshjim nad vfe imena povsdignjeno,
} sa naf Bogá prosi!

Mi ubogi greſhniki,
De bi ti med Bogam in med nami
fredniza bila,
De bi nam pomagala vojſkovati ſe
soper hudobne duhove,
De bi nam ko ſvitla svesda povſod
ſvetila,
De bi naſ is vſih nevarnoſt reſhila,
De bi naſ ne puſtila pogubiti ſe v
valovih tega shivljenja,
De bi nam po tem popotovanji ſrezhno
dala priti v savetje vezhniga pokoja,
Ti ſvitla svesda na morji,

proſimo te, uſliſhi naſ, o Marija!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; saneſi nam, o Jesuſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; uſliſhi naſ, o Jesuſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; uſmili ſe naſ, o Jesuſ!

Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

V. Imé devize Marije bodi zheſheno;

O. Sdaj in vekomaj. Amen.

Molimo.

Vſigamogozhni Bog! proſimo te, dodeli, de bodo tvoji verni, kteri preſladko imé Marije devize na pomozh klizhejo, po njeni mogozhni priproſhnji vſih slegov oteti na semlji, in de enkrat v vezhno nebeſhko veſeije priti saſlushijo, po Kriſtuſu Goſpodu naſhim. Amen.

O Marija! tvoje imé je fladko veſelje angeljev, ſtrah hudobnih duhov, mozh ſlabih, podpora revnih, tolashba shaloſtnih, sdravje bolnikov, saupanje umirajozhih. O Marija! naj tudi jeſt mozh in ſladkoſt tvojiga imena zhutim v shivljenji in v ſmerti. V vſih ſkuſhnjavah in teshavah, ki nad me pridejo, hozhem v tvoje imé klizati. Isgovarjati ga hozhem v veſelji in v shaloſti, v potrebah, v teshavah, v nadlogah, v ſtiſkah in v ſkuſhnjavah; isgovoriti ga hozhem preden s doma grem, preden ſe k delu in molitvi podam, preden jeſti in piti sazhnem; isgovoriti ga hozhem vſelej preden saſpim, in vſelej kadar ſe sbudim. Marija, Marija! tvoje imé naj bo na mojim jesiku in v mojim ſerzu; naj bo v mojih miſlih, sdihljejih in beſedah. O Marija! v ſladkim sraku tvojiga imena naj shivim in umerjem. Tvoje imé, o Marija! naj mi bo tolashba v shaloſti, podpora v ſlaboſti, reſhenje v nevarnoſti, bramba v ſkuſhnjavi, polajſhanje v terpljenji, pomozh v bolesni, upanje v ſmerti. Tvoje imé, o Marija! naj bo ſladkoſt mojimu jesiku, prijetnoſt mojim uſheſam, veſelje in radoſt mojimu ſerzu. O miloſtljiva, o dobrotljiva, o ſladka deviza Marija!

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

(Petkrat.)

Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

Poboshnoſt

k zhaſti Mariiniga imena.

1.

Predp. Tvoje imé, o Marija! povelizhuje veſoljno zerkev, sakaj velike rezhí ti je ſtoril on, ki je mogozhen, in zhigar biſtvo je ſvetoſt.

Marija! v tebe saupam in vekomaj ne bom oſramoten, sakaj ti ſi moja mozh in moje perbeshaliſhe, ti ſi moja podpora od materniga telesa, ti ſi me dosdaj uzhila in mi vſelej dobrotljiva bila. Bodi mi tudi odſlej sveſta varhinja in terdna podpora. Nagni ſvoje uhó k meni, pomagaj mi v potrebah, is nevarnoſti me potegni in hudiga me otmi. O Marija! na-te ſe sanaſham, ki ſi mi vodilo in upanje od moje mladoſti. Po tebi ſim zhudopolno ohranjen, po tebi ſim dosdaj veliko gnad doſegel in tvojo dobrotljivoſt ſim nad ſabo velikokrat ozhitno vidil. Velike in hude nadloge ſo zhes me priſhle, ali ti ſi ſe k meni obernila, in ſi me is prepada nasaj perpeljala. Svojo velikoſt ſi dosdaj nad menoj zhedalje bolj ſkasovala. Sato bom tudi jeſt tvojo sveſtobo neprenehama hvalil. Moje uſta naj bodo polne tvoje hvale, moji shnabli naj ti s veſeljem hvalo pojó, moj jesik naj zeli dan od tvoje dobrotljivoſti govorí, moja duſha naj te povelizhuje, moje ſerzé naj te ljubi. Ker ne morem zhudeshev tvoje dobrotljivoſti do-

povedati, jih hozhem nozh in dan premiſhljevati in te ſ premiſhljevanjem hvaliti. Hvaliti te hozhem, o Marija! hvaliti te hozhem in tvoje imé na pomozh klizati.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Zhaſt bodi naſhimu odreſheniku s Bogam Ozhetam in ſv. Duham, in naſhi ljubi materi Marii, sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. Tvoje imé, o Marija, povelizhuje veſoljno zerkev, sakaj velike rezhí ti je ſtoril on, ki je mogozhen, in zhigar biſtvo je ſvetoſt.

2.

Predp. Od ſolnzhniga is-hoda do njegoviga sahoda je hvaljeno imé Goſpodovo in njegove matere Marije.

O Marija! ptujiz ſim na semlji, nikar ſe ne ſkrivaj pred menoj, ampak oberni ſe k meni; glej, moja duſha ima mozhne sheljé po tebi. Potoshil ſim ſvoje nadloge tebi, in ſi me uſliſhala; uſliſhi me tudi sdaj in podpiraj me po ſvoji dobrotljivoſti. Odvrazhaj me od pota hudobije, in ſproſi mi rasumnoſt, de bom Jeſuſovo poſtavo premiſhljeval in jo is zeliga ſerza ſpolnoval, sakaj to je boljſhi, kakor tavsheti slatá in ſrebrá, in ſlajſhi, kakor med mojim uſtam. Boshja poſtava me ſtorí rasumniga, boshja poſtava je ſvetilo mojim nogam, in luzh mojim ſtesam. O Marija! uzhi me poſtavo tvojiga Ṣina premiſhljevati, jo vſelej ljubiti in ſpolnovati. Pelji me po

ſtesi boshjih sapoved, sakaj to shelim. Nagni moje ferzé k boshjimu rasodenju, in varuj ga hude posheljivosti. Odverni moje ozhí, de nezhimurnih rezhí ne gledajo, in obrazhaj jih tje, de bodo zhudeshe Jesusove poſtave gledale. Oberni ſe k meni, o Marija! in pomagaj mi, de boshjo poſtavo ſpolnujem in shivim.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Zhaſt bodi naſhimu odreſheniku s Bogam Ozhetam in ſv. Duham, in naſhi ljubi materi Marii, sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. Od ſolnzhniga is-hoda do njegoviga sahoda je hvaljeno imé Goſpodovo in njegove matere Marije.

3.

Predp. Reſhilo bo imé Marije vſe, kteri v nadlogah ſ ſvojimi proſhnjami k nji perbeshé.

O Marija, veliko je tvoje imé v Israelu (med kriſtjani), sato ſim k tebi ſvoje ozhi povsdignil. Kakor ſo ozhi flushabnika v ſvojiga goſpoda, in ozhí dekle v ſvojo goſpó obernjene, tako ſo moje ozhí obernjene k tebi, ki v nebeſih kraljujeſh. O Marija! v meſtu mirú je tvoje prebivaliſhe in v nebeſhkim Sionu tvoje kraljeſtvo; oberni ſe torej k meni, ki ſim tvoj flushabnik, ſprejmi me v ſvoje varſtvo in ravnaj me k dobrimu. O Marija! varuj me, vodi me, in bom shivel; ne perpuſti,

de bi bilo moje upanje oframoteno, temuzh pomagaj mi, in bom ohranjen. Marija! hiti me otet. Gospá! tezi mi pomagat. Jeft ſim revesh in ſiromak, o Marija! hiti k meni. Moja pomozhniza Marija! nikar ſe ne mudi. O Marija! pomagaj ſvojimu flushabniku, ki v tebe saupa. Bodi mi mozhen turn pred ſovrashnikam. Poſhlji mi pomozhi is ſvetiſha in varuj me is Ṣiona. Ṣ ſvojo mogozhno priproſhnjo, o Marija! ohrani me, oshivljaj me in ofrezhi me na semlji. O Marija! naj moja proſhnja do tvojiga oblizhja pride. Pomagaj mi, in moji shnabli bodo tebi hvalo prepevali, in moj jesik bo tvojo miloſt osnanoval prihodnjim rodovam. Marija! naj mi tvoja roka na pomozh pride, ki v tebe upam. V tebe ſo upali naſhi ozhetje, upali ſo: in niſo bili oframoteni, reſheni ſo bili. Tudi jeft bom reſhen, ako mi ti pomagaſh. Kazhe in modraſe bom poteptal, leva in drakona bom premagal, ako ſi ti s mano. Bodi torej moja varhinja, moja mozh in moje perbeshaliſhe; vodi me, varuj me savolj ſvojiga imena. Ispelji me is vſih saderg, faj ſi mogozhna pomozhniza. V tvoje roke isrozhim ſvojo duſho in telo, o Marija!

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Zhaſt bodi naſhimu odreſheniku s Bogam Ozhetam in ſv. Duham, in naſhi ljubi materi Marii, sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. Reſhilo bo imé Marije vſe, kteri v nadlogah ſ ſvojimi proſhnjami k nji perbeshé.

4.

Predp. Po veſoljnim ſvétu je zhudopolno tvoje imé, o Marija!

Marija je moja raſsvetljevavka in moja pomozh, koga ſe bom bal? Marija je varhinja mojiga shivljenja, pred kom ſe bom treſel? Akoravno bi me vojſka oblegla, ſe moje ſerzé ne bo balo; akoravno bi boj soper mé vſtal, bom klizaje v Mariino imé vſe premagal. Marija je moje savetje, moja pomozhniza in moja bramba, torej ſe mi nizh ni bati, ako bi ſe ravno semlja gibala in goré bile preſtavljene v ſredo morjá, ako bi ſe ravno hribi topili, in vodé ſhumele in kipele. Marija je moja paſteriza, nizh mi ne bo manjkalo, sakaj po dobri paſhi me bo vodila, in po poti pravize me bo peljala savolj ſvojiga imena. Torej, ako bi ravno v ſmertno ſenzo saſhel, ſe nizh ne bom bal, dokler je Marija s mano. Pod varſtvam Marije bom vſelej ſtanovitin, ſerzhan in mozhan. Upam, de bom od Marije vojen v deshelo shivih priſhel, kjer bom Goſpodove dobrote vshival vekomaj.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.

Zhaſt bodi naſhimu odreſheniku s Bogam Ozhetam in ſv. Duham, in naſhi ljubi materi Marii, sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. Po vefoljnim fvétu je zhudopolno tvoje imé, o Marija!

5.

Predp. Nebefa fo osnanile Mariino imé, in vfe ljudftva fo vidile njeno velizhaftvo. Marija, ktere imé je angelj od Bogá poflan fvetimu Joahimu osnanil, je blagodarjena od nebef in od semlje. Şveti Duh te, o Marija! blagruje v fvetim pifmu: „Vfa lepa fi prijatliza moja, nad tabo madesha ni. Ena je golobiza moja, moja popolniza! Kakor limbar med ternjem je prijatliza moja med hzherami.“ Zhefhena fi Marija, gnade polna, Gofpod je f tabo, shegnana fi med shenami, je rekel angelj. Shegnana fi med shenami, je povsela Elisabeta. Şrezhno Mariino teló in frezhne Mariine perfi, je rekla neka shena smed mnoshize. In poboshni kriftjani ti neprenehama klizhejo: Blagodarjena fi, o Marija! sakaj vefoljni fvét je poln shegna fadu tvojiga telefa. Blagodarjena fi, sakaj Bogá bodo po tebi vfi narodi zhaftili, ki bodo flifhali tvoje imé. Blagodarjena fi med vfimi shenami na semlji. Ti fi flava Jerusalemfka, ti vefelje Israeljfko, ti zhaft vefolniga zhlovefhkiga ljudftva, ti bofh blagoflovljena ven in ven. Ti fi kinzh fvetá, popravljavka zhlovefhkiga rodú, tempelj Narvifhiga, kraljiza nebef in zhaft vfih fvetnikov. O Marija! naj te tudi jeft v fpominu imam ven in ven; naj te tudi

moj jesik hvali ven in ven; naj te tudi moje ferzé ljubi ven in ven!

Zhefhena fi Marija i. t. d.

Zhaft bodi nafhimu odrefheniku s Bogam Ozhetam in fv. Duham, in nafhi ljubi materi Marii, sdaj in vekomaj. Amen.

Predp. Nebefa fo osnanile Mariino imé, in vfe ljudftva fo vidile njeno velizhaftvo.

Imé devize Marije naj bo zhefheno,
Odflej vekomaj.

Dodeli, vfigamogozhni Bog! profimo te, de bodo tvoji verni, ki fe imena prefvete Devize Marije in njeniga varftva vefelé, po njeni ljubesnjivi in mogozhni priprofhnji na semlji vfiga hudiga refheni, kdaj pa v nebefih vezhno vefelje dofegli. Po Jesufu Kriftufu, Gofpodu nafhim. Amen.

Prasnik osnanjenja devize Marije.

Premiſhljevanje.

Danſ je tifti vefeli dan, kadar je angelj Gabriel od Bogá v mefto Nazaret k devizi Marii poſlan rekel: „Ne boj ſe Marija, sakaj gnado ſi per Bogu najdla; ti bofh namrezh ſpozhela in rodila Sinu, in imenuj ga „Jesuſ.“ Glej! ſveti Duh bo v té prifhel, in mozh Narviſhiga te bo obdala, sato bo ſveto, ktero bo is tebe rojeno, Sin boshji imenovano.“ To ſo tifte prezhudne befede, ſ kterimi je angelj

Gabriel osnanil Marii veliko ſkrivnoſt, ſkrivnoſt Jesuſoviga vzhlovezhenja v njenim deviſhkim teleſu. Kadar je bil angelj Gabriel Marii Jesuſovo vzhlovezhenje osnanil, in kadar je bila Marija v to ponishno pervolila, je angelj sginil. In v tiſtim hipu je naredil ſveti Duh is zhiſte kervi prezhiſte devize popolnama lepo zhloveſhko teló, je tudi vſtvaril in dal tiſtimu teleſu nar lepſhi zhloveſhko duſho, ktera je bila kdaj vſtvarjena. In v tiſtim hipu ſe je edinorojeni Sin Boga Ozheta v zhiſtim teleſu Marije devize ſ zhloveſhko natoro, to je: ſ pravo zhloveſhko duſho in teleſam popolnama ſklenil. O neisrezhena ſkrivnoſt! Bog je poſtal zhlovek, in Marija je poſtala mati shiviga Bogá. Ko je Jesuſ v Mariinim teleſu pravo zhloveſhko natoro ſ ſvojo boshjo natoro v eni boshji perſhoni ſklenil, ſe is tega vidi, de je v Jesuſu ena ſama perſhona, in ſzer boshja, pa dve natori, boshja in zhloveſhka, savolj tega tudi dve volji, boshja in zhloveſhka. Is tega ſe vidi, de je Jesuſ Bog in zhlovek ſkup. In ko je Marija Jesuſa, Boga-zhloveka, od ſvetiga Duhá ſpozhela in rodila, je po véri imenovati deviſhka mati boshja. O neſkonzhna ponishnoſt! Bog je poſtal zhlovek! O neisrezhena imenitnoſt in mogozhnoſt! Marija je poſtala mati neſkonzhniga Bogá! In ravno is tega, de je Mati boshja poſtala, ſe is-hajajo vſe imenitnoſti in vrednoſti, ktere ſe nji perpiſujejo. Is tega is-haja njeno zhiſto ſpozhetje in vedno deviſhtvo, polnoſt gnad in viſokoſt zhednoſt. Is tega tudi is-hajajo vſe njene shlahtne iména:

kraljiza nebeſ in semlje, mati prezhudna, ſedesh modroſti boshje, sazhetik naſhiga veſelja, hiſha slata, poſoda vſe ſvetoſti, in druge lepe imena, ſ kterimi jo ſveta zerkev povikſhuje in zhaſti. Ona je tako imenitna, de njena imenitnoſt in velikoſt ne preſeshe le vſih sapopadkov zhloveſhke pameti, temuzh je tudi tako popolnama delo boshje vſigamogozhnoſti, de bolj popolnama biti ne more. Bog ſzer samore neisrezheno lepſhi in imenitniſhi nebó in semljo vſtvariti, kakorſhno je vſtvaril; lepſhi in imenitniſhi matere, kakor je mati boshja, pa nikdar vſtvariti ne more. In ta prezhudna mati, ktere velikoſt in menitnoſt je tako viſoka, de preſeshe vſe sapopadke zhloveſhke pameti, in de je ſam Bog bolj povikſhati ne more, je na danaſhnji dan naſha duhovna mati poſtala. Ko naſ namrezh njeni Sin sa ſvoje brate in ſeſtre ſposna, ſmo kot njegovi bratje in ſeſtre tudi ſinovi in hzhere njegove matere. Marija, mati Jeſuſova, je torej naſha duhovna mati, ktera naſ je ſmerti reſhila in nam ſkos Jeſuſa, kteriga je na danaſhnji dan ſpozhela, novo shivljenje, shivljenje gnade in svelizhanja dala. Posdravljamo jo torej velikokrat s beſedami angelja, in zhaſtimo jo neprenehama, pa ne le s jesikam, ampak v djanji in reſnizi, de nam bo pomagala in naſ po tem zhaſnim shivljenji v vezhno svelizhanje perpeljala.

Molitev.

O preſveta deviza, danaſhnji dan je bil zhudopolni dan, dan, ob kterim je tebi

nar vezhi zhaft, nam pa nar fladkejſhi tolashba doſhla. O boshja mati! uzhi naſ torej to preſveto ſkrivnoſt ponishno moliti, in tebe vedno hvaliti, sakaj ſtraſhna ſhtrafinga vezhniga prekletſtva bi bila nepreneha ma nad nami leshala in naſ teshila, ako bi ſe edinorojeni Şin nebeſhkiga Ozheta v tvojim deviſhkim teleſu sa naſ vzhlovezhil ne bil. Pa po tebi, o Marija, nam je miloſt perſijala in reſhenje doſhlo, ko ſi poſtala mati odreſhenikova in tudi naſha duhovna mati. Kot dobrotljivo duhovno mater te pa tudi hozhem zeli zhaſ shivljenja hvaliti in zhaſtiti. Shelim imeti jesik, de bi le tebe hvalil; ozhi, de bi le proti tebi gledale; roke, de bi le tebi ſlushile; noge, de bi ſe le tebi blishale; ſerze, de bi le tebe ljubilo. O fladka mati! ſtori, de te ljubim, zhedalje bolj in bolj ljubim. Amen.

Litanije

sa prasnik osnanjenja Marije devize.

Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, fliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe nebeſhki, vſigamogozhni Bog,
Bog Şin, vſiga ſveta reſhnji Bog,
Şveti Duh, reſnizhni Bog,
Şveta Trojiza, en ſam Bog,

} uſmili ſe naſ!

Sveta Marija,
O Marija, kteri je veliki angelj Gabriel nebeſhko zheſhenje prineſel,
O Marija, ktero je veliki angelj Gabriel gnade polno in shegnano med shenami imenoval,
O Marija, v ktero je ſv. Duh priſhel,
O Marija, ktero je mozh Narvikſhiga obſenzhila,
O Marija, nad ktere beſedo: „Naj ſe sgodí!“ ſe veſelijo nebeſa in semlja,
O Marija, v kteri je vezhna beſeda meſó poſtala,
O Marija, ſvitla sarja, ki je ſvétu prihod ſolnza pravize osnanila,
O Marija, mozhna goſpá, ki je ſvétu kruh shivljenja pripravlja,
O Marija, nebeſhko morjé, v kterim ſe je najdel shlahtni biſer Jesuſ Kriſtuſ,
O Marija, ſedesh kralja nebeſ in semlje,
O Marija, ſvetli oblak, ki je vodil isvoljeno ljudſtvo boshje,
O Marija, tempelj vezhne zhaſtí,
Mi ubogi greſhniki,
De nam od Bogá potrebnih gnad ſproſiſh,
De ſtoriſh, de bo Bog tudi s nami,
De bi te vſelej vredno zhaſtiti samogli,
De nam priſerzhno ljubesin do shegnaniga ſadú tvojiga teleſa ſproſiſh,
Deviza in mati Narvikſhiga,

sa naſ Bogá proſi!

proſimo te, uſliſhi naſ, o Marija!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; saneſi nam, o Jesuſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; uſliſhi naſ, o Jesuſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; uſmili ſe naſ, o Jesuſ!

Kriſte, ſliſhi naſ!

Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

V. Angelj Gabriel je Marii zheſhenje prineſel.

O. In ona je ſpozhela od ſvetiga Duhá.

Molimo.

O Bog, ki ſi dodelil, de je tvoj Şin po angelovim osnanjenji v teleſu ſvete devize Marije zhlovek poſtal; daj nam, ki te ponishno proſimo, to gnado, de mi, ki jo reſnizhno mater boshjo zhaſtimo, po njenih proſhnjah tvojo pomozh sadobimo. Po Jesuſu Kriſtuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

Ş ponishnoſtjo in ſpoſhtovanjem grem pred tebe, o Marija! de bi te posdravil ſ pozheſhenjem angelovim. Preſveta deviza! ſ ponishnim in ljubesni polnim ſerzam ſtopim pred tabo, in shelim, de bi te vſi svelizhani duhovi namesto mene ſto tavshent in ſhe vezhkrat ſ tim angelovim pozheſhenjem posdravljali. Şaj ti nimam kaj ſlajſhiga darovati, kakor je tó posdravljenje. Nebó ſe raduje, semlja ſtermí, ſatan be-

shí in pekel ſe treſe, ko rezhem: „Zheſhena ſi Marija!“ Shaloſt sgine, veſelje ſe vname in ljubesin gorí, ko rezhem: „Zheſhena ſi Marija!“ Poboshnoſt ſe vshiga, keſanje budí, upanje raſte in tolashba vezhi prihaja, ko rezhem: „Zheſhena ſi Marija!“ — Taka je ſladkoſt tega pozheſhenja, in tako viſok je njegov pomen, de nobena ſtvar ne samore té ſladkoſti dopovedati, pa tudi ne rasumeti viſokoſti njegove. Sató ſe jeſt nevredna ſtvar pred tabo ponishno priklanjam, rekozh: „Zheſhena ſi Marija!“ in te proſim is zeliga ſerzá, vsemi to pozheſhenje, in naj bom tvoj svefti ſlushabnik. Amen.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd. (Petkrat.)

Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

Prasnik ozhiſhevanja Marije devize.

Premiſhljevanje.

Danaſhnji prasnik sapopade v ſebi velike ſkrivnoſti, in pomeni, de je Marija ſvojiga Sina, ki je vezhna luzh, v tempelj prineſla, in ga ſ ſabo vred nebeſhkimu Ozhetu sa naſ darovala. Marija, isvoljena mati vezhne luzhi, je prineſla v tempelj sa naſhe darovanje vezhno luzh, ſvojiga Sina Jesuſa, de je ſpolnila Moj-

sefovo poſtavo. Bog je bil namrezh po Mojsefu, fvojim ſlushabniku sapovedal, de naj bo vſaka Israelſka shena po porodu otroka moshkiga ſpola ſhtirdeſet dni, po porodu otroka shenſkiga ſpola pa oſemdeſet dni odlozhena, naj ſe v tem zhaſu nizh ſvetiga ne dotakne, in naj ne hodi v zerkev. Kadar bodo pa ti dnevi dopolnjeni, naj gre v tempelj k ozhiſhevanju, in naj Bogú daruje mlado jagnje, zhe je pa revna, dve gerlizi ali dva golobza. Boshja sapoved po Mojsefu Israelſkim shenam dana ni ſzer Marije ozhiſhevanju podvergla, ker je ta sapoved le shenam veljala, ktere ſo bile po redu natore rodovitne, ne pa Marii, ki je po zhudeshu, ſkos vſigamogozhnoſt ſvetiga Duhá, ſvojiga Ṣina Jesuſa ſpozhela. Ali deſiravno ni bila ozhiſhevanja potrebna, je vender is velike ponishnoſti in pokorſhine ſhla v Jerusalemſki tempelj k ozhiſhevanju, in je v dar prineſla dva mlada golobza, ker ni imela zhaſniga premoshenja. Marija, ponishna deviza, je prineſla v tempelj vezhno luzh, ſvojiga Ṣina, kteriga je nebeſhkimu Ozhetu sa naſ darovala. Povsdigni ſe torej kerſhanſko ljudſtvo in rasveſeljuj ſe, sakaj nozh, v kteri ſo ſkos ſhtiri tavshent lét ljudſtva sdihovale, je preſhla, in dan ſe nam je prikasal, dan, v kterim zeli ſvét ſvitlobo gleda. Marija, nar zhiſtejſhi deviza, neſe v tempelj darovat Jesuſa, vezhno luzh, ki pokriva temno nozh ſtariga teſtamenta. Sdaj ſo rasodete boshje ſkrivnoſti, sdaj ſe prava véra od smot lozhi in ſe zhiſta kashe, sdaj je naſhe upanje vterjeno, sdaj je

ſveta ljubesin ſkos vezhno luzh v naſhih ſerzih prishgana. Rasſvetljena je naſha pamet, poterjen je ſpomin in omezhena je volja, vishane ſo od vezhne luzhi naſhe miſli, sheljé, beſede in djanja. Bres Jesuſa, vezhne luzhi, bi ſe nam ne bil pa nikdar dan duhovniga shivljenja napozhil, in nikdar bi ne bili boshjih ſkrivnoſt ſposnali. Sakaj od Bogá, naſ le Bog ſam poduzhiti samore, zhesnatorno véro, upanje in ljubesin nam le Bog ſam podeliti samore. Per ti vezhni luzhi ſe pa sdaj vezhnih boshjih reſniz uzhiti samoremo. Mi sdaj vidimo in ſposnamo, kar bi bres vezhne luzhi nikdar ne vidili in ne ſposnali. O Jesuſ, luzh ſvetá, ki ſi bil na danaſhnji dan od ſvoje matere sa naſ nebeſhkimu Ozhetu darovan in med ljudí rasglaſhen, rasſvetli me, de bom tebe in Ozheta v nebeſih prav ſposnal. Naj me luzh tvoje gnade rasſvetlí, de vershem od ſebe dela teme, in naj mi pot proti vezhnoſti rasſvetljuje, de pridem v nebeſhko kraljeſtvo.

Molitev.

O Marija, pokorna mati in ponishna deviza, hvalim in zhaſtim tvojo globoko ponishnoſt, po kteri ſi ſe ſtari poſtavi, ki tebi ni veljala, popolnama podvergla, ter ſvojiga edinorojeniga Sina v tempelj k darovanju in reſhenju prineſla. Hvalim in zhaſtim tvojo neisrezheno ponishnoſt, po kteri ſi ſe danſ per ſvojim ozhiſhevanji sa omadeshano sheno in sa greſhnizo viditi dala, deſiravno ſi bila bres vſiga ma-

desha in vedno zhifta deviza. Pa ne hvalim le tvojih lepih zhednoft, temuzh jih hozhem tudi pofnemati in v djanji kasati. K temu mi je pa pofebne pomozhi treba, ker fo mi ftrafti um otemnele, ferzé popazhile in me delezh od Bogá odlozhile. Sprofi mi torej, o Marija! pravo rasfvetljenje, de vfe grehe, v kterih fe snajdem, in nevarne pota, po kterih hodim, fposnam in sapuftim. Potem mi, o Marija! pa tudi pomagaj, de bom v fvetlobi gnade boshje shivel, dobrih dél in zhednoft smiram bogatejfhi perhajal. In kadar fe mi ura popotovanja is tega fvetá perblisha, takrat, o Marija! takrat mi pofebno pomagaj, in fpomni fe ob tifti uri, de fi moja mati, in de fim tudi jeft tvoj otrok. Spomni fe, de fi na danafhnji dan fvojiga Sina sa naf darovala, kteriga draga daritev bo pa nad menoj sgubljena, zhe mi ti mogozhna kraljiza ne pomagafh. Pomagaj mi torej ob tifti uri, in daj mi fvojiga Sina, kteriga fi bogabojezhimu Simeonu v narozhje podala, v ferzé fprejeti, de potem poln tolashbe in vefelja f ftarim Simeonam rezhi samorem: Sdaj, o Gofpod! pufti fvojiga flushabnika umréti, sakaj moje ozhi fo vidile in moje ferzé je prejelo svelizharja. O Marija, kadar bom popotoval is tega fvetá, me pelji in perpelji v drushbo vfih pravizhnih, tje, kjer vezhni mir in pokoj, kjer vezhna luzh fvéti in kjer fe bres nehanja prasniki vefelja obhajajo. Amen.

Litanije

sa prasnik ozhifhevanja Marije devize.

Gofpod, ufmili fe naf!
Krifte, ufmili fe naf!
Gofpod, ufmili fe naf!
Krifte, flifhi naf!
Krifte, uflifhi naf!

Ozhe nebefhki, vfigamogozhni Bog, } ufmili fe naf!
Bog Şin, vfiga fveta refhnji Bog, }
Şveti Duh, refnizhni Bog, }
Şveta Trojiza, en fam Bog, }

Şveta Marija, } sa naf Bogá proſi!
O Marija, ktera fi fe poftavi ozhifhevanja podvergla,
O Marija, ktera fi f fvojim boshjim Şinam in fv. Joshefam v Jerusalem popotovala,
O Marija, ktera fi fvojiga preljubiga Şina v tempeljnu pred Gofpoda poftavila in darovala,
O Marija, ktera fi v fvoje ozhifhevanje dve gerlizi darovala,
O Marija, ktera fi Şinu Narvikfhiga odkupila,
O Marija, ki te je fv. Şimeon posdravil in poshegnal,
O Marija, ktera fi fvoje preljubo Dete Şimeonu v narozhje djala,
O Marija, ktera fi f fvetim veſeljem hvalne befede fv. Şimeona flifhala,
O Marija, ki te je hvala Ane prerokinje rasveſelila,

O Marija, ti prezhifta deviza, sa naſ Bogá proſi!
O Marija, ti prezhifta deviza in mati, sa naſ Bogá proſi!
Mi ubogi greſhniki,
De ſvoje materno ſerzé k naſhi molitvi nagneſh,
De v vſih naſhih potrebah naſhe perbeshaliſhe oſtaneſh,
De nam popolno zhiſtoſt ſerzá ſproſiſh,
De naſ pravizhne, gorezhe in poboshne ſtoriſh,
De naſ pravizhne in zhiſte pred Vſigamogozhniga poſtaviſh,
De nam gnado ſproſiſh, tebe in tvojiga ljubiga Sina vedno v miſlih in ſerzih imeti,
De nam mirno in ſrezhno ſmert ſproſiſh,
De naſ po ſmerti pred Bogá peljeſh,
De vſim vernim mertvim vezhni pokoj ſproſiſh,
O Mati naſhiga Goſpoda,

proſimo te, uſliſhi naſ, o Marija!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; saneſi nam, o Jesuſ!
Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; uſliſhi naſ, o Jesuſ!
Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; uſmili ſe naſ, o Jesuſ!
Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

V. Vidili ſmo luzh v raſsvetljenje nevernikov.
O. In zhaſt tvojiga ljudſtva Israela.

Molimo.

O Bog! ki ſi ſvojiga edinorojeniga Şina v umerjozhim telesu od njegove blashene matere v tempeljnu darovati dal; dodeli nam po prosnji ravno te prezhiste devize, de ſvojih grehov ozhiſheni tvoje sapovedi svesto ſpolnujemo in enkrat v tempelj tvoje nebeſhke zhasti pripeljani biti saſlushimo. Po Jesusu Kristusu, Gospodu nasem. Amen.

Mati nasega Gospoda Jesusa Kristusa! o kako veliko sahvalo ſmo ti dolshni, ker ſi nam svelizharja rodila in dojila! Kdo bi te priserzhno ne zhastil in ne ljubil, ki srezho ima, Njega in tebe posnati? Pa te zhasti in ljubesni ne saſlushish ſamo savolj ſvoje viſoke vrednosti, ampak tudi savolj ſvoje zhednosti. Po porodu je tvoja perva misel bila, Boga hvaliti in sahvaliti, ſvoje boshje Dete ſvojimu in njegovimu Ozhetu v nebeſih v dar prinesti, in Mojseſovi postavi s sveſtim opravljanjem darú pokorſhino ſkasati. Kako lep sgled ſi nam vſim dala, in gotovo je volja tvojiga Şina, de te posnemamo. Kakor ti, o Marija! hozhemo tudi mi sa vſako dobroto Bogu hvalo in sahvalo dati. Kakor ti, o Marija! hozhemo pokorni biti vſim sapovedim, hozhemo vſe dolshnosti svesto ſpolnovati; hozhemo vſakimu odrajtati, dati in puſtiti, kar ſmo mu dolshni. Kakor svesti in pokorni otrozi ſe hozhemo Ozhetu v nebeſih darovati; s gorezhim ſerzam, ſi ho-

zhemo prisadevati, velizhaftvo vezhniga nebeſhkiga kraljeftva doſezhi. To nam ſprofi ti, o Marija! K tebi klizhemo, v tebe saupamo, tebi ſe perporozhimo. Ne sapufti naſ, o Marija!

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd. (Petkrat.)

Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

Prasnik vnebovsetja Marije.

Premiſhljevanje.

Po ſprizhevanji zerkvenih uzhenikov je oſtala Marija po Jesuſovim vſtajenji od mertvih ſhe vezh zhaſa na semlji, in ſzer ſveti zerkvi v velik koriſt in poſpeh, vernim pa v tolashbo in sgled praviga poboshniga shivljenja. Vedno je bila samiſhljena v nebeſhke rezhí, nepreneham je premiſhljevala beſede in dela ſvojiga boshjiga Ṣina, je tudi velikokrat veſelo obiſkala in pozhaſtila tiſte kraje, kjer je Jesuſ ſkrivnoſti odreſhenja dopernesel. Ona je zhiſte ljubesni do ſvojiga Ṣina gorela, je po njem hrepenela, je k njemu priti in ſe s njim ſkleniti shelela. Pa perſhel je zhaſ, de je Marija, kar je ſerzhno shelela, tudi doſegla, in nekteri poboshni ſtarih zhaſov to takole perpovedujejo: Angelj s nebeſ je priſhel v Jerusalemſko hiſho, kjer je Marija prebivala in ljubesni boshje gorela, in ji je napovedal, de

ſe bo kmalo is tega ſvetá preſelila k ſvojimu Ṣinu, k kterimu priti shelí. To veſelo osnanilo je Marija ljubljenimu uzhenzu, ſvetimu Janesu, na snanje dala, in potem ſo tudi drugi kriſtjani v Jerusalemu in okoli Jerusalema to svedili. Vſi blishnji kriſtjani ſo ſe per Marii sbrali, in rasun ſvetiga Tomasha tudi drugi apoſteljni, kteri ſo ſhe per shivljenji bili. In ſerza vſih prizhujozhih ſo bile s veſeljem in s shaloſtjo napolnjene. S shaloſtjo, kadar ſo pomiſlili, de bo ljuba mati, ktera je bila dosdaj tolashba in pomozh kriſtjanov, ſvoje otroke sapuſtila. Pa tudi veſelje jih je navdajalo, kadar ſo pomiſlili, de gre ona k ſvojimu Ṣinu v nebeſhko kraljeſtvo, kjer ſe bo s njim ſklenila, in vedno oſtala naſha beſedniza. In kdo bi ne verjel, de je Marija prizhujozhe tolashila, jih tudi k poboshnimu shivljenju in k ſtanovitnoſti v dobrim opominjevala. In potem, kadar je vſim apoſteljnam sa osnanovanje ſvete vére ſerzhnoſt dala in zeli zerkvi ſvojo pomozh obljubila, je nebeſhka ſvitloba obdala hiſho, v kteri je ona prebivala, in priſhel je Jesuſ s nebeſhkimi angeljzi in drugimi isvoljenimi, je ſprejel ſvoje ljubljene matere zhiſto duſho, ktera ſe je njeniga teleſa lozhila in jo je peljal med angeljſkim petjem v ſvoje nebeſhko kraljeſtvo. (V osir Mariine ſtaroſti ſo piſavzi rasnih miſel. Verjetno je, de je Marija okoli 64 do 72 lét na semlji prebivala.) Potem, kadar je bila Mariina shlahtna duſha teleſa lozhena, ſo vſi prizhujozhi mile ſolsé tozhili in zhiſto Mariino teló, ſveto prebivaliſhe vzhlove-

zheniga Bogá viſoko zhaſtili, pravi ſv. Janes Damaſzen, ker ſo vidili, de ſo vſakorſhni bolniki, tudi judje, ki ſo v hiſho, kjer je ſveto Mariino teló leshalo, ſtopili, na zhudno visho sdravje dofegli. Kmalo potem ſo apoſteljni in uzhenzi s vernimi kriſtjani, ki ſo imeli ſvetilnize v rokah, in kterim ſo ſe tudi judje perdrushili, zhaſtito Mariino teló pokopat neſli v vert Gezemani, in ſo grob s velikim kamnam pokrili. Zhes tri dni potem pride ſv. Tomash, kteri ni bil prizhujozh per ſmerti Marije devize, in své shaloſtno novizo, de shegnana ſkrinja mirú in ſprave noviga teſtamenta, prezhiſto Mariino teló, v kterim je edinorojeni Sin Narvikſhiga prebival, she v semlji pozhiva. Od velike shaloſti, ko Mariiniga preſvetiga oblizhja nizh vezh viditi ni mogel, je tedaj proſil apoſteljne, de bi grob, v kteriga je bilo Mariino zhiſto teló polosheno, odperli. Odperli ſo ſzer grob, pa niſo najdli ſvetiga teleſa, temuzh le rjuhe, ſ kterimi je bilo per pogrebu preſveto teló savito, in ktere ſo prijetno diſhavo od ſebe dajale. Mozhno ſo ſe savseli nad zhudeshem té ſkrivnoſti. Sopet ſo grob pokrili in drusiga miſliti niſo mogli, kakor de je Sin boshji, Goſpod vezhne zhaſti, kteri je ſvojo mater zeli zhaſ shivljenja popolnama zhiſto ohranil, tudi sdaj njeno ſveto in zhiſto teló ſtrohljivoſti in gnjilobe obvaroval in ga pred veſolnim vſtajenjem mertvih, she tretji dan po ſmerti is groba sbudil, ter ga vsel v nebeſhko prebivaliſhe, de bo vekomaj zheſheno.

Danaſhnji prasnik nam pokashe trojin zhudesh, ki ſe je nad Marijo sgodil. Zhaſtitljiva in prezhudna namrezh je bila njena ſmert. Zhaſtitljivo in prezhudno je bilo njeno vſtajenje. Zhaſtitljivo in prezhudno je bilo njeno vnebovsetje in povikſhanje v nebeſih.

Marija je bila, kakor ſveta zerkev uzhi, ſkos poſebno gnado isvirniga greha obvarovana in v sazhetku ſvojiga shivljenja vſa poſvezhena. Sraven tega je bila tudi ſhe s drugimi poſebnimi gnadami obdana, de ſe je ſkos zeli zhaſ ſvojiga shivljenja vſaziga tudi nar manjſhiga greha obvarovala. Proſta je bila hudiga nagnjenja in grefhniga posheljenja. Is tega ſe ſklene, de Marije, ki je bila vſiga greha proſta, tudi ſhtrafinge greha sadele niſo. Ena ſhtrafinga greha je pa ſmert. Torej Marija ni savolj greha ſmerti podvershena bila, pravi ſv. Epifani. Ker ſe je pa njeni Şin, deſiravno ni nikoli grefhil, ſmerti podvergel, je savolj tega tudi ona umerla, ker je mogla ſvojimu finu v tem enaka biti, kakor mu je bila enaka v zelim drugim shivljenji, uzhí ſv. Avguſhtin. Ali njena ſmert ni bila enaka ſmerti drusih Adamovih otrók, temuzh je bila zhaſtitljiva in prezhudna. Vſe Mariine miſli in sheljé ſo bile vedno proti Jesuſu obernjene, in vſe dela savolj njega in is ljubesni do njega ſtorjene, ker ga je ſ zhiſto, ſveto, ſtanovitno in nesapopadljivo ljubesnijo ljubila. Sato je po vnebohodu ſvojiga ljubiga Şina vedno shelela in hrepenela k njemu priti in ſe s njim ſkleniti. Njeno ſerzé je neprenehama puhtelo proti

lepim nebeſam, in od tega ſerzhniga hrepenenja, ſe ſ ſvojim Ṣinam v nebeſhkim kraljeſtvu ſkleniti, je medlela. Ona ſe nikakor ſmerti bala ni, kakor vezhidel drugi ljudje, temuzh je neprenehama hrepenela, is tega ſvetá k ſvojimu ljubimu Ṣinu v nebeſhko kraljeſtvo priti, in ſe s njim v ljubesni sa vſe vezhne zhaſe ſkleniti. Njeno shivljenje je bilo popolnama ſveto in zhednoſt bogato, ker ſe je neisrezheno imenitnih in velikih gnad, ktere je od Boga prejela, ſveſto poſlushila in ſi jih modro v ſvoj prid obernila, sato je vedno na zhednoſtih bogatejſhi perhajala in v ljubesni boshji neprenehama raſtla, tako, de je vſe ſlushabnike viſoko preraſtla. Sato je v ſvojim ſerzu ſprizhevanje imela, de bo doſegla v nebeſhkim kraljeſtvu pervi ſedesh med isvoljenimi, in de bo od ſvojiga Ṣina, kteriga je bolj kakor vſi drugi ljubila, s imenitno krono kronana. Tudi sato je bilo njeno hrepenenje po nebeſih veliko, ker ni bila na minljivi ſvét navesana, ampak je le neſkonzhniga Bogá in njegove dobrote premiſhljevala in v ljubesni do njega gorela. Sato ſe sa Marijo, ki je Boga neisrezheno ljubila in nam svelizharja rodila, ni ſpodobilo, de bi bila per ſmerti shaloſt, nepokoj in ſtrah obzhutila, in britkoſti in teshave terpela. In ob ſmertni uri je bilo tudi per nji vſe zhaſtitljivo in prezhudno. Njeno oblizhje je bilo s nebeſhko ſvitlobo, s veliko lepſhi, kakor popred, obdano, je vſim prizhujozhim lep mir napovedovalo, in tudi globoko ponishnoſt, viſoko imenitnoſt in ljubesnjivo framoshljivoſt

kasalo. Njene ozhí proti nebeſam obernjene ſo ſe ſvetile nebeſhkiga veſelja, in njeni duh je bil v Bogá popolnama samaknjen. Savolj tega je bilo njeno ſerzé polno sheljá in hrepenenja, ſe s Jesuſam ſkleniti. V tem hrepenenji, ſ kterim je shelela k ſvojimu Ṣinu priti, in v tej ljubesni, od ktere je bila vshgana, ſe je samaknila. In v tem samaknjenji je oginj, oginj zhiſte ſvete ljubesni, njene teleſne mozhi popolnama poshgal, de potem na ſvetu nizh vezh shiveti ni mogla. In ravno savolj tega ſilniga ognja ſvete ljubesni ſe je njena zhiſta duſha teleſa lozhila, kteri je Jesuſ s angeli in ſvetniki naproti priſhel, in jo med nebeſhkim peſjem v vezhni raj peljal. Od ſvete ljubesni vneta duſha Marije ſe je torej bres vſe grenkoſti in bres vſiga terpljenja teleſa lozhila, in ſe ſkos ljubesin ſ ſvojim Bogam in Ṣinam ſklenila. Tako je zhes ſmert kraljevala porodniza tiſtiga, ki je sazhetnik shivljenja; tako ſe je is tega ſvetá v vezhni raj preſelila tiſta ſvitla svesda, ktera je v shivljenji semljo rasſvetljevala. O ſveta Marija, polna ljubesni! glej ſvojo nar lepſhi smago, smago, ſ ktero ſi ſmert premagala, de te ni nobena ſmertna grenkoſt in britkoſt obſhla, nobena teshava obdala, in nobeno terpljenje teshilo. Torej tvoja ſmert nizh drusiga ni bila, kakor veſelo preſeljenje is tega ſvetá, samaknjenje v ognji ſvete ljubesni, po kterim ſe je duſha teleſa lozhila, ter ſhla v nebeſhko kraljeſtvo. Kadar ſe je zhiſta duſha Marije teleſa lozhila, je bilo teló v semljo sakopano k ſprizhevanju, de

je bila Marija umerjozha ſtvar, in de je hotla ſvojiga Ṣina, kteri ſe je, deſiravno je bil sazhetnik vſe ſvetoſti, ſmerti podvergel, poſnemati. Pa Mariino truplo ni v semlji trohnelo in gnjilo, kakor druge zhloveſhke trupla, in tudi ni bilo obſojeno, kakor druge zhloveſhke trupla do ſodnjiga dné v semlji leshati, temuzh tretji dan je Jeſuſ prezhiſto dufho ſvoje matere ſklenil s njenim teleſam, kteriga je ſ zhudopolno ſvitlobo, s neisrezheno lepoto in s drugimi imenitnimi laſtnoſtmi obdal, ter ga prav zhaſtitljiviga ſtoril. In to ſe je tudi po vſi pravizi sa Marijo ſpodobilo, de njeno truplo v grobu oſtalo in ſtrohnelo ni, ampak de je bilo trohnobe popolnama obvarovano in zhaſtitljivo is groba vseto. Sakaj v njem je prebivala prav zhiſta in neomadeshana dufha, ktera s nobenim greham, ne s isvirnim, ne s djanſkim, omadeshana bila ni. Savolj tega ſe tudi ſpodobilo ni, de bi bile ſhtrafinge greha prezhiſto truplo sadele. Ṣhtrafinga greha je pa ſtrohljivoſt zhloveſhkih trupel po ſmerti. Tedaj tudi Marija ſtrohljivoſti ſvojiga trupla sapadla ni, veliko bolj ſe je sa njo ſpodobilo, de je bilo njeno truplo v grobu vſe ſtrohljivoſti in gnjilobe obvarovano, in de je bilo kmalo is groba zhaſtitljivo sbujeno. Kteri udje in deli Mariiniga trupla bi bili neki trohnobi in gnjilobi podversheni? Ali morebiti njeno ſerzé, ktero je vedno le sa Bogá ſamiga gorelo, in v kterim nobenih drusih sheljá ni bilo, kakor Bogu ſamimu dopaſti? Ṣo morebiti saſlushile njene ozhí ſtrohneti in ſegniti, ki ſo bile vedno

ſramoshljive in bojezhe? Ṣo morebiti saſlushili njeni shnablji in jesik ſtrohneti in ſe v prah ſpremeniti, ki ni s njimi nikdar nepotrebnih rezhí govorila, temuzh jih le sa molitev, sa hvalo boshjo in sa povikſhanje boshje zhaſtí perpravljene imela? Ṣo morebiti njene roké ſtrohneti saſlushile, ki ſo ſe le s opravljanjem dobrih dél pezhale? Ali ſo morebiti saſlushile njene nogé jed zhervov poſtati, ki niſo nikdar po poti napzhnoſti, ampak vſelej le po poti pravizhnoſti hodile? Teló Marije devize, ki je bilo popolnama proſto vſaziga greha, ki je bilo tudi popolnama duſhi pokorno, nikakor tedaj saſlushilo ni, de bi bilo veſolni poſtavi trohnobe in gnjilobe podversheno, temuzh po vſi pravizi ſe je ſpodobilo, de je bilo trohnobe popolnama obvarovano, in de je kmalo po pogrebu bres vſiga pokashenja in prav zhaſtitljivo k novimu shivljenju poklizano bilo. In dalje gre Marii ta imenitnoſt in prednoſt ſhe poſebno savolj tega, ker je mati Ṣinu boshjiga. Ṣaj je njeno teló ravno tiſto teló, is kteriga je bilo teló Jesuſa Kriſtuſa vſtvarjeno. Ṣaj je ona v tem teleſu odreſhenika ſvetá ſkos devet meſzov noſila in redila. Kako bi bilo tedaj mogozhe miſliti, de je Mariino teló preſveto boshje meſto, ktero je boshja modroſt ſesidala, in nad kteriga lepoto ſe nebó in semlja zhudite, popolnama rasdjano in rop trohnobe poſtalo? Kako bi bilo mogozhe miſliti, de ſe je Mariino zhiſto teló, v kterim je Jesuſ Kriſtuſ zhloveſhko natoro ſ ſvojo boshjo natoro v eni perſhoni ſklenil in v njem prebival, v prah in

pepel ſpremenilo? Kako bi bilo mogozhe miſliti, de je Mariino zhiſto teló, preſveta duhovna poſoda, jéd sanizhljivih zhervov poſtalo, in de do ſodniga dné med praham semlje v ſramotni trohnobi in gnjilobi oſtati mora, ker je v njem preſveta Trojiza s obilnoſtjo gnad prebivala? Grosno bi ſe bilo savseti nad tako miſlijo, ker je to naravnoſt naſproti Mariini imenitnoſti in viſoki zhaſti Jesuſa Kriſtuſa. Sakaj mati Marija in njeni Sin Jesuſ ſta tako ſklenjena eden s drugim, de je na eno visho Mariino teló Jesuſovo teló, ker je teló Jesuſa is zhiſte kervi in meſá Marije. Ako bi bilo tedaj teló Marije v grobu rop trohnobe in jéd zhervov poſtalo, bi bilo to Jesuſovi viſoki zhaſti naravnoſt naſproti, in Marija bi bila vsrok imela, ſe Jesuſu pertoshiti, de njeno zhiſto truplo v grobu leshati in trohneti puſti, is kteriga je njegovo preſveto teló, v kterim je ſvojo preſveto daritev Bogu Ozhetu dopernesel. Torej je bilo Kriſtuſu ſamimu na tem leshezhe, de Mariino zhiſto teló, ktero je bilo v ſvetiſhe boshje isvoljeno, v semlji ſtrohnelo ni, ampak de je bilo kakor njegovo s novim shivljenjem in s neumerljivoſtjo obdano in v prebivaliſhe isvoljenih ſprejeto.

Tudi grob, v kterim je zhiſto teló neomadeshane devize leshalo in po boshji modroſti vſe ſtrohljivoſti, vſiga pokashenja in ognjuſhenja obvarovano bilo, je bil savolj tega prav zhaſtitljiv, zhaſtitljivſhi, kakor tron kralja Salomona. Grob, v kterim je Mariino teló leshalo, je bil zhaſtitljiv, sakaj Bog je nad njim ſvojo

mogozhnoſt in dobrotljivoſt ſkasal, ter ga ſ ſvitlo blishobo in prijetno dishavo obdal, ktero je Mariino preſveto telò od ſebe dajalo. Potem ko je bilo Mariino deviſhko truplo k novimu, zhaſtitljivimu in neumerljivimu shivljenju sbujeno in s dusho ſklenjeno, je bila Marija neisrezheno zhaſtitljivo k ſedeshu preſvete Trojize peljana. S nebeſhko ſvitlobo in zhaſtjo obdana, na ſvojiga Sina Jesuſa naslonjena, od angeljev in ſvetnikov ſpremljevana, in med nebeſhkim petjem ſe je Marija ſkos mozh ſvojiga Sina in ſkos ſvojo laſtno mozh smiram viſokejſhe in viſokejſhe proti ſedeshu preſvete Trojize povsdigovala. Vſi angeljzi in ſvetniki, ki ſo jo ſpremljevali in ji k zhaſti ſvete nebeſhke peſmi péli, ſo jo neprenehama posdravljali in jo gnadopolno imenovali. Ni ſamo mati ſv. Janesa kerſtnika polna sazhudenja saklizala: od kod mi pride ſrezha, de mati mojiga Goſpoda k meni pride? Tudi vſi nebeſhki prebivavzi ſo per pogledu isvoljene deviſhke matere, ki je bila neisrezheno zhaſtitljivo v nebeſa peljana, eden drugimu saklizali: Kdo je ta zhaſtitljiva in prezhudna deviza, ki ſe od semlje vsdiguje in ſe polna zhaſti proti ſedeshu Narvikſhiga blisha? Vſi nebeſhki angeljzi ſo ſe zhudili nad prezhudno devizo, ki je bila ognja boshje ljubesni popolnama vneta, ki je imela smed vſih ſtvarí nar bolj rasſvetljeno pamet in neisrezheno veliko modroſt, ki je bila napolnjena s boshjimi gnadami in prav bogata lepih zhednoſt. Sato ſo ji nebeſhki duhovi ſrezho voſhili in jo v ſvojim rasveſeljevanji isvoljeno ſtvar

boshjo imenovali. Veſelili ſo ſe patriarhi, kadar ſo vgledali tiſto, po kteri ſo v ſvojim shivljenji hrepeneli in v saupanji do nje tudi mozh in tolashbo najdli. S velikim veſeljem ſo bili navdani tudi preroki, kadar ſo ugledali Marijo, tiſto ſvitlo svesdo, ktero ſo v podobah napovedovali in popiſovali. Vſi apoſteljni, marterniki, ſposnovavzi in devize ſo jo blagrovali savolj njenih viſokih zhednoſt, ſo jo mozhno zhaſtili savolj imenitniga plazhila, ktero je saſlushila, in ſo ſe tudi veſelili savolj velizhaſtne prozeſije, v kteri je bila kraljiza v nebeſa peljana. Vnebovsetje Marije je bilo prav zhaſtitljivo. Kadar je bila Marija v nebeſa vseta, je niſo le angeli ſprejeli in ſpremljevali, temuzh tudi drugi ſvetniki in njeni ljubi Şin Jesuſ Kriſtuſ ſam jo je prav zhaſtitljivo peljal k nebeſhkimu ſedeshu. In v tej zhaſtitljivi prozeſiji ſe je Marija, obdana s nebeſhko ſvetlobo in zhaſtjo, naſlonjena na ſvojiga ljubiga Şina smiram bolj in bolj blishala in tudi perblishala nebeſhkimu prebivaliſhu. In glej! pekel ſe je per tej prizhi treſel od ſtrahú, nebeſa ſo ſe pa majale od veliziga veſelja, ker je sdaj priſhla isvoljena deviza in prezhudna mati, po kteri ſo nebeſa doſegle novo ſvetlobo, veliko zhaſt in neisrezheno veſelje. Glej! vrata nebeſhke ſo ſe odperle, in kraljiza nebeſ je bila noter peljana, in od Jesuſa, ſvojiga ljubiga Şina, perpeljana k ſedeshu velizhaſtva. Perpeljana je bila pred oblizhje vezhniga Ozheta, od kteriga je bila kot draga hzhi s veſeljem ſprejeta in pozheſhena; ſprejeta in pozheſhena je bila kot

neomadeshana neveſta tudi od ſvetiga Duhá. Potem ji je preſveta Trojiza ſedesh na Jesuſovi deſnizi odlozhila, jo je kronala s nar lepſhi krono, ſ krono pravizhnoſti in ſvetoſti, jo je poſtavila kraljizo nebeſ in semlje. Potem jo je njeni Sin Jesuſ Kriſtuſ s neisrezheno zhaſtjo in mogozhnoſtjo obdal, ter jo viſoko povsdignil nad angeljſke kore in isvoljene duhove. On ji je vſe isvoljene kot otroke isrozhil, in ji svelizhane duhove sa flushabnike dal, kteri jo kot ſvojo kraljizo zhaſté. Isrozhil ji je tudi saklad ſvojih gnad, ker hozhe, de ſe ljudem gnade ſkos Marijo delé. Sato jo je poſtavil mogozhno pomozhnizo kraljeſtvam na semlji, ſveti zerkvi mozhno podporo in brambo, bolnikam sdravje, shaloſtnim tolashnizo, dvomljivim pravo ſvetovavko, obupljivim terdno saupanje, popotnikam mirno savetje, greſhnikam pribeshaliſhe in vodilo, angeljem in ſvetnikam imenitno kraljizo. Pred njenimi ozhmi odkriva vſe zhudeshe ſvoje ſvete previdnoſti. Zlo nar globokejſhi ſkrivnoſti, ktere je v shivljenji le ſ pomozhjo luzhi vére premiſhljevala, ſo ji sdaj odkrite. Tudi ji je vſe v nar vezhi popolnoſti podelil. Podelil ji je gnad bres mere, dobrot bres sadershka, zhaſtí in mogozhnoſti, ktera ſe isrezhi ne more. Nobeno okó ni vidilo, nobeno uhó ni ſliſhalo, nobeniga zhloveka ſerzé ni obzhutilo in noben angelj ne more sapopaſti, imenitnoſti, mogozhnoſti in dobrot, ſ kterimi je Marija v nebeſih obdana. Serafini, perklonite ſe torej; vi vikſhi duhovi ponishajte ſe! Bog, kteriga molite, je Marijo ſ ſvojo

zhaſtjó in mogozhnoſtjo obdal, ji je na ſvoji deſnizi ſedesh odlozhil in jo poſtavil kraljizo nebeſ in semlje. Povsdigni ſe torej kraljiza nebeſhka! in prejemaj viſoko zhaſt od vſih nebeſhkih prebivavzov. Glej, marterniki ti podajajo ſvojiga terpljenja zhaſtitljivo palmo, devize ti v dar noſijo ſvetli venez ſvoje nedolshnoſti in zhiſtoſti, in vſi isvoljeni ti isrozhujejo lepo krono ſvetoſti v snamnje viſoke zhaſti, ſ ktero te povikſhujejo. Poſluſhaj, o kraljiza! veſelo petje nebeſhkih prebivavzov, ki te ſ ſvojim petjem neprenehama hvalijo in viſoko zhaſtijo. Povsdiguj ſe kraljiza semlje! in ſkasuj neprenehama nad nami ſvojo mogozhnoſt. Skos tebe namrezh bo zhlovek is teme smot reſhen in k ſposnanju reſnize perpeljan, ſkos tebe pridejo verni k ſvetimu kerſtu in ſkos tebe bodo po zelim ſvétu zerkve poſtavljene. Skos tebe ſe vſim narodam svelizhanje osnanuje, ſkos tebe pridejo greſhniki k pokori, ſkos tebe ſe po vſih krajih ſveti krish ſaſajuje, ſkos tebe ſe ſveta Trojiza na semlji zhaſti in ſkos tebe pride zhlovek v nebeſa. Skos tebe ſe premagajo ſkuſhnjave in odpodé hudobni duhovi, ker ſi jim ſtraſhna kot mogozhna vojſkna truma v bran poſtavljena. Povsdiguj ſe kraljiza nebeſ in semlje! povsdiguj ſe in ſkasuj neprenehama nad nami ſvojo mogozhnoſt in miloſt. Poglej ljudſtvo, ki je padlo in pomagaj mu, de sopet vſtane, ſatiraj mozhi tème in podpiraj ſveto zerkev v njenim vojſkovanji, varuj vſe narode in oſtani vedno kraljiza semlje.

Moliter.

O kraljiza nebeſ in semlje! ſ kerubini in ſerafini ſe globoko ponisham in perklonem pred tvojim zhaſtitljivim ſedeshem, ter te proſim: Poglej na me, ki ſhe popotvam v tej ſolsni dolini, in vſe ſvoje shelje proti nebeſam, kjer ti kraljujeſh, obrazham. Ali ah! veliko nevarnoſt moram preſtati, ker me od vſih krajev ſkuſhnjave obdajajo in po vſi ſili pogubiti hozhejo. Sato me mozhniga delaj, de samorem ſkuſhnjave premagati in memo nevarnoſti ſerzhno iti. Sprejmi me dobrotljivo v ſvoje varſtvo, in pokrij me ſ plajſhem ſvoje mogozhnoſti in miloſti, de bom obvarovan ſtraſhne neſrezhe, vezhniga pogubljenja. Glej, o nebeſhka kraljiza! to je danſ moje sdihovanje. Ah! uſliſhi moje sdihovanje, ti, ki ſi mogozhna in dobrotljiva kraljiza, ki ſi na deſnizi ſvojiga Sina naſha mila beſedniza in ſredniza. O mila mati naſha, pomagaj mi v potrebah, varuj me v nevarnoſtih, in pritezi mi na pomozh ob tiſti ſtraſhni uri, kadar bo ojſtra ſodba boshja she bliso mene. O Marija! takrat pridi in varuj mojo duſho, in pelji jo ſrezhno k ſodbi boshji. O Marija! pridi mi ob ſmertni uri in per ſodbi na pomozh, sakaj tvoja pomozh je ob tiſti ſtraſhni uri neisrezheno velika gnada, sato te she sdaj proſim, de v sadnjih sdihljejih od tebe sapuſhen ne bom. Sproſi, o Viſokozheſhena! meni, ubogimu greſhniku, tudi sdaj gnado reſnizhne pokore, ſproſi

mi ſtanovitnoſt na vſih potih zhednoſti, de bom vredin poſtal, na konzu shivljenja od tebe varovan biti. O moja beſedniza, moja ſredniza, moja pomozhniza! ſ ſvojim Şinam me ſpravi, ſvojimu Şinu me perporozhi, ſvojimu Şinu me isrozhi in proſi neprenehama sa me, de bom deleshin poſtal Jesuſovih obljub. Amen.

Litanije

v prasnik vnebovsetja Marije devize.

Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe nebeſhki, vſigamogozhni Bog,
Bog Şin, vſiga ſvetá reſhnji Bog,
Şveti Duh, reſnizhni Bog,
Şveta Trojiza, en ſam Bog,
} uſmili ſe naſ!

Şveta Marija,
O Marija, prezhiſta kraljiza nebeſ in semlje,
O Marija, ki ſi polna ſvetih sheljá po ſvojim boshjim Şinu hrepenela,
O Marija, ktere shivljenje je plamen zhiſte ljubesni boshje konzhal,
O Marija, pri ktere ſrezhni ſmerti ſo apoſteljni prizhujozhi bili,
O Marija, ki te je tvoj preljubi Şin ſmertno uro ſam obiſkal,
} sa naſ Bogá proſi!

O Marija, ki ſo te kori nebeſhkih duhov posdravljali,
O Marija, ktera ſi ſvojo prezhiſto duſho v roke ſvojiga ſtvarnika isrozhila,
O Marija, ktere ſveto teló je bilo vedno tempelj boshji,
O Marija, ktere ſveto teló je bilo med petjem angeljev boshjih v vertu Gezemani pokopano,
O Marija, ktere ſvetiga teleſa ni vezh v grobu bilo, ko ga je ſveti Tomash viditi shelel,
O Marija, ktere ſveto teló ni ſtrohnelo,
O Marija, ki ſi bila s duſho in ſ teleſam v nebeſa vseta,
sa naſ Bogá proſi!

Mi ubogi greſhniki,
De naſ v naſhih britkoſtih tolashiſh in poterdiſh,
De naſ pred ſvijazho in ſilo hudih duhov braniſh,
De nam v ſmertni uri pomagaſh!
De nam popolnama odpuſhenje naſhih grehov ſproſiſh,
De nam per ſodbi na ſtrani ſtojiſh,
De nam v vizah polajſhanje terpljenja ſproſiſh,
De naſ v nebeſa perpeljeſh,
proſimo te, uſliſhi naſ, o Marija!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; saneſi nam, o Jeſuſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; uſliſhi naſ, o Jeſuſ!

Jagnje boshje, ki grehe ſvetá odjemljeſh; uſmili ſe naſ, o Jeſuſ!

Krifte, flifhi naf!
Krifte, ufliſhi naf!

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.

V. Poviſhana je ſveta mati boshja,

O. Zhes vſe kore angeljev v nebeſkim kraljeſtvu.

Molimo.

O Goſpod! proſimo te, dodeli miloſtljivo, ſvojim flushabnikam in flushabnizam odpuſhenje vſih grehov, de, ker ti savolj ſvojih grehov dopaſti ne moremo, po priproſhnji deviſhke matere tvojiga Sina, Goſpoda naſhiga, ohranjeni bomo. Po ravno tem Jesuſu Kriſtuſu, Sinu tvojim, kteri ſ teboj shivi in kraljuje v edinoſti ſvetiga Duhá, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Marija, kraljiza nebeſ in semlje! ſ priſerzhnim veſeljem ſe ſpomnimo tvojiga vnebovsetja in tvojiga velizhaſtva v nebeſih. Angeli in arhangeli ſo te ſpremili v boshje kraljeſtvo in vſi isvoljeni duhovi ſo ti s veſelim petjem naproti priſhli. Kralj te je peljal v ſvoje vezhno kraljeſtvo, kjer te nebeſhke mozhi obdajajo, goſpoſtva zhaſté, troni ti hvalo pojó, kerubini nad tabo veliko veſelje imajo in ſe ti zhudijo, ſeraſini ti ſlavo dajó, ker ſi poſtala kraljiza angeljev in ſvetnikov. O preſveta deviza! ti ſi veſelje ozhakov in prerokov, pozhitek vpehanih, tolashba shaloſtnih, sdravje bolnikov, perbeshaliſhe greſhnikov, sveſta pomozhniza vſih, ki klizhejo v tvojo pomozh.

O mogozhna pomozhniza, o miloſtljiva goſpá! osri ſe na naſ, povsdigni naſhe ſerza in vlij vanje nebeſhke ſladkoſti, de po nebeſhkih ſladkoſtih hrepenimo in ſi sa nje prisadevamo. O Marija! osri ſe na naſ, vodi naſ in perpelji naſ v ſrezhno nebeſhko prebivaliſhe, kjer ſe gleda vezhna lepota, kjer ſe vshivajo vezhne ſladkoſti. Amen.

Zheſhena ſi Marija i. t. d.
(Petkrat.)

Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

Prasnik Marije, matere smage

to je:

prasnik ſv. roshenkranza.

Sveti roshenkranz je poboshno premiſhljevanje shivljenja, terpljenja in povelizhanja Sinu boshjiga, je kratek sapopadek zéliga ſvetiga evangelja in Mariinih imenitnoſt. V veſelih ſkrivnoſtih ſvetiga roshenkranza premiſhljuje in vidi poboshni kriſtjan, kako mozhno naſ je Bog ljubil; tako mozhno, de je ſvojiga edinorojeniga Sina sa naſ na ſvet poſlal, kteri nam je ſkos ſvoj sgled pot pokasal, po kteri imamo hoditi. Verni kriſtjan ſe v teh ſkrivnoſtih tudi uzhí, poſvetno zhaſt, nezhimurno bogaſtvo in pregreſhno veſelje v nemar puſhati, v zhednoſtih ponishnoſti, radovoljniga uboſhtva in pokorſhine ſe pa vaditi. S eno beſedo: per premiſh-

ljevanji shivljenja boshjiga svelizharja vidi kriſtjan vſe, kar je Jesuſova ljubesin sa naſ ſtorila, in kar ſmo tudi mi ſtoriti dolshni.

V shaloſtnih ſkrivnoſtih rasvidi kriſtjan natanko, de ſe moramo is vſih mozhí greha varovati, ki je tako ſtrafhin, de neisrezheno veliko hudiga sa ſabo vodi in naſ grosnim ſhtrafingam podvershe. Tukaj ſe kriſtjan uzhí, kako grosovitno ſe bo Bog enkrat nad neſpokornim greſhnikam maſheval; on, ki je ſvojiga edinorojeniga Ṣina sa naſ v ſmert dal, v ſmert na krishi, na kterim ſe je sa naſ popolnama daroval. V shaloſtnih ſkrivnoſtih ſv. roshenkranza ſe uzhi kriſtjan ſposnovati veliko hudobijo greha, ker je tako imenitna daritev mogla opravljena biti, de je bila rasshaljena pravizhnoſt boshja potolashena. V shaloſtnih ſkrivnoſtih ſe uzhí kriſtjan tudi ſposnovati, kaj je pekel, ko je Ṣin boshji tako ſtrafhne martre terpeti, in tako ſtrafhno ſmert na krishi preſtati mogel, de naſ je is oblaſti hudobniga duhá reſhil in naſ shrelu pekla odtergal. V shaloſtnih ſkrivnoſtih bere kriſtjan in ſe tudi uzhí, kaj ſo nebeſa, ko je Bog Ṣin umreti mogel, de nam jih je sopet perdobil. V shaloſtnih ſkrivnoſtih ſe kriſtjan tudi uzhí, koliko zeno in vrednoſt ima zhloveſhka duſha, ko je ſ tako drago zeno, namrezh ſ kervijo Jesuſa Kriſtuſa, odkupljena.

V zhaſtitih ſkrivnoſtih ſv. roshenkranza premiſhljuje in pregleduje kriſtjan nesapopadljive imenitnoſti in dobrote nebeſhke, ktere je odreſhenik tiſtim perpravil, kteri tukaj na semlji

po njegovim ſvetim sgledu shivé. Tukaj pregleduje kriſtjan neisrezheno ſrezho tiſte duſhe, ki je is groba grehov vſtala in s gnado ſv. Duhá poterjena. V zhaſtitih ſkrivnoſtih premiſhljuje kriſtjan terdno podporo naſhiga saupanja, namrezh Jesuſa Kriſtuſa, ki je per ſvojim nebeſhkim Ozhetu naſh beſednik in frednik. V zhaſtitih ſkrivnoſtih ſv. roshenkranza premiſhljuje in pregleduje kriſtjan tudi povelizhanje in kronanje Marije; in vidi ſkos to neisrezhene prednoſti deviſhke matere naſhiga odreſhenika. In ſkos to ſe tudi uzhí, terdno upati v neisrezheno mogozhnoſt in dobrotljivoſt tiſte, ki je kraljiza nebeſ in semlje, delivka boshjih gnad, mati in pomozhniza vſih kriſtjanov, bramba vſih ljudſtev in kraljeſtev zele semlje.

Ni je molitve, ktera bi bila lepſhi in bolj polna ſkrivnoſt, ktera bi bila Jesuſu in Marii prijetniſhi, zhloveku koriſtniſhi, sa boshje zheſhenje in sa posdravljenje deviſhke matere pripravniſhi, kakor ſv. roshenkranz. Sakaj kriſtjan sazhne to molitev s apoſtolſko vero, ſ ktero ſvoje ſerze in miſli k trojedinimu Bogu povsdigne, ter ſe ſpomni na nebeſhke dobrote in vezhne reſnize, kterih je vezh kakor beſedi. Potem ko je shivo vero v trojediniga Bogá obudil, moli tiſto molitev, ktero je nebeſhki uzhenik, Jesuſ Kriſtuſ, moliti uzhil. In kako samoremo Bogá bolj pozhaſtiti, kakor de shelimo in proſimo, de bi bilo njegovo ſveto imé pozheſheno, de bi ſe njegovo kraljeſtvo po zelim ſvetu raſshirjalo, in de bi ſe njegova ſveta volja povſod natanko ſpolnovala? Kaj samorem sa ſvoje po-

trebe od Bogá boljſhiga proſiti, kakor de bi nam vſakdan dal, kar potrebujemo sa dusho in teló, de bi nam odpuſtil vſe grehe, de bi nam pomagal ſkuſhnjave premagati in naſ reſhil duſhniga in teleſniga hudiga. In sdaj pride kriſtjan k Mariinimu posdravljenju. Pa ſ kterimi beſedami ſe Marija bolj prijetno posdraviti samore, kakor s beſedami arhangela in Elisabete? Per teh beſedah ſe ſpomni s ginljivim ſerzam vzhlovezhenja boshje Beſede, tudi premiſhljuje, kaj je Şin boshji ſkos Marijo sa naſ poſtal, in ſe potem tudi Şinu in njegovi materi sa to priſerzhno sahvaljuje. Imé „Jesuſ“ ga opomni, de le ſkos to Ime svelizhan biti samore. Sato klizhe to preſveto imé ſ terdnim saupanjem na pomozh v nevarnoſtih, v ſkuſhnjavah, v britkoſtih, v bolesni in v ſmerti. Potem, kadar k Marii klizhe: „ſveta Marija, Mati boshja, proſi sa naſ“ ſklene ſvoje ſerze in ſvoje beſede ſ ſerzam in s beſedami ſvete zerkve. Şe tudi v duhu ponishnoſti in pokore revniga greſhnika imenuje, ſe potem ſ ſerzhno poboshnoſtjo in ſ terdnim saupanjem perporozhi Materi miloſti boshje, in ſe per sadnjih beſedah „ob naſhi ſmertni uri“ ſpomni na poſlednje opravilo zhloveka, na opravilo: dobro umreti. Ker pa zhlovek vezhi del le tako umerje, kakor je shivel, ſe per teh beſedah tudi ſpomni na pervo opravilo, na opravilo: dobro shiveti, tako shiveti, kakor bo zhlovek v ſmerti shelel, de bi bil shivel v ſvojim shivljenji. Reſnizhno ni je molitve, ktera bi zhloveſhko ſerze bolj ginila in omezhila, kakor Mariino posdravljenje; sa-

kaj ta molitev obſtoji is beſed ſvetiga piſma, in is tiſtih beſed, ſ kterimi naſ ſveta zerkev na velikoſt in imenitnoſt preſvete devize opomni, jo tudi hvali in viſoko zhaſti, de bi ſe ſkos to naſha poboshnoſt do nje bolj vnela, in de bi naſhe saupanje bolj terdno poſtalo. Mariino zheſhenje naſ tudi zhudopolno ſkrivnoſt uzhí, ſkrivnoſt namrezh, de ſe je Şin boshji v deviſhkim teleſu Marije vzhlovezhil, in de je Marija mati naſhiga ſtvarnika in odreſhenika. Kdo ſe samore tedaj per premiſhljevanji neisrezheno imenitnih in tolashljivih ſkrivnoſt vtruditi, de bi jih s veſelim in hvaleshnim ſerzam ne ponavljal? Neisrezheno veliko rasveſeljevanja ſe v zhloveſhkim ſerzu sbudí, kadar le te tolashljive beſede bres nehanja ponavlja; sakaj le te beſede naſ na tiſte ſkrivnoſti opomnijo, ki ſo nam prava ſrezha, in sa naſhe ſerzé pravo veſelje. Per ponovljenji in isgovorjenji ſvetih ſkrivnoſt ſe miſli, sheljé in zhutila kriſtjana vſelej is noviga ponovijo, ter ſe k sazhetniku ſv. vere, k sazhetniku vſih ſkrivnoſt, s vſo mozhjó povsdigujejo. Şvete ſkrivnoſti, ktere k Mariinimu zheſhenju priſtavljamo, ſo kakor ſveti mejniki, ki naſ raſtreſenja varujejo, nam perloshnoſt k poboshnimu premiſhljevanju dajejo, in naſ vſiga opomnijo, kar ſe je v Mariinih dnevih veſeliga, v Jeſuſovim terpljenji shaloſtniga, in v njegovim vſtajenji in vnebohodu zhaſtitiga godilo. Te ſvete ſkrivnoſti, ktere per vſakteri zheſhenaſimarii isgovarjamo, ſo v tem prijetnim venzu, kteriga Marii pletemo, kakor shlahtni in dragi biſeri v kraljevih kronah, kakor pri-

jetno diſhezhe zvetlize, ki ſo prav umetno in imenitno ſkup ſpletene, kakor lepó diſhezhe in srele jabelka na drevesu. Kolikorkrat ſkrivnoſt ſkonzhamo in k drugi priſtopimo, perdenemo vſelej k zhaſti preſvete Trojize kratko molitvizo: zhaſt bodi Bogu Ozhetu, Ṣinu in ſvetimu Duhu. In to je snamnje, de ſe vſa zhaſt, ktero Marii ſkos poboshnoſt ſv. roshenkranza ſkasati hozhemo, s Bogam sazhne, s Bogam povikſhuje in s Bogam konzhá. Torej ſe per tej poboshnoſti ravno to snajde, kar je Marii nar bolj dopadljivo. Is tega ſe vidi, de je med vſimi poboshnoſtmi, ſ kterimi ſveta zerkev boshjo porodnizo zhaſtí, ſveti roshenkranz, ena pervih in nar bolj imenitnih, sakaj nizh ni sa prezhiſto devizo zhaſtitljivſhiga, kakor posdravljenje arhangela, ſ kterim ji je osnanil, de bo boshja porodniza poſtala. In kolikorkrat to posdravljenje ponovimo, tolikorkrat ſpomnimo Marijo viſoke zhaſtí, ktera ji je po neſkonzhni modroſti boshji doſhla. V ſvetim roshenkranzu je molitev ſ poboshnim premiſhljevanjem sdrushena; in molitev je tako rekozh bakla, od ktere premiſhljevanje luzh in gorkoto dobiva. Sato ſe ſveti roshenkranz imenovati samore nar imenitniſhi smed vſih poboshnoſt, kraljiza vſih molitev. Ali ni tedaj ſv. roshenkranz sa Marijo devizo prav zhaſtitljiv? Ṣ to poboshnoſtjo ſkasujemo Marii veliko veſelje in veliko zhaſt. Is prijetnih in imenitnih zvetliz, is zvetliz, ktere ſo sraſtle v paradishu rodovitne Kriſtuſove vere, ji pletemo prijetin in imeniten venez, kteri ji je pred Bogam in pred

ljudmí v veliko veſelje in neisrezheno zhaſt. Ali tedaj samore ta poboshnoſt, ako ſe ſ ponishnoſtjo in ſ terdnim saupanjem opravlja, bres ſadú oſtati? Kdo je kdaj ſv. roshenkranz poboshno molil, de bi od kraljize ſvetiga roshenkranza v nevarnoſtih in ſtiſkah, v bolesni in ſmerti ozhitne pomozhi in tolashbe doſegel ne bil? Ko v ſvetim roshenkranzu is nar bolj prijetnih in diſhezhih zvetliz Jeſuſove vére Marii venez pletemo, ſ kterim jo kraljizo kronamo, jo ſkos to neisrezheno rasveſelimo in ji tudi veliko zhaſt ſkashemo; in ko je po beſedah ſvetiga Bernarda Mariino pozheſhenje tako mogozhna molitev, de ſkos njo od Marije, matere miloſti, vſe zhaſne in vezhne dobrote doſezhi samoremo; ali je tedaj mogozhe, de bi kdaj kriſtjan kraljizo ſvetiga roshenkranza v reſnizi zhaſtil in jo na pomozh klizal, pa de bi od nje uſliſhan ne bil? Nikdar ſe ſhe to sgodilo ni, in ſe nikdar sgodilo ne bo. Marvezh ſe ſkos to lepo poboshnoſt vſakdan obilne gnade prejemajo. Ṣkos to poboshnoſt ſe naſha pamet raſsvetljuje, ſerzé mezhí in naſhe djanja prav vishajo. Ṣveti roshenkranz naſ uzhí prav moliti, prav delati in dobro umréti. Ṣkos to poboshnoſt ſe nevedni poduzhujejo, greſhniki k Bogu peljejo in pravizhni smiram ſvetejſhi perhajajo. Ṣkos to poboshnoſt ſo ſe tudi zhudeshi godili. Hudizhi ſo bili is obſedenih isgnani, kuga in lakota je potihnila, nevarnoſt mornarjev je bila odgnana, semlja je rodovitna poſtala in vſakorſhni bolniki ſo sdravje doſegli. Ṣ pomozhjo kraljize ſv. roshenkranza

ſo bili ſovrashniki ſv. vére, poſebno grosoviti turki na zhudno visho premagani, sato ſe kraljizi smage v zhaſt danaſhnji prasnik, prasnik ſvetiga roshenkranza, obhaja. Zeli kerſhanſki ſvét je poln dobrot, ktere ljudjé ſkos pomozh kraljize ſvetiga roshenkranza prejemajo. Ni ga ljudſtva, ne kraljeſtva, ne meſta, ne terga, ne vaſi, kjer bi ſe mogozhna pomozh nebeſhke kraljize ozhitno ne vidila. Ni ga ſtanú, ne ſtaroſti, ne rodú, v kterim bi ljudje veliko dobrot in shegnov ſkos Marijo ne prejemali. Poſebno pa nebeſhka kraljiza ſvojim zhaſtivzam, ki jo ſ ſvetim roshenkranzam posdravljajo in zhaſtijo, na pomozh pritezhe. Kdor ſe Marii, kraljizi ſvetiga roshenkranza ſ ponishnoſtjo in ſ terdnim saupanjem blisha, bo gotovo ſrezhin, sakaj ona mu bo ſproſila gnado reſnizhne pokore in ſtanovitnoſti v dobrim. Naj torej zhaſtijo kraljizo ſvetiga roshenkranza ſtari in mladi, niski in viſoki, revni in bogati, uzheni in neuzheni; sakaj k temu ſe tirja le nedolshno ali sgrevano ſerzé, in terdno saupanje. Naj ji pletejo is lepih zvetliz ſvetiga roshenkranza prijetin venez vſi tiſti, ki ſe v nevarnoſtih, ſtiſkah, ſkuſhnjavah in grehih snajdejo, in gotova pomozh jim bo doſhla. Naj ji pletejo lepi venez vſi oblaſtniki in podloshni, ſtarſhi in otrozi, goſpodarji in hlapzi, goſpodinje in dekle, uboshzi, vdove in ſirote; in doſegli bodo vſe, zheſar potrebujejo sa duſho in teló, sa shivljenje, ſmert in vezhnoſt. Naj ji pletejo is prijetnih zvetliz diſhezh venez vſe ljudſtva, in prerojena bo podoba semlje.

Molitev.

O Marija, mogozhna goſpá! ki ſi peklenſko kazho premagala, premagaj tudi moje ſovrashnike in bodi moja pomozhniza v shivljenji in v ſmerti. O Marija, moja tolashba, pribeshaliſhe, upanje in shivljenje! duſhno ſim ranjen, pa perpomozhkov, ſe osdraviti, doſezhi ne morem. Ah! nikar me ne puſti konza vseti, sakaj kolikor bolj je nevarna moja bolesin, in kolikor vezh sopernoſti in teshav ſe mojimu osdravljenju naſproti ſtavi, toliko vezhi hvalo in zhaſt boſh doſegla, ako ſkos tvojo pomozh sdravje sadobim. Ah! rasſvetljuj temne pota, po kterih hodim, odganjaj smotnjave, ſ kterimi ſim obdan, satiraj ſkuſhnjave, ki me hozhejo pogubiti. Spreoberni moje ſerze, ozhiſti moje sadershanje in djanje. Rasſvetli mi pamet, poterdi ſpomin, omezhi voljo in nagni jo k dobrimu. Daj mi mozh, vesí greha raſtergati, dela pokore opravljati, in teshave voljno prenaſhati. Dodeli mi duſhne in teleſne, vezhne in zhaſne dobrote, in bodi mi mozhna bramba soper vidne in nevidne ſovrashnike. Poſebno mi bodi ob ſmertni uri veſelo snamnje mirú. Kraljiza ſvetiga roshenkranza, sa me Bogá proſi! Amen.

Litanije

sa prasnik ſvetiga roshenkranza, ali Marije smagovavke.

Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, uſmili ſe naſ!
Goſpod, uſmili ſe naſ!
Kriſte, ſliſhi naſ!
Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe nebeſhki, vſigamogozhni Bog,
Bog Şin, vſiga ſvetá reſhnji Bog,
Şveti Duh, reſnizhni Bog,
Şveta Trojiza, en ſam Bog,
} uſmili ſe naſ!

Şveta Marija,
O Marija, ti shlahtna in zvetezha vinſka terta,
O Marija, ti deviza, ki noſiſh deviſhko bandero,
O Marija, ti mladika Jeſetova, ki je Kriſtuſa rodila,
O Marija, ti rodovitno drevó shivljenja,
O Marija, ti ſtraſhna ſtrahovavka peklenſkih duhov,
O Marija, ti kraljiza nebeſhkih mozhi,
O Marija, ti ſladka in prijetno donezha peſem,
O Marija, ti premagovavka vſih krivoverzov,
O Marija, ti v verſto poſtavljena vojſka,
O Marija, ti pomozhniza kriſtjanov,
O Marija, ti kraljiza ſvetiga roshenkranza,
} sa naſ Bogá proſi!

Mi ubogi grefhniki,
De sa fveto zerkev profifh,
De krivoverftva satirafh,
De raskolnike k materi katolifhki zerkvi perpeljefh,
De nevernikam luzh fvete vére pershgefh,
De grefhnikam gnado refnizhniga fpreobernjenja fprofifh,
De nam vfim v nebefa priti pomagafh,
O Marija, pomozhniza zeliga fvetá,
} prosimo te, ufslifhi naf, o Marija!

Jagnje boshje, ki grehe fvetá odjemljefh; sanefi nam, o Jesuf!

Jagnje boshje, ki grehe fvetá odjemljefh; ufslifhi naf, o Jesuf!

Jagnje boshje, ki grehe fvetá odjemljefh; ufmili fe naf, o Jesuf!

Krifte, flifhi naf!

Krifte, ufslifhi naf!

Ozhe nafh itd. Zhefhena fi Marija itd.

V. O Marija! pokashi fvojo mozh nad nafhimi fovrashniki!

O. De bofh opravizhena pred narodi!

Molimo.

Vfigamogozhni, ufmiljeni Bog! kteri fi v brambo kerfhanfkiga ljudftva preblasheno devizo Marijo vedno pomozhnizo isvolil, dodeli nam miloftljivo, de po tej brambi obvarovani fe v tem shivljenji ferzhno vojfkujemo in fmertno uro peklenfkiga fovrashnika frezhno smagamo. Po Jesufu Kriftufu, Gofpodu nafhim. Amen.

Bodi zheſhena, o boshja porodniza, ti mati in deviza! Po tebi ſe preſveti Trojizi ſkasuje nar vezhi zhaſt in hvala. Savolj tebe, o zheſhena kraljiza! ſe nebeſa veſelé, angeli in arhangeli radujejo, peklenſke poſhafti pa pred tabo beshé. Po tebi ima greſhni zhloveſhki rod pot v nebeſa. Ti ſi malikvavſtvo rasdjala, in jih s luzhjo reſnize napolnila, kteri ſo ſedeli v ſmertni ſenzi. Po tebi pridejo krivoverzi k pravimu ſposnanju, in greſhniki k pokori. Po tebi pridemo v nebeſa. Zheſhena bodi tedaj, o velizhaſtna in vedno smagovavna mati praviga Bogá! Bodi zheſhena sdaj in vekomaj! O Marija, ti kraljiza svetiga roshenkranza, proſi sa naſ!

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.
(Petkrat.)

Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

Tretji oddelek.

Premiſhljevanja Mariine ſlave,

slaſti

sa obhajanje poboshnoſti meſza Maja, ali o ſhmarnizah.

A.

Premiſhljevanje Mariine imenitnoſti.

1.

Marija je od vekomaj isvoljena mati boshja, nar popolnifhi ſtvar.

Perva svesda, ktero sagledam v tvoji kroni, o Marija! je svesda prezhudne imenitnoſti, imenitnoſti, nad ktero moram ſtermeti, ker ſo moje dufhne mozhi vſe preſlabe, to ſvetlo svesdo sapopaſti. Kakor je bilo od vekomaj odreſhenje zhloveſhkiga rodu v boshji nesgruntani modroſti ſklenjeno, ſi bila tudi ti imenitna Marija isvoljena mati odreſhenikova; kar v ſebi vſe popolnoſti, ktere ſe per sgol ſtvari le mifliti samorejo, sapopade. Odreſhenik, Bog in zhlovek ſkupej, je kakor zhlovek ismed tavshent moshkiga ſpola isvoljen, ino ti ismed tavshent

shenſkiga ſpola isvoljena kakor ſolnze. On je isvoljen ismed vſiga, karkoli je uſtvarjeniga, in ti ismed vſiga, kar je On uſtvaril. S tako imenitnoſtjo in popolnoſtjo ſi obdarovana, de je imenitnoſt in shlahtnoſt vſih drusih isvoljenih boshjih ſkupej niſka in tamna proti tvoji imenitnoſti, ktera je tako velika, de ſe angeli nad njo sazhudujejo in ſtermijo, ino ktere tudi nebó in semlja nikdar sapopaſti ne moreta. Ta ſvetla svesda tvoje imenitnoſti, ktero premiſhljujem, tudi mene vſiga prevsame, de na tla padem, ſe nad tabo zhudim, ſtermim in klizhem: Marija, vekomaj isvoljena, bodi zheſhena!

Hvaljenje.

O Marija! od sazhetka in pred veki ſi bila svoljena, nikdar ne boſh nehala, v ſvetim prebivaliſhi ſi Narviſhimu ſlushila in v ſvetim meſtu ſi pozhivala in v Jerusalemu je bila tvoja oblaſt. V Sionu ſi ſe uterdila, zhaſtitim ljudſtvu ſi ſe vkoreninila in v drushbi ſvetnikov je tvoje ſtanovaliſhe. Kakor zedra na gori Libanonſki, in kakor zipreſa na gori Sionſki ſi poviſhana. Kakor palma v Kadesu, kakor vſajena rosha v Jerihi, kakor lepa oljka na polji in kakor javor ob vodi na potih ſi viſoko israſtla. Kakor ſladka ſkorja in lepo diſhezhe masilo ſi diſhala in diſhiſh, kakor isbrana mira ſi dajala in dajeſh prijetin duh od ſebe.

Sdihljeji.

Sv. Marija, od vekomaj isvoljena;
Sv. Marija, po prerokih napovedovana;
Sv. Marija, v podobah nasnanjena;
Sv. Marija, nar bolj popolnama ſtvar;
Sv. Marija, mati Sinu boshjiga;
Sv. Marija, hzhi nebeſhkiga Ozheta;
Sv. Marija, neveſta ſvetiga Duhá;
Sv. Marija, vſa lepa in imenitna;
Sv. Marija, polna gnad in dobrih del;
Sv. Marija, proſta madesha vſaziga greha;
Sv. Marija, peſebno shegnana;
Sv. Marija, kraljiza vſih zhednoſt;
Sv. Marija, zhudesh velizhaſtva;
Sv. Marija, od vſih rodov ſrezhna imenovana;
Sv. Marija, zhaſt semlje in nebeſ;
} sa naſ Bogá proſi!

V. Proſi sa nas ſveta boshja porodniza!
O. De bomo deleshni poſtali obljub Kriſtuſovih.

Molimo.

O Bog! ki ſi preblasheno Devizo Marijo s obilnoſtjo ſvojih gnad osaljſhal, dodeli nam savolj ljubesni, ktero imaſh do Marije preblashene devize, de po njenih potih hodimo in ſadú Jesuſoviga odreſhenja deleshni poſtanemo. Po Jesuſu Kriſtuſu, Goſpodu naſhim, kteri shivi in kraljuje s Bogam Ozhetam v edinoſti ſvetiga Duhá, Bog od vekomaj do vekomaj.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.
(Petkrat.)
Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

2.

Marija je bila she od sazhetka ſvetá po prerokih napovedovana in v podobah nasnanjena.

Preroki ſo od tebe govorili, o prezhudna ſtvar! Mojſeſ, ki je gorezh ternjev germ, kteri je tebe, zhiſta in neomadeshana! pomenil, sagledal, je rekel: Jeſt grem tje, de vidim tiſto zhudopolno gorezho prikásin. Od tebe je govoril kralj David, ki je rekel: Vsdigni ſe o Goſpod, ti in tudi ſkrinja tvoje ſvetoſti. Od tebe je tudi imenovani kralj miſlil, kadar je reke!: „Vſa imenitnoſt in shlahtnoſt kraljeve hzhere je od snotraj ſkrita, o kako lepo jo je viditi v piſanim in s slatam okinzhanim oblazhilu!“ Kralj Ṣalomon te v ſvoji viſoki peſmi velizhaſtno popiſuje. Prerok Isaija te je v duhu vidil in napovedoval rekozh: „Poſluſhajte zhudesh, kteriga vam osnanujem; glejte! is Jeſetove korenine bo deviza is-hajala, in is nje bo lepa zvetliza (odreſhenik) zvetela.“ Ezehiel je nate miſlil, kadar je od jutranjih vrat govoril, ktere ſo vſakimu saperte, samo Bogu Israelu ne. Prerok Daniel, mosh velikiga hrepenenja, te je imenoval hrib zhudeshev, is kteriga je bres zhloveſhke umetnoſti vogelni kamen zerkve boshje vset. O Marija! ti ſi tiſte shive bukve, v ktere je ſveti Duh boshjo beſedo sapiſal. Ti ſi tiſti rodovitni, nar shlahtniſhih dreveſ in seliſh bogati hrib, na kterim ſi je Goſpod ſvoje prebivaliſhe isvolil. Ti ſi tiſta veſolniga prekletſtva proſta in zhiſta semlja, is kte-

re je bil Kriſtuſ rojen. Ti ſi ſ-hranila nar drashji in imenitniſhi diſhave, olje nar vezhi miloſti in veſelja, zvetliza, ktera nikdar ne vene. Ti ſi imeniten ſedesh boshji. S eno beſedo, ti ſi, kar jeſt nikdar sapopaſti niſim v ſtanu, in kar tudi nar vezhi duhovi nikdar isrezhi ne morejo. O viſoko kronana, po prerokih napovedovana, ino v shivih in neshivih podobah nasnanjena deviza! pred tabo ſe sdaj v prah ponisham in klizhem: Marija od sazhetka ſvetá prerokovana, bodi zheſhena!

Hvaljenje in sdihljeji (kakor 1.).

3.

Marija je hzhi nebeſhkiga Ozheta.

Jesuſ Kriſtuſ, ki je rojen od Boga Ozheta od vekomaj, ima ſvojo boshjo natoro tudi od njega. Svojo zhloveſhko natoro, ktera je s boshjo natoro popolnama ſklenjena in bo tudi vekomaj ſklenjena oſtala, ima pa od Marije, ſvoje matere. O nesapopadljivi zhudesh modroſti boshje, ktera je Marijo vredno ſtorila, de je ſveti Duh is njeniga meſá in kervi zhloveſhko truplo vſtvaril, ktero je bilo prav popolnama in obdano ſ zelo zhloveſhko natoro, ſ ktero ſe je Jesuſ Kriſtuſ ſklenil. Meſó Jesuſove zhloveſhke natore je tedaj takſhno, kakorſhno je meſó Mariiniga trupla. Jesuſova zhloveſhka natora je pa s njegovo boshjo natoro ſklenjena, in njegova boshja natora je ravno tiſta, kakor vezhniga nebeſhkiga Ozheta. Kako ſe tedaj Marija v osiru na nebeſhkiga Ozheta drugazhi

imenovati samore, kakor njegova predraga hzhi? Tudi v bukvah modriga Ṣalomona ſe bere: Bila ſim per njem, in ſim sh-njim vſe ravnala, to je: bila ſim na njegovi ſtrani, per njem isrejena kakor njegova predraga hzhi; ktere beſede mati katoliſhka zerkev na Marijo oberne. In to je tretja svesda tvoje lepe krone, o Marija! Ti ſi namrezh predraga hzhi vezhniga nebeſhkiga Ozheta, ino kakor hzher Boga Ozheta te sdaj posdravim, pozhaſtim, in proti tebi sdihnem: Marija, hzhi nebeſhkiga Ozheta! bodi zheſhena in proſi sa me!

Hvaljenje in sdihljeji (kakor 1.).

4.

Marija je zhiſta nevefta ſvetiga Duha.

Ko je vezhni Ozhe ſvojiga Ṣina, kteri je sh-njim eniga bitja in mu tudi v vſim popolnama enak, od vekomaj rodil, ni bilo treba nobeniga pripravljanja k temu, ker je vezhni Ozhe ſkos ſvojo vſigamogozhno natoro to ſtoril. De je pa deviſhka shena Bogá Ṣina ſpozhela, je bilo k temu zhudopolnimu delu poſebniga perpravljanja potreba. Ino Marija je bila tudi ismed vſih ſtvari poſebno isvoljena; bila je nar zhiſtejſhi, ktero ſi je ſveti Duh, duh zhiſtoſti, isvolil in jo s gnadami vſo obdal, de je preraſtla na imenitnoſti in ſvetoſti vſe isvoljene. Ino ſveti Duh, ki je Marijo s gnadami vſo obdal, ſi jo je tudi sa ſvojo nevefto isvolil, in ſe sh-njo, nar zhiſtejſhi ſtvarjó, vekomaj sarozhil. O prezhudno sarozhenje! per kterim je Bog

ſam shenin in porozhnik, Bog ſam je tiſti, ki je povabljen in ki vabi, Bog ſam je prasnovanje in Goſpod prasnika. O Marija, ne boj ſe! sakaj tiſti, kteri te je ſebi vezhno neveſto isvolil, ni is ſhtevila ljudí, temuzh je Goſpod velizhaſtva, duh zhiſtoſti, ſtudenez vſih dobrot, delivez proſtoſti in sazhetnik praviga mirú. Ti, o Marija, neomadeshana golobiza! ſi tedaj poſtala vezhna neveſta tiſtiga, od kteriga ſi ſpozhela odreſhenika ſvetá. Ino to je zheterta ſvetla svesda, ktero sagledam v kroni tvoje imenitnoſti. V pogledu te svesde, te viſoka kraljiza, sdaj posdravim in pozhaſtim rekozh:

Hvaljenje in sdihljeji (kakor 1.).

5.

Marija je prav imenitna in lepa savolj natornih laſtnoſt.

Marija je bila is perve shlahtne rodovine, ki je bila na ſvetu, in je is-hajala is devetnajſterih ſtarih ozhakov, ki ſo bili mozhni in terdni ſtebri zhloveſhkiga rodú; tudi ſhteje ſhtirnajſt kraljev, is kterih is-haja, kterih eni ſo bili tako imenitni, de ſo ſe imenovali zhudeshi, ljubljenzi nebeſ, podobe prave ſvetoſti in velikoſti. Tako imenitna je Marija savolj ſvoje rodovine, de ſe po vſi pravizi imenuje zedra gore Libanon, zipreſa gore Sion. Sraven te imenitnoſti pa Marijo ſhe poſebno saljſha in povikſhuje njena teleſna poſtava in vſe natorne laſtnoſti. Njeno oblizhje je lepo, je sgol miloſt in ſladkoſt, in otemní vſo angeljſko ſvetloſt, njene o-

zhesa so dopadljive in ljubesnjive, in kakor pshize ranijo nashe serza; drage in ljube so njene svete roke, ktere nam rade v obilnosti gnade delijo. Vsi telesni pozhutki so bili popolnama, kolikor per sgol zhloveku le biti samorejo. Pa tudi njena dusha in vse dushne mozhi so bile prav imenitne in shlahtne. Sakaj Bog jo je obdaril s takimi dushnimi mozhmi, kakorshne so bile potrebne, de je prishla na stopnjo imenitnosti in svetosti, na kteri sdaj stoji. Ker je pa Marija dosegla popolnama sposnanje same sebe in drusih pametnih stvari, in je tudi prishla k sposnanju velikih boshjih skrivnost in vsih poboshnih in pravizhnih del, ktere so zhloveku potrebne in koristne; je tedaj gotovo, de je Marija dusho, vse dushne mozhi in druge smoshnosti v veliki popolnosti od Bogá prejela. Vse dushne mozhi in druge smoshnosti so bile per nji tako popolnama, kolikor se per sgol stvari le misliti samore. Ona je bila tudi ponishna, krotka, dobrotljiva, ljubesnjiva, mila, zhista. Vse te in druge zhednosti, ktere se per zhloveku snajdejo, je pa ona v tako veliki popolnosti posedla, kolikor je per sgol stvari le mogozhe. O visoka, s svesdami kronana kraljiza, ti si bila, in si na dushi in na truplu popolnama stvar. Ino ta tvoja lepota in popolnost, ktero sagledam v tvoji kroni, v kroni imenitnosti, me dans s velikim veseljem navdaja, de ves rasveseljen sapojem: Bodi zhesshena, o Marija, vsa lepa savolj natornih lastnost!

Hvaljenje in sdihljeji (kakor 1.).

6.

Marija je polna gnad in dobrih del.

Goſpod Bog da vſakimu takſhno in tako veliko gnado, kakorſhna je ſtanu in ſlushbi zhloveka primerjena. Ker je bila pa Marija mati boshja isvoljena, ſe je ſpodobilo, de jo je Bog s obilno gnado napolnil, ktera je bila vezhi, kakor gnade vſih ljudi in angeljev ſkup. Vſe gnade tedaj, ktere ſo ſvetniki od Boga prejeli, je Marija ſama poſedla, in ſzer v tako veliki obilnoſti, kolikor je per sgol ſtvari le mogozhe miſliti. Ona je bila she v sazhetku shivljenja s vezhi obilnoſtjo gnad obdana, kakor vſi drugi ſvetniki na konzu shivljenja. Noben zhlovek in noben angelj ni v ſtanu sapopaſti viſozhine in obilno imenitnih gnad, ktere je Marija od Boga prejela. Sato ſe Marija imenuje morje gnad; sakaj kakor ſe kaplje morja preſhteti ne morejo, ſe tudi obilnoſt Mariinih gnad nikakor sapopaſti ne more. Nobena zhloveſhka pamet ne more rasumeti, nobeno zhloveſhko ſerze obzhutiti in noben zhloveſhki jesik isrezhi imenitnoſti in velikoſti Mariinih gnad. S imenitnimi in obilnimi gnadami, kterih ne angelj, ne zhlovek sapopaſti v ſtanu ni, je pa tudi Marija vedno sveſto delala, in ſi nabrala veliko saſlushenja. Sakaj kakor ſo bile vſe gnade, ktere je Marija od Boga prejela, prav obilne in neisrezheno velike; ſo bile tudi saſlushenja, ktere ſi je ona nabrala, grosno velike, imenitne in ſvetle, tako velike in imenitne, de preſeshejo saſlushenja vſih ſvetnikov

ſkupej. Ṣvetoſt Marije je tedaj tako velika, de preſeshe ſvetoſt vſih ſvetnikov, in tudi ſvetloſt vſih angeljev. O Marija, ti ſvetla ſtvar, ki ſe ſvetiſh v sharkih ſolnza boshjiga! proti tvoji ſvetlobi je ſvetloba ſvetnikov in angeljev le tema. Oh! v to tvojo ſvetloſt pogledajozh trepetaje sdihnem: Marija polna gnad in dobrih del! ſproſi mi gnado, de dobre dela dopernaſham.

Hvaljenje in sdihljeji (kakor 1.).

7.

Marija je bila proſta madesha vſiga greha.

Marija je bila kakor poſebna od Boga isvoljena ſtvar she v ſvojim ſpozhetji tako povsdignjena in ſ toliko gnado obdarovana, de jo madesh isvirniga greha ognuſil ni. In toliko obilnoſt gnad je tudi potem prejela, de ſe je s njimi ſkos zelo ſvoje shivljenje vſaziga tudi nar manjſhiga greha obvarovala. Ṣ toliko obilnoſtjo gnad je bila obdana, de je greh nikdar ni ofkrunil. Marija je mati shivljenja in vſe pravizhnoſti; bila je popolnama lepa in zhiſta, kakor jo ſveti Duh imenuje rekozh: Vſa ſi lepa prijatliza moja, in madesha (nobene forte) ni nad teboj. Marija je bila ſkos zelo ſvoje shivljenje popolnama zhiſta, ino ne ſamo na duſhi, ampak tudi na teleſu. Kakor lepa bela lilija smed ternjem raſte, in je vender ternje ne saduſhí; tako je tudi Marija is-hajala is zhloveſhkiga rodú, in je med ljudmi prebivala, in je vender greh, kteriga je ſvet poln,

le en trenutek ni omadeshal. Njeno truplo je bilo zhiſtejſhi, kakor nar lepſhi slato, in njena dusha je bila savolj nedolshnosti in framoshljivosti bolj bela kakor sneg. To je sedma svesda, ktero sagledam v tvoji imenitni kroni, o Marija, nar zhiſtejſhi ſtvar! V pogledu na to svesdo se moram sdaj zhuditi in ſtermeti, in tudi trepetaje sdihnem: Marija! pomagaj mi, de se greha varujem.

Hvaljenje in sdihljeji (kakor 1.).

8.

Marija je posebno shegnana.

Kadar je bila Marija isvoljena, je bila she shegnana; shegnana je bila v svojim spozhetji in v rojſtvu, shegnana je bila, kadar je od svetiga Duha spozhela; v vſih skrivnoſtih svojiga shivljenja: smerti, vſtajenja in vnebovsetja je bila posebno shegnana. Shegnane so bile njene misli, shelje, besede in djanja; shegnan je bil njeni um, spomin in volja; shegnane so bile njene ozhi, usheſa in usta, njene roke in noge; shegnana je bila njena dusha in njeno telo; shegnane so bile tudi vse nje dushne mozhi in telesni pozhutki. Ino shegnana je bila od Boga Ozheta, Sina in svetiga Duha; shegnana od angeljev in arhangeljev, od kerubinov in serafinov in od vſih angeljſkih korov; shegnana je bila od patriarhov, prerokov, apoſteljnov, marternikov, sposnovavzov in deviz, od vſih narodov in rodov zele semlje. In njeni shegen presheshe vse shegne, s kterimi so

shegnani ljudje in angeli; s eno beſedo, njeni shegni preſeshejo vſe, kar ſe shegen imenuje. Shegnana je ona med vſimi shenami, med vſimi pravizhnimi in med vſimi ſtvarmí na poſebno visho. Ino to je oſma ſvetla svesda, ktero sagledam v tvoji lepi kroni, o Marija! Ino ta ſvetla svesda mi danſ mozh in rasveſeljenje daje, de is globozhine ſvojiga ſerzá glaſ povsdignem, kteri naj doní do konza ſvetá in do krajev dni: Marija, shegnana med shenami! bodi zheſhena.

Hvaljenje in sdihljeji (kakor 1.).

9.

Marija je kraljiza vſih zhednoſt.

O kraljiza zhaſti vredna! ti ſi vſa lepa, in nobeniga madesha ni v tebi. Tvoja duša je popolnama lepa savolj neisrezhene lepote tvojih zhednoſt. She v ſvojim ſpozhetji ſi bila prav lepa, ker ſi bila le sato vſtvarjena, de bi bila tempelj nar Viſhiga. Popolnama ſi bila tudi lepa, kadar ſi ſpozhela vezhno boshjo beſedo, ktera je ſvetloba velizhaſtva nebeſhkiga Ozheta. V tebi ſe snajdejo vſe lepote zhednoſt, in ſzer v veliko vezhi popolnoſti, kakor per drusih ſtvaréh, ino nikoli ni bilo in ne bo ſtvarí, ktera bi bila tebi enaka. Vſe zhednoſti, ktere ſe ſkos poboshne premiſhljevanja, molitve in dobre dela perdobiti samorejo, ſo v tebi ſkupej sbrane, ktere tvojo duſho saljſhajo in poviſhujejo, in ktere ſo tudi tako velik zhudesh, de ljudje nad njim ſtermijo. Nikdar ti ni manjka-

lo zhiſtoſti angeljev, poterpeshljivoſti marternikov, sveſtobe ſposnovavzov, nedolshnoſti in ponishnoſti deviz; s eno beſedo, vſe zhednoſti ſi poſedla, in ſzer poſedla ſi jih v polnoſti in popolnoſti. Sakaj vſe zhednoſti, ktere per drusih ſvetnikih vidim in nad kterimi ſe zhudim, poſtavim: rasſvetljena vera prerokov, gorezhnoſt apoſteljnov, poterpeshljivoſt marternikov, sveſtoba ſposnovavzov in zhiſtoſt deviz, — vſe zhednoſti ſo bile per tebi ſkupej sbrane; in nobena kerſhanſka zhednoſt ſe miſliti ne more, de bi ſe v tvojim shivljenji, o Marija, na poſebno visho ſvetila ne bila. O Marija, ti zhudopolna kraljiza zhednoſti! kdo te samore sapopaſti? Le ſtermeti mora zhlovek, ako premiſhljuje tebe, kraljiza polna zhednoſt! Ino tvoje nesapopadljive lepe zhednoſti ſo deveta svesda tvoje imenitne krone, ktero danſ viſoko zhaſtim, in ſvoj veſeli glaſ proti nebu povsdignem in proſim: Marija! pomagaj mi, de v zhednoſtih raſtem.

Hvaljenje in sdihljeji (kakor 1.).

10.

Marija je zhudesh velizhaftva.

Marija, mati lepe ljubesni boshje, je vedno v ljubesni do ſvojiga Ṣina gorela. Poſebno je pa po Jesuſovi ſmerti in vnebohodu hrepenela, k Jesuſu, ſvojimu Ṣinu priti; ino té njene ſerzhne shelje ſo tudi ſtorile, de je ſkos ljubesin, is ljubesni in v ljubesni do Jesuſa umerla. Njena ſmert je bila tedaj takſhna, kakorſhna per nobenim drugim ſvetniku ni bila.

Bila je namrezh popolnama ſrezhna, veſela in neisrezheno zhaſtita. Ali vender veliko bolj zhaſtito je bilo njeno vnebovsetje. Peljana je bila od Jesuſa, ſvojiga Sina, med angeljſkim petjem v nebeſhko kraljeſtvo. Ino ko ſo jo nebeſhki duhovi vgledali, tako lepó, tako zhaſtitljivo, ſo s enim glaſam angeljze, ki ſo jo ſpremljali, vpraſhali rekozh: Kdo je ta, ktera vun is-haja kakor gori gredozha daniza, lepa kakor luna, isvoljena kakor ſolnze, ſtraſhna kakor vojſkna truma v bran poſtavljena? Kdo je ta prelepa ſtvar, ki pride is puſhave semlje, is kraja ternja in oſata; pa pride tako zhiſta, tako zhednoſt bogata in naſlonjena na ſvojiga ljubljeniga Goſpoda, kteri jo ſpremlja? Kdo je? Angeljzi, kteri ſo jo ſpremljali, ſo odgovorili rekozh: „To je mati naſhiga kralja, in naſha kraljiza, shegnana med shenami, gnadepolna, ſvetniza ſvetnikov, boshja ljuba, neomadeshana golobiza, nar lepſhi med ſtvarmí.“ Na to jo sazhnó ſveti duhovi blagrovati, jo hvaliti in ji prepevati: O naſha goſpá in kraljiza! ti ſi ſlava nebéſ, veſelje naſhe deshele, ti ſi zhaſt naſ vſih; ti ſi sa vſelej od naſ s veſeljem ſprejeta in sa vſelej posdravljena. Glej, tukaj je tvoje kraljeſtvo, in mi vſi ſmo tvoji podloshni, na tvoje povelje perpravljeni, tebi ſtrezhi. Na to ſo priſhli, jo ſprejet in jo posdravit kakor ſvojo kraljizo, vſi ſvetniki. Priſhle ſo ſvete devize, ſo jo preſrezhno imenovale, jo zhaſtile in djale: Mé ſmo tudi kraljize tega kraljeſtva, pa ti, o preſveta goſpá, ſi naſha kraljiza, ker ſi bila ti

perva, ki ſi nam sgled dala, kako de naj ſvoje deviſhtvo Bogu poſvetímo; ino mé vſe te sato hvalimo in zhaſtimo. Potem ſo ſveti ſposnovavzi priſhli, jo ſprejet in posdravit kakor ſvojo uzhenizo, ki jim je ſ ſvojim ſvetim shivljenjem pokasala toliko lepih zhednoſt. Priſhli ſo tudi ſveti marterniki jo ſprejet kakor ſvojo kraljizo, ker jim je ſ ſvojo veliko ſtanovitnoſtjo v britkoſtih terpljenja pokasala in ſ ſvojim saſlushenjem pridobila ſerzhnoſt, dati ſvoje shivljenje sa vero. Tako ſo jo s veſeljem ſprejeli angelji in arhangelji, in vſi nebeſhki duhovi. Ali ſhe vſe drugazhi imenitno in velizhaſtno je bila Marija od preſvete Trojize shegnana in ſprejeta. Ṣprejel jo je vezhni Ozhe kakor ſvojo hzher, vezhni Ṣin kakor ſvojo mater, ſveti Duh kakor ſvojo nevesto. Ozhe jo je kronal ſ ſvojo mogozhnoſtjo, ktere jo je vdeleshil, Ṣin ſ ſvojo modroſtjo, ſveti Duh ſ ſvojo ljubesnijo. Vſe tri boshje perſhone ſo jo ſtorile kraljizo nebeſ in semlje, ino ji ödlozhile ſedesh na deſnizi Jesuſovi. Ona je v nebeſih zhes vſe nebeſhke prebivavze in angeljſke kore viſoko povsdignjena, tako viſoko, de nad ſeboj nima nikogar drusiga, kakor ſamiga Bogá. O neisrezheno velizhaſtvo, ſ kterim ſi ti, o Marija obdana! Kdo ga samore sapopaſti? Vſi jesiki niſo v ſtanu tega isrezhi, in vſaka zhloveſhka pamet ſe mora per premiſhljevanji tvojiga velizhaſtva vſtaviti, ker nikdar tega sapopaſti ne more. Tudi jeſt, o Marija! per premiſhljevanji tvojiga velizhaſtva drusiga ſtoriti ne vém in ne snam, kakor de sdihujem

in neprenehama klizhem: Marija, zhudesh velizhaſtva! perpelji me v kraljeſtvo vezhniga velizhaſtva.

Hvaljenje in sdihljeji (kakor 1.).

11.

Marija je od vſih rodov semlje ſrezhna imenovana.

O Marija! Bog ozhe te je ſrezhno imenoval, ko je eniga smed imenitnih angeljev k tebi poſlal in ti ſrezho osnanil, ktere nebó in semlja sapopaſti niſta v ſtanu; Bog Sin te je ſrezhno imenoval in ti ſkasal zhaſt, ktera ſe sgolj ſtvari le ſkasati samore; Bog ſveti Duh te je ſilno zhaſtil in ſrezhno ſposnal, ko te je ſvojo prijatlizo in neveſto imenoval. Vſi nebeſhki duhovi, ki ſposnajo voljo ſvojiga Bogá, te tudi ſrezhno imenujejo in ſe v tebi rasveſeljujejo. Ino is vſih angeljſkih korov ſe glaſi, de ſi ti Marija shegnana med vſimi shenami, in de je shegnan ſad tvojiga teleſa. Pa ne le nebeſa, ampak tudi semlja je polna tvoje hvale in zhaſti. Glej! ljudſtva ſposnajo, de ſi ti veſelje nebeſhkiga paradisha, de pravizhni ſkos tebe zhaſt, greſhniki pa ſpreobernjenje in odpuſhanje sadobivajo. Sato ſo tudi vſe ſtvarí od nar imenitniſhih in viſokejſhih do nar nishjih k tebi obernjene, ino ti neprenehama hvalo in zhaſt dajejo. Narod osnanuje narodu tvojo poſebno imenitnoſt in mozh; ſtoletje isrozhuje ſtoletju tvojo zhaſt in hvalo, ino po vſih okrajnah ſvetá ſe tebi poſebna zhaſt in hvala

prepeva. Nikoli ne bo manjkalo milijonov in milijonov pravovernih kriſtjanov, kteri te bodo zhaſtili, hvalili in ſ terdnim saupanjem na pomozh klizali. Tvoja ſlava doní she veliko ſto let med narodi in rodovi semlje, in bo donela do krajev dni. Ni je deshele, kjer bi ti ne bila ſposnana in zheſhena, ni ga jesika, kteri bi tebi zhaſtí in hvale ne prepeval; po vſih krajih semlje je veliko tvojih zhaſtivzov in gorezhih osnanovavzov tvojiga ſvetiga iména, o Marija! Vſi rodovi semlje ſo te ſrezhno imenovali, te imenujejo, in te bodo imenovali ſrezhno na vſe veke. O Marija, kdo samore sapopaſti tvojo veliko ſrezho, ktero ſi doſegla? Savolj tebe ſo tudi ſrezhni tvoji ſtarſhi, ki ſo te rodili, ſrezhno je teló, ktero te je noſilo, ſrezhne ſo perſi, ktere ſo te dojile, ſrezhno je narozhje, v kterim ſi prebivala; ſrezhni ſo tiſti, ki ſo ti ſtregli in te s laſtnimi ozhmí vidili, ſrezhne ſo bile tvoje oblazhila, ktere ſi noſila; ſrezhno je bilo vſe, zheſar ſi ſe dotaknila, ſrezhna je semlja, ki te je noſila, in tla, po kterih ſi hodila. Srezhni ſo tudi tiſti kraji, kjer ſi zheſhena; ſrezhni ſo vſi tiſti, kteri tvoje imé isrekujejo in te na pomozh klizhejo. Oh! tavshentkrat ſim tudi jeſt ſrezhin, ki tvoje imé isrekujem in klizhem, klizhem neprenehama: Marija! ſproſi mi gnado, de tebe hvalim in zhaſtim.

Hvaljenje in sdihljeji (kakor 1.).

12.

Marija je zhaſt zele semlje in nebeſ.

Paradish, v kterim ſta bila perva zhloveka po ſtvarjenji, je bil nar imenitnifhi in nar prijetnifhi kraj zele semlje; torej tudi zhaſt in imenitnoſt zele semlje. Ker ſta pa perva zhloveka ſkos nepokorſhino in prevsetnoſt paradish sapravila in sgubila, je Bog nov paradish s novim ſadam, ſadam vezhniga shivljenja uſtvaril, de je nepokorni Adam ſ ſvojimi mlajſhimi sopet shivljenje sadobil. Ino novi paradish ſ ſadam vezhniga shivljenja, kteriga je Bog sa Adama in njegove mlajſhe uſtvaril, je Marija, ktera je ſpozhela in rodila Jesuſa, shegnani ſad, ki je prava luzh in shivljenje sa vſaziga zhloveka. Kakor je bil tedaj paradish, v kterim ſta Adam in Eva prebivala, zhaſt in imenitnoſt zele semlje; tako je tudi Marija, isvoljena ſtvar, velika zhaſt in imenitnoſt zeliga ſvetá, ino ne le tako velika zhaſt, kakor je bila zhaſt in imenitnoſt ſtariga paradisha, temuzh veliko vezhi. Sakaj po rojſtvu Marije je semlja veliko bolj imenitna poſtala, kakor je bila popred, ker je Marija veliko bolj imenitna, kakor vſe imenitnoſti, in vezhi vrednoſti, kakor vſe, kar je od Bogá uſtvarjeno. Ona je zhaſt zele semlje in vſih ſtvarí na semlji. Oh, koliko shegnov in dobrot prejema semlja in vſe ſtvarí na nji ſkos Marijo! Kaj bi bilo s nami, ako bi ne imeli Marije? Kdo bi sa naſ govoril in profil? Kdo bi dvomljivim prav ſvetoval, shaloſtne tolashil, ſlabe

pokrepzheval, bolnike osdravljal, jetnike reſheval, ako bi ne imeli Marije? Kdo bi od naſ odvrazheval vidne in nevidne duſhne ſovrashnike, in naſ varoval pogubljenja, ako bi ne bilo Marije? Kdo bi ſirotam pomagal, bolnikam na ſtrani ſtal, in duſhe mertvih k ſodbi ſpremljeval, ako bi ne bilo Marije? Morebiti bi bila semlja she raspadla in ſe v prah sdrobila, ako bi ne bilo Marije, ki je zhaſt zele semlje in vſih ſtvarí na semlji, in per Bogu sa nje proſi. Marija je pa tudi zhaſt nebeſ in vſih nebeſhkih prebivavzov. Ino Marija je sa nebeſhke prebivavze veliko vezhi zhaſt in lepota, kakor je slata in s shlahtnimi kamni osaljſhana krona sa kraljevo glavo. Lepota in ſvetloba ſolnza, ako ſe s svesdami primeri, ni zhiſto nizh proti lepoti in zhaſti Marije, ſ ktero ſo ſvetniki obdani. Lepota meſza, ki ſe v ſvetli zhiſti nozhi med svesdami premikuje, ni zhiſto nizh proti tiſti lepoti in imenitnoſti, ktero Marija drugim ſvetnikam daje. Ona je vſim isvoljenim v nebeſih sa Bogam nar vezhi zhaſt in veſelje, nar vezhi lepota in prijetnoſt. Kadar je bila Marija v nebeſa vseta, je nebeſhko prebivaliſhe imenitniſhi, in tudi veſelje nebeſhkih duhov veliko vezhi poſtalo. Ona je tiſta, ktero nebeſhki prebivavzi sa Bogam nar rajſhi gledajo in ſe v nji veſelijo; pa ſe je vender sadoſti nagledati ne morejo, temuzh jo neprenehama gledajo in gledajo, in ſe v nji obilno rasveſelujejo. O de bi tudi jeſt to frezho doſegel, in priſhel gori v nebeſa, kjer ſe tvoja prijetnoſt in lepota, o Marija, vidi; go-

tovo bi potem tudi veſelje angeljev mozhnejſhi poſtalo, in tudi tvoja zhaſt bi vezhi bila, ker bi ſe en greſhnik ſ tvojo pomozhjo ſpokoril in svelizhal. O Marija, zhaſt zele semlje in vſiga nebeſhkiga prebivaliſha! ſtori tedaj, de bom vedno nate miſlil, ti ſtanovitno ſlushil in smiraj v ljubesni do tebe raſtel, kar priſerzhno shelim. Sato sdaj sopet ſvoj glaſ povsdignem, in te s vſimi poboshnimi kriſtjani na semlji posdravim in proſim rekozh: Marija! naj tebe premiſhljujem, naj tebe hvalim, naj tebe ljubim!

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

B.

Premiſhljevanje Mariine mogozhnofti

is dvanajſterih svesd.

1.

Marija je kraljiza vére.

Marija je bila perva, ki je vidila, de je bil vſigamogozhni Bog majhen otrok, kteri je njene pomozhi potreboval. Vidila je, de je bil Jesuſ, vezhna nebeſhka mozh ſ zhloveſhkimi teshavami obloshen. Vidila je, de je Jesuſ, vezhna modroſt, ſ zhloveſhko in ſzer s otrozhjo pametjo obdan. Vidila je, de je on, ki je poln nebeſhkiga velizhaſtva, bogabojezh otrok. Vidila je kralja nebeſ in semlje, ki je revnimu

ſtenarju delati pomagal. Vidila je Jesuſa vſiga rasgajshlaniga, sapljuvaniga, ſ ternjem kronaniga in rastolzheniga. Pa defiravno je vſe to, kar vero omagljivo delati samore, nad Jesuſam vidila, je vender shivo verovala in v ſtanovitni véri tako terdna ſtala, kakor ſkala. V tem ponishevanji Jesuſa Kriſtuſa, ſvójiga Sina, je ona ſhe zlo boshjo neisrezheno velikoſt in neſkonzhno ljubesin ſposnala, in nikdar ni dvomila, de bo to, kar ji je bilo od Bogá rasodeto, popolnama ſpolnjeno. Pa ni le v ſerzu verovala, temuzh je tudi takrat, kadar je vihár preganjanja Jesuſove apoſteljne in uzhenze raskropil, ozhitno pod krishem ſvojo vero ſposnala, in raskropljene ovzhize v Kriſtuſov hlev nasaj pripeljala. Marija ſama je ob zhaſu Kriſtuſoviga terpljenja in ſmerti vero ſvete zerkve ohranila, ker ſo takrat vſi drugi dvomili in v veri omagali; ona pa, ki je po veri odreſhenika ſpozhela, je vedno terdna v veri oſtala. Marija, shegnana med vſimi shenami, je edina, ki je ob ſtraſhnim in shaloſtnim zhaſu, v véliki petek in ſaboto, ſtanovitna v veri oſtala, in zelo zerkev ohranila. Marija, kraljiza shive vere, je po veri tudi zhiſto vidila in ſposnala vſe ſkrivnoſti naſhiga odreſhenja in svelizhanja. Ona je vedila, kar patriarhi niſo vedili, ona je ſposnala, kar angeljem ni bilo rasodeto, ona je ſliſhala, kar veliko raſvetljenih prerokov nikdar ſliſhalo ni. Mojſeſ, David, Isaija, Daniel in veliko drusih prerokov ſo od ſkrivnoſt naſhiga svelizhanja govorili, pa vender niſo vſiga tako ſposnali, kakor ſe je

sgoditi imelo. S eno beſedo, vſe, kar je bilo poprejſhnjim ſtoletjem perkritiga, je bilo Marii, kraljizi shive vere, rasodeto.

Hvaljenje.

O Marija, mogozhna kraljiza! Goſpod te je ſ ſvojo mozhjo oblagodaril, sakaj po tebi je naſhe ſovrashnike pokonzhal. Blagoſlovljena ſi, kraljiza! od Goſpoda Bogá Narviſhiga, med vſimi shenami na semlji. Hvaljen bodi Goſpod, ſtvarnik nebeſ in semlje, ki te mozhno dela, de premagujeſh naſhe ſovrashnike; sato ne prejde tvoja hvala is uſt ljudí, kteri bodo vekomaj pomnili mozh Goſpodovo, ki ſe po tebi rasodeva.

Sdihljeji.

Ṣv. Marija, kraljiza vere;
Ṣv. Marija, kraljiza upanja;
Ṣv. Marija, kraljiza ljubesni;
Ṣv. Marija, kraljiza ſvetoſti;
Ṣv. Marija, duhovna mati zhloveſhkiga rodú;
Ṣv. Marija, kraljiza Jesuſoviga kraljeſtva na semlji;
Ṣv. Marija, bramba ſvete zerkve;
Ṣv. Marija, lepota vſih ſtvarí;
Ṣv. Marija, delivka Jesuſovih gnad;
Ṣv. Marija, naſha beſedniza in fredniza;
Ṣv. Marija, semlje in nebeſ kraljiza;
Ṣv. Marija, kraljiza zhudeshev;

} sa naſ Bogá proſi!

V. Proſi sa naſ ſveta boshja porodniza!
O. De bomo vredni obljub Kriſtuſovih!

Molimo.

Sahvalimo te, o uſmiljeni Goſpod, naſh Bog! sa tiſto ljubesin, ktero ſi nam savolj velikiga saſlushenja Marije, naſhe ljube matere tolikokrat ſkasal; proſimo te pa tudi, dodeli nam, de to mater smirej vredniſhe zhaſtimo in na pomozh klizhemo, de ſe njene priproſhnje sdaj rasveſeliti, in ob ſmertni uri njene pomozhi vdeleshiti samoremo. Po Jesuſu Kriſtuſu, Goſpodu naſhim, kteri shivi in kraljuje s Bogam Ozhetam v edinoſti ſvetiga Duhá, Bog od vekomaj do vekomaj.

Ozhe naſh itd. Zhesſhena ſi Marija itd. (Petkrat.)

Zhaſt bodi Bogu i. t. d.

2.

Marija je kraljiza upanja.

Ko je bila Marija s nebeſ povelje prejela, ſe s Joshefam pravizhnim sarozhiti, je v to pervolila, deſiravno je bila Bogu vedno deviſhtvo obljubila. Sakaj terdno je saupala, de bo Bog njeno deviſhtvo gotovo neomadeshano ohranil, in de ſe bo popred oginj v led ſpremenil, kakor de bi Bog perpuſtil, de bi Joshef kterikrat meſeno s njo shivel. In ko je Joshef, kadar je bila noſezha poſtala, ſkrivej sapuſtiti

hotel, je ni savolj tega nizh ſkerbelo, ker je terdno v Bogá saupala in tudi preprizhana bila, de bo popred kamnje govorilo, kakor pa Bog ſvoje delo sapuſtil. In ko ji je Jesuſ na shenetnini v Kani Galilejſki tako odgovoril, kakor de bi na njeno proſhnjo ne porajtal, je vender terdno saupala, de bo Jesuſ veſelo in pravizhno drushbo na zhudno visho s vinam preſkerbel. Sato je rekla hiſhnim ſlushabnikam, de naj vſe ſtoré, karkoli jim bo rekel, in jih je tudi perpravila na prihodnji zhudesh, nad kterim zhiſto nizh dvomila ni. Mariino nar vikſhi upanje ſe je pa kasalo v terpljenji in ſmerti Jesuſa Kriſtuſa. Kadar ſo uzhenzi Jesuſa zhudeshe delati vidili, ſo upali, de bo Israel odreſhil, in ſo ga tudi „Meſija“ imenovali. Kadar ſo ga pa s ranami obdaniga in na krishi perbitiga vidili, je njih upanje upadlo. Le Marija ſama je takrat v ſvojim upanji terdno ſtala, in je bila preprizhana, de bo Jesuſ odreſhenje in svelizhanje ſvetá doverſhil, in ſvojo zhaſt povikſhal. V tèmi ſtraſhnih smotnjav pod krishem je ona v ſvojim upanji terdno ſtala in preprizhana bila, de ſe bo Jesuſ potem, kadar bo ſvojo kervavo daritev na krishi dopernesel, v zhaſti prikasal, de bo namrezh tretji dan od mertvih vſtal in po ſvoji zhloveſhki natori novo zhaſtito shivljenje shiveti sazhel. Marija, ki je bila na gori Kalvarii ſkos britkoſti ſvojiga ſerzá vſa rasdjana, je bila ſkos terdnoſt ſvojiga upanja popolnama lepa. Sato tudi ni ſhla s drugimi shenami k grobu, ker je bila terdno preprizhana, de bo

Jesuſ reſnizhno od mertvih vſtal. Pa tudi po vnebohodu Jesuſa Kriſtuſa je v ſtraſhnim viharju preganjanja zerkve terdno ſtala, ker je preprizhana bila, de ſe bo ſveti evangeli, kteriga hudobija ſvetá in pekla satreti hozhe, po vſih krajih ſvetá raſshirjal. In ſ tim upanjem je tudi Kriſtuſovo zhedo v Jerusalemu navdihovala, ſ ſvojimi beſedami in ſ ſvojim sgledam poterdovala, de jo viharji preganjanja raskropili in saterli niſo. Ṣkos to je Marija pokasala in ſprizhala, de je reſ mati ſv. upanja, kakor ſe imenuje.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

3.

Marija je kraljiza ljubesni.

Ṣveta ljubesin prezhiſte devize je bila prijasna, shlahtna in prav gorezha. Prijasna je bila Mariina ljubesin, kadar je s Jesuſam okoli hodila, s njim govorila in ga v narozhji imela, kadar ga je objemala, ſe s njim ſklenila in v ſladki ljubesni samaknila. Ljubesin Marije je bila tudi shlahtna, ker je ſtvari in tudi ſama ſebe malo obrajtala, temuzh le v Bogu ſamimu prave frezhe in rasveſeljevanja iſkala. Tudi je is zhiſte ljubesni do Boga ſvoje teló v vſih rezheh duhu podvergla, duhá pa boshji volji. Ljubesin Marije je bila tudi gorezha, ker je is ljubesni do Bogá le po delih, teshavah in terpljenji hrepenela. Tudi je perloshnoſti iſkala, ſvojimu Ṣinu dopaſti, je v njegovi druſhini neprenehama biti shelela in ſe je vſiga

ogibala, kar bi jo bilo boshje ljubesni lezhiti vtegnilo. Sveto ſerzé prezhiſte devize je bilo tako gorezhe od boshje ljubesni, kakor ognjena pezh, in tako polno je bilo ſv. ljubesni, kakor ſhiroko, dolgo globoko in nesapopadljivo morje vode. Mariino ſerzé je bilo imeniten tempelj, tron, altar in ſvetiſhe lepe ljubesni, po kteri je Bogu vſe prijetno bilo. Sveta ljubesin je bila sazhetek, napredovanje in konez Mariiniga lepiga shivljenja. Ljubesin je Marijo tako preſhinila, de ſe rezhi samore, de je ona sgolj ljubesin bila. She pervi trenutek ſvojiga shivljenja je Bogá ljubiti sazhela, in ga ni potem nikdar ljubiti nehala. Ljubesin je per Marii ſtorila, de je ona shivela in umerla. Vſi dnevi njeniga shivljenja ſo bili dnevi ljubesni, zlo vſi trenutki njeniga shivljenja ſo bili trenutki ſvete ljubesni, ker tudi v ſpanji Bogá ljubiti ni nehala. Sakaj ona je bila v ſvojim notranjim od nebeſhke luzhi vedno raſsvetljena, in ta luzh je njeno duſho vſo zhiſto ſtorila in s ognjem ſvete ljubesni vnela. Marija ſama je lepo dolshnoſt, poſtavo ljubesni, popolnama ſpolnovala, ter Bogá is zeliga ſvojiga ſerzá, is zele ſvoje duſhe, is zele ſvoje pameti in is vſih ſvojih mozhí ljubila. Vſi ſvetniki in angelji morajo molzhati, kadar ſe govorí od Mariine ljubesni, ktera je tako velika, de vſe preſeshe, kar ſe miſliti ali isrezhi samore. Nobeden svelizhanih duhov ni sapopaſti v ſtanu velikoſti tiſte ljubesni, ktera je Mariino deviſhko ſerzé vnela. Marija je edina prava golobiza in neomadeshana neveſta ſvetiga Duhá, ker ni nik-

dar ſvojiga nagnjenja proti ſtvarém obernila, temuzh je vedno v ljubesni s Bogam ſklenjena bila. Ljubesin prezhiſte devize pa ni bila le notranja, ampak ſe je tudi v vſih zhednoſtih in dobrih delih kasala. Ljubesin je vſe njene duſhne in telesne mozhi nagnila, de ſo delale sa Bogá. Ker je ſposnala, de je Bogu prav prijetno, savolj njega in sa njega terpeti, ſe je tudi s veſeljem perloshnoſti poſlushila, v kteri je samogla sa Bogá terpeti in ga ſkos to bolj ljubiti. In po neisrezhenim hrepenenji, ſ kterim je po vezhi ljubesni boshji vedno hrepenela, ſe je Bogu perblishala in ſe s njim v ljubesni popolnama ſklenila. Sato ſe je tudi potem, kadar je Jesuſ v nebeſa ſhel, in ſe nam v preſvetim sakramentu altarja sapuſtil, vſakdan s neisrezheno vnemo in s vſo gorezhnoſtjo ſvoje duſhe sazhetniku vſe ljubesni blishala in ſe s njim ſklepala, de je s njim v ljubesni vedno ſklenjena oſtala. O lepa Mariina ljubesin, ki ſi bolj vrozha, kakor oginj, bolj ſtanovitna, kakor ſmert, bolj mozhna, kakor ſvét in pekel, in veliko drashji, kakor vſe bogaſtva zeliga ſvetá! O lepa Mariina ljubesin, ki vedno gorish, in nikdar ne vgaſnesh! O ſveta Mariina ljubesin, ki vſe dobre dela vishash in vſim zhednoſtim pravo zeno dajesh, ki ſkuſhnjave premagujesh in ſtraſti satirash, ki tiſte, kteri te ishejo, rasveſeljujesh, in tiſte, kteri te najdejo, frezhne ſtorish! O ſveta Mariina ljubesin! kdaj bosh tudi moje ſtraſti saterla in ſkuſhnjave odpodila? Kdaj bosh moje ſerzé, od poſvetniga nagnjenja in hudiga po-

shelenja odtergala in Bogu prijetniga ſtorila? Kdaj boſh nad mojo ljubesnijo kraljevala, in me kot ſvoje poſeſtvo imela? Ah, mati lepe ljubesni! sdrushi me s nar vezhi dobroto, de bom rezhi samogel: Shivim, pa ne jeſt, temuzh Kriſtuſ shivi v meni. Mati ljubesni! vshgi moje ſerzé s ognjem ſvete ljubesni.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

4.

Marija je kraljiza ſvetoſti.

Marija je bila obdarovana s rasſvetljeno pametjo, ſ terdnim ſpominam in s voljo, ktera je bila le k dobrimu in ſzer k vſimu dobrimu nagnjena. Prebivala je dolgo zhaſa s Jesuſam ſkup, ki je vezhna modroſt. Imela je tudi sa ſvojiga uzhenika ſvetiga Duhá, od kteriga je v nar vezhi meri prejela dar modroſti, in uzhenoſti, dar saſtopnoſti in ſvéta, po kterih darovih je k ſposnanju imenitnih nebeſhkih reſniz in ſkrivnoſt priſhla in vſe Kerubine viſoko preraſtla. Sposnala je Bogá, ſama ſebe in ſkrivnoſti naſhiga odreſhenja. Tudi njeno teló je bilo vſiga hudiga nagnjenja in ſlabiga poshelenja popolnama proſto, bilo je pokorno dushi, dusha pa Bogu. Sraven teh gnad je Marija tudi v obilnoſti poſvezhujozho gnado boshjo prejela, in ſzer she per ſvojim ſpozhetji je bila vſa poſvezhena, bolj poſvezhena kakor drugi ſvetniki na konzu shivljenja. In od tiſtiga ſrezhniga trenutka je ona, ki je bila vſa pravizhna in ſveta, s obilno gnado boshjo napredovala in v

ſvetoſti neprenehama raſtla. Prezhudna, zhiſta in ſvetla deviza ni bila nikdar v temi, kakor mi drugi Adamovi otrozi, ki ſe snajdemo vſi v zherni temi in megli. Sakaj vſak zhlovek ſe snajde pred rojſtvam in kadar je rojen v temni nozhi isvirniga greha. Sa to temno nozhjó ſe nam je ſzer prikasal ſvetli dan, dan gnade, kadar ſmo bili per ſvetim kerſtu greha ozhiſheni in s gnado poſvezheni. Ali sa tim belim dnevam je sopet druga nozh sa naſ naſtopila, nozh duſhne teme in megle, nozh laſtnih grehov in smotnjav. Prezhiſta deviza Marija ſe ni pa nikdar v duſhni temi snajdla, temuzh je bila vedno s nebeſhko ſvetlobo in zhiſtoſtjo vſa obdana, ſ ktero ſe je tudi Bog, ki je luzh, reſniza in shivljenje, ſklenil. Ker ſe pa Bog, vezhna reſniza in ſvetloſt, nikdar ne ſpremení, je tudi Marija smiram v reſnizi, zhiſtoſti in ſvetloſti oſtala, ker je bila neprenehama s Bogam sdrushena. Mozh trojediniga Bogá jo je od vſih ſtraní obdajala in povſod ſpremljevala, de je le v Bogá miſlila, po njem hrepenela in njega ljubila. Vſe zhednoſti in gnade, vſa ſramoshljivoſt in viſokoſt, vſe saſlushenje in velizhaſtvo, ki ſe le miſliti samore, vſe dobro je bilo v Marii ſkup sbrano. Bila je imenitna kadar je bila ſpozheta, bogata gnad, kadar je bila rojena, in veliko viſokejſhi, kadar je bila odreſhenika ſvetá ſpozhela in rodila. Bila je vſa ſveta, neomadeshana in popolnama, kolikor je sgolj ſtvari le mogozhe. Pa naj ſi kdo miſli od nje, karkoli hozhe; ona je vender vſa ſveta, zhiſta, ſvetla in popolnama lepa na duſhi in na

teleſu, polna je gnad, zhednoſt in dobrih del. Ona je prezhudna mati, deviza in neveſta, ki je vſe ſvoje miſli in shelje k Bogu obernjene imela in le njega ljubila, bres de bi bila kterikrat ſvoje nagnjenje k nezhimernoſti obernila. Svetoſt Marije je bila kakor viſoko terdno sidovje, ki jo je od vſiga poſvetniga popolnama lozhilo, in jo s Bogam, v kterim ſamim je pravi mir in pokoj najdla, sa vſelej ſklenilo. Preſveta deviza je bila ſ tolikimi sakladi gnad in ſvetoſti obdana, de je v njej Bog ſvoje prebivaliſhe isvolil. O preſveta deviza! ti ſi nar lepſhi kinzh vſiga drasiga in imenitniga. In ſhe enkrat moram ponoviti: Ti ſi nar lepſhi kinzh vſiga drasiga in imenitniga. Ti ſi tiſto ſvetiſhe, ſkos ktero je vikſhi duhoven, naſh Goſpod Jesuſ Kriſtuſ, na ſvet priſhel. O preſveta deviza! neprenehama ſi Bogá is zeliga ſvojiga ſerza ljubila, bres nehanja ſi v ſvetoſti napredovala, in v ſvetloſti nebeſhke luzhi vedno prebivala, ker ſi vezhno luzh, luzh zeliga ſvetá, ſpozhela in rodila. Ṣveta, ſveta, ſveta Marija! bodi zheſhena.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

5.

Marija je duhovna mati zhloveſhkiga rodú.

Po Evi, pervi sheni, je greh na ſvét priſhel, in ſkos greh ſe nam je ſmert prikasala. Po Marii nam je pa sopet novo shivljenje dano. Eva naſ je bila neſrezhne ſtorila, in Marija

nam je odreſhenika rodila. Eva od hudizha sapeljana je nam podala ſtrup, is kteriga vſe hudo isvira; Marija od angelja nebeſ posdravljena nam je pa podala sdravilo, po kterim ſmo osdraveli, in novo shivljenje dofegli. Savolj greha perve shene je ſtraſhno prekletſtvo zeli ſvét sadelo, ſkos gnado Marije ſe je pa nebeſhki shegen po zelim ſvetu raslil. Po Marii ſmo veliko zhaſt in frezho dofegli. Reſheni ſmo is oblaſti teme, poſtali ſmo ſlushabniki, prijatli in otrozi boshji, ſtopili ſmo v angeljſko drushbo. Po Marii ſmo snanje od nebeſhkiga Jerusalema dobili, in po nji ſmo ſ trojedinim Bogam ſpravljeni. O preſveta deviza! po tebi ſo naſhe teshave polajſhane, shaloſt je v veſelje ſpremenjena, paradish ſe nam je odperl, in pot k dreveſu shivljenja nam je pripravljena. O Marija! ti ſi naſha prava duhovna mati, mati gnade in vezhniga shivljenja, ker ſi nam rodila sazhetnika vſih gnad, in nam ſkos njega tudi pravizo do vezhniga shivljenja v nebeſih perdobila. Ah! kaj bi nam pomagalo, de ſmo rojeni, ako bi bili vedno fovrashniki boshji? In kaj bi nam tudi pomagalo, ako bi bili na tem ſvetu prav frezhni, po ſmerti pa vekomaj nefrezhni? Ali ti, o Marija! ſi nam rodila odreſhenika, sazhetnika gnad, po kterim ſmo sadobili pravizo do nebeſ. O Marija! Jesuſa ſi dojila, de je njegova kri v naſhe odreſhenje prelita bila, njega ſi redila, de je k naſhimu svelizhanju israſtel, s njim ſi v Egipt beshala, de ſmo v mirno savetje pripeljani, sa njega ſi ſkerbela, de ſmo preſkerbljeni. O ſkerbna

mati! ki ſi naſ v Kriſtuſu k novimu shivljenju rodila in naſ pod krishem v ſvoje varſtvo ſprejela, pridi in odpodi od naſ temo smotnjav in grehov. O Marija, drevo shivljenja! pridi in podeli nam ſad prave vinſke terte, ſad, kteri semljo in nebó, ljudi in angelje, ſkos zelo vezhnoſt naſitovati samore. O Marija, ſkrinja noviga teſtamenta, ſkrinja mirú in ſprave! pridi in ſpravi naſ s Bogam, pridi in raskropi vſe hudo, ki naſ lozhi od Bogá. O Marija, bogati saklad revnih, podpora ſlabih, reſhenje jetnikov, sdravje bolnikov, veſelje, upanje in shivljenje zeliga ſvetá! pridi in tolashi Evine otroke, ispelji jih is neſrezhe in teme grehov in perpelji jih k vezhni luzhi, de bo potem ozhitno snano, de ſi duhovna mati zhloveſhkiga rodú.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

6.

Marija je kraljiza Jeſuſoviga kraljeſtva na semlji.

Marija ſe imenuje kraljiza angeljev, pa ne le sato, ker njih vſe na ſvetloſti viſoko preſeshe, temuzh tudi sato, ker ima zhes nje vſo oblaſt in jih visha, de naſ varujejo in nam k svelizhanju pomagajo. Imenuje ſe kraljiza ozhakov, pa ne le sato, ker je bila njena ſtanovitnoſt vezhi, kakor vſih patriarhov, temuzh tudi sato, ker ſo bili patriarhi ſtare savese ſtopnje njene velikoſti. Imenuje ſe tudi kraljiza prerokov, pa ne le sato, ker je bila

bolj raſvetljena, kakor oni vſi, temuzh tudí sato, ker ſo jo preroki ſtariga teſtamenta napovedovali, preroke noviga teſtamenta pa ona vodi. Marija ſe imenuje kraljiza apoſteljnov, pa ne le sato, ker je bolj ſveta, kakor vſi apoſteljni ſkup, temuzh tudi sato, ker je pervo sbiralifhe vernih vladala in uzhila. Imenuje ſe kraljiza marternikov, pa ne le sato, ker je vezhi ſerzhnoſt imela, kakor oni vſi, temuzh tudi sato, ker jim je v terpljenji ſerzhnoſt in saupanje dajala. Imenuje ſe kraljiza ſposnovavzov, pa ne le sato, ker je vezhi poterpeshljivoſt imela, kakor oni vſi, temuzh tudi sato, ker jim je pravo poterpeshljivoſt ſprofila. Imenuje ſe tudi kraljiza deviz, pa ne le sato, ker je njeno deviſhtvo lepſhi, kakor vſih drusih deviz, temuzh tudi sato, ker jih je nagibovala, deviſhtvo Bogu obljubiti, in jim tudi pomagala zhiſtoſt duſhe in teleſa ohraniti. Marija je bila in je veſoljno prebivalifhe ſvete zerkve, in mozhna podpora ſvete vere. Po Kriſtuſovim vnebohodu je vladala in raſvetljevala apoſteljne, tolashila marternike, poduzhevala ſposnovavze, devizam je bila lepi sgled, vdovam in ſirotam velika pomozhniza, in sakonſkim modra ſvetovavka. Sv. Peter, poglavar zerkve, jo je v imenitniſhih sadevah ſv. vere raſvetljenja proſil, in je tudi po nji pravo modroſt sadobil. Svetimu Pavlu je bila na vſih hojah pravo vodilo, in sveſta ſvetla svesda. Sveti Matevsh, ſveti Marka, ſveti Lukesh in ſveti Janes ſo bili v ſkrivnoſtih od Kriſtuſoviga vzhlovezhenja, shivljenja, terpljenja in ſmerti

od nje poduzheni. Şveti Jakop, ki je v ſhpanſki desheli Kriſtuſov evangeli osnanoval, in le malo ljudi ſpreobernil, je profil Marijo, in je bil potolashen in njegovo trudapolno delo je bilo tudi poshegnano. Şv. Jakop, Jerusalemſki ſkof ſi ni upal bres njeniga ſvéta delati, in je tudi per vſih ſvojih opravilih ſrezhno is-hajal. Marija je tudi marternike ſerzhne delala, ko jim je Kriſtuſov sgled pred ozhi ſtavila, in tudi kasala, kar je ſama ſkos tri in trideſet let s njim terpela. Şveti ſposnovavzi ſo ſe od nje uzhili sdershnoſti, satajevanja in premagovanja ſamiga ſebe. Şvete devize ſo ſe od nje uzhile ſramoshljivoſti, molzhezhnoſti, poboshnoſti in ponishnoſti. Tudi vdove in sapuſhene ſirote ſo ſe v teshavah in britkoſtih, v terpljenji in sanizhevanji poterpeshljivoſti od Marije uzhile. Marija je uzhenoſt ſvete uzhenoſti in uzheniza vſih vernih. Velika ſrezha je tedaj sa Kriſtuſovo zerkev, ki ima tako modro kraljizo in mogozhno pomozhnizo, ktera premaga ſovrashnike zerkve. Ona je premagala in premaguje ajde, jude, mohamedane, krivoverze in raskolnike. Tudi ſkerbí, de ima zerkev dobre duhovne paſtirje: poboshne maſhnike, vnete pridigarje, sveſte ſpovednike in modre ſhkofe. Ona vlada vſe ude ſvete zerkve od nar vikſhiga do nar nishjiga po vſih krajih zeliga ſvetá, kjerkoli ſe ſv. evangeli osnanuje. Ona voli ſlushabnike zerkve, zhuje nad njimi, jim tudi ſproſi velike gnade in dobrote. Ona daje poſtave, in ſ ſvojim Şinam zelo zerkev vlada in sa njo ſkerbí. Tako delezh ſe sa

Jesuſovo kraljeſtvo njena ſkerb in pomozh rasteguje, kamor ſeshejo ſolnzhni sharki.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

7.

Marija je bramba ſvete zerkve.

Sveta zerkev, Jesuſovo kraljeſtvo na semlji, ſe primerja zholnu, kteri ſe na morji v nevarnoſti potopljenja snajde. Ali zholn na morji ni nikdar v tolikih ſtiſkah in nadlogah, kakor Jesuſova zerkev, ktera ſe v ſredi malopridnoſti in hudobije snajde. Viharji, kteri zholn ſvetiga Petra podreti hozhejo, ſo mozhi temé, to je, vſi hudobni duhovi, ki ſe soper ſveto zerkev neprenehama vsdigujejo. Vender leti nefrezhni duhovi ſvojiga hudobniga namena doſezhi ne morejo, in ga tudi nikdar doſegli ne bodo. Valovi ſtraſhniga morja, ki ſo na zholn ſvetiga Petra grosovito perderli in ga popolnama saliti in potopiti hotli, ſo tiſte satiranja in preganjanja, ktere je zerkev ob zhaſu nevernih zeſarjev terpeti mogla; ah! tako terpeti mogla, de je v obilnoſti kervi prelila. In kakor ſo valovi na morji poſlednji grosovitniſhi od pervih, je bilo tudi deſeto preganjanje tiſtiga zhaſa sa zerkev veliko bolj grosovito in kervavo, kakor perve preganjanja. Skalovje na morji, ki zholnu ſvetiga Petra veliko nadlogo dela, ſo vſi krivoverzi, kteri prav svito ſveto zerkev napadajo, in ji tudi veliko ſhkodovajo; pa je vender nikoli saterli ne bodo. Grosovite morſke sverine, ktere ſo tudi sa zholn ſvetiga

Petra prav nevarne, ſo kralji in oblaſtniki semlje, kteri zerkvi njene pravize krajſhajo in jo ſkos to satreti hozhejo. Globozhine morja, ktere ſo sa zholn ſvetiga Petra tudi nevarne, ſo grosovite vojſke, kuge in lakote, ktere nadloge osnanovanje ſvetiga evangelija sadershujejo. Morſki tatje in roparji, kteri ſo zholn ſvetiga Petra obropali, ſo mohamedani, ki ſo zerkev obropali in ji odtergali, kar ſi je bila s velikim trudam v Asii, Afriki, in v enim deli Evrope nabrala. Zholn ſvetiga Petra, Jesuſova zerkev, ſe torej v velikih ſtiſkah in nadlogah, v ſredi malopridnoſti in hudobije snajde. V tolikih nevarnoſtih zerkev gotovo velike pomozhi potrebuje, de teshave preſtati in v mirno savetje priti samore. Sato je Kriſtuſ tudi zerkvi obljubil, de bo per nji vekomaj oſtal, in ji je tudi ſvetiga Duhá, duhá reſnize in mozhi, poſlal. Ali deſiravno ſveti Duh zerkev varuje, de ſe smotiti in saterta biti ne more, je vender Marija mozhna bramba Jesuſove zerkve na semlji. Bog vé, koliko neſrezh in nadlog bi bilo zholn ſvetiga Petra she sadelo, ako bi ga mogozhna roka prezhiſte devize varovala in is nevarnoſt potegnila ne bila. Bog vé, kam bi she bil zholn ſvetiga Petra od ſtraſhnih valov in viharjev sagnan, ako bi ne bilo Marije, ſvetle svesde, ktera mu ſveti, ga v nevarnoſtih sveſto pelje in is neſrezh tudi ſrezhno vſelej ispelje. Marija ſe kot mogozhna vojſkna truma v bran poſtavi hudobnim duhovam, in jih vſelej premaga. Ona je hudobniga duhá she v ſvojim ſpozhetji in zelim shivljenji, v ſvoji mladoſti

in ſmerti premagala. Premagala ga je ſ ſvojimi deli, ſ ſvojimi miſlimi in beſedami, ker je njegovimu napuhu ſvojo ponishnoſt, ktero ima v miſlih, beſedah in delih, naſproti poſtavila. Poshelenje meſá, ſ kterim hudobni duh ljudi navdaja, je Marija vkrotila ſkos ſvoje ſveto deviſhtvo, in nesmerne ſkerbí savolj poſvetniga premoshenja, ſ kterim hudobni duh ljudí neſrezhne dela, je pomanjſhala ſkos ſvoje uboſhtvo v duhu. Prezhiſta deviza ſe je hudobnimu duhu in vſim njegovim tovarſhem kot mogozhna vojſkna truma v bran poſtavila. In ona je poglavarju teme in njegovim tovarſhem vſa ſtraſhna, ker jih oginj ſvete ljubesni, ki v njenim ſerzu gorí, grosno oſtraſhi. Njena vnema, poboshnoſt, gorezhnoſt, molitev in ſvetoſt jih neisrezheno pezhe in terpinzhi. Kakor ſe muhe velikimu ognju blishati ne upajo, temuzh prozh beshé; tako ſi tudi hudobni duhovi ne upajo soper Marijo ſe vsdigniti, temuzh delezh prozh od nje beshé, in ſi jo ſhe ne upajo dobro pogledati, njo, ki je morje gnad in ſvetiſhe nesapopadljivih zhednoſt. Marija vnizhi svijazhe, ſ kterim naſ hudobni duh ſlepí. Ona namrezh greſhnikam roko podaja, pravizhne k zhujezhnoſti in ſtanovitnoſti nagibuje, in umirajozhim na ſtrani ſtoji. Sato ſv. zerkev, kadar is obſedenih hudizha isganja, Marii zhaſt in hvalo daje, in jo imenuje mozhno smagovavko, ki je hudobniga duhá s enim ſamim sdihljejem v beg pognala. Marija ſe tudi vſim krivoverzam, kteri ſe soper zerkev vsdigujejo, v bran poſtavi in jih premaga. Skos

Mariino mogozhno priprofhnjo in pomozh je bilo Arianfko krivoverſtvo in krivoverſtvo Pavla is Samoſate ob zhaſu ſvetiga Gregorja saterto, in veliko greſhnikov ſe je k Bogu ſpreobernilo. Ṣkos Mariino pomozh je bil zeſar Julian, kteri je bil sa ſveto zerkev ſtraſhna ſhiba, ob zhaſu ſvetiga Basilija premagan. Ṣkos Mariino pomozh ſta bila grosovitnesha Konſtantin Kopronim in Leo Armenez ob zhaſu ſvetiga Janesa Krisoſtoma premagana, in zerkev je sopet mir dofegla. Ṣkos Mariino pomozh ſta bila tudi krivizhnika zeſar Friderik II., in turſhki velikan, s imenam Ṣaladin, ob zhaſu Mariiniga sveſtiga ſlushabnika, ſvetiga Dominika, premagana, in zerkev je sasheljeni mir sopet najdla. Ṣkos Mariino pomozh ſo bili kriſtjani reſheni ſtraſhnih nadlog, ktere je bil grosoviti zeſar Henrik IV. ſ ſvojimi tovarſhi napravil. Tudi veliko drusih pergodeb je snanih, ktere ſo ſe ſkos Mariino pomozh sgodile, in ſzer krivoverzam v oſramotenje, kriſtjanam pa v veliko ſrezho in veſelje. Sato poje mati katoliſhka zerkev Marii v zhaſt, rekozh: Veſeli ſe, o deviza! sakaj ti ſi vſe krivoverſtva po zelim ſvetu saterla. Pa tudi drugim ſovrashnikam ſvete zerkve ſe Marija v bran poſtavi, in jih premaga. V bran ſe poſtavi in dobrotljivo premaga ajde, jude, raskolnike, mohamedane in druge terdovratneshe, kteri ſe soper ſveto zerkev vsdigujejo. Zela Shpanſka deshela ſe ima sahvaliti kraljizi nebeſ in semlje, ker je ſkos njeno pomozh grosovite mohamedane premagala in mir dofegla. Veliko veliko snaminj

je is hvaleshnoſti do Marije na ſvetu napravljenih, ktere prizhujejo, de je Marija mogozhna in ozhitna bramba ſvete zerkve na semlji. Od sazhetka kerſhanſtva do danaſhnjiga dné je po zelim ſvetu od ſolnzhniga ishoda do njegoviga sahoda, kjerkoli ſe ſveta vera osnanuje, veliko ſprizhevanj, ki poterdujejo, de je Marija reſ mogozhna pomozhniza in terdna bramba Jesuſoviga kraljeſtva na semlji.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

8.

Marija je lepota vſih ſtvarí.

Ali ni tiſta ſtvar zhudna in poſebna ſtvar in lepota vſih ſtvarí imenovati, ktero je Bog po ſvoji neſkonzhni modroſti in previdnoſti od vekomaj isvolil, nad ktero je smed vſih drusih ſtvari ſvojo mogozhnoſt, gnado in dobrotljivoſt v nar bolj obilni meri ſkasal. Ta isvoljena in poſebna ſtvar je pa Marija, ktero je boshja neſtuhtana modroſt k viſoki zhaſti, ktera ſe per sgolj ſtvarí le mifliti samore, povsdignila, ter jo mater boshjo naredila. Premiſhljevaje viſoko zhaſt Marije moram rezhi in terditi, de je Bog per ſtvarjenji te preblashene ſtvarí ſvojo vſigamogozhnoſt in modroſt poſebno pokasal, ſvojo gnado in dobrotljivoſt prav v obilni meri vanjo islil, in jo smed vſih ſtvarí nar bolj lepo shlahtno in zhiſto naredil, tako lepo in shlahtno, de je vredno prebivaliſhe shiviga Bogá poſtala. Nizh majhniga, pomankljiviga in ſlabiga ſe torej per Marii mifliti ne more,

ker je smed vſih ſtvarí isbrana in k viſoki zhaſti, zhaſti Matere boshje, povsdignjena, kar v ſebi neisrezheno zhaſt sapopade. Zhuditi in savseti ſe moramo, ſtermeti in rezhi moramo, de je Marija nar lepſhi in imenitniſhi delo boshje vſigamogozhnoſti, in nar vezhi zhudesh modroſti boshje. O kaj je boshja modroſt nad Marijo imenitniga ſtorila, ſhe preden je ona rojena bila! Glej, ſtvarnik vſih ſtvarí jo je prezej per njenim ſpozhetji smed vſih drusih viſoko povsdignil in prav imenitno naredil, ko jo je po ſvoji modroſti obvaroval, de ſe je madesh isvirniga greha prijel ni. Sraven tega jo je ſhe ſ tako veliko obilnoſtjo gnad obdal, de je vſa lepa in shlahtna na ſvét prihla. Ona ſzer is duſhe in teleſa obſtoji, kakor mi drugi ljudje; pa boshja vſigamogozhnoſt in gnada ſte jo tako imenitno ſtorile, de na lepoti, ne le duſhe, ampak tudi teleſa, vſe druge ſtvarí viſoko preſeshe. S eno beſedo: Marija je prav poſebna in zhudopolna ſtvar, ker je smed vſih ſtvari s nar vezhim snamnjem boshje vſigamogozhnoſti in gnade obdana. Ona je pa tudi s nar vezhi dobrotljivoſtjo neſkonzhniga Bogá obdarovana. Boshja neſkonzhna modroſt, ki jo je k viſoki zhaſti, zhaſti matere boshje, povsdignila, jo je tudi med vſimi ſtvarmi nar bolj imenitno imeti hotla. In ſzer ne le, de bi na lepoti duſhe in teleſa vſe druge ſtvarí viſoko preſegla, temuzh de bi bila tudi v kraljeſtvu vezhniga svelizhanja med vſimi nebeſhkimi prebivavzi nar lepſhi, imenitniſhi in zhaſtitljivſhi. Savolj tega jo je boshja ne-

ſkonzhna dobrotljivoſt s vſimi sakladi gnad obdala, de bi ſi ſ tiſtimi prav obilno mero lepih zhednoſt nabrala. Marija je bila torej vſa lepa, vſa zhiſta in s obilnimi sakladi imenitnih gnad obdarovana, kakorſhno jo je tudi angelj v ſvojim posdravljenji imenoval, rekozh: Zheſhena ſi Marija, gnade polna! Reſ je Bog ſvojo vſigamogozhnoſt, gnado in dobrotljivoſt nad njo prav poſebno ſkasal, in ona je prezhudno delo boshje vſigamogozhnoſti, gnade in dobrotljivoſti. Sdaj pa vpraſham: Ali je bila v pretezhenih ſtoletjih ktera ſtvar tako imenitna, kakor Marija? Ali ſi samore ſvét ktero tako imenitno ſtvar miſliti, kakor je Marija? O gotovo nikdar ne. Marija je lepota vſih ſtvarí v nebeſih, na semlji in pod semljo.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

9.

Marija je delivka Jesuſovih gnad.

Marija ſe imenuje delivka Jesuſovih gnad, 1. ker nam je Jesuſa rodila in tako k njegovimu saſlushenju pripomogla, 2. ker ſi kakor naſha beſedniza persadeva, nam ſploh gnade perdobiti, ki jih v svelizhanje potrebujemo, in 3. ker ji je kakor naſhi preſkerbni materi sa vſe naſhe, tudi nar manjſhi potrebe mar. Ona ima neisrezheno dobro ſerzé, tako de ni mogozhe, de bi naſhih potreb, kterih nobena ji ni nesnana, ne hotla prezej odverniti, kakor hitro jih vidi, in jih tudi lahko odverne, ter nam pomaga, ker jo je Jesuſ oſkerbnizo ſvo-

jih sakladov poſtavil. In ſveti Avguſhtin pravi: „Kakor otrok, dokler ſe snajde v maternim telesu, nobene druge hrane ne dobiva, kakor tisto, ktera je ſkos materne usta ſhla, ter ſe je v njej prekuhala in sa njegov shivesh perpravna poſtala; tako tudi mi Mariini duhovni otrozi, dokler ſe na tem ſvetu snajdemo, nobene gnade drugazhi ne doſeshemo, kakor po Marii, ktera sa naſ obilno gnad od Bogá ſproſi in jih na naſhe ſleherne sadeve obrazha. In kakor otrok v maternim telesu, kteri hrane, ki jo le od matere dobiva, ne povshiva, pogine; tako tudi ſlehern smed naſ, kteri ſe na tem ſvetu nozhe poſlushiti gnad, ktere vſe ſe nam po Marii delé, vezhni neſrezhi — vezhnimu pogubljenju, sapade.“ Po Marii ſe nam delijo vſe gnade, ktere zhloveka ſrezhniga ſtoriti samorejo, sakaj Bogu je dopadlo, nam po Marii, ki je mati, neveſta in kraljiza, vſe gnade deliti. Angelj Gabriel k Marii poſlan je tako govoril: „Zheſhena ſi gnadepolna.“ Is tega ſe vidi, de je Marija obilnoſt gnad od Bogá prejela. Pa zhimu bi bila neki toliko obilnoſt gnad, ktero Bog ſam sapopaſti samore, prejela, kakor sato, de jih nam potrebnim podeljuje, in naſ revne s njimi bogati? Vſi sakladi boshjih gnad ſo v Mariinih rokah. Ona ſama je tista isvoljena mati, kteri ſo kljuzhi nebeſkih gnad isrozheni, torej nam gnade, od kterih kljuzhe ima, lahko delí. Angelj Gabriel je Marii tudi rekel: „Goſpod je ſ tabo.“ Goſpod, kteri je s njo, je pa prav bogat. Ker je pa nar bogatejſhi s njo, mora tudi

ona kot njegova mati prav bogata biti. In Marija je tudi reſ prav bogata, ſaj je ſama rekla: „Per meni je bogaſtvo, de tiſte, kteri me ljubijo, obogatim. Per meni je vſa miloſt pota in refnize, per meni je vſe upanje shivljenja in zhednoſti. Kdor mene najde, najde shivljenje, in bo prejel svelizhanje od Goſpoda.“ Kakor po vodotozhu voda tezhe in ſe na mnoge kraje ſvetá rasteka; tako nam tezhejo tudi po Marii gnade, in ſzer na vſe kraje zeliga ſvetá, ker je veſoljna duhovna mati. Kot veſoljna duhovna mati namrezh sa vſe ſkerbí, in rada vſim ſkos ſvojo mogozhno priproſhnjo pomaga. Tukaj mezhí terdovratno ſerzé grefhnika, de bi ga k pokori pripeljala; tam tolashi in s gnado podpira dufho pravizhniga, de samore po poti zhednoſti hoditi. V tem kraji naſ uzhí, de je Kriſtuſov jarm fladek in njegova butara lohka; v drugim kraji daje pa marternikam ſerzhnoſt. V tem kraji nezhiſtnika milo nagibuje, de bi ſvojo oſtudnoſt sapuſtil; v drugim kraji ſkerbí pa sa devize in jim pomaga, de samorejo ſvojo zhiſtoſt ohraniti. Tukaj pomaga pravizhno shiveti, tam pomaga frezhno umreti. Od tega odverne hudo perloshnoſt in grefhno nevarnoſt; drusiga pa perpelje v dobro perloshnoſt, de ſe ſpokorí in Bogu prijetin poſtane. Po vſih krajih zeliga ſvetá ſe na mnogotere in zhudne vishe kashe, de je Marija veſoljna delivka boshjih gnad.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

10.

Marija je per Bogu veſoljna beſedniza in fredniza.

Od mogozhniga kralja do revniga ovzharja je na ſvetu veliko ljudi is vſih ſtanov in ſort, kteri pod tesho duſhnih ali teleſnih nadlog sdihujejo. Eni morajo terpeti pomanjkanje, revſhino, lakoto, sanizhevanje, preganjanje, hudo bolesin in druge teleſne nadloge. Drugi morajo veliko jese in nepokoja veſti preſtajati, veliko ſtrahú savolj blishnje ſmerti in ſodbe boshje terpeti. Sato ſi revni ljudje v tej dolini ſols zhloveſhke pomozhi iſhejo, ali pa ſvetnike v nebeſih na pomozh klizhejo in jih proſijo, de bi bili njih beſedniki per Bogu. Nar vezh rasveſeljevanja v shaloſti in nar vezh pomozhi v potrebah sadobi zhlovek pa po Marii, ktera je per Bogu naſha nar vezhi beſedniza. Tiſti namrezh, kteri hozhe drugim v teshavah in potrebah pomagati, mora njih teshave in potrebe vediti, mora sadoſti mogozhin biti, de jim samore pomagati, in mora tudi pripravno voljo imeti, de jim hozhe pomagati. Per Marii ſe pa vſe te laſtnoſti v nar vezhi popolnoſti snajdejo, tedaj je ona naſha nar vezhi beſedniza in fredniza per Bogu. Marija dobro vé, in smed vſih ljudi, ſvetnikov in angeljev nar bolj ſposna naſhe britkoſti in potrebe, v kterih sdihujemo. Bili ſo krivoverzi, poſtavim: Vigilant, Valdensarji in veliko drusih, v posnejih zhaſih tudi Martin Luter in drugi, ki ſo ſvojeglavno terdili, de ſvetniki, kakor hitro ſo po

ſmerti v nebeſa vseti, potem nizh vezh na ta ſvet ne miſlijo, in de od vſiga tega, kar ſe s ljudmi na tem ſvetu godi, nizh ne vedó. In is tega ſo tiſti krivoverzi ſklenili in tudi terdili, de je nepotrebno ſvetnike na pomozh klizati; ker namrezh od vſih naſhih teshav in od vſiga sdihovanja, ktero k njim poſhiljamo, nizh ne vedó. Ali ta smota je bila po beſedah ſvetiga piſma prekuznjena in od matere katoliſhke zerkve savershena. Naſh Goſpod in Bog je po preroku Isaiju pravizhnim obljubil, de bodo na viſhavah neſpremenljive ſedeshe v poſeſtvo dobili, ako bodo reſnizo govorili, ſvojo duſho, roke in ozhi zhiſte ohranili, in hudiga ſe varovali. „Gledali bodo, ſe bere per preroku Isaiju, kralja v njegovim velizhaſtvu, in gledali bodo tudi daljno semljo.“ Kaj ſe hozhe ſ tem rezhi: gledali bodo kralja v njegovim velizhaſtvu? To ſe pravi: Bogá bodo v oblizhje gledali. Kaj ſe pa to pravi: gledali bodo daljno semljo? To ſe pravi: Oni bodo vedili, kar ſe na semlji godí, in bodo ſliſhali vſe to, sa kar bodo od ſvojih zhaſtivzov na semlji proſheni in na pomozh klizani. Ko pa to po beſedah preroka Isaija od ſvetnikov ſploh velja, koliko bolj mora veljati od Marije prezhiſte devize, ki je kraljiza vſih ſvetnikov.

Sraven tega hozhem ſhe s drugimi beſedami ſkasati, de Marija naſho revſhino in potrebe dobro vé in natanjko posna. Kadar je nekrezhni bogatin, ki je sdihoval v terpljenji peklenſkiga bresna, od delezh ozhaka Abrahama in v njegovim narozhji Lazarja sagledal, je

sazhel Abrahama milo profiti, de bi Lazarja k njegovim hudobnim bratam na fvét poſlal, jih opominjat, de bi ne priſhli tje, kjer je on, namrezh v peklenſke martre. Ko je pogubljeni bogatin Lazarja v Abrahamovim narozhji vidil, je gotovo, de je tudi Lazar savershenega v peklu vidil. Ko pa fvetniki martre savershenih v peklu vidijo, sakaj bi tudi ne vidili in ſposnali potreb in nadlog ſvojih prijatlov na semlji? Snano je tudi is Jesuſovih beſed, de ſo ſvetniki v nebeſih angeljem enaki. Angelji pa, ki Bogá vedno v oblizhje gledajo, vſe vidijo in vedó, kar ſe na semlji s nami godí. Tedaj tudi ſvetniki vſe vedó, kar ſe s nami na semlji godí. Oni ſposnajo naſhe nadloge, v kterih sdihujemo, in tudi ſliſhijo naſhe proſhnje in molitve, ſ kterimi jih na pomozh klizhemo. To reſnizo terdijo tudi zerkveni uzheniki. Sveti Gregor pravi: „Ko vſi isvoljeni v vezhnim prebivaliſhi Bogá v sgolj zhiſtoſti in ſvetloſti vidijo; kaj tedaj tiſti isvoljeni, ki vſigavedozhiga Bogá gledajo, ſposnali ne bodo?“ In ſveti Avguſhtin pravi: „Ko Bog zhloveku na semlji prihodnje in daljne rezhi rasodeva, koliko bolj gotovo je tedaj, de ſvojim isvoljenim v nebeſih vſe rasodeva, kar ſe na semlji s nami godí.“ Ko pa Bog to vednoſt ſvojim ſvetnikam ſploh deli, koliko bolj preblasheni devizi Marii, ki je smed vſih ſtvari isvoljena in nad vſe isvoljene nebeſhkiga prebivaliſha viſoko povsdignjena, tako viſoko, de je vſa ſvetloſt in imenitnoſt angeljev in drusih ſvetnikov majhna, ako ſe primeri neisrezheni

imenitnoſti in zhaſti, ſ ktero je Marija v nebeſhkim Jerusalemu obdana. Marija tedaj gotovo prav dobro vidi in natanjko ſposná vſe naſhe potrebe in nadloge, v kterih sdihujemo, in tudi dobro fliſhi naſhe proſhnje in molitve, ſ kterimi jo na pomozh klizhemo. Ali ne bo torej isvoljena ſtvar, kraljiza nebeſ in semlje, ona, mila mati, ki nizh bolj ne shelí, kakor naſhiga svelizhanja, gotovo sa naſ Bogá proſila? Ponishni Idiot pravi: Kakor je kraljiza vſih, tako je tudi beſedniza in ſredniza vſih. Ona, pravi ſveti Zesari, osdravlja bolnike, reſhuje jetnike, preganja ſtrah, podí hudobne duhove in premaguje ſkuſhnjave. Ona tolashi shaloſtne, budí lene in mlazhne, in vodi greſhnike na pot praviga ſpreobernjenja.

De kdo drugim v ſtiſkah in nadlogah pomaga, mora tudi doſti mogozhin biti, de jim je v ſtanu pomagati. Med vſimi angelji in ſvetniki v nebeſih pa nobeden toliko zhaſtí, oblaſti in mogozhnoſti nima, kakor Marija, mati naſhiga odreſhenika. Sato nam tudi ona smed vſih drusih pomozhnikov nar bolj pomagati samore. Kralj Ṣalomon je ſvojo mater Betsabeo tako mozhno zhaſtil, de ji je privolil, ga proſiti, karkoli hozhe. Miſlimo ſi tedaj, de bi ga bila njegova mati Betsabea proſila, in ſzer sa hudodelnike odpuſhanja ſhtrafing, sa ſe pa velikiga bogaſtva. Ṣalomon bi ji bil gotovo vſe dal, zheſarkoli bi ga bila proſila, ker jo je neisrezheno zhaſtil. Akoravno bi ga bila pol kraljeſtva proſila, bi bila gotovo doſegla, ker je Ṣalomon rekel: Le proſi, moja mati! zhe-

ſarkoli poshelifh in podelil ti bom, sakaj, ne ſpodobi ſe, de bi ſvoje oblizhje od tebe obernil. Jesuſ Kriſtuſ pa ſvojo mater Marijo tavshentkrat in tavshentkrat bolj zhaſtí in ljubi, kakor Ṣalomon Betsabeo. Sato jo tudi rajſhi uſlifhuje, kakor Ṣalomon ſvojo mater; rajſhi in hitrejſhi, kakor vſe verſte svelizhanih duhov. Miſlimo ſi, de vſe verſte svelizhanih duhov v nebeſih Bogá kake poſebne gnade proſijo, poſtavim: de bi ſe vtolashila njegova rasshaljena pravizhnoſt, ſ ktero je eno zelo kraljeſtvo na semlji pokonzhati ſklenil. Apoſteljni ſtopijo pred tron boshjiga velizhaſtva, in kashejo ſvoje trudapolne dela, ſ kterimi ſo ſe sa Jesuſovo véro in njegovo zerkev trudili. Marterniki pripovedujejo od ſtraſhnih marter, ſ kterimi ſo bili martrani, in od obilnoſti kervi, ktero ſo prelili. Ṣposnovavzi proſijo Bogá ſkos ſvoje poſte in satajevanja. Devize opominjajo Bogá ſtraſhnih vojſkovanj in premagovanj, ktere ſo mogle preſtati, de ſo hude ſkuſhnjave premagale. Leté proſhnje isvoljenih boshjih imajo veliko mozh, rasshaljeno pravizhnoſt boshjo potolashiti. Miſlimo ſi pa na drugi ſtrani Marijo, ki pred ſvojiga Ṣina ſtopi, in s eno ſamo beſedizo njegovo vshaljeno pravizhnoſt popolnama potolashi. In tiſta edina beſediza Matere boshje samore per Bogu vezh ſproſiti, kakor proſhnje in sdihovanja vſih drusih isvoljenih. In ſzer sato, ker Bog proſhnje ſvetnikov sgolj po ſvoji miloſti in dobrotljivoſti uſlifhuje. Proſhnje Marije pa Jesuſ ne uſlifhuje sgolj po ſvoji miloſti in dobrotljivoſti, temuzh tudi po ſvoji dolshnoſti,

ker je on kot Sin dolshan, ſvojo mater poſluſhati in ji pokorin biti. Sato pravi ſv. Bernard, de karkoli Marija Jesuſa proſi, gotovo vſelej doſeshe. Pa ne savolj tega je Marija od Jesuſa hitro uſliſhana, ker je njegova mati, temuzh tudi savolj ſvojiga veliziga saſlushenja. Kolikor vezhi je namrezh saſlushenje kakiga ſvetnika per Bogu, toliko vezh samore ſkos ſvojo priproſhnjo. Ker pa Marija na gnadi in saſlushenji vſe svelizhane duhove viſoko preſeshe, gotovo tudi ſ ſvojo priproſhnjo per Bogu veliko vezh samore, kakor vſi ſvetniki in angelji ſkup. She v petnajſtim letu ſvoje ſtaroſti, kadar je bila od angelja posdravljena, je bila polna gnad. Kako velik saklad gnad in saſlushkov ſi je mogla tedaj od petnajſtiga leta, kadar je bila od ſvetiga Duhá Sinu boshjiga ſpozhela, do dva in ſedemdeſetiga leta ſvoje ſtaroſti nabrati, ko ſe je per nji obilni saklad gnad in saſlushkov vſak trenutek viſoko mnoshil. Ona ſe tedaj po vſi pravjzi imenuje morje gnad, v kterim ſe ſkrijejo gnade in saſlushenja drusih ſvetnikov. Kakor je pa Marija v nebeſih imenitna, tako mogozhna je tudi v ſvoji priproſhnji. Ako bi ſe vſe svesde nebá, vſe pereſa dreveſ, vſe kamnja zele semlje, vſe serna peſka v morji; ako bi ſe vſe to ſpremenilo v naſhe beſednike in ſrednike per Bogu, bi vſi tiſti beſedniki toliko ne samogli, kolikor Marija ſama. Ona je tako mogozhna, de per Bogu vſe, karkoli hozhe, doſezhi samore in lahko vſim, in ſzer vſelej, pomaga. Zhudeshi njene mogozhne priproſhnje ſo tudi

snani po zelim ſvetu, snani ſo pravizhnim in krivizhnim, poboshnim in hudobnim. Kolikokrat ſe je hudobija ſvetá soper njo vsdignila, ker je vidila, de njena priprofhnja per Bogu neisrezheno veliko samore. Kolikokrat ſo hudobni duhovi ſkos uſta obſedenih nebó in semljo preklinjevali, ker ſo ſposnali, de je Marija v ſvoji priprofhnji vſigamogozhna. Mariina mogozhna priprofhnja preſeshe vſe, kar ſi samoremo miſliti. Torej vſe ſvoje saupanje v njo, mogozhno goſpó ſtavimo in ſe terdno sanafhajmo, de nam bo pomagala, faj ji njeni preljubesnjivi Sin nizh ne odrezhe, ker jo ſ tem zhaſtí, de njeno priprofhnjo uſlifhi.

De bo kdo sa revesha in nefrezhniga per drugim pomozhi profil, mora tudi refnizhno voljo imeti, mu pomagati. Kaj mi koriſti, ſi marſkteri miſli, de moj blishnji britkoſt in revſhino, v kteri sdihujem, vidi in ſposná, in de mozh ima, mi pomagati, ker mi pomagati nozhe. Marija pa ni neuſmiljena, kakor vezhidel ljudje, temuzh je polna miloſti do naſ, torej nam vſelej pomagati hozhe. Marija je bila, dokler je na ſvetu prebivala, polna ljubesni in miloſti do ljudi. Ona je apoſteljne v ſkrivnoſtih vére poduzhevala, marternike v terpljenji ſerzhne in ſtanovitne delala, ſpreobernjenze v veri poterdevala, shaloſtne tolashila in v vſih potrebah ſo kriſtjani njeno pomozh zhutili. Ko je pa she na tem ſvetu miloſt matere boshje do ljudí takó velika bila, koliko vezhi mora sdaj v nebeſhkim kraljeſtvu biti, kjer kraljuje kot kraljiza miloſti. Dokler je Marija

na ſvetu bila ſe je primerjala meſzu, sdaj v nebeſih ſe pa ſolnzu primerja. Kakor namrezh velikoſt in ſvetloba ſolnza velikoſt in ſvetlobo meſza mozhno preſeshe; tako je tudi miloſt Marije sdaj v nebeſih veliko vezhi, kakor je bila nekdaj na semlji. In kakor je ſolnze bres raslozhka vſim dobrotljivo, ker vſim ſveti in greje; tako je tudi Marija vſim dobrotljiva in miloſtljiva. Sato po vſi pravizi mati miloſti imenovana in posdravljena biti saſlushi. Ko je pa mati miloſti, tudi gotovo vſelej nar boljſhi voljo ima, nam reveshem pomagati. Kakor oginj ſvoje mozhi, namrezh greti in shgati, nikdar ne sgubi, in kakor voda hladiti in ſolnze ſvetlobe od ſebe dajati nikdar ne neha; tako tudi Marija ne neha in nikdar nehala ne bo, ſvoje miloſti nad naſ uboge greſhnike raslivati.

Is tega ſe vidi, de je Marija naſha prava in nar boljſhi beſedniza per Bogu. „Sakaj ona dobro vé in natanjko ſposná vſe naſhe potrebe in nadloge; poſede v nebeſih smed vſih drusih isvoljenih nar vezhi zhaſt in mogozhnoſt, nam pomagati; in ima tudi pripravno voljo, nam vſelej pomagati. V vſih nevarnoſtih in ſkuſhnjavah, v vſih nadlogah in britkoſtih nam je Marija gotova pomozhniza, ako jo sgrevano in ponishno proſimo. Sakaj ſhe nikdar ſe ni ſliſhalo, ne sgodilo, de bi bil tiſti, kteri je ſ pravo ponishnoſtjo in grevingo per Marii pomozhi iſkal, bres pomozhi oſtal. Sato k tebi, mila mati! klizhem: Ti, ki ſi smed vſih nar bolj mila, in kot mati boshja ſilno mogozhna,

ſpomni ſe mene, in poglej me, ki k tebi roke podajam in sdihujem. Tako grosno ſim tvojiga Sina in tebe rasshalil, de bi kmalo obupal, vender mi tvoja mogozhnoſt in miloſt upanje daje, de me boſh ſ ſvojim ſinam ſpravila. O Marija! opomnim te pa vſih tiſtih greſhnikov, ktere ſi v ſedanjim zhaſu in v pretezhenih ſtoletjih uſliſhala in jim pomagala; vſih tiſtih zhudeshev tvoje miloſti te opomnim in klizhem: Oberni ſe k meni, ſaj obshalujem ſtorjene grehe, kakor drugi, shelim hude navade in greſhne perloshnoſti ſapuſtiti, kakor drugi; obljubim terdno do konza shivljenja tvojimu Sinu in tebi sveſto ſlushiti, kakor drugi. Ah! uſliſhi me torej in pomagaj mi, ki is té ſolsne doline k tebi sdihujem.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

11.

Marija je nebeſ in semlje kraljiza.

Ker je Jesuſ, ki je od Marije devize rojen, Bog, Goſpod in kralj nebeſ in semlje, saſlushi tudi Marija po vſi pravizi mati boshja, goſpá in kraljiza nebeſ in semlje imenovana biti, in je tudi. Sakaj od tiſte, ktera je ſtvarnika in oblaſtnika semlje rodila, ni mogozhe drugazhi miſliti, kakor de ima pod ſvojo oblaſtjo zelo semljo, in vſe, kar na nji prebiva, in de je kot mati kralja angeljev tudi kraljiza angeljev. Jesuſ je ſ ſvojo materjo Marijo eniga meſá, eniga duhá in ene ljubesni. Jesuſova zhaſt je Mariina zhaſt, Mariina zhaſt je

Jesuſova zhaſt in Jesuſova oblaſt je tudi Mariina oblaſt. Rojſtvo Jesuſa je bilo po prerokih napovedovano, in tudi rojſtvo Marije. Jesuſ je naſh odreſhenik in nar vikſhi Goſpod, Marija je pa mati odreſhenikova in naſha nar vikſhi goſpá. Jesuſ je malikovanje rasdjal, in Marija je peklenſki kazhi glavo ſterla. Jesuſ je poſtal zhlovek, pa ni nehal Bog biti, Marija je pa poſtala mati, in ni nehala deviza biti. Jesuſ je ſkos premaganje ſmerti in groba zhaſtit poſtal, in Marija je ſkos ſvojo ponishnoſt zhaſtita poſtala. Jesuſ je kralj nebeſ in semlje, kralj kraljev; Marija je pa kraljiza nebeſ in semlje, kraljiza angeljev in ljudi. Ona tedej zhes vſe kraljuje, kar je v nebeſih, na semlji in pod semljo. Kakor ſe vſi v nebeſih, na semlji in pod semljo Jesuſu pripogujejo, ſe tudi Marii priklanjajo. Vſe ſtvarí, ktere trojedinimu Bogu ſlushijo, ſo tudi Marii podloshne, naj bodo zhiſti duhovi, kakor angelji, naj obſtojé is duſhe in teleſa, kakor ljudje, naj bodo neſpametne shivali, ali pa neshive ſtvarí, kakorſhni ſo vſi elementi. Sakaj vſe, kar je pod boshjo oblaſtjo je tudi Marii podloshno. O mogozhna kraljiza, ki imaſh toliko zhaſtí in oblaſti! Ti ſi kronana ſ krono imenitnoſti in mogozhnoſti, ſ ktero te je kronal shenin deviz in kralj velizhaſtva. Veſeli ſe torej kraljiza semlje! sakaj she veliko ſtolet te rodovi semlje ſrezhno in mogozhno kraljizo imenujejo. Povſod, kjerkoli ſe imé tvojiga Sina osnanuje, ſe tudi tvoje imé, imé kraljize semlje, isrekuje. Po vſih krajih ſvetá, kamor-

koli ſegajo ſolnzhni sharki, ſe kot kraljiza semlje vklub vſim krivoverzam vedno zhaſtiſh. Veſeli ſe kraljiza nebeſ! ti namrezh kraljujeſh tudi zhes vſe kore angeljev, apoſteljnov, marternikov, ſposnovavzov in deviz. Tvoje kraljeſtvo je torej neisrezheno veliko. O ſrezhno kraljeſtvo, ki ima tako kraljizo. O ſrezhna kraljiza, ki ima take podloshne! O ſrezhna kraljiza! le kraljuj veſelo in ſtori, de tudi jeſt pridem v tiſto ſrezhno nebeſhko kraljeſtvo.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

12.

Marija je kraljiza zhudeshev.

Velik zhudesh modroſti boshje je bila Marija she v ſvojim ſpozhetji, sakaj ona ſama je bila smed vſih Adamovih otrok isvoljena in obvarovana, de je prekletſtvo isvirniga greha sadelo ni. Prezhudna in s nesapopadljivimi gnadami obdana je priſhla na ſvét. Prezhudna je tudi bila v ſvojim shivljenji, sakaj med pregreſhnim ſvetam ſe je popolnama greha obvarovala. Velik zhudesh boshje modroſti je bila Marija tudi takrat, kadar ſe je is tega ſveta lozhila in kadar je bila v nebeſa vseta. Nar vezhi zhudesh boshje dobrotljivoſti, veſelje nebeſ in semlje, sazhudenje angeljev in ljudi je bila Marija poſebno pa takrat, kadar je mati boshja poſtala. Sin boshji ſe je per vzhlovezhenji ſ ſvojo materjo Marijo popolnama ſklenil, in toliko boshje ljubesni vanjo vlil, kolikor

je sgolj ſtvar le sapopaſti samore. Ko jo je pa s ljubesnijo vſo napolnil, jo je tudi s drugimi ſvojimi laſtnoſtmi vſo obdal. In kakor je njena ljubesen neisrezhena, ſo tudi vſe njene laſtnoſti, ſ kterimi jo je Bog obdal, nesapopadljive. Sato jo zerkveni uzheniki naravnoſt imenujejo preſveto, prelepo, nar dobrotljivſhi, nar modrejſhi, nar mogozhniſhi. Gotovo je tedaj, de mati boshja, ktere ſtan zelo natoro in velizhaſtvo preſeshe, nesmerno mogozhnoſt poſede. In ſ to neisrezheno mogozhnoſtjo, ktero od ſvojiga Ṣina ima, dela velike zhudeshe na nebu, na semlji in pod semljo. Kdo ni ſhe fliſhal od velikih zhudeshev, ktere je Marija nad bolnimi in neſrezhnimi, poſebno nad greſhniki ſkos ſvojo mogozhno priproſhnjo ſtorila? Beri shivljenje ſvetnikov, in vidil boſh, de je mogozhna Mariina roka prav prezhudno s njimi delala. Premiſhljuj prezhudne ſpreobernjenja mnogih greſhnikov, in preprizhan boſh, de ſo vſe take ſpreobernjenja zhudopolne dela Mariine miloſti in njene vſigamogozhne priproſhnje. Sakaj de take zhudapolne ſpreobernjenja ispelje, mora ſkos ſvojo mogozhno priproſhnjo velikokrat per greſhnikih ſmert sadershati, mora svijazhe peklenſkiga duhá vnizhiti, in rasshaljeno pravizhnoſt boshjo, ktera bi greſhnika v pekel pahnila, uſtaviti. In ſkos Mariino mogozhnoſt, ktero od ſvojiga Ṣina ima, ſe k povikſhanju boshje zhaſti in k naſhimu svelizhanju tudi veliko drusih zhudeshev godí, in ſzer na nebu, na semlji in v vſih elementih. Sakaj Marija, ki je Ṣinu boshjiga ſkos devet

meſzov v ſvojim deviſhkim teleſu noſila, ki ga je dojila, isredila in ſe s njim v ljubesni ſklenila, je prejela od njega neisrezheno veliko mogozhnoſt, ker Jesuſ ſvojo mater Marijo ſ tem zhaſtí, de jo je prav mogozhno naredil. Ko je Jesuſ krish, na kterim je malo zhaſa viſel in veliko terpel, tako pozhaſtil, de je bil orodje velikih zhudeshev; kaj moramo ſhe le od Marije miſliti, is ktere je zhloveſhko natoro vsel, in v kteri je devet meſzov prebival. Ko je she Jesuſovo oblazhilo od njega zhesnatorno mozh, mozh bolnike osdravljati, prejelo, in ko je seljſhe, ki je per tabli, ktero je bila vodenizhna shena is hvaleshnoſti poſtavila, raſtlo, toliko mozh od Jesuſa dobilo, de ſo tiſti, kteri ſo ſe ga dotaknili, osdravéli; kaj moramo ſhe le miſliti od tiſte, ktera ſe ni le Jesuſoviga oblazhila dotaknila, temuzh ga zlo rodila, mu oblazhilo napravljala, ga v narozhji imela in sa njega ſkerbela? Ko je Bog mertvim truplam Petra in Pavla in drusih ſvetnikov zhesnatorno mozh dodelil, de ſo tiſti bolniki, kteri ſo ſe jih dotaknili, sdravje doſegli; kaj ſi torej miſliti moramo od tiſte mozhí in mogozhnoſti, ktero je Jesuſ dodelil ſvoji materi Marii, ki mu je drashji in ljubſhi, kakor vſe druge ſtvarí? In zhe duſhni ſtan Marije devize premiſhljujemo, moramo tudi rezhi, de je ona reſ kraljiza zhudeshev. Kriſtuſ je namrezh rekel: Ako oſtanete v meni in moje beſede v vaſ oſtanejo, proſite, zhefarkoli hozhete, in ſe vam bo sgodilo. Kdor v mé veruje, bo dela, ktere jeſt delam, tudi on delal, in ſhe vezhi, kakor te, bo de-

lal. Prerok Elija, ſv. Peter, Pavel, Gregor zhudodelnik in ſploh ſvetniki ſo s vero polne notranje mozhi — polno terdniga upanja in gorezhe ljubesni zhudeshe delali. Ko je ſvetimu Gregorju zhudodelniku per sidanji zerkve hrib na poti bil, je profil Bogá s vero polno notranje mozhí, de bi hrib preſtavil, in hrib je bil preſtavljen. Ṣvetniki, kteri ſo rezhí, ki ſe nemogozhe sdé, mogozhe ſtorili, ſo torej v tem pomenu zhudodelniki imenovati. Ko ſe pa ſvetniki, ki ſo le ſlushabniki boshji, zhudodelniki imenujejo, kaj bom rekel od Marije, ki je mati boshja, kraljiza vére, upanja in ljubesni, goſpá semlje in nebeſ? Kaj moramo torej od Marije miſliti, ki je véro, ljubesin in vſe zhednoſti v nar vezhi popolnoſti imela? Ona je po vſi pravizi kraljiza zhudeshev imenovati, ker je od Jesuſa, ſvojiga Ṣina, tako veliko mogozhnoſt prejela, de s njo zelo natoro in velizhaſtvo preſeshe, in k povikſhanju boshje zhaſti in k naſhimu svelizhanju velikè zhudeshe dela na nebu, na semlji in v vſih elementih. Bodi torej vekomaj posdravljena, o kraljiza zhudeshev!

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

C.

Premiſhljevanje Mariine dobrotljivoſti.

1.

Marija je mati vernih.

Prerok Isaija je rekel, de je Ṣara vſe jude rodila, ker je bila mati Isakova, od kteriga ſo ſe judje kot njegovi mlajſhi is-hajali. Tudi od Rebeke ſe govorí, de je dvojne ljudſtva v ſvojim telesu noſila, ker je bila dvojzhikov, Jakopa in Esova, noſezha. Sakaj bi tudi od Marije ne rekli, de je s Jesuſam vred na duhovno visho zelo kerſhanſko ljudſtvo ſpozhela, v ſvojim telesu noſila in rodila? Mi ſmo po Jesuſu prerojeni k novimu shivljenju, k shivljenju gnade in vezhniga svelizhanja. Ko je pa Marija Jesuſa, ki je odreſhenik naſhih duſh, ſpozhela in rodila, je tudi naſ vſe k novimu duhovnimu shivljenju ſpozhela in rodila. Kakor je Bog, kadar je perve ſtarſhe vſtvaril, nam vſim ſkos perve ſtarſhe shivljenje dal, ker ſmo bili vſi v pervih ſtarſhih, od kterih ſe is-hajamo, sapopadeni: tako je tudi Marija, kadar je odreſhenika rodila, veliko drusih otrok k novimu shivljenju rodila, in ti ſo kriſtjani, ki ſe tudi duhovna shetev imenujejo. Marija je zelo kerſhanſko ljudſtvo rodila, ker je rodila Ṣina, po kterim je zelo kerſhanſko ljudſtvo novo shivljenje doſeglo. Marija je torej, kadar je bila noſezha, veliko

ſkrivnoſt v ſvojim deviſhkim teleſu noſila. Ne le vzhlovezhena boshja Beſeda v njenim deviſhkim teleſu je bila velika ſkrivnoſt, temuzh tudi tiſti duhovni rod, kteriga je s Jesuſam ſpozhela in rodila, namrezh zelo kerſhanſko ljudſtvo. Kdo ſe torej ne bo zhudil nad tiſtim shegnam, ſ kterim je bilo Mariino deviſhko teló poshegnano? Ker ſe shegen, ſ kterim je bila Ṣara poshegnana, viſoko zení; kako viſoko moramo ſhe le zeniti rodovitnoſt prezhiſte devize, ktera ni le ſvetu shegnaniga ſadú, Jesuſa, dala, temuzh s njim tudi neisrezheno veliko duhovnih otrok rodila. Rodila je vſe apoſteljne, marternike in ſposnovavze, mnihe in puſhavnike, devize in vdove, in veliko drusih, kteri sdaj v nebeſih Bogá in sa njim Marijo hvalijo in zhaſtijo. Ako bi bila tiſta shena, od ktere ſveti evangeli govorí, ſposnala velike ſkrivnoſti, ktere je Marija v ſvojim deviſhkim teleſu noſila, bi bila Mariino ſveto teló gotovo tavshentkrat bolj ſrezhno imenovala. Ṣrezhin je tiſti dan, kadar je Marija Jesuſa in s njim veliko drusih otrok ſpozhela in rodila. Ṣrezhin je bil tiſti dan sa mater, in veliko ſrezhniſhi sa vſe njene otroke. Naj Job ſhe tako rotí dan ſvojiga ſpozhetja in rojſtva, naj ſe Jeremija ſhe tako pertoshuje zhes ſvojo mater, ki ga je rodila; jeſt bi vender sgovornoſt vſih angeljev in ljudi imeti hotel, de bi ſtotavshentkrat blagroval tiſti dan, kadar ſmo poſtali duhovni otrozi Marije, bratje in ſeſtre Jesuſa Kriſtuſa, in erbi nebeſhkiga kraljeſtva.

Tiſti dan naj bo pervi med vſimi ſrezhnimi dnevi zeliga leta, tiſti dan naj bo dan velike hvaleshnoſti in ſerzhniga veſelja. Aleluja!

Hvaljenje.

O Marija, ti ſi kot terta ſladek in diſhezh ſad rodila, in is tvojiga zvetja je zhaſtit in obilen ſad. Ti ſi mati zhiſte ljubesni, in ſtrahú in ſposnanja in ſvetiga upanja. Per tebi je vſa miloſt pota in reſnize, per tebi je vſe upanje shivljenja in zhednoſti. Priſtopijo naj k tebi vſi, kteri tebe shelijo, in tvojiga ſadú naj ſe naſitijo, sakaj tvoj duh je ſlajſhi od medú, in tvoja erbſhina je ſlajſhi od medú in ſatovja. Kteri tebe jedó, te bodo ſhe bolj lazhni, in kteri tebe pijó, bodo ſhe bolj shejni po tebi. Kdor tebe poſluſha, ne bo oſramoten, in kdor po tvojim dela, ne bo greſhil. Kdor tebe osnanuje, bo vezhno shivljenje imel. Kdor tebe najde, bo najdel shivljenje in prejel svelizhanje od Goſpoda.

Sdihljeji.

Sv. Marija, mati vernih;
Sv. Marija, mati isvoljenih;
Sv. Marija, naſha ljubesnjiva mati;
Sv. Marija, naſha ſkerbna mati;
Sv. Marija, naſha radodarna mati;
Sv. Marija, poſebno vdana ſvojim zhaſtivzam;

} sa naſ Bogá proſi!

Şv. Marija, naſha varhinja;
Şv. Marija, naſha uzheniza;
Şv. Marija, tolashniza shaloſtnih;
Şv. Marija, perbeshaliſhe greſhnikov;
Şv. Marija, pomozhniza per ſmerti, ſodbi in v vizah;
} ſa naſ Bogá proſi!

V. Proſi ſa naſ, ſveta boshja porodniza!
O. De bomo deleshni poſtali obljub Kriſtuſovih.

Molimo.

Mati zeliga kerſhanſtva, viſoka nebeſ kraljiza! vsemi naſ v ſvojo mogozhno brambo, in proſi ſa naſ Bogá, de nam tukaj obilnoſt ſvojiga shegna dodelí, po tem revnim shivljenji pa vezhni mir in pokoj. Daj nam ſladkoſti ſvojiga materniga ſerza okuſiti; daj nam ſposnati, koliko per Jesuſu, ſvojim Şinu, samoreſh; pomagaj nam, de vſi ſkupej dojdemo tje, kjer ſ teboj vſi angelji in ſveťniki Bogá hvalijo in zhaſtijo na vekomaj.

Ozhe naſh itd. Zheſhena ſi Marija itd.
(Petkrat.)
Zhaſt bodi Bogu itd.

2.

Marija je mati isvoljenih.

V ſto ſheſt in dvajſetim pſalmu ſe bere, de ſo erbſhina odreſhenikova vſi otrozi, ktere mu je njegov nebeſhki ozhe sa plazhilo njegoviga terpljenja dal. In tiſti otrozi ſo tudi ſad Ma-

riiniga deviſhkiga teleſa v duhovnim pomenu. Sakaj Jesuſ Kriſtuſ, odreſhenik naſhih duſh, je shegnani ſad Mariiniga ſvetiga teleſa. Vſi isvoljeni boshji ſo pa ſadovi odreſhenikovi. Ker ſo pa ſadovi odreſhenikovi, ſo savolj tega tudi ſadovi Mariiniga zhiſtiga teleſa, v kterim ſo bili s odreſhenikam vred na duhovno visho ſpozheti. Jesuſ Kriſtuſ, odreſhenik naſhih duſh, je sazhetnik vſih gnad in vſih isvoljenih boshjih. On je nam pa le po Marii dan. Tedaj tudi vſim isvoljenim le po Marii svelizhanje dojde. Kadar ſe je Jesuſova zhloveſhka natora s njegovo boshjo natoro v eni perſhoni ſklenila, ſo bili ſkos tiſto ſkrivnoſt tudi vſi isvoljeni s Bogam ſklenjeni. Kakor ſe je pa Jesuſova zhloveſhka natora s njegovo boshjo natoro le v Marii in po Marii ſklenila, ſo ſe tudi vſi isvoljeni le v Marii in po Marii s Bogam ſklenili. In kakor ſe je Jesuſova zhloveſhka natora s njegovo boshjo natoro v Mariinim teleſu le potem ſklenila, kadar je Marija ſkrivnoſt ſposnala in v tiſto dovolila; tako ſo ſe tudi vſi isvoljeni s Bogam ſklenili le potem, kadar je bila Marija vsrok ſvete ſkrivnoſti ſposnala in v tiſto proſtovoljno dovolila. Is tega ſe vidi, de je Marija mati vſih isvoljenih, kteri ſo po nji prejeli in prejemajo ſtrah boshji, ſposnanje, upanje in ſveto ljubesin. Isvoljeni boshji, ki ſo tudi ljubljenzi Marije, prejemajo po ſvoji materi, dokler ſo na tem ſvetu, nar lepſhi dar, namrezh ljubesin do Bogá in do blishnjiga. Mariina pohlevnoſt in ſladkoſt jih lepſha ſ zhednoſtmi in jim daje okuſhati ſladkoſti

nebeſhkiga paradisha, de ſe radovoljno s Jesuſam in s njo saveshejo. In to je snamnje isvoljenih, de ſo namrezh vſi ſ farbo zhiſte ljubesni osaljſhani, in de oni vſi prijetin srak, srak nebeſhkiga paradisha vshivajo. Marija vtiſne tudi v ſerza ſvojih ljubljenzov, vſih isvoljenih pobosbno bojezhnoſt, de ſe is zhaſtitljivoſti in is ljubesni bojé, soper njeno voljo in soper voljo njeniga Şina ravnati. In sveſti ſlushabniki Marije ſe tudi vſiga tega ſkerbno varujejo, kar bi Jesuſa in mater Marijo vshaliti vtegnilo. Od velike britkoſti jim je ſkorej umreti, kadar vidijo, de ſo Jesuſa in njegovo mater rasshalili. Marija daje isvoljenim tudi boshje ſposnanje, in jih neprenehama ſvojimu Şinu perporozhuje in isrozhuje. Kakor je Jesuſ ſvojim uzhenzam snanje dal od nebeſhkiga Ozheta, mu jih tudi perporozhil in ga proſil, de bi jih is ljubesni do njega ljubil; tako tudi Marija ſvojim zhaſtivzam, vſim isvoljenim, snanje od ſvojiga Şina delí, jih s njim ſpravlja in ga proſi, de bi jih is ljubesni do nje ljubil in jim dobrotljiv bil. Marija tudi navdaja ſvoje zhaſtivze, isvoljene boshje, ſ terdnim saupanjem, de jo vedno na pomozh klizhejo in nikdar ne posabijo. Poſlednjizh daje Marija ſvojim zhaſtivzam, vſim isvoljenim, ſtanovitnoſt v dobrim, ker jih neprenehama greha varuje, in jim vedno na ſtrani ſtoji, de hudobni duh nobene mozhí do njih nima, ne v shivljenji ne ob ſmertni uri. O preſladka mati, mati vſih isvoljenih! koliko hvaleshnoſti ſo ti tvoji sveſti zhaſtivzi, isvoljeni boshji, dolshni, tebi, ki ſi ne-

isrezheno dobrotljiva in sa naf ſkerbna. Vſaziga, kteri te proſi, uſliſhiſh in ga ſ ſvojim Ṣinam dobrotljivo ſpraviſh. Ne podam ſe torej ſ ſvojo proſhnjo k ſvetimu Filipu, kakor ſo nekdaj ajdje ſtorili, de ſo h Kriſtuſu perpeljani in s njim ſpravljeni bili, temuzh grem naravnoſt k tebi in ti rezhem, de ſerzhno shelim Jesuſa ſposnati in od njega ſposnan biti, ga ljubiti in od njega ljubljen biti. O Marija! ſerzhno shelim v ſhtevilo tiſtih ſprejet biti, ktere Jesuſ is ljubesni do tebe ljubi in jim vezhne dobrote vshivati daje.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

3.

Marija naf ljubi.

Ljubesin, ſ ktero naſ Marija ljubi, je ſladka, terdna in ſtanovitna. Nad Marijo ſe nizh ojſtriga ne najde, kar bi naſhe ſerza ſ ſtraham napolniti samoglo, temuzh je vſa dobrotljiva in ljubesnjiva, kakorſhno nam tudi modri ſv. piſma pred ozhí poſtavi, namrezh s mlekam in volno, to je s ljubesnjivoſtjo in pohlevnoſtjo obdano. Ṣveti Ambrosh jo primeri shlahtni mani, ktera je smed vſih fort jedí nar ſlajſhi. Vender je ſladka mana le ſlaba podoba tiſte ſladkoſti in ljubesnjivoſti, ſ ktero je Marija obdana in ſe ſvojim isvoljenim otrokam vshivati daje. Ṣveti Avguſhtin jo primerja ſ tiſto deshelo, ktera je bila rodovitna, shlahtniga ſadú in vſake ſorte dobrot, in od ktere tudi ſveto piſmo pravi, de ſe v njej méd in

mleko zedí. Ali Marija je veliko ſlajſhi, kakor tiſta shlahtna deshela, in kdor k Marii pride, pride v veliko shlahtniſhi deshelo, kakor je bila tiſta deshela, ki je bila Israelzam obljubljena. Sakaj ſladkoſt in ljubesnjivoſt Marije devize je tako velika, de milijonov in milijonov ljudí rasvefeliti, in ne le milijonov in milijonov ljudí rasvefeliti, temuzh zelo semljo in nebo samakniti samore. Ljubesin, ſ ktero naſ Marija ljubi, je tudi terdna, kar naſ vſakdanja ſkuſhnja uzhí. Kolikokrat bi ſe mogla ona od naſ oberniti in naſ ljubiti nehati, in kako mlazhno bi moglo njeno ſerzé do naſ she biti, ker ji vſak dan perloshnoſt dajemo, ſe od naſ oberniti? Ko bi bila takſhniga ſerzá, kakor mi drugi ljudje, bi jo tudi gotovo naſhi vſakdanji grehi delezh prozh od naſ obernili. Ali ona naſ tolashi ter pravi, de je njena ljubesin do naſ mozhna, kakor ſmert, de je njena vnema sa naſhe svelizhanje terdna, terdnejſhi, kakor peklenſke vrata, de njena gorezhnoſt vrozhino ognja viſoko preſeshe, in de vſe vodé, ktere s neba pridejo, in tiſte, ktere ſe v morji, v potokih in jeserih snajdejo, njene ljubesni, ſ ktero naſ ljubi, pogaſiti ne morejo. Kaj tedaj pravite od leté neisrezhene ljubesni? V marſikteriga ſerzu ſe shelje sbudé, de pravi: O moj Bog! ponovi v mojim oſerzhji praviga duhá, in daj mi tako ſerzé, de bom gorezhnoſt Mariine ljubesni zhutil; ozhí mi odpri in raſvetli moj um, de bom velikoſt Mariine ljubesni sapopadel, in daj mi duhovne ozhí, de bom lepoto te nesapopadljive ljubesni gledal. O moj

Bog! kako lepa je Mariina ljubesin v ſvojih laſtnoſtih in naſledkih, ktere sa ſabo vodi. Ljubesin Marije do naſ je pa tudi ſtanovitna. She v sazhetku naſhiga shivljenja naſ je ljubiti sazhela, naſ vedno ljubi, in naſ nikdar ljubiti nehala ne bo. S ſvojo ljubesnjivoſtjo in dobrotljivoſtjo neprenehama sa naſ ſkerbí, in tako dolgo sa naſ ſkerbeti nehala ne bo, dokler naſ ne perpelje v nebeſhko kraljeſtvo, kjer bomo ſladek ſad vezhniga svelizhanja vshivali, kteriga nam je Mariina dobrotljiva ljubesin perdobila. In tam bo ljubesin Marije do naſ veliko vezhi poſtala, ker bo njena ſkerb sa naſhe svelizhanje nehala. Tam naſ bo neisrezheno ljubila, in tudi mi jo bomo ljubili; tam nam bo ſposnati dala, kar je sa naſ ſtorila, in mi jo bomo vezhno hvalili in zhaſtili; tam bo ona naſha in mi bomo njeni, in vſi ſkupej bomo boshji. O lepo veſelje! o ſladki ſad ljubesni! O ſrezhna vezhnoſt!

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

4.

Marija sa naſ ſkerbí.

Po Marii ſmo dobili pravo ſposnanje in hrepenenje po zhednoſtih, sakaj ona je ſkerbela, de ſmo bili prav poduzheni, je ſlabe sglede, hude miſli in shelje od naſ odvrazhala, in naſ je v ſvoje varſtvo vsela. Ko ſmo od nje na pravo pot pripeljani bili, je naſ uzhila, ſtanovitno po nji hoditi in na nji oſtati. De ſe pa od nje lozhili niſmo, je v naſhih ſerzih

terdno saupanje do nje sbudila. Ona naſ je v dobrim vterdila, ko je naſho ſerzhnoſt in ſtanovitnoſt na poſkuſhnjo poſtavila ter perpuſtila, de ſmo v ſkuſhnjave priſhli, kjer nam je pa sopet pomagala, de ſmo ſkuſhnjave premagali. Neprenehama ſkerbí sa to, kar je k naſhi vezhni ſrezhi in k duſhnimu svelizhanju. Pa tudi sa naſhe teleſne darove in dobrote neprenehama ſkerbí. Deſiravno je nam Bog vſe teleſne ali zhaſne dobrote perpravil, jih je vender ſvoji materi isrozhil, de nam jih deli, ker on hozhe, de nam vſe dobrote ſkos priproſhnjo Marije dojdejo. Marija neprenehama sa naſ ſkerbí, in nam tudi erbſhino v nebeſhkim kraljeſtvu perpravlja, ktere ſe bomo ſkos njo tudi vdeleshili. Sakaj bi tedaj ne rekli, de je Marija naſha ſkerbna mati, ker naſ je s mlekam ſvoje ſladkoſti in dobrotljivoſti dojila, s duham pohlevnoſti navdihnila, sa Bogá isredila in sa nebeſhko kraljeſtvo odlozhila? Marija je naſha ſkerbna mati, in kdor nje sa ſvojo mater nima, tudi Bogá ſvojiga ozheta imenovati ne more. Jeſt ſim preprizhan, de je she veliko ljudi na ſvetu obzhutilo, kako ſkerbna je Marija sa naſ. Ali mi ſmo tako kratkiga pogleda, de le to vidimo in zhutimo, kar naſ v ozhí sbada. Ko bi ſe nam duſhne ozhí odperle, bi vidili, kako Marija v vſih, tudi v nar manjſhih rezheh sa naſ ſkerbi, in nobeniga dneva bi v shivljenji ne bilo, v kterim bi tavshent dobrot po Marii prejetih ne vidili. In ko je Marija she v majhnih rezheh sa naſ ſkerbela, kako ſkerbna mora sa naſ ſhe le biti

v tiſtih rezheh, ktere dufhno svelizhanje sadevajo, in kaj ſi moramo miſliti od tega, kar nam je sa nebeſa ohranila? Zhlovek, dokler je na ſvetu, tega sapopaſti ne more in nikdar sapopadel ne bo. Blagor mu, kdor ſaj sapopaſti shelí.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

5.

Marija je naſha radodarna mati.

O kako veſel je bil v Egiptu tiſti glaſ kralja Faraona, ki je vſim, kteri ſo ga dobrot proſili, k Joshefu, kteriga je bil zhes deshelo poſtavil, iti rekel. In kako veſelo je bilo tudi Joshefa fliſhati, ki je ſvojimu ozhetu in ſvojim bratam piſal rekozh: Pridite k meni, jeſt vam hozhem dobrot, ktere ſo v Egiptu, v obilnoſti podeliti, sakaj jeſt imam kljuzhe od shitniz. Ali veliko ſladkejſhi je fliſhati v nebeſih tiſti odreſhenikovi glaſ, ki vſim zhaſtivzam Marije, kteri ga gnad proſijo, odgovorí, rekozh: K moji materi ſe podajte, k moji materi Marii. In prav ſladko je tudi fliſhati tiſti mili glaſ Marije, ki vſim ſvojim flushabnikam dobrotljivo naproti klizhe rekozh: „K meni pridite, otrozi, k meni pridite, sakaj per meni ſo sakladi nebeſhkih gnad, per meni je vſe bogaſtvo, de tiſte, kteri me ljubijo, obogatim.“ Odreſhenik je namrezh saklad vſih gnad in dobrot, kterih potrebujemo, Marii isrozhil, ker hozhe, de ſe nam vſe dobrote le po Marii delé. Dobrote, ktere ljudje vshivajo, ali po njih hrepené, ſo pa trojne: dobrote dufhe, dobrote teleſa in

tiſte dobrote, ktere ſo duſhi in teleſu v koriſt. In vſakorſhno dobroto, ako je le k vezhnimu svelizhanju, samorete po Marii prejeti, ker ona, radodarna mati, vſe saklade vezhnih in zhaſnih, duſhnih in teleſnih dobrot odpira, de ſvoje zhaſtivze s njimi bogati. Ako tedaj duſhne dobrote doſezhi hozheſh, podaj ſe k Marii, in po nji boſh tudi doſegel, zheſar boſh proſil, zhe ti je le tiſta duſhna dobrota, sa ktero proſiſh, k vezhni ſrezhi. Ako imeti sheliſh raſsvetljeno pamet, proſi Marijo, in zhe je ta laſtnoſt duhá k boshji zhaſti in k tvoji vezhni ſrezhi, jo boſh tudi doſegel, kakor jo je doſegel mnih Janes Gonteri. Ako sheliſh imeti bolj terdin ſpomin, podaj ſe ſ ſvojo proſhnjo k Marii, in zhe ti je terdin ſpomin k vezhni ſrezhi, ga boſh gotovo sadobil, kakor ga je sadobil Henrik Delson. Ako bi ſi rad uzhenoſti perdobil, proſi Marijo, in gotovo boſh tudi uzhenoſt, zhe sa te nevarna ni, doſegel, kakor ſo jo ſkos Mariino pomozh doſegli Albert veliki, Herman in veliko drusih. Ako ſi hozheſh perdobiti zhednoſti, poſtavim shivo vero, proſi Marijo, de ti pomaga to zhednoſt perdobiti; in zhe boſh Marijo zhednoſti shive vere proſil, boſh ſkos Mariino pomozh tudi gotovo to zhednoſt doſegel, kakor ſo jo doſegli ſveti Gregor, poboshna Angela in veliko drusih. Ako sheliſh imeti terdno upanje, ki je podpora kerſhanſkiga shivljenja in polajſhanje terpljenja, proſi Marijo, in doſegel boſh po nji terdno upanje, kakor ga je doſegel Joshef Ankieta, ki ſe je snajdel v Brasilii med divjaki, kteri ſo bili she ſklenili,

ga umoriti in pojeſti, pa je vender terdno upal, de bo ſhe shivel. Ako sheliſh imeti pravo ljubesin do Bogá, proſi sa to zhednoſt Marijo, kraljizo ljubesni, in ſkos njeno pomozh boſh tudi doſegel ljubesin do Bogá, kakor ſo doſegli ſveti Filip Neri, poboshni Ştaniſlaj, Şebaſtian in veliko drusih. Ako sheliſh blishnjiga prav ljubiti, proſi Marijo, in ona ti bo to gnado ſprosila, kakor jo je ſprosila Aragonſkimu kralju, knesu Raimundu in drugim. Ako hozheſh ohraniti ſveto nedolshnoſt in deviſhko zhiſtoſt, ktera zhloveka she tukaj na semlji angeljem podobniga dela, proſi Marijo, nevesto ſvetiga Duhá, in ona te bo ſprejela v ſvoje varſtvo in te bo vſiga zhiſtiga na duſhi in na teleſu ohranila, kakor je vſo zhiſto in nedolshno ohranila poboshno Katarino Rakoniſhko. Pa tudi ti, ki ſi v greh nezhiſtoſti padel in sopet zhiſto shiveti sheliſh, ſe podaj ſ pravo grevengo in ſ terdnim saupanjem k radodarni materi Marii, in ona ti bo pomagala greh sapuſtiti in sopet zhiſto shiveti, kakor je pomagala Magdaleni, Avguſhtinu, Marii Egipzhanſki in drugim. Ako hozheſh doſezhi zhednoſt pokore, oberni ſe ſ ſvojo proſhnjo k Marii, ter jo ponishno in ſtanovitno proſi, de ti ona, radoderna mati, ſkos ſvojo mogozhno priproſhnjo zhednoſt pokore ſproſi, kakor jo je ſprosila veliki greſhnizi, s imenam Benedikta, ktera je na Laſhkim ob zhaſu ſvetiga Dominika shivela. Ako hozheſh doſezhi boshji dar, dar dobro od hudiga raslozhiti in v dobrim ſtanovitin oſtati, proſi Marijo, de ti to zhednoſt in tudi druge

zhednoſti perdobiti pomaga. Ako hozheſh druge zhaſne ali teleſne dobrote doſezhi, proſi tudi Marijo, ki je radodarna mati in delivka naſhih dobrot, in ona ti bo vſe perdobila, zheſarkoli proſiſh, zhe je le to, zheſar proſiſh, k tvoji vezhni ſrezhi, ne pa k neſrezhi. O blagor mu, kdor ſe v teshavah in potrebah ſ ſvojo proſhnjo k Marii podá, vſe bo doſegel, zheſarkoli proſi, zhe mu je le to, kar proſi, k duſhnimu sveliszhanju; sakaj Marija, ki ima kljuzhe od vſih sakladov gnad in dobrot, nam vſelej rada pomaga.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

6.

Marija je poſebno vdana ſvojim zhaſtivzam.

Vſi zhaſtivzi matere boshje dobro vedó, de sa poboshnoſt, ſ ktero Marijo zhaſtijo, veliko novih gnad in dobrot ſkos njeno pomozh prejmejo, in de sa vſako tudi nar manjſhi delo, ktero is ljubesni do nje opravijo, ſtoterne dobrote doſeshejo. Vſi zhaſtivzi Marije enoglaſno terdijo, de ona vſim ſvojim ſlushabnikam ſprizhevanje ſvoje radodarnoſti in dobrotljivoſti neprenehama daje, in de jim sa njih poboshne dela obilno plazhilo podeljuje. Sveti Andrej Jerusalemſki, imenitni zhaſtivez matere boshje, pravi: Preſveta deviza, ki je neisrezheno radodarna, nam vedno prav obilno plazhilo perpravlja, deſiravno ſo dela, ktere is ljubesni do nje opravljamo, grosno majhne. Sa Bogam ni nihzhe tako dobrotljiv in radodaren, kakor

Marija, sakaj sa eno majhno delo, ktero is ljubesni do nje opravimo, nam podelí ſto dobrot, in sa ſto dobrih dél podelí deſet tavshent dobrot. Kdo ni ſliſhal praviti od ſv. Bernardina Ṣienſkiga, mniha is reda ſvetiga Franziſhka? Imenovani ſvetnik je mater boshjo she v mladoſti sveſto zhaſtil in tako priſerzhno ljubil, de ſo ſe sharki lepe ljubesni zlo na njegovim oblizhji vidili. Sato mu je bila pa tudi Marija tako vdana, de je bilo ozhitno viditi, de je prezhiſta deviza ſvoje ozhí pọſebno na Bernardina obernila, in mu ſvojo radodarno roko podala. Ṣproſila mu je dar zhudeshe delati, ſ kterimi je njeno zhaſt in zhaſt njeniga Ṣina mozhno povikſheval, in obljubila mu je tudi obilno plazhilo v nebeſih. Kadar je v Neapolitanſkim meſtu, v Akvili, kjer je tudi sakopan, pridigoval in v ſvoji pridigi ſkrivnoſtno podobo tiſte krone is dvanajſterih svesd, ki je bila na glavi shene, ktero je ſveti Janes v ſvojim samaknjenji vidil, raslagal, ſo takrat tudi poſluſhavzi na njegovi glavi sagledali ſvitlo svesdo, ktera je njegovo oblizhje prezhudno rasſvetlila, in potem sginila. In to je bilo snamnje, de bo on kot luzh ſvetá nehal ta ſvét rasſvetljevati, in de bo kmalo v nebeſhko veſelje ſprejet. De je Marija ſvojim zhaſtivzam pọſebno vdana, prizhujejo tudi ſv. Pulheria in poboshna Gisela, ſveti Ziril is Alekſandrije, ſveti Ildefons, ſveti Peter Damian, ſveti Franz Ṣalesi, pọſebno ſveti Janes Damaſzen in veliko drusih. Temu dajejo pọſebno ſprizhevanje tudi Franzoska, Ṣhpanſka in Laſhka deshela. V letu 590 je

Bog ſ ſvojo ſhtrafivno roko meſto Rim sadel. Straſhna kuga ſe je namrezh sazhela, ktera je veliko ljudí v grob ſpravila. Zlo ognjene pſhize ſo s neba padale, ktere ſo tudi grosno veliko ljudi pokonzhale. Sveti papesh Gregor je sazhel pokoro osnanovati, in je tudi vkasal, de ſe ima ljudſtvo v ſedmerih prozeſijah ſkup ſpraviti, in v prozeſii Bogá proſiti. Ljudje ſo ſe tudi v prozeſijah ſkup sbrali, in Bogá odvernjenja ſtraſhne ſhibe proſili. V pervi prozeſii ſo ſhli duhovni, v drugi deshelſki goſpodje, v tretji mnihi, v zheterti nune, v peti sakonſki, v ſheſti vdovzi in vdove, in v ſedmi otrozi. In vſi ſkup ſo Bogá proſili, de bi odvernil ſtraſhno kugo, ktera je bila she veliko ljudí pomorila. Per prozeſii ſe je k zhaſti deveterih korov angeljev kirie eleison (Goſpod, uſmili ſe naſ!) ponavljalo, kar ſe dandanaſhnji tudi per ſveti maſhi ponavlja. Ali deſiravno ſo ljudje v prozeſii k Bogu sdihovali, je vender kushna bolesen smiram hujſhi prihajala. Zlo veliko ljudí je ravno takrat, kadar ſo kihnili ali sehnili, duſho isdihnilo. Sato ſe ſhe dandanaſhnji tiſtim, kteri kihnejo, rezhe: Bog pomagaj! In tiſti, kterim ſe seha, ſv. krish naredé. Tako velika nadloga je bila takrat v Rimu, de ſo ljudje miſlili, poglavitno meſto mora pokonzhano biti. Sveti papesh Gregor je potem vkasal, de ſe ima v prozeſii neſti podoba prezhiſte devize, in de naj vſi ſ terdnim saupanjem Marijo proſijo, kar je tudi on, ki je per prozeſii bil, ſtoril. In glej, ko ſo ljudje ſ podobo matere boshje v prozeſii ſhli,

ſo saſlišhali s nebeſ angeljſko petje veliko-nozhne peſmi: Veſeli ſe, kraljiza nebeſ, aleluja! Kteriga ſi saſlushila noſiti, aleluja! je vſtal od mertvih, kakor je rekel, aleluja! Tem angeljſkim beſedam je ſveti Gregor ſhe priſtavil: Proſi sa naſ Bogá, aleluja! In kmalo potem je ſtraſhna kuga nehala, in ſzer ſkos Mariino mogozhno priproſhnjo. Sraven tega bi ti tudi ſhe veliko drusih sgledov lahko povedal, kteri poterdijo, de je Marija ſvojim zhaſtivzam poſebno vdana, in de savolj njih tudi drugim ljudem veliko pomaga. O kraljiza nebeſ, oberni ſe ſ ſvojo dobrotljivoſtjo tudi k meni, in proſi same Bogá, aleluja!

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

7.

Marija je naſha uſmiljena mati.

Imenitnoſti deviſhke matere, kterih vſi angelji in ljudje popolnama sapopaſti, in jesiki vſih ſtvarí sadoſti hvaliti ne morejo, naſ vedno ſpodbadajo, njo, imenitno kraljizo nebeſ in semlje, viſoko zhaſtiti, njene zhednoſti poſnemati, njenimu varſtvu ſe isrozhevati in ji neprenehama sveſto ſlushiti. Vender ni med vſimi njenimi imenitnoſtmi in zhednoſtmi nobene, ktera bi bila sa naſ ſlajſhi in tolashljivſhi, kakor njena miloſt. Kraljevi prerok, ki je bil v premiſhljevanji boshjih zhudeshev in popolnoſt veſ samaknjen, je sazhel Bogu zhaſt in hvalo prepevati. Pa on ni boshje neſkonzhne mogozhnoſti, ne njegove nesapopadljive previdnoſti, ne njegove nesgruntane modroſti, ne

drusih popolnoſt hvaliti sazhel, temuzh je ſ temi beſedami ſvoje uſta odperl: „Miloſt boshjo hozhem vekomaj prepevati.“ Tako ſe tudi mi, o Marija! kadar tvoje zhednoſti in imenitnoſti premiſhljujemo, mozhno rasveſelimo. Vender naſ nobena tvojih zhednoſt tako ne rasveſelí, kakor tvoja miloſt. Mi ſzer hvalimo tvoje deviſhtvo, ſe sazhudujemo nad tvojo ponishnoſtjo in ſtermimo nad drugimi tvojimi zhednoſtmi. Ali nobena nam ni tako ſladka, kakor tvoja miloſt, ktero s veſeljem objamemo, ſe je vezhkrat ſpominjamo, in jo pogoſto isrekujemo. Sato ſo k tebi, mila mati! obernjene ozhi tiſtih, ki ſo v nebeſih, na semlji in v vizah. Tiſti, ki ſo v nebeſih, imajo ſvoje ozhí proti tebi, mila mati! obernjene, de bi bilo njih ſhtevilo obilno. Tiſti, ki ſo v vizah, gledajo proti tebi in sdihujejo, de bi bili kmalo is terpljenja viz reſheni. Tiſti, kteri ſo na semlji, imajo ſvoje ozhí proti tebi obernjene, de bi po tebi doſegli vezhni mir in pokoj. Po tebi tudi dobivajo pravizhni gnado, in greſhniki odpuſhenje grehov sa zelo vezhnoſt. Savolj tega te vſe ſtvarí mater miloſti imenujejo, in ſzer po vſi pravizi, sakaj ti ſi sgolj miloſt, in tebi je kraljeſtvo miloſti isrozheno, de ſe naſ vſih uſmiljujeſh, naſ vishaſh in vodiſh. Ti, o preſveta deviza! ſi edina pomozhniza in beſedniza greſhnikov! ti ſi mirno savetje mornarjev, ti ſi tolashniza shaloſtnih, ti ſi odreſheniza jetnikov, ti ſi veſelje bolnikov, ti ſi naſhe shivljenje, ſladkoſt in upanje. Reveshi ſo po tebi dobrote sagledali in okuſili, sato ſo saklizali: Semlja je polna mi-

loſti! Greſhniki ſo po tebi Bogá najdli in svelizhanje doſegli. Ako bi nam ne bila po tebi pot perpravljena in pokasana, bi nihzhe v shivljenje priti ne samogel. Ako bi nam po tebi nebeſhko ſolnze perſijalo ne bilo, bi nihzhe ne mogel sapopaſti, kar je boshjiga, in nihzhe bi ne mogel Bogá v duhu in reſnizi moliti. Pa po tebi, o boshja porodniza! ſe zhlovek povsdiguje k Bogu, ſvojimu ſtvarniku, odreſheniku in poſvezhevavzu; po tebi, o preſveta deviza! je snanje od trojediniga Bogá doſegel, kdor ga je doſegel; po tebi, ſkos tvojo pripomozh je svelizhan, kdor je svelizhan. Kdor je reſhen is nevarnoſt, je reſhen ſkos tvojo pomozh, in kdor gnado sadobi, jo sadobi ſkos tvojo milo in mogozhno priproſhnjo. Kdo brani greſhnike, de jih maſhevavna roka boshja ne potere, kakor ti, ki ſe per Bogu sa greſhnike potegujeſh, tudi sa take, ki ſo ſe v ſtraſti globoko sakopali? Sa take reveshe ti proſiſh, in jim tudi gnado zhudopolniga ſpreobernjenja ſproſiſh. Tvoja mila proſhnja je namrezh per Bogu vſelej uſliſhana, ker ſi njegova mati. Sato ſe k tebi satekajo tiſti, kteri ſe v ſtiſkah in nadlogah snajdejo, in tudi tiſti per tebi brambe in pomozhi iſhejo, kteri ſo od ſovrashnikov napadeni. Ti od naſ tudi odvrazhaſh jeso in boshje maſhevanje, nefrezhe in vſe nadloge, ktere ſe nam naproti ſtavijo. Ti ſtegujeſh ſvojo miloſt nad vſe ljudſtvo, ktero v imé tvojiga Sina veruje, sato te vſe kerſhanſko ljudſtvo ſ terdnim saupanjem na pomozh klizhe, ker dobro vé, de tvoja miloſt nebó in semljo preſeshe.

Tvoja miloſt obſega vſe naſhe duſhne in telesne, zhaſne in vezhne sadeve, ſeshe od sazhetka do konza naſhiga shivljenja, gré v globozhino grehov, is kterih neſrezhne greſhnike poteguje, gre tudi na dno viz, is kterih revne duſhe reſhuje. O Marija! ti ſi neſapopadljivo morje miloſti; ti ſi tiſta Davidova oljka ſ ſadjem obdana, ktero je modri Širah v ſredi polja zerkve boshje sagledal, in jo vſo seleno in neisrezheno lepo vidil; ti ſi tiſto lepo, veſelo in mogozhno snamnje na nebu, ki sadershuje roko boshjo, kadar hozhe greſhnike ſhtrafati in pogubiti; ti ſi tiſti shivi ſtudenez, is kteriga ljudjé ſladko vodo nebeſhkih dobrot sajemajo; ti ſi ſvetlo ſolnze, ki povſod ſvoje gorezhe sharke, sharke miloſti ſtegujeſh, de vſak tvojo miloſt vidi in obzhuti, kdor ſe pred tabo nalaſh ne ſkrije; ti ſi tiſta pohlevna golobiza, ki nam snamnje mirú in miloſti naproti noſiſh. O mila mati! pokashi ſvojo miloſt tudi tiſtim sapuſhenim, kteri ſ prerokam Jeremijam sdihujejo in klizhejo: Ah, obupali ſmo! Pokashi v nebeſih, na semlji in v vizah, de ſi mila mati zele zerkve.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

8.

Marija naſ varuje.

Zerkveni uzheniki primerjajo Marijo ſ ſkrinjo savese ſtariga teſtamenta, od ktere Bog po preroku govori, rekozh: „Jeſt hozhem ſvojo ſkrinjo savese v ſredo med vaſ poſtaviti, de vam bo bramba, in dokler bo per vaſ, vaſ

sapuſtil ne bom. Ona vaf bo varovala velike vrozhine in deshja, viharjev in drusih simſkih nadlog.“ Skrinja savese ſtariga teſtamenta je bila lepa podoba Marije devize. Sakaj Marija je reſ mozhna bramba, ki varuje vſe tiſte, kteri ſe ji perporozhujejo, in je tudi mirno savetje vſim tiſtim, kteri k nji beshé. Kdo samore ſhtevilo vſih tiſtih povedati, ktere je Marija is nevarnoſt ispeljala, in jih mnogoterih duſhnih ali teleſnih neſrezh obvarovala? O kolikokrat nam ona podaja ſvojo dobrotljivo roko, kolikokrat naſ dershí ſ ſvojo miloſtjo, in naſ podpira ſ ſvojo mogozhnoſtjo, de v ſkuſhnjavah ne omagamo in ne pademo; kolikokrat naſ pokrije ſ plajſhem ſvoje ljubesnjivoſti, de nam hudobni duh ſhkodovati ne more. Sveti Janes je rekel: „Bodite tresni in zhujte, sakaj vaſh sopernik, hudizh, vedno okrog hodi in iſhe koga, de bi ga posherl.“ Jeſt pa rezhem: Dragi zhaſtivzi Marije! bodite ſerzhni in terdno saupajte, sakaj vaf varuje Marija, pred ktero vſi duhovi teme trepetajo in beshé. Ona namrezh vnizhi njih svijazhe, ſ kterimi naſ preſlepiti hozhejo, jih od naſ odpodí in naſ varuje, de nam ſhkodovati ne morejo. Marija je veliko ljudí, poſebno ſvoje zhaſtivze na morji med viharji varovala, de ſe potopili niſo. Marija je varovala ſvoje prijatle v ognji in v drusih ſmertnih nevarnoſtih, de konza vseli niſo. Marija je bliſk, treſk in druge nevihte od ſvojih ſlushabnikov odvernila. Ona je ſvoje ſlushabnike is rok tolovajev potegnila, je ketne, v kterih ſo bili vklenjeni, pretergala ter jih

proſte ſtorila. Škos njeno priproſhnjo je bil tudi angelj v jezho poſlan, de je Petra shelesja reſhil in ga is jezhe ispeljal. Marija je od ſvojih sveſtih zhaſtivzov ſmertno ſhtrafingo, ktera je bila zhes nje ſklenjena, dobrotljivo odvernila. Ona je mozh ſtrupa vnizhila in hudo kugo potlazhila, de je ſvoje ſlushabnike ſhe per shivljenji ohranila. Ona je tudi ſvoje zhaſtivze varovala v vojſkah, de od ſtrela in pſhiz grosovitiga ſovrashnika sadeti bili niſo. Ona je sverí vkrotila in plaſhne konje vſtavila, de ſe njenim ſlushabnikam ſhkoda sgodila ni. Ona je tesho vosov polajſhala, de ſe njenim zhaſtivzam, kadar ſo bili povosheni, nizh hudiga sgodilo ni. Poglej po nebu, po morji in po ſuhim, poglej po borſhtih in jamah, po hribih in dolinah, po puſhavah, meſtih in vaſéh; poglej kamorkoli hozheſh, nobeniga kraja pod nebam ne najdeſh, kjer bi ſe snamnja Mariiniga varſtva in njene pomozhi ne vidile. Preſhtej vſe nevarnoſti, v kterih ſe zhlovek snajti samore, in nobene ne boſh najdel, de bi is nje Marija ſvojih ſlushabnikov reſhila ne bila. Ona je ſvoje prijatle is tavshent nadlog in nevarnoſt reſhila, jim je tudi ob zhaſu bolesni pomagala in na zhudno visho sdravje podelila. Marija je pomagala ſlepim, de ſo vidili, gluhim, de ſo ſliſhali, hromovim, de ſo hodili, gobovim, de ſo bili ozhiſheni; vſakorſhni bolniki ſo po nji sdravje doſegli. To ſo zhudopolne dela Mariine dobrotljivoſti, ktere jo njenim ſovrashnikam ſtrafhno, njenim zhaſtivzam pa ljubesnjivo delajo, in jo bodo vekomaj

ljubesnjivo delale. O Marija! vſe, kar ſe gibljе in shiví, naj te hvali in zhaſtí sa toliko dobrot, ktere ſo ljudje po tebi prejeli in jih neprenehama prejemajo. Nebo in semlja naj tvojo miloſt in dobrotljivoſt osnanujeta!

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

9.

Marija naſ uzhí.

Od Tita Livija ſe pripoveduje, de je bil take modroſti in sgovornoſti, in tako prijetnih beſed, de ſo ljudje od vſih krajev v poglavitno meſto Rim vreli, ga poſluſhat. In tiſti, kteri ſo modriga moshá govoriti fliſhali, ſo bili tako rasveſeljeni, de ſo hitro tudi druge ſvoje prijatle in snanze povabili, de bi ſhli moshá prijetne sgovornoſti poſluſhat. Ali prijetna sgovornoſt imenovaniga moshá je bila le ſenza proti Mariinim ſladkim beſedam, in njegovi nauki ſo bili le igrazha proti ſkrivnoſtim, ktere nam Marija rasodeva. Ona namrezh tako govori: „Kar jeſt uzhim, je is bukev shivljenja in is poſtave Goſpoda, in to je pravo ſposnanje reſnize. Jeſt ſim ob sori uzhiti perpravljena in uzhim od jutra do vezhera. Jeſt ſe hozhem k daljnim narodam podati, jih is greſhniga ſpanja sbuditi in vſe rasveſeliti, kteri v Goſpoda saupajo. Jeſt uzhim beſedo boshjo, ki je reſniza, in jo kot erbſhino vſim tiſtim sapuſtim, kteri po modroſti hrepené. Nikdar ne bom nehala tudi prihodnjim narodam osnanovati, kar mi je Goſpod podelil, de naſtopijo ſrezhne ſtoletja ſvete vezhnoſti. Sdaj me torej, otrozi!

poſluſhajte: Per meni je vſa miloſt, pota in reſnize, per meni je vſe upanje shivljenja in zhednoſti. Priſtopite k meni vſi, kteri me shelite, in mojiga ſadú ſe naſitite, sakaj moj duh je ſlajſhi od medú, in moja erbſhina je ſlajſhi od medú in ſatovja. Moj ſpomin je v vezhne rodove. Kteri mene jedó, me bodo ſhe bolj lazhni, in kteri mene pijó, bodo ſhe bolj shejni po meni. Kdor mene poſluſha, ne bo oſramoten, in kteri po mojim delajo, ne bodo greſhili. Blagor jim, kteri ohranijo moje pota. Poſluſhajte moj nauk, in bodite modri. Blagor zhloveku, kteri me poſluſha in kteri ſe v vſih ſvojih sadevah in okoljſhinah s mano poſvetuje. Kdor mene najde, bo najdel shivljenje in prejel svelizhanje od Goſpoda.“ Tako govorí Marija, modra deviza in naſha dobrotljiva uzheniza. Ona je poduzhevala apoſteljne v ſkrivnoſtih ſvete vere, je uzhila marternike, ſposnovavze in devize, je uzhila greſhnike, de ſo ſe ſpokorili, ſpokornike, de ſo bili opravizheni, in pravizhne, de ſo ſvetniki poſtali. Ona tudi naſ uzhi dolshnoſt do Bogá, do blishnjiga in do ſamiga ſebe. Ona naſ uzhi v Bogá shivo verovati, v njega terdno saupati in ga zhes vſe ljubiti. Marija naſ uzhi pokorſhine in poterpeshljivoſti, mirú in edinoſti s vſimi ljudmi. Ona naſ uzhi poſhtenoſti, reſnizhnoſti in odkritoſerzhnoſti v govorjenji in djanji. Ona naſ uzhi, hudobijo greha ſposnovati, hudih perloshnoſt in greſhnih nevarnoſt ſe ogibati, v zhednoſtih ſe vaditi in dobre dela dopernaſhati. Marija naſ uzhi modroſti, smernoſti, pravizhnoſti, ſerzhnoſti, ponishnoſti, dobrot-

ljivoſti, zhiſtoſti, ljubesni, uſmiljenja in gorezhnoſti do dobriga. Vſih fort zhednoſt in dobrih del naſ ona uzhi. Ona naſ uzhi, hudobijo ſvetá in peklá premagovati, dobriga ſe sveſto dershati, in Bogá prav zhaſtiti. S eno beſedo: Ona naſ uzhi, naſh namen na ſvetu ſposnovati. O kako dobrotljiva uzheniza nam je Marija, ki naſ dobrotljivo, milo, odkritoſerzhno in prav prijasno uzhi. Ljubimo jo torej kot njeni hvalesni otrozi, in zhaſtimo jo neprenehama, de oſtane naſha ſkerbna mati in dobrotljiva uzheniza.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

10.

Marija je tolashniza shaloſtnih.

Nar vezhi tolashba v shaloſti nam je Marija. Ona, ſkerbna mati, ſtopi k nam, kadar ſmo v ſtiſkah in teshavah, nam polajſhuje bolezhine in teshave, odvrazha ſovrashnike od naſ, premaguje ſkuſhnjave, satira v naſ ſtraſti, sbuduje v naſ poboshne miſli, dela naſhe ſerza mirno, nam daje terdno saupanje in vdanoſt v boshjo voljo. K nji ſo pervi kriſtjani hiteli, kadar ſo bili v teshavah in britkoſtih, in ona jih je tolashila in rasveſeljevala, jim je tudi ſproſila terdno saupanje, poterpeshljivoſt, vdanoſt v boshjo voljo in ſtanovitnoſt. Ona jim je bila v shaloſti rasveſeljevanje, v revſhini podpora in pomozh, v preganjanji perbeshalifhe in mirno savetje. Ko je pa she na tem ſvetu ſvetloſt Mariiniga oblizhja in miloſt njeniga ſerza shaloſtnim v veliko tolashbo in rasveſeljenje

bila, koliko bolj naſ torej sdaj rasveſeliti samore, ko ſe snajde v nebeſhkim prebivalifhi, v kterim ſe ſvetlejſhi ſveti, kakor tavshent ſolnz, sakaj obdana je s vezhno luzhjo, ktera je isvirek vſiga veſelja. Kakor je Jesuſ povſod, koder je hodil, veliko dobriga ſtoril, in vſakimu, kteri je v njega terdno saupal, pomagal; tako tudi tiſti, kteri v Marijo saupa in jo pomozhi proſi, bres pomozhi in rasveſeljenja nikdar ne oſtane, temuzh gotovo po nji tolashbe in pomozhi deleshin poſtane. Sakaj ona dobro vidi in natanko ſposna vſe naſhe nadloge, teshave in britkoſti, sato nam ona, mila mati, v teshavah vſelej pomaga, in naſ tudi rasveſeljuje, kadar ſmo shaloſtniga in otoshniga ſerzá. Ozhe! per Marii iſhi torej tolashbe, kadar te tvoj ſin sanizhuje, preklinja in preganja. Mati! nji toshi ſvoje britkoſti, kadar te tvoja hzhi britko shali, in ti dneve shivljenja krajſha. Satirana vdova! per Marii iſhi tolashbe, in ona bo ſtudenez tolashil odperla, ti bo pomagala in tvoje otrozhizhe rasveſelila. Sapuſhena ſirota, ki nimaſh ne ozheta ne matere! iſhi per ſvoji nebeſhki materi Marii tolashbe, in potolashena boſh, sakaj ona je mati tolashbe, ki tolashi vſe ſvoje sveſte otroke ter reveshe vedno v ſvojim ſpominu ima. Sato ſveta zerkev tudi moli: Sveta Marija, mati boshja, proſi sa naſ greſhnike sdaj in ob naſhi ſmertni uri. Mati gnade, mati miloſti! varuj naſ ſovrashnika in ſprejmi naſhe duſhe, kadar ſe bodo teleſa lozhile. O ſveta Marija! bodi tudi moja tolashba sdaj in takrat, kadar me

bodo ſmertne teshave obdale. Naj mi ſveti tvoje ſveto oblizhje, kadar mi bo ſmertna ſenza ozhi pokrivala. Naj me tolashi tvoje milo ſerzé, kadar bo hudoba per meni ſtala, me ſapeljevala in pogubiti hotla! Naj me tolashi tvoja ſladka beſeda, kadar bom od tega ſvetá ſlovó jemal! Naj me tolashi tvoja dobrotljivoſt, kadar ſe bom is te ſolsne doline v neſtuhtano vezhnoſt preſeljeval! Naj me podpira tvoja mogozhna roka, kadar ſe bom vès potert blishal ojſtri ſodbi boshji! Govôri same tam per ſodbi, kjer mi bo pravizhni ſodnik bukve mojiga shivljenja bral!

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

11.

Marija je pribeshaliſhe greſhnikov.

Kralj Nabuhodonosor, kakor pripoveduje prerok Daniel, je imel ſanje, v kterih je vidil poſebno perkasin. On je namrezh vidil prav veliko drevó, kteriga verh ſe je neba dotikal, veje pa ſo ſe po vſi semlji raſproſtirale. Ono je bilo prav lepo seleno, je imelo veliko ſadja na vejah, sverí ſo pozhivale pod njim, in vſim shivim ſtvarém je shivesh dajalo. To drevó je lepa podoba Marije devize. Marija je namrezh is-hajala is Jeſetove korenine, je bila mozhna, ker je peklenſko kazho premagala, je bila viſoka in velika, ker ſe njene zhednoſti viſoko nad vſimi kori angeljev bliſhé. Tudi zela semlja je njene dobrotljivoſti polna, sakaj v njenim deviſhkim teleſu ſi je Sin Narvikſhiga prebivaliſhe isvolil ter je shegnani ſad naſhiga

shivljenja poſtal. O prelepo shlahtno drevó, ki je obrodilo shegnan ſad naſhiga shivljenja! O prelepo drevó, pod kterim greſhniki in pravizhni pomozh najdejo! Ako ſmo tedaj v grehe saſhli, in s grehi boshjo prijasnoſt in ljubesin sgubili, imamo Marijo, prelepo drevó, na kterim nam je nebeſhki ſad israſtel, in tje ſe ſmemo satezhi, kadar naſ teshave obdajajo, de bomo polajſhanje najdli, sakaj Marija je pribeshaliſhe, ne le pravizhnih, ampak tudi greſhnikov. Kriſtuſ je rekel: Jeſt niſim priſhel pravizhnih, ampak greſhnikov iſkat in jih k ſebi klizat. Jeſt ne shelim pogubljenja greſhnikov, temuzh de ſe ſpokoré in vezhno shivé. Pa morebiti Marija s greſhniki uſmiljenja imela ne bo, ki je ſvojimu Ṣinu, kolikor je ſtvari mogozhe, enaka? Aſver je preklizal ſvojo ſtraſhno ſodbo, ktero je bil zhes Hebrejze ſklenil, ker ga je kraljiza Eſter tega proſila. Gotov bo tudi Bog, kteriga ſmo s grehi rasshalili, nam persanesel, zhe Marija, ſ ktero ſe je v ljubesni popolnama ſklenil, sa naſ govori. In ona morebiti sa greſhnike proſila ne bo, ko je savolj greſhnikov mati boshja poſtala? Glej rasbojnika, ki ſe je na krishi ſpreobernil. Sakaj ſe je rasbojnik ſhe le na krishi ſpreobernil, in ne popred? Sakaj ſe ni ſpreobernil takrat, kadar je ſhel s Jesuſam na goro Kalvarijo, in ga vidil teshak krish neſti in veliko terpeti? Glej, ſhe le takrat ſe je ſpreobernil ter is rasbojnika marternik poſtal, kadar je Marija sraven krisha ſtala in Jesuſa sa njega proſila. Kriſtjan! is tega ſe uzhi, de

tiſti pogubljen biti ne more, sa kteriga Marija proſi, in ga v ſvoje varſtvo vsame. Pa vender ne miſli, de bo vſak greſhnik, kteri Marijo saklizhe, svelizhan. Marija je ſzer pribeshalifhe greſhnikov in njih gotova pomozhniza, pa le tiſtih, kteri shelé greh sapuſtiti in ſpokorno shiveti. Marſikteri ſi morebiti miſli, ſaj ſe je she velikokrat sgodilo, de je Marija terdovratnim greſhnikam in rasbojnikam gnado praviga ſpreobernjenja ſprosila. Ali deſiravno je Marija grosno terdovratnim greſhnikam, kteri niſo ſzer imeli reſnizhne volje, ſvoje shivljenje poboljſhati, gnado praviga ſpreobernjenja ſprosila; ſe vender greſhnik, kteri greha ne sapuſti, ne ſme na to sanaſhati, deſiravno kterikrat Marijo saklizhe, ali kako poboshnoſt do nje opravi. Kako samoremo upati, de bo greſhnik, kteri Marijo saklizhe, gotovo po nji gnado praviga ſpreobernjenja doſegel, deſiravno greh ljubi? Nikakor tega upati ne moremo in ne ſmemo, deſiravno ſo she terdovratni greſhniki, ki niſo ſzer imeli reſnizhne volje, ſe poboljſhati, po Marii gnado praviga ſpreobernjenja doſegli. Glej, Bog je rekel po Mojſeſu, ſvojimu ſlushabniku: Jeſt ſe uſmilim tega, zhes kteriga ſe uſmiliti hozhem, in ſim dodrotljiv temu, kterimu hozhem dobrotljiv biti. Savolj tega tudi od Marije upati ne moremo, de bo vſelej pomagala terdovratnimu greſhniku, kteri jo saklizhe, pa reſnizhne volje, ſvoje shivljenje poboljſhati, nima. Ako ſvoje oblizhje proti ſolnzi obernemo, imamo ſenzo sa ſabo; ako pa ſvoje oblizhje od ſolnza obernemo, imamo

ſenzo pred ſabo. To je podoba greſhnikov. Tiſti greſhniki namrezh, kteri ſe reſnizhno k Bogu obernejo in greh sapuſtiti shelé, beshé pred hudimi nevarnoſtmi in greſhnimi perloshnoſtmi; savolj tega imajo ſkuſhnjave sa ſabo, ker pred njimi beshé. In taki ne greſhé is hudobije, temuzh veliko bolj is ſlaboſti, ker jih je ſkuſhnjava, pred ktero ſo beshali, doſhla in v greh pahnila. In taki ſi prisadevajo is greha, v kteriga ſo padli, sopet vſtati. Tiſti greſhniki pa, kteri ſo ſe od Bogá obernili in ſe radovoljno v hude perloshnoſti in greſhne nevarnoſti podajajo, imajo ſkuſhnjave pred ſabo, ker hudih nevarnoſt iſhejo in v greſhne perloshnoſti sahajajo. In taki ne greſhé is ſlaboſti, temuzh is hudobije, in vſi taki gredó sa ſmertno ſenzo, ktera jih pelja v bresen teme. Kaj miſliſh, kterim greſhnikam te dvojne ſorte je Marija mogozhna in gotova pomozhniza? Le tiſtim greſhnikam je Marija gotova pomozhniza, kteri is zhloveſhke ſlaboſti greſhé; in tudi tiſtim, kteri ſo hudo greſhili, pa vender reſnizhno voljo imajo, greh sapuſtiti in ſvoje shivljenje poboljſhati. Taki ſmejo ſ terdnim saupanjem k Marii beshati in klizati: Pomagaj nam, ki ſmo padli, de sopet vſtanemo. In oni bodo po Marii doſegli gnado reſnizhniga poboljſhanja in ſtanovitnoſti v dobrim. Od tazih tudi ſveti Anselm govori, ki pravi: „Nemogozhe je, de bi tiſti, kteri k Marii beshi in jo pomozhi proſi, pogubljen bil; sakaj Mariina miloſt mu bo pomagala, deſiravno bi ga pravizhnoſt boshja pogubila.“ K nji ſe torej

oberni v ſvojih teshavah, potrebah in nevarnoſtih. K nji ſe oberni ſ ſvojo proſhnjo, bodi kdorkoli hozheſh, sakaj ona pomaga greſhnikam, ſpokornikam in pravizhnim. V viſoki peſmi ſe Marija imenuje prijetna kakor jutranja sarja, lepa kakor meſez, isvoljana kakor ſolnze. Meſez pa nam po nozhi ſveti, jutranja sarja med dnevam in med nozhjó, in ſolnze po dnevi. Nozh, ktero meſez obſija pa pomeni greſhni ſtan, v kterim ſe zhlovek snajde. Jutro, ktero jutranja sarja rasſvetljuje, pomeni ſtan pokore. In dan, kteriga ſolnze rasſvetljuje, pomeni ſtan gnade. Vſak naj torej, kdor ſe v ſtanu ſmertniga greha snajde, ſvoje ozhi oberne k Marii, ki je lepa kakor meſez, de ona s sharki prave grevinge njegovo ſerze obſije. Kdor ſe is greſhniga ſpanja sbudí, in grevingo v ſvojim ſerzu obzhuti, naj ſe oberne k Marii, ki je prijetna kakor jutranja sarja, in naj jo proſi, de mu pomaga sa ſtorjene grehe sadoſtiti. Kdor je gnado opravizhenja dofegel, naj vedno gleda na njo, ki je isvoljena kakor ſolnze, in naj jo proſi, de ga ohrani v ſtanu gnade boshje. Podaj ſe torej k nji, bodi kdorkoli hozheſh, in prebivaj, kjerkoli hozheſh, sakaj ona je pribeshaliſhe vſih greſhnikov zeliga ſvetá. Prebivavzi ſolnzhniga is-hoda dobro vedó, de je Marija lepa jutranja daniza, pribeshaliſhe in podpora greſhnikov. Narodi ſolnzhniga sahoda tudi ſposnajo, de je Marija mogozhna pomozhniza, sato k nji klizhejo: Pribeshaliſhe greſhnikov! sa naſ Bogá proſi. Brasiliani, ktere ſolnzhna vrozhina

opeka, ſo preprizhani, de je Marija pribeshaliſhe vſih narodov zele semlje. Skiti, ki med ledam in ſnegam prebivajo, ſliſhijo praviti in tudi ſami zhutijo, de je Marija naſha pomozhniza in pribeshaliſhe. Pa ne le prebivavzi semlje, ampak tudi prebivavzi nebeſ prizhujejo, de je Marija pribeshaliſhe greſhnikov. Tam gori prepevajo Marii zhaſt in hvalo vſi tiſti ſvetniki, kteri ſo po nji na zhudno visho gnado ſpreobernjenja doſegli. Tam gori hvalijo Marijo Teofil, Dismaſ, Avguſhtin, Marija Egipzhanſka in veliko drusih, ki ſo po nji gnado prezhudniga ſpreobernjenja doſegli. Tam gori ſe veſelo osnanujejo vſe tiſte smage Marije, ſ kterimi je greſhnike is oblaſti hudobniga duhá reſhila in jih v ſvetnike ſpreobernila. O, de bi tudi jeſt ſrezho doſegel in priſhel v ſhtevilo tiſtih, kteri tebi, o Marija! hvalo pojó sa gnado zhudniga ſpreobernjenja. O de bi tudi jeſt enkrat zhudeshe Mariine dobrotljivoſti in smage prepevati samogel! Od tebe, pribeshaliſhe greſhnikov! pa gnade perzhakujem, in tudi upam, de ti bom krono, kakorſhno ti ſpokorniki pletejo, povikſhal, in v nebeſhkim prebivaliſhi vekomaj prepeval.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

12.

Marija je pomozhniza ob ſmertni uri, per ſodbi in v vizah.

Ob ſmertni uri nam je Marija sa Bogam nar vezhi pomozhniza in tolashniza. Sakaj na gori mertvaſhkih glav je ona sraven krisha

ſvojiga umirajozhiga Şina ſtala, in savolj tega poſebno gnado saſlushila, ſvojim duhovnim otrokam, ktere je pod krishem v veliki britkoſti ſprejela, ob ſmertni uri pomagati. Jesuſ, kadar je viſel na krishi, je ljubljeniga uzhenza in s njim vſe pravoverne kriſtjane Marii isrozhil, de bi nam ob ſmertni uri tako sveſto pomagala, kakor je terdno per ſmerti ſvojiga Şina ſtala. Kardinal Hugo pravi, de je Jesuſ, kadar je umiral, ſvojo glavo na tiſto ſtran nagnil, kjer je njegova shaloſtna mati ſtala, de je ſkos to pokasal, de ſe moramo ob ſmertni uri k Marii oberniti, in jo pomozhi proſiti. Dragi prijatli! Jesuſ nam je, kadar je viſel na krishi, Marijo mogozhno pomozhnizo in tolashnizo ob ſmertni uri poſtavil. Sato ſe ona imenuje lepa kakor meſez. Kakor namrezh meſez po nozhi ſveti, tako nam ona ob ſmertni uri, kadar tema naſhe ozhi pokriva, s sharki ſvoje dobrotljivoſti in mogozhnoſti ſveti, de bi pota v ſrezhno vezhnoſt ne sgreſhili. Kakor je mila Rebeka pomagala, de je Eliezer, Abrahamov ſlushabnik, v hiſho ſvojiga goſpoda pripeljan bil; tako nam tudi Marija ob ſmertni uri pomaga, de pridemo ſrezhno v hiſho ſvojiga Goſpoda, v nebeſhko kraljeſtvo. Marija, ki je kraljiza miloſti, greſhnikam poſebno ob ſmertni uri pomaga, de pokashe, de je njeno kraljeſtvo reſ kraljeſtvo miloſti. Vender glej, de kraljiza Eſter sa hudobniga Hamana proſila ni. Tudi Marija sa take greſhnike, kteri nozhejo greha sapuſtiti in ſe k Bogu oberniti, ob ſmertni uri ne proſi. Sa greſhnike, kteri do

sadnjiga sdihljeja terdovratni oſtanejo, Marija ne proſi, ker ona, preſveta deviza, hudobije podpirati, in beſedniza terdovratneshev biti ne more. Tiſte greſhnike pa, kteri ſvoje ſtorjene grehe obshalujejo, ona ob ſmertni uri vſelej gotovo uſlishi, jih varuje, jim pomaga ter jih s Jesuſam ſpravi, kakor je Abigail Nabala s rasshaljenim Davidam ſpravila. Ko pa Marija velikim greſhnikam ob ſmertni uri mozhno pomaga, koliko bolj bo pomagala ſvojim flushabnikam in sveſtim zhaſtivzam, kteri ſo le is flaboſti v greh padli, pa ſo sopet vſtali. Ko je Marija tudi prav velikim greſhnikam, ubijavzam, hudodelnikam in rasbojnikam she velikokrat ob ſmertni uri pomagala in jih peklenſkimu shrelu odtergala, kako mila je tedaj do ſvojih flushabnikov v sadnjih sdihljejih. Ona ne pomaga ſvojim zhaſtivzam v sadnjih sdihljejih le takrat, kadar jo proſijo, temuzh jim pomaga, ſhe preden jo proſijo, ker dobro ſposna, de umirajozhi v sadnjih sdihljejih velike pomozhi potrebujejo. Ṣerzé ſe mora zhloveku topiti, kadar bere ali praviti flishi od tiſte ſpomina vredne matere, ki je imela ſedem ſinov, ktere je grosovitni kralj Antioh martrati in umoriti dal. Kadar ſo bili ſinovi martrani, je ſhla mati od eniga do drusiga, je njih ſlednjiga opominjevala, v veri poterdovala in ſerzhniga delala. Do sadnjih sdihljejev je per vſakim bila in mu upanje dajala, de ſo mu nebeſa perpravljene sa plazhilo, ako bo vſe martre ſerzhno in ſtanovitno preſtal. Ṣerzhna mati jim je tako dolgo na ſtrani ſtala, de je

njih fledujiga krono marternikov prejeti vidila. Glej, tako fkerb in ljubesin je imela Makabejfka mati do fvojih otrok, kteri fo fe s grosovitim fovrashnikam vojfkovali in veliko terpeli. Pa Marija, nar ljubesnjivfhi mati, sa fvoje sveſte zhaſtivze in ljubesnjive otroke per odhodu is tega fvetá, takrat kadar fe bodo s grosovitnim fovrashnikam vojfkovali in veliko terpeli, fkerbela ne bo? Ali Marija, ljubesnjiva mati, ktera naf tako ljubi, de je ljubesin drusih natornih mater le fenza Mariine ljubesni do naf, nam ob fmertni uri, kadar fe bomo sa frezhno vezhnoſt vojfkovali, na pomozh pritekla ne bo? Ali bo morebiti naf, ki fmo jo v shivljenji s saupanjem mater imenovali, jo na pomozh klizali in zhaſtili v nar vezhi britkoſti, ob fmertni uri, saſtonj sdihovati puſtila? Ali bo morebiti ona mati fvetiga upanja, posabila, de fmo njeni otrozi in de je ona naſha mati, ktero nam je Jesuf v fvojih sadnjih sdihljejih na krishi vprizho nebef in semlje milofljivo mater poſtavil? Ona naf ob fmertni uri nikakor sapuſtila ne bo, temuzh bo kot mila mati k nam perſtopila, in kot mogozhna kraljiza nam pomagala. Ona naf bo tolashila, bo nam ſerzhnoſt in upanje dajala, fe bo ſ hudobnim fovrashnikam sa naf vojfkovala in ga bo tudi premagala. Ona, mati tolashbe, naf bo opomnila na tiſte tolashljive befede, ktere fv. Duh v fvetim pifmu govori, rekozh: „Draga je pred Gofpodovimi ozhmi fmert pravizhnih. Kdor fe Bogá boji, bo frezhin na konzu shivljenja. Srezhni fo, kteri v Gofpodu umerjejo, sakaj zhaf je

sa nje prishel, de bodo terpeti nehali, in le mir vshivali, ker jih vse njih dobre dela spremijo.“ Marija nas bo v sadnjih sdihljejih tolashila in nam pomagala, de se bodo nad nami spolnile besede Jobove, ki je rekel, de bo ob vezherni uri od svetle luzhi rassvetljen, in de se bo takrat, kadar bi imel ugasniti, svetiti sazhel. To se pravi, de bo ob smertni uri vidil in prejel velizhastvo, in de bo ravno takrat, kadar drugi shaljujejo, potolashen. Ona nas bo opomnila, de bomo kmalo prosti vsih nevarnost in skushnjav, de bomo kralja velizhastva gledali in vekomaj hvalili. Ona nam bo telesno terpljenje polajshala, bo v nas saterla obilno shalost in strah, bo nas navdala s svetim saupanjem, de se bomo bres britkosti od svojih prijatlov in snanzov lozhiti samogli. Dragi Mariini zhastivzi! le terdno v Marijo saupajte, sakaj nihzhe nam shkodovati ne more, zhe nas ona varuje. Bodite serzhni, sakaj zhe bomo Marijo kot dobri sveti otrozi vsakdan zhastili, in se ji sa srezhno smert perporozhevali, se bo ona ob nashi smertni uri s vsimi nebeshkimi prebivavzi sa nas vojskovala.

Marija nam bo na strani stala in nam pomagala tudi per posebni sodbi, pred ktero so se zlo poboshne dushe grosno tresle. Sveta Magdalena Pazishka se je, kadar je sodbo premishljevala, mozhno tresti sazhela, in je duhovnimu, ki jo je tolashil, rekla: Ah, duhovni ozhe! ta misel, pred boshjiga sodnika priti, je tako strashna, de ne morem drugazhi, kakor trepetati. Sveti Agaton, ki je veliko let v

puſhavi pokoro delal, ſe je vender, kadar ſe mu je ſmert blishala, mozhno bal in je trepetaje sdihoval, rekozh: Ah kako ſe bo s menoj ſoſhlo, kadar ſe bom pred ſodni ſtol vſigamogozhniga Bogá pokasal! Zhaſtiti Ludvik is Ponta je per premiſhljevanji, de bo mogel enkrat od ſvojiga shivljenja Bogu rajtingo dati, filno velik ſtrah zhutil. In ravno to premiſhljevanje, premiſhljevanje blishnje ſodbe, je tudi Ṣolerſkiga ſhkofa Juvenala tako preſunilo, de je terdno ſklenil, ſvetu sa vſelej odpovedati ſe. Ko je namrezh neki dan shaloſtno mertvaſhko petje ſliſhal, je sazhel premiſhljevati, de bo tudi on v kratkim zhaſu pred boshjiga ſodnika ſtopil. In to premiſhljevanje je njegovo ſerzé tako preſhinilo, de ſe je sa vſelej ſvetu odpovedal in popolnama Bogu isrozhil. Ali deſiravno ſpomin blishnje ſodbe zhloveka vedno ſ ſtraham navdaja, vam vender, dragi zhaſtivzi Marije, ſerzhnoſt dajem in rezhem: Ne bojte ſe prevezh ſodbe, sakaj dobro ſe bo s vami per ſodbi ſoſhlo, zhe vam bo Marija na ſtrani ſtala. Ona bo namrezh ſodnika profila, de vaſ bo po miloſti ſodil, in vam bo tudi gotovo miloſtljivo ſodbo ſprofila, ker je ſodnik njeni ljubesnjivi Ṣin, kteri ji nizh ne odrezhe. In naj vaſ hudobni toshnik ſhe tako per ſodbi toshi, nizh opravil ne bo, ker ſe mu bo kraljiza nebeſ in semlje naproti poſtavila in ga ſ ſvojo beſedo oſramotila. Sakaj njena proſhnja je vſigamogozhna, njena beſeda je prijasno povelje, njeno ſprizhevanje je vſim verjetno, njena mogozhnoſt vſe premaga, in njena volja ſe

mora vſelej natanko ſpolniti. Sato ſhe enkrat rezhem: Vi, kteri Marijo zhaſtite, ſe nikar prevezh ne bojte ſodbe, ampak bodite ſerzhni in terdno saupajte, sakaj zhe bote do ſmerti Marijo sveſto zhaſtili, vaſ bo ona per ſodbi ſ ſvojo miloſtjo objela in vam pomagala, de bo vaſha ſodba miloſtljiva in ſrezhna.

Marija pomaga tudi duſham v vizah, poſebno tiſtim, ktere ſo jo na semlji zhaſtile. Ona ſama pravi: „Jeſt ſim podnebje obſhla, v globozhino bresna ſe podala ter na valovih morja prebivala.“ (Sirah 24, 8.) S temi beſedami hozhe rezhi: Jeſt grem s nebeſ naravnoſt doli v vize, de tam mogozhnoſt ſvojiga kraljeſtva, kraljeſtva miloſti, ſkasujem. Tam prehodim morje ſtraſhniga ognja, de poshare vkrotim, vrozhino polajſham, terpezhim pomagam, jih tolashim in reſhim. Duſhe v vizah veliko terpé, tako ſtraſhno terpljenje morajo preſtati, de ſe vſe nadloge, teshave in britkoſti, vſe bolezhine in bolesni, in vſe terpljenje tega ſvetá ſ tiſtim terpljenjem, ktero duſhe v vizah terpé, primeriti ne more. Ali deſiravno je terpljenje v vizah prav ſtraſhno, ſe vender vaſ, dragi zhaſtivzi Marije, podſtopim tolashiti in vam rezhi: Imejte upanje, de bo vaſhe terpljenje v vizah polajſhano, ako bote Marijo do konza ſvojiga shivljenja sveſto in prav zhaſtili. Sakaj ona obiſkuje duſhe v vizah, jih tolashi in jim tudi ſkos ſvojo priproſhnjo terpljenje polajſha ali perkrajſha. Ona tudi verne na semlji ſpodbada, de revnim duſham v vizah s molitvijo, daritvijo ſvete maſhe in s drugimi dobrimi

deli pomagajo. Ona pofhilja k terpezhim dufham angelje, kteri jih tolashijo ter jim vefelo osnanilo osnanujejo, de bodo kmalo is terpljenja viz refhene. Marija je vfim dufham v vizah fladka mati, pofebno pa fvojim zhaftivzam, ktere na pofebno visho tolashi in jim fkos fvojo mogozhno priprofhnjo pomaga, de fe tifti, kteri fe v velikim terpljenji snajdejo, v frednje terpljenje prefelijo, tifti, kteri fe v frednjim terpljenji snajdejo, v loshji terpljenje pridejo, in tifti, kteri fe v majhnim terpljenji viz snajdejo, fo popolnama refheni.

O Marija, mila mati! naj fe torej tvoja miloft po dolgim in fhirokim osnanuje, in zhudeshi tvoje dobrotljivofti naj bodo snani po vfih krajih zeliga fvetá. Pofebno naj bo snana tvoja prijasnoft in dobrotljivoft, ktero fvojim zhaftivzam fkasujefh. Ah! tvoja miloft in dobrotljivoft je tako velika, de fe nikdar sapopafti ne more, sakaj loshej fe kaplje morja in vfe pefhzhene serna fofhtejejo, kakor dobrote prerajtajo, ktere fi nam fkasala in jih vedno fkasujefh. Tvoja miloft in dobrotljivoft je neisrezhen bresen, ki fe v bresnu boshje nefkonzhne modrofti sgublja. Bogu bodi torej zhaft in hvala, de te je tako imenitno, mogozhno in dobrotljivo naredil. Sato hozhem v vfih fvojih sadevah k tebi klizati: Mati moja ljubesnjiva! pomagaj mi ob fmerti, per fodbi in v vizah.

Hvaljenje in sdihljeji. (Kakor 1.)

Peſmi od matere boshje.

Zhiſto ſpozhetje Marije devize.

Daj mi vredno pozhaſtiti
Tvoje ſveto ſpozhetje,
Kjer ſi ti sazhela biti
Boshja ſtvar zhes druge vſe.
O Marija pozheſhena,
Ti kraljiza angelov!
Ti zhloveſhtvu dodeljena,
Vir reſhenje greſhnikov.

Od sazhetka bila sbrana
V mater ſveto uſmiljeno,
V ſpozhetji she obdarovana
S boshjih gnad obilnoſtjo;
Hzhi Bogá Ozheta sveſta
D'viza zhiſtiga rodú,
Svetiga Duha neveſta
Mati boshjiga Sinú.

Kakor jutranja daniza
Svesd ſvitlobo satemni,
Tvoja zhiſtoſt, o deviza!
Smaga vrednoſt vſih ſtvari.
Kakor limbar ſred oſata
Te je vſadil vezhni Bog;
Sama zhiſta, gnad bogata
Si smed Evinih otrok.

Kakor ſolnze v sarji slati
V ſvetlim tronu priſija;
V tebi ſveta, zhiſta mati!
Bog zhaſtitljiv tron ima.
V tronu tvojiga teleſa
Je priſvetil Jesuſ nam,
De bi kasal pot v nebeſa
Nam sgubljenim greſhnikam.

O deviza zhiſta, ſveta!
Mati ti bres madesha!
Bodi tebi hvala péta
Vedna, neprenehama.
Tudi tukaj v ſols dolini
Od nevrednih greſhnikov,
In v nebeſhki viſozhini
Od svelizhanih duhov.

Rojſtvo Marije.

Danſ veſeli osnanujmo
Vnetih ſerz obzhutleje,
S ſveto peſmijo prasnujmo
Rojſtvo boshje Matere.
God zhaſtit nebeſ kraljize
Kerubine veſeli;
Naj dan ſvoje pomozhnize
Verna semlja tud' zhaſti.

Nozh beshi in hudobija,
Dan ſe dela greſhnikam,
Ko daniza je Marija,
Ane hzhi rojena nam.
Sarija, ki je rodila
Vezhno ſolnze Jesuſa,
Odreſhenje osnanila
Is ſtraſhnih temniz pekla.

V poſvezhenje goda tega
Hvalno petje naj verſhi,
Naj v nebeſa ſe raslega,
Vezhniga Bogá ſlavi;
De je semljo rasveſelil,
De nam je Marijo dal,
Pomozhnizo nam dodelil
Ljubo mater vſim odbral.

Tje poboshno priſtopimo
Pred Marijo vſmiljeno,
Še ponishno perklonimo
Pred preljubo materjo;
Svet'ga ljubljenja vesilo
Naj ji vſak dari ſerzé,
De na naſ pogleda milo
Naj jo proſijo sheljé.

Sladko imé Marije.

Marija, o ſladko imé!
Je tvoje, mati in deviza!
Stvarém Goſpa, nebeſ kraljiza!
Napolni s upanjem ſerzé;
Marija, o ſladko imé!

Marija, o ſladko imé!
Si nam svelizharja rodila,
Nebeſhke vrata odklenila;
Odreſheni te vſi zhaſté;
Marija, o ſladko imé!

Marija, o ſladko imé!
Si mati miloſti nam dana
Pomozh kriſtjanov imenovana;
V potrebah tebi ſe srozhé,
Marija, o ſladko imé!

Marija, o ſladko imé,
Ti ſproſiſh greſhnim ſpokorjenje
Pred Bogam milim odpuſhenje,
V ſkuſhnjavah k tebi príbeshé,
Marija, o ſladko imé!

Marija, o ſladko imé!
Ko nam lozhenje ſe osnani
Nam ti ſtojiſh sveſto na ſtrani
Ozhí mertvaſhke saſtojé;
Marija, o ſladko imé!

Osnanjenje matere boshje.

Bod', Marija, pozheſhena!
Pravi angelj k nji poſlan,
S miloſtjo si obdarjena
Daneſ ta tvoj veľki dan!
Miloſt Boshja je svolila
Tebe ismed vſih ſtvari:
D'vizo te je poſvetila,
Med shenami take ni.

Kaj ſe boſh, Marija, bala?
Bog sa tvojo zhiſtoſt vé;
Sina boſh ti ſvetu dala,
Jesuſ bo njegovo imé.
Velik bo po zelim ſvetu,
Boshji Sin ſe imen'val;
In po Davidu ozhetu
Vekomaj bo kraljeval.

Kak' ſe to sgoditi hozhe?
Mi, Marija, govoriſh!
Bogu ſaj je vſe mogozhe,
Tud zhe d'viza bit' sheliſh.
Lej, Marija, ſvojo teto,
Dolgo ni b'la vſliſhana,
Le poglej Elisabeto,
S ſinam je poshegnana.

Slifhala je to povelje,
Oſtermelo je ſerzé;
Pa ſtorit' ji je veſelje,
Kar Goſpod ji sapové.
Lej, Goſpodova ſim dekla,
Kar sheli, sgodi ſe naj!
Je Deviza zhiſta rekla;
Angelj ſe poverne v raj.

Lej, deviza je ſpozhela,
Ohranila d'viſhki zvet;
Mater Boshje zhaſt prejela,
Ofrezhila je veſ ſvet.
Boshji zhudesh sdaj molimo,
Boshjo ſkrivno premodroſt,
Njega miloſt sahvalimo,
Predobroto in ſvetoſt.

Ozhiſhevanje Marije devize.

Shtirdeſet' dan od poroda
Zhiſta mati v tempelj gre
Neſe Şina pred Goſpoda
Kakor Mojſeſ sapové.

Zhemu ſe, zhiſtoſt, ozhiſhujeſh?
Madesha ga v tebi ni,
Jesuſa Bogu darujeſh?
Şej je on Bog vſih ſtvari.

Şimeon ſe v ſerzu vnema,
Hvali in zhaſti Bogá,
Ker svelizharja objema,
Judov zhaſt in luzh ſvetá.

Savolj ſvet'ga tvoj'ga Şina
Te, Marija, zhaka mezh,
Şilna ſerzhna bolezhina
Shaloſt, de je ni isrezh'.

Kriſtjani! danſ vsemimo
Ṣvetlo ſvezho vſi v rokó;
Ṣvoje ſerza s njo prishgimo,
De Bogá ljubit' sazhnó.

Jesuſ, prava ſerz ſvetloba!
Bodi vſelej naſha luzh,
De ne ſpazhi naſ hudoba,
Tebe ljubit naſ nauzh'.

De naſ nozh ſvetá ne smoti
Varvaj, vodi ſlabe naſ,
Ṣveti nam po temnim poti
Raſsvetljuj naſ vedni zhaſ.

Shaloſtna mati boshja.

Kak salivajo ſolsize
Ṣveti Materi ozhi!
Oh, kako ſerze devize
Shaloſti morje topi!
Vſa prepadena in bleda
Vidi ſ krisha ſnetiga;
Ga v narozhji ſvojim gleda
Truplo Ṣina ljubiga.

Liza s kervijo oblite
In odperto ſveto ſtran!
Oh, roke, noge prebite,
Zelo truplo polno ran!
Gleda, in v ſolsah jih pere,
In kuſhuje jih ſveté,
Mezh grenkoſti ji predere
Britko materno ſerzé.

Vender ſmertne bolezhine
Ji ne smagajo ſerzá,
V boshjih ſklepov globozhine
Ṣe ponishna dekla vdá.

Vſmiljena sa naſ daruje
Vezhnimu prijeten dar
Şvoj'ga Şina mu daruje
Nje narozhje je oltar.

K teb' sdihujem, o deviza!
Ker sa mene tolk' terpiſh;
Marternikov ti kraljiza!
Tud terpeti me uzhiſh.
Daj, de ſ tabo rad shalujem,
Ker v dolini ſols shivim
Şvoje grehe objokujem
Odpuſhenje sadobim.

Marija v nebo vseta.

Moj duh is teleſa,
S Marijo v nebeſa
Povsdigni ſe ti.

Goſpa je poſtala,
Bo tam kraljevala
Kjer Şin nje shivi.
Moj duh is teleſa itd.

Bres nje jeſt na ſveti
Ne morem shiveti,
Veſelja vezh ni.
Moj duh is teleſa itd.

Oh hudo lozhenje!
Kdo da mi shivljenje
Kdo pomozh deli?
Moj duh is teleſa itd.

Zhe tud' ſe lozhila
Je mati premila,
Naſ ne sapuſti.
Moj duh is teleſa itd.

Je mati ſkerbljiva,
Goſpa ljubesnjiva,
Sa naſ govori.
Moj duh is telesa itd.

Otroke v teshavah
V ſkerbeh in ſkuſhnjavah
Vſe reſhit sheli.
Moj duh is telesa itd.

Ga hozhe oteti,
Kdor zhiſto shiveti
Serzhno hrepeni.
Moj duh is telesa itd.

Serze polno ſrezhe
V ljubesni gorezhe
Sa njo pohiti.
Moj duh is telesa itd.

Marija naſhe upanje.

O upanje mi lepo!
Vſe moje sashelenje
Ti moje ſi shivljenje
Moj mir Marija ti.

Zhe te, Marija, klizhem,
Al zhe ſe ſpomnim na té,
Sladkoſt veſelje sa te
Prevsame mi ſerzé.

Zhe kdaj teshavna miſel
Serze v grenkoſt pobije,
Samo imé Marije
Preshene vſo britkoſt.

Na morji t'ga shivljenja
Şi svesda meni mila
K' bo moj zholnizh vodila,
De pridem frezhno v kraj.

Pod tvojim ljubim plajſhem
Preljuba moja mati!
Shelim jeſt prebivati
Umreti tud pod njim.

Zhe frezhno, o Marija!
Vmerjem v ljubesni tvoji,
O blagor duſhi moji!
V nebeſa pohitim.

S vesmi ljubesni ſvete
Mi ti ſerze ukleni
Tvoj ſushinj, blagor meni!
Bom tebi sveſt oſtal.

Şej to ſerze, Marija!
Od sdaj ni nizh vezh moje,
Bogu ga daj, je tvoje,
Ga nozhem vezh nasaj.

Şlava Marije.

Nar bolj blaga, mila, draga
Şi Marija D'viza ti,
In zhiſtejſhi, in ſvetejſhi
Ni bilo nikol ſtvari.

Tvoje oblizhje, lepotizhje
Je sgolj miloſt in ſladkoſt,
Ni zhloveſhko, je nebeſhko,
Smaga angeljſko ſvetloſt.

Dopadljive, ljubesnjive
Svesde ozhesa tvoje so.
Kakor pshizhe vse sladzhize
Nashe serza ranijo.

Perle drage, ljube, blage,
Tvoje svete so roke,
Polne gnade, ktero rade
In obilno nam delé.

Ti deviza, si kraljiza
Zele semlje, vsih nebes;
Pa ponishash in priblishash
Se do revnih nas saréf.

Kdaj bosh dala, prikasala
Tudi mojim se ozhem?
Skoraj, skoraj prid od sgoraj,
De s teboj te gledat grem.

Bres shtevila dush reshila
Si sovrashniku is rok;
Pridi k meni in me deni
V trumo reshenih otrok.

O zhastimo ga, hvalimo
K' nam tako mater sbral
Ga ljubimo, ga molimo,
K' je vso zhast Marii dal.

Shivi! shivi! vpimo: shivi!
V serzih nam Marije imé
Hvali vedno, hvali vredno
Jesusa svesto serzé.

Marija naſha mati.

Marija preblaga,
Prezhiſta in draga!
Vſe duſhe vedo
De matere ſlajſhi
Nikoli ni blo.

O mati preſveta!
Hzhi ſvet'ga Ozheta
Vſe milofti vir
Mi upanje dajeſh
Veſelje in mir.
Marija preblaga itd.

O mati, deviza!
Nebeſhka kraljiza!
Kdo te je zhaſtil,
De b' vender od tebe
Uſliſhan ne bil?
Marija preblaga itd.

O mat' ljubesnjiva
Nar bolj dobrotljiva!
Ti proſi same
De bom te jes ljubil
In gorel sa te.
Marija preblaga itd.

Mogozhna ſi Mati,
Bog nizh ti ne ukrati,
Kar hozheſh, ſtoriſh,
Ti da, kar ga proſiſh,
Ti da, kar sheliſh.
Marija preblaga itd.

O mati ljubesni!
Osdravi bolesni
Ti moj'ga ſerza,
De sazhnem ljubiti
Preljub'ga Boga.
Marija preblaga itd.

Zheſhena ſi Marija.

„Zheſhena ſi Marija ti!“
Nar shlahtniſhi smed vſih ſtvari!
Od vekomej ſi bila sbrana.
De, boshja Mati ſi poſtala,
Rodila Jesuſa ſi ti,
In vſi sdaj reſheni ſmo mi.

„Zheſhena ſi Marija ti!“
Posdravljamo te sdaj vſi mi,
Ter ti prepevamo zheſhenje,
Ker nam rodila ſi shivljenje,
Sato ti klizhemo vſi mi:
„Zheſhena ſi Marija ti!“

„Zheſhena ſi Marija ti!“
Ti klizhem v vſi ponishnoſti:
O Mati ſladka, ſkerbna, mila!
Ti vſa ſi meni dobra bila;
Varuj odſihmal tudi me,
Ko sdaj pomozhi proſim te.

„Zheſhena ſi Marija ti!“
Vſa polna boshje miloſti;
Moj Bog je vedno vedno ſ tabo,
Bodi Marija tud ti s mano,
Nizheſar bati ſe mi ni,
Zhe mi pomagaſh mati ti.

„Zhefhena ſi Marija ti!“
Ti hozhem klizati vſe dni;
Kjerkolj ſe snajdel bom v teshavah,
In ſilno trepetal v ſkuſhnjavah,
Is moj'ga ſerza naj puhti:
„Zhefhena ſi Marija ti!“

Ko bom od tod ſlovo jemal
Na konzu ſvojih dni she ſtal,
Oberni ſe takrat ti k meni,
De bom tolashbo najdel v tebi,
In v ſerzu naj mi le doni;
„Zhefhena ſi Marija ti!“

In ko bom tam per ſodbi ſtal,
Od vſiga rajtingo dajal,
Takrat mi ſtoj ſerzhno na ſtrani,
In me ojſtroſti boshji vbrani,
Potem me pelji v ſveti raj,
De te bom hvalil vekomaj.

„Zhefhena ſi Marija ti!“
Naj klizhem ti vſe vezhne dni;
V nebeſih naj moj glaſ odmeva,
In ti v veſelje naj prepeva,
„Zhefhena ſi Marija ti!“
„Zhefhena ſi Marija ti!“

Marija ljubesnjiva.

Marija ljubesnjiva!
Ti moje ſi veſelje,
Vſe moje ſerzhne shelje
So vedno te zhaſtit'.
Zhe ſe me shaloſt loti,
Al grosne bolezhine,
Mi vſa nadloga mine,
Ko k tebi pribeshim.

Imé preſveto tvoje,
V ſerze ſi zhem vſaditi,
In ſabo ga noſiti
V ſerzu, kjerkoli bom.
In ko savoljo greha
Mi ſerze v ſtrahu bije
Şamo imé, Marije
Mi ſerzé vpokoji.

In kadar bodem vmiral,
Bom klizal imé Marije,
To mi tolashbo vlije
V preshaloſtno ſerze.
Marija! is ſerza sdihnem
Ko sora sjutraj vſtaja,
In ſolnze ko sahaja,
Marija klizhem ſpet.

Ko me ſovrashnik ſkuſha,
Savpijem: Oh Marija!
In ta peklenſka smija
Preſtrafhena sbeshi.
To ſveto imé Marije
Klizaje bodem ſrezhno
Tu shivel, ino vezhno
Şe tamkej veſelil.

Uſmiljena Marija!
Ti ſi mi sveſta mati,
Sato ſe ni mi bati,
Te klizat na pomozh.
Satorej bodem klizal
Marijo v vſaki ſili,
Ker ona ſe uſmili
Kot mati ljubljena.

Marija, morſka svesda.

Sdrava morſka svesda,
Boshja mati slata,
In deviza vedna
Neba ſrezhne vrata.

V uſtih Gabriela
Klizana ſi sdrava,
Mir nam daj, sa Evo
Ti ſi mati prava.

Krive sves' odreſhi,
Slepim daj ſvetlobo,
Dobro vſe nam proſi,
Sheni prozh hudobo.

Skashi ſe nam mater,
Proſhnje ſkos te jemlji
On, ki saſtran naſ je
Bil tvoj ſin na semlji.

Svoljena deviza,
Smed vſih nar bolj mila,
Naſ nedolshne zhiſte,
Mile boſh ſtorila.

Daj shivljenje ſveto,
Varno pot dodeli,
Jesuſa naj vezhno
Gledamo veſeli.

Hvala bod' Ozhetu,
Kriſtuſu zhaſt taka,
In pa ſvet'mu Duhu,
Vſim trem zhaſt enaka.

Marija pomozhniza.

O deviza
Pomozhniza
Bila ſi in boſh nam ti
Le ſladkoſti
In blagoſti
Tvoja roka nam deli.

Ko zvetezha
In diſhezha
Şi Marija roshiza;
Şem is raja
Şvet'ga kraja
Dajeſh zvetje upanja.

Ko daniza
Tolashniza
V tamni nozhi ſijeſh nam,
Mati mila
Vedno bila
Şi ubogim greſhnikam.

Pri ſlaboſtih
In britkoſtih
Rada nam pomagaſh ti,
Pri ſkuſhnjavah
In teshavah
Pomozhniza vſelej ſi.

Zhaſt Marije
Naj raslije
Şe po ſvetu krog in krog
Njo zhaſtimo
In proſimo
Pomozhnizo vſih nadlog.

Ljuba mati
V sarji slati
Nam prišijaj sadnji dan;
Bosh prosila
Govorila,
Srezhno bode tek dognan.

Sladkost Marije.

Saklizhem Marijo, in polno je she
Miru in veselja vse moje serze;
Beseda „Marija“ mi vsdigne duha,
Vsa shalost neha.
O srezhen, kdor ljubi Marijo serzhno!

Saklizhem Marijo, obzhutki sladki
Prevsamejo moje vse dushne mozhi
Svetloba lepote, ki isrezhi ni je
Vse v meni ushge.
O srezhen, kdor slushi Marii skerbno.

Saklizhem Marijo, in duh ves gorezh
Nebeshke radosti prenese ne vezh
Imé ljubesnjivo vse v meni konzha
Shiveti ne da.
O srezhen, kdor sklenil v ljubesni nje bo!

Satoraj zhastimo nje sladko imé,
Vse ljudstva naj vedno nje slavo doné,
Marii, veselju nebes in svetu,
Naj hvala se da.
Povsod jo zhastimo, ljubimo svesto.

Lepota Marije.

O deviza, svesd kraljiza,
O Marija, rajſki zvet!
Te lepote, te zhiſtote,
Kakor tvoja, nima ſvet.

Lilja bela ni zvetela,
Tak bres madesha, kot ti;
Rosha draga te ne smaga,
Naj kraljev jo vert rodi.

Luna mila je vklonila
Se globoko pod teboj,
Svesde ſvitle ſo ſe ſplele
Sgorej v slati venez tvoj.

Svet mi mrakne, ko samakne
V te ſe ſerze in okó,
Tebe d'vizo ſi kraljizo
Svolim. — Naj ti blaga bo! —

Isrozhilo Marii.

O Marija, naſha mati!
Zhes valove od nevihte gnane,
Tje v deshele potnikam nesnane,
V te saupajozhi gremo.
O Marija, varuj naſ,
O Marija vodi naſ
Po pravi poti v ſveti raj.

O Marija, naſha mati!
Zhe nefrezha nam bo konz jemala,
Up naſh pobijala terda ſkala,
Takrat mater nam ſe ſkashi.
O Marija itd.

O Marija, naſha mati!
Kadar koli bomo v hudi ſili
K tebi ſe, Marija! obernili
S ſvojim plajſhem naſ sakrivaj.
O Marija! itd.

O Marija, naſha mati!
Kakor veſh in snaſh naſ varno vodi,
Skerbna, mila mati s nami hodi,
Spremljaj naſ do konz shivljenja.
O Marija itd.

Sladko ſerze Marije.

O Marijno ſerze ſveto,
Proti nam ljubesni vneto,
Polno Boshje miloſti,
Polno lepe zhednoſti!
Naj Marija! petje moje
Hvali ſladko ſerze tvoje!
Kar ſe giblje in shivi
Naj ga hvali in zhaſti!

Zhiſto ſerze sa ſe sbrati
V njem prijasno ſtanovati
Hotel ſtvarnik vſih rezhi,
Vlil je va-nj s nebeſ dari.
Naj Marija itd.

Sveto ſerze ſe je vnelo,
Sa Boga je sdaj gorelo;
Ni ljubilo drusiga,
Ko Goſpoda ſamiga.
Naj Marija itd.

Blago ſerze je vſe milo,
Naſ otrok ni posabilo;

Dobrotljivo je sa vſe,
Proſi ſhe sa greſhnike.
Naj Marija! itd.

Krotko ſerze je terpelo
Je britkoſti doſt' imelo,
Ko je noſil ljubi Sin
Tesho ſmertnih bolezhin.
Naj Marija! itd

Sladko ſerze sdaj kraljuje,
Se v nebeſih sveſeljuje;
S Bogam ſvojim ſklenjeno
Nam v pomozh pripravljeno.
Naj Marija itd.

Zheſhena ſi Marija.

Ko v jaſnim paſu primiglja
She svesdiza danizhiza;
Se ſliſhi milo she svonjenje
Marii zhaſt in pozheſhenje,
In s slato sarjo vſe zhaſti:
„Zheſhena ſi Marija ti!“

Ko viſhej ſije ſolnzhize,
Vsdiguje ſe, na poldne gre;
Se ſliſhi sopet nam svonjenje,
Marii zhaſt in pozheſhenje,
Zhes hrib in log ſe oglaſi:
„Zheſhena ſi Marija ti!“

In kadar ſolnzhize ljubó
Nam sa goro shari ſlovó
Se glaſno ſliſhi ſhe svonjenje,
Marii zhaſt in pozheſhenje;
V vezhernim hladu ſe glaſi:
„Zheſhena ſi Marija ti!“

„Zhesthena si Marija ti!“
Naj se glasi do krajev dni;
Naj vedno slishi se svonjenje
Marii zhast in pozhesthenje,
Nebo in semlja naj glasi:
„Zhesthena si Marija ti!“

„Zhesthena si Marija ti!“
Ti hozhem klizati vse dni;
Kadar se snajdel bom v teshavah
In silno trepetal v skushnjavah,
Is mojiga serza naj puhti:
„Zhesthena si Marija ti!“

Ko bom od tod slovo jemal
Na konzu svojih dni she stal;
Takrat se ti oberni k meni
De bom tolashbo najdel v tebi,
Ah, v serzu naj mi tud' doni:
„Zhesthena si Marija ti!“

In ko bom tam per sodbi stal,
Od vsiga rajtingo dajal;
Takrat mi stoj serzhno na strani,
In me ojstrosti boshji vbrani,
Potem me pelji v sveti raj,
De te bom hvalil vekomaj.

„Zhesthena si Marija ti!“
Naj klizhem ti vse vezhne dni;
V nebesih naj moj glas odmeva
In ti v veselje naj prepeva:
„Zhesthena si Marija ti!“
„Zhesthena si Marija ti!“

Zhesthena kraljiza. I.

Zhesthena kraljiza,
Zhesthena mi bod',
O zhista deviza
Zhesthena mi bod'.

Oh, k tebi Marija!
Prisserzhno hitim,
Per tebi Marija!
Jest biti shelim.
Zhesthena kraljiza itd.

Pa nekaj, predraga!
Nasaj me dershi,
O deviza preblaga!
Oh greh me teshi.
Zhesthena kraljiza itd.

Kak hozhem ostati
Bres tvoje mozhi?
Usmil' se, o mati!
Ker greh me teshi.
Zhesthena kraljiza itd.

Vse upanje svoje
Postavim na té,
De Dete ti svoje
Poprosish sa me.
Zhesthena kraljiza itd.

Sim dalezh sabredel
Od tebe, moj up!
Globoko je vjedel
Pregrehe me strup.
Zhesthena kraljiza itd.

Pomagaj Marija!
O proſi sa me,
Pomagaj Marija!
De pridem do te.
Zheſhena kraljiza itd.

Kaj ne, o deviza!
De upati snam,
De tebe, kraljiza!
Sa mater imam.
Zheſhena kraljiza itd.

Şaj ti, o deviza!
Preljuba ſi vſa,
Si nam pomozhniza
Kot nekdaj ſi bla.
Satorej Marija!
Zheſhena mi bod',
Na veke Marija!
Zheſhena mi bod'.

Zhaſt Marije.

O Marija, lepſhi zet!
Ko je kdaj imel ga ſvet
Od Boga smed vſih ſi sbrana
Mati miloſti nam dana,
De pred Jesuſam ſtojiſh,
Greſhnikam pomozh deliſh.

Şveta mati vſih dobrot!
Şpomni ſe naſ revnih ſirot,
V ſerzu maternim naſ noſi,
In pred Bogam sa naſ proſi;
On s veſeljem vſe ſtori,
Kar ga proſiſh mati ti.

Nam pomozh Marija daj,
De poboljſhamo ſe sdaj;
Proſi boshjiga ſodnika,
Njega miloſt je velika,
De nam on odpuſtil bo
Ştoril miloſtno ſodbo.

Greſhnik, grehe objokuj,
Vredno sanje sadoſtuj;
Zhe ſe bomo ſpokorili
Ino Jesuſa ljubili
Bo Marija sadnji zhaſ
Miloſt ſklizala zhes naſ.

Marii.

O deviza bod zheſhena!
Ti kraljiza vſih nebeſ!
Ti ſi vſim nam vir shivljenja,
Ti ſi ſladka, mila reſ
Şvit bliſhobe te obdaja,
Şolnzhno ſije tvoj obras,
Vſa lepota ſvet'ga raja
Bo sdaj v tebi vezhni zhaſ.

Vender tvoj obras je mili,
Mile tvoje ſo ozhi;
Vſe kar tebe bi proſili,
Naſ poſluſhaſh mati ti!
Şi ponishna in premila,
Şi nam dobra vſaki zhaſ,
Şi nam mati, kot ſi bila
She na semlji kdaj pri naſ.

Glej na semlji naſ ſirote
Glej naſ revne greſhnike
De od greha in vſe smote
Ljubi Jesuſ reſhi vſe.

O deviza, bod' zheſhena!
Bod zheſhena vekomej!
Taka mati ni nobena,
Kot ſi bila ti vſelej.

In ko enkrat she nagnilo
Se shivljenje naſhe bo,
K nam takrat osri ſe milo,
Sprejmi v ſveto naſ nebo,
O deviza, bod zheſhena!
Bod' zheſhena vekomej!
Taka mati ni nobena,
Kot ſi bila ti vſelej.

Tebi vdani hozh'mo biti,
Te ljubiti vſaki zhaſ,
Smirej hozh'mo te zhaſtiti,
Péti ſlavo ti naglaſ:
O deviza, bod' zheſhena!
Bod' zheſhena vekomej!
Taka mati ni nobena,
Kot ſi bila ti vſelej.

Ljubesin do Marije.

Veſh, o Marija!
Moje veſelje!
Veſh moje shelje?
Ljubil bi te.
Smeraj pri tebi
Hotél bi ſtati,
Ljubljená mati!
Sversi me ne.

Kaj pa ti hozheſh
Moja kraljiza
Sladka deviza!
De ti podam?

Drusiga nimam,
Proſim pohlevno
Vsem ſerze revno
Rad ti ga dam.

Pa ti kraljiza!
Ši ga she vsela
In ſi ga vnela,
Sate gori.
Mati preblaga
Ti ga ohrani
Hudimu vbrani
Reſhi ga ti.

Hudi ſovrashnik
Moj'ga shivljenja
Vir pogubljenja
Nizh me ne vſtraſh';
Zhe ti u ſerzu
Mojim kraljiza,
K' ſi pomozhniza,
Šedesh imaſh.

Mat' ljubesnjiva
Lepa deviza
Ljub' te Trojiza,
Ljub'jo ſvetnik'.
Smeraj u ſerzu,
Koder bom hodil,
Kjerkoli bodem,
Tvoj bom zhaſtnik.

Kadar mi ſtezhe
Ura shivljenja
Shila mi jenja,
Klizhe od tod.
Stvar jeſt uboga!
Kam zhem beshati
K tebi, o mati!
Sveſta mi bod'.

Roshenkranſka.

Zheſhena zvetliza, Marija zheſhena!
Glej, v te ſe osiram,
Zvetlize prebiram,
Tri zvetke: ſlavito,
Kervavo, zhaſtito
Şi v ſerze ſadim,
De tebé zhaſtim.
Zheſhena zvetliza, Marija zheſhena!

Zheſhena zvetliza, Marija zheſhena!
Boſh vedno ſlovela,
Boga ſi ſpozhela,
Ponishno noſila,
Prezhiſto rodila,
Şi ſhla ga darvat,
Ga naſhla ſvoj ſad.
Zheſhena zvetliza, Marija zheſhena!

Zheſhena zvetliza, Marija zheſhena!
Şin v mir naſh in ſpravo
Poti ſe kervavo,
Vſiga ſe da sbiti
In ſ ternjem oviti,
Krish neſe teshko
Je krishan britko.
Zheſhena zvetliza, Marija zheſhena!

Zheſhena zvetliza, Marija zheſhena!
Zhaſtim te preshivo,
Şin vſtal je zhaſtljivo,
Je v raj ſhel vſe ſlave,
Poſlal duha ſprave,
V nebeſa te vsel
Te venzhal veſel.
Zheſhena zvetliza, Marija zheſhena!

Zheſhena zvetliza, Marija zheſhena!
Po tebi sdihujem,
Nad grehi shalujem,
De mati premila
Bi Şina proſila,
De venzha me kdaj
Ş zvetlizami v raj.
Zheſhena zvetliza, Marija zheſhena!

Zheſhena kraljiza. II.

Zheſhena bodi, o kraljiza,
Nebeſ in semlje ti goſpa!
Mogozhna uſmiljena deviza
Vſa zhiſta in bres madesha!
Marija, k tebi uboge reve,
Mi sapuſheni vpijemo,
Objokani otrozi Eve
V dolini ſols sdihujemo.

Zheſhena bod preſveta mati,
O mati boshje miloſti!
Tako te ſmemo imen'vati,
Ker porodniza boshja ſi.
Marija, k tebi itd.

Zheſhena — naſhe bod shivljenje!
Shivljenje pozhaſtimo te,
Zhaſtito tebi to zheſhenje
Kot mater Jesuſovi gre.
Marija, k tebi itd.

Zheſhena bodi bres ſhtevila
Velikrat naſha ti sladkoſt!
Zheſhena pomozhniza mila,
In upanje v naſhi ſlaboſt'!
Marija, k tebi itd.

Ozhi perjasno v naſ oberni,
O ſladka in dobrotljiva!
Prihodnje slege nam odverni,
Po ſmert pokash' nam Jesuſa!
Marija, k tebi itd.

Proſhnja do Marije.

Zhaſtimo, proſimo
Nebeſhko kraljizo,
Sveſto pomozhnizo
In mater blaga.
Oh proſi Marija!
Marija, oh proſi!
Oh proſi Marija!
Premil'ga Boga.

Nadloge, teshave
In hude ſkuſhnjave
Ah, ſerzhne ſo rane
In tesha duha!
Oh proſi Marija! itd.

Hudobe svijazhne
Tud' pſhize ognjene
In slo slo ſtrupene
So rane ſerza!
Oh proſi Marija!

Tud' shelja meſena
Se v naſ slo vsdiguje
In v greh napeljuje,
Pokoja ne da.
Oh proſi Marija! itd.

Peſem meſza Maja.

She ſlavzhki shvergolijo,
She Maj je vernil ſe;
In ſerza ti darijo,
Kar nam prineſel je!
In ſ zvetjem tu pred tabo
Pojemo tebi ſlavo:
Marija, Marija, Marija!

Zvetliz ti pernesemo
V saſtavo sa ſerze;
Saj varſtva upat' ſmemo
Od materne roke!
De zvetja v tvojim krili
Obilno bi rodili!
Marija, Marija, Marija!

In k'dar livade tvoje
Bo venzhal rajſki Maj,
Ozhi, o d'viza, ſvoje
Na naſ obernit' daj,
De s venzhano ti glavo
Pevali bomo ſlavo!
Marija, Marija, Marija!

Skrivnoſtna rosha.

Zvetliza saſajena
V vezhno seljenad,
Ne zvete tak' nobena,
Kar jih rodi ſpomlad.
Kdor tushen joka milo,
Koj potolashen je;
Zhe mu roſi hladilo
Ta roshiza v ſerze.

In komur ſmertno rano
Mezh vrashni naredi,
Nasaj mu sdravje dano
Po tí je roshizi.
Nebeſhka ta zvetliza
Vſim vernim snana je,
Bres madesha deviza —
Marija je ime.

Rasſveti, ſladko zvetje,
Pogoſtama semljo!
Bod varno vſim savetje,
Kter' v te saupajo!
Svetoſt in mir donaſhaj
Vſim revnim greſhnikam,
In vedno ſe ponaſhaj,
Svet' raj doſezhi nam.

Palma.

O palma ſolnzhno jaſna!
O mirte mili zvet!
Zvetliza zhudna; kraſna
Sa Jerihunſki ſvet.
Naj tvoje nam diſhave
Napoln'jo ſerz ſhirjave,
Marija, o Marija!

V britkoſt vtopljena mati
Spod krisha ne beshi,
She zlo jo vidiſh ſtati,
Ko Sin nar vezh terpi.

Daj ſ tabo nam terpeti,
In greham vſim odmreti,
Marija, o Marija!

O mati sveſeljena!
Bogata vſih rezhi
V nebeſih ſpreminjena
Per Jesuſu shivi!
O daj nam k tebi priti,
Se vezhno veſeliti,
Marija, o Marija!

KASALO.

Pervi del.

Zheſhenje Goſpodovo.

Pervi oddelk Goſpodoviga zheſhenja.

Jutranje molitve.

	Stran.
Molitev k Bogu Ozhetu	3
Molitev k Bogu Sinu	4
Molitev k Bogu ſvetimu Duhu	5
Molitev k Marii	6
Raſlosheni ozhenaſh	6
Raſloshena zheſhenaſimarija	15
Raſloshena apoſtoljſka vera	19
Druge jutranje molitve	46

Ure shivljenja, t. j. nauki, kterih se imamo spomniti, kadar ura bije.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. ura . . od 51 do 68

Kratki sdihljeji o rasnih perloshnoſtih.

Ob ſkuſhnjavah	70
Kadar notranjo ſuhoto ſvoje duſhe zhutiſh	70
Ob veliki duſhni shaloſti	70
V dvomih	70
Ob ſkuſhnjavi soper zhiſtoſt	70

Stran.

Ob zhafnih nadlogah 71
Kadar ſi shejin in pijazhe nimaſh 71
Kadar ſi lazhen in jedi nimaſh 71
Ob hudi uri 71
V bolesni 71
V nefrezhi 71
V nevarnoſti 72
Kadar ura bije 72
Kadar memo zerkve grefh, v kteri je ſv. refhnje Telo 72
Gredé memo zerkve, v kteri ni ſv. sakramentov 72
Kadar ſe s shegnano vodo poſhkropiſh . . . 72
Kadar te drugi ſovrashijo 72
Kadar ſi obrekovan 73
Kadar zhloveka frezhaſh 73
Kadar te revſhina ſtiſka 73
Kadar gromi ali treſka 73
Gredé memo ſv. krisha 73
Gredé memo Mariine podobe 73
Gredé memo podobe ſvetnika ali ſvetnize . . . 74
Gredé memo pokopaliſha 74
Kadar gredô obhajat 74
Kadar merlizhu svoni 74
Kadar grefh od zhloveka prozh 74
Kadar v kako hiſho ſtopiſh 75
Kadar is hiſhe grefh 75
Preden kaj delati sazhnefh 75
Kadar delo konzhaſh 75
Kadar ti kdo kaj podeli ali kaj dobriga ſtori . 75
Kadar k zhloveku pridefh, ki jé ali pije . . 75
Kadar grefh memo ljudi, ki na polji delajo . 75
Kadar ſe ti kaj frezhniga ali prijetniga pergodi 75
Kadar angeljſko zhefhenje svoni 76

Vezherne molitve.

Sahvala 77
Grevenga 78
Pogled v vezhnoſt 79
Sdihovanje 80

Stran.

Şvete mashe.

Raslaganje ſv. mashe 81
Perva ſv. mashа od Kriſtuſoviga terpljenja . . 88
Druga ſv. mashа vezhidel kakor jo mashnik bere 102
Tretja ſv. mashа k zhashti matere boshje . . . 122
Zheterta ſv. mashа, ki ſe sa dushe v vizah opravlja 138
Libera ali male bilje 158
Litanije sa dushe v vizah 160
Molitev sa ranjke ſtarſhe 162
Molitev sa mertvo shlahto 166
Molitev sa vſe dushe v vizah 167

Hvalnize boshjiga velizhaſtva in boshjih dobrot sa vſe dni zeliga tedna.

V *nedeljo.* Hvalna peſem Zaharijeva in treh mladenzhev 168
V *pondeljk.* Hvalna peſem Isaijeva 173
V *torek.* Hvalna peſem Ezehijeva 174
V *ſredo.* Hvalna peſem ſv. Ane 175
V *zhetertek.* Hvalna peſem Mojſeſova . . . 177
V *petek.* Hvalna peſem Habakukova 178
V *ſaboto.* Hvalna peſem Mariina in Şimeonova 179

Molitve sa sakrament ſv. pokore.

Perpravljanje k ſpovedi 180
Molitev sa raſsvetljenje 183
Obshalovanje grehov 185
Şklep poboljſhanja 190
Molitev pred ſpovedjo 193
Molitev po ſpovedi 196

Molitve sa sakrament ſv. reſhnjiga Teleſa.

Molitve pred ſv. obhajilam.

Vera 199
Upanje 200

Stran.
Ljubesin 201
Grevenga 203
Hrepenenje po Jesuſu 204

Molitve po ſv. obhajilu.

Rasveſeljevanje 207
Sahvala 209
Darovanje ſamiga ſebe 210
Proſhnja 212
Molitev k Marii 213
Molitev k Jesuſu 215
Litanije od preſvetiga reſhnjiga Teleſa 218
Molitev k Marii sa frezhno ſmert 223

Obiſkovanja preſv. reſhnjiga Teleſa.

Pervo obiſkovanje Jesuſa v preſv. reſhnjim Teleſu 227
Drugo „ „ „ „ „ „ 239
Tretje „ „ „ „ „ „ 259
Vſakdanja poboshnoſt k zhaſti Jesuſoviga ſerza v sakramentu altarja 275
Litanije od Jesuſoviga ſerza v sakramentu altarja 277

Drugi oddelk Goſpodoviga zheſhenja.

Poboshnoſti sa poglavitne Goſpodove prasnike.

Adventna poboshnoſt 282
Novena pred Kriſtuſovim rojſtvam 287
Poboshnoſt k zhaſti Jesuſoviga rojſtva 302
Raslosheni paſjon 313
Sveti krishev pot s molitvami do Jesuſa in Marije 342
Sveti krishev pot od Leonarda Portu Mavriſhkiga 409
Poboshnoſt k zhaſti Jesuſoviga terpljenja . . . 431
Poboshnoſt k zhaſti peterih Kriſtuſovih ran . . 447
Poboshnoſt k zhaſti Jesuſoviga britkiga ſerza . 451
Sdihovanje k terpezhimu Jesuſu sa frezhno ſmert 459
Darovanje Jesuſove reſhnje kervi Bogu Ozhetu 463
Sahvala Kriſtuſu sa terpljenje 466

Stran.
Vſakdanja molitev od Kriſtuſove martre . . . 467
Litanije od Kriſtuſoviga terpljenja 469
Poboshnoſt k zhaſti Kriſtuſoviga vſtajenja . . . 472
Poboshnoſt k zhaſti Kriſtuſoviga vnebohoda . . 477

Tretji oddelk Goſpodoviga zheſhenja.

Mnoge molitve.

Tri boshje zhednoſti 482
Molitev k angelu varhu 484
Molitev k svojimu patronu 485
Molitev sa duhovne paſtirje 486
Molitev sa ſpreobernjenje nevernih in greſhnikov 487
Molitev pred podobo krishaniga Jesuſa . . . 488
Molitev pred Mariino podobo 490
Molitev v zhednoſtih raſti in greha ſe varovati . 491
Molitev v nadlogah in potrebah 492
Molitev sa odpuſtike 494
Ponovljenje kerſtne obljube 496
Duhovni teſtament 498
Sklep poboljſhanja 499
Molitev ob kaki sahvali 503
Druga sahvalna molitev 506
Molitev sa ohranjenje nedolshnoſti 507
Molitev v shaloſti 509
Molitev v ſkuſhnjavi 510
Molitev sa prijatle in dobrotnike 510
Molitev sa ſovrashnike 511
Molitev sa ponishnoſt in poterpeshljivoſt . . . 512
Molitev, kadar v zerkev iti ne moreſh . . . 514
Molitev sa gnado, dolshnoſti ſvojiga ſtanu ſpolnovati 517
Obujenje dobriga namena 518
Molitev pred delam 519
Molitev po delu 520
Molitev pred jedjo 520
Molitev po jedi 520
Molitev preden s doma greſh 521
Molitev pred pridigo in po pridigi 521

Stran.

Molitev sa ſrezhno ſmert 523
Molitev Mariino pomozh ſproſiti 524
Roshenkranz kakor ſe navadno moli 526
Roshenkranſka poboshnoſt, t. j. premiſhljevanja roshenkranſkih ſkrivnoſt in molitve k Jesuſu in Marii per vſaki ſkrivnoſti 229
Molitev pred molitvijo 581
Molitev po molitvi 582
Premiſhljevanje ſhtirih poſlednjih rezhi zhlovekovih 582
Poſlednji dan shivljenja 585
Sdihovanje sa ſrezhno sadnjo uro 590
Roshenkranz sa umirajozhe 592
Litanije vſih ſvetnikov 592

Drugi del.

Zheſhenje Marije Devize.

Pervi oddelk Mariiniga zheſhenja.

Mnoge poboshnoſti in molitve k zhaſti Marije Devize.

Dnevnize k zhaſti Matere bošje.

Stran.

Sornize 601
Hvalnize 605
Urnize: Perva 608
Tretja 611
Shesta 614
Deveta 617
Vezhernize 621
Sklep vezherniz 625

Mnoge molitve k Marii sa vſe dni zeliga tedna.

Perve molitve.

	Stran.
V nedeljo	630
V pondeljk	633
V torek	636
V ſredo	639
V zhetertik	641
V petek	645
V ſaboto	650

Druge molitve.

V nedeljo	656
V pondeljk	658
V torek	660
V ſredo	662
V zhetertik	664
V petek	665
V ſaboto	667

Tretje molitve.

V nedeljo	670
V pondeljk	672
V torek	673
V ſredo	675
V zhetertik	677
V petek	678
V ſaboto	680

Molitve k Marii sa vſe dni zeliga meſza, slaſti Maja, ali o ſhmarnizah.

Dnevi.	Stran.	Dnevi.	Stran.	Dnevi.	Stran.
1.	682	5.	686	9.	690
2.	683	6.	686	10.	691
3.	685	7.	688	11.	692
4.	685	8.	689	12.	693

Dnevi.	Stran.	Dnevi.	Stran.	Dnevi.	Stran.
13. . . .	694	20. . . .	701	27. . . .	707
14. . . .	695	21. . . .	702	28. . . .	708
15. . . .	696	22. . . .	702	29. . . .	708
16. . . .	697	23. . . .	703	30. . . .	709
17. . . .	698	24. . . .	704	31. . . .	710
18. . . .	699	25. . . .	705		
19. . . .	700	26. . . .	706		

Poboshnoſt k zhaſti Marije, duhovne matere kriſtjanov 711
Poboshnoſt k zhaſti Marije, pomozhnize kriſtjanov 732
Poboshnoſt k zhaſti Marije, matere dobriga ſveta 741
Poboshnoſt k zhaſti Marije, perbeshaliſha greſhnikov; ali sdihovanja k Marii sa pravo ſpreobernjenje 746
Poboshnoſt v zhaſt shaloſtne matere boshje . . 756
Litanije od shaloſtne matere boshje 758
Druga poboshnoſt k zhaſti shaloſtne matere boshje 761
Poboshnoſt k zhaſti Mariinih veſelj 762
Poboshnoſt k zhaſti Mariiniga ſerza 766
Litanije od Mariiniga ſerza 768
Molitev k Mariinimu ſerzu 771
Isrozhilo v varſtvo Mariiniga ſerza 772
Posdravljenje Mariiniga ſerza 773
Roshenkranz k zhaſti Mariiniga ſerza 776
Sdihljeji k Mariinimu ſerzu 779
Pſalmi k zhaſti Marije devize 780
Rasloshena hvalna peſem Marije devize . . . 786
Lavretanſke Litanije 795
Sdihljeji nekterih ſvetnikov k Marii 804

Drugi oddelk Mariiniga zheſhenja.

Premiſhljevanja, molitve in litanije sa poglavitne Mariine prasnike.

Prasnik Mariiniga zhiſtiga ſpozhetja . . . 805
Prasnik rojſtva Marije devize 834

Stran.

Prasnik ſladkiga imena Marije 838
Prasnik osnanjenja devize Marije 853
Prasnik ozhiſhevanja Marije devize 857
Prasnik vnebovsetja Marije devize 866
Prasnik Marije, matere smage, to je: prasnik ſv. roshenkranza 883

Tretji oddelk Mariiniga zheſhenja.

Premiſhljevanje Mariine ſlave,

ſlaſti sa obhajanje poboshnoſti meſza Maja, ali o ſhmarnizah.

A.

Premiſhljevanje Mariine imenitnoſti.

1. Marija je od vekomaj isvoljena mati boshja, nar popolniſhi ſtvar 895
Hvaljenje, sdihljeji in molitev po vſakim premiſhljevanji 896
2. Marija je bila she od sazhetka po prerokih napovedovana in v podobah nasnanjena . . 898
3. Marija je hzhi nebeſhkiga Ozheta 899
4. Marija je zhiſta neveſta ſvetiga Duha . . 900
5. Marija je prav imenitna in lepa savolj natornih laſtnoſt 901
6. Marija je polna gnad in dobrih del . . . 903
7. Marija je bila proſta madesha vſaziga greha 904
8. Marija je poſebno shegnana 905
9. Marija je kraljiza vſih zhednoſt 906
10. Marija je zhudesh velizhaſtva 907
11. Marija je od vſih rodov semlje ſrezhna imenovana 910
12. Marija je zhaſt zele semlje in nebeſ . . 912

B.

Premiſhljevanje Mariine mogozhnoſti.

Stran

1. Marija je kraljiza vere 914
Hvaljenje, sdihljeji in molitev 916
2. Marija je kraljiza upanja 917
3. Marija je kraljiza ljubesni 919
4. Marija je kraljiza ſvetoſti 922
5. Marija je duhovna mati zhloveſhkiga rodu . 924
6. Marija je kraljiza Jesuſoviga kraljeſtva na semlji 926
7. Marija je bramba ſvete zerkve 929
8. Marija je lepota vſih ſtvari 933
9. Marija je delivka Jesuſovih gnad 935
10. Marija je per Bogu veſoljna beſedniza in ſredniza 938
11. Marija je nebeſ in semlje kraljiza . . . 946
12. Marija je kraljiza zhudeshev 948

C.

Premiſhljevanje Mariine dobrotljivoſti.

1. Marija je mati vernih 95
Hvaljenje, sdihljeji in molitev 95
2. Marija je mati isvoljenih 95
3. Marija naſ ljubi 95
4. Marija sa naſ ſkerbi 96
5. Marija je naſha radodarna mati 96
6. Marija je poſebno vdana ſvojim zhaſtivzam 96
7. Marija je naſha uſmiljena mati 96
8. Marija naſ varuje 97
9. Marija naſ uzhi 97
10. Marija je tolashniza shaloſtnih 97
11. Marija je pribeshaliſhe greſhnikov . . . 97
12. Marija je pomozhniza ob ſmertni uri, per ſodbi in v vizah 98

Peſmi od matere boshje 99

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA
COBISS
00000320697